Samningar Íslands við erlend ríki
X. C-deild Stjórnartíðinda 1993 3-5

Útgáfa 1.0 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af ritinu "Samningar Íslands við erlend ríki". Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af ritinu án endurgjalds. Engin stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundi skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum https://urlausnir.is. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta lög, reglugerðir, fyrirmæli stjórnvalda, dómar og önnur áþekk gögn ekki verndar höfundalaga og telur höfundur skjalsins að samningar sem þessir falli undir "áþekk gögn".

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Ýmsir gallar fundust sem voru almennt ekki skráðir sérstaklega. Fyrir betri eintök í mörgum tilfellum, athugið skönnun C-deild Stjórnartíðinda.
Skrifað inn á bls. 1627.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI C 3 - 1993

20. desember 1993 705 Nr. 31

AUGLÝSING

um samning um Evrópska efnahagssvæðið og bókun um breytingu á samningnum.

Hinn 1. janúar 1994 öðlast gildi samningur um Evrópska efnahagssvæðið sem undirritaður var í Óportó 2. maí 1992. Aðalskrifstofu ráðs Evrópubandalaganna var afhent fullgildingarskjal Íslands vegna samningsins 4. febrúar 1993. Jafnframt öðlast gildi bókun um breytingu á samningnum sem undirrituð var í Brussel 17. mars 1993. Aðalskrifstofu ráðs Evrópubandalaganna var afhent fullgildingarskjal Íslands vegna bókunarinnnar 28. maí 1993. Samningurinn og bókunin voru fullgilt samkvæmt heimild í lögum nr. 2/1993, sbr. lög nr. 66/1993. Samkvæmt 1. mgr. 2. gr. laganna skulu meginmál samningsins, ákvæði bókunar 1 við hann og ákvæði 9. tölul. VIII. viðauka og g-liðar 1. tölul. XII. viðauka við hann hafa lagagildi hér á landi. Samkvæmt 3. mgr. 2. gr. laganna skulu inngangsorð og 1. til 7. gr. bókunarinnar, ákvæði 15. gr. hennar er varða 81. og 82. gr. samningsins, 21. gr. hennar, að svo miklu leyti sem hún á við um meginmál samningsins, og 22. gr. hennar hafa lagagildi hér á landi.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal 1 með auglýsingu þessari. Bókunin er birt sem fylgiskjal 2. Lokagerð frá fundi 2. maí 1992 sem boðaður var til undirritunar samningsins er birt sem fylgiskjal 3. Lokagerð frá fundi 17. mars 1993 sem boðaður var til undirritunar bókunarinnar er birt sem fylgiskjal 4. Gerðir, sem getið er í viðaukunum við samninginn, verða birtar í sérriti.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 20. desember 1993.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

C 46

Steindórsprent Gutenberg hf.

SAMNINGUR UM EVRÓPSKA EFNAHAGSSVÆÐIÐ

EFNAHAGSBANDALAG EVRÓPU,
KOLA- OG STÁLBANDALAG EVRÓPU,
KONUNGSRÍKIÐ BELGÍA,
KONUNGSRÍKIÐ DANMÖRK,
SAMBANDSLÝÐVELDIÐ ÞÝSKALAND,
LÝÐVELDIÐ GRIKKLAND,
KONUNGSRÍKIÐ SPÁNN,
LÝÐVELDIÐ FRAKKLAND,
ÍRLAND,
LÝÐVELDIÐ ÍTALÍA,
STÓRHERTOGADÆMIÐ LÚXEMBORG,
KONUNGSRÍKIÐ HOLLAND,
LÝÐVELDIÐ PORTÚGAL,
HIÐ SAMEINAÐA KONUNGSRÍKI STÓRA-BRETLANDS OG NORÐUR-ÍRLANDS

OG

LÝÐVELDIÐ AUSTURRÍKI,
LÝÐVELDIÐ FINNLAND,
LÝÐVELDIÐ ÍSLAND,
FURSTADÆMIÐ LIECHTENSTEIN,
KONUNGSRÍKIÐ NOREGUR,
KONUNGSRÍKIÐ SVÍÞJÓÐ,
RÍKJASAMBANDIÐ SVISS,

sem nefnast hér á eftir SAMNINGSAÐILAR;

ERU SANNFÆRÐIR UM að Evrópskt efnahagssvæði muni stuðla að uppbyggingu Evrópu á grundvelli friðar, lýðræðis og mannréttinda;

ÁRÉTTA að höfuðáhersla er lögð á náin samskipti Evrópubandalagsins, aðildarríkja þess og EFTA-ríkjanna, sem grundvallast á nálægð, sameiginlegu gildismati frá fornu fari og evrópskri samkennd;

HAFA EINSETT SÉR að stuðla á grundvelli markaðsbúskapar að auknu frjálsræði og samvinnu í viðskiptum um gjörvallan heim, einkum í samræmi við ákvæði Hins almenna samkomulags um tolla og viðskipti og samninginn um Efnahags- og framfarastofnunina;

HAFA Í HUGA það markmið að mynda öflugt og einsleitt Evrópskt efnahagssvæði er grundvallist á sameiginlegum reglum og sömu samkeppnisskilyrðum, tryggri framkvæmd, meðal annars fyrir dómstólum, og jafnrétti, gagnkvæmni og heildarjafnvægi hagsbóta, réttinda og skyldna samningsaðila;

HAFA EINSETT SÉR að beita sér fyrir því að frelsi til vöruflutninga, fólksflutninga, þjónustustarfsemi og fjármagnsflutninga verði sem víðtækast á öllu Evrópska efnahagssvæðinu, svo og að styrkja og auka samvinnu í jaðarmálum og tengdum málum;

HAFA ÞAÐ AÐ MARKMIÐI að stuðla að samræmdri þróun á Evrópska efnahagssvæðinu og eru sannfærðir um nauðsyn þess að draga með samningi þessum úr efnahagslegu og félagslegu misræmi milli svæða;

VILJA LEGGJA SITT AF MÖRKUM til að styrkja samvinnu milli þingmanna Evrópuþingsins og þjóðþinga EFTA-ríkjanna, svo og milli aðila vinnumarkaðarins í Evrópubandalaginu og EFTA-ríkjunum;

ERU SANNFÆRÐIR UM að einstaklingar muni gegna mikilvægu hlutverki á Evrópska efnahagssvæðinu vegna beitingar þeirra réttinda sem þeir öðlast með samningi þessum og þeirrar verndar dómstóla sem þessi réttindi njóta;

HAFA EINSETT SÉR að varðveita, vernda og bæta umhverfið og sjá til þess að náttúruauðlindir séu nýttar af varúð og skynsemi, einkum á grundvelli meginreglunnar um sjálfbæra þróun og þeirrar meginreglu að grípa skuli til varúðarráðstafana og fyrirbyggjandi aðgerða;

HAFA EINSETT SÉR að við mótun nýrra reglna verði lagðar til grundvallar strangar kröfur um að vernda beri heilsu, öryggi og umhverfi;

GERA SÉR LJÓST mikilvægi framþróunar í félagsmálum, þar á meðal jafnréttismálum karla og kvenna, á Evrópska efnahagssvæðinu og láta í ljós vilja sinn til að tryggja efnahagslegar og félagslegar framfarir, skapa skilyrði fyrir fullri atvinnu, bættum lífskjörum og bættum starfsskilyrðum á Evrópska efnahagssvæðinu;

HAFA EINSETT SÉR að efla hagsmuni neytenda og styrkja stöðu þeirra á markaðinum, með öfluga neytendavernd að markmiði;

SETJA SÉR ÞAU SAMEIGINLEGU MARKMIÐ að styrkja vísindalegar og tæknilegar undirstöður evrópsks iðnaðar og gera hann samkeppnishæfari á alþjóðavettvangi;

ÁLÍTA að gerð samnings þessa eigi ekki á nokkurn hátt að hafa áhrif á möguleika EFTA-ríkja til að gerast aðilar að Evrópubandalögunum;

STEFNA AÐ ÞVÍ, með fullri virðingu fyrir sjálfstæði dómstólanna, að ná fram og halda sig við samræmda túlkun og beitingu samnings þessa og þeirra ákvæða í löggjöf bandalagsins sem tekin eru efnislega upp í samning þennan, svo og að koma sér saman um jafnræði gagnvart einstaklingum og aðilum í atvinnurekstri að því er varðar fjórþætta frelsið og samkeppnisskilyrði;

ÞAR EÐ samningur þessi takmarkar hvorki sjálfræði samningsaðila til ákvarðanatöku né rétt þeirra til að gera samninga, samanber þó ákvæði samnings þessa og takmarkanir sem leiðir af reglum þjóðaréttar;

HAFA ÁKVEÐIÐ að gera með sér eftirfarandi samning:

I. HLUTI

MARKMIÐ OG MEGINREGLUR

1. gr.

1. Markmið þessa samstarfssamnings er að stuðla að stöðugri og jafnri eflingu viðskipta- og efnahagstengsla samningsaðila við sömu samkeppnisskilyrði og eftir sömu reglum með það fyrir augum að mynda einsleitt Evrópskt efnahagssvæði sem nefnist hér á eftir EES.

2. Til að ná þeim markmiðum sem sett eru í 1. mgr. skal samstarfið í samræmi við ákvæði samnings þessa fela í sér:

a) frjálsa vöruflutninga;

b) frjálsa fólksflutninga;

c) frjálsa þjónustustarfsemi;

d) frjálsa fjármagnsflutninga;

e) að komið verði á kerfi sem tryggi að samkeppni raskist ekki og að reglur þar að lútandi verði virtar af öllum; og einnig

f) nánari samvinnu á öðrum sviðum, svo sem á sviði rannsókna og þróunar, umhverfismála, menntunar og félagsmála.

2. gr.

Í þessum samningi merkir:

a) hugtakið „samningur" meginmál samningsins, bókanir við hann og viðauka auk þeirra gerða sem þar er vísað til;

b) hugtakið „EFTA-ríki" samningsaðila sem eru aðilar að Fríverslunarsamtökum Evrópu;

c) hugtakið „samningsaðilar", að því er varðar bandalagið og aðildarríki EB, bæði bandalagið og aðildarríki EB eða bandalagið eða aðildarríki EB. Merkingin, sem leggja ber í þetta orð í hverju tilviki, ræðst af viðkomandi ákvæðum samnings þessa hverju sinni og jafnframt viðkomandi valdsviði bandalagsins og aðildarríkja EB í samræmi við stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmála Kola- og stálbandalags Evrópu.

3. gr.

Samningsaðilar skulu gera allar viðeigandi almennar eða sérstakar ráðstafanir til að tryggja að staðið verði við þær skuldbindingar sem af samningi þessum leiðir.

Þeir skulu varast ráðstafanir sem teflt geta því í tvísýnu að markmiðum samnings þessa verði náð.

Þeir skulu enn fremur auðvelda samvinnu innan ramma samnings þessa.

4. gr.

Hvers konar mismunun á grundvelli ríkisfangs er bönnuð á gildissviði samnings þessa nema annað leiði af einstökum ákvæðum hans.

5. gr.

Samningsaðilar geta hvenær sem er vakið máls á áhyggjuefnum í sameiginlegu EES-nefndinni eða EES-ráðinu í samræmi við þær aðferðir sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 92. gr. og 2. mgr. 89. gr. eftir því sem við á.

6. gr.

Með fyrirvara um þróun dómsúrlausna í framtíðinni ber við framkvæmd og beitingu ákvæða samnings þessa að túlka þau í samræmi við úrskurði dómstóls Evrópubandalaganna sem máli skipta og kveðnir hafa verið upp fyrir undirritunardag samnings þessa, þó að því tilskildu að þau séu efnislega samhljóða samsvarandi reglum stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmála Kola- og stálbandalagsins og gerðum sem samþykktar hafa verið vegna beitingar þessara tveggja sáttmála.

7. gr.

Gerðir sem vísað er til eða er að finna í viðaukum við samning þennan, eða ákvörðunum sameiginlegu EES-nefndarinnar, binda samningsaðila og eru þær eða verða teknar upp í landsrétt sem hér segir:

a) gerð sem samsvarar reglugerð EBE skal sem slík tekin upp í landsrétt samningsaðila;

b) gerð sem samsvarar tilskipun EBE skal veita yfirvöldum samningsaðila val um form og aðferð við framkvæmdina.

II. HLUTI

FRJÁLSIR VÖRUFLUTNINGAR

1. KAFLI

GRUNDVALLARREGLUR

8. gr.

1. Koma skal á frjálsum vöruflutningum milli samningsaðila í samræmi við ákvæði samnings þessa.

2. Ákvæði 10. – 15., 19., 20. og 25. – 27. gr. taka einungis til framleiðsluvara sem upprunnar eru í ríkjum samningsaðila nema annað sé tekið fram.

3. Ef annað er ekki tekið fram taka ákvæði samningsins einungis til:

a) framleiðsluvara sem falla undir 25. – 97. kafla í samræmdu vörulýsingar- og vörunúmeraskránni, að frátöldum þeim framleiðsluvörum sem skráðar eru í bókun 2;

b) framleiðsluvara sem tilgreindar eru í bókun 3 í samræmi við það sérstaka fyrirkomulag sem þar er greint frá.

9. gr.

1. Kveðið er á um upprunareglur í bókun 4. Þær eru settar með fyrirvara um alþjóðlegar skuldbindingar sem samningsaðilar eru eða kunna að verða bundnir af samkvæmt Hinu almenna samkomulagi um tolla og viðskipti.

2. Samningsaðilar munu áfram leitast við að bæta og einfalda upprunareglur á allan hátt og auka samvinnu á sviði tollamála með það fyrir augum að byggja á grundvelli þess árangurs sem náðst hefur með samningi þessum.

3. Fyrsta endurskoðun fer fram fyrir árslok 1993. Síðan fer endurskoðun fram á tveggja ára fresti. Á grundvelli þessarar endurskoðunar skuldbinda samningsaðilar sig til að ákveða þær viðeigandi ráðstafanir sem eiga að verða hluti samningsins.

10. gr.

Tollar á innflutning og útflutning, svo og gjöld sem hafa samsvarandi áhrif, eru bannaðir milli samningsaðila. Með fyrirvara um það fyrirkomulag sem um getur í bókun 5 skal þetta einnig eiga við um fjáröflunartolla.

11. gr.

Magntakmarkanir á innflutningi, svo og allar ráðstafanir sem hafa samsvarandi áhrif, eru bannaðar milli samningsaðila.

12. gr.

Magntakmarkanir á útflutningi, svo og allar ráðstafanir sem hafa samsvarandi áhrif, eru bannaðar milli samningsaðila.

13. gr.

Ákvæði 11. og 12. gr. koma ekki í veg fyrir að leggja megi á innflutning, útflutning eða umflutning vara bönn eða höft sem réttlætast af almennu siðferði, allsherjarreglu, almannaöryggi, vernd lífs og heilsu manna eða dýra eða gróðurvernd, vernd þjóðarverðmæta, er hafa listrænt, sögulegt eða fornfræðilegt gildi, eða vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar og viðskipta. Slík bönn eða höft mega þó ekki leiða til gerræðislegrar mismununar eða til þess að duldar hömlur séu lagðar á viðskipti milli samningsaðila.

14. gr.

Einstökum samningsaðilum er óheimilt að leggja hvers kyns beinan eða óbeinan skatt innanlands á framleiðsluvörur annarra samningsaðila umfram það sem beint eða óbeint er lagt á sams konar innlendar framleiðsluvörur.

Samningsaðila er einnig óheimilt að leggja á framleiðsluvörur annarra samningsaðila innlendan skatt sem er til þess fallinn að vernda óbeint aðrar framleiðsluvörur.

15. gr.

Þegar framleiðsluvörur eru fluttar út til yfirráðasvæðis annars samningsaðila má endurgreiðsla á innlendum skatti ekki nema hærri fjárhæð en skattinum sem þegar hefur verið lagður á þær beint eða óbeint.

16. gr.

1. Samningsaðilar skulu tryggja breytingar á ríkiseinkasölum í viðskiptum þannig að enginn greinarmunur sé gerður milli ríkisborgara aðildarríkja EB og EFTA-ríkja hvað snertir skilyrði til aðdrátta og markaðssetningar vara.

2. Ákvæði þessarar greinar gilda um allar stofnanir sem þar til bær yfirvöld samningsaðilanna nota samkvæmt lögum eða í reynd, beint eða óbeint, til að hafa eftirlit með, ráða eða hafa umtalsverð áhrif á inn- eða útflutning milli samningsaðila. Þessi ákvæði gilda einnig um einkasölur sem ríki hefur fengið öðrum í hendur.

2. KAFLI

LANDBÚNAÐAR- OG SJÁVARAFURÐIR

17. gr.

Í I. viðauka eru sérstök ákvæði og fyrirkomulag varðandi heilbrigði dýra og plantna.

18. gr.

Með fyrirvara um sérstakt fyrirkomulag varðandi viðskipti með landbúnaðarafurðir skulu samningsaðilar tryggja að fyrirkomulaginu, sem kveðið er á um í 17. gr. og a- og b-lið 23. gr. varðandi aðrar vörur en þær er heyra undir 3. mgr. 8. gr., verði ekki stofnað í hættu vegna annarra tæknilegra viðskiptahindrana. Ákvæði 13. gr. skulu gilda.

19. gr.

1. Samningsaðilar skulu taka til athugunar alla erfiðleika sem upp kunna að koma í viðskiptum þeirra með landbúnaðarafurðir og leitast við að finna viðeigandi lausn á þeim.

2. Samningsaðilar skuldbinda sig til að halda áfram viðleitni sinni til að auka smám saman frjálsræði í viðskiptum með landbúnaðarafurðir.

3. Í þeim tilgangi skulu samningsaðilar framkvæma endurskoðun á skilyrðum fyrir viðskipti með landbúnaðarafurðir fyrir árslok 1993 og á tveggja ára fresti þaðan í frá.

4. Samningsaðilar munu, í ljósi þeirra niðurstaðna sem fást af þessari endurskoðun, innan ramma landbúnaðarstefnu hvers um sig og með tilliti til niðurstaðna Úrúgvæ-viðræðnanna, ákveða, innan ramma samnings þessa, á grundvelli fríðinda, með tvíhliða eða marghliða hætti og með gagnkvæmu samkomulagi sem er hagstætt hverjum aðila, frekara afnám hvers kyns viðskiptahindrana í landbúnaði, að meðtöldum þeim viðskiptahindrunum sem leiðir af ríkiseinkasölum í viðskiptum á sviði landbúnaðar.

20. gr.

Ákvæði og fyrirkomulag varðandi fisk og aðrar sjávarafurðir er að finna í bókun 9.

3. KAFLI

SAMVINNA Á SVIÐI TOLLAMÁLA OG AUÐVELDUN VIÐSKIPTA

21. gr.

1. Til að greiða fyrir viðskiptum skulu samningsaðilar einfalda eftirlit og formsatriði á landamærum. Fyrirkomulag í þessu skyni er að finna í bókun 10.

2. Samningsaðilar skulu aðstoða hver annan í tollamálum til þess að tryggja rétta beitingu tollalöggjafar. Fyrirkomulag í þessu skyni er að finna í bókun 11.

3. Samningsaðilar skulu styrkja og auka samvinnu sín í milli með það að markmiði að einfalda framkvæmd vöruviðskipta, einkum að því er varðar áætlanir, verkefni og aðgerðir bandalagsins sem miða að því að greiða fyrir viðskiptum í samræmi við reglurnar í VI. hluta.

4. Þrátt fyrir 3. mgr. 8. gr. skal þessi grein taka til allra framleiðsluvara.

22. gr.

Samningsaðili er hefur hug á að lækka virkt stig tolla eða gjalda sem hafa samsvarandi áhrif gagnvart þriðju löndum með bestu kjör eða íhugar frestun þeirra skal, sé slíkt gerlegt, tilkynna það eigi síðar en þrjátíu dögum áður en lækkunin eða frestunin kemur til framkvæmda. Hlutaðeigandi samningsaðili skal gefa gaum athugasemdum frá öðrum samningsaðilum um röskun sem hlotist gæti af þessu.

4. KAFLI

AÐRAR REGLUR UM FRJÁLSA VÖRUFLUTNINGA

23. gr.

Sérstök ákvæði og fyrirkomulag er að finna í:

a) bókun 12 og II. viðauka varðandi tæknilegar reglugerðir, staðla, prófanir og vottanir;
b) bókun 47 varðandi afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín;
c) III. viðauka varðandi skaðsemisábyrgð.

Þau skulu taka til allra framleiðsluvara nema annað sé tekið fram.

24. gr.

Sérstök ákvæði og fyrirkomulag varðandi orkumál er að finna í IV. viðauka.

25. gr.

Leiði framkvæmd 10. og 12. gr. af sér:

a) endurútflutning til þriðja lands á framleiðsluvöru sem er af hálfu samningsaðila er flytur út háð magntakmörkunum, útflutningstollum eða ráðstöfunum eða gjöldum sem hafa samsvarandi áhrif; eða
b) alvarlegan skort, eða hættu á alvarlegum skorti, á framleiðsluvöru sem er mjög mikilvæg samningsaðila er flytur út;

og valdi þær aðstæður, sem að ofan getur, samningsaðila er flytur út meiri háttar erfiðleikum eða eru líklegar til þess getur hann gert viðeigandi ráðstafanir í samræmi við reglurnar í 113. gr.

26. gr.

Í samskiptum samningsaðila skal ekki gera ráðstafanir gegn undirboðum, leggja á jöfnunartolla og grípa til aðgerða gegn ólöglegum viðskiptaháttum sem rekja má til þriðju landa nema annað sé tekið fram í samningi þessum.

5. KAFLI

KOLA- OG STÁLVÖRUR

27. gr.

Ákvæði og fyrirkomulag varðandi kola- og stálvörur er að finna í bókunum 14 og 25.

III. HLUTI

FRJÁLSIR FÓLKSFLUTNINGAR, FRJÁLS ÞJÓNUSTUSTARFSEMI OG FRJÁLSIR FJÁRMAGNSFLUTNINGAR

1. KAFLI

LAUNAFÓLK OG SJÁLFSTÆTT STARFANDI EINSTAKLINGAR

28. gr.

1. Frelsi launþega til flutninga skal vera tryggt í aðildarríkjum EB og EFTA-ríkjum.

2. Umrætt frelsi felur í sér afnám allrar mismununar milli launþega í aðildarríkjum EB og EFTA-ríkjum sem byggð er á ríkisfangi og lýtur að atvinnu, launakjörum og öðrum starfs- og ráðningarskilyrðum.

3. Með þeim takmörkunum sem réttlætast af allsherjarreglu, almannaöryggi og almannaheilbrigði felur það í sér rétt til þess að:

a) þiggja atvinnutilboð sem raunverulega eru lögð fram;

b) fara að vild í þeim tilgangi um yfirráðasvæði aðildarríkja EB og EFTA-ríkja;

c) dveljast á yfirráðasvæði aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis í atvinnuskyni í samræmi við ákvæði í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um starfskjör ríkisborgara þess ríkis;

d) dveljast áfram á yfirráðasvæði aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis eftir að hafa starfað þar.

4. Ákvæði þessarar greinar eiga ekki við um störf í opinberri þjónustu.

5. Í V. viðauka eru sérstök ákvæði um frelsi launþega til flutninga.

29. gr.

Til að veita launþegum og sjálfstætt starfandi einstaklingum frelsi til flutninga skulu samningsaðilar á sviði almannatrygginga, í samræmi við VI. viðauka, einkum tryggja launþegum og sjálfstætt starfandi einstaklingum og þeim sem þeir framfæra að:

a) lögð verði saman öll tímabil sem taka ber til greina samkvæmt lögum hinna ýmsu landa til að öðlast og viðhalda bótarétti, svo og reikna fjárhæð bóta;

b) bætur séu greiddar fólki sem er búsett á yfirráðasvæðum samningsaðila.

30. gr.

Til að auðvelda launþegum og sjálfstætt starfandi einstaklingum að hefja og stunda starfsemi skulu samningsaðilar í samræmi við VII. viðauka gera nauðsynlegar ráðstafanir varðandi gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi, svo og samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum samningsaðila varðandi rétt launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga til að hefja og stunda starfsemi.

2. KAFLI

STAÐFESTURÉTTUR

31. gr.

1. Innan ramma ákvæða samnings þessa skulu engin höft vera á rétti ríkisborgara aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis til að öðlast staðfestu á yfirráðasvæði einhvers annars þessara ríkja. Hið sama gildir einnig þegar ríkisborgarar aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis, sem hafa staðfestu á yfirráðasvæði einhvers þeirra, setja á stofn umboðsskrifstofu, útibú eða dótturfyrirtæki.

Staðfesturéttur felur í sér rétt til að hefja og stunda sjálfstæða atvinnustarfsemi og til að stofna og reka fyrirtæki, einkum félög eða fyrirtæki í skilningi annarrar málsgreinar 34. gr., með þeim skilyrðum sem gilda að landslögum um ríkisborgara þess ríkis þar sem staðfestan er fengin, þó með fyrirvara um ákvæði 4. kafla.

2. Í VIII. – XI. viðauka eru sérstök ákvæði um staðfesturétt.

32. gr.

Ákvæði þessa kafla gilda ekki um starfsemi sem á yfirráðasvæði ákveðins samningsaðila fellur undir meðferð opinbers valds jafnvel þótt svo sé aðeins í einstökum tilvikum.

33. gr.

Ákvæði þessa kafla og ráðstafanir í samræmi við þau útiloka ekki að beitt verði ákvæðum í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum um sérstaka meðferð á erlendum ríkisborgurum er grundvallast á sjónarmiðum um allsherjarreglu, almannaöryggi eða almannaheilbrigði.

34. gr.

Með félög eða fyrirtæki, sem stofnuð eru í samræmi við lög aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis og hafa skráða skrifstofu, yfirstjórn eða aðalstarfsstöð á yfirráðasvæði samningsaðila, skal farið, að því er þennan kafla varðar, á sama hátt og einstaklinga sem eru ríkisborgarar í aðildarríkjum EB eða EFTA-ríkjum.

Með félögum eða fyrirtækjum er átt við félög eða fyrirtæki, stofnuð á grundvelli einkamálaréttar eða verslunarréttar, þar með talin samvinnufélög, svo og aðrar lögpersónur sem lúta allsherjarrétti eða einkamálarétti, þó að frátöldum þeim sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni.

35. gr.

Ákvæði 30. gr. gilda um málefni sem fjallað er um í þessum kafla.

3. KAFLI

ÞJÓNUSTA

36. gr.

1. Innan ramma ákvæða samnings þessa skulu engin höft vera á frelsi ríkisborgara aðildarríkja EB og EFTA-ríkja til að veita þjónustu á yfirráðasvæði samningsaðila enda þótt þeir hafi staðfestu í öðru aðildarríki EB eða EFTA-ríki en sá sem þjónustan er ætluð.

2. Í IX. – XI. viðauka eru sérstök ákvæði um frelsi til að veita þjónustu.

37. gr.

Með „þjónustu" er í samningi þessum átt við þjónustu sem að jafnaði er veitt gegn þóknun að því leyti sem hún lýtur ekki ákvæðum um frjálsa vöruflutninga, frjálsa fjármagnsflutninga og frjálsa fólksflutninga.

Undir „þjónustu" fellur einkum:

a) starfsemi á sviði iðnaðar;

b) starfsemi á sviði viðskipta;

c) starfsemi handverksmanna;

d) sérfræðistörf.

Sá sem veitir þjónustu getur, með fyrirvara um ákvæði 2. kafla, í því skyni stundað starfsemi sína tímabundið í því ríki þar sem þjónustan er veitt, með sömu skilyrðum og það ríki setur eigin ríkisborgurum.

38. gr.

Frelsi til að veita þjónustu á sviði flutninga fellur undir ákvæði 6. kafla um flutningastarfsemi.

39. gr.

Ákvæði 30. og 32. – 34. gr. gilda um málefni sem fjallað er um í þessum kafla.

4. KAFLI

FJÁRMAGN

40. gr.

Innan ramma ákvæða samnings þessa skulu engin höft vera milli samningsaðila á flutningum fjármagns í eigu þeirra sem búsettir eru í aðildarríkjum EB eða EFTA-ríkjum né nokkur mismunun, byggð á ríkisfangi eða búsetu aðila eða því hvar fé er notað til fjárfestingar. Í XII. viðauka eru nauðsynleg ákvæði varðandi framkvæmd þessarar greinar.

41. gr.

Gengar greiðslur í tengslum við þjónustustarfsemi, vöruflutninga, fólksflutninga eða fjármagnsflutninga milli samningsaðila innan ramma ákvæða samnings þessa skulu lausar við öll höft.

42. gr.

1. Ef beitt er innlendum reglum um fjármagnsmarkað og lánsviðskipti í fjármagnsflutningum sem höftum hefur verið létt af samkvæmt ákvæðum samnings þessa skal það gert án mismununar.

2. Lán til beinnar eða óbeinnar fjármögnunar aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis eða sveitarstjórna þess skulu ekki boðin út eða tekin í öðrum aðildarríkjum EB eða EFTA-ríkjum nema viðkomandi ríki hafi gert með sér samkomulag um það.

43. gr.

1. Kunni munurinn milli gjaldeyrisreglna aðildarríkja EB og EFTA-ríkjanna að verða til þess að menn, búsettir í einu þessara ríkja, færi sér í nyt þær rýmri yfirfærslureglur á yfirráðasvæði samningsaðila sem kveðið er á um í 40. gr. til þess að fara fram hjá reglum einhvers þessara ríkja um fjármagnsflutninga til eða frá þriðju löndum getur viðkomandi samningsaðili gert viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á því.

2. Leiði fjármagnsflutningar til röskunar á starfsemi fjármagnsmarkaðar í aðildarríki EB eða EFTA-ríki getur hlutaðeigandi samningsaðili gripið til verndarráðstafana á sviði fjármagnsflutninga.

3. Breyti þar til bær yfirvöld samningsaðila gengisskráningu sinni þannig að alvarlegri röskun á samkeppnisskilyrðum valdi geta hinir samningsaðilarnir gert nauðsynlegar ráðstafanir um mjög takmarkaðan tíma til að vinna gegn áhrifum breytingarinnar.

4. Eigi aðildarríki EB eða EFTA-ríki í örðugleikum með greiðslujöfnuð eða alvarleg hætta er á að örðugleikar skapist, hvort sem það stafar af heildarójafnvægi í greiðslujöfnuði eða því hvaða gjaldmiðli það hefur yfir að ráða, getur hlutaðeigandi samningsaðili gripið til verndarráðstafana, einkum ef örðugleikarnir eru til þess fallnir að stofna framkvæmd samnings þessa í hættu.

44. gr.

Bandalagið annars vegar og EFTA-ríkin hins vegar skulu beita eigin málsmeðferð, sem mælt er fyrir um í bókun 18, vegna framkvæmdar ákvæða 43. gr.

45. gr.

1. Tilkynna skal sameiginlegu EES-nefndinni ákvarðanir, álit og tilmæli vegna þeirra ráðstafana sem lýst er í 43. gr.

2. Ekki má grípa til neinna ráðstafana nema að höfðu samráði í sameiginlegu EES-nefndinni og eftir að henni hafa verið veittar upplýsingar.

3. Í því tilviki sem um ræðir í 2. mgr. 43. gr. getur hlutaðeigandi samningsaðili þó gert ráðstafanirnar, án þess að áður fari fram samráð eða skipti á upplýsingum, þegar það reynist óhjákvæmilegt vegna þess að þær verða að fara leynt eða þola ekki bið.

4. Komi skyndilega upp vandi er varðar greiðslujöfnuð, í því tilviki sem um ræðir í 4. mgr. 43. gr., og sé ekki unnt að fylgja málsmeðferðinni í 2. mgr., getur hlutaðeigandi samningsaðili gripið til nauðsynlegra fyrirbyggjandi verndarráðstafana. Ráðstafanirnar skulu hafa í för með sér eins litla röskun á framkvæmd samnings þessa og kostur er á og mega ekki vera víðtækari en brýnasta nauðsyn krefur til að ráða bót á þeim skyndilega vanda sem komið hefur upp.

5. Þegar gerðar eru ráðstafanir í samræmi við 3. og 4. mgr. skal tilkynna það eigi síðar en þann dag sem þær öðlast gildi og skulu upplýsingaskiptin, samráðið og tilkynningarnar sem um getur í 1. mgr. eiga sér stað eins fljótt og auðið er í kjölfar þess.

5. KAFLI

SAMVINNA UM STEFNU Í EFNAHAGS- OG PENINGAMÁLUM

46. gr.

Samningsaðilar skulu skiptast á skoðunum og upplýsingum um framkvæmd samnings þessa og áhrif samstarfsins á efnahagsstarfsemi og framkvæmd stefnu í efnahags- og peningamálum. Þeir geta enn fremur rætt stefnu, ástand og horfur í efnahagsmálum. Þessi skipti á skoðunum og upplýsingum skulu fara fram án nokkurra skuldbindinga.

6. KAFLI

FLUTNINGASTARFSEMI

47. gr.

1. Ákvæði 48. – 52. gr. gilda um flutninga á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum.

2. Í XIII. viðauka eru sérstök ákvæði um allar tegundir flutninga.

48. gr.

1. Engu aðildarríki EB eða EFTA-ríki er heimilt að setja nokkur þau ákvæði um flutninga á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum utan ramma XIII. viðauka sem beint eða óbeint eru óhagstæðari flutningsaðilum frá öðrum ríkjum en innlendum flutningsaðilum.

2. Sérhver samningsaðili er víkur frá meginreglunni í 1. mgr. skal tilkynna sameiginlegu EES-nefndinni það. Aðrir samningsaðilar, sem fallast ekki á frávikið, geta gripið til viðeigandi gagnráðstafana.

49. gr.

Aðstoð er samrýmanleg samningi þessum ef hún bætir úr þörf fyrir samræmingu á sviði flutninga eða í henni felst endurgjald fyrir að rækja tilteknar skyldur sem falla undir hugtakið opinber þjónusta.

50. gr.

1. Þegar um er að ræða flutninga á yfirráðasvæði samningsaðila skal ekki vera nokkur mismunun sem kemur fram í því að flutningsaðilar leggi á mismunandi gjöld eða setji mismunandi skilmála við flutning sams konar vöru á sömu flutningaleiðum, allt eftir því hvert uppruna- eða ákvörðunarland viðkomandi vöru er.

2. Þar til bært yfirvald samkvæmt VII. hluta skal að eigin frumkvæði eða að beiðni aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis rannsaka öll tilvik um mismunun sem falla undir þessa grein og taka nauðsynlegar ákvarðanir samkvæmt eigin reglum.

51. gr.

1. Bannað er að leggja á gjöld og setja skilmála er varða flutningastarfsemi innan yfirráðasvæðis samningsaðila og fela í einhverjum mæli í sér aðstoð eða vernd, einu eða fleiri fyrirtækjum eða atvinnugreinum í hag, nema þar til bært yfirvald samkvæmt 2. mgr. 50. gr. heimili það.

2. Þar til bært yfirvald skal að eigin frumkvæði eða að beiðni aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis kanna gjöld þau og skilmála sem um getur í 1. mgr., annars vegar einkum með kröfur um æskilega efnahagsstefnu á einstökum landsvæðum í huga, svo og þarfir vanþróaðra svæða og erfiðleika svæða þar sem alvarlegt stjórnmálaástand ríkir, og hins vegar með tilliti til áhrifa gjaldanna og skilmálanna á samkeppni milli mismunandi greina flutningastarfsemi.

Þar til bært yfirvald skal taka nauðsynlegar ákvarðanir samkvæmt eigin reglum.

3. Bannið sem um getur í 1. mgr. tekur ekki til gjalda sem ákveðin eru til að bregðast við samkeppni.

52. gr.

Álögur eða gjöld, sem flutningsaðili innheimtir umfram flutningsgjöld vegna flutnings yfir landamæri, mega ekki vera hærri en sanngjarnt er með hliðsjón af raunverulegum kostnaði vegna þessa. Samningsaðilar skulu leitast við að draga smám saman úr slíkum kostnaði.

IV. HLUTI

SAMKEPPNISREGLUR OG AÐRAR SAMEIGINLEGAR REGLUR

1. KAFLI

REGLUR UM FYRIRTÆKI

53. gr.

1. Eftirfarandi skal bannað og talið ósamrýmanlegt framkvæmd samnings þessa: allir samningar milli fyrirtækja, ákvarðanir samtaka fyrirtækja og samstilltar aðgerðir sem geta haft áhrif á viðskipti milli samningsaðila og hafa að markmiði eða af þeim leiðir að komið sé í veg fyrir samkeppni, hún sé takmörkuð eða henni raskað á því svæði sem samningur þessi tekur til, einkum samningar, ákvarðanir og aðgerðir sem:

a) ákveða kaup- eða söluverð eða önnur viðskiptakjör með beinum eða óbeinum hætti;

b) takmarka eða stýra framleiðslu, mörkuðum, tækniþróun eða fjárfestingu;

c) skipta mörkuðum eða birgðalindum;

d) mismuna öðrum viðskiptaaðilum með ólíkum skilmálum í sams konar viðskiptum og veikja þannig samkeppnisstöðu þeirra;

e) setja það skilyrði fyrir samningagerð að hinir viðsemjendurnir taki á sig viðbótarskuldbindingar sem tengjast ekki efni samninganna, hvorki í eðli sínu né samkvæmt viðskiptavenju.

2. Samningar og ákvarðanir sem grein þessi bannar eru sjálfkrafa ógildir.

3. Ákveða má að ákvæðum 1. mgr. verði ekki beitt um:

— samninga eða tegundir samninga milli fyrirtækja;

— ákvarðanir eða tegundir ákvarðana af hálfu samtaka fyrirtækja;

— samstilltar aðgerðir eða tegundir samstilltra aðgerða;

sem stuðla að bættri framleiðslu eða vörudreifingu eða efla tæknilegar og efnahagslegar framfarir, enda sé neytendum veitt sanngjörn hlutdeild í þeim ávinningi sem af þeim hlýst, án þess að:

a) höft, sem óþörf eru til að hinum settu markmiðum verði náð, séu lögð á hlutaðeigandi fyrirtæki;

b) slíkt veiti fyrirtækjunum færi á að koma í veg fyrir samkeppni að því er varðar verulegan hluta framleiðsluvaranna sem um er að ræða.

54. gr.

Misnotkun eins eða fleiri fyrirtækja á yfirburðastöðu á svæðinu sem samningur þessi tekur til, eða verulegum hluta þess, er ósamrýmanleg framkvæmd samnings þessa og því bönnuð að því leyti sem hún kann að hafa áhrif á viðskipti milli samningsaðila.

Slík misnotkun getur einkum falist í því að:

a) beint eða óbeint sé krafist ósanngjarns kaup- eða söluverðs eða aðrir ósanngjarnir viðskiptaskilmálar settir;

b) settar séu takmarkanir á framleiðslu, markaði eða tækniþróun, neytendum til tjóns;

c) öðrum viðskiptaaðilum sé mismunað með ólíkum skilmálum í sams konar viðskiptum og samkeppnisstaða þeirra þannig veikt;

d) sett sé það skilyrði fyrir samningagerð að hinir viðsemjendurnir taki á sig viðbótarskuldbindingar sem tengjast ekki efni samninganna, hvorki í eðli sínu né samkvæmt viðskiptavenju.

55. gr.

1. Með fyrirvara um ákvæði sem hrinda 53. og 54. gr. í framkvæmd og er að finna í bókun 21 og XIV. viðauka við samning þennan skulu framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA, sem kveðið er á um í 1. mgr. 108. gr., tryggja beitingu meginreglnanna sem mælt er fyrir um í 53. og 54. gr.

Hin þar til bæra eftirlitsstofnun, sem kveðið er á um í 56. gr., skal að eigin frumkvæði eða að beiðni ríkis á viðkomandi svæði eða hinnar eftirlitsstofnunarinnar rannsaka tilvik þar sem grunur leikur á að meginreglur þessar séu brotnar. Hin þar til bæra eftirlitsstofnun skal framkvæma þessar rannsóknir í samvinnu við þar til bær stjórnvöld á viðkomandi svæði og í samvinnu við hina eftirlitsstofnunina sem skal veita henni aðstoð í samræmi við eigin reglur.

Komist hún að þeirri niðurstöðu að um brot hafi verið að ræða skal hún gera tillögur um viðeigandi ráðstafanir til að binda enda á það.

2. Ef ekki er bundinn endi á umrætt brot skal þar til bær eftirlitsstofnun skrá slíkt brot á meginreglunum í rökstuddri ákvörðun.

Hin þar til bæra eftirlitsstofnun getur birt ákvörðun sína og heimilað ríkjum á viðkomandi svæði, með þeim skilyrðum og á þann hátt sem hún kveður nánar á um, að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að ráða bót á ástandinu. Hún getur einnig farið fram á það við hina eftirlitsstofnunina að hún heimili ríkjum á viðkomandi svæði að gera slíkar ráðstafanir.

56. gr.

1. Eftirlitsstofnanirnar skulu taka ákvarðanir í einstökum málum, sem falla undir 53. gr., í samræmi við eftirfarandi ákvæði:

a) eftirlitsstofnun EFTA skal taka ákvarðanir í þeim málum sem einungis hafa áhrif á viðskipti milli EFTA-ríkjanna;

b) með fyrirvara um c-lið skal eftirlitsstofnun EFTA taka ákvarðanir, eins og kveðið er á um í ákvæðum 58. gr., bókun 21 og reglum um framkvæmd hennar, bókun 23 og XIV. viðauka, í málum þar sem velta viðkomandi fyrirtækja á yfirráðasvæði EFTA-ríkjanna er 33% eða meiri en velta þeirra á svæðinu sem samningur þessi tekur til;

c) framkvæmdastjórn EB skal taka ákvarðanir í öðrum málum, svo og í þeim málum sem falla undir b-lið og hafa áhrif á viðskipti milli aðildarríkja EB, og skal hún þá taka tillit til ákvæðanna í 58. gr., bókun 21, bókun 23 og XIV. viðauka.

2. Eftirlitsstofnun á því svæði þar sem yfirburðastaða er talin vera fyrir hendi skal taka ákvarðanir í einstökum málum sem falla undir 54. gr. Reglurnar sem settar eru í b- og c-lið 1. mgr. gilda því aðeins að um yfirburðastöðu á svæðum beggja eftirlitsstofnananna sé að ræða.

3. Eftirlitsstofnun EFTA skal taka ákvarðanir í einstökum málum sem falla undir c-lið 1. mgr. og hafa ekki umtalsverð áhrif á viðskipti milli aðildarríkja EB eða samkeppni í bandalaginu.

4. Hugtökin „fyrirtæki" og „velta" eru, að því er þessa grein varðar, skilgreind í bókun 22.

57. gr.

1. Samfylkingar, sem gert er ráð fyrir eftirliti með í 2. mgr. og skapa eða efla yfirburðastöðu er hindrar virka samkeppni á samningssvæðinu eða umtalsverðum hluta þess, skal lýsa ósamrýmanlegar samningi þessum.

2. Eftirtaldir aðilar skulu hafa eftirlit með samfylkingum sem falla undir 1. mgr.:

a) framkvæmdastjórn EB í þeim málum sem falla undir reglugerð EBE nr. 4064/89, í samræmi við þá reglugerð, bókanir 21 og 24 og XIV. viðauka við samninginn. Með fyrirvara um endurskoðunarvald dómstóls EB hefur framkvæmdastjórn EB ein vald til að taka ákvarðanir í þessum málum.

b) eftirlitsstofnun EFTA í þeim málum sem falla ekki undir a-lið hafi viðmiðunarmörkum, sem sett eru í XIV. viðauka, verið fullnægt á yfirráðasvæði EFTA-ríkjanna í samræmi við bókanir 21 og 24 og XIV. viðauka við samninginn. Þetta er með þeim fyrirvara að aðildarríki EB séu ekki valdbær í þessu tilliti.

58. gr.

Með það fyrir augum að þróa og viðhalda samræmdu eftirliti á Evrópska efnahagssvæðinu á sviði samkeppni, svo og að stuðla að einsleitri framkvæmd, beitingu og túlkun ákvæða samningsins í þessu skyni, skulu þar til bær yfirvöld hafa með sér samvinnu í samræmi við ákvæði bókana 23 og 24.

59. gr.

1. Eigi í hlut opinber fyrirtæki, og fyrirtæki sem aðildarríki EB eða EFTA-ríki veita sérstök réttindi eða einkarétt, skulu samningsaðilar tryggja að hvorki séu gerðar né viðhaldið nokkrum þeim ráðstöfunum sem fara í bága við reglur samnings þessa, einkum reglur sem kveðið er á um í 4. gr. og 53. – 63. gr.

2. Reglur samnings þessa, einkum reglurnar um samkeppni, gilda um fyrirtæki sem falið er að veita þjónustu er hefur almenna efnahagslega þýðingu eða eru í eðli sínu fjáröflunareinkasölur, að því marki sem beiting þeirra kemur ekki í veg fyrir að þau geti að lögum eða í raun leyst af hendi þau sérstöku verkefni sem þeim eru falin. Þróun viðskipta má ekki raska í þeim mæli að það stríði gegn hagsmunum samningsaðilanna.

3. Framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA skulu hvor innan síns valdsviðs tryggja að ákvæðum þessarar greinar sé beitt og gera, eftir því sem þörf krefur, viðeigandi ráðstafanir gagnvart þeim ríkjum sem eru á svæðum hvorrar um sig.

60. gr.

Í XIV. viðauka eru sérstök ákvæði um framkvæmd þeirra meginreglna sem settar eru í 53., 54., 57. og 59. gr.

2. KAFLI

RÍKISAÐSTOÐ

61. gr.

1. Ef ekki er kveðið á um annað í samningi þessum er hvers kyns aðstoð, sem aðildarríki EB eða EFTA-ríki veitir eða veitt er af ríkisfjármunum og raskar eða er til þess fallin að raska samkeppni með því að ívilna ákveðnum fyrirtækjum eða framleiðslu ákveðinna vara, ósamrýmanleg framkvæmd samnings þessa að því leyti sem hún hefur áhrif á viðskipti milli samningsaðila.

2. Eftirtalið samrýmist framkvæmd samnings þessa:

a) aðstoð af félagslegum toga sem veitt er einstökum neytendum enda sé hún veitt án mismununar með tilliti til uppruna viðkomandi framleiðsluvara;

b) aðstoð sem veitt er til að bæta tjón af völdum náttúruhamfara eða óvenjulegra atburða;

c) aðstoð sem veitt er til atvinnuvega á ákveðnum svæðum í Sambandslýðveldinu Þýskalandi, þar sem skipting Þýskalands hefur áhrif, að því marki sem þörf er á slíkri aðstoð til að bæta upp efnahagslegt óhagræði vegna skiptingarinnar.

3. Eftirtalið getur talist samrýmanlegt framkvæmd samnings þessa:

a) aðstoð til að efla hagþróun á svæðum þar sem lífskjör eru óvenju bágborin eða atvinnuleysi mikið;

b) aðstoð til að hrinda í framkvæmd mikilvægum sameiginlegum evrópskum hagsmunamálum eða ráða bót á alvarlegri röskun á efnahagslífi aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis;

c) aðstoð til að greiða fyrir þróun ákveðinna greina efnahagslífsins eða ákveðinna efnahagssvæða enda hafi hún ekki svo óhagstæð áhrif á viðskiptaskilyrði að stríði gegn sameiginlegum hagsmunum;

d) aðstoð af öðru tagi sem sameiginlega EES-nefndin kann að tiltaka í samræmi við VII. hluta.

62. gr.

1. Fylgjast skal stöðugt með öllum kerfum vegna ríkisaðstoðar sem eru til á yfirráðasvæðum samningsaðila, svo og öllum áætlunum um að veita slíka aðstoð eða breyta henni, með það í huga að þau samrýmist 61. gr. Eftirtaldir aðilar skulu framkvæma slíkt eftirlit:

a) framkvæmdastjórn EB, að því er varðar aðildarríki EB, í samræmi við reglurnar í 93. gr. stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu;

b) eftirlitsstofnun EFTA, að því er varðar EFTA-ríkin, í samræmi við þær reglur sem settar eru í samningi milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar EFTA en mælt er fyrir um valdsvið hennar og störf í bókun 26.

2. Með það fyrir augum að tryggja samræmt eftirlit á sviði ríkisaðstoðar á svæðinu sem samningur þessi tekur til skulu framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA hafa með sér samvinnu í samræmi við ákvæðin í bókun 27.

63. gr.

Í XV. viðauka eru sérstök ákvæði um ríkisaðstoð.

64. gr.

1. Ef önnur eftirlitsstofnunin telur að framkvæmd hinnar eftirlitsstofnunarinnar á 61. og 62. gr. samningsins, svo og 5. gr. bókunar 14, samræmist ekki kröfum um sömu samkeppnisskilyrði á svæðinu sem samningur þessi tekur til skal skipst á skoðunum innan tveggja vikna í samræmi við málsmeðferð f-liðar í bókun 27.

Hafi ekki fundist lausn innan þessara tveggja vikna sem aðilar geta sætt sig við getur þar til bært yfirvald samningsaðila, sem málið snertir, gripið án tafar til bráðabirgðaráðstafana til þess að ráða bót á þeirri röskun sem orðið hefur á samkeppni.

Samráð skal síðan hafa í sameiginlegu EES-nefndinni með það fyrir augum að finna lausn sem aðilar geta sætt sig við.

Hafi sameiginlegu EES-nefndinni ekki tekist að finna lausn innan þriggja mánaða og umræddar aðgerðir valda, eða hætta er á að þær valdi, röskun á samkeppni sem hefur áhrif á viðskipti milli samningsaðila er unnt að gera þær varanlegu ráðstafanir í stað bráðabirgðaráðstafananna sem eru bráðnauðsynlegar til að jafna áhrif röskunarinnar. Þær ráðstafanir skulu helst gerðar sem raska minnst starfsemi EES.

2. Ákvæði þessarar greinar skulu einnig gilda um ríkiseinkasölur sem settar eru á stofn eftir undirritunardag samningsins.

3. KAFLI

AÐRAR SAMEIGINLEGAR REGLUR

65. gr.

1. Í XVI. viðauka eru sérstök ákvæði og fyrirkomulag varðandi innkaup sem gilda, nema annað sé tekið fram, um allar framleiðsluvörur og þjónustu eins og tilgreint er.

2. Í bókun 28 og XVII. viðauka eru sérstök ákvæði og fyrirkomulag varðandi hugverk og eignarréttindi á sviði iðnaðar og verslunar sem gilda um allar framleiðsluvörur og þjónustu nema annað sé tekið fram.

V. HLUTI

ALTÆK ÁKVÆÐI ER VARÐA FJÓRÞÆTTA FRELSIÐ

1. KAFLI

FÉLAGSMÁL

66. gr.

Samningsaðilar eru sammála um að nauðsynlegt sé að stuðla að bættum starfsskilyrðum og lífskjörum launþega.

67. gr.

1. Samningsaðilar skulu sérstaklega leggja áherslu á að hvetja til umbóta, einkum varðandi vinnuumhverfi, með tilliti til heilsu og öryggis launþega. Til að stuðla að því að þessu markmiði verði náð skulu lágmarkskröfur smám saman koma til framkvæmda og þá með hliðsjón af þeim aðstæðum og tæknilegu reglum er gilda hjá hverjum samningsaðila. Slíkar lágmarkskröfur eru því ekki til fyrirstöðu að samningsaðili láti strangari reglur um starfsskilyrði halda gildi sínu eða setji slíkar reglur enda samrýmist þær samningi þessum.

2. Í XVIII. viðauka eru tilgreind nauðsynleg ákvæði vegna framkvæmdar lágmarkskrafna samkvæmt 1. mgr.

68. gr.

Á sviði vinnulöggjafar skulu samningsaðilar gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja góða framkvæmd samnings þessa. Þessar ráðstafanir eru tilgreindar í XVIII. viðauka.

69. gr.

1. Hver samningsaðili skal tryggja og viðhalda beitingu þeirrar meginreglu að karlar og konur hljóti jöfn laun fyrir jafna vinnu.

Með „launum“ er í þessari grein átt við venjulegt grunn- eða lágmarkskaup ásamt öllum öðrum greiðslum, hvort heldur er í fé eða fríðu, sem launþegi fær beint eða óbeint frá vinnuveitanda sínum vegna starfa síns.

Með sömu launum án mismununar vegna kynferðis er átt við að:

a) laun fyrir sömu ákvæðisvinnu skuli miðuð við sömu mælieiningu;

b) laun fyrir tímavinnu skuli vera hin sömu fyrir sams konar starf.

2. Í XVIII. viðauka eru sérstök ákvæði um framkvæmd 1. mgr.

70. gr.

Samningsaðilar skulu stuðla að því að meginreglan um jafnrétti karla og kvenna verði virt með því að hrinda ákvæðunum sem tilgreind eru í XVIII. viðauka í framkvæmd.

71. gr.

Samningsaðilar skulu leitast við að auka skoðanaskipti milli vinnuveitenda og launþega í Evrópu.

2. KAFLI

NEYTENDAVERND

72. gr.

Í XIX. viðauka eru ákvæði um neytendavernd.

3. KAFLI

UMHVERFISMÁL

73. gr.

1. Aðgerðir samningsaðila á sviði umhverfismála skulu byggjast á eftirtöldum markmiðum:

a) að varðveita, vernda og bæta umhverfið;

b) að stuðla að því að vernda heilsu manna;

c) að tryggja að náttúruauðlindir séu nýttar af varúð og skynsemi.

2. Aðgerðir samningsaðila á sviði umhverfismála skulu grundvallaðar á þeim meginreglum að girt skuli fyrir umhverfisspjöll, áhersla sé lögð á úrbætur þar sem tjón á upphaf sitt og bótaskylda sé lögð á þann sem mengun veldur. Kröfur um umhverfisvernd skulu vera þáttur í stefnu samningsaðila á öðrum sviðum.

74. gr.

Í XX. viðauka eru sérstök ákvæði um verndarráðstafanir sem skulu gilda samkvæmt 73. gr.

75. gr.

Verndarráðstafanirnar, sem um getur í 74. gr., eru því ekki til fyrirstöðu að einstakir samningsaðilar láti strangari verndarráðstafanir halda gildi sínu eða grípi til þeirra enda samrýmist þær samningi þessum.

4. KAFLI

HAGSKÝRSLUGERÐ

76. gr.

1. Samningsaðilar skulu tryggja úrvinnslu og dreifingu samfelldra og sambærilegra hagskýrslna sem lýsi og geri kleift að fylgjast með öllum þeim þáttum sem máli skipta á sviði efnahags-, félags- og umhverfismála á Evrópska efnahagssvæðinu.

2. Í þessu skyni skulu samningsaðilar þróa með sér og nota samræmdar aðferðir, skýrgreiningar og flokkanir, svo og sameiginlegar starfsáætlanir og vinnubrögð við hagskýrslugerð hvar sem það á við í stjórnsýslunni og hafa þá í huga nauðsyn þess að fyllsta trúnaðar sé gætt.

3. Í XXI. viðauka eru sérstök ákvæði um hagskýrslugerð.

4. Í bókun 30 eru sérstök ákvæði um skipulag samstarfs á sviði hagskýrslugerðar.

5. KAFLI

FÉLAGARÉTTUR

77. gr.

Í XXII. viðauka eru sérstök ákvæði um félagarétt.

VI. HLUTI

SAMVINNA UTAN MARKA FJÓRÞÆTTA FRELSISINS

78. gr.

Samningsaðilar skulu efla og auka samvinnu innan ramma starfsemi bandalagsins á sviði:

— rannsókna og tækniþróunar,
— upplýsingaþjónustu,
— umhverfismála,
— menntunar, þjálfunar og æskulýðsmála,
— félagsmála,
— neytendaverndar,
— lítilla og meðalstórra fyrirtækja,
— ferðamála,
— hljóð- og myndmiðlunar og
— almannavarna,

að því leyti sem samstarf á þessum sviðum lýtur ekki ákvæðum annarra hluta samnings þessa.

79. gr.

1. Samningsaðilar skulu auka skoðanaskipti sín í milli með öllum viðeigandi aðferðum, einkum samkvæmt reglum VII. hluta, með það fyrir augum að ákveða starfssvið og starfsemi þar sem nánari samvinna getur aukið líkur á að sameiginleg markmið náist á þeim sviðum sem um getur í 78. gr.

2. Þeir skulu einkum skiptast á upplýsingum og ræða í sameiginlegu EES-nefndinni, að beiðni einstakra samningsaðila, áform og tillögur um að stofna til eða breyta rammaáætlunum, einstökum áætlunum, aðgerðum og verkefnum á þeim sviðum sem um getur í 78. gr.

3. Ákvæði VII. hluta gilda að breyttu breytanda um þennan hluta þegar sérstaklega er kveðið á um það í þessum hluta eða bókun 31.

80. gr.

Samvinna samkvæmt 78. gr. skal að öðru jöfnu fara fram með eftirfarandi hætti:

— þátttöku EFTA-ríkja í rammaáætlunum EB, einstökum áætlunum, verkefnum eða öðrum aðgerðum;

— komið verði á sameiginlegri starfsemi á tilteknum sviðum þar sem meðal annars gæti verið um að ræða samræmingu eða samstillingu á starfsemi, sameiningu starfsemi sem fyrir er og komið verði á sérstakri sameiginlegri starfsemi;

— formlegum og óformlegum upplýsingaskiptum eða -miðlun;

— sameiginlegu átaki til að hvetja til tiltekinnar starfsemi á yfirráðasvæði samningsaðila;

— hliðstæðri löggjöf, eftir því sem við á, með sömu eða svipuðum ákvæðum;

— samræmingu aðgerða og starfsemi á vettvangi eða fyrir tilstilli alþjóðastofnana, svo og samræmingu samvinnu við þriðju lönd, þar sem um gagnkvæmt hagsmunamál er að ræða.

81. gr.

Þegar samvinna felur í sér þátttöku EFTA-ríkja í rammaáætlun EB, einstakri áætlun, verkefni eða annarri aðgerð skulu eftirfarandi meginreglur gilda:

a) EFTA-ríkin skulu hafa aðgang að öllum þáttum áætlunar.

b) Staða EFTA-ríkjanna í nefndum, sem aðstoða framkvæmdastjórn EB við stjórnun eða þróun starfsemi bandalagsins, skal vera í fullu samræmi við það fjárframlag sem EFTA-ríkin kunna að greiða vegna þátttöku sinnar.

c) Ákvæði 3. mgr. 79. gr. gilda um þær ákvarðanir bandalagsins er hafa bein eða óbein áhrif á rammaáætlun, einstaka áætlun, verkefni eða aðra aðgerð sem EFTA-ríki taka þátt í samkvæmt ákvörðun á grundvelli samnings þessa, þó ekki ákvarðanir sem varða fjárlög bandalagsins. Sameiginlega EES-nefndin getur endurskoðað skilmála og skilyrði fyrir áframhaldandi þátttöku í viðkomandi starfsemi í samræmi við 86. gr.

d) Þegar um samstarfsverkefni er að ræða skulu stofnanir, fyrirtæki, samtök og ríkisborgarar EFTA-ríkja hafa sömu réttindi og skyldur í áætlun bandalagsins eða annarri aðgerð sem um ræðir og samstarfsstofnanir, fyrirtæki, samtök og ríkisborgarar aðildarríkja EB. Hið sama gildir að breyttu breytanda um þátttakendur sem fara milli landa vegna viðkomandi samstarfs aðildarríkja EB og EFTA-ríkja.

e) EFTA-ríki, stofnanir þeirra, fyrirtæki, samtök og ríkisborgarar skulu hafa sömu réttindi og skyldur að því er varðar úrvinnslu, mat og nýtingu niðurstaðna og aðildarríki EB, stofnanir þeirra, fyrirtæki, samtök og ríkisborgarar.

f) Samningsaðilar skuldbinda sig í samræmi við viðkomandi reglugerðir og reglur sínar til að auðvelda flutninga þátttakenda í áætluninni og annarri starfsemi að því marki sem nauðsynlegt er.

82. gr.

1. Þegar samvinna samkvæmt þessum hluta felur í sér fjárframlag frá EFTA-ríkjunum skal framlagið látið í té á einhvern eftirtalinn hátt:

a) Framlag EFTA-ríkjanna vegna þátttöku þeirra í starfsemi bandalagsins skal reiknað í hlutfalli við:

— fjárhagsskuldbindingar; og

— greiðsluskuldbindingar;

sem varðandi bandalagið eru settar árlega á þann lið fjárlaga þess sem á við um viðkomandi starfsemi.

Hlutfallsstuðullinn sem ákvarðar framlag EFTA-ríkjanna skal vera summa hlutfallsins milli annars vegar vergrar landsframleiðslu hvers EFTA-ríkis um sig miðað við markaðsverð og hins vegar summa vergrar landsframleiðslu allra aðildarríkja EB og umræddra EFTA-ríkis miðað við markaðsverð. Stuðullinn skal reiknaður fyrir hvert fjárhagsár á grundvelli nýjustu tölfræðilegra upplýsinga.

Bæði að því er varðar fjárhagsskuldbindingar og greiðsluskuldbindingar skal fjárframlag EFTA-ríkjanna koma til viðbótar fjárframlagi bandalagsins á þeim lið fjárlaga þess sem á við um viðkomandi starfsemi.

Þau framlög sem EFTA-ríkin skulu greiða árlega skulu ákveðin á grundvelli greiðsluskuldbindinganna.

Skuldbindingar sem bandalagið tók á sig áður en EFTA-ríkin hófu á grundvelli samnings þessa þátttöku í viðkomandi starfsemi, svo og greiðslur sem af henni leiðir, kalla ekki á framlög af hálfu EFTA-ríkjanna.

b) Fjárframlag EFTA-ríkjanna vegna þátttöku þeirra í ákveðnum verkefnum eða annarri starfsemi skal grundvallast á þeirri meginreglu að sérhver samningsaðili skuli bera eigin kostnað, svo og viðeigandi hluta af fastakostnaði bandalagsins samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar.

c) Sameiginlega EES-nefndin skal taka nauðsynlegar ákvarðanir varðandi fjárframlag samningsaðila til þeirrar starfsemi sem um ræðir hverju sinni.

2. Nánari ákvæði um framkvæmd þessarar greinar eru í bókun 32.

83. gr.

Þegar samvinnan felst í upplýsingaskiptum milli opinberra aðila skulu EFTA-ríkin hafa sama rétt á að fá upplýsingar og aðildarríki EB og ber þeim jafnframt sama skylda til að veita upplýsingar, samanber þó kröfur um trúnað sem sameiginlega EES-nefndin ákveður.

84. gr.

Ákvæði um samvinnu á tilteknum sviðum eru í bókun 31.

85. gr.

Ef ekki er kveðið á um annað í bókun 31 skal samvinna, sem þegar fer fram milli bandalagsins og einstakra EFTA-ríkja á sviðunum sem um getur í 78. gr. við gildistöku samnings þessa, eftir það lúta viðeigandi ákvæðum þessa hluta og bókunar 31.

86. gr.

Sameiginlega EES-nefndin skal, í samræmi við VII. hluta, taka allar nauðsynlegar ákvarðanir vegna framkvæmdar 78. – 85. gr. og ráðstafana sem af henni leiðir og geta þær meðal annars falið í sér viðbætur við og breytingar á bókun 31, ásamt því að ákveða nauðsynlegar bráðabirgðaráðstafanir vegna framkvæmdar 85. gr.

87. gr.

Samningsaðilar skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að þróa, efla eða auka samvinnu innan ramma starfsemi bandalagsins á sviðum sem eru ekki tilgreind í 78. gr. þegar slík samvinna þykir líkleg til að greiða fyrir því að markmiðum samnings þessa verði náð eða samningsaðilar telja slíkt hagstætt báðum aðilum af öðrum ástæðum. Slíkar ráðstafanir geta haft það í för með sér að 78. gr. verði breytt þannig að nýjum sviðum verði bætt við þau sem þar eru tilgreind.

88. gr.

Með fyrirvara um ákvæði annarra hluta samnings þessa skulu ákvæði þessa hluta ekki koma í veg fyrir að einstakir samningsaðilar geti undirbúið, samþykkt og hrundið ráðstöfunum í framkvæmd einhliða.

VII. HLUTI

ÁKVÆÐI UM STOFNANIR

1. KAFLI

SKIPULAG SAMSTARFSINS

1. þáttur

EES-ráðið

89. gr.

1. EES-ráði er hér með komið á fót. Hlutverk þess er einkum að vera stjórnmálalegur aflvaki varðandi framkvæmd samnings þessa og setja almennar viðmiðunarreglur fyrir sameiginlegu EES-nefndina.

Í þessum tilgangi skal EES-ráðið meta hvernig samningurinn í heild hefur verið framkvæmdur og hvernig hann hefur þróast. Það skal taka stjórnmálalegar ákvarðanir sem leiða til breytinga á samningnum.

2. Samningsaðilar, að því er varðar bandalagið og aðildarríki EB eftir valdsviði viðkomandi, geta tekið mál er valda erfiðleikum upp í EES-ráðinu eftir að hafa rætt þau í sameiginlegu EES-nefndinni, eða geta tekið þau beint upp í EES-ráðinu er mjög brýna nauðsyn ber til.

3. EES-ráðið setur sér starfsreglur með ákvörðun þar að lútandi.

90. gr.

1. EES-ráðið skipa fulltrúar í ráði Evrópubandalaganna og úr framkvæmdastjórn EB ásamt einum fulltrúa ríkisstjórnar hvers EFTA-ríkis.

Skipa skal fulltrúa í EES-ráðið í samræmi við þau skilyrði sem mælt verður fyrir um í starfsreglum þess.

2. Ákvarðanir EES-ráðsins skulu teknar með samkomulagi milli bandalagsins annars vegar og EFTA-ríkjanna hins vegar.

91. gr.

1. Fulltrúi ráðs Evrópubandalaganna og ráðherra í ríkisstjórn EFTA-ríkis skulu gegna embætti forseta EES-ráðsins til skiptis sex mánuði í senn.

2. Forseti EES-ráðsins skal kalla það saman tvisvar á ári. EES-ráðið skal einnig koma saman, þegar aðstæður krefjast, í samræmi við starfsreglur sínar.

2. þáttur

Sameiginlega EES-nefndin

92. gr.

1. Sameiginlegu EES-nefndinni er hér með komið á fót. Skal hún tryggja virka framkvæmd samnings þessa. Í þeim tilgangi skal þar skipst á skoðunum og upplýsingum og taka ákvarðanir í þeim málum sem kveðið er á um í samningi þessum.

2. Samningsaðilar, að því er varðar bandalagið og aðildarríki EB eftir valdsviði viðkomandi, skulu hafa samráð í sameiginlegu EES-nefndinni um öll þau mál á grundvelli samningsins sem valda erfiðleikum og einhver þeirra hefur tekið upp.

3. Sameiginlega EES-nefndin setur sér starfsreglur með ákvörðun þar að lútandi.

93. gr.

1. Sameiginlegu EES-nefndina skipa fulltrúar samningsaðila.

2. Ákvarðanir sameiginlegu EES-nefndarinnar skulu teknar með samkomulagi milli bandalagsins annars vegar og EFTA-ríkjanna, sem mæla einum rómi, hins vegar.

94. gr.

1. Fulltrúi bandalagsins, þ.e. framkvæmdastjórnar EB, og fulltrúi eins EFTA-ríkis skulu gegna embætti formanns sameiginlegu EES-nefndarinnar til skiptis sex mánuði í senn.

2. Sameiginlega EES-nefndin skal að öðru jöfnu koma saman að minnsta kosti einu sinni í mánuði til að gegna störfum sínum. Hana má einnig kalla saman að frumkvæði formannsins eða samkvæmt beiðni einhvers samningsaðila í samræmi við starfsreglur hennar.

3. Sameiginlega EES-nefndin getur ákveðið að skipa undirnefndir eða starfshópa sér til aðstoðar við framkvæmd verkefna sinna. Sameiginlega EES-nefndin skal í starfsreglum sínum mæla fyrir um skipan og starfshætti umræddra undirnefnda og starfshópa. Sameiginlega EES-nefndin skal ákveða verkefni þeirra í hverju tilviki fyrir sig.

4. Sameiginlega EES-nefndin skal gefa út ársskýrslu um framkvæmd og þróun samnings þessa.

3. þáttur

Samvinna þingmanna

95. gr.

1. Sameiginlegri EES-þingmannanefnd er hér með komið á fót. Hana skipa jafnmargir þingmenn Evrópuþingsins annars vegar og þjóðþinga EFTA-ríkjanna hins vegar. Heildarfjöldi þingmanna í nefndinni kemur fram í stofnsamþykktinni í bókun 36.

2. Fundir sameiginlegu EES-þingmannanefndarinnar skulu haldnir til skiptis í bandalaginu og EFTA-ríki í samræmi við ákvæði bókunar 36.

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin skal með umræðum og fundum stuðla að auknum skilningi milli bandalagsins og EFTA-ríkjanna á þeim sviðum sem samningur þessi tekur til.

4. Sameiginlegu EES-þingmannanefndinni er heimilt að láta álit sitt í ljós í formi skýrslna eða ályktana eftir því sem við á. Hún skal einkum taka til athugunar ársskýrslu sameiginlegu EES-nefndarinnar um framkvæmd og þróun samnings þessa sem gefin er út í samræmi við 4. mgr. 94. gr.

5. Forseti EES-ráðsins má koma fyrir sameiginlegu EES-þingmannanefndina og taka þar til máls.

6. Sameiginlega EES-þingmannanefndin setur sér starfsreglur.

4. þáttur

Samvinna aðila er starfa á sviði efnahags- og félagsmála

96. gr.

1. Fulltrúar efnahags- og félagsmálanefndarinnar og annarra samtaka, sem eru í fyrirsvari fyrir aðila á sviði félagsmála í bandalaginu, og fulltrúar samsvarandi aðila í EFTA-ríkjunum skulu vinna að því að styrkja tengslin sín í milli og eiga samstarf á skipulagðan og reglubundinn hátt með það að markmiði að auka skilning á efnahagslegum og félagslegum þáttum í stöðugt samofnara efnahagssamstarfi samningsaðilanna og á hagsmunum þeirra innan EES.

2. Ráðgjafarnefnd EES er hér með komið á fót í þessum tilgangi. Hana skipa jafnmargir fulltrúar efnahags- og félagsmálanefndar bandalagsins annars vegar og ráðgjafarnefndar EFTA hins vegar. Ráðgjafarnefnd EES er heimilt að láta í ljós álit sitt í formi skýrslna eða ályktana eftir því sem við á.

3. Ráðgjafarnefnd EES setur sér starfsreglur.

2. KAFLI

TILHÖGUN ÁKVARÐANATÖKU

97. gr.

Með fyrirvara um meginregluna um jafnræði, og eftir að öðrum samningsaðilum hafa verið veittar upplýsingar þar um, hefur samningur þessi ekki áhrif á rétt einstakra samningsaðila til að breyta innlendri löggjöf á þeim sviðum sem samningurinn tekur til:

— ef sameiginlega EES-nefndin kemst að þeirri niðurstöðu að löggjöf, eins og henni hefur verið breytt, hafi ekki áhrif til hins verra á framkvæmd samningsins; eða

— ef skilyrðum 98. gr. hefur verið fullnægt.

98. gr.

Breyta má viðaukum samningsins, svo og bókunum 1 – 7, 9 – 11, 19 – 27, 30 – 32, 37, 39, 41 og 47, eftir því sem við á, með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar í samræmi við 93. (2. mgr.), 99., 100., 102. og 103. gr.

99. gr.

1. Þegar framkvæmdastjórn EB hefur undirbúning að nýrri löggjöf á sviði sem samningur þessi tekur til skal hún óformlega leita ráða hjá sérfræðingum EFTA-ríkjanna á sama hátt og hún leitar ráða hjá sérfræðingum aðildarríkja EB við mótun tillagnanna.

2. Þegar framkvæmdastjórnin sendir ráði Evrópubandalaganna tillögur sínar skal hún senda afrit af þeim til EFTA-ríkjanna.

Fyrstu skoðanaskipti skulu fara fram í sameiginlegu EES-nefndinni óski einhver samningsaðila þess.

3. Á þeim tíma sem líður fram að töku ákvörðunar í ráði Evrópubandalaganna skulu samningsaðilar, í samfelldu ferli upplýsingaskipta og samráðs, ráðgast hver við annan í sameiginlegu EES-nefndinni að beiðni einhvers þeirra á öllum tímamótum á leið að endanlegri töku ákvörðunar.

4. Samningsaðilar skulu starfa saman af heilum hug á upplýsinga- og samráðstímabilinu með það fyrir augum að auðvelda ákvarðanatöku í sameiginlegu EES-nefndinni í lok meðferðar málsins.

100. gr.

Framkvæmdastjórn EB skal tryggja sérfræðingum EFTA-ríkjanna eins víðtæka þátttöku og unnt er á viðkomandi sviðum við undirbúning á drögum að tillögum er síðar eiga að fara fyrir þær nefndir sem eru framkvæmdastjórninni til aðstoðar við beitingu framkvæmdarvalds hennar. Í þessum málum skal framkvæmdastjórn EB, þegar hún gengur frá tillögum, ráðgast við sérfræðinga EFTA-ríkjanna á sama grundvelli og hún ráðgast við sérfræðinga aðildarríkja EB.

Í þeim tilvikum þegar mál er til meðferðar hjá ráði Evrópubandalaganna í samræmi við starfsreglur sem gilda um viðkomandi nefnd skal framkvæmdastjórn EB koma áliti sérfræðinga EFTA-ríkjanna á framfæri við ráð Evrópubandalaganna.

101. gr.

1. Að því er varðar nefndir, sem falla hvorki undir 81. né 100. gr., skal haft samstarf við sérfræðinga EFTA-ríkjanna þegar góð framkvæmd samningsins krefst slíks.

Þessar nefndir eru skráðar í bókun 37. Kveðið er á um tilhögun slíks samstarfs í bókunum og viðaukum um einstök svið þar sem fjallað er um viðkomandi málefni.

2. Telji samningsaðilar að slíkt samstarf ætti að taka til annarra nefnda sem eru svipaðs eðlis getur sameiginlega EES-nefndin breytt bókun 37.

102. gr.

1. Til að tryggja réttaröryggi og einsleitni EES skal sameiginlega EES-nefndin taka ákvörðun um breytingu á viðauka við samning þennan eins fljótt og unnt er, eftir að bandalagið hefur samþykkt nýja samsvarandi löggjöf bandalagsins, með það að markmiði að unnt sé að beita samtímis þeirri löggjöf og breytingunum á viðaukunum við samninginn. Bandalagið skal í þessum tilgangi tilkynna öðrum samningsaðilum í sameiginlegu EES-nefndinni eins fljótt og unnt er þegar það samþykkir réttarheimild um málefni sem fjallað er um í samningi þessum.

2. Sameiginlega EES-nefndin skal meta á hvaða hluta viðauka við samning þennan þessi nýja löggjöf hefur bein áhrif.

3. Samningsaðilar skulu gera sitt ítrasta til að komast að samkomulagi um málefni sem samningur þessi tekur til.

Sameiginlega EES-nefndin skal einkum gera sitt ítrasta til að finna lausn sem aðilar geta sætt sig við þegar upp koma alvarleg vandamál á sviðum sem falla undir valdsvið löggjafans í EFTA-ríkjunum.

4. Ef ekki er unnt að komast að samkomulagi um breytingar á viðauka við samning þennan, þrátt fyrir beitingu undanfarandi málsgreinar, skal sameiginlega EES-nefndin kanna alla frekari möguleika á því að tryggja áframhaldandi góða framkvæmd samningsins og taka nauðsynlegar ákvarðanir þar að lútandi, meðal annars að viðurkenna að löggjöf sé sambærileg. Taka verður slíka ákvörðun eigi síðar en við lok sex mánaða tímabils, frá því að málinu er vísað til sameiginlegu EES-nefndarinnar, eða á gildistökudegi samsvarandi löggjafar bandalagsins ef sá dagur er síðar.

5. Hafi sameiginlega EES-nefndin ekki tekið ákvörðun um breytingu á viðauka við þennan samning við lok frests sem settur er í 4. mgr. skal litið svo á að framkvæmd viðkomandi hluta viðaukans, sem ákveðinn er samkvæmt 2. mgr., sé frestað til bráðabirgða nema sameiginlega EES-nefndin ákveði annað. Frestun af þessu tagi gengur í gildi sex mánuðum eftir lok tímabilsins sem um getur í 4. mgr., þó ekki fyrir þann dag er samsvarandi gerð EB kemur til framkvæmda í bandalaginu. Sameiginlega EES-nefndin skal áfram leitast við að koma á samkomulagi um lausn sem aðilar geta sætt sig við svo að draga megi frestunina til baka við fyrsta tækifæri.

6. Ræða skal um raunhæfar afleiðingar þeirrar frestunar sem um getur í 5. mgr. í sameiginlegu EES-nefndinni. Réttindi og skyldur sem einstaklingar og aðilar í atvinnurekstri hafa þegar áunnið sér með samningi þessum skulu haldast. Samningsaðilar skulu, eftir því sem við á, ákveða hvaða breytingar þurfi að gera vegna frestunarinnar.

103. gr.

1. Ef ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar getur einungis verið bindandi fyrir samningsaðila eftir að hann hefur uppfyllt stjórnskipuleg skilyrði skal ákvörðunin ganga í gildi á þeim degi sem getið er í henni, ef sérstakur dagur er tiltekinn, að því tilskildu að hlutaðeigandi samningsaðili hafi tilkynnt hinum samningsaðilunum fyrir þann dag að stjórnskipuleg skilyrði hafi verið uppfyllt.

Hafi tilkynningin ekki farið fram fyrir umræddan dag gengur ákvörðunin í gildi fyrsta dag annars mánaðar eftir síðustu tilkynningu.

2. Hafi tilkynningin ekki átt sér stað sex mánuðum eftir að sameiginlega EES-nefndin tók ákvörðun sína skal ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar gilda til bráðabirgða meðan stjórnskipulegum skilyrðum hefur ekki verið fullnægt, nema samningsaðili tilkynni að slík gildistaka til bráðabirgða geti ekki átt sér stað. Í síðara tilvikinu, eða tilkynni samningsaðili að ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar hafi ekki hlotið samþykki, skal frestunin sem kveðið er á um í 5. mgr. 102. gr. ganga í gildi einum mánuði eftir að tilkynningin fer fram en þó ekki fyrir þann dag er samsvarandi gerð EB kemur til framkvæmda í bandalaginu.

104. gr.

Ákvarðanir teknar af sameiginlegu EES-nefndinni í tilvikum sem kveðið er á um í samningi þessum skulu vera bindandi fyrir samningsaðila frá og með gildistökudegi þeirra, nema kveðið sé á um annað í þeim, og skulu þeir gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja framkvæmd þeirra og beitingu.

3. KAFLI

EINSLEITNI, TILHÖGUN EFTIRLITS OG LAUSN DEILUMÁLA

1. þáttur

Einsleitni

105. gr.

1. Til að ná því markmiði samningsaðila að ná fram og halda sig við eins samræmda túlkun og unnt er á ákvæðum samningsins og þeim ákvæðum í löggjöf bandalagsins sem tekin eru efnislega upp í samninginn skal sameiginlega EES-nefndin starfa í samræmi við þessa grein.

2. Sameiginlega EES-nefndin skal stöðugt hafa til skoðunar þróun dómsúrlausna dómstóls Evrópubandalaganna og EFTA-dómstólsins sem kveðið er á um í 2. mgr. 108. gr. Í þessum tilgangi skal senda dóma þessara dómstóla til sameiginlegu EES-nefndarinnar sem skal gera ráðstafanir til að varðveita einsleita túlkun á samningnum.

3. Ef sameiginlegu EES-nefndinni hefur ekki tekist að varðveita einsleita túlkun á samningnum innan tveggja mánaða frá því að mismunur á úrlausnum dómstólanna tveggja var lagður fyrir hana má beita málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 111. gr.

106. gr.

Til að tryggja að samningur þessi verði túlkaður á eins samræmdan hátt og kostur er, með fullri virðingu fyrir sjálfstæði dómstólanna, skal sameiginlega EES-nefndin koma á kerfi til að skiptast á upplýsingum um dóma EFTA-dómstólsins, dómstóls Evrópubandalaganna og dómstóls Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi og dómstóla EFTA-ríkjanna á síðasta dómstigi. Í kerfi þessu skal felast:

a) að þessir dómstólar sendi ritara dómstóls Evrópubandalaganna dóma sína um túlkun og beitingu annars vegar samnings þessa og hins vegar stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmála Kola- og stálbandalags Evrópu, með áorðnum breytingum og viðbótum, auk þeirra gerða sem hafa verið samþykktar í samræmi við þá, að því leyti sem þeir varða ákvæði sem eru efnislega samhljóða ákvæðum samnings þessa;

b) að ritari dómstóls Evrópubandalaganna sjái um að flokka þessa dóma og semja og birta, eins og þörf krefur, þýðingar og útdrætti;

c) að ritari dómstóls Evrópubandalaganna sendi þau skjöl sem máli skipta til þar til bærra yfirvalda hvers lands sem sérhver samningsaðili tilnefnir fyrir sig.

107. gr.

Í bókun 34 eru ákvæði er gefa EFTA-ríki kost á að heimila dómstóli eða rétti að biðja dómstól Evrópubandalaganna að taka ákvörðun um túlkun EES-reglu.

2. þáttur

Tilhögun eftirlits

108. gr.

1. EFTA-ríkin skulu koma á fót sjálfstæðri eftirlitsstofnun (eftirlitsstofnun EFTA) svo og kerfi svipuðu og fyrir er í bandalaginu, meðal annars kerfi til að tryggja efndir á skuldbindingum samkvæmt samningi þessum og til eftirlits með lögmæti aðgerða eftirlitsstofnunar EFTA á sviði samkeppni.

2. EFTA-ríkin skulu koma á fót dómstóli (EFTA-dómstóli).

Undir valdsvið EFTA-dómstólsins skal með tilliti til beitingar samnings þessa og í samræmi við sérstakan samning milli EFTA-ríkjanna einkum heyra:

a) mál um tilhögun eftirlits er varðar EFTA-ríkin;

b) áfrýjanir á ákvörðunum eftirlitsstofnunar EFTA á sviði samkeppni;

c) lausn deilumála milli tveggja eða fleiri EFTA-ríkja.

109. gr.

1. Annars vegar skal eftirlitsstofnun EFTA fylgjast með efndum á skuldbindingum samkvæmt samningi þessum og hins vegar framkvæmdastjórn EB sem starfar samkvæmt stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, stofnsáttmála Kola- og stálbandalagsins og samningi þessum.

2. Til að tryggja samræmt eftirlit á öllu Evrópska efnahagssvæðinu skulu eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórn EB hafa samstarf sín í milli, skiptast á upplýsingum og ráðgast hvor við aðra um stefnu í eftirlitsmálum og einstök mál.

3. Framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA skulu taka við umkvörtunum varðandi beitingu samnings þessa. Þær skulu skiptast á upplýsingum um kvartanir sem borist hafa.

4. Hvor þessara stofnana um sig skal rannsaka allar kvartanir sem falla undir valdsvið hennar og koma kvörtunum sem falla undir valdsvið hinnar stofnunarinnar til hennar.

5. Komi upp ósamkomulag milli þessara tveggja stofnana um það til hvaða aðgerða skuli gripið í tengslum við kvörtun eða um niðurstöðu rannsóknar getur hvor þeirra sem er vísað málinu til sameiginlegu EES-nefndarinnar sem skal fjalla um það í samræmi við 111. gr.

110. gr.

Ákvarðanir eftirlitsstofnunar EFTA og framkvæmdastjórnar EB, samkvæmt samningi þessum, sem leggja fjárskuldbindingar á aðra aðila en ríki skulu vera fullnustuhæfar. Hið sama skal eiga við um slíka dóma dómstóls Evrópubandalaganna, dómstóls Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi og EFTA-dómstólsins samkvæmt samningi þessum.

Fullnustan skal fara fram í samræmi við gildandi réttarfarsreglur í einkamálum í ríkinu þar sem fullnustan fer fram. Fullnustuúrskurður skal fylgja ákvörðuninni með því eina formskilyrði að það að ákvörðun hafi verið tekin af þar til bærum aðila sé staðfest af því yfirvaldi sem sérhver samningsaðili tilnefnir í þessu skyni og sendir öðrum samningsaðilum, svo og eftirlitsstofnun EFTA, framkvæmdastjórn EB, dómstóli Evrópubandalaganna, dómstóli Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi og EFTA-dómstólnum, tilkynningu um.

Þegar þessum formsatriðum hefur verið fullnægt að beiðni hlutaðeigandi aðila má hinn sami láta fullnustu fara fram, í samræmi við lög þess ríkis þar sem fullnustan á að fara fram, með því að fara með málið beint fyrir þar til bært yfirvald.

Fullnustunni verður einungis frestað með úrskurði dómstóls Evrópubandalaganna hvað varðar ákvarðanir framkvæmdastjórnar EB, úrskurði dómstóls Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi eða dómstóls Evrópubandalaganna, eða með úrskurði EFTA-dómstólsins hvað varðar ákvarðanir eftirlitsstofnunar EFTA eða úrskurði EFTA-dómstólsins. Dómstólar hlutaðeigandi ríkja hafa þó lögsögu varðandi kvartanir um að ekki sé staðið að fullnustunni með eðlilegum hætti.

3. þáttur

Lausn deilumála

111. gr.

1. Bandalagið eða EFTA-ríki getur lagt deilumál er varðar túlkun eða beitingu samnings þessa fyrir sameiginlegu EES-nefndina í samræmi við eftirfarandi ákvæði.

2. Sameiginlegu EES-nefndinni er heimilt að leysa deilumálið. Henni skulu gefnar allar upplýsingar sem hún kann að þarfnast til þess að framkvæma nákvæma rannsókn á málinu, með það fyrir augum að finna lausn sem aðilar geta sætt sig við. Í þessum tilgangi skal sameiginlega EES-nefndin rannsaka alla möguleika til að viðhalda góðri framkvæmd samningsins.

3. Varði deilumál túlkun ákvæða samnings þessa, sem eru efnislega samhljóða samsvarandi reglum stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmála Kola- og stálbandalagsins og gerðum sem samþykktar hafa verið vegna beitingar þessara tveggja sáttmála, og hafi deilumálið ekki verið leyst innan þriggja mánaða frá því að það var lagt fyrir sameiginlegu EES-nefndina, geta samningsaðilar, sem eiga aðild að deilumálinu, samþykkt að fara fram á það við dómstól Evrópubandalaganna að hann kveði upp úrskurð um túlkun á viðkomandi reglum.

Hafi sameiginlega EES-nefndin ekki náð samkomulagi um lausn á slíku deilumáli innan sex mánaða frá þeim degi er þessi málsmeðferð hófst, eða hafi samningsaðilar, sem eiga aðild að deilumálinu, á þeim tíma ekki ákveðið að fara fram á úrskurð dómstóls Evrópubandalaganna, getur samningsaðili, til að draga úr hugsanlegu ójafnvægi,

— annaðhvort gripið til öryggisráðstafana í samræmi við 2. mgr. 112. gr. og fylgt þá málsmeðferð 113. gr.;
— eða beitt 102. gr. að breyttu breytanda.

4. Varði deilumál umfang eða gildistíma öryggisráðstafana, sem gripið er til í samræmi við 3. mgr. 111. gr. eða 112. gr., eða jafngildi jöfnunarráðstafana, sem gerðar eru í samræmi við 114. gr., og hafi sameiginlegu EES-nefndinni ekki tekist að leysa deiluna þremur mánuðum eftir þann dag er málið var lagt fyrir hana getur hver samningsaðila sem er vísað deilumálinu til gerðardóms samkvæmt málsmeðferð sem mælt er fyrir um í bókun 33. Óheimilt er að fjalla um túlkun á ákvæðum samnings þessa, sem um getur í 3. mgr., samkvæmt þessari málsmeðferð. Gerðin er bindandi fyrir deiluaðila.

4. KAFLI

ÖRYGGISRÁÐSTAFANIR

112. gr.

1. Ef upp eru að koma alvarlegir efnahagslegir, þjóðfélagslegir eða umhverfislegir erfiðleikar í sérstökum atvinnugreinum eða á sérstökum svæðum, sem líklegt er að verði viðvarandi, getur samningsaðili gripið einhliða til viðeigandi ráðstafana með þeim skilyrðum og á þann hátt sem mælt er fyrir um í 113. gr.

2. Slíkar öryggisráðstafanir skulu vera takmarkaðar, að því er varðar umfang og gildistíma, við það sem telst bráðnauðsynlegt til þess að ráða bót á ástandinu. Þær ráðstafanir skulu helst gerðar sem raska minnst framkvæmd samnings þessa.

3. Öryggisráðstafanirnar skulu gilda gagnvart öllum samningsaðilum.

113. gr.

1. Samningsaðili sem hyggst grípa til öryggisráðstafana í samræmi við 112. gr. skal tilkynna hinum samningsaðilunum það án tafar fyrir milligöngu sameiginlegu EES-nefndarinnar og skal hann veita allar nauðsynlegar upplýsingar.

2. Samningsaðilar skulu tafarlaust bera saman ráð sín í sameiginlegu EES-nefndinni með það fyrir augum að finna viðunandi lausn fyrir alla aðila.

3. Hlutaðeigandi samningsaðili má ekki grípa til öryggisráðstafana fyrr en einum mánuði eftir dagsetningu tilkynningarinnar samkvæmt 1. mgr. nema samráði samkvæmt 2. mgr. hafi verið lokið áður en umræddur frestur var liðinn. Þegar óvenjulegar aðstæður, sem krefjast tafarlausra aðgerða, útiloka könnun fyrirfram getur hlutaðeigandi samningsaðili strax gripið til þeirra verndarráðstafana sem bráðnauðsynlegar teljast til þess að ráða bót á ástandinu.

Framkvæmdastjórn EB skal grípa til öryggisráðstafana fyrir bandalagið.

4. Hlutaðeigandi samningsaðili skal án tafar tilkynna ráðstafanirnar, sem gerðar hafa verið, til sameiginlegu EES-nefndarinnar og veita allar nauðsynlegar upplýsingar.

5. Í sameiginlegu EES-nefndinni skal hafa samráð um öryggisráðstafanirnar á þriggja mánaða fresti frá því að gripið er til þeirra með það fyrir augum að fella þær niður fyrir áætluð lok gildistímabilsins eða takmarka umfang þeirra.

Hver samningsaðilanna um sig getur hvenær sem er farið fram á það við sameiginlegu EES-nefndina að hún endurskoði umræddar ráðstafanir.

114. gr.

1. Ef öryggisráðstöfun, sem samningsaðili hefur gripið til, veldur misvægi milli réttinda og skyldna samkvæmt samningi þessum getur hver hinna samningsaðilanna gripið til jafn umfangsmikilla jöfnunarráðstafana gagnvart fyrrnefndum samningsaðila og bráðnauðsynlegar eru til að jafna umrætt misvægi. Þær ráðstafanir skulu helst gerðar sem raska minnst starfsemi Evrópska efnahagssvæðisins.

2. Málsmeðferðin sem kveðið er á um í 113. gr. gildir.

VIII. HLUTI

FJÁRMAGNSKERFI

115. gr.

Samningsaðilar eru sammála um nauðsyn þess að draga úr efnahagslegu og félagslegu misræmi milli svæða sinna með það fyrir augum að stuðla að jafnri og stöðugri eflingu viðskipta- og efnahagstengsla samningsaðila eins og kveðið er á um í 1. gr. Í þessu tilliti hafa þeir í huga ákvæði sem er að finna annars staðar í samningi þessum og bókunum er tengjast honum, að meðtöldum tilteknum þeirra ráðstafana er varða landbúnað og sjávarútveg.

116. gr.

EFTA-ríkin skulu koma upp fjármagnskerfi í þeim tilgangi að leggja sitt af mörkum, í tengslum við EES og til viðbótar því sem bandalagið gerir þegar á þessu sviði, til framgangs markmiðunum sem sett eru í 115. gr.

117. gr.

Í bókun 38 eru ákvæði um fjármagnskerfið.

IX. HLUTI

ALMENN ÁKVÆÐI OG LOKAÁKVÆÐI

118. gr.

1. Álíti samningsaðili það öllum samningsaðilum til hagsbóta að þróa tengslin, sem stofnað er til með samningi þessum, með því að láta þau ná til fleiri sviða en þar er gert ráð fyrir skal hann leggja fram rökstudda beiðni til hinna samningsaðilanna í EES-ráðinu. Ráðið getur falið sameiginlegu EES-nefndinni að rannsaka alla þætti beiðninnar og leggja fram skýrslu.

EES-ráðið getur, eftir því sem við á, tekið stjórnmálalegar ákvarðanir með það fyrir augum að hafnar verði samningaviðræður milli samningsaðila.

2. Samningar sem samningaviðræður samkvæmt 1. mgr. leiða til skulu háðir fullgildingu eða samþykki samningsaðila í samræmi við þeirra eigin reglur.

119. gr.

Viðaukar, svo og gerðir sem vísað er til í þeim og aðlagaðar eru vegna samnings þessa, skulu auk bókana vera óaðskiljanlegur hluti samningsins.

120. gr.

Ef ekki er kveðið á um annað í samningi þessum og einkum í bókunum 41, 43 og 44 skulu ákvæði samningsins ganga framar ákvæðum í gildandi tvíhliða eða marghliða samningum sem Efnahagsbandalag Evrópu annars vegar og eitt eða fleiri EFTA-ríki hins vegar eru bundin af að því leyti sem samningur þessi tekur til sömu efnisatriða.

121. gr.

Ákvæði samnings þessa útiloka ekki samstarf:

a) innan ramma norrænnar samvinnu að því leyti sem slík samvinna raskar ekki góðri framkvæmd samnings þessa;

b) innan ramma svæðissambandsins milli Sviss og Liechtensteins að því leyti sem markmið sambandsins nást ekki með beitingu ákvæða samnings þessa og góð framkvæmd samningsins raskast ekki;

c) innan ramma samvinnu Austurríkis og Ítalíu varðandi Tíról, Vorarlberg og Trentínó — Suður-Tíról/Altó Adíge að því leyti sem slík samvinna raskar ekki góðri framkvæmd samnings þessa.

122. gr.

Fulltrúar, sendimenn og sérfræðingar samningsaðila, svo og embættismenn og aðrir starfsmenn samkvæmt samningi þessum, skulu bundnir þagnarskyldu, sem helst enda þótt þeir láti af störfum, um vitneskju sem á að fara leynt í starfi þeirra, einkum upplýsingar um fyrirtæki, viðskiptatengsl þeirra og kostnaðarþætti.

123. gr.

Ekkert í samningi þessum skal hindra samningsaðila í að gera ráðstafanir:

a) sem hann telur nauðsynlegar til að girða fyrir uppljóstrun upplýsinga andstætt mikilvægum öryggishagsmunum sínum;

b) sem snerta framleiðslu á eða viðskipti með vopn, skotfæri og hergögn eða aðrar framleiðsluvörur, nauðsynlegar til varna, eða varða rannsóknir, þróun eða framleiðslu, nauðsynlega til varna, enda raski þessar ráðstafanir ekki samkeppnisskilyrðum hvað varðar framleiðsluvörur sem eru ekki sérstaklega ætlaðar til hernaðarþarfa;

c) sem hann telur nauðsynlegar vegna eigin öryggis þegar alvarlegar innanlandserjur ógna lögum og reglu, stríð geisar eða alvarleg spenna ríkir í alþjóðamálum, sem leitt getur til styrjaldar, eða til að uppfylla skyldur sem hann hefur tekið á sig til að gæta friðar og alþjóðaöryggis.

124. gr.

Með fyrirvara um beitingu annarra ákvæða samnings þessa skulu samningsaðilar sjá til þess að ríkisborgarar aðildarríkja EB og EFTA-ríkja sitji við sama borð og eigin ríkisborgarar hvað varðar hlutdeild í fjármagni félaga eða fyrirtækja í skilningi 34. gr.

125. gr.

Samningur þessi hefur engin áhrif á reglur samningsaðila um skipan eignarréttar.

126. gr.

1. Samningurinn gildir á þeim svæðum sem stofnsáttmáli Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmáli Kola- og stálbandalags Evrópu taka til, með þeim skilmálum sem þar eru settir, og á yfirráðasvæðum Lýðveldisins Austurríkis, Lýðveldisins Finnlands, Lýðveldisins Íslands, Furstadæmisins Liechtensteins, Konungsríkisins Noregs, Konungsríkisins Svíþjóðar og Ríkjasambandsins Sviss.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skal samningur þessi ekki gilda um Álandseyjar. Ríkisstjórn Finnlands getur þó gefið út yfirlýsingu, sem lögð skal fram hjá vörsluaðila við fullgildingu samnings þessa og hann skal senda samningsaðilum staðfest endurrit af, þess efnis að samningurinn skuli gilda um þessar eyjar með sömu skilmálum og hann gildir um aðra hluta Finnlands, samanber þó eftirfarandi ákvæði:

a) Ákvæði samnings þessa skulu ekki hindra beitingu ákvæða er gilda hverju sinni á Álandseyjum og varða:

   i) höft á rétti einstaklinga, sem hafa ekki svæðisbundinn borgararétt á Álandseyjum, og lögpersóna til að eignast og eiga fasteignir á Álandseyjum án heimildar þar til bærra yfirvalda eyjanna;

   ii) höft á rétti einstaklinga, sem hafa ekki svæðisbundinn borgararétt á Álandseyjum, eða lögpersóna til staðfestu og til að veita þjónustu án heimildar þar til bærra yfirvalda eyjanna.

b) Samningur þessi hefur ekki á áhrif á réttindi íbúa Álandseyja í Finnlandi.

c) Yfirvöld á Álandseyjum skulu veita öllum einstaklingum og lögpersónum samningsaðila sömu kjör.

127. gr.

Sérhver samningsaðili getur sagt upp aðild sinni að samningi þessum að því tilskildu að hann veiti öðrum samningsaðilum að minnsta kosti tólf mánaða fyrirvara með skriflegum hætti.

Jafnskjótt og fyrirhuguð uppsögn hefur verið tilkynnt skulu hinir samningsaðilarnir boða til ráðstefnu stjórnarerindreka til þess að meta hvaða breytingar sé nauðsynlegt að gera á samningnum.

128. gr.

1. Evrópuríki sem gengur í bandalagið er skylt, en heimilt gangi það í EFTA, að sækja um að gerast aðili að samningi þessum. Það skal senda EES-ráðinu umsókn sína.

2. Samningsaðilar og ríki sem sækir um skulu gera með sér samkomulag um skilmála og skilyrði fyrir slíkri aðild. Slíkt samkomulag skal lagt fyrir alla samningsaðila til fullgildingar eða samþykktar í samræmi við eigin reglur þeirra.

129. gr.

1. Samningur þessi er gerður í einu frumriti á dönsku, ensku, finnsku, frönsku, grísku, hollensku, íslensku, ítölsku, norsku, portúgölsku, spænsku, sænsku og þýsku og er hver þessara texta jafngildur.

Textar gerða, sem vísað er til í viðaukunum, eru jafngildir á dönsku, ensku, frönsku, grísku, hollensku, ítölsku, portúgölsku, spænsku og þýsku, eins og þeir birtast í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins, og skulu með tilliti til jafngildingar gerðir á finnsku, íslensku, norsku og sænsku.

2. Samningsaðilar skulu fullgilda eða samþykkja samning þennan í samræmi við stjórnskipuleg skilyrði hvers um sig.

Samningnum skal komið í vörslu hjá aðalskrifstofu ráðs Evrópubandalaganna sem skal senda hverjum hinna samningsaðilanna staðfest endurrit.

Fullgildingar- og samþykktarskjölunum skal komið í vörslu hjá aðalskrifstofu ráðs Evrópubandalaganna sem skal tilkynna öllum hinum samningsaðilunum það.

3. Samningur þessi öðlast gildi 1. janúar 1993 að því tilskildu að allir samningsaðilar hafi afhent fullgildingar- eða samþykktarskjöl sín til vörslu fyrir þann dag. Eftir þann dag skal samningurinn öðlast gildi fyrsta dag annars mánaðar eftir síðustu tilkynninguna. Lokafrestur varðandi þá tilkynningu skal vera 30. júní 1993. Eftir þann dag skulu samningsaðilar boða til ráðstefnu stjórnarerindreka til að meta stöðu mála.

ÞESSU TIL STAÐFESTINGAR hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Oporto annan dag maímánaðar árið nítján hundruð níutíu og tvö.

BÓKUN 1

UM ALTÆKA AÐLÖGUN

Ákvæði gerða sem vísað er til í viðaukum við samninginn skulu gilda í samræmi við samninginn og þessa bókun, nema kveðið sé á um annað í viðkomandi viðauka. Sérstök nauðsynleg aðlögun fyrir einstakar gerðir er að finna í þeim viðauka þar sem viðkomandi gerð er skráð.

1. Inngangur að gerðum

Inngangsorð gerða sem vísað er til eru ekki aðhæfð hvað samninginn varðar. Mikilvægi þeirra fer eftir því hversu nauðsynleg þau eru fyrir rétta túlkun og beitingu, innan ramma samningsins, þeirra ákvæða sem í gerðunum felast.

2. Ákvæði um EB-nefndir

Í 81., 100. og 101. gr. samningsins og bókun 31 er fjallað um starfshætti, fyrirkomulag stofnana, eða önnur ákvæði um EB-nefndir í gerðunum sem vísað er til.

3. Ákvæði um tilhögun aðlögunar/breytinga á gerðum bandalagsins

Ef gerð sem vísað er til gerir ráð fyrir Evrópubandalagstilhögun við aðlögun, útvíkkun eða breytingu á gerðinni eða þróun nýrrar stefnu, frumkvæðis eða gerða innan bandalagsins gilda viðeigandi reglur um ákvarðanatöku samkvæmt samningnum.

4. Tilhögun varðandi upplýsingaskipti og tilkynningar

a) Þegar aðildarríki EB ber að veita framkvæmdastjórn EB upplýsingar skal EFTA-ríki veita eftirlitsstofnun EFTA og fastanefnd EFTA-ríkjanna slíkar upplýsingar. Hið sama gildir þegar þar til bær yfirvöld eiga að annast sendingu upplýsinga. Framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA skulu skiptast á upplýsingum sem þeim hafa borist frá aðildarríkjum EB eða EFTA-ríkjunum eða þar til bærum yfirvöldum.

b) Þegar aðildarríki EB ber að veita einu eða fleiri aðildarríkjum EB upplýsingar skal það einnig veita framkvæmdastjórn EB þessar upplýsingar og skal hún koma þeim á framfæri við fastanefndina sem dreifir þeim til EFTA-ríkjanna.

EFTA-ríki skal veita einu eða fleiri EFTA-ríkjum samsvarandi upplýsingar og einnig fastanefndinni sem kemur upplýsingunum á framfæri við framkvæmdastjórn EB er dreifir þeim til aðildarríkja EB. Hið sama gildir þegar þar til bær yfirvöld eiga að veita upplýsingarnar.

c) Á sviðum þar sem brýn þörf er á skjótvirkri upplýsingamiðlun ber að leita viðeigandi lausna fyrir einstök svið til þess að greiða fyrir beinum upplýsingaskiptum.

d) Störf framkvæmdastjórnar EB vegna tilhögunar við sannprófun eða samþykki, upplýsingar, tilkynningar eða ráðgjöf og skyld málefni skulu að því er EFTA-ríkin varðar fara fram í samræmi við starfsreglur þeirra. Þetta gildir með fyrirvara um ákvæði 2., 3. og 7. mgr. Framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA eða fastanefndin, eftir atvikum, skulu skiptast á öllum upplýsingum um þessi málefni. Öllum ágreiningsefnum sem upp koma í þessu samhengi má vísa til sameiginlegu EES-nefndarinnar.

5. Skýrslugerð

Þegar framkvæmdastjórn EB eða önnur stofnun EB á, samkvæmt gerð sem vísað er til, að vinna að skýrslu eða mati eða öðru slíku, skal eftirlitsstofnun EFTA eða fastanefndin, eftir atvikum, nema annað sé ákveðið, samtímis gera, eftir því sem við á, samsvarandi skýrslu eða mat eða annað slíkt, með tilliti til EFTA-ríkjanna. Framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA eða fastanefndin, eftir atvikum, skulu hafa samráð sín í milli og skiptast á upplýsingum meðan á skýrslugerðinni stendur en afrit af skýrslunum skal senda sameiginlegu EES-nefndinni.

6. Birting upplýsinga

a) Þegar aðildarríki EB á, samkvæmt gerð sem vísað er til, að birta ákveðnar upplýsingar um staðreyndir, málsmeðferð og annað slíkt skulu EFTA-ríkin einnig, samkvæmt samningnum, birta viðkomandi upplýsingar á samsvarandi hátt.

b) Þegar birta á, samkvæmt gerð sem vísað er til, staðreyndir, málsmeðferð, skýrslur og annað slíkt í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins skal birta þar samsvarandi upplýsingar varðandi EFTA-ríkin í sérstakri EES-deild. ([1])

7. Réttindi og skyldur

Líta ber á réttindi og skyldur aðildarríkja Evrópubandalagsins eða opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðru sem réttindi og skyldur samningsaðila, og er með samningsaðilum einnig átt við, eftir atvikum, þar til bær yfirvöld þeirra, opinberar stofnanir, fyrirtæki og einstaklinga.

8. Tilvísanir til yfirráðasvæða

Þegar gerðirnar sem vísað er til hafa að geyma tilvísanir til yfirráðasvæðis „bandalagsins" eða „sameiginlega markaðarins" ber að líta svo á, að því er samninginn varðar, að þær séu tilvísanir til yfirráðasvæða samningsaðila samkvæmt skilgreiningu í 126. gr. samningsins.

9. Tilvísanir til ríkisborgara aðildarríkja EB

Þegar gerðirnar sem vísað er til hafa að geyma tilvísanir til ríkisborgara aðildarríkja EB ber að líta svo á, að því er samninginn varðar, að þær séu einnig tilvísanir til ríkisborgara EFTA-ríkjanna.

([1]) Í efnisyfirliti EES-deildarinnar yrði einnig vísað til þess hvar umræddar upplýsingar varðandi Evrópubandalagið og aðildarríki þess væri að finna.

10. Tilvísanir til tungumála

Þegar gerð sem vísað er til veitir aðildarríkjum EB eða opinberum stofnunum þeirra, fyrirtækjum eða einstaklingum réttindi eða setur þeim skyldur um notkun einhvers hinna opinberu tungumála Evrópubandalaganna, ber að líta svo á að samsvarandi réttindi og skyldur um notkun á einhverju opinberu tungumáli allra samningsaðila eigi við um samningsaðila, þar til bær yfirvöld þeirra, opinberar stofnanir, fyrirtæki og einstaklinga.

11. Gildistaka og framkvæmd gerða

Ákvæði um gildistöku eða framkvæmd þeirra gerða sem vísað er til í viðaukum við samninginn eiga ekki við að því er samninginn varðar. Tímamörk og dagsetningar fyrir gildistöku og framkvæmd EFTA-ríkja á þeim gerðum sem vísað er til miðast við 3. mgr. 129. gr. samningsins, svo og ákvæði um bráðabirgðafyrirkomulag.

12. Viðtakendur gerða bandalagsins

Ákvæði þar sem þess er getið að gerð bandalagsins sé beint til aðildarríkja bandalagsins eiga ekki við að því er samninginn varðar.

BÓKUN 2

UM FRAMLEIÐSLUVÖRUR SEM FALLA EKKI UNDIR GILDISSVIÐ SAMNINGSINS Í SAMRÆMI VIÐ A-LIÐ 3. MGR. 8. GR.

Eftirtaldar vörur sem falla undir 25. – 97. kafla samræmdu tollskrárinnar heyra ekki undir gildissvið samningsins:

ST-númer	Vörulýsing
35.01	Kaseín, kaseínöt og aðrar kaseínafleiður; kaseínlím
35.02	Albúmín, albúmínöt og aðrar albúmínafleiður
10	– Eggjaalbúmín
úr 10	– – Annað en það sem er eða gert verður óhæft til manneldis
90	– Annað:
úr 90	– – Mjólkuralbúmín (lactalbumin), annað en það sem er eða gert verður óhæft til manneldis
35.05	Dextrín og önnur umbreytt sterkja (til dæmis forgelatíneruð eða esteruð sterkja); lím að meginstofni úr sterkju eða dextríni eða annarri umbreyttri sterkju:
10	– Dextrín og önnur umbreytt sterkja
úr 10	– – Esteruð eða eteruð sterkja

BÓKUN 3

UM FRAMLEIÐSLUVÖRUR SEM UM GETUR Í B-LIÐ 3. MGR. 8. GR. SAMNINGSINS

I. KAFLI

ALMENNT ÁKVÆÐI

1. gr.

Beiting EES-ákvæða

Með fyrirvara um ákvæði þessarar bókunar og sé annað ekki tilgreint í samningnum gilda ákvæði hans um þær framleiðsluvörur sem taldar eru upp í töflu I og II.

II. KAFLI

VERÐJÖFNUN

2. gr.

Almenn meginregla um verðjöfnun

1. Til að taka mið af mismiklum kostnaði við þau hráefni úr landbúnaði sem notuð eru við framleiðslu varanna í töflu I er í samningnum ekki komið í veg fyrir beitingu verðjöfnunar hvað þær varðar. Hér er átt við álagningu breytilegra gjalda við innflutning og endurgreiðslu við útflutning.

2. Geri samningsaðili ráðstafanir innanlands til lækkunar hráefnisverðs til vinnsluiðnaðar skal tekið tillit til þeirra við útreikning verðjöfnunarfjárhæða.

3. gr.

Nýtt reiknikerfi

1. Með fyrirvara um skilyrði og sérákvæði í 4. – 9. gr. skal verðjöfnun reiknuð á grundvelli þess hráefnismagns sem í raun er notað við framleiðslu vörunnar og á grundvelli viðmiðunarverðs sem staðfest er sameiginlega.

2. Samningsaðilar skulu ekki, nema kveðið sé á um annað í 1. gr. 1. viðbætis, leggja tolla eða önnur fastagjöld á innfluttar vörur er falla undir kerfið sem um getur í 1. mgr.

3. Skrá yfir hráefni sem geta fallið undir verðjöfnun hjá hverjum samningsaðila er að finna í 2. viðbæti. Reglurnar um breytingar á skránni er að finna í 3. viðbæti.

4. gr.

Yfirlýsing um hráefni

1. Þegar yfirlýsing um hráefni sem notuð voru við framleiðslu er lögð fram við innflutning hjá yfirvöldum innflutningsríkis skulu þau, nema þau telja að ástæða sé til að efast um áreiðanleika upplýsinga í yfirlýsingunni, reikna út breytileg gjöld í hlutfalli við nettóþunga þeirrar framleiðsluvöru sem framvísað er til afgreiðslu og þess hráefnismagn sem tilgreint er í yfirlýsingunni.

2. Reglur um þær yfirlýsingar sem nota skal og á hvern hátt þær skulu lagðar fram er að finna í 4. viðbæti.

5. gr.

Sannprófun yfirlýsinga

1. Samningsaðilar skulu aðstoða hver annan við að sannprófa áreiðanleika yfirlýsinganna.

2. Framkvæmdaratriði við sannprófanir yfirlýsinga er að finna í 5. viðbæti.

6. gr.

Viðmiðunarverð

1. Samningsaðilar skulu tilkynna sameiginlegu EES-nefndinni um hráefnisverð sem fellur undir verðjöfnunaraðgerðir. Tilkynnt verð skal endurspegla raunverulegt verðlag á yfirráðasvæði samningsaðila. Þetta skal vera það verð sem vinnsluiðnaður greiðir yfirleitt á heildsölu- eða á framleiðslustigi. Ef hráefni úr landbúnaði er fáanlegt til vinnsluiðnaðar, eða einhverrar greinar hans, á lægra verði en á innanlandsmarkaði skal laga tilkynninguna til samræmis við það.

2. Sameiginlega EES-nefndin skal staðfesta reglulega á grundvelli tilkynninganna það viðmiðunarverð sem nota ber við útreikning verðjöfnunarfjárhæða.

3. Framkvæmdaratriði vegna viðmiðunarverðs, tilkynninga og aðferða við staðfestingu viðmiðunarverðs er að finna í 6. viðbæti.

7. gr.

Stuðlar

1. Samningsaðilar skulu nota samþykkta stuðla við umreikning viðkomandi hráefnismagns í hráefnismagn með staðfestu viðmiðunarverði.

2. Skrá yfir stuðla sem ber að nota er að finna í 7. viðbæti.

8. gr.

Mismunur á viðmiðunarverði

Verðjöfnunarfjárhæð hvers hráefnis skal ekki vera hærri en sem nemur muninum á innlendu viðmiðunarverði og lægsta viðmiðunarverði hjá nokkrum samningsaðila.

9. gr.

Hámark verðjöfnunarfjárhæða

Samningsaðili skal ekki leggja á framleiðsluvöru frá öðrum samningsaðila breytilegt verðjöfnunargjald sem er hærra en sá tollur eða fastagjald sem hann lagði á viðkomandi vöru samningsaðilans 1. janúar 1992. Þetta hámark á einnig við hafi tolli eða fastagjaldi verið stýrt með tollkvóta, en ekki hafi viðkomandi vara heyrt undir verðjöfnunaraðgerðir 1. janúar 1992, auk tollsins eða fastagjaldsins.

III. KAFLI

ÖNNUR ÁKVÆÐI

10. gr.

II. kafla ekki beitt um framleiðsluvörur í töflu II

1. Ákvæðum II. kafla skal ekki beitt um framleiðsluvörur í töflu II. Hvað varðar þessar framleiðsluvörur sérstaklega, mega samningsaðilar ekki leggja á þessar afurðir innflutningstolla eða gjöld sem hafa samsvarandi áhrif, að meðtöldu breytilegu gjaldi, né heimila endurgreiðslu við útflutning.

2. Í 2. gr. 1. viðbætis er gerð grein fyrir sérstökum ráðstöfunum um innflutningstolla og önnur fastagjöld að því er varðar framleiðsluvörur þær sem um getur í 1. mgr.

11. gr.

Beiting bókunar 2

Að svo miklu leyti sem um er að ræða viðskipti milli EFTA-ríkis og bandalagsins með framleiðsluvörur sem viðeigandi tafla í bókun 2 við fríverslunarsamninginn tekur til og með fyrirvara um ákvæði 6. gr. 1. viðbætis við þessa bókun, gilda ákvæði bókunar 2 og bókunar 3, við hlutaðeigandi fríverslunarsamning svo og önnur viðeigandi ákvæði fríverslunarsamningsins:

- ef varan er skráð í töflu I en skilyrðum fyrir beitingu kerfisins sem gerð er grein fyrir í 3. – 9. gr. er ekki fullnægt, eða
- ef varan fellur undir 1. – 24. kafla ST en er ekki skráð í töflu I eða II, eða
- ef varan er skráð í bókun 2 við þennan samning.

12. gr.

Gagnsæi

1. Samningsaðilar skulu veita sameiginlegu EES-nefndinni, eins skjótt og kostur er og í síðasta lagi tveimur vikum eftir gildistöku þeirra, allar upplýsingar um beitingu verðjöfnunaraðgerða á grundvelli kerfisins sem gerð er grein fyrir í 3. – 9. gr. Samningsaðili getur krafist rannsóknar á slíkum aðgerðum innan sameiginlegu EES-nefndarinnar í ljósi fyrrnefndra ákvæða.

2. Beiti samningsaðili, af eigin hvötum eða á grundvelli samninga, svipuðu kerfi og því sem gerð er grein fyrir í 3. – 9. gr. hvað varðar framleiðsluvörur sem eru ekki skráðar í töflu I, eða eru skráðar í þeirri töflu en koma frá þriðja landi, skal hann tilkynna það sameiginlegu EES-nefndinni.

3. Samningsaðilar skulu einnig tilkynna sameiginlegu EES-nefndinni um eigin aðgerðir til lækkunar á hráefnisverði til vinnsluiðnaðar.

4. Samningsaðili getur farið fram á umræður í sameiginlegu EES-nefndinni um þau kerfi og aðgerðir sem um getur í 2. og 3. mgr.

13. gr.

Sérstakt landsbundið fyrirkomulag

Í 4. – 6. gr. 1. viðbætis er fjallað um sérstakt fyrirkomulag vegna Austurríkis, Finnlands, Íslands og Noregs.

14. gr.

Endurskoðun

Á tveggja ára fresti skulu samningsaðilar endurskoða þróun viðskipta sinna með unnar landbúnaðarvörur. Fyrsta endurskoðunin skal fara fram fyrir árslok 1993. Í ljósi þessarar endurskoðunar munu samningsaðilar ákvarða hvort bókunin skuli hugsanlega taka til fleiri vara og hvort hugsanlegt sé að afnema þá tolla og önnur gjöld sem eftir standa og vísað er til í 1. og 2. gr. 1. viðbætis.

1. VIÐBÆTIR

1. gr.

1. Samningsaðilar geta, til viðbótar breytilegu verðjöfnunargjaldi, lagt tolla eða önnur fastagjöld sem eru ekki hærri en 10% á eftirtaldar vörur:

2007	Sulta, ávaxtahlaup, mauk, ávaxta- eða hnetudeig, soðið, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni

2. Samningsaðilar skulu stig af stigi afnema tolla og önnur fastagjöld á eftirtöldum vörum í samræmi við eftirfarandi tímaáætlun:

a) 1. janúar 1993 skal lækka hvern toll í fimm sjöttu hluta af grunntoll;

b) fimm lækkanir til viðbótar um einn sjötta hluta hver skulu verða 1. janúar 1994, 1. janúar 1995, 1. janúar 1996, 1. janúar 1997 og 1. janúar 1998.

1302	Jurtasafar og jurtakjarnar; pektínefni, pektínöt og pektöt; agar og önnur jurtaslím og hleypiefni, einnig umbreytt, unnið úr vörum úr jurtaríkinu:
	20 – Pektínefni, pektínöt og pektöt
úr 20	– – Sem innihalda 5% eða meira af viðbættum sykri miðað við þunga
1517	Smjörlíki; blöndur eða framleiðsla til manneldis úr jurtafeiti eða -olíum eða þáttum úr mismunandi fitu eða olíum þessa kafla, þó ekki feiti eða olíur til manneldis eða þættir þeirra í nr. 1516:
	10 – Smjörlíki, þó ekki fljótandi smjörlíki:
úr 10	– – Sem inniheldur meira en 10% en þó ekki meira en 15% af mjólkurfitu miðað við þunga
	90 – Annað:
úr 90	– – Sem inniheldur meira en 10% en þó ekki meira en 15% af mjólkurfitu miðað við þunga
2106	Matvæli, ót.a.:
úr 2106	– Þó ekki sykursíróp með bragðefnum eða litarefnum:
	– – Sem inniheldur meira en 15% af mjólkurfitu miðað við þunga

3. Samningsaðilar skulu stig af stigi lækka tolla og önnur fastagjöld á eftirtöldum vörum í samræmi við eftirfarandi tímaáætlun:

a) 1. janúar 1993 skal lækka hvern toll í 90% af grunntolli;

b) fjórar lækkanir til viðbótar, hver þeirra 10%, skulu verða 1. janúar 1994, 1. janúar 1995, 1. janúar 1996 og 1. janúar 1997.

1702 Annar sykur, þar með talinn kemískt hreinn mjólkursykur (laktósi), maltsykur (maltósi), þrúgusykur (glúkósi) og ávaxtasykur (frúktósi), í föstu formi; sykursíróp sem inniheldur hvorki bragð- né litarefni; gervihunang, einnig blandað náttúrlegu hunangi; karamel:

50 – Kemískt hreinn ávaxtasykur (frúktósi).

2. gr.

1. Samningsaðilar skulu stig af stigi afnema innflutningstolla og önnur fastagjöld á eftirtöldum vörum í samræmi við eftirfarandi tímaáætlun:

a) 1. janúar 1993 skal lækka hvern toll í fimm sjöttu hluta af grunntolli;

b) fimm lækkanir til viðbótar um einn sjötta hluta hver skulu verða 1. janúar 1994, 1. janúar 1995, 1. janúar 1996, 1. janúar 1997 og 1. janúar 1998.

1302 Jurtasafar og jurtakjarnar; pektínefni, pektínöt og pektöt; agar og önnur jurtaslím og hleypiefni, einnig umbreytt, unnið úr vörum úr jurtaríkinu:

20 – Pektínefni, pektínöt og pektöt
úr 20 – – Sem innihalda minna en 5% af viðbættum sykri miðað við þunga

2. Samningsaðilar skulu stig af stigi lækka innflutningstolla og önnur fastagjöld á eftirtöldum framleiðsluvörum í samræmi við eftirfarandi tímaáætlun:

a) 1. janúar 1993 skal lækka hvern toll í 90% af grunntolli;

b) fjórar lækkanir til viðbótar, hver þeirra 10%, skulu verða 1. janúar 1994, 1. janúar 1995, 1. janúar 1996 og 1. janúar 1997.

1702 Annar sykur, þar með talinn kemískt hreinn mjólkursykur (laktósi), maltsykur (maltósi), þrúgusykur (glúkósi) og ávaxtasykur (frúktósi), í föstu formi; sykursíróp sem inniheldur hvorki bragð- né litarefni; gervihunang, einnig blandað náttúrlegu hunangi; karamel:

90 – Annað, þar með taldar einsykrur:
úr 90 – – Kemískt hreinn maltsykur (maltósi)

3. gr.

1. Grunntollarnir sem lækka skal í áföngum samkvæmt 1. og 2. gr. eru, að því er hverja vöru varðar, þeir tollar sem samningsaðili lagði í raun á vörur frá öðrum samningsaðila 1. janúar 1992. Ef, eftir 1. janúar 1992, tollalækkanir sem stafa af marghliða viðskiptaviðræðunum sem kenndar hafa verið við Úrúgvæ öðlast gildi skulu slíkir lækkaðir tollar notaðir sem grunntollar.

2. Lækkuðu tollunum skal beitt þannig að lækkað er niður í fyrsta aukastaf með því að eyða öðrum aukastafnum.

4. gr.

1. Að því er Finnland varðar skulu ákvæði 9. gr. bókunarinnar ekki gilda um vörur í ST-nr. 1517 og 2007.

2. Að því er Noreg varðar skulu ákvæði 9. gr. bókunarinnar ekki gilda um vörur í ST-nr. 2007, 2008 og 2104.

5. gr.

1. Að því er Ísland varðar skulu ákvæði bókunarinnar ekki gilda um eftirtaldar framleiðsluvörur:

2105	Rjómaís og annar ís til manneldis, einnig með kakaóinnihaldi
2106	Matvæli, ót.a.:
	90 – Annað
	úr 90 – – Framleiðsla að meginstofni úr feiti og vatni sem inniheldur meira en 15% af smjöri eða annarri mjólkurfitu miðað við þyngd

Þetta bráðabirgðafyrirkomulag ber samningsaðilum að taka til endurskoðunar fyrir árslok 1998.

2. Að því er Ísland varðar skal það hámark verðjöfnunarfjárhæða sem lagðar eru á við innflutning og gert er ráð fyrir í 9. gr. bókunarinnar ekki gilda um Ísland vegna framleiðsluvara í ST-nr. 0403, 1517, 1806, 1901, 1902, 1905, 2007, 2103 og 2104.

Upphæð aðflutningsgjalda sem lögð eru á við innflutning skal þó að öðru leyti aldrei vera hærri en það sem Ísland leggur á innflutning frá nokkrum samningsaðila árið 1991.

6. gr.

1. Að því er Austurríki varðar skal 16. gr. samningsins gilda um vörur í ST-nr. 2208 í síðasta lagi frá 1. janúar 1996. Leyfiskerfið sem Austurríki beitir vegna þessara vara skal þó fært í frjálsræðisátt og leyfi veitt sjálfkrafa frá 1. janúar 1993.

Austurríki skal, á tímabilinu frá 1. janúar 1993 til 1. janúar 1996 og í samræmi við eftirfarandi tímaáætlun, lækka stig af stigi tolla sem við landamærin eru lagðir á áfengar drykkjarvörur og ómengað etýlalkóhól að alkóhólstyrkleika 80% eða meira miðað við rúmmál í nr. 2208.

a) 1. janúar 1993 skal lækka um 15% þann toll sem í raun gilti 1. janúar 1991,

b) frekari 15% lækkun skal verða 1. janúar 1994,

c) frekari 30% lækkun skal verða 1. janúar 1995, og

b) loks skal verða 40% lækkun 1. janúar 1996.

Lækkuðu tollunum skal beitt þannig að lækkað er niður í fyrsta aukastaf með því að eyða öðrum aukastafnum.

Þrátt fyrir það sem að framan segir mun Austurríki, með hliðsjón af tollaívilnunum sem Efnahagsbandalagi Evrópu veitast í viðskiptasamningi um ákveðnar landbúnaðarvörur upprunnar í bandalaginu, afnema innflutningstolla á eftirtöldum vörum frá 1. janúar 1993:

2208	úr 30	Írskt viskí
	40	Romm og tafía
	úr 90	Írskir rjómalíkjörar og Ouzo

2. Að því er varðar aðra tolla og skatta sem lagðir eru á áfengar drykkjarvörur í ST-nr. 2208 mun Austurríki fara að ákvæðum 14. gr. samningsins.

3. a) Austurríki skal beita ákvæðum samningsins um eftirtaldar framleiðsluvörur í síðasta lagi frá 1. janúar 1997:

3505		Dextrín og önnur umbreytt sterkja (t.d. forgelatíneruð eða esteruð sterkja); lím að meginstofni úr sterkju eða dextríni eða annarri umbreyttri sterkju:
	10 –	Dextrín og önnur umbreytt sterkja:
	úr 10 – –	Þó ekki sterkja, esteruð eða eteruð
	20 –	Lím
3809		Áferðar- og íburðarefni (finishing agents), litberar til að hraða litun eða festingu litunarefna og aðrar vörur og blöndur (t.d. fyllir og litfestir) sem notað er í spuna-, pappírs-, leður- eða skyldum iðnaði, ót.a.:
	10 –	Að stofni til úr sterkjukenndum efnum
	– –	Annað:
	úr 91 – –	Sem notað er í textíliðnaði eða skyldum iðnaði:
		– Sem inniheldur sterkju eða vörur úr sterkju
	úr 92 – –	Sem notað er í pappírsiðnaði eða skyldum iðnaði:
		– Sem inniheldur sterkju eða vörur úr sterkju
	úr 99 – –	Annað:
		– Sem inniheldur sterkju eða vörur úr sterkju

3823 Tilbúin bindiefni fyrir málmsteypumót eða málmsteypukjarna; kemískar vörur og framleiðsla kemísks eða skylds iðnaðar (þar með taldar blöndur úr náttúrlegum efnum), ót.a.; úrgangsefni kemísks eða skylds iðnaðar, ót.a.:

10 – Tilbúin bindiefni fyrir málmsteypumót eða málmsteypukjarna:
úr 10 – – Að stofni til úr sterkju eða dextrínsterkju
90 – Annað:
úr 90 – – Sem inniheldur 30% eða meira miðað við þunga af sykri, sterkju, vörum úr sterkju eða vörum í nr. 0401 til 0404

b) Á meðan Austurríki beitir ekki ákvæðum samningsins hvað framangreindar vörur varðar eru ákvæði fríverslunarsamningsins milli EBE og Austurríkis um tvíhliða viðskipti í þessum geira, að meðtöldum upprunareglum bókunar 3 og öllum öðrum viðeigandi ákvæðum, áfram í gildi. Með sömu skilyrðum, hvað varðar viðskipti milli Austurríkis og annarra EFTA-ríkja með framangreindar vörur, eru 21. gr. í EFTA-samningnum og viðauki B við hann, svo og öll önnur viðeigandi ákvæði áfram í gildi.

2. VIÐBÆTIR

Skrá yfir hráefni sem falla undir verðjöfnun eins og um getur í 3. mgr. 3. gr. bókunarinnar

3. VIÐBÆTIR

Aðferð við að breyta skránni yfir hráefni sem falla undir verðjöfnun eins og um getur í 3. mgr. 3. gr. og 2. viðbæti við bókunina

4. VIÐBÆTIR

Reglur um þær yfirlýsingar sem nota á og hvernig þær eru lagðar fram eins og um getur í 2. mgr. 4. gr. bókunarinnar

5. VIÐBÆTIR

Framkvæmdaratriði við sannprófanir yfirlýsinga eins og um getur í 2. mgr. 5. gr. bókunarinnar

6. VIÐBÆTIR

Framkvæmdaratriði vegna viðmiðunarverðs, tilkynningakerfis og aðferða við staðfestingu viðmiðunarverðs eins og um getur í 3. mgr. 6. gr. bókunarinnar

7. VIÐBÆTIR

Skrá yfir stuðla sem ber að nota og um getur í 2. mgr. 7. gr. bókunarinnar

TAFLA I

ST-númer		Vörulýsing
0403		Áfir, hleypt mjólk og rjómi, jógúrt, kefír og önnur gerjuð eða sýrð mjólk og rjómi, einnig kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni, eða bragðbætt eða með ávöxtum, hnetum eða kakaói:
	10	– Jógúrt:
	úr 10	– – Bragðbætt eða með ávöxtum, hnetum eða kakaói
	90	– Annað:
	úr 90	– – Bragðbætt eða með ávöxtum, hnetum eða kakaói
0710		Matjurtir (ósoðnar eða soðnar með gufu eða í vatni), frystar:
	40	– Sykurmaís (Zea mays var. saccharata)
0711([2])		Matjurtir, varðar skemmdum til bráðabirgða (t.d. með brennisteinstvíildisgasi, saltlegi, brennisteinssýrlingi eða öðrum verndandi upplausnum), en óhæfar í því ástandi til manneldis:
	90	– Aðrar matjurtir; matjurtablöndur
	úr 90	– – Sykurmaís (Zea mays var. saccharata)
1302		Jurtasafar og jurtakjarnar; pektínefni, pektínöt og pektöt; agar og önnur jurtaslím og hleypiefni, einnig umbreytt, unnið úr vörum úr jurtaríkinu:
	20	– Pektínefni, pektínöt og pektöt
	úr 20	– – Sem innihalda 5% eða meira miðað við þunga af viðbættum sykri

([2]) Athugasemd: ST-númerin 0711, 2001, 2004: Sykurmaís sem talinn er í þessum vöruliðum tekur ekki til blöndu af sykurmaís og öðrum vörum í þessum vöruliðum.

ST-númer	Vörulýsing
1517	Smjörlíki; blöndur eða framleiðsla til manneldis úr jurtafeiti eða -olíum eða þáttum úr mismunandi fitu eða olíum þessa kafla, þó ekki feiti eða olíur til manneldis eða þættir þeirra í nr. 1516:
10	– Smjörlíki, þó ekki fljótandi smjörlíki
úr 10	– – Sem inniheldur meira en 10% en þó ekki meira en 15% af mjólkurfitu miðað við þunga
90	– Annað:
úr 90	– – Sem inniheldur meira en 10% en þó ekki meira en 15% af mjólkurfitu miðað við þunga
1702	Annar sykur, þar með talinn kemískt hreinn mjólkursykur (laktósi), maltsykur (maltósi), þrúgusykur (glúkósi) og ávaxtasykur (frúktósi), í föstu formi; sykursíróp sem inniheldur hvorki bragð- né litarefni; gervihunang, einnig blandað náttúrlegu hunangi; karamel:
50	– Kemískt hreinn ávaxtasykur (frúktósi)
1704	Sætindi (þar með talið hvítt súkkulaði) án kakaóinnihalds
1806	Súkkulaði og önnur matvæli sem innihalda kakaó
1901	Maltkjarni; framleiðsla úr mjöli, fín- eða grófmöluðu, sterkju eða maltkjarna, sem ekki inniheldur kakaóduft eða inniheldur kakaó sem að magni til er innan við 50% miðað við þunga, ót.a.; matvæli úr vörum í nr. 0401 – 0404 sem ekki innihalda kakaóduft eða innihalda kakaóduft sem að magni til er innan við 10% miðað við þunga, ót.a.
1902	Pasta, einnig soðin eða fyllt (með kjöti eða öðrum efnum) eða unnin á annan hátt, svo sem spaghettí, makkarónur, núðlur, lasagne, gnocchi, ravíólí, kannellóní; couscous, einnig unnið:
	– Ósoðin pasta, ekki fyllt eða unnin á annan hátt:
11	– – Með eggjainnihaldi

ST-númer		Vörulýsing
	19	– – Annað
	20	– Fyllt pasta, einnig soðin eða unnin á annan hátt:
	úr 20	– – Þó ekki vörur sem innihalda meira en 20% miðað við þunga af pylsum, kjöti, hlutum af dýrum eða blóði, eða blöndum af því
	30	– Önnur pasta
	40	– Couscous
1903		Tapíókamjöl og tapíókalíki úr sterkju, sem flögur, grjón, perlur, sáldur eða í áþekkri mynd
1904		Matvæli úr belgdu eða steiktu korni eða kornvörum (t.d. kornflögur); korn, annað en maís, sem grjón, forsoðið eða unnið á annan hátt
1905		Brauð, sætabrauð, kökur, kex og aðrar brauðvörur, einnig með kakaói; altarisbrauð, lyfjahylki, innsiglunaroblátur, rísþynnur og áþekkar vörur
2001		Matjurtir, ávextir, hnetur og aðrir plöntuhlutar til manneldis, unnið eða varið skemmdum með ediki eða ediksýru:
	90	– Annað:
	úr 90	– – Sykurmaís (Zea mays var. saccharata); kínverskar kartöflur, sætar kartöflur og aðrir áþekkir ætir plöntuhlutar sem innihalda 5% eða meira af sterkju miðað við þunga
2004		Aðrar matjurtir, unnar eða varðar skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru, frystar:
	10	– Kartöflur:
	úr 10	– – Fín- eða grófmalaðar eða flögur
	90	– Aðrar matjurtir og matjurtablöndur
	úr 90	– – Sykurmaís (Zea mays var. saccharata)

ST-númer	Vörulýsing
2005	Aðrar matjurtir, unnar eða varðar skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru, ófrystar:
20	– Kartöflur:
úr 20	– – Fín- eða grófmalaðar eða flögur
80	– Sykurmaís (Zea mays var. saccharata)
2007	Sulta, ávaxtahlaup, mauk, ávaxta- eða hnetudeig, soðið, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni
2008	Ávextir, hnetur og aðrir ætir plöntuhlutar, unnið eða varið skemmdum á annan hátt, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni eða áfengi, ót.a.:
	– Hnetur, jarðhnetur og önnur fræ, einnig blandað saman:
11	– – Jarðhnetur:
úr 11	– – – Hnetusmjör
	– Annað, þar með talið blöndur, aðrar en í nr. 2008 19:
92	– – Blöndur:
úr 92	– – – Að meginstofni úr korni
99	– – Annað:
úr 99	– – – Maís (korn), annað en sykurmaís (Zea mays var. saccharata)
2101	Kjarni, kraftur og seyði úr kaffi, tei eða maté og framleiðsla að stofni til úr þessum vörum eða að stofni til úr kaffi, tei eða maté; brenndar kaffifíflarætur og annað brennt kaffilíki, og kjarni, kraftur og seyði úr þeim:
10	– Kjarni, kraftur og seyði úr kaffi, og framleiðsla að stofni til úr þessum kjarna, krafti eða seyði eða að stofni til úr kaffi:

ST-númer		Vörulýsing
	úr 10	– – Sem inniheldur 1,5% eða meira af mjólkurfitu, 2,5% eða meira af mjólkurprótíni, 5% eða meira af sykri eða 5% eða meira af sterkju miðað við þunga
	20	– Kjarni, kraftur og seyði úr tei eða maté, og framleiðsla að stofni til úr þessum kjarna, krafti eða seyði eða að stofni til úr tei eða maté:
	úr 20	– – Sem inniheldur 1,5% eða meira af mjólkurfitu, 2,5% eða meira af prótíni, 5% eða meira af sykri eða 5% eða meira af sterkju miðað við þunga
	30	– Brenndar kaffifíflarætur og annað brennt kaffilíki, og kjarni, kraftur eða seyði úr þeim:
	úr 30	– – Annað brennt kaffilíki en brenndar kaffifíflarætur; kjarni, kraftur og seyði úr öðru brenndu kaffilíki en brenndum kaffifíflarótum:
2102		Ger (lifandi eða dautt); aðrar einfruma örverur, dauðar (þó ekki bóluefni í nr. 3002); unnið bökunarduft:
	10	– Lifandi ger:
	úr 10	– – Annað en brauðger, þó ekki það sem notað er í skepnufóður
	20	– Dautt ger; aðrar einfruma örverur, dauðar:
	úr 20	– – Annað en það sem notað er í skepnufóður
	30	– Unnið bökunarduft
2103		Sósur og framleiðsla í þær; blönduð bragðefni og blönduð bragðbætiefni; mustarðsmjöl, fín- eða grófmalað, og unninn mustarður:
	20	– Tómatsósur
	30	– Mustarðsmjöl, fín- eða grófmalað og unninn mustarður (sinnep):
	úr 30	– – Unninn mustarður (sinnep) sem inniheldur meira en 5% af viðbættum sykri miðað við þunga
	90	– Annað:

ST-númer	Vörulýsing
úr 90	– – Annað en mangómauk (mango chutney), fljótandi
2104	Súpur og seyði og framleiðsla í það, jafnblönduð samsett matvæli
2105	Rjómaís og annar ís til manneldis, einnig með kakaóinnihaldi
2106	Matvæli, ót.a.:
úr 2106	– Þó ekki sykursíróp með bragðefnum eða litarefnum
2203	Öl gert úr malti
2205	Vermút og annað vín úr nýjum þrúgum bragðbætt með plöntum eða ilmefnum
2208	Ómengað etylalkóhól að alkóhólstyrkleika minna en 80% miðað við rúmmál; áfengir vökvar, líkjörar og aðrar áfengar drykkjarvörur; áfengisblöndur sem notaðar eru til framleiðslu á drykkjarvörum:
50	– Gin og genever
90	– Annað:
úr 90	– – Líkjörar sem innihalda meira en 5% af viðbættum sykri miðað við þunga; vodka og ákavíti (brennivín)
2209	Edik og edikslíki fengið úr ediksýru

ST-númer	Vörulýsing
2905	Raðtengd alkóhól ásamt halógen-, súlfó-, nítró- eða nítrósóafleiðum þeirra:
	– Önnur fjölhydrísk alkóhól:
43	– – Mannitól
44	– – D-glúkitól (sorbitól)
3505	Dextrín og önnur umbreytt sterkja (t.d. forgelatíneruð eða esteruð sterkja); lím að meginstofni úr sterkju eða dextríni eða annarri umbreyttri sterkju:
úr 3505	– Þó ekki sterkja, esteruð eða eteruð (úr 10)
3809	Áferðar- og íburðarefni (finishing agents), litberar til að hraða litun eða festingu litunarefna og aðrar vörur og blöndur (t.d. fyllir og litfestir) sem notað er í textíl-, pappírs-, leður- eða skyldum iðnaði, ót.a.:
10	– Að stofni til úr sterkjukenndum efnum
3823	Tilbúin bindiefni fyrir málmsteypumót eða málmsteypukjarna; kemískar vörur og framleiðsla kemísks eða skylds iðnaðar (þar með taldar blöndur úr náttúrlegum efnum), ót.a.; úrgangsefni kemísks eða skylds iðnaðar, ót.a.:
60	Sorbitól, annað en í nr. 2905 44

TAFLA II

ST-númer	Vörulýsing
0901	Kaffi, einnig brennt eða koffeínsneytt; kaffiskurn og kaffihýði; kaffilíki sem inniheldur eitthvað af kaffi
0902	Te
1302	Jurtasafar og jurtakjarnar; pektínefni, pektínöt og pektöt; agar og önnur jurtaslím og hleypiefni, einnig umbreytt, unnið úr vörum úr jurtaríkinu:
	– Jurtasafar og jurtakjarnar:
12	– – Úr lakkrísplöntu
13	– – Úr humli
20	– Pektínefni, pektínöt og pektöt:
úr 20	– – Sem inniheldur minna en 5% af viðbættum sykri miðað við þunga
	– Jurtaslím og hleypiefni, einnig umbreytt, unnið úr vörum úr jurtaríkinu:
31	– – Agar
32	– – Jurtaslím og hleypiefni, einnig umbreytt, unnið úr fuglatrésbaunum, -fræi eða gúarfræi
39	– – Annað
1404	Vörur úr jurtaríkinu, ót.a.:
20	– Baðmullardúnn

ST-númer	Vörulýsing
1516	Feiti eða olíur úr dýra- eða jurtaríkinu og þættir þeirra, hert að fullu eða að hluta, víxlesterað, enduresterað eða elaídínerað, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:
20	– Jurtafeiti og -olíur og þættir þeirra:
úr 20	– – Vetnuð laxerolía, svonefnt ópalvax
1518	Feiti eða olíur úr dýra- eða jurtaríkinu og þættir þeirra, soðið, oxað, vatnssneytt, brennisteinsborið, blásið, fjölliðað með hita í lofttómi eða í eðalgasi eða umbreytt með öðrum hætti, þó ekki það sem er í nr. 1516; blöndur eða framleiðsla, ekki til manneldis úr feiti eða olíum dýra- eða jurtaríkisins eða úr þáttum úr mismunandi feiti eða olíum þessa kafla, ót.a.:
úr 1518	– Línoxýn
1519	Einbasískar karboxýfitusýrur frá iðnaði; sýruolía frá hreinsun; feitialkóhól frá iðnaði:
úr 1519	– Annað en það sem notað er í skepnufóður
1520	Glýseról (glýserín), einnig hreint; glýserólvatn og glýseróllútur
1521	Jurtavax (annað en tríglýseríð), býflugnavax, annað skordýravax og hvalaraf, einnig hreinsað eða litað
1522	Degras; leifar sem falla til við meðferð á feitiefnum eða dýra- eða jurtavaxi
1702	Annar sykur, þar með talinn kemískt hreinn mjólkursykur (laktósi), maltsykur (maltósi), þrúgusykur (glúkósi) og ávaxtasykur (frúktósi), í föstu formi; sykursíróp sem inniheldur hvorki bragð- né litarefni; gervihunang, einnig blandað náttúrlegu hunangi; karamel:
90	– Annað, þar með taldar einsykrur:
úr 90	– – Kemískt hreinn maltsykur (maltósi)
1803	Kakaódeig, einnig fitusneytt
1804	Kakaósmjör, kakaófeiti og kakaóolía

ST-númer	Vörulýsing
1805	Kakaóduft, án viðbætts sykurs eða annarra sætiefna
2002	Tómatar, unnir eða varðir skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru:
90	– Aðrir en heilir eða hlutaðir
2008	Ávextir, hnetur og aðrir ætir plöntuhlutar, unnið eða varið skemmdum á annan hátt, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni eða áfengi, ót.a.:
	– Annað, þar með taldar blöndur, aðrar en í nr. 2008 19:
91	– – Pálmakjarni
2101	Kjarni, kraftur og seyði úr kaffi, tei eða maté og framleiðsla að stofni til úr þessum vörum eða að stofni til úr kaffi, tei eða maté; brenndar kaffifíflarætur og annað brennt kaffilíki, og kjarni, kraftur og seyði úr þeim:
10	– Kjarni, kraftur og seyði úr kaffi, og framleiðsla að stofni til úr þessum kjarna, krafti eða seyði eða að stofni til úr kaffi:
úr 10	– – Sem inniheldur ekki mjólkurfitu, prótín, sykur eða sterkju eða sem inniheldur minna en 1,5% af mjólkurfitu, 2,5% af prótíni, 5% af sykri eða 5% af sterkju miðað við þunga
20	– Kjarni, kraftur og seyði úr tei eða maté, og framleiðsla að stofni til úr þessum kjarna, krafti eða seyði eða að stofni til úr tei eða maté:
úr 20	– – Án mjólkurfitu, prótíns, sykurs eða sterkju eða með minna en 1,5% af mjólkurfitu, 2,5% af prótíni, 5% af sykri eða 5% af sterkju miðað við þunga

ST-númer		Vörulýsing
	30	– Brenndar kaffifíflarætur og annað brennt kaffilíki, og kjarni, kraftur eða seyði úr þeim:
	úr 30	– – Brenndar kaffifíflarætur; kjarni, kraftur og seyði úr brenndum kaffifíflarótum
2103		Sósur og framleiðsla í þær; blönduð bragðefni og blönduð bragðbætiefni; mustarðsmjöl, fín- eða grófmalað, og unninn mustarður:
	10	– Sojasósa
	30	– Mustarðsmjöl, fín- eða grófmalað, og unninn mustarður (sinnep):
	úr 30	– – Mustarðsmjöl, fín- eða grófmalað; unninn mustarður (sinnep) sem inniheldur minna en 5% af viðbættum sykri miðað við þunga
	90	– Annað:
	úr 90	– – Mangómauk (mango chutney), fljótandi
2201		Vatn, þar með talið náttúrlegt eða gerviölkelduvatn og loftblandað vatn, ekki með viðbættum sykri eða öðru sætiefni eða bragðbætt; ís og snjór
2208		Ómengað etylalkóhól að alkóhólstyrkleika minna en 80% miðað við rúmmál; áfengir vökvar, líkjörar og aðrar áfengar drykkjarvörur; áfengisblöndur sem notaðar eru til framleiðslu á drykkjarvörum:
	20	– Áfengir vökvar eimaðir úr þrúguvíni eða þrúguhrati:
	30	– Viskí
	40	– Romm og tafía
	90	– Annað:
	úr 90	– – Annað en líkjörar sem innihalda meira en 5% af viðbættum sykri miðað við þunga, vodka og ákavíti (brennivín)

BÓKUN 4

UM UPPRUNAREGLUR

EFNISYFIRLIT

I. BÁLKUR — ALMENN ÁKVÆÐI

— 1. gr. Skilgreiningar

II. BÁLKUR — SKILGREINING HUGTAKSINS „UPPRUNAVÖRUR“

— 2. gr. Upprunaviðmiðanir
— 3. gr. Vara að öllu leyti fengin
— 4. gr. Framleiðsluvörur sem hlotið hafa nægilega aðvinnslu
— 5. gr. Ófullnægjandi aðvinnsla
— 6. gr. Skilgreiningareining
— 7. gr. Fylgihlutir, varahlutir og verkfæri
— 8. gr. Samstæður
— 9. gr. Atriði sem hafa ekki áhrif

III. BÁLKUR — SKILYRÐI VARÐANDI YFIRRÁÐASVÆÐI

— 10. gr. Meginregla um yfirráðasvæði
— 11. gr. Aðvinnsla utan EES
— 12. gr. Endurinnflutningur á vörum
— 13. gr. Beinn flutningur
— 14. gr. Sýningar

IV. BÁLKUR — ENDURGREIÐSLA EÐA UNDANÞÁGA

— 15. gr. Bann við endurgreiðslu á eða undanþágu frá tollum

V. BÁLKUR — SÖNNUN Á UPPRUNA

— 16. gr. Almennar kröfur
— 17. gr. Reglur um útgáfu EUR.1-flutningsskírteinis
— 18. gr. EUR.1-flutningsskírteinið gefið út eftir á
— 19. gr. Útgáfa á eftirriti af EUR.1-flutningsskírteininu
— 20. gr. Útgáfa EUR.1-flutningsskírteinis á grundvelli sönnunar á uppruna sem gefin var út áður
— 21. gr. Skilyrði fyrir því að gefa út yfirlýsingu á vörureikningi
— 22. gr. Viðurkenndur útflytjandi
— 23. gr. Gildistími sönnunar á uppruna
— 24. gr. Sönnun á uppruna lögð fram
— 25. gr. Innflutningur í áföngum
— 26. gr. Undanþágur frá formlegum sönnunum á uppruna
— 27. gr. Yfirlýsing birgis
— 28. gr. Fylgiskjöl
— 29. gr. Varðveisla sönnunar á uppruna, yfirlýsinga birgis og fylgiskjala
— 30. gr. Ósamræmi og villur í framsetningu
— 31. gr. Fjárhæðir í ECU

VI. BÁLKUR — FYRIRKOMULAG Á SAMVINNU STJÓRNVALDA

— 32. gr. Gagnkvæm aðstoð
— 33. gr. Sannprófun vegna sönnunar á uppruna
— 34. gr. Sannprófun á yfirlýsingu birgis
— 35. gr. Lausn deilumála
— 36. gr. Viðurlög

VII. BÁLKUR — CEUTA OG MELILLA

— 37. gr. Ákvæði sem gilda um Ceuta og Melilla
— 38. gr. Sérstakir skilmálar

SKRÁ YFIR VIÐBÆTA

I. viðbætir: Skýringar við skrá II. viðbætis
II. viðbætir: Skrá yfir tilskilda aðvinnslu efna sem ekki teljast upprunaefni til að framleiðsluvaran öðlist upprunaréttindi
III. viðbætir: EUR.1-flutningsskírteinið og umsókn um EUR.1-flutningsskírteini
IV. viðbætir: Yfirlýsing á vörureikningi
V. viðbætir: Yfirlýsing birgis
VI. viðbætir: Langtímayfirlýsing birgis
VII. viðbætir: Skrá yfir framleiðsluvörur sem um getur í 3. mgr. 2. gr. og eru tímabundið undanskildar gildissviði þessarar bókunar, þó ekki ákvæðum IV. – VI. bálks
VIII. viðbætir: Skrá yfir framleiðsluvörur sem um getur í 2. mgr. 2. gr. og um gildir að yfirráðasvæði Austurríkis telst ekki til EES að því er varðar ákvörðun um uppruna

I. BÁLKUR

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Skilgreiningar

Að því er þessa bókun varðar merkir:

a) „framleiðsla“ hvers konar aðvinnslu, þar með er talin samsetning eða sérvinnsla;

b) „efni“ hvers konar efnisþátt, hráefni, íhluta eða hluta o. s. frv. sem notað er við framleiðslu vörunnar;

c) „framleiðsluvara“ vöru sem er framleidd, jafnvel þótt fyrirhugað sé að nota hana við annars konar framleiðslu síðar;

d) „vara“ bæði efni og framleiðsluvörur;

e) „tollverð“ verð sem ákveðið er í samræmi við samning um framkvæmd VII. gr. Hins almenna samkomulags um tolla og viðskipti, gerður í Genf 12. apríl 1979;

f) „verksmiðjuverð“ verð sem framleiðanda er greitt fyrir framleiðsluvöruna frá verksmiðju innan EES hafi lokaaðvinnsla vörunnar farið fram í fyrirtæki hans, eða það verð sem þeim einstaklingi innan EES sem sá um að koma vörunni í lokaaðvinnslu utan EES, er greitt, að því tilskildu að í verðinu sé innifalið verðmæti alls efnis sem notað er, að frádregnum innlendum álögum sem hafa verið endurgreiddar eða endurgreiða má þegar varan sem er fengin er flutt út;

g) „verðmæti efnis“ tollverð við innflutning á efni sem notað hefur verið og er ekki upprunaefni eða, ef það er ekki þekkt og ekki verður sýnt fram á hvert það er, fyrsta verð sem sýnt er fram á að greitt hafi verið fyrir efnið innan EES;

h) „verðmæti upprunaefna“ verðmæti slíkra efna eins og skilgreint er í g-lið að breyttu breytanda;

i) „kaflar“ og „vöruliðir“ kaflar og vöruliðir (fjögurra tölustafa tákn) í nafnaskránni sem myndar samræmdu vörulýsingar- og vörunúmeraskrána; og í þessari bókun er vísað til sem „samræmdu tollskrárinnar“ eða ST;

j) „flokkun“ flokkun framleiðsluvara eða efna undir tilteknum vörulið;

k) „vörusending“ framleiðsluvörur sem eru annaðhvort sendar samtímis frá einum útflytjanda til eins viðtakanda, eða vörur sem hafðar eru á sama flutningsskjali vegna flutnings frá útflytjanda til viðtakanda eða á sama vörureikningi ef flutningsskjal er ekki fyrir hendi.

II. BÁLKUR

SKILGREINING HUGTAKSINS „UPPRUNAVÖRUR“

2. gr.

Upprunaviðmiðanir

1. Framleiðsluvara telst upprunnin á EES í skilningi þessa samnings ef hún er að öllu leyti fengin eða hefur hlotið nægilega aðvinnslu á EES. Yfirráðasvæði samningsaðila, ásamt landhelgi, sem þessi samningur tekur til, skal teljast eitt yfirráðasvæði að því er þetta varðar.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skal yfirráðasvæði Lýðveldisins Austurríkis, fram til 1. janúar 1997, ekki heyra undir EES að því er varðar ákvörðun um uppruna framleiðsluvara sem um getur í VIII. viðbæti og slíkar vörur skulu því aðeins teljast upprunnar á EES að þær séu að öllu leyti framleiddar eða hafi hlotið nægilega aðvinnslu á yfirráðasvæðum hinna samningsaðilanna.

3. Þær vörur sem taldar eru upp í VII. viðbæti skulu ekki heyra undir gildissvið þessarar bókunar að sinni. Þó skulu ákvæði IV.–VI. bálks gilda að breyttu breytanda um þessar vörur.

3. gr.

Vara að öllu leyti fengin

1. Eftirtaldar vörur teljast að öllu leyti fengnar á EES:

a) jarðefni unnin úr jörðu þess eða úr hafsbotni þess;

b) vörur úr jurtaríkinu sem þar eru ræktaðar;

c) lifandi dýr sem þar eru borin og alin;

d) afurðir lifandi dýra sem þar eru alin;

e) veiðibráð og fiskafurðir sem aflað er með veiðum þar;

f) sjávarafurðir og aðrar afurðir teknar úr sjó utan landhelgi samningsaðila af skipum þeirra;

g) vörur framleiddar um borð í verksmiðjuskipum samningsaðila, eingöngu úr afurðum sem getið er í f-lið;

h) notaðar vörur sem þar er safnað og eingöngu er unnt að nota til að vinna hráefni úr, þar á meðal notaðir hjólbarðar sem nýtast eingöngu til sólunar eða sem úrgangur;

i) úrgangur og rusl sem til fellur vegna framleiðslustarfsemi þar;

j) vörur sem þar eru framleiddar eingöngu úr þeim framleiðsluvörum sem tilgreindar eru í a- til i-lið.

2. Orðin „skip þeirra“ og „verksmiðjuskip samningsaðila“ í f- og g-lið 1. mgr. gilda aðeins um skip og verksmiðjuskip:

a) sem eru skráð eða skrásett í aðildarríki EB eða EFTA-ríki;

b) sem sigla undir fána aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis;

c) sem eru að minnsta kosti 50 af hundraði í eign ríkisborgara aðildarríkja EB eða EFTA-ríkja, eða í eign fyrirtækis sem hefur aðalstöðvar í einu þessara ríkja enda sé framkvæmdastjóri eða framkvæmdastjórar þess, stjórnarformaður eða formaður umsjónarnefndar og meirihluti stjórnarnefndarmanna eða umsjónarnefndarmanna ríkisborgarar aðildarríkja EB eða EFTA-ríkja; auk þess sem að minnsta kosti helmingur höfuðstóls sé í eigu þessara ríkja eða opinberra stofnana eða ríkisborgara nefndra ríkja, ef um er að ræða sameignarfélög eða hlutafélög;

d) þegar skipstjóri og yfirmenn eru ríkisborgarar aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis; og

e) þegar að minnsta kosti 75 af hundraði áhafnarinnar eru ríkisborgarar aðildarríkja EB eða EFTA-ríkja.

4. gr.

Framleiðsluvörur sem hlotið hafa nægilega aðvinnslu

1. Að því er varðar 2. gr. skulu framleiðsluvörur sem ekki eru að öllu leyti fengnar á EES teljast hafa hlotið nægilega aðvinnslu þar hafi skilyrðum í II. viðbæti verið fullnægt.

Skilyrði þessi kveða á um aðvinnslu efna sem eru ekki upprunaefni og eru notuð við framleiðslu þeirra vara sem samningur þessi tekur til, og gilda þau einungis um slík efni. Af þeim sökum skal framleiðsluvara sem telst upprunavara vegna þess að skilyrðum sem sett eru í lista um hana er fullnægt, og er notuð við framleiðslu annarrar vöru, ekki þurfa að fullnægja skilyrðum sem gilda um vöruna sem hún er sett saman við, og skal ekki taka tillit til þess að efnin sem notuð eru við framleiðslu hennar eru ekki upprunaefni.

2. Þrátt fyrir 1. mgr., en með þeirri undantekningu sem leiðir af 4. mgr. 11. gr., skal efni sem ekki telst upprunaefni ekki notað við framleiðslu þessarar vöru, samkvæmt þeim skilyrðum sem sett eru í lista um hana, nema því aðeins að:

a) heildarverðmæti þeirra sé ekki meira en 10 af hundraði af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar;

b) ekki sé farið fram úr einni eða fleiri hundraðshlutatölum af því hámarksverðmæti sem gefið er upp fyrir efni sem ekki teljast upprunaefni og fram koma í listanum, vegna beitingar þessarar málsgreinar.

Þessi málsgrein gildir ekki um framleiðsluvörur sem teljast til 50. – 63. kafla í samræmdu tollskránni.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda nema að því leyti sem kveðið er á um í 5. gr.

5. gr.

Ófullnægjandi aðvinnsla

1. Eftirfarandi aðgerðir teljast ófullnægjandi aðvinnsla sem ekki veitir upprunaréttindi óháð því hvort kröfum 4. gr. hefur verið fullnægt:

a) aðgerð til að tryggja að framleiðsluvörur haldist óskemmdar meðan á flutningi og geymslu stendur (viðrun, breiðsla, þurrkun, kæling, pækilsöltun, niðurlagning í brennisteinsvatn eða aðrar vatnsupplausnir, fjarlæging skemmdra hluta og sambærilegar aðgerðir);

b) einfaldar aðgerðir til að rykhreinsa, sigta eða sálda, sundurgreina, flokka, velja saman (þar á meðal að útbúa hluti í samstæður), þvo, mála eða hluta í sundur;

c) i) skipti á umbúðum, svo og uppskipting og sameining;

ii) einföld setning á flöskur, glös, í poka, kassa, öskjur, á spjöld eða töflur o.s.frv. og allar aðrar einfaldar pökkunaraðgerðir;

d) festing merkja, miða eða annarra slíkra auðkenna á framleiðsluvörur eða umbúðir þeirra;

e) einföld blöndun framleiðsluvara, hvort sem um er að ræða ólíkar vörur eða ekki, þar sem einn eða fleiri íhlutar blöndunnar fullnægja ekki skilyrðum þeim um uppruna á EES sem sett eru í þessari bókun;

f) einföld samsetning vöruhluta þannig að úr verði fullgerð framleiðsluvara;

g) sameining tveggja eða fleiri aðgerða sem tilgreindar eru í a- til f-lið;

h) slátrun dýra.

2. Litið skal á allar aðgerðir, sem fara fram á EES á tiltekinni framleiðsluvöru, sem eina heild þegar ákvarðað er hvort aðvinnsla hennar teljist ófullnægjandi í skilningi 1. mgr.

6. gr.

Skilgreiningareining

1. Skilgreiningareining vegna beitingar ákvæða þessarar bókunar er sú framleiðsluvara sem telst grunneining við flokkun samkvæmt nafnaskrá samræmdu tollskrárinnar.

Af þessu leiðir að:

a) þegar framleiðsluvara sem er sett saman úr mörgum hlutum og flokkuð í samræmdu tollskránni í einn og sama vörulið, telst heildin vera ein skilgreiningareining;

b) þegar í vörusendingu eru margar framleiðsluvörur af sama tagi sem flokkaðar eru í sama vörulið í samræmdu tollskránni, skal hver einstök framleiðsluvara tekin fyrir þegar ákvæðum þessarar bókunar er beitt.

2. Þegar umbúðir eru samkvæmt 5. almennu reglu samræmdu tollskrárinnar taldar hluti framleiðsluvöru við flokkun skal telja þær með við ákvörðun uppruna.

7. gr.

Fylgihlutir, varahlutir og verkfæri

Fylgihluti, varahluti og verkfæri, sem send eru með búnaði, vél, tæki eða ökutæki og teljast eðlilegur búnaður og eru innifalin í verðinu eða eru ekki á sérstökum vörureikningi, skal skoða sem hluta af viðkomandi búnaði, vél, tæki eða ökutæki.

8. gr.

Samstæður

Samstæður, sem skilgreindar eru í 3. almennu reglu samræmdu tollskrárinnar, skulu skoðast sem upprunavörur þegar allir vöruíhlutar eru upprunavörur. Þó skal samstæða, sem er samsett bæði af upprunavörum og vörum sem eru ekki upprunavörur, teljast í heild upprunavörur, að því tilskildu að verðmæti þeirra vara sem eru ekki upprunavörur, sé ekki meira en 15 af hundraði af verksmiðjuverði samstæðunnar.

9. gr.

Atriði sem hafa ekki áhrif

Þegar ákvarða þarf hvort framleiðsluvara sé upprunnin á EES er ekki nauðsynlegt að taka tillit til þess hvort orka, verksmiðja og búnaður svo og vélar og verkfæri notuð við framleiðslu vörunnar, eða hvort einhverjar vörur til framleiðslunnar sem ekki mynda og ekki var ætlað að mynda efnisþátt í framleiðsluvörunni fullgerðri, hafa upprunaréttindi eða ekki.

III. BÁLKUR

SKILYRÐI VARÐANDI YFIRRÁÐASVÆÐI

10. gr.

Meginregla um yfirráðasvæði

Fullnægja verður skilyrðum í II. bálki um öflun upprunaréttinda á EES óslitið. Hvað þetta varðar telst skilyrðum um öflun upprunaréttinda ekki fullnægt ef vörur sem hafa hlotið aðvinnslu á EES eru fluttar frá EES, hvort sem einhver hluti vinnslunnar hefur farið fram utan yfirráðasvæðisins eða ekki, samanber þó 11. og 12. gr.

11. gr.

Aðvinnsla utan EES

1. Aðvinnsla utan EES á efnum sem flutt eru út frá EES og síðan innflutt þangað aftur, hefur engin áhrif á öflun upprunaréttinda í samræmi við þau skilyrði sem um getur í II. bálki, að því tilskildu að:

a) efnin hafi að öllu leyti verið fengin á EES eða hlotið þar meiri aðvinnslu en getið er í 5. gr. áður en þau voru flutt út frá EES; og

b) hægt sé að sýna fram á það með fullnægjandi hætti að mati tollyfirvalda að:

i) endurinnflutta framleiðsluvaran sé til orðin við aðvinnslu hinna útfluttu efna; og

ii) heildarupphæð virðisauka sem er áunninn utan EES og fæst við beitingu þessarar greinar sé ekki meiri en 10 af hundraði af verksmiðjuverði þeirrar fullunnu framleiðsluvöru sem upprunaréttinda er krafist fyrir.

2. Að því er varðar 1. mgr., skulu skilyrði í II. bálki um öflun upprunaréttinda á EES ekki gilda um aðvinnslu utan EES. Leyfi regla í skrá II. viðbætis engu að síður notkun efna sem ekki eru upprunaefni, og slíkri reglu er beitt við ákvörðun upprunaréttinda fullunninnar framleiðsluvöru, má samanlagt heildarverðmæti þeirra efna sem ekki eru upprunaefni og notuð hafa verið innan EES og heildarupphæð virðisauka sem er áunninn utan EES, ekki vera meira samkvæmt þessari grein en sá hundraðshluti sem viðkomandi regla leyfir.

3. Að því er varðar 1. og 2. mgr. merkir „heildarupphæð virðisauka sem áunninn er" allur sá kostnaður sem safnast hefur saman utan EES, að meðtöldu verðmæti allra efnanna sem bætist við.

4. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki um framleiðsluvörur sem fullnægja ekki þeim skilyrðum sem talin eru í II. viðbæti og geta einungis talist hafa hlotið nægjanlega aðvinnslu þegar beitt er leyfilegum mörkum sem um getur í 2. mgr. 4. gr.

5. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki um framleiðsluvörur sem teljast til 50. – 63. kafla samræmdu tollskrárinnar.

12. gr.

Endurinnflutningur á vörum

Litið skal á vörur, sem fluttar eru út frá einum samningsaðilanna til þriðja lands og síðan fluttar inn aftur, eins og þær hafi aldrei verið fluttar frá EES ef hægt er að sýna fram á það með fullnægjandi hætti að mati tollyfirvalda að:

a) vörurnar sem eru fluttar inn aftur séu þær sömu og voru fluttar út í upphafi; og

b) ekki hafi verið gerð á þeim nein aðgerð umfram það sem nauðsynlegt má teljast til að varðveita gæði þeirra í því landi eða á meðan á útflutningi stóð.

13. gr.

Beinn flutningur

1. Sú fríðindameðferð sem kveðið er á um í samningnum gildir einungis um framleiðsluvörur sem fullnægt hafa þeim kröfum sem settar eru fram í þessari bókun og eru fluttar innan EES. Hins vegar má flytja framleiðsluvörur í einni vörusendingu um önnur yfirráðasvæði en EES vegna umfermingar eða bráðabirgðageymslu á þeim yfirráðasvæðum, að því tilskildu að vörurnar hafi verið undir eftirliti tollyfirvalda í landinu þar sem umfermingin eða geymslan á sér stað og ekki hlotið aðra meðferð en affermingu, endurfermingu eða meðferð sem miðar að því að forða þeim frá skemmdum.

2. Sannanir um að skilyrðunum sem um getur í 1. mgr. hafi verið fullnægt skulu lagðar fram fyrir tollyfirvöld innflutningslandsins með:

a) farmskírteini sem gefið var út í útflutningslandinu og tekur einnig til flutnings um umflutningslandið; eða

b) skírteini, sem tollyfirvöld umflutningslandsins gefa út, þar sem fram kemur:

i) nákvæm lýsing á framleiðsluvörunni,

ii) dagsetningar affermingar og endurfermingar og, þar sem við á, heiti hlutaðeigandi skipa, og

iii) við hvaða aðstæður framleiðsluvaran var geymd í umflutningslandinu; eða

c) að öðrum kosti hvers konar skjöl sem færa sönnur á þetta.

14. gr.

Sýningar

1. Framleiðsluvörur sem sendar eru frá samningsaðila á vörusýningu í þriðja landi og seldar eftir sýninguna til innflutnings í ríki annars samningsaðila skulu við innflutninginn njóta hags af ákvæðum samningsins uppfylli framleiðsluvörurnar þær kröfur sem gerðar eru í þessari bókun til að þær teljist upprunnar á EES og að því tilskildu að sýnt sé fram á það með fullnægjandi hætti að mati tollyfirvalda að:

a) útflytjandi hafi sent þessar framleiðsluvörur frá einum samningsaðila til landsins þar sem sýningin er haldin og sýnt þær þar;

b) sá útflytjandi hafi selt framleiðsluvörurnar eða ráðstafað þeim með öðrum hætti til viðtakanda í ríki annars samningsaðila;

c) framleiðsluvörurnar hafi verið sendar á meðan á sýningunni stóð eða strax eftir hana til síðarnefnda samningsaðilans í því ástandi sem þær voru í þegar þær voru sendar til sýningar; og

d) framleiðsluvörurnar hafi ekki frá því að þær voru sendar til sýningar verið notaðar í öðru skyni en til sýningar á sýningunni.

2. Sönnun á uppruna skal gefin út eða útbúin í samræmi við ákvæði V. bálks og lögð fram hjá tollyfirvöldum innflutningslandsins með venjulegum hætti. Þar skal tilgreint nafn sýningarinnar og sýningarstaður. Ef nauðsyn ber til má krefjast sérstakra skjalfestra viðbótarsönnunargagna um eðli framleiðsluvaranna og aðstæður við sýningu þeirra.

3. Ákvæði 1. mgr. skulu taka til allra vöru-, iðn-, landbúnaðar- eða handverkssýninga, kaupstefna eða áþekkra opinberra sýninga sem eru ekki skipulagðar í eiginhagsmunaskyni í sölubúðum eða verslunarhúsnæði með það fyrir augum að selja erlendar vörur, enda séu framleiðsluvörurnar undir tolleftirliti meðan á sýningu stendur.

IV. BÁLKUR

ENDURGREIÐSLA EÐA UNDANÞÁGA

15. gr.

Bann við endurgreiðslu á eða undanþágu frá tollum

1. Efni sem ekki eru upprunaefni og notuð eru við framleiðslu á vörum, sem eru upprunavörur á EES í skilningi þessarar bókunar og gefin hefur verið eða útbúin sönnun á uppruna í samræmi við ákvæði V. bálks, skulu ekki njóta hjá neinum samningsaðila endurgreiðslu á eða undanþágu frá neins konar tollum.

2. Bannið í 1. mgr. gildir um hvers konar fyrirkomulag varðandi endurgreiðslur, eftirgjöf eða niðurfellingu á greiðslum, að fullu eða að hluta, á tollum eða gjöldum af sama toga sem beitt er hjá ríki samningsaðila vegna efna sem notuð eru við framleiðslu, ef slíkum endurgreiðslum, eftirgjöf eða niðurfellingu á greiðslum er beitt, beint eða í raun, þegar framleiðsluvaran sem unnin er úr efnunum er ætluð til útflutnings en ekki þegar hún er til notkunar innanlands hjá samningsaðilanum.

3. Útflytjandi framleiðsluvöru, sem sönnun á uppruna vörunnar tekur til, skal vera reiðubúinn að leggja fram hvenær sem er, að beiðni tollyfirvalda, öll tilheyrandi skjöl því til staðfestingar að ekki hafi verið um endurgreiðslu að ræða fyrir þau efni sem eru ekki upprunaefni og notuð voru við framleiðslu á viðkomandi vöru og að allir tollar eða gjöld af sama toga sem gilda um slíkt efni hafi verið greidd.

4. Ákvæði 1. – 3. mgr. gilda einnig um umbúðir í skilningi 2. mgr. 6. gr., fylgihluti, varahluti og verkfæri í skilningi 7. gr. og vörur í samstæðum í skilningi 8. gr. þegar slíkir hlutir eru ekki upprunavörur.

5. Ákvæði 1. – 4. mgr. gilda aðeins um efni þeirrar tegundar sem samningurinn gildir um. Þau skulu enn fremur ekki koma í veg fyrir að samningsaðilar beiti ráðstöfunum um verðjöfnun vegna landbúnaðarafurða við útflutning í samræmi við ákvæði samningsins.

V. BÁLKUR

SÖNNUN Á UPPRUNA

16. gr.

Almennar kröfur

1. Við innflutning til eins samningsaðila skulu upprunavörur í skilningi þessarar bókunar njóta hags af samningnum gegn framvísun:

a) EUR.1-flutningsskírteinis, samkvæmt fyrirmynd í III. viðbæti; eða

b) vörureiknings með yfirlýsingu útflytjanda, í þeim tilvikum sem frá er greint í 1. mgr. 21. gr., en texta hennar er að finna í IV. viðbæti, sem gefin er á vörureikningi, afhendingarseðli eða öðru því viðskiptaskjali sem lýsir viðkomandi vöru nægilega vel til að hægt sé að bera kennsl á hana (hér eftir nefnd „yfirlýsing á vörureikningi").

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skulu upprunavörur í skilningi þessarar bókunar, í þeim tilvikum sem greint er frá í 26. gr., njóta hags af samningnum án þess að nauðsynlegt sé að framvísa ofangreindum skjölum.

17. gr.

Reglur um útgáfu EUR.1-flutningsskírteinis

1. Tollyfirvöld í útflutningslandi skulu gefa út EUR.1-flutningsskírteini hafi útflytjandi skilað inn skriflegri umsókn eða fulltrúi hans á hans ábyrgð.

2. Útflytjandi eða fulltrúi hans skal bæði fylla út EUR.1-flutningsskírteini og umsóknina en sýnishorn af þeim er að finna í III. viðbæti.

Eyðublöðin skal fylla út á einu af þeim tungumálum sem samningurinn er gerður á í samræmi við ákvæði landslaga í útflutningslandinu. Ef þau eru handskrifuð skulu þau útfyllt með bleki og með prentstöfum. Gefa verður vörulýsinguna í reitnum sem er ætlaður til þess án þess að skilja eftir auðar línur. Ef reitur er ekki notaður að fullu skal draga lárétta línu neðan við lýsinguna og strika yfir ónýtta svæðið.

3. Útflytjandi sem sækir um útgáfu EUR.1-flutningsskírteinis skal vera reiðubúinn að leggja fram hvenær sem er, að beiðni tollyfirvalda í útflutningslandinu þar sem EUR.1-flutningsskírteinið er gefið út, öll tilheyrandi skjöl sem votta að viðkomandi framleiðsluvara sé upprunavara og að öllum öðrum kröfum sem settar eru fram í þessari bókun sé fullnægt.

4. Tollyfirvöld aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis skulu gefa út EUR.1-flutningsskírteini ef viðkomandi framleiðsluvörur geta talist upprunnar á EES og fullnægja öðrum kröfum þessarar bókunar.

5. Þau tollyfirvöld sem gefa skírteinið út skulu grípa til nauðsynlegra aðgerða til að staðfesta að viðkomandi framleiðsluvörur séu upprunavörur og að öðrum kröfum þessarar bókunar hafi verið fullnægt. Þau hafa í þessu tilliti rétt til að krefjast hvers konar sannana og athuga bókhald útflytjandans eða viðhafa annars konar eftirlit sem þau álíta nauðsynlegt.

Tollyfirvöld sem gefa skírteinið út skulu einnig tryggja að þau eyðublöð sem um getur í 2. mgr. séu rétt útfyllt. Einkum skal athuga hvort það svæði sem ætlað er fyrir vörulýsingu sé útfyllt þannig að engin hætta sé á sviksamlegum viðbótum.

6. Útgáfudagur EUR.1-flutningsskírteinis skal koma fram á þeim hluta skírteinisins sem ætlaður er tollyfirvöldum.

7. Tollyfirvöld í útflutningslandinu skulu gefa út EUR.1-flutningsskírteini þegar viðkomandi vörur eru fluttar úr landi. Útflytjandinn getur fengið það til ráðstöfunar um leið og raunverulegur útflutningur hefur átt sér stað eða verið tryggður.

18. gr.

EUR.1-flutningsskírteinið gefið út eftir á

1. Þrátt fyrir 7. mgr. 17. gr. er heimilt, í undantekningartilvikum, að gefa EUR.1-flutningsskírteinið út eftir að útflutningur framleiðsluvörunnar hefur átt sér stað, að því tilskildu að:

a) það hafi ekki verið gefið út þegar útflutningurinn átti sér stað vegna mistaka eða yfirsjóna eða sérstakra kringumstæðna; eða

b) sýnt sé fram á það á fullnægjandi hátt að mati tollyfirvalda að EUR.1-flutningsskírteinið hafi verið gefið út en ekki viðurkennt við innflutning af tæknilegum ástæðum.

2. Við framkvæmd 1. mgr. verður útflytjandinn að taka fram í umsókninni hvar og hvenær útflutningur framleiðsluvöru, sem EUR.1-flutningsskírteinið á við um, á sér stað og taka fram ástæður fyrir beiðninni.

3. Tollyfirvöldum er einungis heimilt að gefa út EUR.1-flutningsskírteinið eftir á þegar gengið hefur verið úr skugga um að upplýsingarnar sem fram koma í umsókn útflytjandans séu samhljóða þeim sem viðkomandi gögn hafa að geyma.

4. EUR.1-flutningsskírteini sem eru gefin út eftir á verða að vera árituð með einni af eftirfarandi setningum:

„EXPEDIDO A POSTERIORI", „UDSTEDT EFTERFØLGENDE", „NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT", „ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ", „ISSUED RETROSPECTIVELY", „DELIVRE A POSTERIORI", „RILASCIATO A POSTERIORI", „AFGEGEVEN A POSTERIORI". „EMITIDO A POSTERIORI", „ÚTGEFIÐ EFTIR Á", „UTSTEDT SENERE", „ANNETTU JÄLKIKÄTEEN", „UTFÄRDAT I EFTERHAND".

5. Áritunin sem um getur í 4. mgr. skal færð í athugasemdareit EUR.1-flutningsskírteinisins.

19. gr.

Útgáfa á eftirriti af EUR.1-flutningsskírteininu

1. Hafi EUR.1-flutningsskírteini verið stolið, það glatast eða eyðilagst getur útflytjandinn sótt um það til þeirra tollyfirvalda sem gáfu það út að fá eftirrit gert á grundvelli útflutningsskjala sem eru í þeirri vörslu.

2. Eftirritið sem er gefið út á þennan hátt verður að vera áritað með einhverju eftirfarandi orða:

„DUPLICADO", „DUPLIKAT", „DUPLIKAT", „ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ", „DUPLICATE", „DUPLICATA", „DUPLICATO", „DUPLICAAT", „SEGUNDA VIA", „EFTIRRIT", „DUPLIKAT", „KAKSOISKAPPALE", „DUPLIKAT".

3. Áritunin sem um getur í 2. mgr. skal færð í athugasemdareit eftirrits EUR.1-flutningsskírteinisins.

4. Eftirritið skal vera með sömu útgáfudagsetningu og upphaflega EUR.1-flutningsskírteinið og gilda frá og með þeim degi.

20. gr.

Útgáfa EUR.1-flutningsskírteinis á grundvelli sönnunar á uppruna sem gefin var út áður

Ef framleiðsluvörur í einni vörusendingu, sem EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsing á vörureikningi hefur verið gefin út fyrir, eru settar undir eftirlit tollstöðvar í aðildarríki EB eða EFTA-ríki skal sá möguleiki vera fyrir hendi að láta eitt eða fleiri EUR.1-flutningsskírteini, sem þessi tollstöð gefur út, koma í stað upphaflegrar sönnunar á uppruna í þeim tilgangi að senda allar þessar vörur eða hluta þeirra til annarra tollstöðvar hvort sem þær eru í sama aðildarríki EB eða EFTA-ríki eða ekki.

21. gr.

Skilyrði fyrir því að gefa út yfirlýsingu á vörureikningi

1. Heimilt er að gefa út yfirlýsingu á vörureikningi sem um getur í b-lið 1. mgr. 16. gr.:

a) af viðurkenndum útflytjanda í skilningi 22. gr.;

b) af útflytjanda vörusendingar sem samanstendur af einum eða fleiri pökkum sem innihalda upprunavörur að heildarverðmæti ekki meira en 6 000 ECU.

2. Heimilt er að gefa út yfirlýsingu á vörureikningi ef viðkomandi framleiðsluvörur teljast upprunavörur og fullnægja öðrum kröfum þessarar bókunar.

3. Útflytjandi sem gefur út yfirlýsingu á vörureikningi skal vera reiðubúinn að leggja fram hvenær sem er, að beiðni tollyfirvalda í landi útflytjanda, öll tilheyrandi skjöl sem sanna upprunaréttindi viðkomandi vara og að öðrum kröfum þessarar bókunar hafi verið fullnægt.

4. Yfirlýsing á vörureikningi skal gefin út með þeim hætti að útflytjandi vélritar, stimplar eða prentar á vörureikninginn, afhendingarseðilinn eða annað viðskiptaskjal yfirlýsingu með þeim texta sem fram kemur í IV. viðbæti og skal hann nota útgáfu á einu tungumálanna sem um getur í þeim viðbæti í samræmi við ákvæði landslaga útflutningslandsins. Yfirlýsinguna má einnig handskrifa og þá skal skrifa með bleki og með prentstöfum.

5. Yfirlýsing á vörureikningi skal vera með upprunalegri eiginhandarundirskrift útflytjandans. Hins vegar skal þess ekki krafist að viðurkenndur útflytjandi í skilningi 22. gr. undirriti slíka yfirlýsingu hafi hann veitt tollyfirvöldum í útflutningslandinu skriflega skuldbindingu þess efnis að hann taki fulla ábyrgð á sérhverri yfirlýsingu á vörureikningi sem auðkennd er honum á sama hátt og hefði hann undirritað hana eigin hendi.

6. Útflytjandi getur gefið út yfirlýsingu á vörureikningi þegar framleiðsluvörurnar sem hún tekur til eru fluttar út eða síðar. Hafi yfirlýsing á vörureikningi verið gefin út eftir að framleiðsluvörunum sem hún tekur til hefur verið framvísað við tollyfirvöld í innflutningslandinu skal hún vera með tilvísun í þau skjöl sem hafa þegar verið lögð fyrir umrædd yfirvöld.

22. gr.

Viðurkenndur útflytjandi

1. Tollyfirvöld útflutningslandsins geta heimilað að sérhver útflytjandi, hér eftir nefndur „viðurkenndur útflytjandi", sem stundar tíðar sendingar á framleiðsluvörum samkvæmt samningnum og veitir tollyfirvöldum fullnægjandi tryggingar fyrir því að vörurnar séu upprunavörur og fullnægir auk þess öðrum kröfum þessarar bókunar, gefi út yfirlýsingu á vörureikningi óháð verðmæti viðkomandi framleiðsluvara.

2. Tollyfirvöld geta viðurkennt útflytjanda með þeim skilyrðum sem þau telja viðeigandi.

3. Tollyfirvöld skulu gefa viðurkenndum útflytjanda tollleyfisnúmer sem skal koma fram á yfirlýsingu á vörureikningi.

4. Tollyfirvöld skulu hafa eftirlit með notkun viðurkennda útflytjandans á leyfinu.

5. Tollyfirvöld geta afturkallað leyfið hvenær sem er. Þau skulu gera það ef hinn viðurkenndi útflytjandi veitir ekki lengur þær tryggingar sem um getur í 1. mgr., fullnægir ekki þeim skilyrðum sem um getur í 2. mgr. eða misnotar leyfið með öðrum hætti.

23. gr.

Gildistími sönnunar á uppruna

1. EUR.1-flutningsskírteinið skal gilda í fjóra mánuði frá útgáfudegi þess í útflutningslandinu og verður að leggja það fram innan þess tíma hjá tollyfirvöldum í innflutningslandinu.

Yfirlýsing á vörureikningi skal gilda fjóra mánuði eftir að útflytjandi gefur hana út og verður að leggja hana fram innan þess tíma hjá tollyfirvöldum í innflutningslandinu.

2. Heimilt er að taka við EUR.1-flutningsskírteini og yfirlýsingu á vörureikningi sem lögð er fram hjá tollyfirvöldum í innflutningslandinu, eftir að frestur sá sem tilgreindur er í 1. mgr. er útrunninn og beita fríðindameðferð hafi umrædd skjöl ekki verið lögð fram fyrir lok frestsins vegna óviðráðanlegra eða sérstakra aðstæðna.

3. Í öðrum tilvikum, þegar skjöl er lögð fram of seint, geta tollyfirvöld innflutningslandsins tekið við EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsingu á vörureikningi ef framleiðsluvörunum hefur verið framvísað við þau fyrir lok frestsins.

24. gr.

Sönnun á uppruna lögð fram

Leggja skal fram EUR.1-flutningsskírteini og yfirlýsingu á vörureikningi hjá tollyfirvöldum í innflutningslandinu í samræmi við þær reglur sem gilda í því landi. Umrædd yfirvöld geta krafist þýðingar á EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsingu á vörureikningi. Þau geta einnig krafist þess að aðflutningsskýrslunni fylgi greinargerð frá innflytjanda þess efnis að framleiðsluvörurnar fullnægi þeim skilyrðum sem nauðsynleg teljast vegna framkvæmdar samningsins.

25. gr.

Innflutningur í áföngum

Þegar sundurteknar eða ósamsettar framleiðsluvörur, í skilningi a-liðar 2. mgr. í hinum almennu reglum samræmdu tollskrárinnar, sem heyra undir XVI. og XVII. flokk eða nr. 7308 og 9406 í samræmdu tollskránni, eru, að beiðni innflytjanda og með þeim skilyrðum sem sett eru af tollayfirvöldum í innflutningslandinu, fluttar inn í hlutum skal leggja fram eina sönnun á uppruna fyrir þær vörur hjá tollyfirvöldum þegar fyrsti hlutinn er fluttur inn.

26. gr.

Undanþágur frá formlegum sönnunum á uppruna

1. Framleiðsluvörur sem eru sendar sem smábögglar frá einstaklingi til einstaklings, eða eru í einkafarangri ferðamanna, skulu taldar upprunavörur án þess að framvísa þurfi formlegri sönnun á uppruna, að því tilskildu að vörurnar hafi ekki verið fluttar inn á viðskiptagrundvelli og að lýst hafi verið yfir að þær uppfylli kröfur þessarar bókunar og enginn vafi leiki á um sannleiksgildi slíkrar yfirlýsingar. Ef framleiðsluvörurnar eru sendar í pósti má gefa yfirlýsinguna á C2/CP3-tollseðli eða á blaði sem er fest við það skjal.

2. Innflutningur sem er bundinn við einstakt tilvik, og er eingöngu framleiðsluvörur til persónulegra nota viðtakenda eða ferðamanna eða fjölskyldna þeirra, skal ekki talinn innflutningur viðskiptalegs eðlis ef ljóst er af eðli og magni framleiðsluvaranna að enginn viðskiptalegur tilgangur býr að baki.

3. Enn fremur má heildarverðmæti slíkra framleiðsluvara ekki vera meira en 500 ECU ef um litla pakka er að ræða og 1 200 ECU ef um er að ræða framleiðsluvörur í einkafarangri ferðamanna.

27. gr.

Yfirlýsing birgis

1. Þegar EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsing á vörureikningi er gefin út í ríki eins samningsaðila vegna framleiðsluvara sem eru upprunavörur og hafi vörur frá öðrum samningsaðilum, sem hlotið hafa aðvinnslu á EES án þess að öðlast upprunaréttindi, verið notaðar við framleiðslu þessara framleiðsluvara, skal taka tillit til yfirlýsingar birgis um vörurnar í samræmi við þessa grein.

2. Yfirlýsing birgis sem um getur í 1. mgr. skal teljast staðfesting á þeirri vinnslu sem viðkomandi vörur hafi hlotið á EES við ákvörðun um hvort þær framleiðsluvörur sem vörurnar voru notaðar við framleiðslu á geti talist framleiðsluvörur upprunnar á EES og fullnægi öðrum kröfum þessarar bókunar.

3. Birgir skal gefa út séryfirlýsingu, nema í þeim tilvikum sem kveðið er á um í 4. mgr., fyrir hverja vörusendingu á þann hátt sem lýst er í V. viðbæti á blaði sem er fest við vörureikninginn, afhendingarseðilinn eða annað viðskiptaskjal og lýsa viðkomandi vörum nægilega vel til að hægt sé að bera kennsl á þær.

4. Ef birgir sér tilteknum viðskiptavini reglulega fyrir vörum sem hlotið hafa aðvinnslu á EES og búist er við að svo verði áfram getur hann lagt fram eina yfirlýsingu birgis vegna síðari vörusendinga, hér eftir nefnd „langtímayfirlýsing birgis".

Langtímayfirlýsing birgis getur að öðru jöfnu gilt til allt að eins árs frá útgáfudegi hennar. Tollyfirvöld í því landi þar sem yfirlýsingin er gefin út setja skilyrði fyrir lengri gildistíma.

Birgir skal gefa út langtímayfirlýsingu á þann hátt sem lýst er í VI. viðbæti og lýsa viðkomandi vörum nægilega vel til að hægt sé að bera kennsl á þær. Viðskiptavinurinn skal fá hana í hendur áður en hann fær fyrstu vörusendinguna sem yfirlýsingin á við eða með fyrstu vörusendingunni.

Birgir skal tilkynna viðskiptavini sínum um það þegar í stað gildi langtímayfirlýsing ekki lengur um vörurnar sem útvegaðar eru.

5. Yfirlýsing birgis sem um getur í 3. og 4. mgr. skal vélrituð eða prentuð á einu af þeim tungumálum sem samningurinn er gerður á, í samræmi við ákvæði landslaga í því ríki þar sem hún er gefin út, og skal undirrituð af birgi eigin hendi. Yfirlýsinguna má einnig handskrifa en þá skal hún skrifuð með bleki og prentstöfum.

6. Birgir sem gefur út yfirlýsingu verður að vera reiðubúinn til að leggja fram hvenær sem er, að beiðni tollyfirvalda í því landi þar sem yfirlýsingin var gefin út, öll nauðsynleg skjöl því til staðfestingar að upplýsingarnar í yfirlýsingunni séu réttar.

28. gr.

Fylgiskjöl

Þau skjöl sem um getur í 3. mgr. 17. gr., 3. mgr. 21. gr. og 6. mgr. 27. gr. og er ætlað að sanna að framleiðsluvörur sem falla undir EUR.1-flutningsskírteinið eða yfirlýsingu á vörureikningi geti talist framleiðsluvörur upprunnar á EES og fullnægi öðrum kröfum þessarar bókunar, og að upplýsingarnar í yfirlýsingu birgis séu réttar, geta meðal annars verið:

a) sannanir um þá vinnslu sem útflytjandi eða birgir hefur gengist fyrir til þess að fá umræddar vörur, sem finna má til dæmis í reikningum eða fyrirtækjabókhaldi hans;

b) skjöl sem staðfesta upprunaréttindi efna sem notuð eru til framleiðslu umræddra vara og eru gefin út hjá samningsaðila þar sem þau eru notuð í samræmi við landslög þess aðila;

c) skjöl sem staðfesta þá aðvinnslu sem efni sem notuð eru við framleiðslu umræddra vara hafa hlotið á EES og eru gefin út í ríki samningsaðila þar sem þau eru notuð í samræmi við landslög þess aðila;

d) EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsing á vörureikningi til sönnunar á upprunaréttindum efna sem notuð eru við framleiðslu umræddra vara, gefin út hjá öðrum samningsaðila í samræmi við þessa bókun;

e) yfirlýsing birgis til sönnunar á að aðvinnsla á EES á efnum sem notuð eru við framleiðslu viðkomandi vara hjá öðrum samningsaðilum sé í samræmi við þessa bókun;

f) viðeigandi sannanir varðandi aðvinnslu sem hefur átt sér stað utan EES með beitingu 11. gr., til sönnunar á að kröfum þeirrar greinar hafi verið fullnægt.

29. gr.

Varðveisla sönnunar á uppruna, yfirlýsinga birgis og fylgiskjala

1. Útflytjandi sem sækir um útgáfu EUR.1-flutningsskírteinis skal varðveita í að minnsta kosti tvö ár þau skjöl sem um getur í 3. mgr. 17. gr.

2. Útflytjandi sem gefur út yfirlýsingu á vörureikningi skal varðveita í að minnsta kosti tvö ár eintak af henni ásamt skjölum sem um getur í 3. mgr. 21. gr.

3. Birgir sem gefur út yfirlýsingu birgis skal varðveita í að minnsta kosti tvö ár eintök af henni, vörureikningi, afhendingarseðli eða öðrum viðskiptaskjölum sem yfirlýsingin er fest við, auk skjala sem um getur í 6. mgr. 27. gr.

Birgir sem gefur út langtímayfirlýsingu birgis skal varðveita í að minnsta kosti tvö ár eintök af yfirlýsingunni og öllum vörureikningum, afhendingarseðlum eða öðrum viðskiptaskjölum varðandi þær vörur sem yfirlýsingin fjallar um og sendar voru til hlutaðeigandi viðskiptavinar, auk þeirra skjala sem um getur í 6. mgr. 27. gr. Vörslutíminn hefst þann dag er gildistími langtímayfirlýsingar birgis rennur út.

4. Tollyfirvöld í útflutningslandinu sem gefa út EUR.1-flutningsskírteini skulu varðveita í að minnsta kosti tvö ár umsóknareyðublað það sem um getur í 2. mgr. 17. gr.

5. Tollyfirvöld í innflutningslandinu skulu varðveita í að minnsta kosti tvö ár EUR.1-flutningsskírteini og yfirlýsingar á vörureikningum sem þeim voru afhent.

30. gr.

Ósamræmi og villur í framsetningu

1. Uppgötvist lítils háttar ósamræmi milli staðhæfinga á EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsingar á vörureikningi og þeirra sem fram koma á skjölum sem afhent voru tollyfirvöldum vegna formsatriða, sem fullnægja þurfti fyrir innflutning á framleiðsluvörum, skal það ekki verða sjálfkrafa til þess að EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsing á vörureikningi teljist ógild ef fram koma óyggjandi sannanir fyrir því að þetta skjal svari til þeirra framleiðsluvara sem um ræðir.

2. Augljósar villur í framsetningu eins og vélritunarvillur á EUR.1-flutningsskírteini , yfirlýsingu á vörureikningi eða yfirlýsingu birgis skulu ekki leiða til þess að skjalinu sé hafnað ef villurnar eru þess eðlis að enginn vafi leikur á að staðhæfingarnar í þessu skjali séu réttar.

31. gr.

Fjárhæðir í ECU

1. Útflutningsland skal ákveða fjárhæðir í innlendum gjaldmiðli útflutningslands sem eru jafngildar fjárhæðum í ECU og tilkynna öðrum samningsaðilum um það.

Ef fjárhæðirnar eru hærri en samsvarandi fjárhæðir sem innflutningslandið ákveður, skal innflutningslandið samþykkja þær ef framleiðsluvörurnar eru færðar á vörureikning í gjaldmiðli útflutningslandsins. Ef framleiðsluvörurnar eru færðar á vörureikning í gjaldmiðli annars aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis skal innflutningslandið viðurkenna þá fjárhæð sem viðkomandi ríki gefur upp.

2. Til og með 30. apríl 1998 skulu fjárhæðir í innlendum gjaldmiðli vera jafngildar fjárhæðum sem gefnar eru upp í ECU á gengi hennar 1. október 1992.

Við lok hvers fimm ára tímabils skal sameiginlega EES-nefndin endurskoða fjárhæðir sem gefnar eru upp í ECU og jafngildi þeirra í innlendum gjaldmiðlum aðildarríkja EB og EFTA-ríkjanna, á grundvelli gengis ECU fyrsta virkan dag í október árið fyrir fimm ára tímabilið.

Sameiginlega EES-nefndin skal við endurskoðunina tryggja að fjárhæðir í innlendum gjaldmiðlum lækki ekki og enn fremur skoða hvort æskilegt sé að viðhalda áhrifum viðkomandi takmarkana að raungildi. Hún getur hvað þetta varðar ákveðið að breyta fjárhæðum sem gefnar eru upp í ECU.

VI. BÁLKUR

FYRIRKOMULAG Á SAMVINNU STJÓRNVALDA

32. gr.

Gagnkvæm aðstoð

Til þess að tryggja að þessari bókun sé rétt beitt skulu samningsaðilar aðstoða hver annan, með tilstuðlan þar til bærra tollyfirvalda, við að sannreyna áreiðanleika EUR.1-flutningsskírteina, yfirlýsinga á vörureikningi og yfirlýsinga birgja og þeirra upplýsinga sem fram koma á þessum skjölum.

33. gr.

Sannprófun vegna sönnunar á uppruna

1. Sannprófun eftir á á EUR.1-flutningsskírteinum og yfirlýsingum á vörureikningi skal framkvæmd með slembiathugun eða hvenær sem tollyfirvöld í innflutningslandinu hafa rökstudda ástæðu til að draga í efa áreiðanleika slíkra skjala, upprunaréttindi viðkomandi framleiðsluvara eða að öðrum kröfum þessarar bókunar hafi verið fullnægt.

2. Vegna framkvæmdar ákvæða 1. mgr. skulu tollyfirvöld innflutningslandsins endursenda EUR.1-flutningsskírteinið og vörureikninginn, hafi honum verið framvísað eða yfirlýsingu á vörureikningi eða afrit af þessum skjölum til tollyfirvalda útflutningslandsins og tilgreina, þar sem það á við, efnislegar eða formlegar ástæður fyrir því að fyrirspurnin er gerð.

Til stuðnings beiðni um sannprófun eftir á skulu þau senda hvers konar skjöl og upplýsingar sem aflað hefur verið og benda til þess að upplýsingar gefnar í EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsingu á vörureikningi séu rangar.

3. Sannprófunin skal framkvæmd af tollyfirvöldum í útflutningslandinu. Þau mega vegna hennar biðja um hvers konar sannanir og framkvæma hverja þá skoðun á bókhaldi útflytjanda eða viðhafa annað eftirlit sem þau telja nauðsynlegt.

4. Ef tollyfirvöld innflutningslandsins ákveða að fresta fríðindameðferð á viðkomandi framleiðsluvöru á meðan beðið er niðurstöðu sannprófunarinnar skulu þau heimila innflytjanda að leysa framleiðsluvörurnar út með þeim varúðarráðstöfunum sem þau álíta nauðsynlegar.

5. Tilkynna skal þeim tollyfirvöldum sem fara fram á sannprófunina um niðurstöður hennar eins fljótt og unnt er. Koma verður skýrt fram í niðurstöðunum hvort skjölin séu áreiðanleg og hvort telja megi að viðkomandi framleiðsluvörur séu upprunnar á EES og hvort öðrum kröfum þessarar bókunar hafi verið fullnægt.

34. gr.

Sannprófun á yfirlýsingu birgis

1. Sannprófun eftir á á yfirlýsingum birgja eða langtímayfirlýsingum birgja er hægt að framkvæma með slembiathugun eða hvenær sem tollyfirvöld í því ríki þar sem tillit er tekið til slíkra yfirlýsinga við útgáfu EUR.1-flutningsskírteinis eða yfirlýsingar á vörureikningi, hafa rökstudda ástæðu til að draga í efa áreiðanleika skjalsins eða að upplýsingar sem í því eru gefnar séu réttar.

2. Vegna beitingar ákvæða í 1. mgr. skulu tollyfirvöld í fyrrnefndu ríki endursenda yfirlýsingu birgja og vörureikninga, afhendingarseðla eða önnur viðskiptaskjöl varðandi þá vöru sem yfirlýsingin á við, til tollyfirvalda í því ríki þar sem yfirlýsingin var gefin út og tilgreina, þar sem það á við, efnislegar eða formlegar ástæður fyrir því að fyrirspurn er gerð.

Til stuðnings beiðni um sannprófun eftir á skulu þau senda hvers konar skjöl og upplýsingar sem aflað hefur verið og benda til þess að upplýsingar gefnar í yfirlýsingu birgja séu rangar.

3. Sannprófunin skal framkvæmd af tollyfirvöldum í því ríki þar sem yfirlýsing birgis var gefin út. Þau mega vegna hennar biðja um hvers konar sannanir og framkvæma hverja þá skoðun á bókhaldi birgis eða viðhafa annað það eftirlit sem þau telja nauðsynlegt.

4. Tilkynna skal þeim tollyfirvöldum sem fara fram á sannprófunina um niðurstöður hennar eins fljótt og unnt er. Koma verður skýrt fram í niðurstöðunum hvort upplýsingar í yfirlýsingu birgis séu réttar og þær verða að gera þeim kleift að ákveða hvort og að hve miklu leyti taka má tillit til yfirlýsingar birgja við útgáfu EUR.1-flutningsskírteinis eða yfirlýsingar á vörureikningi.

35. gr.

Lausn deilumála

Komi upp deilumál í tengslum við reglur um sannprófun í 33. og 34. gr., sem tollyfirvöld er fóru fram á sannprófunina og tollyfirvöld sem bera ábyrgð á framkvæmd hennar geta ekki leyst, eða þau leiða til þess að vafi leiki á hvernig túlka beri þessa bókun skal vísa þeim til sameiginlegu EES-nefndarinnar.

36. gr.

Viðurlög

Hver sá sem gefur út eða veldur því að gefið er út skjal með röngum upplýsingum í því skyni að afla sér fríðindameðferðar fyrir framleiðsluvörur skal sæta viðurlögum.

VII. BÁLKUR

CEUTA OG MELILLA

37. gr.

Ákvæði sem gilda um Ceuta og Melilla

1. Hugtakið „EES“ sem notað er í þessari bókun nær ekki til Ceuta og Melilla. Með hugtakinu „framleiðsluvörur sem eru upprunnar á EES“ er ekki átt við framleiðsluvörur frá Ceuta og Melilla.

2. Við beitingu bókunar 49 við þennan samning um framleiðsluvörur sem eru upprunnar í Ceuta og Melilla skal þessi bókun gilda að breyttu breytanda með þeim sérstöku skilmálum sem settir eru í 38. gr.

38. gr.

Sérstakir skilmálar

1. Eftirfarandi skal teljast:

a) framleiðsluvara sem er upprunnin í Ceuta og Melilla:

i) framleiðsluvörur sem eru fengnar að öllu leyti í Ceuta og Melilla;

ii) framleiðsluvörur sem eru fengnar í Ceuta og Melilla við framleiðslu efna sem eru ekki fengin að öllu leyti þar en hafa hlotið nægilega aðvinnslu í Ceuta og Melilla. Þetta skilyrði á þó ekki við um efni sem eru upprunnin á EES í skilningi þessarar bókunar.

b) framleiðsluvara sem er upprunnin á EES:

i) framleiðsluvörur sem eru fengnar að öllu leyti á EES;

ii) framleiðsluvörur sem eru fengnar á EES við framleiðslu efna sem eru ekki að öllu leyti fengin þar að því tilskildu að þær hafi hlotið nægilega aðvinnslu á EES. Þetta skilyrði á þó ekki við um efni sem eru upprunnin í Ceuta og Melilla í skilningi þessarar bókunar.

2. Ceuta og Melilla teljast eitt yfirráðasvæði.

3. Ef sönnun á uppruna sem gefin er út í samræmi við þessa bókun á við um framleiðsluvörur upprunnar í Ceuta og Melilla skal útflytjandinn merkja þær greinilega með stöfunum „CM“.

Að því er varðar EUR.1-flutningsskírteini skal þetta merkt í reit 4 á skírteininu.

Að því er varðar yfirlýsingu á vörureikningi skal þetta merkt á skjalið þar sem yfirlýsingin kemur fram.

4. Tollyfirvöld á Spáni skulu bera ábyrgð á beitingu þessarar bókunar í Ceuta og Melilla.

5. Ákvæði 15. gr. eiga ekki við um viðskipti milli Ceuta og Melilla annars vegar og EFTA-ríkja hins vegar.

I. VIÐBÆTIR

SKÝRINGAR VIÐ SKRÁ II. VIÐBÆTIS

SKÝRING nr. 1:

Í skránni koma fram þau skilyrði sem allar framleiðsluvörur er samningurinn tekur til þurfa að uppfylla til þess að þær teljist hafa hlotið nægilega aðvinnslu í skilningi 1. mgr. 4. gr. bókunarinnar.

SKÝRING nr. 2:

2.1 Í fyrstu tveimur dálkum skrárinnar er lýst framleiðsluvörunni sem fengin er. Í 1. dálki er númer vöruliðar eða númer kafla sem notaður er í samræmdu tollskránni og í 2. dálki er vörulýsing sem notuð er í tollskránni fyrir þann vörulið eða kafla. Fyrir hvert atriði í fyrstu tveim dálkunum er tilgreind regla í 3. og 4. dálki. Þegar orðið „úr„ fer á undan atriði í 1. dálki merkir það að reglan í 3. og 4. dálki gildir aðeins um hluta þess vöruliðar eða kafla eins og lýst er í 2. dálki.

2.2 Þegar nokkrum vöruliðum er safnað saman í 1. dálki, eða númer kafla er tilgreint, og vörulýsingin í 2. dálki er því almennt orðuð, gilda viðkomandi reglur í 3. eða 4. dálki um allar framleiðsluvörur, sem samkvæmt samræmdu tollskránni eru flokkaðar undir vöruliði kaflans eða einhverja þá vöruliði sem tekin eru saman í 1. dálki.

2.3 Þegar mismunandi reglur í skránni gilda um mismunandi framleiðsluvörur innan vöruliðar felur hvor undirliður í sér lýsingu á þeim hluta vöruliðarins sem viðeigandi reglur í 3. og 4. dálki taka til.

2.4 Þegar regla er tilgreind bæði í 3. og 4. dálki fyrir færslu í fyrstu tveimur dálkunum má útflytjandi velja hvora regluna sem er. Ef engin regla um uppruna er tilgreind í 4. dálki á að beita reglunni í 3. dálki.

SKÝRING nr. 3:

3.1 Ákvæði 1. mgr. 4. gr. í bókuninni um framleiðsluvörur, sem teljast upprunavörur og eru notaðar við framleiðslu annarra vara, gilda hvort sem upprunaréttindin hafa fengist í verksmiðjunni þar sem framleiðsluvörurnar eru notaðar, í annarri verksmiðju í sama landi eða í öðru EES-ríki.

Dæmi:

> Vél í nr. 8407, þar sem sú regla gildir að verðmæti þeirra efna sem teljast ekki upprunaefni og má nota við framleiðsluna megi ekki vera meira en 40% af verksmiðjuverði, telst vera gerð úr öðru stálblendi gróflega formað með smíði í nr. úr 7224.
> Hafi þetta smíðaefni verið unnið á EES úr málmhleifi (ingot), sem ekki telst upprunavara, hefur smíðaefnið þegar öðlast upprunaréttindi samkvæmt reglunni fyrir nr. úr 7224 í skránni. Smíðaefnið telst þá til upprunavöru við verðmætaútreikning vélarinnar án tillits til þess hvort það var framleitt í sömu verksmiðju, í annarri verksmiðju í sama landi eða í öðru EES-ríki. Verðmæti málmhleifsins, sem ekki telst upprunavara, er því ekki reiknað með þegar tekið er saman verðmæti þeirra efna sem notuð voru og ekki teljast upprunaefni.

3.2 Reglan í skránni felur í sér lágmarksaðvinnslu sem krafist er og frekari aðvinnsla veitir einnig upprunaréttindi; á hinn bóginn getur minni aðvinnsla ekki veitt upprunaréttindi. Ef regla kveður þannig á um að efni sem ekki telst upprunaefni megi nota á vissu framleiðslustigi er heimilt að nota slík efni á fyrra framleiðslustigi en notkun þeirra á síðari stigum er óheimil.

3.3 Þegar regla í skránni felur í sér að framleiða megi vöru úr fleiru en einu efni er átt við að nota megi eitt eða fleiri þessara efna. Ekki þarf að nota þau öll.

Dæmi:

Reglan um dúk úr 50. – 55. kafla felur í sér að nota megi náttúrulegar trefjar auk kemískra efna og annarra efna. Með þessu er ekki átt við að nota verði hvoru tveggja; nota má annað hvort eða hvoru tveggja.

3.4 Þegar regla í skránni felur í sér að vara verði að vera framleidd úr sérstöku efni er skilyrðið því augljóslega ekki til hindrunar að notuð séu önnur efni sem ekki geta eðlis síns vegna uppfyllt skilyrði reglunnar. (Sjá einnig skýringu 6.2 hér á eftir sem tengist textílefnum).

Dæmi:

Reglan um tilbúin matvæli í nr. 1904, sem útilokar sérstaklega að notað sé korn eða afleiður þess, hindrar ekki að notað sé salt, kemísk efni eða önnur viðbótarefni sem ekki eru framleidd úr korni.

Þetta á hins vegar ekki við um vörur sem hægt er að framleiða úr efni af sama tagi á fyrri stigum framleiðslunnar, þótt ekki sé hægt að framleiða þær úr því sérstaka efni sem tilgreint er í skránni.

Dæmi:

Ef um er að ræða fatnað úr 62. kafla úr efnum sem eru ekki ofin, og heimilt er að nota einvörðungu garn sem er ekki upprunavara í þennan flokk fatnaðar, er ekki hægt að hefja framleiðslu úr dúk sem er ekki ofin - jafnvel þótt að öðru jöfnu sé ekki hægt að framleiða dúk sem ekki er ofin úr garni. Í slíkum tilvikum myndi upphafsefnivara að öðru jöfnu vera á undan vinnslustigi garns — þ.e. trefjastigi.

3.5 Þegar regla í skránni tilgreinir tvær hundraðshlutareglur varðandi hámarksverðmæti efna sem teljast ekki upprunaefni og heimilt er að nota er ekki hægt að leggja þessa hundraðshluta saman. Hámarksverðmæti allra þeirra efna sem ekki teljast upprunaefni má með öðrum orðum aldrei fara fram úr hæsta hundraðshluta sem er tilgreindur. Enn fremur má ekki fara yfir aðgreindan hundraðshluta fyrir tiltekin efni sem þeir gilda um.

SKÝRING nr. 4:

4.1 Orðin „náttúrulegar trefjar" eru notuð í skránni til að vísa til trefja annarra en gervi- eða syntetískra þráða. Þau eiga einungis við á þeim stigum framleiðslunnar sem koma á undan spuna, að meðtöldum úrgangi og, nema annað sé tekið fram, trefjum sem hafa verið kembdar, greiddar eða unnar á annan hátt, þó ekki spunnar.

4.2 Orðin „náttúrulegar trefjar" eiga einnig við um hrosshár í nr. 0503, silki í nr. 5002 og 5003 og auk þess ullartrefjar, fín- eða grófgert dýrahár í nr. 5101–5105, baðmullartrefjar í nr. 5201–5203 og jurtatrefjar í nr. 5301–5305.

4.3 Orðin „textílmassi", „kemísk efni" og „efni til pappírsgerðar" eru notuð í skránni til þess að lýsa efnunum sem flokkast ekki í 50. – 63. kafla og nota má til framleiðslu á gervi-, syntetískum eða pappírstrefjum eða gervi-, syntetísku eða pappírsgarni.

4.4 Orðin „tilbúnar stutttrefjar" eru notuð í skránni til að vísa til syntetískra eða gervivöndulþátta, stutttrefja eða úrgangs í nr. 5501–5507.

SKÝRING nr. 5:

5.1 Þegar vísað er í þessa skýringu vegna ákveðinnar framleiðsluvöru í skránni skulu skilyrðin í 3. dálki ekki gilda um grunntextílefni sem notuð eru við framleiðslu hennar og í heild eru 10

af hundraði eða minna af heildarþyngd allra þeirra grunntextílefna sem notuð eru. (Sjá einnig skýringar 5.3 og 5.4 hér á eftir).

5.2 Þessi mörk eiga hins vegar einungis við um blandaðar framleiðsluvörur gerðar úr tveimur eða fleiri grunntextílefnum.

Eftirfarandi telst grunntextílefni:

— silki,

— ull,

— grófgert dýrahár,

— fíngert dýrahár,

— hrosshár,

— baðmull,

— efni til pappírsgerðar og pappír,

— hör,

— hampur,

— júta og aðrar basttextíltrefjar,

— sísal- og aðrar textíltrefjar af agavaætt,

— kókostrefjar, abaca, ramí og aðrar textíltrefjar úr jurtaríkinu,

— syntetískir þræðir,

— gerviþræðir,

— syntetískar stutttrefjar,

— gervistutttrefjar.

Dæmi:

Garn í nr. 5205 sem gert er úr baðmullartrefjum í nr. 5203 og syntetískum stutttrefjum í nr. 5506, er blandað garn. Af því leiðir að nota má syntetískar stutttrefjar sem fullnægja ekki upprunareglum (en í þeim er krafist að framleitt sé úr kemískum efnum eða textílmassa) sem vega allt að 10 af hundraði af þyngd garnsins.

Dæmi:

Ullardúkur í nr. 5112 sem gerður er úr ullargarni í nr. 5107 og syntetísku stutttrefjagarni í nr. 5509 telst blandaður dúkur. Af því leiðir að nota má syntetískt garn sem fullnægir ekki upprunareglunum (sem framleiða verður úr kemískum efnum eða textílmassa) eða ullargarn sem fullnægir ekki upprunareglunum (sem framleiða verður úr náttúrulegum trefjum sem ekki eru kembdar, greiddar né unnar á annan hátt undir spuna) eða blöndu úr hvoru tveggja, að því tilskildu að þau vegi samtals ekki meira en 10 af hundraði af þyngd dúksins.

Dæmi:

Límbundinn textíldúkur í nr. 5802 sem gerður er úr baðmullargarni í nr. 5205 og baðmullardúk í nr. 5210 er aðeins blönduð framleiðsluvara ef sjálfur baðmullardúkurinn sem notaður er, er blandaður dúkur gerður úr garni sem flokkast í tvo aðskilda vöruliði eða sjálft baðmullargarnið, sem er notað, er blandað.

Dæmi:

Ef límbundni textíldúkurinn hefði verið gerður úr baðmullargarni í nr. 5205 og syntetískum dúk í nr. 5407 hafa tvö aðskilin grunntextílefni augljóslega verið notuð og límbundni dúkurinn því blönduð framleiðsluvara.

Dæmi:

Gólfteppi gert úr gervigarni og úr baðmullargarni, með undirlagi úr jútu, er blönduð framleiðsluvara, þar sem þrjú grunntextílefni eru notuð. Þannig má nota hvers konar efni sem eru ekki upprunaefni og eru notuð á síðara framleiðslustigi en reglan gerir ráð fyrir, að því tilskildu að heildarþyngd þeirra fari ekki yfir 10 af hundraði af þunga textílefnanna í teppinu. Þannig mætti flytja jútuundirlagið og/eða gervigarnið inn á því framleiðslustigi, að því tilskildu að skilyrðunum um þyngd sé fullnægt.

5.3 Ef framleiðsluvara inniheldur „garn úr pólýúretani liðað með hreyfanlegum pólýeterliðum, einnig yfirspunnið", er leyfilegt frávik 20 af hundraði varðandi þetta garn.

5.4 Ef framleiðsluvörur sem í er ræma með kjarna úr álþynnum eða kjarna úr plastfilmu, einnig húðuð með áldufti, ekki yfir 5 mm að breidd, lögð með límí milli tveggja plastfilma, er leyfilegt frávik 30 af hundraði að því er varðar þessa ræmu.

SKÝRING nr. 6:

6.1 Varðandi textílvörur, sem auðkenndar eru í skránni með neðanmálsgrein sem vísar til þessarar skýringar, má nota textílefni, þó ekki fóður og millifóður, sem uppfylla ekki skilyrði reglunnar í 3. dálki skrárinnar fyrir hina tilbúnu vöru, að því tilskildu að þau séu flokkuð í annan vörulið en framleiðsluvaran og að verðmæti þeirra fari ekki fram úr 8% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar.

6.2 Notkun efna sem eru ekki flokkuð undir 50. – 63. kafla er engum takmörkunum háð, hvort sem þau innihalda textílefni eða ekki.

Dæmi:

Ef í reglu í skránni segir að nota verði garn vegna tiltekinnar vöru úr textílefni, svo sem buxur, hindrar það ekki að notaðir séu hlutir úr málmi, svo sem hnappar, vegna þess að hnappar flokkast ekki undir 50. – 63. kafla. Á sama hátt hindrar það ekki notkun á rennilásum jafnvel þó að í þeim megi að jafnaði finna textílefni.

6.3 Þegar hundraðshlutaregla gildir skal telja með verðmæti efna sem flokkast ekki undir 50.–63. kafla þegar reiknað er út verðmæti efna sem eru ekki upprunavörur en eru notuð til framleiðslunnar.

II. VIÐBÆTIR

SKRÁ YFIR TILSKILDA AÐVINNSLU EFNA SEM EKKI TELJAST UPPRUNAEFNI TIL AÐ FRAMLEIÐSLUVARAN ÖÐLIST UPPRUNARÉTTINDI

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 0208	Annað kjöt og ætir hlutar af hvölum, nýtt, kælt eða fryst	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
3. kafli	Fiskur og krabbadýr, lindýr og aðrir vatna- og sjávarhryggleysingjar	Framleiðsla úr efnum í 3. kafla sem verða að vera að öllu leyti fengin		
úr 0403	Áfir, hleypt mjólk og rjómi, jógúrt, kefír og önnur gerjuð eða sýrð mjólk og rjómi, bragðbætt eða með viðbættum ávöxtum, hnetum eða kakói	Framleiðsla – úr efnum í 4. kafla sem öll verða að vera að öllu leyti fengin – úr hvers konar ávaxtasafa (þó ekki ananas-, sítrus- eða greipaldinsafa) í nr. 2009 sem verður þegar að vera upprunavara, og – úr efnum í 17. kafla sem að verðmæti í heild eru ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 0710 og úr 0711	Sykurmaís (Zea mays var. saccharata)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
0901	Kaffi, einnig brennt eða koffeínsneytt; kaffiskurn og kaffihýði; kaffilíki sem inniheldur eitthvað af kaffi	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er		
0902	Te, einnig bragðbætt	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er		
úr 1302	Jurtasafar og jurtakjarnar; pektínefni, pektínöt og pektöt; agar og önnur jurtaslím og hleypiefni, einnig umbreytt, unnið úr vörum úr jurtaríkinu:			
	– Umbreytt jurtaslím og hleypiefni unnið úr vörum úr jurtaríkinu	Framleiðsla úr óumbreyttu jurtaslími og hleypiefni		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 1404	Baðmullardúnn (linters)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
1504	Feiti og olíur og þættir þeirra, úr fiski eða sjávarspendýrum, einnig hreinsuð en ekki efnafræðilega umbreytt:			
	– þættir í föstu formi úr lýsi og feiti fisks, og lýsi úr sjávarspendýrum	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, að meðtöldum efnum í nr. 1504		
	– annað	Framleiðsla úr efnum í 2. og 3. kafla sem verða að vera að öllu leyti fengin		
úr 1516	Feiti eða olíur úr dýra- eða jurtaríkinu og þættir þeirra, hert að fullu eða að hluta, vínlesterað, endurestað eða elaídínerað, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt, eingöngu úr fiski eða sjávarspendýrum	Framleiðsla úr efnum í 2. og 3. kafla sem verða að vera að öllu leyti fengin		
úr 1516	Hertar olíur (með vaxeinkenni, t.d. ópalvax)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 1517	Smjörlíki; blöndur eða framleiðsla til manneldis úr jurtafeiti eða -olíum eða þáttum úr mismunandi fitu eða olíum þessa kafla, þó ekki feiti eða olíur til manneldis eða þættir þeirra í nr. 1516 sem innihalda meira en 10% þó ekki meira en 15% af þunga mjólkurfitunnar	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – úr efnum í 4. kafla sem verða að vera að öllu leyti fengin		
úr 1518	Línoxín	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 1519	Einbasískar karboxýfitusýrur frá iðnaði, sýruolía frá hreinsun, feitialkóhól frá iðnaði, ekki til skepnufóðurs			
	– Einbasískar karboxýfitusýrur frá iðnaði, sýruolía frá hreinsun	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
	– Feitialkahól frá iðnaði	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, að meðtöldum efnum í nr. 1519		
1520	Glýseról (glýserín), einnig hreint; glýserólvatn og glýseróllútur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
1521	Jurtavax (annað en tríglýseríð), býflugnavax, annað skordýravax og hvalaraf, einnig hreinsað eða litað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
1522	Degras; leifar sem falla til við meðferð á feitiefnum eða dýra- eða jurtavaxi	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 1603	Kjarnar og safar úr kjöti, fiski eða krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum	Framleiðsla úr efnum í 2. og 3. kafla sem verða að vera að öllu leyti fengin		
1604	Fiskur, lagaður eða varinn skemmdum; styrjuhrogn og eftirlíkingar þeirra	Framleiðsla úr fiski eða hrognum sem verða að vera að öllu leyti fengin		
1605	Krabbadýr, lindýr og aðrir vatnahryggleysingjar, lagað eða varið skemmdum	Framleiðsla úr krabbadýrum, lindýrum og öðrum vatnahryggleysingjum sem verða að vera að öllu leyti fengin		
úr 1702	Kemískt hreinn frúktósi og maltósi	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, að meðtöldum efnum í nr. 1702		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
1704	Sætindi (þar með talið hvítt súkkulaði) án kakaóinnihalds	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, enda sé verðmæti annarra efna í 17. kafla sem notuð eru í heild ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
1803	Kakaódeig, einnig fitusneytt	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
1804	Kakaósmjör, kakaófeiti og kakaóolía	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
1805	Kakaóduft, án viðbætts sykurs eða annarra sætiefna	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
1806	Súkkulaði eða önnur matvæli sem innihalda kakaó	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, enda sé verðmæti annarra efnanna í 17. kafla sem notuð eru í heild ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
1901	Maltkjarni: framleiðsla úr mjöli, fín- eða grófmöluðu, sterkju eða maltkjarna sem ekki inniheldur kakaóduft eða inniheldur kakaóduft sem að magni til er innan við 50% miðað við þunga, ót. a.; matvæli úr vörum í nr. 0401–0404 sem ekki innihalda kakaóduft eða innihalda kakaóduft sem að magni til er innan við 10% miðað við þunga, ót.a.:			
	– Maltkjarni	Framleiðsla úr korni í 10. kafla		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, enda sé verðmæti annarra efna í 17. kafla ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 1902	Pasta, einnig soðin eða fyllt (með kjöti eða öðrum efnum) eða unnin á annan hátt svo sem spaghetti, makkarónur, núðlur, lasagna, gnocchi, ravíólí, kannelíóní – þó ekki það sem inniheldur meira en 20%, miðað við þunga, af krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatna- og sjávarhryggleysingjum, pylsum og þess háttar eða kjöti og hvers konar hlutum af dýrum, þar með talin feiti af hvaða tegund eða uppruna sem er; kúskús, einnig unnið	Framleiðsla úr korni og afbrigðum þess (þó ekki úr harðhveiti og afbrigðum hennar) sem verður að vera að öllu leyti fengið		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
1903	Tapíókamjöl og tapíókalíki úr sterkju, sem flögur, grjón, perlur, sáldur eða í áþekkri mynd	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þó ekki kartöflusterkju í nr. 1108		
1904	Matvæli úr belgdu eða steiktu korni eða kornvörum (t.d. kornflögur), korn, annað en maís, sem grjón, forsoðið eða unnið á annan hátt:			
	– Án kakaóinnihalds:			
	– – Korn annað en maís, sem grjón, forsoðið eða unnið á annan hátt	Framleiðsla úr efni í hvaða vörulið sem er. Þó má hvorki nota korn né stöngla af sætum maís, tilreitt eða varið skemmdum, í nr. 2001, 2004 og 2005, né ósoðinn, soðinn eða gufusoðinn sætan maís í nr. 0710		
	– – Annað:	Framleiðsla – úr korni og afbrigðum þess (þó ekki úr maís af tegundinni „Zea Indurata“ og harðhveiti og afbrigðum þeirra) sem verður að vera að öllu leyti fengið, og – úr efnum í 17. kafla sem að verðmæti eru ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Með kakaóinnihaldi	Framleiðsla úr efnum, sem flokkast ekki í nr. 1806, enda sé efni úr 17. kafla í að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
1905	Brauð, sætabrauð, kökur, kex og aðrar brauðvörur, einnig með kakaói; altarisbrauð, lyfjahylki, innsiglunaroblátur, rísþynnur og áþekkar vörur	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þó ekki í 11. kafla([1])		
úr 2001	Sykurmaís (Zea mays var. saccharata) unnið eða varið skemmdum með ediki eða ediksýru; sætar kartöflur, sæthnúður og aðrir plöntuhlutar til manneldis sem innihalda 5% eða meira af sterkju miðað við þyngd, unnið eða varið skemmdum með ediki eða ediksýru	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 2002	Tómatar, unnir eða varðir skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru, ekki heilir eða hlutaðir	Framleiðsla úr tómötum í 7. eða 20. kafla sem verða þegar að vera upprunavörur		
úr 2004 og úr 2005	Mjöl, flögur og kurl úr kartöflum, unnið eða varið skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru, sykurmaís (Zea mays var. saccharata), unnið eða varið skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

([1]) Þó má nota maísmjöl (masamjöl) sem fengið hefur verið með „nixtamalization" (alkalínhitun og bleytun) fram að 30. nóvember 1993.

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
2007	Sulta, ávaxtahlaup, mauk, ávaxta- eða hnetudeig, soðið, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efna í 17. kafla eru í heild ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 2008	Hnetusmjör, kornblöndur, pálmakjarni, maís (korn), annað en sykurmaís (Zea mays var. saccharata)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
2101	Kjarni, kraftur og seyði úr kaffi, tei eða maté og framleiðsla að stofni til úr þessum vörum eða að stofni til úr kaffi, tei eða maté; brenndar síkóríurætur og annað brennt kaffilíki, og kjarni, kraftur og seyði úr þeim	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 2102	Lifandi ger, þó ekki bökunarduft, að frátöldu því sem notað er til dýraeldis; dautt ger, ekki til dýraeldis, aðrar einfruma örverur, dauðar (ekki til dýraeldis), unnið bökunarduft	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
2103	Sósur og framleiðsla í þær; blönduð bragðefni og blönduð bragðbætiefni; mustarðsmjöl, fín- eða grófmalað, og unninn mustarður			
	– Sósur og framleiðsla í þær; blönduð bragðefni og blönduð bragðbætiefni	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir annan vörulið en framleiðsluvaran. Þó má nota sinnepsmjöl, fín- eða grófmalað, eða unnið sinnep		
	– sinnepsmjöl, fín- eða grófmalað, eða unnið sinnep	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er		
2104	Súpur og seyði og framleiðsla í það, jafnblönduð samsett matvæli			
	– Súpur og seyði og framleiðsla í það	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er þó ekki grænmeti sem er unnið eða varið skemmdum í nr. 2002 til 2005		
	– jafnblönduð samsett matvæli	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
2105	Rjómaís og annar ís til manneldis, einnig með kakaóinnihaldi	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 2106	Matvæli, ót.a.	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
2201	Vatn, þar með talið náttúrlegt eða gerviölkelduvatn og loftblandað vatn, ekki með viðbættum sykri eða öðru sætiefni eða bragðbætt; ís og snjór	Framleiðsla úr vatni í 22. kafla sem allt verður að teljast upprunavara		
2203	Öl gert úr malti	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
2205	Vermút og annað vín úr nýjum þrúgum bragðbætt með plöntum eða ilmefnum	Framleiðsla þar sem þrúgurnar eða efni fengið úr þeim verður að vera að öllu leyti fengið		
úr 2208	Ómengað etýlalkóhól að alkóhólstyrkleika minna en 80% miðað við rúmmál; áfengir vökvar, líkjörar og aðrar áfengar drykkjarvörur;			
	– Anísvín (Ouzo)	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast ekki undir nr. 2207 og 2208, eða – úr berjum eða efnum fengnum úr berjum, sem verður að vera að öllu leyti fengin		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast ekki undir nr. 2207 eða 2208, og – úr berjum eða efnum fengnum úr berjum, sem verður að vera að öllu leyti fengin EÐA ef öll efnin teljast þegar upprunavörur er heimilt að nota „arrak“ í allt að 5% af rúmmáli		
2209	Edik og edikslíki fengið úr ediksýru	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – úr berjum eða efnum fengnum úr berjum sem verða að vera að öllu leyti fengin		
úr 2301	Hvalmjöl; mjöl, fín- eða grófmalað, og kögglar úr fiski eða krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum	Framleiðsla úr efnum í 2. og 3. kafla sem verða að vera að öllu leyti fengin		
úr 2309	Fisksoðkjarnamjöl	Framleiðsla úr efnum í 3. kafla sem verða að vera að öllu leyti fengin		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 25. kafla	Salt; brennisteinn; mold og steintegundir; gipsefni, kalk og sement; þó ekki úr 2504, úr 2515, úr 2516, úr 2518, úr 2519, úr 2520, úr 2524, úr 2525 og úr 2530, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 2504	Náttúrulegt, kristallað grafít, með auknu kolefnisinnihaldi, hreinsað og malað	Aukning kolefnis-innihalds, hreinsun og mölun óhreinsaðs kristallaðs grafíts		
úr 2515	Marmari, einungis sagaður eða hlutaður sundur með öðrum hætti í rétthyrningslaga (þar með talið ferningslaga) blokkir eða hellur, 25 cm eða minna að þykkt	Sagaður eða hlutaður sundur með öðrum hætti (jafnvel þegar sagaður), meira en 25 cm að þykkt		
úr 2516	Granít, porfyr, basalt, sandsteinn og annar steinn til höggmyndagerðar eða bygginga, einungis sagað eða hlutað sundur með öðrum hætti í rétthyrningslaga (þar með talið ferningslaga) blokkir eða hellur, 25 cm eða minna að þykkt	Sagaður eða hlutaður sundur með öðrum hætti (jafnvel þegar sagaður), meira en 25 cm að þykkt		
úr 2518	Brennt dólómít	Brennsla á óbrenndu dólómíti		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 2519	Mulið, náttúrlegt magnesíum karbónat (magnesít), í loftþéttum umbúðum, og magnesíumoxíð, einnig hreint, þó ekki brædd magnesía eða glædd magnesía	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota náttúrulegt magnesíumkarbónat (magnesít)		
úr 2520	Gipsefni sérstaklega framleitt til tannsmíða eða tannlækninga	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 2524	Náttúrulegar asbesttrefjar	Framleiðsla úr asbestkirni		
úr 2525	Gljásteinsduft	Mölun gljásteins eða gljásteinsúrgangs		
úr 2530	Jarðlitir, brenndir eða muldir í duft	Brennsla eða mölun jarðlita		
26. kafli	Málmgrýti, gjall og aska	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 27. kafla	Eldsneyti úr steinaríkinu, jarðolíur og efni eimd úr þeim; jarðbiksefni; jarðvax; þó ekki vörur úr 2707 og 2709 til 2715 sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 2707	Olíur sem í er meiri þungi arómatískra efnisþátta en óarómatískra efnisþátta, og eru áþekkar jarðolíum sem framleiddar eru með eimingu úr háhitaðri koltjöru sem eimast meira en 65% miðað við rúmmál við 250° C (þar með talið blöndur af bensíni og bensóli), ætlaðar til notkunar sem orku- eða hitagjafi	Þetta eru framleiðsluvörur úr VII. viðbæti		
2709 til 2715	Jarðolíur og aðrar vörur framleiddar með eimingu úr jarðolíu; tjörukennd efni; jarðvax	Þetta eru framleiðsluvörur úr VII. viðbæti		
úr 28. kafla	Ólífræn efni; lífræn eða ólífræn sambönd góðmálma, sjaldgæfra jarðmálma, geislavirkra frumefna eða samsætna, þó ekki úr nr. 2811, úr 2833 og úr 2840, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 2811	Brennisteinstríoxíð	Framleiðsla úr brennisteinsdíoxíði		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 2833	Álsúlfat	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 2840	Natríum perbórat	Framleiðsla úr dínatríum tetrabórat pentahydrati		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 29. kafla	Lífræn efni, þó ekki úr 2901, úr 2902, úr 2905, 2915, 2932, 2933 og 2934, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 2901	Raðtengd kolvatnsefni ætluð til notkunar sem orku- eða hitagjafi	Þetta eru framleiðsluvörur úr VII. viðbæti		
úr 2902	Cyclan og cyclen (önnur en asúlen), bensen, tólúen, xýlen ætlað til notkunar sem orku- eða hitagjafi	Þetta eru framleiðsluvörur úr VII. viðbæti		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 2905	Málmalkóhólöt alkóhóls í þessum vörulið og etanóls og glýseróls	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, að meðtöldum öðrum efnum í nr. 2905. Þó má nota málmalkóhólöt sem flokkast undir þennan vörulið enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
2915	Mettaðar raðtengdar mónókarboxýlsýrur og anhýdríð, halíð, peroxíð og peroxýsýrur þeirra; halógen-, súlfó-, nítró- eða nítrósóafleiður þeirra	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er. Þó má heildarverðmæti efna í nr. 2915 og 2916 sem notuð eru ekki vera meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
2932	Heteróhringliðasambönd einungis með súrefnisheterófrumeindum: – Raðtengdir eterar ásamt halógen-, súlfó-, nítró- eða nítrósóafleiðum þeirra	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er. Þó má heildarverðmæti efna í nr. 2909 sem notuð eru ekki vera meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	– Hringasetöl og hemiasetöl og halógen-, súlfó-, nítró- eða nítrósóafleiður þeirra	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er.		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra sé ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
2933	Heteróhringliðasambönd einungis með köfnunarefnis-heterófrumeindum; kjarnasýrur og sölt þeirra	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er. Þó má heildarverðmæti efna í nr. 2932 og 2933 sem notuð eru ekki nema meiru en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
2934	Önnur heteróhringliðasambönd	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er. Þó má verðmæti allra efna í nr. 2932, 2933 og 2934 sem notuð eru ekki nema meiru en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 30. kafla	Vörur til lækninga (þó ekki vörur í nr. 3002, 3003 eða 3004), sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
3002	Mannsblóð; dýrablóð framleitt til lækninga, varnar gegn sjúkdómum eða sjúkdómsgreiningar; mótsermi og aðrir blóðþættir; bóluefni, toxín, ræktaðar örverur (þó ekki ger) og áþekkar vörur:			
	– Vörur gerðar úr tveimur eða fleiri efnisþáttum sem blandað hefur verið saman til lækninga eða varnar gegn sjúkdómum eða óblandaðar vörur sem notaðar eru í þessum tilgangi, í afmældum skömmtum, formaðar eða í umbúðum til smásölu:	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar með talin önnur efni í nr. 3002. Einnig má nota efni sem svara til þessarar lýsingar enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað:			
	– – Mannsblóð	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar með talin önnur efni í nr. 3002. Einnig má nota efni sem svara til þessarar lýsingar enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– – Dýrablóð framleitt til lækninga eða til varnar gegn sjúkdómum	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar með talin önnur efni í nr. 3002. Einnig má nota efni sem svara til þessarar lýsingar enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– – Blóðþættir aðrir en bóluefni, blóðrauði og blóðvatnsglóbúlín	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar með talin önnur efni í nr. 3002. Einnig má nota efni sem svara til þessarar lýsingar enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– – Blóðrauði, blóðglóbúlín og blóðvatnsglóbúlín	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar með talin önnur efni í nr. 3002. Einnig má nota efni sem svara til þessarar lýsingar enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– – Annað	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar með talin önnur efni í nr. 3002. Einnig má nota efni sem svara til þessarar lýsingar enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
3003 og 3004	Lyf (þó ekki vörur í nr. 3002, 3005 eða 3006)	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir nr. 3003 eða 3004 enda sé heildarverðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 31. kafla	Áburður þó ekki úr 3105, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra sé ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 3105	Áburður, úr steinaríkinu eða kemískur, sem inniheldur tvö eða þrjú af áburðarefnunum köfnunarefni, fosfór og kalíum; annar áburður; vörur sem teljast til þessa kafla í töflum eða áþekku formi eða í 10 kg umbúðum eða minni brúttó, þó ekki: – Natríumnítrat – Kalsíumsýanamíð – Kalíumsúlfat – Magníumkalíumsúlfat	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra sé ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 32. kafla	Sútunar- eða litakjarnar; tannín og afleiður þeirra; leysilitir (dyes), dreifulitir (pigment) og önnur litunarefni; málning og lökk; kítti og önnur þéttiefni; blek, þó ekki úr 3201 og 3205, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3201	Tannín og sölt þess, eterar, esterar og aðrar afleiður	Framleiðsla úr tannínkjörnum úr jurtaríkinu		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
3205	Litlögur (colour lakes); blöndur sem tilgreindar eru í 3. athugasemd við þennan kafla að meginstofni úr litlegi([1])	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þó ekki í nr. 3203, 3204 og 3205. Þó má nota efni sem flokkast undir nr. 3205 enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar.		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 33. kafla	Rokgjarnar olíur og resinóíð; ilmvörur, snyrtivörur eða hreinlætisvörur; þó ekki vörur í nr. 3301, sem um gildir eftirfarandi regla	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
3301	Rokgjarnar olíur (einnig terpensnauðar), einnig fastar eða fljótandi; resinóíð; kjarnar úr rokgjörnum olíum í feiti, órokgjörnum olíum eða vaxi eða þess háttar, fengnir með „enfleurage“ eða „maceration“; terpenríkar aukaafurðir frá terpensneyðingu rokgjarnra olía; vatnskennt eimi og vatnsupplausnir úr rokgjörnum olíum	Framleiðsla úr efnum úr hvaða vörulið sem er, þar með talin efni úr öðrum *flokki*([2]) í þessum vörulið. Þó má nota efni úr sama flokki enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

([1]) Í skýringu nr. 3 við 32. kafla segir að þessar blöndur séu til nota við litun hvers konar efnis eða sem efnisþættir við framleiðslu litarefna, enda flokkist þær ekki undir annan vörulið í 32. kafla

([2]) „Flokkur“ telst vera hvaða hluti vöruliðar sem er aðskilinn með semíkommu

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 34. kafla	Sápa, lífræn yfirborðsvirk efni, þvottaefni, smurefni, gervivax, unnið vax, fægi- eða ræstiefni, kerti og áþekkar vörur, mótunarefni, tannvax og tannlækningavörur að meginstofni úr gipsefnum; þó ekki úr 3403 og 3404, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3403	Smurefni sem innihalda jarðolíur eða olíur fengnar úr tjörukenndum steinefnum, enda séu þau minni en 70% af þyngd	Þetta eru framleiðsluvörur úr VII. viðbæti		
úr 3404	Gervivax og unnið vax:			
	– Að meginstofni til úr parafíni, jarðolíuvaxi, vaxi fengnu úr jarðbiksefnum, kolavaxi eða skelvaxi	Þetta eru framleiðsluvörur úr VII. viðbæti		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þó ekki:		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
		– Hertar olíur með vaxeinkenni í nr. 1516		
		– Fitusýrur án kemískrar skilgreiningar eða iðnaðarfitualkóhól með vaxeinkenni í nr. 1519		
		– Efni í nr. 3404		
		Þó má nota þessi efni enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 35. kafla	Albúmínkennd efni; umbreytt sterkja; lím; ensím; þó ekki nr. 3501, 3502, 3505 og úr 3507; eftirfarandi reglur gilda um nr. úr 3502, úr 3505 og úr 3507	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 3502	Eggjaalbúmín óhæft, eða gert óhæft, til manneldis; mjólkuralbúmín (lactalbumin), óhæft, eða gert óhæft, til manneldis	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3505	Dextrín og önnur umbreytt sterkja nema eteruð og esteruð sterkja; lím að meginstofni úr sterkju eða dextríni eða annarri umbreyttri sterkju	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þó ekki í nr. 1108		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3507	Unnin ensím, ótalin annars staðar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
36. kafli	Sprengiefni; flugeldavörur; eldspýtur; kveikiblendi; tilteknar eldfimar blöndur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 37. kafla	Ljósmynda- eða kvikmyndavörur; þó ekki nr. 3701, 3702 og 3704, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
3701	Ljósnæmar plötur og filmur, flatar, ólýstar, úr hvers konar efni öðru en pappír, pappa eða textílefni; filmur til skyndiframköllunar, flatar, ljósnæmar, ólýstar, einnig samlokur (packs):			
	– Litfilmur til skyndiframköllunar í samlokum (packs)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en nr. 3701 eða 3702. Þó má nota efni í nr. 3702 enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*	
(1)	(2)	(3)	eða (4)
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en nr. 3701 eða 3702. Þó má nota efni í nr. 3701 og 3702 enda sé heildarverðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
3702	Ljósnæmar filmur í rúllum, ólýstar, úr hvers konar efni öðru en pappír, pappa eða textílefni; filmur til skyndiframköllunar, í rúllum, ljósnæmar, ólýstar	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en nr. 3701 eða 3702	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
3704	Ljósmyndaplötur, -filmur, -pappír, -pappi og -textílefni, lýst en ekki framkallað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en nr. 3701 til 3704	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 38. kafla	Ýmsar kemískar vörur; þó ekki nr. 3801, úr 3803, úr 3805, úr 3806, úr 3807. 3808 til 3814, 3818 til 3820, 3822 og 3823 sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
3801	Gervigrafít; hlaupkennt eða hálfhlaupkennt grafít; framleiðsla að meginstofni úr grafít eða öðru kolefni, sem deig, blokkir, plötur eða hálfunnið að öðru leyti:			
	– Hlaupkennd grafít í sviflausn í olíu og hálfhlaupkennd grafít; kolefniskennt deig í rafskaut	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Grafít í formi deigs, sem inniheldur meira en 30% grafít með jarðolíu	Framleiðsla úr efnum í nr. 3403 sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir þennan vörulið enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3803	Hreinsuð tallolía	Hreinsun á hrárri tallolíu		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 3805	Hreinsuð súlfatterpentína	Aðvinnsla sem felur í sér eimingu og hreinsun á hrárri súlfatterpentínu		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3806	Estergúmkvoða	Framleiðsla úr resinsýrum		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3807	Viðarbik (viðartjörubik)	Eiming viðartjöru		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
3808	Efni til varnar gegn eða útrýmingar á skordýrum, nagdýrum, sveppum og illgresi, efni til að hindra spírun og efni til að stjórna plöntuvexti, sótthreinsandi efni og áþekkar vörur í formi eða umbúðum til smásölu eða sem blöndur eða hlutir (t.d. brennisteinsunnin bönd, kveikir og kerti, og flugnaveiðarar)	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3809	Áferðar- og íburðarefni (finishing agents), litberar til að hraða litun eða festingu litunarefna og aðrar vörur og blöndur (t.d. fyllir og litfestir) sem notað er í textíl-, pappírs-, leður- eða skyldum iðnaði, ótalið annars staðar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
3810	Unnin sýruböð til yfirborðsmeðferðar á málmum; bræðsluefni og önnur hjálparefni til notkunar við lóðun, bras eða logsuðu; duft og deig til að lóða, brasa og logsjóða, úr málmi og öðrum efnum; efni til nota sem kjarni eða hjúpur fyrir rafskaut og stangir til logsuðu	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3811	Efni til varnar vélabanki, oxunartálmi, harpixtálmi, smurbætiefni, tæringarvarnaefni og önnur tilbúin íblöndunarefni, fyrir jarðolíur (þar með talið bensín) eða fyrir aðra vökva sem notaðir eru í sama tilgangi og jarðolía:			
	– Tilbúin íblöndunarefni fyrir smurolíur sem innihalda jarðolíur eða olíur fengnar úr tjörukenndum steinefnum	Þetta eru framleiðsluvörur úr VII. viðbæti		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3812	Unnir gúmmíhvatar (rubber accelerators); samsett mýkiefni fyrir gúmmí eða plast, ótalið annars staðar; mótoxunarefni og önnur samsett varðveisluefni (stabilisers) fyrir gúmmí eða plast:	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3813	Blöndur og hleðslur fyrir slökkvitæki; hlaðin slökkvihylki	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
3814	Lífræn samsett upplausnarefni og þynnar, ótalið annars staðar; unnir málningar- eða lakkeyðar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3818	Kemísk frumefni efnabætt til nota í rafeindatækni, sem diskar, þynnur eða í áþekku formi; kemísk sambönd efnabætt til nota í rafeindatækni	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3819	Hemlavökvi og annar unninn vökvi fyrir vökvaskipt drif sem inniheldur ekki eða inniheldur minna en 70% af jarðolíu eða olíu úr tjörukenndum steinefnum miðað við þunga	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3820	Frostlögur og unninn afísingarvökvi	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3822	Samsett prófefni til greininga eða fyrir rannsóknastofur, þó ekki þau sem eru í nr. 3002 eða 3006	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3823	Tilbúin bindiefni fyrir málmsteypumót eða málmsteypukjarna; kemískar vörur og framleiðsla kemísks eða skylds iðnaðar (þar með taldar blöndur úr náttúrlegum efnum), ótalið annars staðar; úrgangsefni kemísks eða skylds iðnaðar, ótalið annars staðar			

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Eftirtalið í þessum vörulið: – – Tilbúin bindiefni fyrir málmsteypumót eða málmsteypukjarna – – Naftansýrur, sölt þeirra óuppleysanleg í vatni og esterar þeirra	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	– Sorbitól, annað en í nr. 2905 – – Jarðolíusúlfónöt, þó ekki jarðolíusúlfónöt úr alkalímálmum, ammóníum eða etanólamíð; þíófenaðar súlfónsýrur úr olíum úr tjörukenndum steinefnum og sölt þeirra – – Jónaskiptar – – Flýtar fyrir lofttæmipípur – – Alkalísk járnoxíð til gashreinsunar – – Ammóníum gasvatn og notað oxíð fengið við gaskolahreinsun – – Súlfónaftansýrur, sölt þeirra og esterar óuppleysanleg í vatni – – Fúsilolía og Dippelolía – – Blöndur sölt með mismunandi anjónum – – Fjölritunardeig, að meginstofni úr gelatíni, einnig á pappír eða textílundirlagi			
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 3901 til 3915	Plast í frumgerðum, úrgangur, afklippur og rusl úr plasti; þó ekki úr 3907, sem um gildir eftirfarandi regla			

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Framleiðsluvörur úr einfjölliðuauka	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – þar sem efni í 39. kafla er að verðmæti ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar([1])		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	– Annað	Framleiðsla úr efnum í 39. kafla sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar([1])		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3907	Samfjölliður, gerðar úr pólýkarbónati og akrýlónítríl-bútadíen-stýren samfjölliðum (ABS)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má verðmæti efna sem flokkast undir sama vörulið ekki vera meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar([1])		
úr 3916 til 3921	Hálfunnar og fullunnar vörur úr plasti; þó ekki úr 3916, úr 3917 og úr 3920, sem um gilda eftirfarandi reglur:			

([1]) Að því er varðar vörur úr efnum sem flokkast annars vegar í nr. 3901 til 3906 og hins vegar í nr. 3907 til 3911 gildir takmörkun þessi aðeins um þann flokk efna sem meira er af miðað við þyngd

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Flatvörur, unnar meira en aðeins á yfirborði eða skornar í aðra lögun en rétthyrninga (þar með talið ferningar), aðrar vörur sem fengið hafa meiri vinnslu en einungis yfirborðsmeðferð	Framleiðsla úr efni í 39. kafla sem í heild er að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	– Annað:			
	– – Framleiðsluvörur úr einfjölliðuauka	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – þar sem efni í 39. kafla er að verðmæti ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar([1])		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	– – Annað	Framleiðsla úr efni í 39. kafla sem er í heild að verðmæti ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar([1])		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

([1]) Að því er varðar vörur úr efnum sem flokkast annars vegar í nr. 3901 til 3906 og hins vegar í nr. 3907 til 3911 gildir takmörkun þessi aðeins um þann flokk efna sem meira er af miðað við þyngd

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 3916 og úr 3917	Prófílar og slöngur	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – þar sem efni sem flokkast undir sama vörulið og framleiðsluvaran sem er að verðmæti ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3920	Jóníumblöð og filmur	Framleiðsla úr hitadeigu efni að hluta til úr salti sem er samfjölliður úr etýlen og metaakrýlsýru sem er að hluta til gerð hlutlaus með málmjónum, einkum sinki og natríum		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
3922 til 3926	Vörur úr plasti	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 40. kafla	Gúmmí og vörur úr því; þó ekki úr 4001, 4005, 4012 og úr 4017, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 4001	Lagskiptar plötur úr hrágúmmíi til skógerðar	Lagskipting á blöðum úr náttúrulegu gúmmíi		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
4005	Blandað (compounded) gúmmí, óvúlkaníserað, í frumgerðum eða í plötum, blöðum eða ræmum	Framleiðsla úr efnum, að undanskildu náttúrulegu gúmmíi, sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
4012	Sólaðir eða notaðir lofthjólbarðar úr gúmmíi; gegnheilir eða púðahjólbarðar, skiptanlegir hjólbarðaslitfletir og -felgubönd, úr gúmmíi:			
	– Sólaðir, loft-, gegnheilir	Sólun notaðra hjólbarða		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þó ekki nr. 4011 eða 4012		
úr 4017	Vörur úr harðgúmmíi	Framleiðsla úr harðgúmmíi		
úr 41. kafla	Óunnar húðir og skinn (þó ekki loðskinn) og leður, þó ekki úr 4102, 4104 til 4107 og 4109, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 4102	Óunnin skinn af sauðfé, þó ekki með ull	Ull tekin af skinnum af sauðfé		
4104 til 4107	Leður, án hára, þó ekki leður í nr. 4108 eða 4109	Endursútun á forsútuðu leðri	EÐA	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran
4109	Lakkleður og lagskipað lakkleður; málmhúðað leður	Framleiðsla úr leðri í nr. 4104 til 4107 enda sé verðmæti þess ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
42. kafli	Vörur úr leðri; reiðtygi og aktygi; ferðabúnaður, handtöskur og áþekkar hirslur; vörur úr dýraþörmum (þó ekki silkiormaþörmum)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 43. kafla	Loðskinn og loðskinnsgervi; framleiðsla úr þeim, þó ekki úr 4302 og 4303, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 4302	Sútuð eða verkuð loðskinn, samsett			
	– Plötur, krossar og svipuð form	Bleiking eða litun svo og skurður og samsetning á ósamsettum sútuðum eða verkuðum loðskinnum		
	– Annað	Framleiðsla úr ósamsettum, sútuðum eða verkuðum loðskinnum		
4303	Fatnaður, fylgihlutir og aðrar vörur úr loðskinni	Framleiðsla úr ósamsettum, sútuðum eða verkuðum loðskinnum í nr. 4302		
úr 44. kafla	Viður og vörur úr viði; viðarkol; þó ekki úr nr. 4403, úr 4407, úr 4408, úr 44,09, úr 4410 til úr 4413, úr 4415, úr 4416, 4418 og úr 4421, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 4403	Trjábolir, gróflega tilhöggnir	Framleiðsla úr óunnum trjábolum, einnig birktir eða gróflega tilhöggnir		
úr 4407	Viður sagaður eða högginn eftir endilöngu, flagaður eða birktur, einnig heflaður, slípaður eða fingurskeyttur, yfir 6 mm að þykkt	Heflun, slípun eða fingurskeyting		
úr 4408	Spónaþynnur og þynnur í krossvið (einnig splæstar) og annar viður sagaður eftir endilöngu, flagaður eða birktur, einnig heflaður, slípaður eða fingurskeyttur, ekki yfir 6 mm að þykkt	Splæsing, heflun, slípun eða fingurskeyting		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
4409	Viður (þar með taldar lengjur og myndræmur í parketgólf, ósamsett) unninn til samfellu (plægður, grópaður, fasaður, sniðheflaður, v-skeyttur, skrautheflaður, mótaður, rúnnaður eða þess háttar) á hvaða brún eða hlið sem er, einnig heflaður, slípaður eða fingurskeyttur:			
	– Slípaður eða fingurskeyttur	Slípun eða fingurskeyting		
	– Skrautheflaður og mótaður	Skrautheflun eða mótun		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 4410 til úr 4413	Skrautheflaður og mótaður, einnig mótaðir gólflistar og aðrar mótaðar plötur	Skrautheflun eða mótun		
úr 4415	Umbúðakassar, öskjur, grindur, hylki og áþekkar umbúðir, úr viði	Framleiðsla úr borðum sem eru ekki tilsniðin		
úr 4416	Ámur, tunnur, ker, balar og aðrar beykisvörur og hlutar til þeirra, úr viði	Framleiðsla úr klofnum stöfum, sem aðeins eru sagaðir á tveimur hliðum en ekki frekar unnir		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
4418	Trésmíðavörur til bygginga, þar með talið holviðarþiljur, samsett parketgólfborð og þakspónn:			
	– Trésmíðavörur til bygginga	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota holviðarþiljur og þakspón		
	– Skrautheflaður og mótaður	Skrautheflun eða mótun		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 4421	Eldspýtnaefni, viðarnaglar og -pinnar til skógerðar	Framleiðsla úr viði í hvaða vörulið sem er, þó ekki mótuðum viði í nr. 4409		
úr 45. kafla	Korkur og vörur úr korki; þó ekki í nr. 4503, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
4503	Vörur úr náttúrlegum korki	Framleiðsla úr korki í nr. 4501		
46. kafli	Framleiðsla úr strái, úr espartó eða öðrum fléttiefnum; körfugerðarvörur og tágasmíði	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
47. kafli	Deig úr viði eða öðru trefjakenndu sellulósaefni; úrgangur og rusl úr pappír eða pappa	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 48. kafla	Pappír og pappi; vörur úr pappírsdeigi, pappír eða pappa; þó ekki úr 4811, 4816, 4817, úr 4818, úr 4819, úr 4820 og úr 4823, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 4811	Pappír og pappi, eingöngu línustrikaður eða rúðustrikaður	Framleiðsla úr pappírsgerðarvörum í 47. kafla		
4816	Kalkipappír, sjálfafritunarpappír og annar afritunarpappír eða færipappír (þó ekki vörur í nr. 4809), fjölritunarstenslar og offsetprentplötur, úr pappír, einnig í öskjum	Framleiðsla úr pappírsgerðarvörum í 47. kafla		
4817	Umslög, bréfkort, póstkort án mynda og skrifkort, úr pappír eða pappa; öskjur, pokar, veski og skrifmöppur, úr pappír eða pappa, sem innihalda ýmiss konar bréfsefni	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 4818	Salernispappír	Framleiðsla úr pappírsgerðarvörum í 47. kafla		
úr 4819	Öskjur, box, kassar, pokar og önnur ílát til umbúða, úr pappír, pappa, sellulósavatti eða vef úr sellulósatrefjum	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 4820	Skrifblokkir	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 4823	Annar pappír, pappi, sellulósavatt eða vefur úr sellulósatrefjum, skorið í stærðir eða lögun	Framleiðsla úr pappírsgerðarvörum í 47. kafla		
úr 49. kafla	Prentaðar bækur, blöð, myndir og aðrar vörur prentiðnaðar; handrit, vélrit og uppdrættir; þó ekki nr. 4909 og 4910, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
4909	Prentuð eða myndskreytt póstkort; prentuð kort með persónulegum óskum, skilaboðum eða tilkynningu, einnig með myndum, umslögum eða skrauti	Framleiðsla úr efnum sem flokkast ekki undir nr. 4909 eða 4911		
4910	Almanök alls konar, prentuð, þar með talin dagatöl:			
	– Eilífðaralmanök eða með útskipanlegum almanaksblokkum á undirstöðu úr öðru efni en pappír eða pappa	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast ekki undir nr. 4909 eða 4911		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 50. kafla	Silki; þó ekki vörur úr 5003, 5004 til úr 5006 og 5007, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 5003	Silkiúrgangur (þar með talið hjúpar, ónothæfir til afvinnslu, garnúrgangur og tætt hráefni), kembdur eða greiddur	Kembing eða greiðsla silkiúrgangs		
5004 til úr 5006	Silkigarn og garn spunnið úr silkiúrgangi	Framleiðsla úr([1]): – hrásilki eða silkiúrgangi, kembdu eða greiddu eða á annan hátt unnið undir spuna, – öðrum náttúrulegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – efnum til pappírsgerðar		
5007	Ofinn dúkur úr silki eða silkiúrgangi:			
	– Með gúmmíþræði	Framleiðsla úr([1]) einþráða garni		
	– Annað	Framleiðsla úr([1]): – kókosgarni, – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum stutttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – pappír		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
		EÐA Þrykking ásamt að minnsta kosti tveim aðgerðum undirbúnings- eða fullvinnslu (svo sem þvottur, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, „decatising", gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykkts dúks sem notaður er ekki meira en 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 51. kafla	Ull, fíngert eða grófgert dýrahár; hrosshársgarn og ofinn dúkur; þó ekki í nr. 5106 til 5110 og 5111 til 5113, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
5106 til 5110	Garn úr ull eða fíngerðu eða grófgerðu dýrahári eða hrosshári	Framleiðsla úr([1]): – hrásilki eða silkiúrgangi, kembdu eða greiddu eða á annan hátt unnið undir spuna, – náttúrulegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – efnum til pappírsgerðar		
5111 til 5113	Ofinn dúkur úr fíngerðu eða grófgerðu dýrahári eða hrosshári:			
	– Með gúmmíþræði	Framleiðsla úr([1]) einþráða garni		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla úr([1]): – kókosgarni, – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum stutttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – pappír EÐA Þrykking ásamt að minnsta kosti tveim aðgerðum undirbúnings- eða fullvinnslu (svo sem þvottur, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, „decatising“, gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykkts dúks sem notaður er ekki meira en 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 52. kafla	Bómull; þó ekki í nr. 5204 til 5207 og 5208 til 5212, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
5204 til 5207	Garn og bómullarþræðir	Framleiðsla úr([1]): – hrásilki eða silkiúrgangi, kembdu eða greiddu eða á annan hátt unnið undir spuna, – náttúrulegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – efnum til pappírsgerðar		
5208 til 5212	Ofinn bómullardúkur:			
	– Með gúmmíþræði	Framleiðsla úr([1]) einþráða garni		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla úr([1]): – kókosgarni, – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum stutttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – pappír EÐA Þrykking ásamt að minnsta kosti tveim aðgerðum undirbúnings- eða fullvinnslu (svo sem þvottur, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, „decatising“, gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykkts dúks sem notaður er ekki meira en 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 53. kafla	Aðrar textíltrefjar úr jurtaríkinu; pappírsgarn og ofinn dúkur úr pappírsgarni; þó ekki í nr. 5306 til 5308 og 5309 til 5311, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
5306 til 5308	Garn úr öðrum textíltrefjum úr jurtaríkinu; pappírsgarn	Framleiðsla úr([1]): – hrásilki eða silkiúrgangi, kembdu eða greiddu eða á annan hátt unnið undir spuna, – náttúrulegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – efnum til pappírsgerðar		
5309 til 5311	Ofnir dúkar úr öðrum textíltrefjum úr jurtaríkinu; ofnir dúkar úr pappírsgarni:			
	– Með gúmmíþræði	Framleiðsla úr([1]) einþráða garni		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla úr([1]): – kókosgarni, – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum stutttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – pappír EÐA Þrykking ásamt að minnsta kosti tveim aðgerðum undirbúnings- eða fullvinnslu (svo sem þvottur, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, „decatising“, gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykkts dúks sem notaður er ekki meira en 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla úr([1]): – kókosgarni, – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum stutttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – pappír EÐA Þrykking ásamt að minnsta kosti tveim aðgerðum undirbúnings- eða fullvinnslu (svo sem þvottur, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, „decatising", gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykkts dúks sem notaður er ekki meira en 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
5501 til 5507	Tilbúnar stutttrefjar	Framleiðsla úr kemískum efnum eða textílmassa		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
5401 til 5406	Garn, einþáttungar og tilbúnir þræðir	Framleiðsla úr([1]): – hrásilki eða silkiúrgangi, kembdu eða greiddu eða á annan hátt unnið undir spuna, – náttúrulegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – efnum til pappírsgerðar		
5407 til 5408	Ofnir dúkar úr tilbúnu þráðgarni:			
	– Með gúmmíþræði	Framleiðsla úr([1]) einþráða garni		
5508 til 5511	Garn og saumþræðir	Framleiðsla úr([1]): – hrásilki eða silkiúrgangi, kembdu eða greiddu eða á annan hátt unnið undir spuna, – náttúrulegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – efnum til pappírsgerðar		
5512 til 5516	Ofnir dúkar úr tilbúnum stutttrefjum:			
	– Með gúmmíþræði	Framleiðsla úr([1]) einþráða garni		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla úr([1]): – kókosgarni, – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum stutttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – pappír EÐA Þrykking ásamt að minnsta kosti tveim aðgerðum undirbúnings- eða fullvinnslu (svo sem þvottur, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufrijun, „decatising“, gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykkts dúks sem notaður er ekki meira en 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 56. kafla	Vatt, flóki og vefleysur; sérgarn; seglgarn, snúrur, reipi og kaðlar og vörur úr þeim; þó ekki í nr. 5602, 5604, 5605 og 5606, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr([1]): – kókosgarni, – náttúrulegum trefjum, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – pappír		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
5602	Flóki, einnig gegndreyptur, húðaður, hjúpaður eða lagskiptur:			
	– Stunginn flóki	Framleiðsla úr([1]): – náttúrulegum trefjum, – kemískum efnum eða textílmassa Þó má nota: – pólýprópýlen þræði í nr. 5402, – pólýprópýlentrefjar í nr. 5503 eða 5506, eða – pólýprópýlen vöndulþræði í nr. 5501 sem að einingu til í öllum einþáttungum eða trefjum eru minna en 9 desítex, enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla úr([1]): – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum stutttrefjum úr kasíni – kemískum efnum eða textílmassa		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
5604	Gúmmíþráður og gúmmísnúra, hjúpað með textílefni; textílgarn og ræmur o.þ.h. í nr. 5404 eða 5405, gegndreypt, húðað, hjúpað eða klætt með gúmmíi eða plasti:			
	– Gúmmíþráður og gúmmísnúra, hjúpað með textílefni	Framleiðsla úr gúmmíþræði og gúmmísnúru sem ekki er hjúpað með textílefni		
	– Annað	Framleiðsla úr([1]): – náttúrulegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – efnum til pappírsgerðar		
5605	Málmgarn, einnig yfirspunnið, sem er textílgarn eða ræmur o.þ.h. í nr. 5404 eða 5405, í sambandi við málm sem er þráður, ræma eða duft, eða húðað með málmi	Framleiðsla úr([1]): – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum stutttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – efnum til pappírsgerðar		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
5606	Yfirspunnið garn, og ræmur o.þ.h. í nr. 5404 eða 5405, yfirspunnið (þó ekki það sem er í nr. 5605 og yfirspunnið hrosshársgarn); chenillegarn (þar með talið hnökrað chenillegarn); lykkjurifflað garn	Framleiðsla úr([1]): – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum stutttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – efnum til pappírsgerðar		
57. kafli	Gólfteppi og aðrar gólfábreiður úr textílefnum:			
	– Úr stungnum flóka	Framleiðsla úr([1]): – náttúrulegum trefjum, – kemískum efnum eða textílmassa Þó má nota: – pólýprópýlen þræði í nr. 5402, – pólýprópýlen trefjar í nr. 5503 eða 5506, eða – pólýprópýlen vöndulþræði í nr. 5501 sem að einingu til í öllum einþáttungum eða trefjum eru minna en 9 desítex, enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Úr öðrum flóka	Framleiðsla úr(1): – náttúrulegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa		
	– Annað	Framleiðsla úr(1): – kókosgarni, – syntetísku eða gerviþráðgarni, eða – náttúrulegum trefjum, eða – tilbúnum stutttrefjum ekki kembdum, greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna		
úr 58. kafla	Ofinn dúkur til sérstakra nota; límbundinn textíldúkur; laufaborðar; veggteppi; leggingar; útsaumur; þó ekki í nr. 5805 og 5810, sem um gilda eftirfarandi reglur:			
	– Samtvinnað gúmmíþræði	Framleiðsla úr einþráða garni(1)		

(1) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla úr([1]): – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum stutttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa EÐA Þrykking ásamt að minnsta kosti tveim aðgerðum undirbúnings- eða fullvinnslu (svo sem þvottur, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, „decatising“, gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykkts dúks sem notaður er ekki meira en 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
5805	Handofin veggteppi af gerðinni góbelín, flandern, aubusson, beauvais og þess háttar, og handsaumuð veggteppi (t.d. góbelínsaumur, krosssaumur), einnig fullgerð	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
5810	Útsaumur sem metravara, ræmur eða mótíf	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
5901	Textíldúkur húðaður gúmkvoðu eða sterkjukenndum efnum, til nota í bókahlífar eða þess háttar; afritaléreft; unnið listmálunarléreft; stífléreft (buckram) og áþekkur stífur textíldúkur til hattagerðar	Framleiðsla úr garni		
5902	Hjólbarðadúkur (tyre cord fabric), úr háþolnu garni úr næloni eða öðrum pólýamíðum, pólýesterum eða viskósarayoni:			
	– Sem í eru ekki meira en 90% af textílefnum miðað við þunga	Framleiðsla úr garni		
	– Annað	Framleiðsla úr kemískum efnum eða textílmassa		
5903	Textíldúkur gegndreyptur, húðaður, hjúpaður eða lagskipaður með plasti, þó ekki dúkur í nr. 5902	Framleiðsla úr garni		
5904	Línóleum, einnig tilsniðið; gólfdúkur úr yfirborðshúðuðu eða yfirborðshjúpuðu textílundirlagi, einnig tilsniðinn	Framleiðsla úr garni([1])		
5905	Veggfóður úr textílefni:			
	– Gegndreypt, húðað, hjúpað eða lagskipað með gúmmíi, plasti eða öðrum efnum	Framleiðsla úr garni		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla úr([1]): – kókosgarni, – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum stutttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa EÐA Þrykking ásamt að minnsta kosti tveim aðgerðum undirbúnings- eða fullvinnslu (svo sem þvottur, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufrijun, „decatising“, gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykkts dúks sem notaður er ekki meira en 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
5906	Gúmmíborinn textíldúkur, þó ekki dúkur í nr. 5902:			
	– Prjónaðir eða heklaðir dúkar	Framleiðsla úr([1]): – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum stutttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Aðrir dúkar gerðir úr syntetísku þráðgarni þar sem textílefni eru meira en 90% miðað við þunga	Framleiðsla úr kemískum efnum		
	– Annað	Framleiðsla úr garni		
5907	Textíldúkur gegndreyptur, húðaður eða hjúpaður á annan hátt; máluð tjöld sem eru leiktjöld, bakgrunnur í myndastofur eða þess háttar	Framleiðsla úr garni		
5908	Kveikir úr textílefni, ofnir, fléttaðir eða prjónaðir, í lampa, ofna, kveikjara, kerti eða þess háttar; glóðarsokkar og slöngulaga prjónað glóðarnetefni til þeirra, einnig gegndreypt:			
	– Glóðarsokkar, gegndreypir	Framleiðsla úr slöngulaga prjónuðu glóðarnetefni		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
5909 til 5911	Textílvörur og hlutir til tækninota:			
	– Fágunarskífur eða -hringir úr öðru en flóka í nr. 5911	Framleiðsla úr garni eða afgangsdúkum eða -tuskum í nr. 6310		
	– Annað	Framleiðsla úr([1]): – kókosgarni, – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum stutttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, eða – kemískum efnum eða textílmassa		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
60. kafli	Prjónað eða heklað efni	Framleiðsla úr([1]): – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, eða – kemískum efnum eða textílmassa		
61. kafli	Fatnaður og fylgihlutir, prjónað eða heklað:			
	– Vara unnin með því að sauma eða festa saman með öðru móti tvö eða fleiri stykki sem hafa verið sniðin sérstaklega eða fengin sérsniðin úr prjónuðu eða hekluðu efni	Framleiðsla úr garni([1])		
	– Annað	Framleiðsla úr([2]): – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, eða – kemískum efnum eða textílmassa		
úr 62. kafla	Fatnaður og fylgihlutir, hvorki prjónað né heklað, þó ekki nr. úr 6202, úr 6204, úr 6206, úr 6209, úr 6210, 6213, 6214, úr 6216 og úr 6217, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr garni([1])([2])		
úr 6202, úr 6204 úr 6206 og úr 6209	Kvenna-, telpna- og smábarnafatnaður og aðrir fullgerðir fylgihlutir, útsaumaðir	Framleiðsla úr garni([1]) EÐA Framleiðsla úr efni, sem er ekki útsaumað, að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar([1])		

([1]) Sjá skýringu nr. 6 í inngangskaflanum

([2]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 6210 og úr 6216	Eldþolinn útbúnaður úr efni sem hefur þunnt ytra lag úr álblönduðu pólýesteri	Framleiðsla úr garni([1]) EÐA Framleiðsla úr efni sem er hefur ekki slíkt ytra lag enda sé verðmæti efnisins ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar([1])		
6213 og 6214	Vasaklútar, sjöl, hálsklútar, treflar, möttlar, slör og þess háttar:			
	– Útsaumað	Framleiðsla úr óbleiktu, einþráðu garni([1])([2]) EÐA Framleiðsla úr efni sem er ekki útsaumað enda sé verðmæti efnisins ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar([1])		
	– Annað	Framleiðsla úr óbleiktu, einþráðu garni([1])([2])		
6217	Aðrir fullgerðir fylgihlutir fatnaðar; hlutar fatnaðar eða fylgihluta, þó ekki vörur í nr. 6212:			
	– Útsaumaðir	Framleiðsla úr garni([1]) EÐA Framleiðsla úr efni sem er ekki útsaumað enda sé verðmæti efnisins ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar([1])		

([1]) Sjá skýringu nr. 6
([2]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Eldþolinn útbúnaður úr efni sem hefur þunnt ytra lag úr álblönduðu pólýesteri	Framleiðsla úr garni([1]) EÐA Framleiðsla úr efni sem hefur ekki slíkt ytra lag enda sé verðmæti efnisins ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar([1])		
	– Millifóður í kraga, og manséttur, tilsniðið	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla úr garni([1])		
úr 63. kafla	Aðrar fullgerðar textílvörur; samstæður; notaður fatnaður og notaðar textílvörur; tuskur; þó ekki nr. 6301 til 6304, 6305, 6306, úr 6307 og 6308, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
6301 til 6304	Ábreiður, ferðateppi, rúmfatnaður o.s.frv.; gluggatjöld o.s.frv.; aðrar vörur til heimilishalds			

([1]) Sjá skýringu nr. 6

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Úr flóka, úr vefleysu	Framleiðsla úr([1]): – náttúrulegum trefjum, eða – kemískum efnum eða textílmassa		
	– Annað:			
	– – Útsaumuð	Framleiðsla úr óbleiktu, einþráðu garni([1]),([2]) EÐA Framleiðsla úr efni sem er ekki útsaumað (og hvorki prjónað né heklað) enda sé verðmæti efnisins ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– – Annað	Framleiðsla úr óbleiktu, einþráðu garni([1])([2])		
6305	Sekkir og pokar til umbúða fyrir vörur	Framleiðsla úr([1]): – náttúrulegum trefjum, – tilbúnum trefjum sem eru ekki kembdar, greiddar eða unnar að öðru leyti undir spuna, eða – kemískum efnum eða textílmassa		

([1]) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

([2]) Sjá skýringu nr. 6 í inngangskaflanum um prjónaðar eða heklaðar vörur, án teygju- eða gúmmíefna, sem unnar eru með því að sauma eða festa saman með öðru móti tvö eða fleiri stykki úr prjónuðu eða heklaðu efni (sem hefur verið sérstaklega sniðið eða prjónað þannig)

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
6306	Yfirbreiðslur, skyggni og sóltjöld: tjöld; segl á báta, seglbretti eða landför; viðlegubúnaður			
	– Úr vefleysu	Framleiðsla úr(1): – náttúrulegum trefjum eða – kemískum efnum eða textílmassa		
	– Annað:	Framleiðsla úr óbleiktu, einþráðu garni(1)		
6307	Aðrar fullgerðar vörur, þ.m.t. fatasnið	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
6308	Samstæður sem í er ofinn dúkur og garn, einnig með fylgihlutum, til að búa til úr gólfmottur, veggteppi, útsaumaða borðdúka eða pentudúka, eða áþekkar textílvörur, umbúnar til smásölu.	Hver hlutur samstæðunnar verður að fullnægja skilmálum þeirrar reglu sem um hann gilti væri hann ekki hluti af samstæðunni. Þó má nota hluti sem ekki teljast upprunavörur ef verðmæti þeirra í heild er ekki meira en 15% af verksmiðjuverði samstæðunnar		
6401 til 6405	Skófatnaður	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þó ekki samsetning skóyfirhluta við innri sóla eða annarra hluta sóla í nr. 6406		

(1) Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílum

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
6406	Hlutar til skófatnaðar (þar með taldir yfirhlutar, einnig festir við sóla, þó ekki ytri sóla); innlegg, hælpúðar og áþekkar vörur; ökklahlífar, legghlífar og áþekkar vörur, og hlutar til þeirra	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 65. kafla	Höfuðfatnaður og hlutar til hans; þó ekki nr. 6503 og 6505, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
6503	Flókahattar og annar höfuðfatnaður úr hattabolum, höttum eða skífum í nr. 6501, einnig fóðrað eða bryddað	Framleiðsla úr garni eða textíltrefjum([1])		
6505	Hattar og annar höfuðfatnaður, prjónað eða heklað, eða úr laufaborðum, flóka eða öðrum textíldúk, sem metravara (en ekki í ræmum), einnig fóðrað eða bryddað; hárnet úr hvers konar efni, einnig fóðruð eða brydduð	Framleiðsla úr garni eða textíltrefjum([1])		
úr 66. kafla	Regnhlífar, sólhlífar, göngustafir, setustafir, svipur, keyri og hlutar til þeirra; þó ekki nr. 6601, sem um gildir eftirfarandi regla	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

([1]) Sjá skýringu nr. 6

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
6601	Regnhlífar og sólhlífar (þar með taldar göngustafsregnhlífar, regnhlífatjöld, garðhlífar og þess háttar regnhlífar)	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
67. kafli	Unnar fjaðrir og dúnn og vörur úr fjöðrum eða dún; gerviblóm; vörur úr mannshári	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 68. kafla	Vörur úr steini, gipsefni, sementi, asbesti, gljásteini eða áþekkum efnum; þó ekki úr 6803, úr 6812 og úr 6814, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 6803	Vörur úr flögusteini eða mótuðum flögusteini	Framleiðsla úr unnum flögusteini		
úr 6812	Vörur úr asbesti; vörur úr blöndum að meginstofni úr asbesti eða að meginstofni úr asbesti og magnesíumkarbónati	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er		
úr 6814	Vörur úr gljásteini, þar með talinn mótaður eða endurunninn gljásteinn, á uppistöðu úr pappír, pappa eða öðrum efnum	Framleiðsla úr unnum gljásteini (þar með talinn mótaður eða endurunninn gljásteinn)		
69. kafli	Leirvörur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 70. kafla	Gler og glervörur; þó ekki nr. 7006, 7007, 7008, 7009, 7010, 7013 og úr 7019, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
7006	Gler úr nr. 7003, 7004 eða 7005, beygt, unnið á köntum, greypt, borað, gljábrennt eða unnið með öðrum hætti, en ekki innrammað eða lagt öðrum efnum	Framleiðsla úr efnum í nr. 7001		
7007	Öryggisgler, úr styrktu (hertu) eða lagskipuðu gleri	Framleiðsla úr efnum í nr. 7001		
7008	Marglaga einangrunargler	Framleiðsla úr efnum í nr. 7001		
7009	Glerspeglar, einnig í römmum, þ.m.t. baksýnisspeglar	Framleiðsla úr efnum í nr. 7001		
7010	Körfukútar, flöskur, pelar, krukkur, pottar, lyfjaflöskur, lyfjahylki og önnur ílát, úr gleri, sem notað er til flutnings eða pökkunar á vörum; niðursuðukrukkur úr gleri; tappar, lok og annar lokunarbúnaður, úr gleri	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran	EÐA	Glerskurður, enda sé verðmæti óskorinnar vöru ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
7013	Glervörur notaðar sem borð-, eldhús-, bað- eða skrifstofubúnaður eða til innanhússkreytingar eða áþekkra nota (þó ekki vörur í nr. 7010 eða 7018)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran EÐA Glerskurður, enda sé verðmæti óskorinnar vöru ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar EÐA Handskreyting (að undanskildri silkiprentun) handblásinna glervara, enda sé verðmæti handblásinnar vöru ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 7019	Vörur úr glertrefjum (aðrar en garn)	Framleiðsla úr: – ólituðum vöndlum, vafningum, garni eða söxuðum þráðum, eða – glerull		
úr 71. kafla	Náttúrlegar eða ræktaðar perlur, eðalsteinar eða hálfeðalsteinar, góðmálmar, málmar klæddir góðmálmi, og vörur úr þessum efnum; glysvarningur; mynt; þó ekki nr. úr 7102, úr 7103, úr 7104, 7106, úr 7107, 7108, úr 7109, 7110, úr 7111, 7116 og 7117, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 7102, úr 7103 og úr 7104	Unnir eðalsteinar eða hálfeðalsteinar (náttúrulegir, syntetískir eða endurgerðir steinar)	Framleiðsla úr óunnum eðal- eða hálfeðalsteinum		
7106, 7108 og 7110	Góðmálmar:			
	– Óunnið	Framleiðsla úr efnum sem flokkast ekki undir nr. 7106, 7108 eða 7110 EÐA Hreinsun góðmálma í nr. 7106, 7108 eða 7110 með rafhreinsunar-, hita- eða efnameðferð EÐA Blöndun góðmálma í nr. 7106, 7108 eða 7110 við hvern annan eða ódýra málma		
	– Hálfunnið eða í duftformi	Framleiðsla úr óunnum góðmálmum		
úr 7107, úr 7109 og úr 7111	Málmar klæddir góðmálmi, hálfunnir	Framleiðsla úr málmum sem klæddir eru góðmálmi, óunnum		
7116	Vörur úr náttúrlegum eða ræktuðum perlum, eðalsteinum eða hálfeðalsteinum (náttúrlegum, syntetískum eða endurgerðum)	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
7117	Skartgripaeftirlíkingar	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran EÐA Framleiðsla úr hlutum úr ódýrum málmi, hvorki húðuðum né plettuðum góðmálmi, enda sé verðmæti efnanna ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 72. kafla	Járn og stál; þó ekki vörur í nr. 7207, 7208 til 7216, 7217, úr 7218, 7219 til 7222, 7223, úr 7224, 7225 til 7227, 7228 og 7229, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
7207	Hálfunnar vörur úr járni eða óblendnu stáli	Framleiðsla úr efnum í nr. 7201, 7202, 7203, 7204 eða 7205		
7208 til 7216	Flatvalsaðar vörur, teinar og stengur, prófílar, form eða hlutir úr járni eða óblendnu stáli	Framleiðsla úr steypuhleifum eða öðrum frumgerðum í nr. 7206		
7217	Vír úr járni eða óblendnu stáli	Framleiðsla úr hálfunnum efnum í nr. 7207		
úr 7218, 7219 til 7222	Hálfunnar vörur, flatvalsaðar vörur, teinar og stengur, prófílar, form og hlutir úr ryðfríu stáli	Framleiðsla úr steypuhleifum eða öðrum frumgerðum í nr. 7218		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
7223	Vír úr ryðfríu stáli	Framleiðsla úr hálfunnum efnum í nr. 7218		
úr 7224, 7225 til 7227	Hálfunnar vörur, flatvalsaðar vörur, teinar og stengur í óreglulegum vafningum, úr öðru stálblendi	Framleiðsla úr steypuhleifum eða öðrum frumgerðum í nr. 7224		
7228	Aðrir teinar og stengur úr öðru stálblendi; prófílar, form og hlutir úr öðru stálblendi; holir borteinar og borstengur, úr blendnu eða óblendnu stáli	Framleiðsla úr steypuhleifum eða öðrum frumgerðum í nr. 7206, 7218 eða 7224		
7229	Vír úr öðru stálblendi	Framleiðsla úr hálfunnum efnum í nr. 7224		
úr 73. kafla	Vörur úr járni og stáli; þó ekki nr. úr 7301, 7302, 7304, 7305, 7306, úr 7307. 7308 og úr 7315, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 7301	Þilstál	Framleiðsla úr efnum í nr. 7206		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
7302	Eftirtalið brautarbyggingarefni fyrir járnbrautir eða sporbrautir, úr járni eða stáli: Teinar, örryggisteinar og tannhjólateinar, skiptiblöð, tengispor, trjónustengur og önnur skiptistykki, brautarbitar (krosstengi), tengispangir, teinafestingar, festingafleygar, undirstöðuplötur (grunnplötur), teinagrip, teinastengur, festiplötur og annað efni sérstaklega ætlað til tengingar eða lagningar járnbrauta	Framleiðsla úr efnum í nr. 7206		
7304, 7305 og 7306	Leiðslur, pípur og holir prófílar, úr járni (þó ekki steypujárni) eða stáli	Framleiðsla úr efnum í nr. 7206, 7207, 7218 eða 7224		
úr 7307	Leiðslu- eða píputengi úr ryðfríu stáli (ISO nr. X5CrNiMo 1712), úr mörgum hlutum	Rennismíði, borun, snörun, jöfnun og sandblástur á grófformuðu efni, að verðmæti ekki meira en 35% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
7308	Mannvirki (þó ekki forsmíðaðar byggingar í nr. 9406) og hlutar til mannvirkja (t.d. brýr og brúarhlutar, lokur (lock-gates), turnar, súlnagrindur, þök, þakgrindur, hurðir og gluggar og karmar til þeirra og þröskuldar fyrir hurðir, hlerar, handrið, stöplar og súlur), úr járni eða stáli; plötur, stengur, prófílar, leiðslur og þess háttar, tilsniðið til notkunar í mannvirki, úr járni eða stáli	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Óheimilt er þó að nota soðna prófíla, form eða hluti í nr. 7301		
úr 7315	Hjólbarðakeðjur	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 74. kafla	Kopar og vörur úr honum, þó ekki nr. 7401, 7402, 7403, 7404 og 7405, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
7401	Koparsteinn; koparsement (felldur kopar)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
7402	Óhreinsaður kopar; koparforskaut til rafhreinsunar	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
7403	Hreinsaður kopar og koparblendi, óunninn			
	– hreinsaður kopar	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
	– koparblendi	Framleiðsla úr hreinsuðum kopar, óunnum eða úr koparúrgangi og -rusli		
7404	Koparúrgangur og koparrusl	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
7405	Koparforblendi	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 75. kafla	Nikkill og vörur úr honum; þó ekki nr. 7501 til 7503, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
7501 til 7503	Nikkilsteinn, nikkiloxíðfrauð og aðrar millistigsvörur frá nikkilvinnslu; óunninn nikkill; nikkilúrgangur og nikkilrusl	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 76. kafla	Ál og vörur úr því; þó ekki nr. 7601, 7602 og úr 7616, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
7601	Óunnið ál	Framleiðsla með hita- eða rafmeðferð úr óblönduðu áli eða álúrgangi og álrusli		
7602	Álúrgangur og álrusl	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 7616	Vörur úr áli aðrar en vírnet, vírdúkur, grindur, netefni, girðingaefni, styrktardúkur o.þ.h. (þar með talin endalaus bönd) úr álvír og möskvateygðar plötur	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, þó má nota vírnet, vírdúk, grindur, netefni, girðingaefni, styrktarvefnað o.þ.h. (þar með talin endalaus bönd) úr álvír, eða möskvateygðar plötur úr áli, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 78. kafla	Blý og vörur úr því; þó ekki nr. 7801 og 7802, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
7801	Óunnið blý:			
	– Hreinsað blý	Framleiðsla úr stöngum eða vinnslublýi		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Óheimilt er þó að nota úrgang og rusl sem flokkast undir nr. 7802		
7802	Blýúrgangur og rusl	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 79. kafla	Sink og vörur úr því; þó ekki nr. 7901 og 7902, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
7901	Óunnið sink	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Óheimilt er þó að nota úrgang og rusl sem flokkast undir nr. 7902		
7902	Sinkúrgangur og rusl	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 80. kafla	Tin og vörur úr því; þó ekki nr. 8001, 8002 og 8007, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8001	Óunnið tin	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Óheimilt er þó að nota úrgang og rusl sem flokkast undir nr. 8002		
8002 og 8007	Tinúrgangur og tinrusl; aðrar vörur úr tini	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 81. kafla	Aðrir ódýrir málmar, keramíkmelmi; vörur úr þeim			
	– Aðrir ódýrir málmar, unnir; vörur úr þeim	Framleiðsla úr efnum sem öll flokkast undir sama vörulið og framleiðsluvaran og eru í heild að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 82. kafla	Verkfæri, áhöld, eggjárn, skeiðar og gafflar, úr ódýrum málmi; hlutar til þeirra úr ódýrum málmi; þó ekki nr. 8206, 8207, 8208, úr 8211, 8214 og 8215, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
8206	Verkfæri í tveimur eða fleiri af nr. 8202 til 8205, umbúin í vörusamstæður til smásölu	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en nr. 8202 til 8205. Þó er heimilt að hafa með í samstæðunni verkfæri í nr. 8202 til 8205, enda sé verðmæti þeirra í heild ekki meira en 15% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8207	Skiptiverkfæri í handverkfæri, einnig aflknúin, eða í smíðavélar (t.d. til að pressa, stansa, höggva, snitta, bora, snara úr, rýma, fræsa, renna eða skrúfa), þar með talin mót til að draga eða þrykkja málm og verkfæri til að bora í berg eða jarðveg	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8208	Hnífar og skurðarblöð í vélar eða vélræn tæki	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 8211	Hnífar með skurðarblöðum, einnig sagtennt (þar með taldir sniðlar), þó ekki hnífar í nr. 8208	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó er heimilt að nota hnífblöð og -sköft úr ódýrum málmi		
8214	Önnur eggjárn (t.d. hárklippur, kjötaxir eða eldhúsaxir, saxarar, hakkarar, pappírshnífar); áhöld til hand- eða fótsnyrtingar, einnig í samstæðum (þar með taldar naglaþjalir)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó er heimilt að nota sköft úr ódýrum málmi		
8215	Skeiðar, gafflar, sleifar, gatasleifar, kökuspaðar, fiskhnífar, smjörhnífar, sykurtengur og áþekkur eldhús- eða borðbúnaður	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó er heimilt að nota sköft úr ódýrum málmi		
úr 83. kafla	Ýmsar vörur úr ódýrum málmi; þó ekki nr. úr 8306, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 8306	Myndastyttur og aðrir skrautmunir úr ódýrum málmi	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó er heimilt að nota önnur efni í nr. 8306, enda sé verðmæti þeirra í heild ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 84. kafla	Kjarnakljúfar, katlar, vélbúnaður og vélræn tæki; hlutar til þeirra; þó ekki vörur í nr. úr 8401, 8402, 8403, úr 8404, 8406 til 8409, 8411, 8412, úr 8413, úr 8414, 8415, 8418, úr 8419, 8420, 8423, 8425 til 8430, úr 8431, 8439, 8441, 8444 til 8447, úr 8448, 8452, 8456 til 8466, 8469 til 8472, 8480, 8482, 8484 og 8485, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 8401	Eldsneyti fyrir kjarnakljúfa([1])	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran.		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8402	Katlar til framleiðslu á vatnsgufu eða annarri gufu (þó ekki heitavatnsmiðstöðvarkatlar sem einnig geta framleitt lágþrýstigufu); háhitavatnskatlar	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

([1]) Þessi regla gildir til 31. desember 1993

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8403 og úr 8404	Katlar til miðstöðvarhitunar, þó ekki katlar í nr. 8402, og aukavélakostur til að nota með kötlunum	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en nr. 8403 eða 8404.		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8406	Vatnsgufuaflshverflar og aðrir gufuaflshverflar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8407	Stimpil- eða hverfibrunahreyflar með neistakveikju	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8408	Stimpilbrunahreyflar með þrýstikveikju (dísil- eða hálfdísilhreyflar)	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8409	Hlutar eingöngu eða aðallega nothæfir til hreyfla í nr. 8407 eða 8408	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*	
(1)	(2)	(3)	eða (4)
8411	Þrýstihverflar, skrúfuhverflar og aðrir gashverflar	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði vörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8412	Aðrar vélar og hreyflar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
úr 8413	Snúningsdælur með viðlægri færslu	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 8414	Loftblásarar, viftur og svipuð tæki	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8415	Loftjöfnunartæki með hreyfilknúinni viftu og búnaði til að breyta rakastigi og hitastigi, þar með taldar vélar þar sem ekki er sjálfstætt hægt að stjórna rakastigi	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8418	Kæliskápar, frystar og annar kæli- eða frystibúnaður, einnig fyrir rafmagn; varmadælur, þó ekki loftjöfnunartæki í nr. 8415	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild eru ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 8419	Vélar til iðnaðarvinnslu á viði, pappírsdeigi og pappa	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðslu-vörunnar, og – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka efni flokkuð í sama vörulið og framleiðsluvaran sem að verðmæti eru ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8420	Sléttipressur eða aðrar völsunarvélar, þó ekki fyrir málma eða gler, og valsar til þeirra	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild er að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðslu-vörunnar, og – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka efni flokkuð í sama vörulið og framleiðsluvaran sem að verðmæti eru ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8423	Vogir (þó ekki vogir með 5 cg nákvæmni eða meiri), þar með taldar talningar- og eftirlitsvogir; vogarlóð alls konar	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8425 til 8428	Vélbúnaður til lyftingar, meðhöndlunar, hleðslu og losunar	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka efni flokkuð í nr. 8431 sem að verðmæti eru ekki meira en 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8429	Jarðýtur, vegheflar, jöfnunarvélar, skafarar, vélskóflur, gröfur, ámokstursvélar, vélþjöppur og valtarar, sjálfknúið:			
	– Valtarar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka efni flokkuð í nr. 8431 sem að verðmæti eru ekki meira en 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8430	Annar vélbúnaður til að færa, hefla, jafna, skafa, grafa, þjappa, binda, vinna eða bora í mold, steinefni eða málmgrýti; fallhamrar og stauratogarar; snjóplógar og snjóblásarar	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka efni flokkuð í nr. 8431 sem að verðmæti eru ekki meira en 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 8431	Hlutir í valtara	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8439	Vélbúnaður til framleiðslu á deigi úr trefjakenndum sellulósa eða til framleiðslu eða vinnslu á pappír eða pappa	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka efni flokkuð í sama vörulið og framleiðsluvaran sem að verðmæti eru ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
8441	Annar vélbúnaður til vinnslu á pappírsdeigi, pappír eða pappa, þar með taldar hvers konar pappírs- eða pappaskurðarvélar	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka efni flokkuð í sama vörulið og framleiðsluvaran sem að verðmæti eru ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
8444 til 8447	Vélbúnaður í þessum vöruliðum til nota í textíliðnaði	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 8448	Hjálparbúnaður fyrir vélar í nr. 8444 og 8445	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8452	Saumavélar, þó ekki bókasaumavélar í nr. 8440; húsgögn, undirstöður og lok sérstaklega hannað fyrir saumavélar; saumavélanálar			
	– Saumavélar (einungis með stingsaumi) með hausum sem eru ekki meira en 16 kg að þyngd án vélar eða ekki meira en 17 kg að þyngd með vél	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – þar sem verðmæti efna sem eru notuð til að setja saman yfirhlutann (án vélar) og ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara , og – búnaður til að stilla þræði, útsauma og sikksakka er upprunavörur		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8456 til 8466	Vélar til smíða, vélbúnaður og fylgi- og varahlutir sem flokkast undir nr. 8456 til 8466.	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8469 til 8472	Skrifstofuvélar (til dæmis ritvélar, reiknivélar, gagnavinnsluvélar, fjölritunarvélar, heftivélar)	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8480	Mótakassar til málmsteypu; mótaundirstöður; mótamynstur; steypumót fyrir málm (þó ekki hrásteypumót), málmkarbíð, gler, jarðefni, gúmmí eða plast	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8482	Kúlu- eða keflaleg	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	eða	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8484	Þéttingar og áþekk tengi úr málmplötum í sambandi við annað efni eða úr tveimur eða fleiri málmlögum; samstæður eða úrval af þéttingum og þess konar tengjum af mismunandi gerðum, í pokum, hylkjum eða áþekkum umbúðum	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8485	Hlutar til vélbúnaðar, ekki búnir rafmagnstenglum, einangrurum, spólum, snertum eða öðrum rafmagnsbúnaði, sem ekki eru tilgreindir eða taldir með annars staðar í þessum kafla	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 85. kafla	Rafbúnaður og -tæki og hlutar til þeirra; hljóðupptöku- og hljóðflutningstæki, mynda- og hljóðupptökutæki og mynda- og hljóðflutningstæki fyrir sjónvarp, og hlutar og fylgihlutir til þess konar vara; þó ekki nr. 8501, 8502, úr 8518, 8519 til 8529, 8535 til 8537, úr 8541, 8542, 8544 til 8548, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8501	Rafhreyflar og rafalar (þó ekki rafalasamstæður)	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðslu-vörunnar, og – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka efni flokkuð í nr. 8503 sem að verðmæti eru ekki meira en 10% verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8502	Rafalasamstæður og hverfistraumbreytar	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðslu-vörunnar, og – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka efni flokkuð í nr. 8501 eða 8503 sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 8518	Hljóðnemar og standar fyrir þá; hátalarar, einnig í hátalaraboxi; rafmagnsheyrnartíðnimagnarar; rafmagnshljóðmagnarasett	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla: úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8519	Snúðar (plötusnúðar), plötuspilarar, snælduspilarar og önnur hljóðflutningstæki, án hljóðupptökubúnaðar:			
	– Rafmagnsplötuspilarar	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8520	Segulbandsupptökutæki og önnur hljóðupptökutæki, einnig með búnaði til endurskila á hljóði	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8521	Myndupptökutæki eða myndflutningstæki	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8522	Hlutar og fylgihlutir til tækjabúnaðar í nr. 8519 til 8521	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8523	Fullgerðir óáteknir miðlar til hljóðupptöku eða áþekkrar upptöku á öðrum merkjum, þó ekki vörur í 37. kafla	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8524	Hljómplötur, bönd og aðrir áteknir miðlar fyrir hljóð eða önnur merki upptekin á áþekkan hátt, þar með talin mót og frumgerðir (masters) til framleiðslu á upptökum, þó ekki vörur í 37. kafla:			
	– Mót og frumgerðir til framleiðslu á upptökum	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
		– í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka efni flokkuð í nr. 8523 sem að verðmæti eru ekki meira en 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8525	Senditæki fyrir firðtal, loftskeytasendingar, útvarpssendingar eða sjónvarp, einnig með móttökubúnaði eða hljóðupptöku- eða hljóðflutningsbúnaði; sjónvarpsmyndavélar	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8526	Ratsjár, radíómiðunartæki og radíófjarstýribúnaður	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8527	Móttökutæki fyrir firðtal, loftskeytasendingar eða útvarpssendingar, einnig sambyggð, í sama hylki, með hljóðupptöku- eða hljóðflutningstæki eða klukku	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðslu-vörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki telj-ast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8528	Sjónvarpsviðtæki (þar með taldir myndskjáir (video monitors) og myndvörpur (video projectors)), einnig með útvarpsviðtæki eða hljóð- eða myndupptökutæki eða -flutningstæki:			
	– Myndupptökutæki eða -flutningstæki með innbyggð-um búnaði fyrir móttöku á sjónvarpsmerki	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðslu-vörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki telj-ast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	– Annað	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðslu-vörunnar, og		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
		– verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		
8529	Hlutar eingöngu eða aðallega nothæfir til tækja í nr. 8525 til 8528			
	– Eingöngu eða aðallega nothæfir með myndupptöku- eða myndflutningstæki	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla: – úr vörum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8535 og 8536	Raftækjabúnaður til að tengja, rjúfa eða vernda rafrásir, eða til tengingar við eða í rafrásum	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka efni flokkuð í nr. 8538 sem að verðmæti eru ekki meira en 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8537	Bretti, töflur (þar með taldar talnastjórntöflur), stjórnborð, borð, skápar og aðrar undirstöður, búið tveim eða fleiri tækjum í nr. 8535 eða 8536, til rafstýringar eða dreifingar á rafmagni, þar með talinn búnaður sem búinn er áhöldum eða tækjum í 90. kafla, þó ekki rafbúnaður í nr. 8517	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka efni flokkuð í nr. 8538 sem að verðmæti eru ekki meira en 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 8541	Díóður, smárar og áþekkir hálfleiðarar, þó ekki þynnur sem hafa enn ekki verið skornar í flögur	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8542	Rafeindasamrásir og rafeindadvergrásir	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka efni flokkuð í nr. 8541 eða 8542 sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8544	Einangraður (þar með talinn gljábrenndur eða skauthúðaður) vír, kaplar (þar með taldir samása kaplar) og aðrir einangraðir rafleiðarar, einnig með tengihlutum; ljósleiðarar úr sérslíðruðum trefjum, einnig búnir rafleiðurum eða með tengihlutum	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8545	Rafskautskol, burstakol, lampakol, rafhlöðukol og aðrar vörur úr grafít eða öðru kolefni, einnig með málmi, til rafmagnsnotkunar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8546	Einangrarar úr hvers konar efni	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8547	Einangrandi tengihlutir í rafmagnsvélar, -tæki eða -búnað sem eru að öllu leyti úr einangrandi efni, einnig þótt við mótun þeirra hafi eingöngu vegna samsetningar verið notaðir minni háttar efnisþættir úr málmi (t.d. tengihlutir með skrúfgangi), þó ekki einangrarar í nr. 8546; rafmagnsrör og tengi til þeirra, úr ódýrum málmi fóðrað með einangrandi efni	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8548	Rafmagnshlutar til vélbúnaðar eða tækjabúnaðar, sem ekki eru tilgreindir eða taldir með annars staðar í þessum kafla	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8601 til 8607	Eimreiðar, vagnar og hlutar til þeirra fyrir járnbrautir eða sporbrautir	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8608	Sporbúnaður og tengihlutar fyrir járnbrautir eða sporbrautir; vélrænn merkja-, öryggis- eða umferðarstjórnbúnaður (þar með talinn rafknúinn), fyrir járnbrautir, sporbrautir, vegi, vatnaleiðir, bifreiðastæði, hafnarmannvirki eða flugvelli; hlutar til þess sem að framan greinir	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8609	Gámar (þar með taldir gámar til flutnings á vökvum) sérstaklega hannaðir og búnir til flutnings með einni eða fleiri gerðum farartækja	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 87. kafla	Ökutæki, þó ekki járn- eða sporbrautarvagnar og hlutar til þeirra; þó ekki nr. 8709 til 8711, úr 8712, 8715 og 8716, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8709	Vinnuvagnar, sjálfknúnir, án tækja til lyftingar eða meðhöndlunar, til nota í verksmiðjum, vörugeymslum, á hafnarsvæðum eða flugvöllum til flutnings á vörum stuttar vegalengdir; dráttarvélar til nota á stöðvarpöllum járnbrauta; hlutar til framangreindra ökutækja	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8710	Skriðdrekar og aðrir brynvarðir stríðsvagnar, vélknúnir, einnig búnir vopnum, og hlutar til slíkra ökutækja	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8711	Bifhjól (þar með talin stigin bifhjól) og reiðhjól með hjálparvél, með eða án hliðarvagns; hliðarvagnar:			
	– Með stimpilbrunahreyfli með sprengirými:			
	– 50 cm^3 eða minna	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Meira en 50 cm^3	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	– Annað	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 8712	Reiðhjól án kúlulega	Framleiðsla úr efnum sem flokkast ekki undir nr. 8714		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8715	Barnavagnar og hlutar til þeirra	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8716	Tengivagnar og festivagnar; önnur ökutæki ekki vélrænt knúin; hlutar til þeirra	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 88. kafla	Loftför, geimför, og hlutar til þeirra; þó ekki nr. úr 8804 og 8805, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 8804	Hverfifallhlífar	Framleiðsla úr efnum í öllum vöruliðum þar með töldum efnum í nr. 8804		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8805	Flugtaksbúnaður fyrir loftför; þilfarsfangarar eða svipaður búnaður; flughermar; hlutar til framangreindra vara	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
89. kafli	Skip, bátar og fljótandi mannvirki	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Óheimilt er þó að nota skipsskrokka í nr. 8906		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 90. kafla	Áhöld og tækjabúnaður til optískra nota, ljósmyndunar, kvikmyndunar, mælinga, prófunar, nákvæmnivinnu, lyflækninga eða skurðlækninga; hlutar og fylgihlutir til þeirra; þó ekki nr. 9001, 9002, 9004, úr 9005, úr 9006, 9007, 9011, úr 9014, 9015 til 9020 og 9024 til 9033, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
9001	Ljóstrefjar og ljóstrefjabúnt; ljósleiðarar, þó ekki í nr. 8544; þynnur og plötur úr ljósskautandi efni; linsur (einnig snertilinsur), strendingar (prisms), speglar og aðrar optískar vörur, úr hvers konar efni, án umgerðar, þó ekki þessar vörur úr gleri sem ekki hafa verið optískt unnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
9002	Linsur, strendingar, speglar og aðrar optískar vörur, úr hvers konar efni, í umgerð, sem eru hlutar eða tengihlutar til áhalda eða tækjabúnaðar, þó ekki þessar vörur úr gleri sem ekki hafa verið optískt unnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9004	Gleraugu, hlífðargleraugu og þess háttar, til sjónréttingar, verndar eða annars	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 9005	Sjónaukar fyrir bæði augu eða annað, aðrir optískir sjónaukar, og umgerðir til þeirra; þó ekki stjörnufræðilegir linsusjónaukar og umgerðir til þeirra	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 9006	Ljósmyndavélar (þó ekki fyrir kvikmyndir); leifturtæki til ljósmyndunar og leifturlampar, þó ekki glóðarlampar	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna er í heild ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
9007	Kvikmyndavélar og kvikmyndasýningavélar, einnig með hljóðupptökutækjum eða hljóðflutningstækjum	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
9011	Sambyggðar optískar smásjár, einnig til örmyndatöku, örkvikmyndatöku eða örmyndvörpunar	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 9014	Önnur áhöld og tæki til siglinga	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9015	Áhöld og tæki til landmælinga (þar með taldar mælingar eftir myndum), vatnamælinga, haffræðirannsókna, vatnafræðirannsókna, veðurfræðirannsókna eða jarðeðlisfræðirannsókna, þó ekki áttavitar; fjarlægðarmælar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9016	Vogir með 5 cg nákvæmni eða meiri, einnig með lóðum	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
9017	Áhöld til teiknunar, afmörkunar eða útreiknings (t.d. teiknivélar, uppdráttaafritarar (pantographs), gráðubogar, teikniáhaldasamstæður, reiknistokkar, reiknískífur); handáhöld til lengdarmælinga (t.d. málstokkar og málbönd, örkvarðar, rennimál), ekki skilgreind eða talin með annars staðar í þessum kafla	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9018	Áhöld og tæki til lyflækninga, skurðlækninga, tannlækninga eða dýralækninga, þar með taldir leifturritar (scintigraphic apparatus), önnur rafmagnslækningatæki og sjónprófunaráhöld:			
	– Tannlæknastólar með sambyggðum tannlæknaáhöldum eða skálum til munnskolunar	Framleiðsla úr efnum úr öllum vöruliðum að meðtöldum öðrum efnum úr nr. 9018	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
	– Annað	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
9019	Tæki til mekanóterapí; nuddtæki; tæki til sálfræðilegrar hæfileikaprófunar; ósonterapí-, oxygenterapí-, aerosólterapí-, gerviöndunar- eða önnur öndunartæki til lækninga	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
9020	Annar öndunarbúnaður og gasgrímur, þó ekki verndargrímur sem hvorki eru búnar vélrænum hlutum né skiptanlegum síum	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
9024	Vélar og tæki til að prófa hörku, styrkleika, þrýstiþol, þan eða aðra eðlisfræðilega eiginleika efna (t.d. málma, viðar, textílvara, pappírs, plasts)	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9025	Flotvogir og þess konar flotáhöld, hitamælar, háhitamælar, loftvogir, rakamælar og rakaþrýstimælar, einnig sjálfritandi, og hvers konar samsetning þessara áhalda	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
9026	Áhöld og tækjabúnaður til að mæla eða prófa flæði, hæð, þrýsting eða aðrar breytur í vökvum eða gasi (t.d. rennslismælar, vökvahæðarmælar, þrýstimælar, varmanotkunarmælar), þó ekki áhöld og tækjabúnaður í nr. 9014, 9015, 9028 eða 9032	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9027	Áhöld og tækjabúnaður til eðlisfræðilegrar eða efnafræðilegrar greiningar (t.d. ljósskautunarmælar, ljósbrotsmælar, ljósrofsmælar, gas- eða reykgreiningartæki); áhöld og tækjabúnaður til að mæla eða prófa fljótanleika, gropinleika, þenslu, yfirborðsspennu eða þess háttar; áhöld og tækjabúnaður til að mæla eða prófa magn hita, hljóðs eða ljóss (þar með taldir birtumælar); örsniðlar (microtomes)	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9028	Notkunar- og framleiðslumælar fyrir gas, vökva og rafmagn, þar með taldir mælar til prófunar á þeim:			

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Hlutar og fylgihlutir	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
9029	Snúningsteljarar, framleiðsluteljarar, ökugjaldsmælar, vegmælar, skrefateljarar og þess háttar; hraðamælar og snúningshraðamælar, þó ekki mælar í nr. 9015; snúðsjár	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9030	Sveiflusjár, litrófsgreiningartæki og önnur áhöld og tækjabúnaður til að mæla eða prófa rafmagnsstærðir, þó ekki mælar í nr. 9028; áhöld og tækjabúnaður til að mæla eða greina alfa-, beta-, gamma-, röntgen-, geim- eða aðra jónandi geislun	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
9031	Áhöld, tækjabúnaður og vélar til mælinga eða prófana, ekki skilgreind eða talin með annars staðar í þessum kafla; sniðmyndavörpur	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9032	Áhöld og tækjabúnaður til sjálfvirkrar stillingar og stjórnunar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9033	Hlutar og fylgihlutir (sem ekki eru tilgreindir eða taldir með annars staðar í þessum kafla) fyrir vélar, tæki, áhöld eða tækjabúnað í 90. kafla	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 91. kafla	Klukkur og úr og hlutar til þeirra; þó ekki nr. 9105 og 9109 til 9113, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
9105	Aðrar klukkur	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðslu-vörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki telj-ast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
9109	Klukkuverk, fullgerð og samsett	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðslu-vörunnar, og – verðmæti notaðra efna sem ekki telj-ast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
9110	Fullgerð úrverk eða klukkuverk, ósamsett eða samsett að hluta (gangverkssamstæður); ófullgerð úrverk eða klukkuverk, samsett; gróf úrverk eða klukkuverk:	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar, og – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í nr. 9114 sem að verðmæti eru ekki meira en 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
9111	Úrkassar og hlutar til þeirra	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
9112	Klukkukassar og kassar af áþekkri gerð fyrir aðrar vörur í þessum kafla, og hlutar til þeirra	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
9113	Úrólar, úrbönd og úrfestar, og hlutar til þeirra:			
	– Úr ódýrum málmi, einnig húðað eða plettað góðmálmi	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
92. kafli	Hljóðfæri; hlutar og fylgihlutir til þess konar vara	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
93. kafli	Vopn og skotfæri; hlutar og fylgihlutir til þeirra	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 94. kafla	Húsgögn; rekkjubúnaður, dýnur, rúmbotnar, púðar og áþekkur stoppaður húsbúnaður; lampar og ljósabúnaður, ót.a.; ljósaskilti, ljósanafnskilti og þess háttar; forsmíðaðar byggingar; þó ekki nr. úr 9401, úr 9403, 9405 og 9406, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 9401 og úr 9403	Húsgögn úr ódýrum málmi sem í er notað óbólstrað baðmullarefni 300 g/m^2 að þyngd eða minna	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran EÐA Framleiðsla: – úr forsaumuðu baðmullarefni í nr. 9401 eða 9403, enda sé: – verðmæti þess ekki meira en 25% af verksmiðjuverði framleiðslu-vörunnar, og – öll hin efnin séu þegar upprunavörur og flokkast ekki undir nr. 9401 eða 9403		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
9405	Lampar og ljósabúnaður, þar með talin leitarljós og kastljós og hlutar til þeirra, ót.a.; ljósaskilti, ljósanafnskilti og þess háttar sem tengt er föstum ljósgjafa, og hlutar til þeirra, sem ekki er tilgreint eða talið með annars staðar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9406	Forsmíðaðar byggingar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 95. kafla	Leikföng, leikspil og íþróttabúnaður; hlutar og fylgihlutir til þessara vara; þó ekki nr. 9503 og úr 9506, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
9503	Önnur leikföng; smækkuð líkön (í stærðarhlutföllum) og áþekk tómstundalíkön, einnig gangfær; hvers konar þrautir	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 9506	Hlutir og búnaður til fimleika, frjálsra íþrótta, annarra íþrótta (þó ekki borðtennis) eða útileikja, sem ekki er tilgreint eða talið með annars staðar í þessum kafla; sundlaugar og vaðlaugar	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó er heimilt að nota grófmótaða kubba við gerð golfkylfuhausa		
úr 96. kafla	Ýmsar framleiddar vörur; þó ekki nr. úr 9601, úr 9602, úr 9603, 9605, 9606, 9612, úr 9613 og úr 9614, sem um gilda eftirfarandi reglur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 9601 og úr 9602	Unnin útskurðarefni úr dýra- jurta- eða steinaríkinu	Framleiðsla úr „unn-um“ útskurðarefnum í sama vörulið		
úr 9603	Sópar og burstar (þó ekki hrískústar og svipaðar vörur og burstar úr marðar- eða íkornahári), handstýrðir vélrænir gólfsópar, án hreyfils; málningarpúðar og -rúllur; skaftþvögur og þveglar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
9605	Hreinlætis-, sauma- eða snyrtisett fyrir skó og fatnað til nota á ferðalögum	Hver hlutur samstæðunnar verður að uppfylla regluna sem um hann gilti væri hann ekki hlutur af samstæðunni. Þó er heimilt að hafa með hluti sem ekki eru upprunavörur enda sé verðmæti þeirra ekki meira en 15% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9606	Hnappar, þrýstitölur, smellur og smelluhnappar, hnappamót og aðrir hlutar til þeirra vara; hnappaefni (button blanks)	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9612	Ritvélaborðar eða áþekk bönd með bleki eða unnin á annan hátt til áprentunar, einnig á spólum eða í hylkjum; blekpúðar, einnig með bleki eða í öskjum	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki meira en 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 9613	Kveikjarar með þrýstirafkveikju	Framleiðsla þar sem verðmæti efna í nr. 9613 er ekki meira en 30% verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	*Vörulýsing*	*Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi*		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 9614	Reykjarpípur og pípuhausar	Framleiðsla úr grófmótuðum kubbum		
97. kafli	Listaverk, safnmunir og forngripir	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

III. VIÐBÆTIR

EUR.1-FLUTNINGSSKÍRTEINIÐ OG UMSÓKN UM EUR.1-FLUTNINGSSKÍRTEINI

Fyrirmæli um prentun:

1. Hvert eyðublað skal vera 210 × 297 mm að stærð; leyfileg frávik eru frá mínus 5 mm og upp í plús 8 mm á lengd. Pappír sá sem notaður er skal vera hvítur skrifpappír, límvatnsborinn, sem inniheldur ekki vélunninn trémassa og vegur minnst 25 g miðað við fermetra. Hann skal vera búinn grænu prentuðu bakgrunnsmynstri sem gerir allar falsanir með vélrænum eða kemískum hætti augljósar.

2. Opinber yfirvöld EES-ríkjanna geta áskilið sér að annast prentun skírteinanna eða falið hana prentsmiðjum sem viðurkenndar eru af þeim. Í því tilviki skal vísað til viðurkenningarinnar á hverju skírteini. Á hvert skírteini skal vera skráð nafn og heimilisfang prentsmiðjunnar eða tákn sem gefur til kynna hver hún er. Skírteinið skal enn fremur bera raðnúmer, prentað eða ritað á annan hátt, sem auðkenni það.

FLUTNINGSSKÍRTEINI

1. Útflytjandi (nafn, fullt heimilisfang, land)	**EUR. 1** **Nr.** A 000.000 Sjá skýringar á bakhlið áður en eyðublaðið er útfyllt
3. Viðtakandi (nafn, fullt heimilisfang, land)(valfrjálst)	**2. Skírteini sem notað er í fríðindaverslun milli** ..... og ..... (Tilgreinið viðkomandi land, lönd eða yfirráðasvæði)
	4. Land, lönd eða yfirráðasvæði þar sem framleiðslu-vörurnar teljast upprunnar / **5. Ákvörðunarland, -lönd eða -yfirráðasvæði**
6. Upplýsingar um flutning (valfrjálst)	**7. Athugasemdir**

8. Vörunúmer; merki og númer á stykkjum; tala og tegund umbúða([1]); vörulýsing	**9. Brúttóþyngd (kg) eða annað mál (lítrar, m^3, o.s.frv.)**	**10. Vörureikn-ingar** (valfrjálst)

11. ÁRITUN TOLLYFIRVALDA	**12. YFIRLÝSING ÚTFLYTJANDA**
Yfirlýsingin staðfest Útflutningsskjal([2]) Eyðublað ..... Nr. ..... Tollstöð ..... Útgáfuland eða -yfirráðasvæði ..... **Stimpill** .... Dagsetning .... (Undirskrift)	Ég undirritaður lýsi yfir að ofangreindar vörur fullnægja skilyrðum fyrir útgáfu þessa skírteinis. Staður og dagsetning .... (Undirskrift)

([1]) Ef vörur eru ekki í umbúðum skal tilgreina stykkjatölu eða rita „bulkavörur" eftir því sem við á.

([2]) Útfyllist aðeins ef reglur í útflutningslandinu eða -yfirráðasvæðinu mæla svo fyrir.

13. BEIÐNI UM SANNPRÓFUN, til:	14. NIÐURSTAÐA SANNPRÓFUNAR
	Sannprófun hefur leitt í ljós að þetta skírteini(1) ☐ var gefið út af því tollyfirvaldi sem tilgreint er í skírteininu og að upplýsingar þær sem í því eru gefnar eru réttar ☐ uppfyllir ekki skilyrði um áreiðanleika og nákvæmni (sjá meðfylgjandi athugasemdir)
Farið er fram á sannprófun á áreiðanleika og nákvæmni upplýsinga í þessu skírteini ..... (Staður og dagsetning) Stimpill ..... (Undirskrift)	..... (Staður og dagsetning) Stimpill ..... (Undirskrift) (1) Setjið X í viðeigandi reit

ATHUGASEMDIR

1. Á flutningsskírteini má hvorki afmá það sem ritað hefur verið né rita ofan í það sem fyrir er. Breytingar skulu gerðar þannig að strikað er yfir röngu atriðin en hinum réttu er bætt við, eftir því sem við á. Sá sem fyllir út skírteinið skal rita upphafsstafi sína við allar breytingar sem þannig eru gerðar og þær skulu staðfestar af tollyfirvöldunum í útflutningslandinu eða -yfirráðasvæðinu.
2. Óheimilt er að skilja eftir eyðu milli liða á skírteininu og fyrir framan hvern vörulið ber að skrá vörunúmer. Strax á eftir síðasta vöruliðnum skal draga lárétt strik. Eyðu þá sem eftir verður ónotuð skal strika yfir þannig að engu verði aukið við síðar.
3. Heiti varanna ber að tilgreina í samræmi við viðskiptavenjur með nægilegri nákvæmni til að hægt sé að þekkja þær af lýsingunni.

UMSÓKN UM FLUTNINGSSKÍRTEINI

1. **Útflytjandi** (nafn, fullt heimilisfang, land)	**EUR. 1** **Nr. A 000.000** Sjá skýringar á bakhlið áður en eyðublaðið er útfyllt **2. Skírteini sem notað er í fríðindaverslun milli** ..... og ..... (Tilgreinið viðkomandi land, lönd eða yfirráðasvæði)	
3. Viðtakandi (nafn, fullt heimilisfang, land)(valfrjálst)	**4. Land, lönd eða yfirráðasvæði þar sem framleiðslu-vörurnar teljast upprunnar**	**5. Ákvörðunarland, -lönd eða -yfirráðasvæði**
6. Upplýsingar um flutning (valfrjáls útfylling)	**7. Athugasemdir**	

8. Vörunúmer; merki og númer á stykkjum; tala og tegund umbúða([1]); vörulýsing	**9. Brúttóþyngd (kg) eða annað mál (lítrar, m^3, o.s.frv.)**	**10. Vörureikn-ingar** (valfrjálst)

([1]) Ef vörur eru ekki í umbúðum skal tilgreina stykkjatölu eða rita „búlkavörur" eftir því sem við á.

YFIRLÝSING ÚTFLYTJANDA

Ég undirritaður, útflytjandi þeirra vara, sem lýst er á bakhlið,

LÝSI YFIR að vörurnar fullnægja skilyrðum fyrir útgáfu á viðfestu skírteini;

TILGREINI þau atvik sem ráða því að þessar vörur teljast fullnægja ofangreindum skilyrðum:

.....

.....

.....

.....

LEGG FRAM eftirgreind gögn þessu til stuðnings ([1]):

.....

.....

.....

.....

SKULDBIND MIG TIL að leggja fram, ef þess verður krafist af réttum yfirvöldum, öll frekari sönnunargögn sem þau kunna að telja nauðsynleg til að viðfest skírteini verði gefið út, svo og til að samþykkja að viðkomandi yfirvöld athugi bókhald mitt og aðstæður við framleiðslu framangreindra vara, ef því er að skipta:

ÓSKA EFTIR útgáfu á viðfestu skírteini vegna þessara vara.

.....
(Staður og dagsetning)

.....
(Undirskrift)

([1]) Til dæmis: innflutningsskjöl, flutningsskírteini, vörureikningar, yfirlýsingar framleiðenda, o.s.frv., varðandi þær framleiðsluvörur sem notaðar hafa verið við framleiðslu eða þær vörur sem fluttar eru út aftur í óbreyttu ástandi.

IV. VIÐBÆTIR

YFIRLÝSING Á VÖRUREIKNINGI

Yfirlýsing á vörureikningi, en texti hennar kemur fram á bakhlið, skal gerð í samræmi við neðanmálsgreinarnar. Hins vegar þarf ekki að endurtaka neðanmálsgreinarnar.

Útflytjandi framleiðsluvara sem skjal þetta tekur til (leyfi tollyfirvalda nr.....([1])) lýsir því yfir að vörurnar séu, ef annars er ekki greinilega getið, af EES-fríðindauppruna([2])

Spænsk útgáfa

El exportador de los productos incluidos en el presente documento (autorización aduanera n°.....([1])) declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial EEE([2])

Dönsk útgáfa

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument, (toldmyndighedernes tilladelse nr. ...([1])), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i EØS([2])

Þýsk útgáfa

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs Nr. ..([1])) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte EWR-Ursprungswaren sind ([2])

Grísk útgáfa

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο (άδεια τελωνείου υπ¨ αριθ. ....([1])) δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησιακής καταγωγής ΕΟΧ([2])

Frönsk útgáfa

L'exportateur des produits couverts par le présent document (autorisation douanière n°. ...([1])) déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle EEE([2])

Ítölsk útgáfa

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento (autorizzazione doganale n. ...([1]) dichiara che, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale SEE([2])

Hollensk útgáfa

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. ...([1])), verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële EER-oorsprong zijn([2])

Portúgölsk útgáfa

O abaixo assinado, exportador dos produtos cobertos pelo presente documento (autorização aduaneira n° ...([1])), declara que, salvo expressamente indicado em contrário, estes producos são de origem preferencial EEE([2])

Ensk útgáfa

The exporter of the products covered by this document (customs authorization No. .....([1])) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of EEA preferential origin([2])

Norsk útgáfa

Eksportøren av produktene omfattet av dette dokument (tollmyndighetenes autorisasjonsnr. ...([1])) erklærer at disse produktene, unntatt hvor annet er tydelig angitt, har EØS preferanseopprinnelse([2])

Finnsk útgáfa

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa numero....([1])) ilmiottaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohteluun iokeuttavaa ETA-alkuperää([2])

Sænsk útgáfa

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyndighetens tillstånd nr...([1])) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande EES-ursprung([2])

.....([3])

(Staður og dagsetning)

.....([4])
(Undirskrift útflytjanda; auk þess þarf nafn þess sem undirritar yfirlýsinguna að koma fram með skýrum stöfum)

([1]) Þegar viðurkenndur útflytjandi í skilningi 22. gr. bókunarinnar gefur út yfirlýsingu á vörureikningi skal leyfisnúmer hans koma fram í þessari eyðu. Ef yfirlýsingin er ekki gefin út af viðurkenndum útflytjanda skal svigagreinin felld burt eða eyðan skilin eftir óútfyllt.

([2]) Þegar yfirlýsing á vörureikningi tekur að öllu leyti eða að hluta til framleiðsluvara sem eru upprunnar í Ceuta og Melilla í skilningi 38. gr. bókunarinnar, verður útflytjandi að gefa það skýrt til kynna með tákninu „CM" á skjalinu sem yfirlýsingin er gefin út á.

([3]) Ekki er þörf á að taka þetta sérstaklega fram ef upplýsingarnar koma fram á skjalinu sjálfu.

([4]) Sjá 5. mgr. 21. gr. bókunarinnar. Ef þess er ekki krafist að útflytjandi skrifi undir eigin hendi felur það jafnframt í sér að ekki er þörf á að taka nafn þess sem undirritar fram.

V.VIÐBÆTIR

YFIRLÝSING BIRGIS

Yfirlýsing birgis, en texti hennar kemur fram hér að neðan, skal gefin út í samræmi við neðanmálsgreinarnar. Hins vegar þarf ekki að endurtaka neðanmálsgreinarnar.

YFIRLÝSING BIRGIS

vegna vara sem hlotið hafa aðvinnslu á EES
án þess að hafa fengið viðurkenningu um fríðindauppruna

Ég, undirritaður, birgir þeirra vara sem getið er á viðfestu skjali, lýsi því yfir að:

1. Eftirtalin efni sem ekki eru upprunnin á EES hafa verið notuð á EES til að framleiða þessar vörur:

Lýsing á vörunni([1])	Lýsing á efnum sem ekki eru upprunnin á EES	ST-númer á efnum sem eru notuð en ekki upprunnin á EES([2])	Verðmæti efna sem eru notuð en ekki upprunnin á EES([2])([3])
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
		Heildarverðmæti:	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
		Heildarverðmæti:	.....

2. Öll önnur efni notuð á EES við framleiðslu þessara vara eru upprunnin á EES.

3. Eftirtaldar vörur hafa hlotið aðvinnslu *utan* EES í samræmi við 11. gr. bókunar 4 við EES-samninginn og hafa fengið þar áunninn heildarvirðisauka sem hér segir:

Lýsing á vörunni(1)	Áunninn heildarvirðisauki sem fékkst utan EES(1)
.....	.....
.....	.....
.....	.....
	.....
	(Staður og dagsetning)
	.....
	.....
	.....
	(Heimilisfang og undirskrift birgis; auk þess verður nafn þess sem undirritar yfirlýsinguna að koma fram með skýrum stöfum)

(1) Ef vörureikningur, afhendingarseðill eða annað viðskiptaskjal sem yfirlýsingin er fest við tekur til ýmissa vörutegunda eða vara sem innihalda ekki efni sem eru ekki upprunaefni að sama leyti, verður birgir að greina vandlega á milli þeirra.

Dæmi:

Skjalið tekur til ýmissa gerða af rafhreyflum í nr. 8501 sem nota á við framleiðslu þvottavéla í nr. 8450. Tegundir og verðmæti efna sem eru ekki upprunaefni og notuð eru við framleiðslu þessara hreyfla er mismunandi. Af þeim sökum verður að aðgreina gerðirnar í fyrsta dálki og veita skal upplýsingar sem krafist er í öðrum dálkum sérstaklega fyrir hverja þeirra, þannig að framleiðanda þvottavélanna sé gert kleift að meta uppruna framleiðsluvara sinna eftir því hvaða gerð rafhreyfla hann notar.

(2) Einungis skal gefa þær upplýsingar sem krafist er í þessum dálkum ef nauðsyn krefst þess.

Dæmi:

Í reglu um fatnað úr 62. kafla segir að nota megi garn sem er ekki upprunavara. Ef framleiðandi á slíkum fatnaði í Frakklandi notar innflutta vefnaðarvöru frá Sviss sem fengist hefur þar með því að vefa úr garni sem er ekki upprunavara, nægir svissneska birginum að lýsa í yfirlýsingu sinni efninu sem er ekki upprunaefni sem garni, án þess að nauðsyn beri til að gefa upplýsingar um ST-númer og verðmæti garnsins.

Framleiðandi vírs úr járni í ST-nr. 7217 sem hefur framleitt hann úr járnstöngum sem eru ekki upprunavörur skal setja í annan dálk „járnstangir". Ef nota á vírinn til framleiðslu vélar, sem heyrir undir upprunareglu um takmörkun á efnum sem eru ekki upprunaefni og eru notuð að ákveðnum hundraðshluta, skal veita upplýsingar í þriðja dálki um verðmæti stanganna sem eru ekki upprunavörur.

([3]) Með „verðmæti efna“ er átt við tollverð við innflutning á efnum sem eru notuð og eru ekki upprunavörur, eða, ef það er ekki þekkt og ekki verður sýnt fram á hvert það er, það verð sem fullvíst er að fyrst hafi verið greitt fyrir efnin á EES.

Gefa verður upp nákvæmt verðmæti fyrir hvert efni sem er ekki upprunaefni miðað við hverja einingu þeirra vara sem tilgreindar eru í fyrsta dálki.

([4]) Með „heildarvirðisauka“ er átt við allan þann kostnað sem safnast hefur upp utan EES, þar með talið verðmæti allra efnanna sem eru notuð þar.

Heildarvirðisauka sem hefur safnast saman utan EES verður að gefa upp nákvæmlega fyrir hverja einingu þeirra vara sem tilgreindar eru í fyrsta dálki.

VI. VIÐBÆTIR

LANGTÍMAYFIRLÝSING BIRGIS

Langtímayfirlýsing birgis, en texti hennar kemur fram á bakhlið, skal gerð í samræmi við neðanmálsgreinarnar. Hins vegar þarf ekki að endurtaka neðanmálsgreinarnar.

LANGTÍMAYFIRLÝSING BIRGIS

vegna vara sem hlotið hafa aðvinnslu á EES
án þess að hafa fengið viðurkenningu um fríðindauppruna

Ég, undirritaður, birgir þeirra vara sem getið er á þessu skjali og eru afhentar reglulega til

.....([1])

lýsi því yfir að:

1. Eftirtalin efni sem eru ekki upprunnin á EES hafa verið notuð á EES til að framleiða þessar vörur:

Lýsing á vörunni([2])	Lýsing á efnum sem eru ekki upprunnin á EES	ST-númer á efnum sem eru notuð en ekki upprunnin á EES([3])	Verðmæti efna sem eru notuð en ekki upprunnin á EES([3])([4])
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
		Heildarverðmæti:	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
		Heildarverðmæti:	.....

2. Öll önnur efni notuð á EES við framleiðslu þessara vara eru upprunnin á EES.

3. Vörurnar hafa hlotið aðvinnslu *utan* EES í samræmi við 11. gr. bókunar 4 við EES-samninginn og hafa fengið þar áunninn heildarvirðisauka sem hér segir:

Lýsing á vörunni([1])	Áunninn heildarvirðisauki sem fékkst utan EES([5])
.....	.....
.....	.....
.....	.....

Þessi yfirlýsing gildir fyrir allar síðari vörusendingar sem sendar eru

frá .....

til ..... ([6])

Ég skuldbind mig til að tilkynna ..... ([1]) ef þessi yfirlýsing fellur úr gildi.

.....
(Staður og dagsetning)

.....
.....
.....
(Heimilisfang og undirskrift birgis;
auk þess verður nafn þess sem undirritar
yfirlýsingu að koma fram með skýrum stöfum)

(1) Nafn og heimilisfang viðskiptavinar.

(2) Ef yfirlýsing tekur til ýmissa vörutegunda eða vara sem innihalda ekki efni sem eru ekki upprunavörur að sama leyti, verður seljandi að greina vandlega á milli þeirra.

Dæmi:

Skjalið tekur til ýmissa gerða af rafhreyflum í nr. 8501 sem nota á við framleiðslu þvottavéla í nr. 8450. Tegundir og verðmæti efna sem eru ekki upprunaefni og notuð eru við framleiðslu þessara hreyfla er mismunandi. Af þeim sökum verður að aðgreina gerðirnar í fyrsta dálki og veita skal upplýsingar sem krafist er hinum dálkunum sérstaklega fyrir hverja þeirra, þannig að framleiðanda þvottavélanna sé gert kleift að meta uppruna framleiðsluvara sinna eftir því hvaða gerð rafhreyfla hann notar.

(3) Einungis skal gefa þær upplýsingar sem krafist er í þessum dálkum ef nauðsyn krefst þess.

Dæmi:

Í reglu um fatnað úr 62. kafla segir að nota megi garn sem er ekki upprunavara. Ef framleiðandi á slíkum fatnaði í Frakklandi notar innflutta vefnaðarvöru frá Sviss sem fengist hefur þar með því að vefa úr garni sem er ekki upprunavara, nægir svissneska birginum að lýsa í yfirlýsingu sinni efninu sem er ekki upprunaefni sem garni, án þess að nauðsyn beri til að gefa upplýsingar um ST-númer og verðmæti garnsins.

Framleiðandi vírs úr járni í ST-nr. 7217 sem hefur framleitt hann úr járnstöngum sem eru ekki upprunavörur skal setja í annan dálk „járnstangir". Ef nota á vírinn til framleiðslu vélar, sem heyrir undir upprunareglu um takmörkun á efnum sem eru ekki upprunaefni og eru notuð að ákveðnum hundraðshluta, skal veita upplýsingar í þriðja dálki um verðmæti stanganna sem eru ekki upprunavörur.

(4) Með „verðmæti efna" er átt við tollverð við innflutning á efnum sem eru notuð og eru ekki upprunavörur, eða, ef það er ekki þekkt og ekki verður sýnt fram á hvert það er, það verð sem fullvíst er að fyrst hafi verið greitt fyrir efnin á EES.

Gefa verður upp nákvæmt verð fyrir hvert efni sem er ekki upprunaefni miðað við hverja einingu þeirra vara sem tilgreindar eru í fyrsta dálki.

(5) Með „heildarvirðisauka" er átt við allan þann kostnað sem safnast hefur upp utan EES, þar með talið verðmæti allra efnanna sem eru notuð þar.

Heildarvirðisauka sem hefur safnast saman utan EES verður að gefa upp nákvæmlega fyrir hverja einingu þeirra vara sem tilgreindar eru í fyrsta dálki.

(6) Færa skal inn dagsetningar. Gildistími yfirlýsingar birgis skal að öðru jöfnu ekki vera lengri en tólf mánuðir samkvæmt þeim skilyrðum sem sett eru af tollyfirvöldum í því landi þar sem yfirlýsing er gefin út.

VII. VIÐBÆTIR

SKRÁ YFIR FRAMLEIÐSLUVÖRUR SEM UM GETUR Í 3. MGR. 2. GR. OG ERU TÍMABUNDIÐ UNDANSKILDAR GILDISSVIÐI ÞESSARAR BÓKUNAR, ÞÓ EKKI ÁKVÆÐUM IV. – VI. BÁLKS

ST-númer	Vörulýsing
úr 2707	Olíur, þar sem þungi arómatískra efnisþáttanna er meiri en óarómatískra efnisþátta, sem áþekkar eru jarðolíu sem fengin er með eimingu úr háhitaðri koltjöru og af eimast meira en 65% miðað við þunga við 250° C (þar með talið blöndur af bensíni og bensóli), ætlaðar til notkunar sem orku- eða hitagjafi
2709 til 2715	Jarðolíur og vörur framleiddar með eimingu þeirra; tjörukennd efni; jarðvax
úr 2901	Raðtengd kolvatnsefni ætluð til notkunar sem orku- eða hitagjafi
úr 2902	Cyclan og cyclen (önnur en asúlen), bensen, tólúen, xylen ætlað til notkunar sem orku- eða hitagjafi
úr 3403	Smurefni sem innihalda jarðolíur eða olíur fengnar út tjörukenndum steinefnum, að því tilskildu að þær séu minna en 70% miðað við þyngd
úr 3404	Gervivax og unnið vax að meginstofni úr parafíni, jarðolíuvaxi, vaxi unnu úr tjörukenndum steinefnum, smákristölluðu vaxi
úr 3811	Tilbúin íblöndunarefni fyrir smurolíur sem innihalda jarðolíur eða olíur fengnar úr tjörukenndum steinefnum

VIII. VIÐBÆTIR

SKRÁ YFIR FRAMLEIÐSLUVÖRUR SEM UM GETUR Í 2. MGR. 2. GR. OG UM GILDIR AÐ YFIRRÁÐASVÆÐI AUSTURRÍKIS TELST EKKI TIL EES AÐ ÞVÍ ER VARÐAR ÁKVÖRÐUN UM UPPRUNA

ST-númer	Vörulýsing
úr 3505	Dextrín og önnur umbreytt sterkja, önnur en eteruð eða esteruð sterkja; lím
úr 3809	Áferðar- og íburðarefni (finishing agents), litberar til að hraða litun eða festingu litunarefna og aðrar vörur og blöndur (t.d. fyllir og litfestir) sem notað er í textíl-, pappírs-, leður- eða skyldum iðnaði, ót.a., að stofni til úr sterkjukenndum efnum eða innihalda sterkju eða framleiðsluvörur fengnar úr sterkju
úr 3823	Tilbúin bindiefni fyrir málmsteypumót eða málmsteypukjarna; kemískar vörur og framleiðsla kemísks eða skylds iðnaðar (þar með taldar blöndur úr náttúrlegum efnum), ót.a.; úrgangsefni kemísks eða skylds iðnaðar, ót.a.: – Tilbúin bindiefni fyrir málmsteypumót eða málmsteypukjarna sem innihalda sterkju eða framleiðsluvörur fengnar úr sterkju – Annað (en naftansýrur, óleysanleg sölt þeirra og esterar þeirra, ómótuð málmkarbít sem blandað hefur verið saman eða eru með málmbindiefni, tilbúin íblöndunarefni fyrir sement, steinlím eða steinsteypu, óeldfast steinlím og steinsteypa og sorbitól, annað en í nr. 2905 44) þar sem heildarmagn sykurs, sterkju, framleiðsluvara sem fengnar eru úr sterkju eða vara í nr. 0401 til 0404 er ekki meira en 30% miðað við þyngd

BÓKUN 5

UM FJÁRÖFLUNARTOLLA

(Liechtenstein, Sviss)

1. Með fyrirvara um 2. mgr. þessarar bókunar mega Liechtenstein og Sviss viðhalda tímabundið fjáröflunartollum á framleiðsluvörum sem falla undir tollskrárnúmer sem tilgreind eru í meðfylgjandi töflu enda uppfylli þau skilyrði 14. gr. samningsins. Að því er varðar nr. 0901 og úr 2101 skal afnema þessa tolla í síðasta lagi 31.12.1996.

2. Þegar framleiðsla hefur hafist í Sviss eða Liechtenstein á svipaðri framleiðsluvöru og skráð er í töflunni verður að afnema fjáröflunartollinn sem lagður er á síðarnefndu framleiðsluvöruna.

3. Sameiginlega EES-nefndin skal kanna ástandið fyrir árslok 1996.

Tafla

Tollskrárnúmer	Vörulýsing
0901	Kaffi, einnig brennt eða koffeínsneytt; kaffiskurn og kaffihýði; kaffilíki sem inniheldur eitthvað af kaffi (á fjögurra ára aðlögunartímabili)
úr 2101	Kjarni, kraftur og seyði úr kaffi, og framleiðsla að stofni til úr þessum kjarna, krafti og seyði (á fjögurra ára aðlögunartímabili)
2707. 1010/9990 2709. 0010/0090 2710. 0011/0029	Jarðolíur og vörur eimdar úr þeim
2711. 1110/2990	Jarðolíugas og annað loftkennt kolvetni
úr öllum köflum tollskrárinnar	Vörur notaðar sem vélaeldsneyti
úr 8407	Stimpil-eða hverfibrunahreyflar með neistakveikju, fyrir vélknúin ökutæki í nr. 8702. 9010, 8703. 1000/2420, 9010/9030, 8704. 3110/3120, 9010/9020
úr 8408	Stimpilbrunahreyflar með þrýstikveikju (dísil- eða hálfdísilhreyflar), fyrir vélknúin ökutæki í nr. 8702. 1010, 8703. 1000, 3100/3320, 8704. 2110/2120
úr 8409	Hlutar eingöngu eða aðallega nothæfir til hreyfla í nr. 8407 eða 8408: – Strokkstykki og strokklok fyrir vélknúin ökutæki í nr. 8702. 1010, 9010. 8703. 1000/2420, 3100/3320, 8704. 2110/2120, 3110/3120
úr 8702	Almenningsbifreiðar, sem hver um sig vegur ekki meira en 1600 kg
úr 8703	Bifreiðar og önnur vélknúin ökutæki aðallega gerð til fólksflutninga (þó ekki ökutæki í nr. 8702), þar með taldir skutbílar og kappakstursbílar

úr 8704		Ökutæki til vöruflutninga sem hvert um sig vegur ekki meira en 1600 kg
úr 8706		Grindur með hreyfli fyrir vélknúin ökutæki í0 nr. 8702. 1010, 9010, 8703. 1000/9030, 8704. 2110/2120, 3110/3120, 9010/9020
úr 8707		Yfirbyggingar (einnig ökumannshús) fyrir vélknúin ökutæki í nr. 8702. 1010, 9010, 8703. 1000/9030, 8704. 2110/2120, 3110/3120, 9010/9020
úr 8708		Hlutar og fylgihlutar fyrir vélknúin ökutæki í nr. 8702. 1010, 9010, 8703. 1000/9030, 8704. 2110/2120, 3110/3120, 9010/9020:
	1000	– Stuðarar og hlutar til þeirra
	2990	– Aðrir hlutar og fylgihlutar til yfirbygginga (einnig til ökumannshúsa), aðrir en í nr. 8708. 1000/2010, þó ekki farangursgrindur, númeraplötur og skíðagrindur;
		– Hemlar og afhemlar og hlutar til þeirra:
	3100	– Áfestir bremsuborðar
	3990	– Annað en þrýstiloftsgeymar, fyrir bremsur
	4090	– Gírkassar
	5090	– Driföxlar með mismunadrifi, einnig búið öðrum diskskiptibúnaði
	6090	– Driflausir öxlar og hlutar til þeirra
	7090	– Ökuhjól og hlutar og fylgihlutir til þeirra, þó ekki felgur og hlutar þeirra, sem hafa ekki fengið yfirborðsmeðferð, og felgur og hlutar þeirra, óunnið eða grófunnið
	9299	– Hljóðdeyfar og útblástursrör þó ekki venjulegir hljóðdeyfar með hliðargreinum sem eru ekki lengri en 15 cm
	9390	– Tengsli og hlutar til þeirra
	9490	– Stýrishjól, stýrisstangir og stýrisvélar
	9999	– Annað, þó ekki hlífar fyrir stýrishjól

BÓKUN 6

UM SÖFNUN LÖGBOÐINS VARAFORÐA Í SVISS OG LIECHTENSTEIN

Þegar alvarlegur birgðaskortur ríkir í Sviss og Liechtenstein má fella inn í áætlun um lögboðinn varaforða nauðsynlegar framleiðsluvörur fyrir lífsafkomu þegnanna og, að því er Sviss varðar, fyrir afkomu hersins, séu þær ekki framleiddar í nægilega ríkum mæli eða alls ekki í Sviss og Liechtenstein og eru þess eðlis að hægt er að geyma þær sem varaforða.

Í Sviss og Liechtenstein skal, við framkvæmd þessarar áætlunar, hvorki með beinum né óbeinum hætti gert upp á milli innfluttra framleiðsluvara frá hinum samningsaðilunum og innlendra framleiðsluvara sem eru svipaðar eða koma í stað þeirra framleiðsluvara sem um ræðir.

BÓKUN 7

UM MAGNTAKMARKANIR SEM ÍSLAND MÁ VIÐHALDA

Þrátt fyrir 11. gr. samningsins er leyfilegt að viðhalda magntakmörkunum á Íslandi á eftirtöldum vörum:

Íslensk tollskrárnúmer	**Vörulýsing**
9603	Sópar, burstar (þar með taldir burstar sem eru hlutar af vélum, tækjum eða ökutækjum), handstýrðir vélrænir gólfsópar, án hreyfils, þveglar og fjaðrakústar; tilbúin knippi eða vöndlar til framleiðslu á sópum eða burstum; málningarpúðar og -rúllur; skaftþvögur (þó ekki rúlluþvögur);
	– Tannburstar, rakkústar, hárburstar, naglaburstar, augnhárabursta og aðrir hreinlætisburstar til nota á menn, þar með taldir slíkir burstar sem eru hlutar til tækja:
9603 29	– – Aðrir:
9603 29 01	– – – Með plastbaki
9603 29 09	– – – Annað

BÓKUN 8

UM RÍKISEINKASÖLUR

1. Ákvæði 16. gr. samningsins skulu koma til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995 vegna viðskipta sem fara fram vegna eftirtalinna ríkiseinkasala í viðskiptum:

- einkasölu í Austurríki á salti,
- einkasölu á Íslandi á tilbúnum áburði,
- einkasölu í Sviss og Liechtenstein á salti og byssupúðri.

2. Ákvæði 16. gr. gilda einnig um vín (ST-númer 2204).

BÓKUN 9

UM VIÐSKIPTI MEÐ FISK OG AÐRAR SJÁVARAFURÐIR

1. gr.

1. Með fyrirvara um ákvæðin í 1. viðbæti skulu EFTA-ríkin við gildistöku samningsins fella niður innflutningstolla og gjöld sem hafa samsvarandi áhrif af þeim vörum sem tilgreindar eru í töflu I í 2. viðbæti.

2. Með fyrirvara um ákvæðin í 1. viðbæti skulu EFTA-ríkin ekki beita magntakmörkunum á innflutning eða ráðstöfunum sem hafa samsvarandi áhrif varðandi þær vörur sem tilgreindar eru í töflu I í 2. viðbæti. Í þessu sambandi skulu ákvæði 13. gr. samningsins gilda.

2. gr.

1. Bandalagið skal við gildistöku samningsins fella niður innflutningstolla og gjöld sem hafa samsvarandi áhrif af þeim vörum sem tilgreindar eru í töflu II í 2. viðbæti.

2. Bandalagið skal lækka í áföngum tolla af þeim vörum sem tilgreindar eru í töflu III í 2. viðbæti, í samræmi við eftirfarandi tímaáætlun:

   a) 1. janúar 1993 skulu allir tollar lækkaðir í 86% af grunntolli;

   b) fjórar frekari lækkanir, 14% hver af grunntolli, skulu framkvæmdar 1. janúar 1994, 1. janúar 1995, 1. janúar 1996 og 1. janúar 1997.

3. Grunntollar, sem lækkun tolla í áföngum samkvæmt 2. mgr. skal miðast við, skulu varðandi hverja vöru vera þeir tollar sem bandalagið hefur bundið innan Hins almenna samkomulags um tolla og viðskipti (GATT) eða, í þeim tilvikum þar sem tollurinn er ekki bundinn, ytri tollur bandalagsins hinn 1. janúar 1992. Ef marghliða viðskiptaviðræðurnar, sem kenndar hafa verið við Úrúgvæ, leiða til tollalækkana eftir 1. janúar 1992 skulu tollar, sem þannig hafa verið lækkaðir, teljast grunntollar.

   Þar sem lægri tollar gilda fyrir tilteknar vörur á grundvelli tvíhliða samninga milli bandalagsins og einstakra EFTA-ríkja skulu þeir tollar taldir grunntollar varðandi hvert og eitt hlutaðeigandi EFTA-ríki.

4. Þegar tollprósentur eru ákvarðaðar samkvæmt 2. og 3. mgr. skulu þær reiknaðar þannig að fyrsti aukastafur teljist með en öðrum aukastaf sé sleppt.

5. Bandalagið skal ekki beita magntakmörkunum á innflutning eða ráðstöfunum sem hafa samsvarandi áhrif varðandi þær vörur sem tilgreindar eru í 2. viðbæti. Í þessu sambandi skulu ákvæði 13. gr. samningsins gilda.

3. gr.

Ákvæði 1. og 2. gr. skulu gilda um vörur sem eru upprunnar hjá samningsaðilum. Upprunareglur er að finna í bókun 4 við samninginn.

4. gr.

1. Aðstoð sem veitt er af ríkisfjármunum til sjávarútvegs og raskar samkeppni, skal afnumin.

2. Löggjöf varðandi markaðsskipulag sjávarútvegs skal breytt þannig að hún raski ekki samkeppni.

3. Samningsaðilar skulu leitast við að tryggja samkeppnisskilyrði sem geri hinum samningsaðilunum kleift að beita ekki ráðstöfunum gegn undirboðum og jöfnunartollum.

5. gr.

Samningsaðilar skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að öll fiskiskip, sem sigla undir fána annarra samningsaðila, hafi jafnan aðgang og þeirra eigin fiskiskip að höfnum og markaðsmannvirkjum vegna frumvinnslu ásamt öllum tækjum og aðstöðu sem þeim tengjast.

Þrátt fyrir ákvæði undanfarandi málsgreinar má samningsaðili hafna löndun á fiski úr fiskistofnum sem báðir aðilar hafa hagsmuni af að nýta og sem alvarlegur ágreiningur er um stjórnun á.

6. gr.

Hafi nauðsynlegar lagabreytingum ekki verið komið í framkvæmd þegar samningurinn tekur gildi, þannig að samningsaðilar telji viðunandi, má leggja ágreiningsatriði fyrir sameiginlegu EES-nefndina. Takist ekki að ná samkomulagi skulu ákvæði 114. gr. samningsins gilda að breyttu breytanda.

7. gr.

Ákvæði samninganna sem taldir eru upp í 3. viðbæti skulu hafa forgangsgildi gagnvart ákvæðum þessarar bókunar að því leyti sem viðkomandi EFTA-ríkjum eru þar veitt betri viðskiptakjör en gert er í þessari bókun.

1. VIÐBÆTIR

1. gr.

Að því er varðar afurðir, sem eru taldar hér á eftir, getur Finnland viðhaldið núgildandi reglum sínum tímabundið. Finnland skal leggja fram ákveðna tímatöflu um afnám þessara undanþága eigi síðar en 31. desember 1992.

ST-númer	Vörulýsing
úr 0302	Fiskur, nýr eða kældur, þó ekki fiskflök og annað fiskkjöt í nr. 0304: – Lax – Eystrasaltssíld
úr 0303	Fiskur, frystur, þó ekki fiskflök og annað fiskkjöt í nr. 0304: – Lax – Eystrasaltssíld
úr 0304	Fiskflök og annað fiskkjöt (einnig hakkað), nýtt, kælt eða fryst: – Ný eða kæld laxaflök – Ný eða kæld Eystrasaltssíldarflök (Orðið „flök“ skal einnig eiga við flök sem eru föst saman, t.d. á bakinu eða á kviðnum.)

2. gr.

1. Liechtenstein og Sviss mega halda innflutningstollum á eftirfarandi afurðum:

ST-númer	Vörulýsing
úr 0301 til 0305	Fiskar, þó ekki fryst flök í 0304, aðrir en sjávarfiskur, áll og lax

Þetta fyrirkomulag skal tekið til endurskoðunar fyrir 1. janúar 1993.

2. Með fyrirvara um tollbreytingar sem kunna að leiða af marghliða viðskiptaviðræðunum í Úrúgvælotunni mega Liechtenstein og Sviss halda breytilegum gjöldum innan ramma landbúnaðarstefnu sinnar varðandi eftirfarandi sjávarafurðir.

ST-númer	Vörulýsing
úr 15. kafla	Feiti og olíur til manneldis
úr 23. kafla	Fóður til dýraeldis

3. gr.

1. Að því er varðar afurðir, sem eru taldar hér á eftir, má Svíþjóð beita magntakmörkunum á innflutning fram til 31. desember 1993, svo fremi sem það þykir nauðsynlegt til að forðast alvarlega röskun á sænska markaðinum.

ST-númer	Vörulýsing
úr 0302	Fiskur, nýr eða kældur, þó ekki fiskflök og annað fiskkjöt í nr. 0304: – Síld – Þorskur

2. Á meðan Finnland heldur tímabundið núgildandi reglum um Eystrasaltssíldina má Svíþjóð beita magntakmörkunum á innflutning á þeirri afurð þegar hún er upprunnin í Finnlandi.

2. VIÐBÆTIR

Tafla I

ST-númer	Vörulýsing
0208	Annað kjöt og ætir hlutar af dýrum, nýtt, kælt eða fryst:
úr 0208 90	– Annað: – – Af hval
3. kafli	Fiskur og krabbadýr, lindýr og aðrir vatna- og sjávarhryggleysingjar
1504	Feiti og olíur og þættir þeirra, úr fiski eða sjávarspendýrum, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt
1516	Feiti eða olíur úr dýra- eða jurtaríkinu og þættir þeirra, hert að fullu eða hluta, víxlesterað, enduresterað eða elaídínerað, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:
úr 1516 10	– Dýrafeiti og -olíur og þættir þeirra: – – Fengið eingöngu úr fiski eða sjávarspendýrum
1603	Kjarnar og safar úr kjöti, fiski eða krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum:
úr 1603 00	– Kjarnar og safar úr hvalkjöti, fiski eða krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum
1604	Fiskur, lagaður eða varinn skemmdum; styrjuhrogn og eftirlíkingar þeirra lagaðar úr hrognum
1605	Krabbadýr, lindýr og aðrir vatnahryggleysingjar, lagað eða varið skemmdum
2301	Mjöl, fín- eða grófmalað, og kögglar, úr kjöti, hlutum úr dýrum, fiski eða krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum, óhæft til manneldis; hamsar:

	úr 2301 10	– Mjöl, fín- eða grófmalað, og kögglar, úr kjöti eða hlutum úr dýrum; hamsar:
		– – Hvalmjöl
	2301 20	– Mjöl, fín- eða grófmalað, og kögglar, úr fiski eða krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum
2309		Framleiðsla til dýraeldis:
	úr 2309 90	– Önnur:
		– – Fiskmelta

Tafla II

	SAT-númer	Vörulýsing
	0302 50 0302 69 35 0303 60 0303 79 41 0304 10 31	Þorskur (Gadus morhua, Gadus ogac, Gadus macrocephalus) og ískóð (Boreogadus saida), ný, kæld eða fryst, þar með talin flök, ný eða kæld
	0302 62 00 0303 72 00	Ýsa (Melanogrammus aeglefinus), ný, kæld eða fryst, þar með talin flök, ný eða kæld
úr	0304 10 39	
	0302 63 00 0303 73 00	Ufsi (Pollachius virens), nýr, kældur eða frystur, þar með talin flök, ný eða kæld
úr	0304 10 39	
	0302 21 10 0302 21 30 0303 31 10 0303 31 30	Grálúða (Reinhardtius hippoglossoides) og lúða (Hippoglossus hippoglossus), ný, kæld eða fryst, þar með talin flök, ný eða kæld
úr	0304 10 39	
	0305 62 00 0305 69 10	Þorskur (Gadus morhua, Gadus ogac, Gadus macrocephalus) og ískóð (Boreogadus saida), söltuð en ekki þurrkuð eða reykt, svo og í saltlegi
	0305 51 10 0305 59 11	Þorskur (Gadus morhua, Gadus ogac, Gadus macrocephalus) og ískóð (Boreogadus saida), þurrkuð, ekki söltuð
	0305 30 11 0305 30 19	Þorskflök (Gadus morhua, Gadus ogac, Gadus macrocephalus) og flök af ískóði (Boreogadus saida), þurrkuð, söltuð eða í saltlegi en ekki reykt
	0305 30 90	Önnur fiskflök, þurrkuð, söltuð eða í saltlegi en ekki reykt
	1604 19 91	Önnur flök, hrá, aðeins þakin deigi eða brauðmylsnu, einnig forsteikt í olíu, djúpfryst
	1604 30 90	Eftirlíkingar styrjuhrogna

Tafla III

Að því er varðar alla neðantalda vöruliði taka tollalækkanir bandalagsins ekki til afurða sem eru taldar í töflu II eða í fylgiskjali með töflu III.

SAT-númer	Vörulýsing
0301	Lifandi fiskur
0302	Fiskur, nýr eða kældur, þó ekki fiskflök og annað fiskkjöt í nr. 0304
0303	Fiskur, frystur, þó ekki fiskflök og annað fiskkjöt í nr. 0304
0304	Fiskflök og annað fiskkjöt (einnig hakkað), nýtt, kælt eða fryst
0305	Fiskur, þurrkaður, saltaður eða í saltlegi; reyktur fiskur, einnig soðinn á undan eða jafnhliða reykingu; fiskimjöl, fín- eða grófmalað, og kögglar, hæft til manneldis
0306	Krabbadýr, einnig í skel, lifandi, ný, kæld, fryst, þurrkuð, söltuð eða í saltlegi: krabbadýr, í skel, soðin í gufu eða vatni, einnig kæld, fryst, þurrkuð, söltuð eða í saltlegi; mjöl, fín- eða grófmalað, og kögglar úr krabbadýrum, hæft til manneldis
0307	Lindýr, einnig í skel, lifandi, fersk, kæld, fryst, þurrkuð, söltuð eða í saltlegi; vatna- og sjávarhryggleysingjar, þó ekki krabbadýr og lindýr, lifandi, fersk, kæld, fryst, þurrkuð, söltuð eða í saltlegi; mjöl, fín- eða grófmalað, og kögglar úr vatnahryggleysingjum, þó ekki krabbadýrum, hæft til manneldis
1604	Fiskur, lagaður eða varinn skemmdum; styrjuhrogn og eftirlíkingar þeirra lagaðar úr hrognum
1605	Krabbadýr, lindýr og aðrir vatnahryggleysingjar, lagað eða varið skemmdum

Fylgiskjal með töflu III

	SAT-númer	Vörulýsing
a)		**Lax: Kyrrahafslax (Oncorhynchus spp.), Atlantshafslax (Salmo salar) og Dónárlax (Hucho hucho):**
	0301 99 11	lifandi
	0302 12 00	nýr eða kældur
	0303 10 00	Kyrrahafslax, frystur
	0303 22 00	Atlantshafslax og Dónárlax, frystur
	0304 10 13	flök, ný eða kæld
	0304 20 13	flök, fryst
úr	0304 90 97	annað laxkjöt, fryst
	0305 30 30	flök, söltuð eða í saltlegi en ekki reykt
	0305 41 00	reyktur, þar með talin flök
	0305 69 50	saltaður eða í saltlegi en ekki þurrkaður eða reyktur
	1604 11 00	heill eða í hlutum, lagaður eða varinn skemmdur
	1604 20 10	annar, lagaður eða varinn skemmdum
b)		**Síld: (Clupea harengus, Clupea pallasii)**
	0302 40 90	ný eða kæld, frá 16. júní til 14. febrúar
úr	0302 70 00	lifur og hrogn, ný eða kæld
	0303 50 90	fryst, frá 16. júní til 14. febrúar
úr	0303 80 00	lifur og hrogn, fryst
úr	0304 10 39	flök, ný eða kæld
	0304 10 93	samhangandi flök, ný, frá 16. júní til 14. febrúar
úr	0304 10 98	annað síldarkjöt, nýtt
	0304 20 75	flök, fryst
	0304 90 25	annað síldarkjöt, fryst, frá 16. júní til 14. febrúar
úr	0305 20 00	lifur og hrogn, þurrkað, reykt, saltað eða í saltlegi
	0305 42 00	reykt, þar með talin flök
	0305 59 30	þurrkuð, einnig söltuð en ekki reykt
	0305 61 00	söltuð eða í saltlegi, en ekki þurrkuð eða reykt
	1604 12 10	flök, hrá, aðeins þakin deigi eða brauðmylsnu, einnig forsteikt í olíu, djúpfryst
	1604 12 90	síld, löguð eða varin skemmdum, heil eða í hlutum en ekki hökkuð
úr	1604 20 90	önnur síld, löguð eða varin skemmdum

c) Makríll (Scomber scrombrus, Scomber australasicus, Scomber japonicus)

	0302 64 90	nýr eða kældur, frá 16. júní til 14. febrúar
	0303 74 19	frystur, frá 16. júní til 14. febrúar (Scomber scrombrus, Scomber japonicus)
	0303 74 90	frystur, frá 16. júní til 14. febrúar (Scomber australasicus)
úr	0304 10 39	flök, ný
	0304 20 51	flök, fryst (Scomber australasicus)
úr	0304 20 53	flök, fryst (Scomber scrombrus, Scomber japonicus)
úr	0304 90 97	annað makrílkjöt, fryst
	0305 49 30	reyktur, þar með talin flök
	1604 15 10	heill eða í hlutum, lagaður eða varinn skemmdum (Scomber scrombrus, Scomber japonicus)
	1604 15 90	heill eða í hlutum, lagaður eða varinn skemmdum (Scomber australasicus)
úr	1604 20 90	annar makríll, lagaður eða varinn skemmdum

d) Rækja

	0306 13 10	fryst, af Pandalidae-ætt
	0306 13 30	fryst af Crangon-ættkvísl
	0306 13 90	önnur rækja, fryst
	0306 23 10	ekki fryst, af Pandalidae-ætt
	0306 23 31	ný, kæld eða gufusoðin eða soðin í vatni af Crangon-ættkvísl
	0306 23 39	önnur rækja af Crangon-ættkvísl
	0306 23 90	önnur rækja, ekki fryst
	1605 20 00	lagað og varið skemmdum

e) „Coquilles St. Jacques“ (Pecten maximus)

úr	0307 21 00	lifandi, nýr eða kældur
	0307 29 10	frystur
úr	1605 90 10	lagaður eða varinn skemmdum

f) Leturhumar (Nephrops norvegicus)

	0306 19 30	frystur
	0306 29 30	ekki frystur
úr	1605 40 00	lagaður eða varinn skemmdum

3. VIÐBÆTIR

Samningar milli bandalagsins og einstakra EFTA-ríkja sem um getur í 7. grein:

Samningur milli Efnahagsbandalags Evrópu og Konungsríkisins Svíþjóðar, undirritaður 22. júlí 1972, og eftirfarandi bréfaskipti varðandi landbúnað og sjávarútveg, undirrituð 14. júlí 1986.

Samningur milli Efnahagsbandalags Evrópu og Ríkjasambandsins Sviss, undirritaður 22. júlí 1972, og eftirfarandi bréfaskipti varðandi landbúnað og sjávarútveg, undirrituð 14. júlí 1986.

Samningur milli Efnahagsbandalags Evrópu og Konungsríkisins Noregs, undirritaður 14. maí 1973, og eftirfarandi bréfaskipti varðandi landbúnað og sjávarútveg, undirrituð 14. júlí 1986.

Ákvæði 1. gr. bókunar nr. 6 við samninginn milli Efnahagsbandalags Evrópu og Lýðveldisins Íslands sem undirritaður var 22. júlí 1972.

BÓKUN 10

UM AÐ EINFALDA SKOÐUN OG FORMSATRIÐI VEGNA VÖRUFLUTNINGA

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Skilgreiningar

Að því er varðar þessa bókun merkir:

a) „skoðun" aðgerð sem tollgæsla eða önnur eftirlitsdeild framkvæmdir og felur í sér efnislega skoðun, þ.m.t. sjónræna skoðun á flutningatækjum og/eða vörum til þess að ganga úr skugga um að eðli, uppruni, ástand, magn eða verðmæti þeirra sé í samræmi við upplýsingar í skjölum sem lögð hafa verið fram.

b) „formsatriði" hverja þá kröfu sem stjórnvald gerir til rekstraraðila og felst í framvísun eða skoðun skjala og vottorða sem fylgja vörum eða annarra upplýsinga, óháð formi eða miðli, í sambandi við vörurnar eða flutningatækið.

2. gr.

Gildissvið

1. Með fyrirvara um þau sérákvæði sem í gildi eru samkvæmt samningum sem Efnahagsbandalag Evrópu og EFTA-ríkin hafa gert sín á milli gildir þessi bókun um skoðun og formsatriði vegna flutnings á vörum yfir landamæri milli EFTA-ríkis og bandalagsins, sem og yfir landamæri milli EFTA-ríkja.

2. Þessi bókun gildir ekki um skoðun og formsatriði:

- vegna skipa og flugvéla sem flutningatækja; hún gildir aftur á móti um ökutæki og vörur sem fluttar eru með áðurnefndum flutningatækjum;

- sem krafist er vegna útgáfu heilbrigðisvottorða eða heilbrigðisvottorða fyrir plöntur í upprunalandi varanna eða landinu sem vörurnar koma frá.

II. KAFLI

STARFSREGLUR

3. gr.

Slembiathuganir og formsatriði

1. Ef ekki er sérstaklega kveðið á um annað í þessari bókun skulu samningsaðilar gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að:

- skoðun þeirri og formsatriðum sem kveðið er á um í 1. mgr. 2. gr. verði framfylgt á sem skemmstum tíma og, sé þess nokkur kostur, á einum og sama stað;

- skoðunin felist í slembiathugunum, nema gild rök réttlæti annað.

2. Að því er varðar framkvæmd annars undirliðar 1. mgr. skulu slembiathuganir byggjast á heildarfjölda vörusendinga, sem fara um landamærastöð og framvísað er á tollstofu eða hjá yfirvaldi sem annast skoðun yfir ákveðið tímabil, en ekki stykkjafjölda varnings í einstökum vörusendingum.

3. Á sendingar- og ákvörðunarstöðum vöru ber samningsaðilum að auðvelda notkun einfaldra starfsreglna sem og aðferða við gagnavinnslu og gagnaflutninga vegna útflutnings, umflutnings og innflutnings vörunnar.

4. Samningsaðilar skulu leitast við að staðsetja tollstofur, að meðtöldum þeim sem eru inni á yfirráðasvæði þeirra, á þann hátt að sem best sé gætt að hagsmunum þeirra aðila sem viðskiptin stunda.

4. gr.

Reglur um heilbrigði dýra

Á sviðum er snerta heilsuvernd manna og dýra og dýravernd ákvarðar sameiginlega EES-nefndin í samræmi við 2. mgr. 93. gr. samningsins framkvæmd þeirra meginreglna sem gerð er grein fyrir í 3., 7. og 13. gr. og reglna um álögð gjöld vegna formsatriða og skoðana sem framfylgt verður.

8. gr.

Afgreiðslutími landamærastöðva

1. Þar sem umferðarþungi réttlætir slíkt skulu samningsaðilar sjá til þess að:

a) landamærastöðvar séu opnar, nema þegar umferð er bönnuð, til þess að:

- hægt sé að fara yfir landamæri allan sólarhringinn með samsvarandi skoðun og formsatriðum og gilda um vörur sem eru meðhöndlaðar samkvæmt tollareglum um umflutning, þegar flutninga- og ökutæki fara um án farms, nema þar sem skoðun við landamæri er nauðsynleg til þess að koma í veg fyrir útbreiðslu sjúkdóma eða til þess að vernda dýr;

- hægt sé að framfylgja skoðun og formsatriðum í tengslum við umferð flutningatækja og vörur sem ekki eru fluttar samkvæmt tollareglum um umflutning, frá mánudegi til föstudags í að minnsta kosti tíu klukkustundir samfellt, og á laugardögum í að minnsta kosti sex klukkustundir samfellt, nema um opinbera frídaga sé að ræða;

b) sá tími sem um getur í öðrum undirlið a-liðar verði lagaður að raunverulegum þörfum, hvað varðar ökutæki og vörur sem eru fluttar flugleiðis, og honum verði skipt niður eða hann lengdur ef nauðsyn ber til.

2. Ef almenn aðlögun að þeim tímabilum sem um getur í öðrum undirlið a-liðar 1. mgr. og b-lið 1. mgr. veldur vandkvæðum vegna dýralæknaþjónustu skulu samningsaðilar, með því skilyrði að flutningsaðili gefi að minnsta kosti tólf klukkustunda fyrirvara, sjá til þess að sérfræðingur í dýralækningum sé tiltækur á þeim tímabilum; við flutning lifandi dýra má þó lengja fyrirvarann í átján klukkustundir.

3. Ef fleiri landamærastöðvar en ein eru staðsettar í næsta nágrenni við eitt og sama landamærasvæðið geta hlutaðeigandi samningsaðilar í sameiningu samþykkt, vegna tiltekinna stöðva, að víkja frá 1. mgr. að því tilskildu að aðrar stöðvar á því svæði geti afgreitt vörur og ökutæki í samræmi við þá málsgrein.

4. Að því er varðar þær landamærastöðvar og tollstofur og þjónustu sem um getur í 1. mgr., og með þeim skilmálum sem samningsaðilarnir setja, skulu þar til bær yfirvöld, sé þess sérstaklega óskað á afgreiðslutíma og af réttmætum ástæðum, kveða á um að undantekning sé gerð til að framfylgja skoðun og formsatriðum utan afgreiðslutíma, með því skilyrði og eftir því sem við á, að greitt verði fyrir veitta þjónustu.

9. gr.

Hraðreinar

Samningsaðilar skulu kappkosta að hafa við landamærastöðvar, þar sem slíkt er tæknilega mögulegt og réttlætanlegt vegna umferðarþunga, hraðreinar fyrir vörur, sem eru meðhöndlaðar samkvæmt tollareglum um umflutning, þegar flutninga- og ökutæki fara um án farms og allur varningur er háður skoðun og formsatriðum sem ekki eru ítarlegri en skoðun og formsatriði vegna umflutnings vöru.

5. gr.

Reglur um heilbrigði plantna

1. Skoðun á heilbrigði innfluttra plantna skal eingöngu felast í slembiathugunum og sýnatöku nema gild rök réttlæti annað. Slík skoðun skal annaðhvort fara fram á ákvörðunarstað vöru eða á öðrum stað sem tilnefndur hefur verið á viðkomandi yfirráðasvæði með því skilyrði að flutningsáætlun vörunnar raskist sem allra minnst.

2. Sameiginlega EES-nefndin skal ákveða, í samræmi við 2. mgr. 93. gr. samningsins, reglur um sannkennslisathuganir á innflutningi í tengslum við vörur sem falla undir löggjöf um heilbrigði plantna. Sameiginlega EES-nefndin skal ákveða, í samræmi við 2.mgr. 93. gr. samningsins, ráðstafanir er lúta að álögðum þóknunum vegna formsatriða og skoðunar í sambandi við heilbrigði plantna.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki um aðrar vörur en þær sem eru framleiddar í bandalaginu eða í EFTA-ríki nema þær, eðlis síns vegna, stofni ekki heilbrigði plantna í hættu eða hafi verið skoðaðar með tilliti til heilbrigðis plantna þegar þær voru fluttar inn á yfirráðasvæði hlutaðeigandi samningsaðila og í ljós hefur komið, við skoðun, að þær standast kröfurnar sem settar eru í löggjöf þeirra um heilbrigði plantna.

4. Ef samningsaðili álítur bráða hættu stafa af innflutningi eða útbreiðslu skaðlegra lífvera á yfirráðasvæði sínu getur hann gert nauðsynlegar bráðabirgðaráðstafanir til þess að verjast þeirri hættu. Samningsaðilar skulu þegar í stað tilkynna hver öðrum um aðgerðir sem gripið er til og útskýra nauðsyn þeirra.

6. gr.

Framsal á valdi

Samningsaðilar skulu sjá til þess, með beinu framsali þar til bærra yfirvalda og fyrir þeirra hönd, að ein hinna þjónustustofnananna sem í hlut eiga, helst tollgæslan, megi annast skoðun sem þessi yfirvöld eru ábyrg fyrir og, að svo miklu leyti sem slík skoðun tengist kröfunni um að nauðsynleg skjöl séu lögð fram, athuganir á réttmæti og staðfestingu þeirra og sannkennsli vörunnar sem tilgreind er í slíkum skjölum. Þegar um slíkt er að ræða ber hlutaðeigandi yfirvöldum að tryggja að aðstaða sé fyrir hendi til þess að framkvæmda þessar athuganir.

7. gr.

Viðurkenning á skoðun og skjölum

Við framkvæmd þessarar bókunar og með þeim fyrirvara að hægt sé að gera slembiathuganir, skulu samningsaðilar, við innflutning eða umflutning vöru, viðurkenna þá skoðun sem framkvæmd er og þau skjöl sem eru útbúin af þar til bærum yfirvöldum hinna samningsaðilanna og staðfesta að vörurnar samræmist lagalegum kröfum innflutningsríkisins eða sambærilegum kröfum útflutningsríkisins.

III. KAFLI

SAMSTARF

10. gr.

Samstarf yfirvalda

1. Til þess að greiða fyrir umferð um landamæri skulu samningsaðilar gera nauðsynlegar ráðstafanir til að efla á landsvísu, í héruðum og sveitarfélögum samstarf yfirvalda sem annast skipulag skoðunar og samstarf deilda sem annast skoðun og formsatriði sitt hvorum megin landamæranna.

2. Hver samningsaðili skal, að svo miklu leyti sem hann á hlut að máli, sjá til þess að einstaklingar sem stunda viðskipti er falla undir þessa bókun geti látið þar til bær yfirvöld vita með skjótum hætti um vandkvæði sem koma upp þegar farið er yfir landamæri.

3. Samstarfið sem um getur í 1. mgr. skal einkum taka til:

a) staðsetningar landamærastöðva í samræmi við umferð;

b) breytingar á landamæraskrifstofum þannig að þar geti einnig farið fram skoðun, ef þess er nokkur kostur;

c) samhæfingar á ábyrgðarhlutverki landamærastöðva og -skrifstofa sem eru sitt hvorum megin við landamæri;

d) leitar að réttum lausnum á þeim vandkvæðum sem tilkynnt er um.

4. Samningsaðilar skulu í sameiningu vinna að því að samræma afgreiðslutíma þeirra deilda sem annast skoðun og formsatriði sitt hvorum megin við landamærin.

11. gr.

Tilkynning um nýja tegund skoðunar og formsatriða

Þegar samningsaðili hyggst innleiða nýja tegund skoðunar eða formsatriða ber honum að láta hina samningsaðilana vita. Hlutaðeigandi samningsaðili skal tryggja að ráðstafanir sem gerðar eru til þess að auðvelda umferð um landamæri verði ekki gagnslausar með beitngu nýrrar tegundar skoðunar eða formsatriða.

12. gr.

Hindrunarlaus umferð

1. Samningsaðilar skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að biðtími vegna skoðunar og formsatriða verði ekki lengri en sá tími sem fer í að ljúka þeim á viðunandi hátt. Í þessu skyni ber þeim að skipuleggja afgreiðslutíma deildanna sem eiga að annast skoðun og formsatriði, tiltækt starfslið og hagnýtar ráðstafanir í meðferð vöru og skjala, þegar skoðun og formsatriðum er framfylgt, á þann hátt að biðtíminn í umferðinni verði eins stuttur og hægt er.

2. Ef alvarleg röskun verður í tengslum við vöruflutninga á yfirráðasvæðum samningsaðila og líkur eru á að hún stofni í hættu því markmiði að einfalda og flýta fyrir umferð um landamæri skulu þar til bær yfirvöld þessara samningsaðila þegar í stað tilkynna það þar til bærum yfirvöldum annarra samningsaðila þar sem slík röskun hefur áhrif.

3. Þar til bær yfirvöld sérhvers samningsaðila sem áhrifanna gætir hjá skulu þegar í stað gera viðeigandi ráðstafanir til þess að tryggja hindrunarlausa umferð, eftir því sem hægt er. Ráðstafanirnar ber að tilkynna sameiginlegu EES-nefndinni sem skal halda skyndifund, eftir því sem við á, að beiðni samningsaðila til þess að ræða þessar ráðstafanir.

13. gr.

Aðstoð stjórnvalda

Til þess að tryggja snurðulaus viðskipti milli samningsaðila og til þess að auðveldara verði að uppgötva óreiðu eða brot skulu þar til bær yfirvöld samningsaðila hafa samvinnu sín á milli í samræmi við, að breyttu breytanda, ákvæði bókunar 11.

14. gr.

Samráðshópar

1. Þar til bær yfirvöld hlutaðeigandi samningsaðila geta stofnað samráðshópa sem í héruðum og sveitarfélögum bera ábyrgð á málum af hagnýtum eða tæknilegum toga eða sem varða skipulagningu.

2. Samráðshóparnir skulu koma saman að beiðni þar til bærra yfirvalda samningsaðila hvenær sem nauðsyn ber til. Samningsaðilarnir sem bera ábyrgð á þeim skulu láta sameiginlegu EES-nefndina fá upplýsingar reglulega um umfjöllun þeirra.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

15. gr.

Greiðslukjör

Samningsaðilar skulu sjá til þess að gjaldfallnar fjárhæðir vegna skoðunar og formsatriða sem beitt er í viðskiptum megi einnig greiða með alþjóðlegri ávísun, sem er staðfest eða með ábyrgð, í gjaldmiðli þess ríkis þar sem greiða á fjárhæðina.

16. gr.

Tengsl við aðra samninga og innlenda löggjöf

Bókun þessi kemur ekki í veg fyrir að tveir eða fleiri samningsaðilar veiti hver öðrum betri kjör, né rétt samningsaðila til að fara eftir eigin löggjöf við eftirlit og formsatriði við landamæri sín, að því tilskildu að slíkt rýri ekki á neinn hátt þau kjör sem fást með þessari bókun.

BÓKUN 11

UM GAGNKVÆMA AÐSTOÐ Í TOLLAMÁLUM

1. gr.

Skilgreiningar

Að því er varðar þessa bókun merkir:

a) „tollalöggjöf" gildandi ákvæði á yfirráðasvæði samningsaðila um innflutning, útflutning og umflutning vöru og meðhöndlun hennar samkvæmt hvaða tollareglum sem er, að meðtöldu banni, takmörkunum og eftirliti sem áðurnefndir aðilar samþykkja;

b) „tollar" alla tolla, skatta, þóknanir og önnur gjöld sem lögð eru á og innheimt á yfirráðasvæði samningsaðila samkvæmt tollalöggjöf, þó ekki þóknanir og gjöld sem takmarkast við áætlaðan kostnað veittrar þjónustu;

c) „yfirvald sem sækir um" lögbært stjórnvald skipað af samningsaðila til þess að sækja um aðstoð í tollamálum;

d) „yfirvald sem leitað er til" lögbært stjórnvald skipað af samningsaðila til þess að taka við beiðnum um aðstoð í tollamálum;

e) „brot" hvert brot á tollalöggjöf svo og hverja tilraun til þess að brjóta slíka löggjöf.

2. gr.

Gildissvið

1. Samningsaðilum ber að veita hver öðrum gagnkvæma aðstoð, á þann hátt og með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari bókun, við að tryggja að farið sé að tollalöggjöf, einkum með því að koma í veg fyrir, uppgötva og rannsaka brot á löggjöfinni.

2. Aðstoð í tollamálum, eins og kveðið er á um í þessari bókun, gildir um hvert það stjórnvald samningsaðila sem hefur vald til að beita ákvæðum þessarar bókunar. Hún hefur ekki áhrif á reglur um gagnkvæma aðstoð í sakamálum.

3. gr.

Aðstoð samkvæmt beiðni

1. Að beiðni yfirvalds sem sækir um skal yfirvald sem leitað er til veita því allar viðeigandi upplýsingar svo að það geti tryggt að farið sé að tollalöggjöf, þar á meðal upplýsingar um starfsemi sem tekið hefur verið eftir eða skipulögð og stríðir eða gæti strítt gegn slíkri löggjöf.

2. Að beiðni yfirvalds sem sækir um skal yfirvald sem leitað er til láta vita hvort útflutningsvörur frá yfirráðasvæði eins samningsaðila hafi verið fluttar inn á yfirráðasvæði annars aðila á réttan hátt, og tilgreina, eftir því sem við á, eftir hvaða tollareglum vörurnar voru meðhöndlaðar.

3. Að beiðni yfirvalds sem sækir um skal yfirvald sem leitað er til gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að eftirlit sé haft með:

a) einstaklingum eða lögpersónum ef réttmæt ástæða er til að ætla að þeir brjóti eða hafi brotið tollalöggjöf;

b) vöruflutningum ef tilkynnt hefur verið að þeir geti haft í för með sér alvarlegt brot á tollalöggjöf;

c) flutningatækjum ef réttmæt ástæða er til að ætla að þau hafi verið notuð, séu notuð eða geti verið notuð við brot á tollalöggjöf.

4. gr.

Aðstoð án beiðni

Samningsaðilar skulu eftir því sem þeir eru færir um slíkt veita hver öðrum aðstoð telji þeir það nauðsynlegt við beitingu á tollalöggjöf, einkum þegar þeir fá upplýsingar sem lúta að:

- starfsemi sem hefur strítt gegn, stríðir gegn eða gæti strítt gegn slíkri löggjöf og gætu verið gagnlegar öðrum samningsaðilum;
- nýjum úrræðum eða aðferðum sem beitt er til þess að komast að slíkri starfsemi;
- vörum sem vitað er að tengjast alvarlegu broti á tollalöggjöf um innflutning, útflutning, umflutning eða öðrum tollareglum.

5. gr.

Afhending/Tilkynningar

Að beiðni yfirvalds sem sækir um skal yfirvald sem leitað er til gera allar nauðsynlegar ráðstafanir í samræmi við löggjöf sína til þess að:

- afhenda öll skjöl;
- tilkynna allar ákvarðanir;

sem heyra undir gildissvið þessarar bókunar til viðtakanda sem er búsettur eða hefur staðfestu á yfirráðasvæði þess.

6. gr.

Form og efni aðstoðarbeiðna

1. Beiðnir sem eru lagðar fram samkvæmt þessari bókun eiga að vera skriflegar. Nauðsynleg skjöl fyrir framkvæmd slíkrar beiðni skulu fylgja henni. Í brýnum tilvikum er leyfilegt að samþykkja munnlegar beiðnir en þær verður þegar í stað að staðfesta skriflega.

2. Beiðnir sem lagðar eru fram samkvæmt 1. mgr. eiga að fela í sér eftirfarandi upplýsingar:

a) hvaða yfirvald sækir um;

b) hvaða ráðstöfun farið er fram á;

c) markmið með og ástæða fyrir beiðninni;

d) hvaða lög, reglur og annar lagagerningur eru málinu viðkomandi;

e) upplýsingar sem eru eins nákvæmar og tæmandi og hægt er um einstaklinga og lögaðila sem rannsóknin beinist að;

f) yfirlit yfir þau atriði sem málið varða, nema í þeim tilvikum sem kveðið er á um í 5. gr.

3. Beiðnir skulu lagðar fram á opinberu tungumáli þess yfirvalds sem leitað er til eða á tungumáli sem það yfirvald samþykkir.

4. Ef beiðni fullnægir ekki kröfum um form, er hægt að fara fram á að hún verði leiðrétt eða að lokið verði við hana; þó er hægt að fara fram á að varúðarráðstafanir verði gerðar.

7. gr.

Beiðnum framfylgt

1. Til þess að framfylgja beiðni um aðstoð skal yfirvaldið sem leitað er til eða, ef það er ekki einfært um að bregðast við, stjórnsýsludeild sem það hefur beint beiðninni til, veita fyrirliggjandi upplýsingar, annast viðeigandi rannsókn eða láta rannsókn fara fram, eftir því sem það er fært um og með tiltækum ráðum, eins og það væri að bregðast við að eigin frumkvæði eða að beiðni annarra yfirvalda sama samningsaðila.

2. Beiðnum um aðstoð verður framfylgt í samræmi við lög, reglur og annan lagagerning samningsaðilans sem leitað er til.

3. Embættismenn með löglegt umboð samningsaðila geta, með samþykki annars hlutaðeigandi samningsaðila og með skilyrðum sem síðarnefndi aðilinn setur, fengið frá skrifstofum yfirvaldsins sem leitað er til eða annars yfirvalds sem það ber ábyrgð á upplýsingar um brot á tollalöggjöf sem yfirvaldið sem sækir um þarf á að halda vegna þessarar bókunar.

4. Embættismenn samningsaðila geta, með samþykki annars samningsaðila, verið viðstaddir rannsókn sem fram fer á yfirráðasvæði hins síðarnefnda.

8. gr.

Hvernig upplýsingum er komið á framfæri

1. Yfirvald sem leitað er til skal senda niðurstöður rannsókna til yfirvalds sem sækir um í formi skjala, vottfestra afrita skjala, skýrslna og sambærilegra gagna.

2. Í staðinn fyrir skjölin sem kveðið er á um í 1. mgr. geta komið hvers kyns tölvugögn sem útbúin eru í sama skyni.

9. gr.

Undantekningar frá þeirri skyldu að veita aðstoð

1. Samningsaðilar geta neitað að veita þá aðstoð sem kveðið er á um í þessari bókun þegar hún myndi:

a) vera líkleg til að hafa áhrif á fullveldi, allsherjarreglu (l'ordre publique), öryggi eða aðra mikilvæga hagsmuni; eða

b) vera til þess að beita þurfi öðrum reglugerðum um gjaldmiðil eða skatta en þær sem varða tolla; eða

c) vera til þess að upp komist um leyndarmál á sviði iðnaðar, viðskipta eða fagstarfsemi.

2. Þegar yfirvald sækir um aðstoð sem það væri sjálft ekki fært um að veita ber ef um væri beðið að vekja athygli á því í beiðninni. Yfirvald sem leitað er til ákveður hvernig slíkri beiðni er svarað.

3. Ef hætt er við aðstoð eða synjað um hana skal þegar í stað tilkynna það yfirvaldinu sem sækir um og geta um ástæðu fyrir synjuninni.

10. gr.

Trúnaðarskylda

Upplýsingar sem veittar eru í samræmi við þessa bókun, í hvaða formi sem það er gert, skulu vera trúnaðarmál. Þær heyra undir opinbera þagnarskyldu og njóta verndar í samræmi við viðeigandi lög sem gilda hjá samningsaðilanum sem fékk þær og samsvarandi ákvæði sem gilda um yfirvöld bandalagsins.

11. gr.

Notkun upplýsinga

1. Aðfengnar upplýsingar skal eingöngu nota vegna þessarar bókunar og þær má eingöngu nota í öðrum tilgangi hjá öðrum samningsaðila með fyrirfram skriflegu samþykki þess stjórnvalds sem veitti þær og skulu vera háðar þeim höftum sem það stjórnvald setur. Þessi ákvæði gilda ekki um upplýsingar varðandi brot í tengslum við fíknilyf og geðlyf. Slíkar upplýsingar má veita öðrum yfirvöldum sem beinlínis eiga í baráttu við ólöglega eiturlyfjasölu.

2. Ákvæði 1. mgr. koma ekki í veg fyrir notkun upplýsinga í hvers konar málarekstri af hálfu dómstóla eða stjórnvalda sem stofnað er til síðar vegna þess að ekki hefur verið farið að tollalöggjöf.

3. Samningsaðilar geta, í skráðum sönnunargögnum sínum, skýrslum og vitnisburði og málarekstri og kærum sem koma fyrir dómstóla, notað sem sönnunargögn upplýsingar sem fengist hafa og skjöl sem hafa verið skoðuð í samræmi við ákvæði þessarar bókunar.

12. gr.

Sérfræðingar og vitni

Veita má embættismanni yfirvalds sem leitað er til heimild til þess að mæta fyrir rétti, innan þeirra takmarkana sem í heimildinni felast, sem sérfræðingur eða vitni í málarekstri fyrir dómstólnum eða stjórnvöldum í málum sem þessi bókun tekur til í lögsagnarumdæmi annars samningsaðila, og að leggja fram hluti, skjöl eða staðfest afrit þeirra eftir því sem nauðsynlegt er vegna málareksturs. Í beiðni um mætingu verður að tilgreina sérstaklega í hvaða máli og á grundvelli hvaða stöðu eða hæfni embættismaðurinn verður yfirheyrður.

13. gr.

Kostnaður vegna aðstoðar

Samningsaðilar skulu fella niður allar kröfur á hendur hver öðrum um endurgreiðslu kostnaðar sem stofnað hefur verið til samkvæmt þessari bókun, nema, eftir því sem við á, greiðslur til sérfræðinga og vitna og til túlka og þýðenda sem eru ekki í þjónustu hins opinbera.

14. gr.

Framkvæmd

1. Framkvæmd þessarar bókunar skal falin annars vegar yfirstjórn tollyfirvalda EFTA-ríkjanna og hins vegar lögbærum þjónustustofnunum framkvæmdastjórnar EB og, eftir því sem við á, tollyfirvöldum aðildarríkja Evrópubandalagsins. Þessir aðilar skulu taka ákvarðanir um allar nauðsynlegar hagnýtar ráðstafanir og fyrirkomulag vegna beitingar hennar, með hliðsjón af reglum um verndun gagna. Þeir geta mælt með breytingum sem þeir telja að gera þurfi á bókuninni við lögbæra aðila.

2. Samningsaðilar skulu senda hver öðrum lista yfir lögbær yfirvöld sem eru skipaðir samskiptaaðilar við rekstrarlega framkvæmd þessarar bókunar.

Í málum sem heyra undir valdsvið bandalagsins skal taka viðeigandi tillit hvað þetta varðar til ákveðinna aðstæðna sem, vegna þess hve knýjandi það er eða þeirrar staðreyndar að einungis tvö lönd eiga hlut að beiðni eða samskiptum, kalla á beint samband milli lögbærra þjónustustofnana EFTA-ríkja og aðildarríkja EB við meðferð beiðna eða upplýsingaskipti. Auk þessara upplýsinga skulu vera listar sem breytt er þegar nauðsyn krefur, yfir embættismenn þeirra þjónustustofnana sem bera ábyrgð á því að koma í veg fyrir, rannsaka og fást við brot á tollalöggjöf.

Að auki skulu samningsaðilar, til þess að tryggja hámarksárangur við framkvæmd þessarar bókunar, gera viðeigandi ráðstafanir til þess að tryggja að þær deildir sem fást við brot á tollalöggjöf séu í beinu persónulegu sambandi, einnig þegar um er að ræða staðaryfirvöld, til þess að auðvelda upplýsingaskipti og meðferð beiðna.

3. Samningsaðilum ber að hafa samráð og veita síðan hver öðrum nákvæmar upplýsingar um þær framkvæmdarreglur sem samþykktar eru í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

15. gr.

Stuðningur

1. Bókun þessi á að styðja en ekki hindra beitingu samninga um gagnkvæma aðstoð sem gerðir hafa verið eða kunna að verða gerðir milli aðildarríkja EB og EFTA-ríkja og eins milli EFTA-ríkja. Hún skal ekki heldur koma í veg fyrir enn víðtækari aðstoð sem veitt er samkvæmt slíkum samningum.

2. Með fyrirvara um 11. gr. hafa slíkir samningar ekki áhrif á ákvæði bandalagsins um skipti lögbærra þjónustustofnana framkvæmdastjórnar EB og tollyfirvalda aðildarríkjanna á upplýsingum um tollamál sem gætu verið bandalaginu í hag.

BÓKUN 12

UM SAMNINGA VIÐ ÞRIÐJU LÖND UM SAMRÆMISMAT

Bandalagið hefur frumkvæði að því að semja við þriðju lönd um gagnkvæma viðurkenningu samræmismats á afurðum ef nota skal vörumerki samkvæmt löggjöf Evrópubandalagsins. Bandalagið mun semja á þeim grundvelli að hlutaðeigandi þriðju lönd geri samhliða samninga við EFTA-ríkin um gagnkvæma viðurkenningu sem verði sambærilegir við þá sem gerðir verða við bandalagið. Samningsaðilar skulu vinna saman í samræmi við þær almennu reglur um upplýsingar og samráð sem settar eru fram í EES-samningnum. Komi upp ágreiningur í sambandi við þriðju lönd verður fjallað um hann samkvæmt viðeigandi ákvæðum EES-samningsins.

BÓKUN 13

UM AÐ JÖFNUNARTOLLUM OG AÐGERÐUM GEGN UNDIRBOÐUM VERÐI EKKI BEITT

Beiting 26. gr. þessa samnings á aðeins við þau svið sem ákvæði hans taka til og þar sem réttarreglur bandalagsins teljast óaðskiljanlegur hluti samningsins.

Enn fremur, nema samningsaðilar komi sér saman um aðrar lausnir, hefur beiting hennar áhrif á þær ráðstafanir sem samningsaðilar kunna að grípa til í því skyni að koma í veg fyrir að eftirfarandi ráðstafanir sem beinast að þriðju löndum séu sniðgengnar:

— ráðstafanir gegn undirboðum;

— jöfnunartollar;

— ráðstafanir gegn ólöglegum viðskiptaháttum sem rekja má til þriðju landa.

BÓKUN 14

UM VERSLUN MEÐ KOLA- OG STÁLVÖRUR

1. gr.

Þessi bókun á við um vörur sem gert er ráð fyrir í hinum tvíhliða fríverslunarsamningum (hér eftir nefndir „fríverslunarsamningarnir") sem gerðir voru milli Kola- og stálbandalags Evrópu og aðildarríkja þess annars vegar og einstakra EFTA-ríkja hins vegar eða, eftir atvikum, milli aðildarríkja Kola-og stálbandalags Evrópu og einstakra EFTA-ríkja.

2. gr.

1. Fríverslunarsamningarnir skulu haldast óbreyttir nema kveðið sé á um annað í þessari bókun. Ákvæði þessa samnings gilda þegar fríverslunarsamningarnir gilda ekki. Gildi efnisákvæði fríverslunarsamninganna áfram gilda ákvæði þeirra um stofnanir einnig.

2. Afnema skal magntakmarkanir á útflutningi, ráðstafanir sem hafa sambærileg áhrif og tolla og gjöld sem hafa sambærileg áhrif, er gilda í viðskiptum innan Evrópska efnahagssvæðisins.

3. gr.

Samningsaðilar skulu ekki koma á neinum þeim höftum eða stjórnunar- og tæknilegum reglugerðum sem gætu í viðskiptum samningsaðila hindrað frjálsa vöruflutninga samkvæmt þessari bókun.

4. gr.

Meginatriði samkeppnisreglna er gilda um fyrirtæki varðandi vörur sem bókun þessi nær til er að finna í bókun 25. Afleiddar réttarreglur er að finna í bókun 21 og XIV. viðauka.

5. gr.

Samningsaðilar skulu fara að reglum um aðstoð við stáliðnaðinn. Einkum fallast þeir á mikilvægi, og samþykkja reglur bandalagsins um aðstoð við stáliðnaðinn eins og ákveðið er í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 322/89/KSE sem fellur úr gildi 31. desember 1991. Samningsaðilar lýsa áformi sínu um að setja inn í EES-samninginn nýjar reglur bandalagsins um aðstoð við stáliðnaðinn með gildistöku samningsins, að því tilskildu að þær séu efnislega líkar reglum framangreindrar gerðar.

6. gr.

1. Samningsaðilar skulu skiptast á upplýsingum um markaði. EFTA-ríkin skulu leitast við af fremsta megni að tryggja að stálframleiðendur, neytendur og kaupmenn veiti slíkar upplýsingar.

2. EFTA-ríkin skulu af fremsta megni leitast við að tryggja að stáliðnaðarfyrirtæki með staðfestu á yfirráðasvæði þeirra taki þátt í árlegum könnunum varðandi þær fjárfestingar sem um getur í 15. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar nr. 3302/81/KSE frá 18. nóvember 1981. Samningsaðilar munu, með fyrirvara um kröfur um viðskiptaleynd, skiptast á upplýsingum um mikilvæg verkefni er varða fjárfestingu eða afnám fjárfestingar.

3. Í hinum almennu ákvæðum samningsins um stofnanir skal gert ráð fyrir öllum þeim málefnum sem tengjast upplýsingaskiptum milli samningsaðila.

7. gr.

Samningsaðilar athugi að bókun 4 í þessum samningi kemur í staðinn fyrir upprunareglur sem ákvarðaðar eru í bókun 3 í fríverslunarsamningum milli Efnahagsbandalags Evrópu og einstakra EFTA-ríkja.

BÓKUN 15

UM AÐLÖGUNARTÍMABIL VEGNA FRJÁLSRA FÓLKSFLUTNINGA

(SVISS OG LIECHTENSTEIN)

1. gr.

Ákvæði samningsins og viðauka hans er varða frjálsa fólksflutninga milli aðildarríkja EB og EFTA-ríkja gilda með fyrirvara um bráðabirgðaákvæðin sem sett eru í þessari bókun.

2. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 4. gr. geta Sviss annars vegar og aðildarríki EB og önnur EFTA-ríki til 1. janúar 1998 viðhaldið innlendum ákvæðum, sem áskilja leyfi fyrirfram til komu, búsetu og atvinnu, varðandi ríkisborgara frá aðildarríkjum EB og öðrum EFTA-ríkjum auk ríkisborgara Sviss.

2. Sviss er heimilt að beita áfram fjöldatakmörkunum vegna nýrra íbúa og árstíðabundins vinnuafls til 1. janúar 1998 að því er varðar ríkisborgara aðildarríkja EB og annarra EFTA-ríkja. Þessar fjöldatakmarkanir verða smám saman afnumdar á aðlögunartímabilinu.

3. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. getur Sviss viðhaldið til 1. janúar 1998 innlendum ákvæðum sem takmarka hreyfanleika árstíðabundins vinnuafls innan tiltekinna greina eða á ákveðnum landsvæðum, að meðtalinni þeirri skuldbindingu sem lögð er á slíka launþega að þeir yfirgefi yfirráðasvæði Sviss í að minnsta kosti þrjá mánuði er árstíðabundið leyfi þeirra rennur út. Frá og með 1. janúar 1993 endurnýjast árstíðabundin leyfi sjálfkrafa vegna launþega í árstíðabundnum störfum sem hafa árstíðabundinn ráðningarsamning er þeir snúa aftur til yfirráðasvæðis Sviss.

2. Ákvæði 10., 11. og 12. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1612/68, sem tilgreind er í 2. tölul. V. viðauka við samninginn, gilda í Sviss um árstíðabundið vinnuafl frá og með 1. janúar 1997.

3. Frá og með 1. janúar 1993 og þrátt fyrir ákvæði 2. gr. þessarar bókunar skulu ákvæði 28. gr. samningsins og V. viðauka við samninginn gilda um árstíðabundið vinnuafl í Sviss, að því tilskildu að slíkir launþegar hafi unnið þrjátíu mánuði við árstíðabundin störf á yfirráðasvæði Sviss innan undanfarandi viðmiðunartímabils sem nær yfir fjögur ár samfellt.

4. gr.

Sviss getur viðhaldið til:

— 1. janúar 1996 innlendum ákvæðum þar sem þess er krafist að launþegi, búsettur á öðru yfirráðasvæði en í Sviss, sem er við störf á svissnesku yfirráðasvæði (launþegi sem sækir vinnu yfir landamæri) hverfi aftur til síns heima daglega;

— 1. janúar 1998 innlendum ákvæðum þar sem þess er krafist að launþegi, búsettur á öðru yfirráðasvæði en í Sviss, sem er við störf á svissnesku yfirráðasvæði (launþegi sem sækir vinnu yfir landamæri) hverfi aftur til síns heima vikulega;

— 1. janúar 1997 innlendum ákvæðum um takmarkanir á ráðningu launþega sem sækja vinnu yfir landamæri við skilgreind landamærasvæði;

— 1. janúar 1995 innlendum ákvæðum sem tilskilja störf sem unnin eru í Sviss af launþegum sem sækja vinnu yfir landamæri við fyrirfram veitt leyfi.

5. gr.

1. Liechtenstein annars vegar og aðildarríki EB og EFTA-ríkin hins vegar geta til 1. janúar 1998 viðhaldið innlendum ákvæðum, varðandi ríkisborgara frá aðildarríkjum EB eða öðrum EFTA-ríkjum auk ríkisborgara Liechtensteins, þar sem krafist er leyfis fyrirfram vegna komu, dvalar og atvinnu.

2. Liechtenstein er heimilt að beita áfram fjöldatakmörkunum vegna nýrra íbúa, launþega sem sækja vinnu yfir landamæri og árstíðabundins vinnuafls til 1. janúar 1998, að því er varðar ríkisborgara aðildarríkja EB og annarra EFTA-ríkja. Þessar fjöldatakmarkanir verða smám saman afnumdar.

6. gr.

1. Liechtenstein getur viðhaldið til 1. janúar 1998, innlendum ákvæðum sem takmarka hreyfanleika árstíðabundins vinnuafls innan tiltekinna greina, að meðtalinni þeirri skuldbindingu sem lögð er á slíka launþega að þeir yfirgefi yfirráðasvæði Liechtenstein í að minnsta kosti þrjá mánuði er árstíðabundið leyfi þeirra rennur út. Frá og með 1. janúar 1993 endurnýjast árstíðabundin leyfi sjálfkrafa vegna launþega í árstíðabundnum störfum sem hafa árstíðabundinn ráðningarsamning er þeir snúa aftur til yfirráðasvæðis Liechtensteins.

2. Ákvæði 10., 11. og 12. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1612/68, sem tilgreind er í 2. tölul. V. viðauka við samninginn, gilda í Liechtenstein frá og með 1. janúar 1995 um þá sem þar eru búsettir og frá og með 1. janúar 1997 um árstíðabundið vinnuafl.

3. Fyrirkomulagið sem kveðið er á um í 2. mgr. tekur einnig til aðstandenda sjálfstætt starfandi einstaklings á yfirráðasvæði Liechtensteins.

7. gr.

Liechtenstein getur viðhaldið til:

— 1. janúar 1998 innlendum ákvæðum þar sem þess er krafist að launþegi, búsettur á öðru yfirráðasvæði en í Liechtenstein, sem er við störf á yfirráðasvæði Liechtensteins (launþegi sem sækir vinnu yfir landamæri) hverfi aftur til síns heima daglega;

— 1. janúar 1998 innlendum ákvæðum um takmarkanir á hreyfanleika innan tiltekinna greina og aðgangi að starfsgreinum varðandi alla hópa launþega;

— 1. janúar 1995 innlendum ákvæðum um takmarkanir á aðgangi að atvinnustarfsemi að því er tekur til sjálfstætt starfandi einstaklinga sem eru búsettir á yfirráðasvæði Liechtensteins. Viðhafa má takmarkanir af þessu tagi til 1. janúar 1997 að því er tekur til sjálfstætt starfandi einstaklinga sem eru búsettir annars staðar en á yfirráðasvæði Liechtensteins.

8. gr.

1. Hvorki Sviss né Liechtenstein er heimilt að taka upp neinar frekari takmarkanir en þær sem fram koma í 2. – 7. gr. er varða komu, atvinnu eða búsetu launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga frá og með þeim degi sem samningur þessi er undirritaður.

2. Sviss og Liechtenstein skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að greiða fyrir því að ríkisborgarar aðildarríkja EB og annarra EFTA-ríkja geti á aðlögunartímabilunum tekið þau störf sem í boði eru á yfirráðasvæði Sviss og Liechtensteins með sama forgangsrétti og ríkisborgarar Sviss eða Liechtensteins.

9. gr.

1. Frá og með 1. janúar 1996 skulu samningsaðilar kanna hvernig til hefur tekist að beita aðlögunartímabilunum sem mælt er fyrir um í 2. – 4. gr. Að þeirri könnun lokinni geta samningsaðilar, á grundvelli nýrra gagna og með það í huga að stytta ef til vill aðlögunartímabilið, lagt fram tillögur að ákvæðum um breytt aðlögunartímabil.

2. Við lok aðlögunartímabilsins vegna Liechtensteins skulu samningsaðilar endurskoða bráðabirgðaráðstafanirnar sameiginlega og taka tilhlýðilegt tillit til hinnar sérstöku landfræðilegu legu Liechtensteins.

10. gr.

Á aðlögunartímabilum skal farið eftir gildandi tvíhliða samningum nema af samningnum leiði ákvæði sem eru hagstæðari ríkisborgurum aðildarríkja EB og EFTA-ríkjanna.

11. gr.

Að því er þessa bókun varðar hafa hugtökin „launþegi sem vinnur árstíðabundin störf“ (eða „árstíðabundið vinnuafl“) og „launþegi sem sækir vinnu yfir landamæri“ sem koma hér fyrir sömu merkingu og þau hafa í innlendri löggjöf Sviss eða Liechtensteins við undirritun samningsins.

BÓKUN 16

UM RÁÐSTAFANIR Á SVIÐI FÉLAGSLEGS ÖRYGGIS VARÐANDI AÐLÖGUNARTÍMABIL VEGNA FRJÁLSRA FÓLKSFLUTNINGA

(SVISS OG LIECHTENSTEIN)

1. gr.

Við beitingu þessarar bókunar og reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971, um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. L 149, 5.7. 1971, bls. 416), merkir „launþegi sem vinnur árstíðabundin störf", að því er varðar Sviss og Liechtenstein, hvern þann launþega sem er ríkisborgari aðildarríkis EB eða annars EFTA-ríkis og hefur undir höndum árstíðabundið leyfi í skilningi innlendrar löggjafar Sviss eða Liechtensteins sem gildir í hæsta lagi í níu mánuði.

2. gr.

Á gildistíma leyfisins skal launþegi sem vinnur árstíðabundin störf eiga rétt á atvinnuleysisbótum í samræmi við gildandi löggjöf í Sviss eða Liechtenstein og í samræmi við ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 1408/71.

3. gr.

Hluti af atvinnuleysisiðgjöldum launþega sem vinna árstíðabundin störf skal endurgreiddur af Sviss eða Liechtenstein til búseturíkja þessara launþega í samræmi við eftirfarandi málsmeðferð:

a) Heildarfjárframlag til hvers ríkis skal ákvarðað með tilliti til fjölda launþega sem vinna árstíðabundin störf og eru ríkisborgarar þess ríkis en dveljast í Sviss eða Liechtenstein í ágústlok, til jafnaðarlengdar árstíðabundinnar vertíðar, til kaupsins og þeirra iðgjalda sem tilskilin eru samkvæmt atvinnuleysistryggingum í Sviss eða Liechtenstein (hlutdeild vinnuveitanda og launþega).

b) Fjárhæðin sem hverju ríki er endurgreidd skal samsvara fimmtíu hundraðshlutum af heildarfjárframlögunum sem reiknuð eru samkvæmt a-lið.

c) Endurgreiðsla skal einungis fara fram þegar heildarfjöldi þeirra launþega sem vinna árstíðabundin störf og eru búsettir í hlutaðeigandi ríki er meiri, á viðmiðunartímabilinu, en fimm hundruð að því er varðar Sviss og fimmtíu að því er varðar Liechtenstein.

4. gr.

Ákvæði um endurgreiðslu atvinnuleysisiðgjalda í samningum um atvinnuleysistryggingar sem gerðir hafa verið af hálfu Sviss við Frakkland (samningur frá 14. desember 1978), Ítalíu (samningur frá 12. desember 1978), Sambandslýðveldið Þýskaland (samningur frá 17. nóvember 1982), Austurríki (samningur frá 14. desember 1978) og furstadæmið Liechtenstein (samningur frá 15. janúar 1979) gilda áfram á aðlögunartímabilunum.

5. gr.

Gildistími þessarar bókunar takmarkast við lengd aðlögunartímabilanna eins og þau eru skilgreind í bókun 15.

BÓKUN 17

VARÐANDI 34. GR.

1. Ákvæði 34. gr. samningsins skulu ekki koma í veg fyrir að samningsaðilar samþykki löggjöf eða beiti neinum þeim ráðstöfunum sem varða aðgang þriðja lands að mörkuðum þeirra.

Farið skal með löggjöf á sviði sem samningurinn tekur til í samræmi við þá málsmeðferð sem mælt er fyrir um í samningnum og samningsaðilum ber að kappkosta að starfa í samræmi við samsvarandi reglur EES.

Samningsaðilum ber í öllum öðrum tilvikum að upplýsa sameiginlegu EES-nefndina um ráðstafanirnar og leitast við, eftir því sem þörf krefur, að samþykkja ákvæði er tryggi að ráðstafanirnar séu ekki sniðgengnar á yfirráðasvæðum annarra samningsaðila.

Ef ekki tekst að komast að samkomulagi um slíkar reglur eða ákvæði getur hlutaðeigandi samningsaðili gripið til ráðstafana sem nauðsynlegar kunna að reynast til að koma í veg fyrir sniðgöngu.

2. Þegar skilgreint er hverjir eigi að njóta þeirra réttinda sem leiða af 34. gr. gildir I. bálkur almennu áætlunarinnar um afnám hafta á staðfesturétti (Stjtíð. EB nr. 2, 15.1. 1962, bls. 36/62) með sömu réttaráhrifum og innan bandalagsins.

BÓKUN 18

UM REGLUR AÐILA VEGNA FRAMKVÆMDAR 43. GR.

Að því er bandalagið varðar eru þær reglur sem fara á eftir við framkvæmd 43. gr. samningsins settar fram í stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu.

Að því er EFTA-ríkin varðar eru reglurnar settar fram í samningnum um fastanefnd EFTA-ríkjanna og munu þær taka til eftirfarandi atriða:

EFTA-ríki sem hefur í hyggju að gera ráðstafanir í samræmi við 43. gr. samningsins skal tilkynna það fastanefnd EFTA-ríkjanna með góðum fyrirvara.

Þó, ef um leynd er að ræða eða málið er aðkallandi, skal tilkynna það hinum EFTA-ríkjunum og fastanefnd EFTA-ríkjanna í síðasta lagi daginn sem ráðstafanirnar öðlast gildi.

Fastanefnd EFTA-ríkjanna skal athuga aðstæður og skila áliti um hvort beita skuli þessum ráðstöfunum. Hún skal endurskoða aðstæður og henni er heimilt hvenær sem er, með meirihluta atkvæða, að mælast til um hugsanlegar breytingar, frestun framkvæmdar eða afnám á þeim ráðstöfunum sem komið hefur verið á eða, varðandi aðrar ráðstafanir, aðstoða hlutaðeigandi EFTA-ríki við að ráða fram úr vandamálum sínum.

BÓKUN 19

UM FLUTNINGA Á SJÓ

Samningsaðilar skulu ekki beita sín á milli þeim ráðstöfunum sem um getur í reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 4057/86 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31. 12. 1986, bls. 14) og (EBE) nr. 4058/86 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31. 12. 1986, bls. 21) og ákvörðun ráðsins nr. 83/573/EBE (Stjtíð. EB nr. L 332, 28. 11. 1983, bls. 37) né neinum öðrum sambærilegum ráðstöfunum, að því tilskildu að réttarreglurnar um flutninga á sjó sem samningurinn hefur að geyma séu að fullu komnar til framkvæmda.

Samningsaðilar munu samræma aðgerðir sínar og ráðstafanir gagnvart þriðju löndum og félögum í þriðju löndum á sviði flutninga á sjó í samræmi við eftirfarandi ákvæði:

1. Ákveði samningsaðili að hafa eftirlit með starfsemi tiltekinna þriðju landa á sviði farmflutninga með skipum skal hann tilkynna það sameiginlegu EES-nefndinni og er heimilt að leggja til við aðra samningsaðila að þeir taki þátt í þessari aðgerð.

2. Ákveði samningsaðili að grípa til aðgerða fyrir milligöngu stjórnarerindreka gegn þriðja landi vegna takmarkana eða hótana um að takmarka frjálsan aðgang að farmi í viðskiptum á sjó, skal hann tilkynna það sameiginlegu EES-nefndinni. Öðrum samningsaðilum er heimilt að ákveða hvort þau taki þátt í slíkum aðgerðum stjórnarerindreka.

3. Hafi samningsaðili í hyggju að gera ráðstafanir eða hefja aðgerðir gegn þriðja landi og/eða skipaeigendum í þriðja landi til þess meðal annars að bregðast við ósanngjarnri verðlagningu af hálfu tiltekinna skipaeigenda, sem fást við reglubundna farmflutninga milli landa með skipum, eða takmörkunum eða hótunum um að takmarka frjálsan aðgang að farmi í viðskiptum á sjó, skal hann tilkynna það sameiginlegu EES-nefndinni. Hvenær sem við á er samningsaðila, sem hefur málsmeðferðina, heimilt að krefjast þess að aðrir samningsaðilar taki þátt í henni.

   Öðrum samningsaðilum er heimilt að ákveða að gera sömu ráðstafanir og aðgerðir varðandi eigin lögsagnarumdæmi. Ef sneitt er hjá ráðstöfunum eða aðgerðum sem samningsaðili hefur gert með því að fara um yfirráðasvæði annars samningsaðila sem hefur ekki samþykkt slíkar ráðstafanir eða aðgerðir er samningsaðila þeim, sem orðið hefur fyrir því að sneitt er hjá ráðstöfunum eða aðgerðum hans, heimilt að gera viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á ástandinu.

4. Hafi samningsaðili í hyggju að gera samkomulag um farmskipti eins og lýst er í 1. mgr. 5. gr. og 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4055/86 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31. 12. 1986, bls. 1), eða færa út ákvæði þessarar reglugerðar til ríkisborgara í þriðja landi eins og fyrirhugað er í 7. gr. hennar, skal hann tilkynna það sameiginlegu EES-nefndinni.

   Mótmæli einn eða fleiri samningsaðilar fyrirhugaðri aðgerð mun verða leitast við að finna viðunandi lausn innan sameiginlegu EES-nefndarinnar. Komist samningsaðilar ekki að samkomulagi er heimilt að gera viðeigandi ráðstafanir. Finnist engar aðrar tiltækar leiðir geta slíkar ráðstafanir falið í sér að samningsaðilar afturkalli sín á milli meginregluna um frjálsa þjónustustarfsemi í flutningum á sjó sem sett er fram í 1. gr. reglugerðarinnar.

5. Þegar unnt er skal ætíð veita upplýsingarnar sem um getur í 1. – 4. mgr. með góðum fyrirvara til þess að samningsaðilar geti samræmt aðgerðir sínar.

6. Að beiðni samningsaðila skal samráð eiga sér stað milli samningsaðila um málefni varðandi siglingar er alþjóðastofnanir fást við, um mismunandi hliðar þeirrar þróunar sem orðið hefur á sambandi samningsaðila og þriðju landa í siglingamálum og um framkvæmd tvíhliða eða marghliða samninga sem gerðir hafa verið á þessu sviði.

BÓKUN 20

UM AÐGANG AÐ SKIPGENGUM VATNALEIÐUM

1. Sérhver samningsaðili skal veita gagnkvæma aðgangsheimild að skipgengum vatnaleiðum sínum. Að því er Rín og Dóná varðar munu samningsaðilar gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að ná samtímis markmiðinu um jafnan aðgang og staðfesturétt á sviði skipgengra vatnaleiða.

2. Ráðstafanir til að tryggja gagnkvæman jafnan aðgang að skipgengum vatnaleiðum innan yfirráðasvæðis samningsaðila fyrir alla samningsaðila skulu gerðar á vegum hlutaðeigandi alþjóðlegra stofnana fyrir 1. janúar 1996, að teknu tilliti til þeirra skuldbindinga sem er að finna í tilheyrandi marghliða samningum.

3. Allar tilheyrandi réttarreglur varðandi skipgengar vatnaleiðir gilda við gildistöku samningsins í þeim EFTA-ríkjum sem hafa þá þegar aðgang að skipgengum vatnaleiðum bandalagsins og í öðrum EFTA-ríkjum jafnskjótt og þau öðlast rétt til jafns aðgangs.

Þó gildir 8. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1101/89 frá 27. apríl 1989 (Stjtíð. EB nr. L 116, 28. 4. 1989, bls. 25), eins og hún hefur verið aðlöguð vegna samningsins, um skip í siglingum á þessum skipgengu vatnaleiðum frá síðarnefndu EFTA-ríkjunum sem eru tekin í notkun eftir 1. janúar 1993 jafnskjótt og þessi ríki hafa fengið aðgang að skipgengum vatnaleiðum bandalagsins.

BÓKUN 21

UM FRAMKVÆMD SAMKEPPNISREGLNA SEM GILDA UM FYRIRTÆKI

1. gr.

Með samningi milli EFTA-ríkjanna skal eftirlitsstofnun EFTA falið sambærilegt valdsvið og svipuð störf og framkvæmdastjórn EB, við undirritun samningsins, við beitingu á samkeppnisreglum stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmála Kola- og stálbandalags Evrópu, sem gerir eftirlitsstofnun EFTA kleift að framkvæma þær meginreglur sem settar eru í e-lið 2. mgr. 1. gr. og 53. – 60. gr. samningsins og í bókun 25.

Bandalagið skal, eftir því sem nauðsyn ber til, samþykkja ákvæði til framkvæmdar meginreglunum sem settar eru í e-lið 2. mgr. 1. gr. og 53. – 60. gr. samningsins, og í bókun 25, til þess að tryggja að framkvæmdastjórn EB hafi sambærilegt valdsvið og gegni svipuðum störfum samkvæmt samningnum og hún gerir, við undirritun samningsins, við beitingu samkeppnisreglna stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmála Kola- og stálbandalags Evrópu.

2. gr.

Ef samþykktar eru nýjar gerðir til framkvæmdar á e-lið 2. mgr. 1. gr. og 53. – 60. gr. og bókunar 25, eða á breytingum við þær gerðir sem taldar eru upp í 3. gr. þessarar bókunar, í kjölfar þeirra reglna sem gerð er grein fyrir í VII. hluta samningsins, skal gera samsvarandi breytingar á stofnsamningi eftirlitsstofnunar EFTA til þess að tryggja að henni verði samtímis falið sambærilegt valdsvið og svipuð störf og framkvæmdastjórn EB hefur.

3. gr.

1. Til viðbótar þeim gerðum sem taldar eru upp í XIV. viðauka sýna eftirfarandi gerðir valdsvið og störf framkvæmdastjórnar EB við beitingu samkeppnisreglna stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu:

Eftirlit með samfylkingum

1. 389 R 4064: Ákvæði 6. – 25. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89 frá 21. desember 1989 um eftirlit með samfylkingum fyrirtækja (Stjtíð. EB nr. L 395, 30.12.1989, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 257, 21.9.1990, bls. 13.

2. 390 R 2367: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2367/90 frá 25. júlí 1990 um tilkynningar, fresti og skýrslugjöf sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4064/89 um eftirlit með samfylkingum fyrirtækja (Stjtíð. EB nr. L 219, 14.8.1990, bls. 5).

Almennar reglur um starfshætti

3. 362 R 0017: Reglugerð ráðsins nr. 17/62 frá 6. febrúar 1962. Fyrsta reglugerð til framkvæmdar á ákvæðum 85. og 86. gr. sáttmálans (Stjtíð. EB nr. 13, 21.2.1962, bls. 204/62), eins og henni var breytt með:

   — 362 R 0059: Reglugerð nr. 59/62 frá 3. júlí 1962 (Stjtíð. EB nr. 58, 10.7.1962, bls. 1655/62);

   — 363 R 0118: Reglugerð nr. 118/63 frá 5. nóvember 1963 (Stjtíð. EB nr. 162, 7.11.1963, bls. 2696/63);

   — 371 R 2822: Reglugerð (EBE) nr. 2822/71 frá 20. desember 1971 (Stjtíð. EB nr. L 285, 29.12.1971, bls. 49);

   — 1 72 B: *Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum* (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 92);

   — 1 79 H: *Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum* (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 93);

   — 1 85 I: *Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum* (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 165).

4. 362 R 0027: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 27/62 frá 3. maí 1962. Fyrsta reglugerð til framkvæmdar reglugerð ráðsins nr. 17 frá 6. febrúar 1962 (um framsetningu, efni og önnur atriði er varða umsóknir og tilkynningar) (Stjtíð. EB nr. 35, 10.5.1962, bls. 1118/62), eins og henni var breytt með:

   — 368 R 1133: Reglugerð (EBE) nr. 1133/68 frá 26. júlí 1968 (Stjtíð. EB nr. L 189, 1.8.1968, bls. 1);

   — 375 R 1699: Reglugerð (EBE) nr. 1699/75 frá 2. júlí 1975 (Stjtíð. EB nr. L 172, 3.7.1975, bls. 11);

   — 1 79 H: *Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum* (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 94);

   — 385 R 2526: Reglugerð (EBE) nr. 2526/85 frá 5. ágúst 1985 (Stjtíð. EB nr. L 240, 7.9.1985, bls. 1);

   — 1 85 I: *Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum* (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 166).

5. 363 R 0099: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 99/63 frá 25. júlí 1963 um skýrslugjöf sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr. 19. gr. reglugerðar ráðsins nr. 17 (Stjtíð. EB nr. 127, 20.8.1963, bls. 2268/63).

Flutningastarfsemi

6. 362 R 0141: Reglugerð ráðsins nr. 141/62 frá 26. nóvember 1962 um að undanþiggja flutninga frá beitingu reglugerðar ráðsins nr. 17, breytt með reglugerðum nr. 165/65/EBE og 1002/67/EBE (Stjtíð. EB nr. 124, 28.11.1962, bls. 2751/62).

7. 368 R 1017: Ákvæði 6. gr. og 10. – 31. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1017/68 frá 19. júlí 1968 um að beita samkeppnisreglum gagnvart flutningum á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 175, 23.7.1968, bls. 1).

8. 369 R 1629: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1629/69 frá 8. ágúst 1969 um framsetningu, efni og önnur atriði varðandi kærur á grundvelli 10. gr., umsóknir á grundvelli 12. gr. og tilkynningar á grundvelli 1. mgr. 14. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1017/68 frá 19. júlí 1968 (Stjtíð. EB nr. L 209, 21.8.1969, bls. 1).

9. 369 R 1630: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1630/69 frá 8. ágúst 1969 um skýrslugjöf sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr. 26. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1017/68 frá 19. júlí 1968 (Stjtíð. EB nr. L 209, 21.8.1969, bls. 11).

10. 374 R 2988: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2988/74 frá 26. nóvember 1974 um fyrningarfrest við meðferð mála og hvernig beita skuli refsiaðgerðum samkvæmt reglum Efnahagsbandalags Evrópu um flutninga og samkeppni (Stjtíð. EB nr. L 319, 29.11.1974, bls. 1).

11. 386 R 4056: II. þáttur reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4056/86 frá 22. desember 1986 sem setur nákvæmar reglur um beitingu 85. og 86. gr. sáttmálans gagnvart flutningum á sjó (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1986, bls. 4).

12. 388 R 4260: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 4260/88 frá 16. desember 1988 um tilkynningar, kærur, umsóknir og skýrslur sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4056/86 frá 22. desember 1986 sem setur nákvæmar reglur um beitingu 85. og 86. gr. sáttmálans gagnvart flutningum á sjó (Stjtíð. EB nr. L 376, 31.12.1988, bls. 1).

13. 387 R 3975: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3975/87 frá 14. desember 1987 sem setur reglur um beitingu samkeppnisreglna gagnvart fyrirtækjum á sviði flutninga í lofti (Stjtíð. EB nr. L 374, 31.12.1987, bls. 1), eins og henni var breytt með:

    — 391 R 1284: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1284/91 frá 14. maí 1991 (Stjtíð. EB nr. L 122, 15.5.1991, bls. 2).

14. 388 R 4261: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 4261/88 frá 16. desember 1988 um kærur, umsóknir og skýrslur sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3975/87 sem setur reglur um beitingu samkeppnisreglna gagnvart fyrirtækjum á sviði flutninga í lofti (Stjtíð. EB nr. L 376, 31.12.1988, bls. 10).

2. Til viðbótar þeim gerðum sem taldar eru upp í XIV. viðauka sýna eftirfarandi gerðir valdsvið og störf framkvæmdastjórnar EB við beitingu samkeppnisreglna stofnsáttmála Kola- og stálbandalags Evrópu (KSE):

1. Þriðja til fimmta undirgrein 2. mgr., 3. mgr., önnur undirgrein 4. mgr. og 5. mgr. 65. gr. (KSE).

2. Önnur til fjórða undirgrein 2. mgr. og 4. – 6. mgr. 66. gr. (KSE).

3. 354 D 7026: Ákvörðun hins háa yfirvalds nr. 26/54 frá 6. maí 1954 varðandi reglugerð um beitingu 4. mgr. 66. gr. sáttmálans um upplýsingaskyldu (Stjtíð. KSE nr. 9., 11.5.1954, bls. 350/54).

4. 378 S 0715: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 715/78/KSE frá 6. apríl 1978 um fyrningarfrest við meðferð mála og beitingu viðurlaga samkvæmt stofnsáttmála Kola- og stálbandalags Evrópu (Stjtíð. EB nr. L 94, 8.4.1978, bls. 22).

5. 384 S 0379: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar nr. 379/84/KSE frá 15. febrúar 1984 um skilgreiningu á umboði embættismanna og fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar sem fyrirmæli hafa um að gera þær kannanir sem kveðið er á um í stofnsáttmála Kola- og stálbandalags Evrópu og á ákvörðunum sem samþykktar eru vegna beitingar hans (Stjtíð. EB nr. L 46, 16.2.1984, bls. 23).

4. gr.

1. Samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir, eins og lýst er í 1. mgr. 53. gr., sem verða til eftir gildistöku samningsins og eru þess valdandi að aðilar leitast við að beita 3. mgr. 53. gr., ber að tilkynna þar til bærri eftirlitsstofnun samkvæmt 56. gr., bókun 23 og þeim reglum sem um getur í 1. – 3. gr. þessarar bókunar. Ekki má taka neina ákvörðun um að beita 3. mgr. 53. gr. fyrr en tilkynning hefur verið afhent.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir þegar:

a) einu aðilarnir að þeim eru fyrirtæki frá einu aðildarríki EB eða einu EFTA-ríki og samningarnir, ákvarðanirnar eða samstilltu aðgerðirnar tengjast ekki innflutningi eða útflutningi milli samningsaðila;

b) ekki fleiri en tvö fyrirtæki eiga aðild að þeim og samningarnir hafa eingöngu þau áhrif:

i) að hefta frelsi eins samningsaðila við að ákvarða verð eða viðskiptaskilmála sem vörur fengnar frá hinum samningsaðilanum eru endurseldar á; eða

ii) að setja höft á rétt framsalshafa eða neytanda hugverkaréttar á sviði iðnaðar — einkum einkaleyfa, smáeinkaleyfa, iðnteikninga og vörumerkja — eða einstaklings sem er framsalshafi réttinda eða leyfis samkvæmt samningi, til þess að nota framleiðsluaðferð eða þekkingu sem tengist notkun og beitingu vinnsluaðferða í iðnaði;

c) eina markmiðið með þeim er:

i) þróun eða samræmd beiting staðla eða gerða; eða

ii) sameiginlegt rannsókna- eða þróunarstarf; eða

iii) sérhæfing í framleiðslu vara, að meðtöldum nauðsynlegum samningum til þess að fá henni framgengt,

— þegar vörurnar sem sérhæfingin beinist að eru ekki, víðast hvar á svæðinu sem samningurinn tekur til, meira en 15% þeirra viðskipta sem eiga sér stað með sams konar vörur eða vörur sem neytendur telja vera sambærilegar vegna eiginleika þeirra, verðs og notkunar, og

— þegar heildarársvelta hlutaðeigandi fyrirtækja er ekki meiri en 200 milljónir evrópskra mynteininga (ECU).

Þessa samninga, ákvarðanir og samstilltu aðgerðir má tilkynna til þar til bærrar eftirlitsstofnunar í samræmi við 56. gr., bókun 23 og þær reglur sem um getur í 1. – 3. gr. þessarar bókunar.

5. gr.

1. Samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir, eins og lýst er í 1. mgr. 53. gr., sem eru fyrir hendi við gildistöku samningsins og eru þess valdandi að aðilar leitast við að beita 3. mgr. 53. gr., ber að tilkynna til þar til bærrar eftirlitsstofnunar samkvæmt 56. gr., bókun 23 og þeim reglum sem um getur í 1. – 3. gr. þessarar bókunar innan sex mánaða frá gildistöku samningsins.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir sem lýst er í 1. mgr. 53. gr. samningsins og falla undir 2. mgr. 4. gr. þessarar bókunar; tilkynningu þar um má senda til þar til bærrar eftirlitsstofnunar samkvæmt 56. gr., bókun 23 og þeim reglum sem um getur í 1. – 3. gr. þessarar bókunar.

6. gr.

Þar til bær eftirlitsstofnun skal í ákvörðunum sínum samkvæmt 3. mgr. 53. gr. tilgreina dagsetninguna þegar ákvarðanir eiga að öðlast gildi. Sú dagsetning má vera á undan dagsetningu tilkynningar að því er varðar samninga, ákvarðanir samtaka fyrirtækja eða samstilltar aðgerðir sem falla undir 2. mgr. 4. gr. og 2. mgr. 5. gr. þessarar bókunar, eða falla undir 1. mgr. 5. gr. þessarar bókunar og tilkynnt hefur verið um innan þeirra tímamarka sem tilgreind eru í 1. mgr. 5. gr.

7. gr.

1. Þegar samningar, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir, eins og lýst er í 1. mgr. 53. gr., sem fyrir hendi eru við gildistöku samningsins og tilkynnt er um innan þeirra tímamarka sem tilgreind eru í 1. mgr. 5. gr. þessarar bókunar, fullnægja ekki kröfum 3. mgr. 53. gr. og hlutaðeigandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hætta að framfylgja þeim eða breyta þeim þannig að bannið í 1. mgr. 53. gr. eigi ekki lengur við eða þær fullnægi kröfum 3. mgr. 53. gr., skal bannið í 1. mgr. 53. gr. eingöngu gilda þann tíma sem þar til bær eftirlitsstofnun ákvarðar. Ákvörðun tekin af þar til bærri eftirlitsstofnun samkvæmt undanfarandi málslið skal ekki gilda þegar henni er beint gegn fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja sem samþykktu ekki tilkynninguna gagngert.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir sem falla undir 2. mgr. 4. gr. þessarar bókunar og fyrir hendi eru við gildistöku samningsins ef tilkynnt er um þær innan sex mánaða frá gildistökunni.

8. gr.

Umsóknir og tilkynningar sendar til framkvæmdastjórnar EB fyrir gildistöku samningsins teljast falla undir ákvæði hans um umsóknir og tilkynningar.

Þar til bær eftirlitsstofnun getur samkvæmt 56. gr. samningsins og 10. gr. bókunar 23 krafist þess að fá afhent rétt útfyllt eyðublað, eins og fyrirskipað er vegna framkvæmdar samningsins, innan þeirra tímamarka sem hún ákvarðar. Í því tilviki teljast umsóknir og tilkynningar ekki lögmætar nema eyðublöðin séu afhent innan tilgreindra tímamarka og í samræmi við ákvæði samningsins.

9. gr.

Ekki skal sekta fyrir brot á 1. mgr. 53. gr. vegna neins sem aðhafst hefur verið áður en tilkynnt hefur verið um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir sem falla undir 5. og 6. gr. þessarar bókunar og tilkynnt er um innan tilgreindra tímamarka.

10. gr.

Samningsaðilum ber að tryggja að ráðstafanir sem veita embættismönnum eftirlitsstofnunar EFTA og framkvæmdastjórn EB nauðsynlegan stuðning til þess að vinna að rannsóknum sínum, eins og ráð er fyrir gert samkvæmt samningnum, séu gerðar innan sex mánaða frá gildistöku samningsins.

11. gr.

Að því er varðar samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir sem fyrir hendi eru við gildistöku samningsins og falla undir 1. mgr. 53. gr., gildir bannið í 1. mgr. 53. gr. ekki, þegar samningum, ákvörðunum eða aðgerðum er breytt innan sex mánaða frá gildistöku samningsins til þess að skilyrðum sem felast í heildarundanþágum þeim sem kveðið er á um í XIV. viðauka sé fullnægt.

12. gr.

Að því er varðar samninga, ákvarðanir samtaka fyrirtækja og samstilltar aðgerðir sem fyrir hendi eru við gildistöku samningsins og falla undir 1. mgr. 53. gr., gildir bannið í 1. mgr. 53. gr. ekki frá gildistöku samningsins, þegar samningum, ákvörðunum eða aðgerðum er breytt innan sex mánaða frá gildistöku samningsins til þess að heyra ekki lengur undir bannið í 1. mgr. 53. gr.

13. gr.

Samningar, ákvarðanir samtaka fyrirtækja og samstilltar aðgerðir sem njóta sérstakrar undanþágu á grundvelli 3. mgr. 85. gr. stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu fyrir gildistöku samningsins, skulu áfram undanþegin ákvæðum samningsins, þar til samningarnir, ákvarðanirnar og aðgerðirnar falla úr gildi eins og kveðið er á um í ákvörðunum þar sem undanþágurnar eru veittar eða þar til framkvæmdastjórn EB ákveður annað, hvort heldur sem verður fyrr.

BÓKUN 22

UM SKILGREININGU Á „FYRIRTÆKI“ OG „VELTU“ (56. GR.)

1. gr.

Að því er varðar útdeilingu mála samkvæmt 56. gr. samningsins er „fyrirtæki“ stofnun þar sem lögð er stund á viðskipta- eða efnahagsstarfsemi.

2. gr.

Í skilningi 56. gr. samningsins er „velta“ þær fjárhæðir sem viðkomandi fyrirtæki hefur fengið á undangengnu fjárhagsári, á svæðinu sem samningurinn tekur til, fyrir selda vöru eða veitta þjónustu sem telst til eðlilegrar starfsemi fyrirtækisins, að frádregnum söluafslætti og virðisaukaskatti og öðrum skatti sem tengist veltunni með beinum hætti.

3. gr.

Eftirfarandi skal nota í stað veltu:

a) þegar um er að ræða lánastofnanir og aðrar fjármálastofnanir: heildareignir þeirra margfaldaðar með hlutfalli milli krafna á lánastofnanir og viðskiptavini í viðskiptum við íbúa á svæðinu sem samningurinn tekur til og heildarfjárhæðar þessara krafna;

b) þegar um er að ræða vátryggingafélög: verðmæti vergra iðgjalda frá íbúum á svæðinu sem samningurinn tekur til, þ.e. allar fjárhæðir sem fengist hafa eða munu fást vegna tryggingasamninga sem vátryggingafélögin eða aðrir fyrir þeirra hönd hafa gert, auk endurtryggingaiðgjalda, og eftir skattafrádrátt og skattatengd framlög eða gjöld sem eru innheimt vegna einstakra iðgjalda eða heildariðgjalda.

4. gr.

1. Þrátt fyrir þá skilgreiningu um veltu sem á við vegna beitingar 56. gr. samningsins, eins og fram kemur í 2. gr. þessarar bókunar, skal viðkomandi velta samanstanda:

a) að því er varðar samninga, ákvarðanir samtaka fyrirtækja og samstilltar aðgerðir er lúta að dreifingu og birgðatilhögun milli fyrirtækja sem ekki eiga í samkeppni: af fjárhæðum sem fást fyrir selda vöru og veitta þjónustu sem fjallað er um í þessum samningum, ákvörðunum eða samstilltu aðgerðum, og fyrir aðra vöru og þjónustu sem notendur álíta að sé eins vegna eiginleika hennar, verðs og áætlaðrar notkunar;

b) að því er varðar samninga, ákvarðanir samtaka fyrirtækja og samstilltar aðgerðir er lúta að tilhögun við miðlun tækniþekkingar milli fyrirtækja sem ekki eiga í samkeppni: af fjárhæðum sem fást fyrir selda vöru og veitta þjónustu er tengist tækniþekkingu sem fjallað er um í þessum samningum, ákvörðunum eða samstilltu aðgerðum og fjárhæðum fyrir aðra vöru og þjónustu sem þessari tækni er ætlað að bæta eða koma í staðinn fyrir.

2. Ef hins vegar er ekki vitað hver velta vegna seldrar vöru eða þjónustu er, þegar ráðstafanir þær sem lýst er í a- og b-lið 1. mgr. koma til framkvæmda, skal almennt ákvæði 2. gr. gilda.

5. gr.

1. Þegar úrskurða þarf í málum þar sem fjallað er um vörur sem falla undir gildissvið bókunar 25 skal viðkomandi velta vera sú sem er tilkomin vegna þessara vara.

2. Þegar mál snerta vörur sem falla undir gildissvið bókunar 25, og vöru og þjónustu sem fellur undir gildissvið 53. og 54. gr. samningsins, skal viðkomandi velta ákveðin með því að taka til greina allar vörur og þjónustu eins og kveðið er á um í 2. gr.

BÓKUN 23

UM SAMVINNU MILLI EFTIRLITSSTOFNANA (58. GR.)

ALMENNAR MEGINREGLUR

1. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórn EB skulu skiptast á upplýsingum og ráðfæra sig hvor við aðra um almenn stefnumál fari önnur hvor þessara eftirlitsstofnana fram á það.

Eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórn EB skulu, í samræmi við eigin reglur og með hliðsjón af 56. gr. samningsins og bókun 22 og sjálfsákvörðunarrétti beggja aðila, hafa samvinnu í einstökum málum sem falla undir b- og c-lið 1. mgr. og annan málslið 2. mgr. og 3. mgr. 56. gr. samningsins, samanber ákvæðin hér á eftir.

Að því er þessa bókun varðar merkir hugtakið „svæði eftirlitsstofnunar“ að því er varðar framkvæmdastjórn EB það yfirráðasvæði aðildarríkja EB sem stofnsáttmáli Efnahagsbandalags Evrópu eða stofnsáttmáli Kola- og stálbandalags Evrópu, eftir því hvort á við, tekur til með skilmálum þeim sem settir eru í þessum sáttmálum og, að því er varðar eftirlitsstofnun EFTA, það yfirráðasvæði EFTA-ríkja sem samningurinn tekur til.

UPPHAF MÁLAREKSTURS

2. gr.

Í málum sem falla undir b- og c-lið 1. mgr., annan málslið 2. mgr. og 3. mgr. 56. gr. samningsins skulu eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórn EB senda hvor annarri án ónauðsynlegra tafa tilkynningar og kvartanir ef ekki þykir ljóst að þær hafi borist báðum eftirlitsstofnununum. Þeim ber einnig að tilkynna hvor annarri þegar þær hefja málsmeðferð í krafti embættis síns.

Eftirlitsstofnunin sem hefur fengið upplýsingar eins og kveðið er á um í fyrstu málsgrein getur komið athugasemdum sínum um málið á framfæri innan 40 virkra daga frá móttöku upplýsinganna.

3. gr.

Þar til bær eftirlitsstofnun skal, í tilvikum sem falla undir b- og c-lið 1. mgr., annan málslið 2. mgr. og 3. mgr. 56. gr. samningsins, ráðfæra sig við hina eftirlitsstofnunina þegar hún:

— birtir ætlun sína um að hreyfa ekki mótmælum;

— birtir ætlun sína um að taka ákvörðun um að beita 3. mgr. 53. gr.; eða

— ber fram andmæli sín við fyrirtæki eða samtök hlutaðeigandi fyrirtækja.

Hin eftirlitsstofnunin getur komið athugasemdum sínum á framfæri innan þeirra tímamarka sem fram koma í framangreindum ákvörðunum eða andmælum.

Senda skal hinni eftirlitsstofnuninni athugasemdir sem koma frá hlutaðeigandi fyrirtækjum eða þriðju aðilum.

4. gr.

Í málum sem falla undir b- og c-lið 1. mgr., annan málslið 2. mgr. og 3. mgr. 56. gr. samningsins skal þar til bær eftirlitsstofnun senda hinni eftirlitsstofnuninni þau stjórnsýsluskjöl þar sem fram kemur að máli er lokað eða beiðni hafnað.

5. gr.

Í málum sem falla undir b- og c-lið 1. mgr., annan málslið 2. mgr. og 3. mgr. 56. gr. samningsins skal þar til bær eftirlitsstofnun bjóða hinni eftirlitsstofnuninni að vera við skýrslugjöf hlutaðeigandi fyrirtækja. Boðið skal einnig ná til ríkja sem falla undir valdsvið hinnar eftirlitsstofnunarinnar.

RÁÐGJAFARNEFNDIR

6. gr.

Í málum sem falla undir b- og c-lið 1. mgr., annan málslið 2. mgr. og 3. mgr. 56. gr. samningsins skal þar til bær eftirlitsstofnun, þegar þar að kemur, tilkynna hinni eftirlitsstofnuninni um fundardag ráðgjafarnefndarinnar og senda viðeigandi skjöl.

Öll skjöl send í þessum tilgangi frá hinni eftirlitsstofnuninni skulu lögð fyrir ráðgjafarnefnd þeirrar eftirlitsstofnunar sem er til þess bær að skera úr um mál í samræmi við 56. gr., ásamt gögnum sem sú eftirlitsstofnun leggur fram.

Hvor eftirlitsstofnunin um sig og ríki sem falla undir valdsvið hennar eiga rétt á að vera viðstödd fundi ráðgjafarnefnda hinnar eftirlitsstofnunarinnar og að láta álit sitt í ljós; þau skulu þó ekki hafa atkvæðisrétt.

BEIÐNI UM SKJÖL OG RÉTTUR TIL ÞESS AÐ GERA ATHUGASEMDIR

7. gr.

Í málum sem falla undir b- og c-lið 1. mgr., annan málslið 2. mgr. og 3. mgr. 56. gr. samningsins getur eftirlitsstofnun sem ekki er til þess bær að taka ákvörðun í máli í samræmi við 56. gr. beðið um afrit af mikilvægustu skjölunum á öllum stigum málarekstursins hjá þar til bærri eftirlitsstofnun til staðfestingar á broti á 53. og 54. gr. samningsins eða til þess að fá samþykki um að mótmælum verði ekki hreyft eða undanþágu og enn fremur getur hún, áður en lokaákvörðun er tekin, gert þær athugasemdir sem hún telur vera við hæfi.

AÐSTOÐ STJÓRNVALDA

8. gr.

1. Þegar beiðni um upplýsingar er send til fyrirtækis eða samtaka fyrirtækja á svæði hinnar eftirlitsstofnunarinnar skal þar til bæra eftirlitsstofnunin, eins og hún er skilgreind í 56. gr. samningsins, samtímis senda eintak af beiðninni til hinnar eftirlitsstofnunarinnar.

2. Ef fyrirtæki eða samtök fyrirtækja veita ekki umbeðnar upplýsingar innan þeirra tímamarka sem þar til bær eftirlitsstofnun setur, eða veita ófullkomnar upplýsingar, skal þar til bær eftirlitsstofnun krefjast þess með ákvörðun að upplýsingarnar verði veittar. Þegar fyrirtæki eða samtök fyrirtækja eru staðsett á svæði hinnar eftirlitsstofnunarinnar skal þar til bæra eftirlitsstofnunin senda eintak af ákvörðuninni til hinnar eftirlitsstofnunarinnar.

3. Að beiðni þar til bærrar eftirlitsstofnunar, eins og hún er skilgreind í 56. gr. samningsins, skal hin eftirlitsstofnunin, í samræmi við eigin reglur, annast rannsóknir á sínu svæði í þeim málum sem þar til bæra eftirlitsstofnunin, sem fer fram á rannsókn, álítur það nauðsynlegt.

4. Þar til bæra eftirlitsstofnunin á rétt því að hafa fulltrúa og taka virkan þátt í rannsóknum sem hin eftirlitsstofnunin lætur fara fram að því er varðar 3. mgr.

5. Allar upplýsingar sem fást með slíkum rannsóknum samkvæmt beiðni skulu sendar um leið og rannsókn lýkur til eftirlitsstofnunarinnar sem fór fram á rannsóknina.

6. Þegar þar til bær eftirlitsstofnun, í málum sem falla undir b- og c-lið 1. mgr., annan málslið 2. mgr. og 3. mgr. 56. gr. samningsins, lætur fara fram rannsókn á sínu svæði skal hún tilkynna hinni eftirlitsstofnuninni að slík rannsókn hafi farið fram og senda henni þær niðurstöður rannsóknanna sem máli skipta, fari hún þess á leit við hana.

9. gr.

1. Upplýsingar sem fást með beitingu þessarar bókunar skal eingöngu nota vegna málsmeðferðar samkvæmt 53. og 54. gr. samningsins.

2. Framkvæmdastjórn EB, eftirlitsstofnun EFTA, lögbær yfirvöld aðildarríkja EB og EFTA-ríkja, embættismenn þeirra og aðrir starfsmenn skulu ekki láta í té upplýsingar sem þeir hafa fengið með beitingu þessarar bókunar eða upplýsingar af því tagi sem þagnarskylda gildir um.

3. Reglur um þagnarskyldu og takmarkaða notkun upplýsinga sem kveðið er á um í þessum samningi eða í löggjöf samningsaðila koma ekki í veg fyrir upplýsingaskipti eins og gerð er grein fyrir í þessari bókun.

10. gr.

1. Þegar tilkynnt er um samninga skulu fyrirtæki beina tilkynningunni til þar til bærrar eftirlitsstofnunar í samræmi við 56. gr. samningsins. Kvartanir má senda til annarrar hvorrar eftirlitsstofnunarinnar.

2. Tilkynningar eða kvartanir sem beint er til eftirlitsstofnunar sem, samkvæmt 56. gr. samningsins, er ekki til þess bær að fjalla um tiltekið mál skal þegar í stað afhenda þar til bæru eftirlitsstofnuninni.

3. Ef í ljós kemur við undirbúning eða upphaf málsmeðferðar í krafti embættis að hin eftirlitsstofnunin er bær til að taka ákvörðun um mál í samræmi við 56. gr. samningsins skal málið sent þar til bæru eftirlitsstofnuninni.

4. Þegar mál hefur verið sent hinni eftirlitsstofnuninni eins og kveðið er á um í 2. og 3. mgr. má ekki senda það til baka. Ekki má senda mál eftir birtingu ásetnings um að gefa samþykki, birtingu ásetnings um ákvarðanatöku með því að beita 3. mgr. 53. gr. samningsins, eftir að skjalfest andmæli hafa verið afhent hlutaðeigandi fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja eða bréf hefur verið sent til þess að láta umsækjanda vita að ástæður fyrir málarekstri séu ófullnægjandi.

11. gr.

Dagurinn sem framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA fær í hendur umsókn eða tilkynningu telst afhendingardagur hennar, án tillits til þess hvor þessara aðila er bær um að taka ákvörðun í málinu samkvæmt 56. gr. samningsins. Sé umsóknin eða tilkynningin send í ábyrgðarpósti er dagsetningin á póststimpli á sendingarstað þó talin afhendingardagur.

TUNGUMÁL

12. gr.

Fyrirtæki eiga rétt á að nota og að notað sé það opinbert tungumál EFTA-ríkis eða EB sem þau kjósa í tilkynningum, umsóknum og kvörtunum sem fara á milli þeirra og eftirlitsstofnunar EFTA og framkvæmdastjórnar EB. Þetta á einnig við um öll stig málareksturs, hvort sem hann hefst með tilkynningu, umsókn eða kvörtun eða í krafti embættis þar til bærrar eftirlitsstofnunar.

BÓKUN 24

UM SAMVINNU VARÐANDI EFTIRLIT MEÐ SAMFYLKINGUM

Almennar meginreglur

1. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórn EB skulu skiptast á upplýsingum og ráðfæra sig hvor við aðra um almenn stefnumál fari önnur hvor þessara eftirlitsstofnana fram á það.

2. Í málum sem falla undir a-lið 2. mgr. 57. gr. samningsins skulu framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA vinna saman að umfjöllun um samfylkingar eins og ákvarðað er í eftirfarandi ákvæðum.

3. Að því er þessa bókun varðar merkir hugtakið „svæði eftirlitsstofnunar" að því er varðar framkvæmdastjórn EB það yfirráðasvæði aðildarríkja EB sem stofnsáttmáli Efnahagsbandalags Evrópu eða stofnsáttmáli Kola- og stálbandalags Evrópu, eftir því hvort á við, tekur til með skilmálum þeim sem settir eru í þessum sáttmálum og, að því er varðar eftirlitsstofnun EFTA, það yfirráðasvæði EFTA-ríkja sem samningurinn gildir um.

2. gr.

1. Samvinna skal höfð í samræmi við ákvæði þessarar bókunar þegar:

a) samanlögð velta hlutaðeigandi fyrirtækja á yfirráðasvæði EFTA-ríkja er 25% eða meira af heildarveltu þeirra á svæðinu sem samningurinn tekur til; eða

b) eitt eða annað af tveimur hlutaðeigandi fyrirtækjum veltir yfir 250 milljónum ECU (evrópska mynteiningin) á yfirráðasvæði EFTA-ríkjanna; eða

c) líkur eru á að samfylkingin skapi eða styrki yfirburðastöðu sem á yfirráðasvæði EFTA-ríkja eða stórum hluta þess yrði virkri samkeppni veruleg hindrun.

2. Samvinna skal einnig höfð þegar:

a) hætta er á að samfylkingin skapi eða styrki yfirburðastöðu sem yrði virkri samkeppni veruleg hindrun á markaði í EFTA-ríki sem hefur öll einkenni aðgreinds markaðssvæðis, hvort sem um er að ræða stóran hluta svæðisins sem samningur þessi nær til eða ekki.

b) EFTA-ríki óskar eftir að grípa til ráðstafana til verndar réttmætum hagsmunum eins og gerð er grein fyrir í 7. gr.

UPPHAF MÁLAREKSTURS

3. gr.

1. Framkvæmdastjórn EB skal senda eftirlitsstofnun EFTA afrit af tilkynningum um þau mál sem um getur í 1. mgr. og a-lið 2. mgr. 2. gr. innan þriggja virkra daga og, eins fljótt og auðið er, afrit af mikilvægustu skjölunum sem eru geymd hjá eða gefin út af framkvæmdastjórn EB.

2. Framkvæmdastjórn EB skal framfylgja settum reglum til framkvæmdar 57. gr. samningsins í nánu og stöðugu sambandi við eftirlitsstofnun EFTA. Eftirlitsstofnun EFTA og EFTA-ríki geta látið í ljós álit sitt á þessum reglum. Hvað varðar 6. gr. þessarar bókunar skal framkvæmdastjórn EB fá upplýsingar frá lögbærum yfirvöldum hlutaðeigandi EFTA-ríkis og gefa þeim kost á að láta álit sitt í ljós á öllum stigum málarekstursins þar til ákvörðun hefur verið samþykkt samkvæmt þeirri grein. Í þessu skyni skal framkvæmdastjórn EB veita þeim aðgang að málsskjölum.

SKÝRSLUGJÖF

4. gr.

Í málum sem um getur í 1. mgr. og a-lið 2. mgr. 2. gr. skal framkvæmdastjórn EB bjóða eftirlitsstofnun EFTA að vera við skýrslugjöf hlutaðeigandi fyrirtækja. EFTA-ríkin mega einnig hafa fulltrúa við þessa skýrslugjöf.

RÁÐGJAFARNEFND EB UM SAMFYLKINGAR

5. gr.

1. Í málum sem um getur í 1. mgr. og a-lið 2. mgr. 2. gr. skal framkvæmdastjórn EB, þegar þar að kemur, tilkynna eftirlitsstofnun EFTA um fundardag ráðgjafarnefndar EB um samfylkingar og senda viðeigandi skjöl.

2. Öll skjöl send í þessum tilgangi frá eftirlitsstofnun EFTA, að meðtöldum skjölum frá EFTA-ríkjum, skulu lögð fyrir ráðgjafarnefnd EB um samfylkingar ásamt öðrum viðeigandi skjölum frá framkvæmdastjórn EB.

3. Eftirlitsstofnun EFTA og EFTA-ríki eiga rétt á að vera viðstödd fundi ráðgjafarnefndar EB um samfylkingar og að láta álit sitt í ljós; þau skulu þó ekki hafa atkvæðisrétt.

RÉTTINDI EINSTAKRA RÍKJA

6. gr.

1. Framkvæmdastjórn EB getur, með ákvörðun sem þegar í stað er tilkynnt hlutaðeigandi fyrirtækjum, lögbærum yfirvöldum aðildarríkja EB og eftirlitsstofnun EFTA, vísað tilkynntri samfylkingu til EFTA-ríkis þar sem hætta er á að samfylking skapi eða styrki yfirburðastöðu sem yrði virkri samkeppni veruleg hindrun á markaði í því ríki, sem hefur öll einkenni aðgreinds markaðssvæðis, hvort sem um er að ræða stóran hluta svæðisins sem samningurinn tekur til eða ekki.

2. Í málum sem um getur í 1. mgr. getur EFTA-ríki leitað til Evrópudómstólsins, af sömu ástæðum og með sömu skilyrðum og aðildarríki EB samkvæmt 173. gr. stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, og farið sérstaklega fram á bráðabirgðaráðstafanir svo að það geti beitt innlendum samkeppnislögum.

7. gr.

1. Enda þótt framkvæmdastjórn EB sé ein bær um að fjalla um samfylkingar innan bandalagsins eins og fram kemur í reglugerð (EBE) nr. 4064/89 frá 21. desember 1989 um eftirlit með samfylkingum fyrirtækja (Stjtíð. EB nr. L 395, 30.12.1989, bls. 1), geta EFTA-ríki gert viðeigandi ráðstafanir til þess að vernda aðra réttmæta hagsmuni en þá sem tillit er tekið til í fyrrnefndri reglugerð og samræmast almennum meginreglum og öðrum ákvæðum eins og ráð er fyrir gert, beint eða óbeint, samkvæmt samningnum.

2. Líta skal á almannaöryggi, fjölmiðlafrelsi og varfærnisreglur sem réttmæta hagsmuni í skilningi 1. mgr.

3. Önnur almenn hagsmunamál verður að tilkynna til framkvæmdastjórnar EB og skal hún taka afstöðu til þeirra eftir að metið hefur verið hvort þau samræmast almennum meginreglum og öðrum ákvæðum eins og ráð er fyrir gert, beint eða óbeint, samkvæmt samningnum áður en gripið er til þeirra ráðstafana sem um getur hér að framan. Framkvæmdastjórn EB skal láta eftirlitsstofnun EFTA og hlutaðeigandi EFTA-ríki vita um ákvörðun sína innan eins mánaðar frá tilkynningunni.

AÐSTOÐ STJÓRNVALDA

8. gr.

1. Þegar framkvæmdastjórn EB rækir þær skyldur sem hún á að gegna vegna framkvæmdar 57. gr. er henni heimilt að fá allar nauðsynlegar upplýsingar frá eftirlitsstofnun EFTA og EFTA-ríkjum.

2. Þegar framkvæmdastjórn EB sendir beiðni um upplýsingar til einstaklings, fyrirtækis eða samtaka fyrirtækja á svæði eftirlitsstofnunar EFTA skal hún samtímis senda eintak af beiðninni til eftirlitsstofnunar EFTA.

3. Ef slíkir einstaklingar, fyrirtæki eða samtök fyrirtækja veita ekki umbeðnar upplýsingar innan þeirra tímamarka sem framkvæmdastjórn EB setur, eða veita ófullkomnar upplýsingar, skal framkvæmdastjórnin krefjast þess með ákvörðun að upplýsingarnar verði veittar og senda eintak af ákvörðuninni til eftirlitsstofnunar EFTA.

4. Að beiðni framkvæmdastjórnar EB skal eftirlitsstofnun EFTA annast rannsóknir á sínu svæði.

5. Framkvæmdastjórn EB á rétt á að hafa fulltrúa og taka virkan þátt í rannsóknum sem fara fram samkvæmt 4. mgr.

6. Allar upplýsingar sem fást með slíkum rannsóknum samkvæmt beiðni skulu sendar til framkvæmdastjórnar EB um leið og rannsókn lýkur.

7. Þegar framkvæmdastjórn EB lætur fara fram rannsókn á svæði bandalagsins skal hún, í málum sem falla undir 1. mgr. og a-lið 2. mgr. 2. gr., tilkynna eftirlitsstofnun EFTA að slík rannsókn hafi farið fram og senda henni á viðeigandi hátt þær niðurstöður rannsóknanna sem máli skipta, fari hún þess á leit við hana.

ÞAGNARSKYLDA

9. gr.

1. Upplýsingar sem fást með beitingu þessarar bókunar skal eingöngu nota vegna málsmeðferðar samkvæmt 57. gr. samningsins.

2. Framkvæmdastjórn EB, eftirlitsstofnun EFTA, lögbær yfirvöld aðildarríkja EB og EFTA-ríkja, embættismenn þeirra og aðrir starfsmenn skulu ekki láta í té upplýsingar sem þeir hafa fengið með beitingu þessarar bókunar eða upplýsingar af því tagi sem þagnarskylda gildir um.

3. Reglur um þagnarskyldu og takmarkaða notkun upplýsinga sem kveðið er á um í samningnum eða í löggjöf samningsaðila koma ekki í veg fyrir upplýsingaskipti eins og gerð er grein fyrir í þessari bókun.

TILKYNNINGAR

10. gr.

1. Fyrirtæki skulu beina tilkynningum sínum til þar til bærrar eftirlitsstofnunar í samræmi við 2. mgr. 57. gr. samningsins.

2. Tilkynningar eða kvartanir sem beint er til stofnunar sem, samkvæmt 57. gr., er ekki til þess bær að fjalla um tiltekið mál skal þegar í stað afhenda þar til bæru eftirlitsstofnuninni.

11. gr.

Dagurinn sem þar til bær eftirlitsstofnun fær tilkynningu í hendur telst afhendingardagur hennar.

Dagurinn sem framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA fær tilkynningu í hendur telst afhendingardagur hennar, ef tilkynnt er um mál í samræmi við framkvæmdarreglur samkvæmt 57. gr., en það fellur undir 53. gr.

TUNGUMÁL

12. gr.

1. Fyrirtæki eiga rétt á að nota og að notað sé opinbert tungumál EFTA-ríkis eða bandalagsins sem þau kjósa í tilkynningum sem fara á milli þeirra og eftirlitsstofnunar EFTA og framkvæmdastjórnar EB. Þetta á einnig við um öll stig málareksturs.

2. Kjósi fyrirtæki að beina máli sínu til eftirlitsstofnunar á tungumáli sem ekki er eitt af opinberum tungumálum þeirra ríkja sem valdsvið þeirrar stofnunar nær til, eða starfstungumáli þeirrar stofnunar, ber þeim jafnframt að láta fylgja með öllum skjölum þýðingu á opinberu tungumáli stofnunarinnar.

3. Fyrirtæki sem ekki eru aðilar að tilkynningunni skulu sömuleiðis eiga rétt á því að eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórn EB ávarpi þau á viðeigandi opinberu tungumáli EFTA-ríkis eða bandalagsins eða á starfstungumáli annarrar hvorrar þessara stofnana. Kjósi þau að beina máli sínu til eftirlitsstofnunar á tungumáli sem er ekki eitt af opinberum tungumálum þeirra ríkja sem valdsvið þeirrar stofnunar nær til, eða á starfstungumáli þeirrar stofnunar, skal 2. mgr. gilda.

4. Tungumálið sem þýtt er á er það tungumál sem lögbært yfirvald má nota í samskiptum við fyrirtækin.

TÍMAMÖRK OG ÖNNUR VAFAATRIÐI VARÐANDI MÁLSMEÐFERÐ

13. gr.

Að því er varðar tímamörk og önnur ákvæði um málsmeðferð skulu reglur um framkvæmd á 57. gr. einnig gilda um samvinnu milli framkvæmdastjórnar EB og eftirlitsstofnunar EFTA og EFTA-ríkja, nema kveðið sé á um annað í þessari bókun.

BRÁÐABIRGÐAREGLA

14. gr.

Ákvæði 57. gr. gilda ekki um samfylkingu sem var viðfangsefni samnings eða tilkynningar eða þegar undir eftirliti fyrir gildistöku samningsins. Hún skal ekki undir neinum kringumstæðum gilda um samfylkingu hafi innlend yfirvöld sem bera ábyrgð á samkeppni hafið málarekstur fyrir gildistökuna.

BÓKUN 25

UM SAMKEPPNI VARÐANDI KOL OG STÁL

1. gr.

1. Banna skal alla samninga milli fyrirtækja, ákvarðanir samtaka fyrirtækja og samstilltar aðgerðir hvað varðar sérstakar framleiðsluvörur sem um getur í bókun 14 og haft geta áhrif á viðskipti milli samningsaðila í þá veru að koma í veg fyrir, takmarka eða raska eðlilegri samkeppni, beint eða óbeint, á svæðinu sem samningurinn tekur til, einkum ef með þeim er stefnt í þá átt að:

a) binda eða ákvarða verð;

b) takmarka eða stýra framleiðslu, tækniþróun eða fjárfestingum;

c) skipta mörkuðum, framleiðsluvörum, viðskiptavinum eða birgðaveitum á milli þeirra sem í hlut eiga.

2. Þar til bær eftirlitsstofnun skal, eins og kveðið er á um í 56. gr. samningsins, samt sem áður heimila sérsamninga eða samninga um sameiginleg kaup eða sameiginlega sölu varanna sem um getur í 1. mgr., telji hún að:

a) slík sérhæfing eða sameiginleg kaup og sala bæti framleiðslu eða dreifingu þessara vara verulega;

b) umræddur samningur sé nauðsynlegur til þess að ná þessum árangri og setji ekki meiri höft en nauðsynleg eru í þeim tilgangi; og

c) ekki séu líkur á að samningurinn veiti hlutaðeigandi fyrirtækjum vald til þess að ákvarða verð, eða stýra og hefta framleiðslu og markaðssetningu verulegs hluta umræddra vara á svæðinu sem samningurinn tekur til, eða verndi þau gegn virkri samkeppni annarra fyrirtækja á svæði því sem samningurinn tekur til.

Ef þar til bær eftirlitsstofnun kemst að raun um að ákveðnir samningar eru að öllu leyti hliðstæðir framangreindum samningum, með sérstakri hliðsjón af því að þessi málsgrein á við um dreifingarfyrirtæki, skal hún einnig heimila þá þegar fullvíst þykir að þeir uppfylli sömu skilyrði.

3. Samningur eða ákvörðun sem er bönnuð samkvæmt 1. mgr. ógildist sjálfkrafa og er ekki hægt að byggja á þeim fyrir dómstóli eða rétti í aðildarríkjum EB eða EFTA-ríkjunum.

2. gr.

1. Viðskipti eru háð því að þar til bær eftirlitsstofnun veiti leyfi fyrirfram, eins og kveðið er á um í 56. gr. samningsins, með fyrirvara um ákvæði 3. mgr. þessarar greinar, leiði þau beinlínis eða óbeinlínis á svæðinu sem samningur þessi tekur til, sem afleiðing af aðgerðum einstaklings eða fyrirtækis eða hóps einstaklinga eða fyrirtækja, til að samfylking fyrirtækja myndist, þar sem að minnsta kosti eitt þeirra fellur undir 3. gr., sem haft getur áhrif á viðskipti milli samningsaðila, hvort sem viðskiptin varða eina eða fleiri mismunandi vörur og hvort sem áhrifin eru vegna samruna fyrirtækja, kaupa á hlutabréfum eða hlutum í fyrirtæki eða eignum, láns, samnings eða annars konar aðstöðu.

2. Þar til bær eftirlitsstofnun skal, eins og kveðið er á um í 56. gr. samningsins, veita leyfið sem um getur í 1. mgr. ef hún sér fram á að fyrirhuguð viðskipti muni ekki veita hlutaðeigandi einstaklingum eða fyrirtækjum umboð innan lögsögu hennar að því er varðar vöruna eða vörurnar:

— til þess að ákvarða verð, stýra eða takmarka framleiðslu og dreifingu eða koma í veg fyrir virka samkeppni á stórum hluta markaðarins fyrir þessar vörur; eða

— til þess að skjóta sér undan samkeppnisreglum sem komið er á í samningnum, einkum með því að koma sér upp óeðlilegri sérréttindastöðu sem hefur í för með sér verulegan ávinning varðandi aðgang að birgðum eða mörkuðum.

3. Flokka viðskipta má undanskilja frá kröfunni um að leyfi sé veitt fyrirfram, með hliðsjón af stærð viðkomandi eigna eða fyrirtækja og tegund samfylkingar.

4. Ef þar til bær eftirlitsstofnun, eins og kveðið er á um í 56. gr. samningsins, kemst að því að opinber fyrirtæki eða einkafyrirtæki, sem hafa eða öðlast, að lögum eða í raun, yfirburðastöðu, varðandi vöru innan lögsögu hennar, sem verndar þau gegn virkri samkeppni á verulegum hluta svæðisins sem samningurinn tekur til, og nota þessa aðstöðu í andstæðum tilgangi við markmið samningsins og slík misnotkun getur haft áhrif á viðskipti milli samningsaðila, skal hún senda þeim viðeigandi tilmæli til þess að koma í veg fyrir að aðstaðan verði notuð á þann hátt.

3. gr.

Að því er varðar 1. og 2. gr. þessarar bókunar og einnig vegna þeirra upplýsinga sem þörf er á vegna beitingar þeirra og málareksturs í tengslum við þær merkir „fyrirtæki" framleiðslufyrirtæki í kola- og stáliðnaði á svæðinu sem samningur þessi tekur til, og fyrirtæki eða umboð sem fæst reglulega við annars konar dreifingu en sölu til viðskiptavina á heimamarkaði og handverksfyrirtækja.

4. gr.

Í XIV. viðauka við samninginn eru sérákvæði til framkvæmdar þeim meginreglum sem settar eru fram í 1. og 2. gr.

5. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórn EB skulu tryggja beitingu þeirra meginreglna sem mælt er fyrir um í 1. og 2. gr. þessarar bókunar í samræmi við ákvæði um framkvæmd á 1. og 2. gr. í bókun 21 og XIV. viðauka við samninginn.

6. gr.

Ákvarðanir um einstök mál sem um getur í 1. og 2. gr. þessarar bókunar skulu teknar af framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA í samræmi við 56. gr. samningsins.

7. gr.

Með það fyrir augum að þróa og viðhalda samræmdu eftirliti á Evrópska efnahagssvæðinu á sviði samkeppni og stuðla að einsleitri framkvæmd, beitingu og túlkun ákvæða þessa samnings í þessum tilgangi, skulu lögbær yfirvöld vinna saman í samræmi við ákvæðin sem sett eru í bókun 23.

BÓKUN 26

UM VALDSVIÐ OG STÖRF EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA Á SVIÐI RÍKISAÐSTOÐAR

Með samningi milli EFTA-ríkjanna skal eftirlitsstofnun EFTA falið sams konar valdsvið og svipuð störf og framkvæmdastjórn EB hefur, við undirritun samningsins, við beitingu samkeppnisreglna um ríkisaðstoð í stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, sem geri eftirlitsstofnun EFTA kleift að framkvæma þær meginreglur sem settar eru fram í e-lið 2. mgr. 1. gr., 49. og 61. – 64. gr. samningsins. Eftirlitsstofnun EFTA skal einnig hafa slíkt vald við beitingu samkeppnisreglna um ríkisaðstoð varðandi framleiðsluvörur sem falla undir stofnsáttmála Kola- og stálbandalagsins eins og um getur í bókun 14.

BÓKUN 27

UM SAMVINNU Á SVIÐI RÍKISAÐSTOÐAR

Til þess að tryggja samræmda framkvæmd, beitingu og túlkun reglna um ríkisaðstoð á yfirráðasvæði samningsaðila og einnig til þess að tryggja samhæfða þróun þeirra skulu framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA virða eftirfarandi reglur:

a) Upplýsinga- og skoðanaskipti um almenn stefnumál svo sem beitingu, framkvæmd og túlkun á reglum um ríkisaðstoð sem settar eru fram í samningnum skulu fara fram reglulega eða samkvæmt beiðni annarrar hvorrar eftirlitsstofnunarinnar.

b) Framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA skulu reglulega útbúa kannanir á ríkisaðstoð í ríkjum á sínum svæðum. Hin eftirlitsstofnunin skal hafa aðgang að þessum könnunum.

c) Ef málsmeðferðin sem getið er um í fyrstu og annarri undirgrein 2. mgr. 93. gr. stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, eða samsvarandi málsmeðferð í stofnsamningi EFTA-ríkja um eftirlitsstofnun EFTA, er hafin varðandi áætlanir um ríkisaðstoð og aðstoð í einstökum málum skal framkvæmdastjórn EB, eða eftirlitsstofnun EFTA, tilkynna það hinni eftirlitsstofnuninni svo og hlutaðeigandi aðila til að þeir geti komið athugasemdum sínum á framfæri.

d) Eftirlitsstofnanirnar skulu láta hvor aðra vita um allar ákvarðanir um leið og þær eru teknar.

e) Þar til bær eftirlitsstofnun skal birta opinberlega að málsmeðferðin sem um getur í c-lið sé hafin og birta ákvarðanirnar sem um getur í d-lið.

f) Þrátt fyrir ákvæði þessarar bókunar skulu framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA, að beiðni hinnar eftirlitsstofnunarinnar, veita upplýsingar og skiptast á skoðunum í hverju tilviki fyrir sig um einstakar áætlanir um ríkisaðstoð og aðstoð í einstökum málum.

g) Farið skal með upplýsingar sem fengnar eru í samræmi við f-lið sem trúnaðarmál.

BÓKUN 28

UM HUGVERKARÉTTINDI

1. gr.

Inntak verndunar

1. Í þessari bókun felur hugtakið „hugverk" í sér verndun eignarréttinda á sviði iðnaðar og verslunar eins og gert er ráð fyrir í 13. gr. samningsins.

2. Með fyrirvara um ákvæði þessarar bókunar og XVII. viðauka skulu samningsaðilar við gildistöku þessa samnings aðlaga löggjöf sína um hugverk þannig að hún samrýmist meginreglunum um frjálsa dreifingu á vörum og þjónustu og því stigi í verndun eignarréttinda á sviði hugverka sem náðst hefur í lögum bandalagsins, einnig fullnustustigi þessara réttinda.

3. Með fyrirvara um réttarfarsákvæði samningsins og ákvæði þessarar bókunar og XVII. viðauka munu EFTA-ríkin, samkvæmt beiðni og að höfðu samráði samningsaðila, aðlaga löggjöf sína um hugverk til þess að ná að minnsta kosti því almenna stigi í verndun hugverka sem er í Evrópubandalaginu við undirritun þessa samnings.

2. gr.

Tæming réttinda

1. Samningsaðilar skulu sjá til þess að tæming hugverkaréttar sé í samræmi við lög bandalagsins að svo miklu leyti sem ráðstafanir bandalagsins eða réttarkerfi taka til tæmingar. Með fyrirvara um þróun dómsúrlausna í framtíðinni ber að túlka þetta ákvæði samkvæmt viðurkenndum skilningi í viðkomandi úrskurðum dómstóls Evrópubandalaganna sem kveðnir hafa verið upp fyrir undirritun samningsins.

2. Að því er varðar einkaleyfisréttindi skal þetta ákvæði koma til framkvæmda í síðasta lagi einu ári eftir að samningur þessi öðlast gildi.

3. gr.

Einkaleyfi í bandalaginu

1. Samningsaðilar skuldbinda sig til að leitast við af fremsta megni að ljúka samningaviðræðum, innan þriggja ára frá gildistöku samningsins um einkaleyfi í bandalaginu (89/695/EBE), um að EFTA-ríkin taki þátt í þeim samningi. Hvað Ísland varðar verður þessi dagsetning þó í fyrsta lagi 1. janúar 1998.

2. Sérstök skilyrði fyrir þátttöku EFTA-ríkjanna að samningnum um einkaleyfi í bandalaginu (89/695/EBE) eru háð síðari samningaviðræðum.

3. Bandalagið skuldbindur sig til, eftir gildistöku samningsins um einkaleyfi í bandalaginu, að bjóða þeim EFTA-ríkjum sem þess æskja að taka þátt í samningaviðræðunum í samræmi við 8. gr. samningsins um einkaleyfi í bandalaginu, að því tilskildu að þau hafi að auki haft í heiðri ákvæði 4. og 5. mgr.

4. EFTA-ríkin skulu í löggjöf sinni fara eftir efnisákvæðum Evrópusáttmálans um einkaleyfi frá 5. október 1973.

5. Að því er varðar einkaleyfishæfi lyfja og matvæla skal Finnland fara eftir ákvæðum 4. mgr. eigi síðar en 1. janúar 1995. Að því er varðar einkaleyfishæfi lyfja skal Ísland fara eftir ákvæðum 4. mgr. eigi síðar en 1. janúar 1997. Bandalagið skal hins vegar ekki senda Finnlandi og Íslandi boð það sem um ræðir í 3. mgr. fyrir þessar tímasetningar.

6. Þrátt fyrir 2. gr. getur handhafi einkaleyfis, eða rétthafi hans, á framleiðsluvöru sem getið er í 5. mgr., sem lagt var fram hjá samningsaðila þegar ekki var hægt að fá einkaleyfi í Finnlandi eða á Íslandi á þeirri vöru, treyst á þau réttindi sem því einkaleyfi fylgja til þess að koma í veg fyrir innflutning og markaðssetningu vörunnar hjá þeim samningsaðilum þar sem hún nýtur einkaleyfisverndar, jafnvel þótt varan hafi verið markaðssett í Finnlandi eða á Íslandi í fyrsta skipti af honum eða með hans samþykki.

Að því er varðar vörurnar sem um getur í 5. mgr. má neyta þessara réttinda til loka annars ársins eftir að þær hafa verið gerðar einkaleyfishæfar í Finnlandi eða á Íslandi.

4. gr.

Hálfleiðarar

1. Samningsaðilar eiga rétt á að taka ákvarðanir um útvíkkun á lögvernd svæðislýsinga hálfleiðara til að ná til einstaklinga frá þriðja ríki eða yfirráðasvæði þess ríkis, sem er ekki aðili að samningnum, er njóta ekki réttinda til verndar ákvæðum samningsins. Þeir geta einnig gert með sér samninga í þessum tilgangi.

2. Hlutaðeigandi samningsaðili skal, þegar verndarréttur svæðislýsinga hálfleiðara er látinn ná til aðila sem ekki á hlutdeild í samningnum, leitast við að tryggja að sá aðili sem ekki á hlutdeild í samningnum veiti öðrum samningsaðilum rétt til verndar með sambærilegum skilmálum við þá sem hlutaðeigandi samningsaðila eru veittir.

3. Útvíkkun réttar, sem veittur er með samhliða eða jafngildum samningum eða samkomulagi eða jafngildum ákvörðunum milli samningsaðila og þriðju landa, skal viðurkennd og virt af öllum samningsaðilum.

4. Að því er varðar 1. – 3. mgr. gilda þær almennu upplýsingar, samráð og málsmeðferð við lausn deilumála sem í samningnum felst.

5. Í því tilviki að annars konar samskipti verði milli einhvers samningsaðilanna og þriðja lands skal þegar í stað haft samráð, eins og gerð er grein fyrir í 4. mgr., um áhrif slíks fráviks á framhald frjálsrar vörudreifingar samkvæmt samningnum. Hvenær sem slíkur samningur, samkomulag eða ákvörðun er samþykkt þrátt fyrir áframhaldandi ósamkomulag milli bandalagsins og annars hlutaðeigandi samningsaðila skal VII. hluti samningsins gilda.

5. gr.

Alþjóðasamningar

1. Samningsaðilar skuldbinda sig til að fylgja eftirfarandi marghliða samningum um hugverk og hugverk á sviði iðnaðar og verslunar fyrir 1. janúar 1995:

a) Parísarsamþykkt um vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar (Stokkhólmsgerð, 1967);

b) Bernarsáttmálinn til verndar bókmenntum og listaverkum (Parísargerð, 1971);

c) Alþjóðasamningur um vernd listflytjenda, hljómplötuframleiðenda og útvarps- og sjónvarpsstöðva (Róm, 1961);

d) Bókun í tengslum við Madridsáttmálann um alþjóðaskráningu vörumerkja (Madrid 1989);

e) Nicesáttmálinn um alþjóðlega flokkun vöru og þjónustu vegna skráningar vörumerkja (Genf 1977, breytt 1979);

f) Búdapestsáttmálinn um alþjóðaviðurkenningu á geymslu örvera vegna umsókna um einkaleyfi (1980);

g) Samstarfssáttmáli um einkaleyfi (PCT) (1984).

2. Vegna aðildar Finnlands, Írlands og Noregs við bókunina í tengslum við Madridsamkomulagið skal breyta dagsetningunni sem greint frá í 1. mgr. í 1. janúar 1996 og 1. janúar 1997 vegna Íslands.

3. Samningsaðilar skulu í innlendri löggjöf sinni við gildistöku bókunar þessarar fara eftir efnisákvæðum samninganna sem taldir eru upp í a-, b- og c-lið 1. mgr. Í löggjöf sinni skal Írland hins vegar fara eftir efnisákvæðum Bernarsáttmálans í síðasta lagi 1. janúar 1995.

6. gr.

Samningaviðræður um Hið almenna samkomulag um tolla og viðskipti (GATT)

Samningsaðilar samþykkja, með fyrirvara um valdsvið bandalagsins og aðildarríkja þess í málefnum er tengjast hugverkum, að bæta þær reglur um hugverk sem komið hefur verið á með samningnum í ljósi niðurstaðna Úrúgvæ-viðræðnanna.

7. gr.

Gagnkvæmar upplýsingar og samráð

Samningsaðilar skuldbinda sig til að veita hver öðrum upplýsingar í sambandi við störf á grundvelli alþjóðastofnana og samninga um hugverk.

Enn fremur skuldbinda samningsaðilar sig, á sviðum sem samþykkt ráðstöfun í lögum bandalagsins tekur til, til að hafa samráð fyrirfram samkvæmt beiðni á fyrrnefndum grundvelli og í fyrrnefndu samhengi.

8. gr.

Bráðabirgðaákvæði

Samningsaðilar samþykkja aðild að samningaviðræðum til þess að þau EFTA-ríki sem áhuga hafa geti síðar meir tekið fullan þátt í ráðstöfunum vegna hugverka sem samþykktar kunna að verða í lögum bandalagsins.

Hafi slíkar ráðstafanir verið samþykktar fyrir gildistöku þessa samnings skulu samningaviðræður um þátttöku í þeim hefjast eins fljótt og auðið er.

9. gr.

Valdsvið

Ákvæði þessarar bókunar eru með fyrirvara um valdsvið bandalagsins og aðildarríkja þess á sviði hugverka.

BÓKUN 29

UM STARFSÞJÁLFUN

Til þess að stuðla að hreyfanleika ungs fólks innan EES samþykkja samningsaðilar að efla samstarf sín á milli á sviði starfsþjálfunar og leitast við að bæta skilyrði námsmanna sem vilja stunda nám í öðru ríki en sínu eigin. Í þessu samhengi samþykkja þeir að ákvæði samningsins um búseturétt námsmanna breyti ekki möguleikum einstakra samningsaðila, sem við lýði eru fyrir gildistöku samningsins, t.d. varðandi innheimtu skólagjalda af erlendum námsmönnum.

BÓKUN 30

UM SÉRSTÖK ÁKVÆÐI VARÐANDI SKIPULAGNINGU SAMVINNU Á SVIÐI HAGSKÝRSLUGERÐAR

1. Koma skal á ráðstefnu með fulltrúum innlendra hagskýrslustofnana samningsaðila, Hagstofu Evrópubandalagsins (Eurostat) og skrifstofu hagskýrsluráðgjafa EFTA-ríkjanna (OSA EFTA). Ráðstefnan skal hafa umsjón með samstarfi í hagskýrslugerð og móta í því sambandi vinnubrögð og starfsáætlanir sem séu samhæfðar hliðstæðum áætlunum bandalagsins og fylgjast með framkvæmd þeirra.

2. EFTA-ríkin skulu, frá því að samningurinn gengur í gildi, taka þátt í áætlunum um forgangsaðgerðir á sviði hagskýrslugerðar ([1]).

EFTA-ríkin skulu leggja fram fé til slíkra aðgerða í samræmi við a-lið 1. mgr. 82. gr. samningsins og fjárhagsreglugerðina sem tengist honum.

EFTA-ríkin skulu taka fullan þátt í nefndum EB sem aðstoða framkvæmdastjórn EB við stjórnun eða þróun slíkra aðgerða, að svo miklu leyti sem um er að ræða verkefni sem samningurinn tekur til.

3. Skrifstofa hagskýrsluráðgjafa EFTA skal samhæfa hagskýrslugögn frá EFTA-ríkjunum um málefni er heyra undir samninginn og afhenda Hagstofu Evrópubandalagsins. Hagstofa Evrópubandalagsins skal sjá um geymslu og vinnslu á upplýsingunum.

4. Hagstofa Evrópubandalagsins og Skrifstofa hagskýrsluráðgjafa EFTA skulu tryggja að hagskýrslum EES sé dreift til hinna ýmsu notenda og til almennings.

5. EFTA-ríkin skulu bera þann aukakostnað sem Hagstofa Evrópubandalagsins hefur af geymslu, vinnslu og dreifingu gagna frá löndum þeirra samkvæmt ákvæðum samningsins. Sameiginlega EES-nefndin skal með reglubundnu millibili ákvarða þær fjárhæðir sem hér er um að ræða.

6. Hagskýrslugögn sem eru háð trúnaðarkvöðum má einungis hagnýta til hagskýrslugerðar.

([1]) Til dæmis framtíðaráætlanir af þeim toga sem fram koma í 389Y0628(01) ályktun ráðsins frá 19. júní 1989 um framkvæmd forgangsaðgerða á sviði hagskýrslugerðar: Hagskýrsluáætlun Evrópubandalagsins 1989 til 1992 (Stjtíð. EB nr. C 161, 28.6.1989, bls. 1).

BÓKUN 31

UM SAMVINNU Á SÉRSTÖKUM SVIÐUM UTAN MARKA FJÓRÞÆTTA FRELSISINS

1. gr.

Rannsóknir og tækniþróun

1. a) EFTA-ríkin skulu frá gildistöku samnings þessa taka þátt í framkvæmd rammaáætlunar um starfsemi bandalagsins á sviði rannsókna og tækniþróunar (1990 – 1994) ([1]) með þátttöku í einstökum áætlunum.

b) EFTA-ríkin skulu leggja fram fé til þeirrar starfsemi sem um getur í a-lið í samræmi við a-lið 1. mgr. 82. gr. samningsins.

c) EFTA-ríkin skulu samkvæmt b-lið hér að framan taka fullan þátt í öllum nefndum EB sem aðstoða framkvæmdastjórn EB við stjórnun eða mótun umræddrar rammaáætlunar og einstakra áætlana hennar.

d) Vegna hinnar sérstöku samvinnu sem fyrirhuguð er á sviði rannsókna og tækniþróunar skulu fulltrúar EFTA-ríkjanna að auki eiga hlut að nefnd um vísinda- og tæknirannsóknir (CREST) og öðrum nefndum EB sem framkvæmdastjórn EB hefur samráð við á þessu sviði, að því leyti sem slíkt er nauðsynlegt til að tryggja góða samvinnu.

2. Að því er Ísland varðar skulu ákvæði 1. mgr. gilda frá 1. janúar 1994.

3. Veruleg stefnubreyting og endurmat á starfsemi sem tengist rammaáætlun um starfsemi bandalagsins á sviði rannsókna og tækniþróunar (1990 – 1994), eftir að samningurinn gengur í gildi, skal fara fram með þeim hætti sem um getur í 3. mgr. 79. gr. samningsins.

4. Samningurinn skal gilda með fyrirvara annars vegar um tvíhliða samvinnu innan ramma-áætlunar um starfsemi bandalagsins á sviði rannsókna og tækniþróunar (1987 – 1991) ([2]) og hins vegar um tvíhliða rammasamninga um samvinnu á sviði vísinda og tækni milli bandalagsins og EFTA-ríkjanna, að því leyti sem þeir snerta samvinnu sem fellur ekki undir samninginn.

([1]) 390D0221: Ákvörðun ráðsins 90/221/KBE, EBE frá 23. apríl 1990 (1990 – 1994) (Stjtíð. EB nr. L 117, 8.5.1990, bls. 28).

([2]) 387D0516: Ákvörðun ráðsins 87/516/KBE, EBE frá 28. september 1987 (Stjtíð. EB nr. L 302, 24.10.1987, bls. 1).

2. gr.

Upplýsingaþjónusta

Sameiginlega EES-nefndin skal, frá gildistöku samnings þessa, ákveða skilmála og skilyrði fyrir þátttöku EFTA-ríkjanna í áætlunum sem kveðið er á um í ákvörðunum ráðs EB sem um getur hér að aftan, eða áætlunum sem leiðir af þeim, á sviði upplýsingaþjónustu:

— 388D0524: Ákvörðun ráðsins 88/524/EBE frá 26. júlí 1988 um gerð aðgerðaáætlunar til að koma á fót markaði fyrir upplýsingaþjónustu (Stjtíð. EB nr. L 288, 21.10.1988, bls. 39);

— 389D0286: Ákvörðun ráðsins 89/286/EBE frá 17. apríl 1989 um framkvæmd meginhluta lykiláætlunar um nýjungar og miðlun tækni (1989 – 1993) (Sprintáætlunin) (Stjtíð. EB nr. L 112, 25.4.1989, bls. 12).

3. gr.

Umhverfismál

1. Styrkja skal samvinnu á sviði umhverfismála innan ramma starfsemi bandalagsins einkum varðandi eftirfarandi svið:

— stefnu- og framkvæmdaáætlanir um umhverfismál;

— aðlögun sjónarmiða á sviði umhverfisverndar að öðrum stefnumiðum;

— efnahags-og fjármálastjórnartæki;

— alþjóðleg umhverfisvandamál;

— mikilvæg svæðisbundin eða alþjóðleg málefni til umræðu innan alþjóðastofnana.

Samvinnan skal meðal annars fara fram á reglulegum fundum.

2. Nauðsynlegt er að taka ákvarðanir eins fljótt og unnt er eftir gildistöku samnings þessa til þess að tryggja þátttöku EFTA-ríkjanna í Evrópsku umhverfisstofnuninni, eftir að bandalagið hefur komið henni á fót, hafi ekki náðst samkomulag um þetta efni fyrir þann tíma.

3. Ákveði sameiginlega EES-nefndin að samvinnan skuli felast í því að samningsaðilar setji samhliða löggjöf sem er eins eða svipuð að efni til, skal málsmeðferðin sem um getur í 3. mgr. 79. gr. samningsins gilda þaðan í frá um undirbúning slíkrar löggjafar á umræddu sviði.

4. gr.

Menntun, þjálfun og æskulýðsmál

1. EFTA-ríkin skulu, frá gildistöku samnings þessa, taka þátt í áætlun bandalagsins Æska í Evrópu í samræmi við VI. hluta.

2. EFTA-ríkin skulu, frá 1. janúar 1995, með fyrirvara um ákvæði VI. hluta, taka þátt í öllum áætlunum bandalagsins á sviði menntunar, þjálfunar og æskulýðsmála sem eru í gildi þá eða hafa verið samþykktar. Með skipulagningu og þróun áætlana bandalagsins á þessu sviði skal, frá gildistöku samnings þessa, fara samkvæmt þeirri málsmeðferð sem um getur í VI. hluta, einkum 3. mgr. 79. gr.

3. EFTA-ríkin skulu leggja fram fé í samræmi við a-lið 1. mgr. 82. gr. til áætlananna sem um getur í 1. og 2. mgr.

4. EFTA-ríkin skulu, allt frá upphafi samstarfs innan áætlana sem þau leggja fé til í samræmi við a-lið 1. mgr. 82. gr., taka fullan þátt í öllum EB-nefndum sem aðstoða framkvæmdastjórn EB við stjórnun eða mótun þessara áætlana.

5. EFTA-ríkin skulu, frá gildistöku samnings þessa, taka þátt í ýmiss konar starfsemi bandalagsins sem felur í sér upplýsingaskipti og, eftir því sem við á, samráð og fundi sérfræðinga, námskeið og ráðstefnur. Samningsaðilar skulu enn fremur fyrir tilstilli sameiginlegu EES-nefndarinnar eða á annan hátt taka annars konar frumkvæði í þessum málum eftir því sem þurfa þykir.

6. Samningsaðilar skulu hvetja til viðeigandi samstarfs milli þar til bærra samtaka, stofnana og annarra aðila á yfirráðasvæðum sínum þar sem slíkt gæti stuðlað að því að styrkja og efla samstarfið. Þetta á einkum við um málefni sem heyra undir starfsemi Evrópumiðstöðvar um þróun starfsmenntunar (CEDEFOP) ([3]).

([3]) 375R0337: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 337/75 frá 10. febrúar 1975 um að setja á fót Evrópumiðstöð um þróun starfsmenntunar (Stjtíð. EB nr. L 39, 13.2.1975, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 1 79 H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 99).

— 1 85 I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 170).

5. gr.

Félagsmál

1. Á sviði félagsmála skulu skoðanaskiptin sem um getur í 1. mgr. 79. gr. samningsins ná yfir, meðal annars, fundi, þar á meðal samráð sérfræðinga, könnun á gagnkvæmum hagsmunamálum á einstökum sviðum, upplýsingaskipti um starfsemi samningsaðila, úttekt á stöðu samvinnunnar og sameiginlega framkvæmd á starfsemi, svo sem námskeiðum og ráðstefnum.

2. Samningsaðilar skulu einkum leitast við að styrkja samvinnu innan ramma starfsemi bandalagsins sem leitt gæti af eftirtöldum gerðum bandalagsins:

— 388Y0203 (01): Ályktun ráðsins frá 21. desember 1987 um öryggi, hreinlæti og hollustuhætti á vinnustað (Stjtíð. EB nr. C 28, 3.2.1988, bls. 3);

— 391Y0531 (01): Ályktun ráðsins frá 21. maí 1991 um þriðju aðgerðaáætlun bandalagsins til meðallangs tíma um jöfn tækifæri fyrir konur og karla (1991-1995) (Stjtíð. EB nr. C 142, 31.5.1991, bls. 1);

— 390Y627(06): Ályktun ráðsins frá 29. maí 1990 um aðgerðir til aðstoðar við þá sem búa við langvarandi atvinnuleysi (Stjtíð. EB nr. C 157, 27.6.1990, bls. 4);

— 386X0379: Tilmælum ráðsins 86/379/EBE frá 24. júlí 1986 um atvinnu fatlaðra í bandalaginu (Stjtíð. EB nr. L 225, 12.8.1986, bls. 43);

— 389D0457: Ákvörðun ráðsins 89/457/EBE frá 18. júlí 1989 um að koma á aðgerðaáætlun bandalagsins til meðallangs tíma um efnahagslega og félagslega aðlögun þeirra hópa í þjóðfélaginu sem eru efnahagslega og félagslega verr settir (Stjtíð. EB nr. L 224, 2.8.1989, bls. 10).

3. EFTA-ríkin skulu, frá gildistöku samnings þessa, taka þátt í aðgerðum bandalagsins varðandi eldri borgara ([4]).

EFTA-ríkin skulu leggja fram fé í samræmi við b-lið 1. mgr. 82. gr. samningsins.

EFTA-ríkin skulu taka fullan þátt í nefndum EB sem aðstoða framkvæmdastjórn EB við stjórnun eða mótun áætlunarinnar nema í málefnum sem varða dreifingu fjármagns EB milli aðildarríkja bandalagsins.

4. Sameiginlega EES-nefndin skal taka nauðsynlegar ákvarðanir til þess að auðvelda samvinnu milli samningsaðila í áætlunum og starfsemi bandalagsins á sviði félagsmála í framtíðinni.

([4]) 391D0049: Ákvörðun ráðsins 91/49/EBE frá 26. nóvember 1991 (Stjtíð. EB nr. L 28, 2.2.1991, bls. 29).

5. Samningsaðilar skulu hvetja til viðeigandi samvinnu milli hlutaðeigandi samtaka, stofnana og annarra aðila á yfirráðasvæðum sínum þar sem slíkt gæti stuðlað að því að styrkja og útvíkka samstarfið. Þetta á einkum við um málefni sem heyra undir starfsemi Evrópustofnunarinnar um bætt starfsskilyrði og lífskjör. ([5])

6. gr.

Neytendavernd

1. Á sviði neytendaverndar skulu samningsaðilar auka skoðanaskipti sín í milli, eftir öllum viðeigandi leiðum, með það fyrir augum að finna þau svið og þá starfsemi þar sem nánari samvinna gæti stuðlað að því að markmið þeirra náist.

2. Samningsaðilar skulu leitast við að styrkja samvinnu innan ramma starfsemi bandalagsins, sem leitt gæti af eftirtöldum gerðum, einkum til að tryggja áhrif og þátttöku neytenda:

— 389Y1122(01): Ályktun ráðsins frá 9. nóvember 1989 um seinni tíma forgangsröð til að endurvekja stefnu um neytendavernd (Stjtíð. EB nr. C 294, 22.11.1989, bls. 1);

— 590DC0098: Þriggja ára aðgerðaáætlun um stefnu í neytendamálum í EBE (1990-1992);

— 388Y1117(01): Ályktun ráðsins frá 4. nóvember 1988 um aukna þátttöku neytenda við gerð staðla (Stjtíð. EB nr. C 293, 17.11.1988, bls. 1).

([5]) 375R1365: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1365/75 frá 26. maí 1975 um stofnun Evrópustofnunar um bætt starfsskilyrði og lífskjör (Stjtíð. EB nr. L 139, 30.5.1975, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 1 79 H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 111).

— 1 85 I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 170).

7. gr.

Lítil og meðalstór fyrirtæki

1. Samvinna á sviði lítilla og meðalstórra fyrirtækja skal einkum efld innan ramma aðgerða bandalagsins:

— til þess að létta óeðlilegum stjórnarfarslegum, fjárhagslegum og réttarfarslegum hömlum af fyrirtækjarekstri;

— til þess að upplýsa og aðstoða fyrirtæki, einkum lítil og meðalstór fyrirtæki, um stefnur og áætlanir sem gætu verið þeim viðkomandi;

— til þess að hvetja til samvinnu og tengsla fyrirtækja, einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja, frá ólíkum svæðum Evrópska efnahagssvæðisins.

2. Samningsaðilar skulu einkum leitast við að auka samvinnu innan ramma starfsemi bandalagsins sem leitt gæti af eftirtöldum gerðum bandalagsins:

— 388Y0727(02): Ályktun ráðsins frá 30. júní 1988 um bættar aðstæður í fyrirtækjarekstri og aðgerðir til að efla þróun fyrirtækja, einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja, í bandalaginu (Stjtíð. EB nr. C 197, 27.7.1988, bls. 6);

— 389D0490: Ákvörðun ráðsins 89/490/EBE frá 28. júlí 1989 um bættar aðstæður í fyrirtækjarekstri og eflingu þróunar fyrirtækja, einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja, í bandalaginu (Stjtíð. EB nr. L 239, 16.8.1989, bls. 33);

— 389Y1007(01): Ályktun ráðsins frá 26. september 1989 um þróun í starfsemi undirverktaka í bandalaginu (Stjtíð. EB nr. C 254, 7.10.1989, bls. 1);

— 390X0246: Tilmælum ráðsins frá 28. maí 1990 um framkvæmd stefnu til einföldunar í stjórnun til hagsbóta fyrir LMF í aðildarríkjunum (Stjtíð. EB nr. L 141, 2.6.1990, bls. 55);

— 391Y0605 (01): Ályktun ráðsins frá 27. maí 1991 um aðgerðaáætlun varðandi lítil og meðalstór fyrirtæki, þar með talið handverksfyrirtæki (Stjtíð. EB nr. C 146, 5.6.1991, bls. 3);

— 391D0319: Ákvörðun ráðsins 91/319/EBE frá 18. júní 1991 um endurskoðun áætlunar um bættar aðstæður í fyrirtækjarekstri og eflingu þróunar fyrirtækja, einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja, í bandalaginu (Stjtíð. EB nr. L 175, 4.7.1991, bls. 32).

3. Sameiginlega EES-nefndin skal, frá gildistöku samningsins, taka viðeigandi ákvarðanir um fyrirkomulag, meðal annars um fjárframlög EFTA-ríkjanna, sem skulu gilda að því er varðar samvinnu innan ramma starfsemi bandalagsins um framkvæmd ákvörðunar ráðsins um bættar aðstæður í fyrirtækjarekstri og eflingu þróunar fyrirtækja, einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja, í bandalaginu ([6]) og starfsemi sem af þessu leiðir.

([6]) 389D0490: Ákvörðun ráðsins 89/490/EBE frá 28. júlí 1989 (Stjtíð. EB nr. C 239, 16.8.1989, bls. 33).

8. gr.

Ferðamál

Á sviði ferðamála skulu skoðanaskiptin sem um getur í 1. mgr. 79. gr. samningsins miða að því að finna þau svæði og aðgerðir þar sem nánari samvinna gæti stuðlað að framgangi ferðamála og almennt að bættum aðstæðum ferðaiðnaðarins á yfirráðasvæðum samningsaðila.

9. gr.

Hljóð- og myndmiðlun

Taka skal nauðsynlegar ákvarðanir eins fljótt og unnt er eftir gildistöku samningsins til þess að tryggja þátttöku EFTA-ríkjanna í áætlunum sem fram koma í ákvörðun ráðsins 90/685/EBE frá 21. desember 1990 varðandi framkvæmd aðgerðaáætlunar til að efla þróun evrópska hljóð- og myndmiðlunariðnaðarins (MEDIA) (1991 til 1995) (Stjtíð. EB nr. L 380, 31.12.1990, bls. 37) hafi samkomulag ekki náðst um þetta málefni fyrir þann tíma.

10. gr.

Almannavarnir

1. Samningsaðilar skulu leitast við að auka samvinnu innan ramma starfsemi bandalagsins sem gæti leitt af ályktun ráðsins og aðildarríkjanna innan ráðsins 89/223/EBE frá 13. febrúar 1989 um nýja þróun í samvinnu innan bandalagsins á sviði almannavarna (Stjtíð. EB nr. C 44, 23.2.1989. bls. 3).

2. EFTA-ríkin skulu tryggja að númerið 112 sé tekið upp á yfirráðasvæðum þeirra sem eina evrópska neyðarnúmerið í samræmi við ákvæði ákvörðunar ráðsins 91/396/EBE frá 29. júlí 1991 um að taka upp eitt evrópsku neyðarnúmeri (Stjtíð. EB nr. L 217, 6.8.1991, bls. 31).

BÓKUN 32

UM FJÁRHAGSFYRIRKOMULAG VEGNA FRAMKVÆMDAR 82. GR.

1. gr.

Tilhögun við ákvörðun fjárframlags EFTA-ríkjanna

1. Tilhögun við útreikning fjárframlags EFTA-ríkjanna í starfsemi bandalagsins skal vera sú sem sett er fram í eftirtöldum málsgreinum.

2. Framkvæmdastjórn EB skal tilkynna sameiginlegu EES-nefndinni og leggja fram gögn til skýringar í síðasta lagi 30. maí á hverju fjárhagsári:

a) fjárhæðir sem færðar eru „til upplýsingar", í fjárhagsskuldbindingum og greiðsluskuldbindingum, á gjaldahlið í drögum að fjárlagafrumvarpi Evrópubandalaganna, í samræmi við þá starfsemi sem EFTA-ríkin taka þátt í og eru reiknaðar í samræmi við ákvæði 82. gr.,

b) áætlaðar fjárhæðir framlaganna, sem fram koma „til upplýsingar" á tekjuhlið í drögum að fjárlagafrumvarpi í samræmi við þátttöku EFTA-ríkjanna í þessari starfsemi.

3. Sameiginlega EES-nefndin skal, fyrir 1. júlí ár hvert, staðfesta að fjárhæðirnar sem um getur í 2. mgr. að ofan séu í samræmi við ákvæði 82. gr. samningsins.

4. Fjárhæðir „til upplýsingar" í samræmi við þátttöku EFTA-ríkjanna, bæði í fjárhagsskuldbindingum og greiðsluskuldbindingum, ásamt upphæð fjárframlaga, skulu jafnaðar þegar fjárlögin eru samþykkt af fjármálayfirvaldi þannig að ákvæði 82. gr. séu virt.

5. Um leið og fjárlögin hafa verið samþykkt endanlega af fjármálayfirvaldi skal framkvæmdastjórn EB tilkynna sameiginlegu EES-nefndinni um fjárhæðir sem þar koma fram „til upplýsingar", bæði á gjalda- og tekjuhlið, í samræmi við þátttöku EFTA-ríkjanna.

Sameiginlega EES-nefndin skal, innan fimmtán daga frá því að tilkynningin var gefin út, staðfesta að þessar fjárhæðir séu í samræmi við ákvæði 82. gr.

6. Eigi síðar en 1. janúar á hverju fjárhagsári skal fastanefnd EFTA-ríkjanna veita framkvæmdastjórn EB upplýsingar um endanlega skiptingu framlagsins milli EFTA-ríkjanna.

Þessi skipting er bindandi fyrir hvert EFTA-ríki.

Ef þessar upplýsingar hafa ekki komið fram 1. janúar gildir skipting fyrra árs til bráðabirgða.

2. gr.

Greiðsla á framlögum EFTA-ríkjanna

1. Á grundvelli upplýsinga sem fastanefnd EFTA-ríkjanna hefur sent samkvæmt ákvæðum 6. mgr. 1. gr. skal framkvæmdastjórn EB staðfesta eftirfarandi:

a) Í samræmi við 1. mgr. 28. gr. fjárhagsreglugerðarinnar ([1]) tillögu að kröfu, í samræmi við fjárframlag EFTA-ríkjanna, sem er reiknuð á grundvelli fjárhagsskuldbindinga.

Með gerð tillögu að kröfu opnar framkvæmdastjórn EB formlega fyrir fjárhagsskuldbindingar á viðeigandi fjárlagaliðum innan ramma þess fjárlagaskipulags sem er komið á í þessu skyni.

Ef fjárlögin hafa ekki verið samþykkt við upphaf fjárhagsársins skulu ákvæði 9. gr. fjárhagsreglugerðarinnar gilda.

b) Í samræmi við 2. mgr. 28. gr. fjárhagsreglugerðarinnar, kröfu um fé í samræmi við framlag EFTA-ríkjanna, sem er reiknað á grundvelli greiðsluskuldbindinga.

2. Þessi tilhögun kveður á um greiðslu hvers EFTA-ríkis á fjárframlagi sínu í tveimur þrepum:

— sex tólftu hluta framlagsins eigi síðar en 20. janúar;

— sex tólftu hluta framlagsins eigi síðar en 15. júlí.

Þeir sex tólftu hlutar sem eiga að greiðast eigi síðar en 20. janúar eru reiknaðir á grundvelli fjárhæðar sem fram kemur „til upplýsingar" í tekjuhlið í drögum að fjárlagafrumvarpi: jöfnun þessara greiðslna skal koma fram í þeim tólftu hlutum sem eiga að koma til greiðslu 15. júlí.

Ef fjárlög hafa ekki verið samþykkt fyrir 30. mars, skal önnur greiðsla einnig fara fram á grundvelli fjárhæða sem eru áætlaðar „til upplýsingar" í drögum að fjárlagafrumvarpi. Jöfnunin skal eiga sér stað þremur mánuðum eftir að málsmeðferð sú sem er lýst í 5. mgr. 1. gr. er frágengin.

([1]) Fjárhagsreglugerð frá 21. desember 1977 sem tekur til fjárlaga Evrópubandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 356, 31. 12. 1977, bls. 1), eins og henni var breytt með reglugerð ráðsins (KBE, KSE, EBE) nr. 610/90 frá 13. mars 1990 (Stjtíð. EB nr. L 70, 16. 3. 1990, bls.1) nefnist hér eftir fjárhagsreglugerð.

Innheimtur í samræmi við greiðslur EFTA-ríkjanna á fjárframlögum sínum, leiða til þess að formlega er opnað fyrir fjárskuldbindingar á viðeigandi fjárlagaliðum innan ramma þeirrar gerðar fjárlagaskipulags sem er komið á í þessu skyni, með fyrirvara um beitingu ákvæða 9. gr. fjárhagsreglugerðarinnar.

3. Framlögin skal nefna og greiða í evrópsku mynteiningunni (ECU).

4. Vegna þessa skal hvert EFTA-ríki stofna reikning í evrópsku mynteiningunni (ECU) hjá ríkissjóði eða stofnun sem það tilnefnir í þessu skyni fyrir hönd framkvæmdastjórnar EB.

5. Ef dregst að leggja inn á reikninginn sem um getur í 4. mgr. fram yfir eindaga, sem fram koma í 2. mgr., ber hlutaðeigandi EFTA-ríki að greiða vexti í evrópsku mynteiningunni (ECU) jafna þeim sem Gjaldeyrissamvinnusjóður Evrópu notar vegna starfsemi sinnar, og 1,5 prósentustig að auki vegna þess mánaðar er fresturinn rann út í sem auglýstur er í hverjum mánuði í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins, C-deild.

3. gr.

Aðlögun vegna framkvæmdar

1. Fjárhæðir vegna þátttöku EFTA-ríkjanna, sem ákveðnar eru vegna hvers fjárlagaliðar um sig í samræmi við ákvæði 82. gr. samningsins, skulu að öðru jöfnu haldast óbreyttar á viðkomandi fjárhagsári.

2. Framkvæmdastjórn EB skal, þegar reikningum fyrir hvert fjárhagsár (n) er lokað, samkvæmt reglum um stofnun gjalda- og tekjureikninga, jafna reikningana vegna þátttöku EFTA-ríkjanna með tilliti til:

— breytinga sem orðið hafa á fjárhagsárinu, annaðhvort með tilfærslum eða á fjáraukalögum,

— endanlegrar framkvæmdar skuldbindinga fjárhagsársins, að teknu tilliti til hugsanlegrar frestunar og tekjuafganga,

— fjárhæða vegna kostnaðar sem tengist bandalaginu og EFTA-ríkin borga hvert um sig eða greiðslna í fríðu sem EFTA-ríkin inna af hendi, t.d. stuðningur við stjórnun.

Þessi jöfnun skal eiga sér stað innan ramma fjárlaga næsta árs (n+2).

3. Framkvæmdastjórn EB getur þó við sérstakar aðstæður nægilega rökstuddar, að því tilskildu að hlutfallsstuðullinn raskist ekki, farið fram á viðbótarframlag frá EFTA-ríkjunum á sama fjárhagsári og breytingin er gerð, að fengnu samþykki sameiginlegu EES-nefndarinnar. Slíkt viðbótarframlag skal skrá á þá reikninga sem um getur í 4. mgr. 2. gr. á degi sem sameiginlega EES-nefndin ákveður og skal eftir því sem unnt er, fara fram um leið og jöfnunin sem um getur í 2. mgr. 2. gr. Verði töf á skráningunum skulu ákvæði 5. mgr. 2. gr. gilda.

4. Sameiginlega EES-nefndin skal samþykkja nákvæmar viðbótarreglur vegna framkvæmdar 1. – 3. mgr. eftir því sem nauðsyn krefur.

Þetta á einkum við um hvernig tekið skal tillit til fjárhæða sem eru tilkomnar vegna kostnaðar sem tengist bandalaginu og EFTA-ríkin borga hvert um sig eða greiðslna í fríðu sem EFTA-ríkin inna af hendi.

4. gr.

Endurskoðun

Sameiginlega EES-nefndin skal endurskoða ákvæði:

— 1. mgr. 2. gr.;

— 2. mgr. 2. gr.;

— 2. mgr. 3. gr.; og

— 3. mgr. 3. gr.;

fyrir 1. janúar 1994 og skal þeim breytt eftir því sem við á í ljósi þeirrar reynslu sem fengist hefur af framkvæmd þeirra og í ljósi ákvarðana bandalagsins sem hafa áhrif á fjárhagsreglugerðina og/eða framsetningu fjárlaga.

5. gr.

Skilyrði um framkvæmd

1. Um notkun framlags vegna þátttöku EFTA-ríkjanna skal fara í samræmi við ákvæði fjárhagsreglugerðarinnar.

2. Að því er varðar reglur um tilhögun útboða, skulu útboð hins vegar opin öllum aðildarríkjum EB og öllum EFTA-ríkjum ef þau tengjast fjármögnun samkvæmt fjárlagaliðum sem varða þátttöku EFTA-ríkjanna.

6. gr.

Upplýsingar

1. Framkvæmdastjórn EB skal láta fastanefnd EFTA-ríkjanna í té í lok hvers ársfjórðungs útdrætti úr reikningsyfirliti sínu sem sýnir, bæði á tekju- og gjaldahlið, stöðuna varðandi framkvæmd áætlana og annarra aðgerða sem EFTA-ríkin taka þátt í að fjármagna.

2. Við lok fjárhagsársins skal framkvæmdastjórn EB veita fastanefnd EFTA-ríkjanna upplýsingar um áætlanirnar og aðrar aðgerðir sem EFTA-ríkin taka þátt í að fjármagna og koma fram á tekju- og gjaldareikningi og á efnahagsreikningi sem gerður er í samræmi við ákvæði 78. gr. og 81. gr. fjárhagsreglugerðarinnar.

3. Bandalagið skal láta fastanefnd EFTA-ríkjanna í té aðrar upplýsingar um fjármál sem þau geta með réttu farið fram á vegna áætlananna og annarra aðgerða sem þau taka þátt í að fjármagna.

7. gr.

Eftirlit

1. Um eftirlit með ákvörðunum og aðgengi að tekjum, sem og eftirlit með skuldbindingum og útgjaldaáætlun í samræmi við þátttöku EFTA-ríkjanna, skal fara eftir ákvæðum stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, fjárhagsreglugerðarinnar og hlutaðeigandi reglugerða á þeim sviðum sem um getur í 76. og 78. gr. samningsins.

2. Viðeigandi fyrirkomulagi skal komið á milli opinberra endurskoðenda bandalagsins og í EFTA-ríkjunum með það fyrir augum að auðvelda eftirlit með tekjum og gjöldum samkvæmt þátttöku EFTA-ríkjanna í starfsemi bandalagsins í samræmi við 1. mgr.

8. gr.

Upplýsingar varðandi verga landsframleiðslu sem taka ber tillit til við útreikning á „hlutfallsstuðli"

1. Upplýsingar um verga landsframleiðslu á markaðsverði sem um getur í 82. gr. samningsins skulu vera þær sömu og birtar eru vegna framkvæmdar 76. gr. samningsins.

2. Þó skulu upplýsingar um verga landsframleiðslu fyrir fjárhagsárin 1993 og 1994 vera þær sem OECD birtir. Sameiginlega EES-nefndin getur ákveðið að þetta ákvæði gildi áfram í eitt eða fleiri ár, ef nauðsyn krefur.

BÓKUN 33

UM GERÐARDÓMSMEÐFERÐ

1. Hafi deilumáli verið vísað til gerðardóms skulu gerðardómsmenn vera þrír nema deiluaðilar ákveði annað.

2. Hvor deiluaðili um sig skal tilnefna einn gerðardómsmann innan þrjátíu daga.

3. Gerðardómsmenn sem þannig hafa verið tilnefndir skulu koma sér saman um útnefningu eins oddamanns og skal hann vera ríkisborgari eins samningsaðila, þó ekki með sama ríkisfang og tilnefndir gerðardómsmenn. Komi þeir sér ekki saman um oddamann innan tveggja mánaða frá því að þeir voru tilnefndir skulu þeir velja hann úr hópi sjö manna af skrá frá sameiginlegu EES-nefndinni. Sameiginlega nefndin skal taka þessa skrá saman og endurskoða hana í samræmi við starfsreglur nefndarinnar.

4. Gerðardómurinn skal setja sér starfsreglur nema samningsaðilar ákveði annað. Hann tekur ákvarðanir með meirihluta atkvæða.

BÓKUN 34

UM AÐ DÓMSTÓLAR OG RÉTTIR EFTA-RÍKJA GETI FARIÐ FRAM Á ÞAÐ AÐ DÓMSTÓLL EVRÓPUBANDALAGANNA TAKI ÁKVÖRÐUN UM TÚLKUN Á EES-REGLUM SEM SAMSVARA EB-REGLUM

1. gr.

Þegar vafi leikur á túlkun ákvæða í samningnum, sem að efni til eru eins og ákvæði í stofnsáttmálum Evrópubandalagsins, með áorðnum breytingum eða viðbótum, eða gerðum sem samþykktar hafa verið samkvæmt honum, í máli sem er fyrir dómstóli eða rétti í EFTA-ríki, getur dómstóllinn eða rétturinn, telji hann það nauðsynlegt, beðið dómstól Evrópubandalaganna að taka ákvörðun í slíku máli.

2. gr.

EFTA-ríki sem hyggst nýta sér þessa bókun skal tilkynna vörsluaðila og dómstóli Evrópubandalaganna að hve miklu leyti og með hvaða hætti bókunin muni gilda um dómstóla og rétti þess.

3. gr.

Vörsluaðili skal láta samningsaðila vita um allar tilkynningar samkvæmt 2. gr.

BÓKUN 35

UM FRAMKVÆMD EES-REGLNA

Þar eð með samningi þessum er stefnt að einsleitu Evrópsku efnahagssvæði sem byggist á sameiginlegum reglum, án þess að samningsaðila sé gert að framselja löggjafarvald til stofnana Evrópska efnahagssvæðisins; og

þar eð þessum markmiðum verður því að ná með þeirri málsmeðferð sem gildir í hverju landi um sig;

Stök grein

Vegna tilvika þar sem getur komið til árekstra á milli EES-reglna sem komnar eru til framkvæmdar og annarra settra laga, skuldbinda EFTA-ríkin sig til að setja, ef þörf krefur, lagaákvæði þess efnis að EES-reglur gildi í þeim tilvikum.

BÓKUN 36

UM STOFNSAMÞYKKT SAMEIGINLEGU EES-ÞINGMANNANEFNDARINNAR

1. gr.

Sameiginlega EES-þingmannanefndin, stofnuð samkvæmt 95. gr. samningsins, skal skipuð og hún starfa í samræmi við ákvæði samningsins og þessarar stofnsamþykktar.

2. gr.

Sameiginlegu EES-þingmannanefndina skulu skipa alls sextíu og sex nefndarmenn.

Evrópuþingið og þjóðþing EFTA-ríkjanna skulu tilnefna jafn marga menn til setu í sameiginlegu EES-þingmannanefndinni.

3. gr.

Sameiginlega EES-þingmannanefndin skal kjósa sér formann og varaformann úr röðum nefndarmanna. Evrópuþingið og þjóðþing EFTA-ríkis skulu til skiptis tilnefna formann nefndarinnar til eins árs í senn.

Nefndin skipar sér forsætisnefnd.

4. gr.

Sameiginlega EES-þingmannanefndin skal halda almenna nefndarfundi tvisvar á ári í bandalaginu og EFTA-ríki á víxl. Nefndin ákveður á hverjum fundi fyrir sig hvar næsti almenni nefndarfundur verður haldinn. Heimilt er að halda sérstaka fundi með ákvörðun nefndarinnar eða forsætisnefndar hennar í samræmi við starfsreglur nefndarinnar.

5. gr.

Sameiginlega EES-þingmannanefndin skal samþykkja starfsreglur sínar með meirihluta sem nemur tveimur þriðju hlutum atkvæða nefndarmanna.

6. gr.

Kostnaður sá er fylgir þátttöku í sameiginlegu EES-þingmannanefndinni skal greiddur af því þjóðþingi sem tilnefnir aðila í nefndina.

BÓKUN 37

MEÐ SKRÁ SEM KVEÐIÐ ER Á UM Í 101. GR.

1. Vísindanefnd um matvæli (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 74/234/EBE).
2. Lyfjafræðinefnd (ákvörðun ráðsins 75/320/EBE).
3. Vísindanefnd um dýralækningar (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 81/651/EBE).
4. Nefnd um samgöngumannvirki (ákvörðun ráðsins 78/174/EBE).
5. Framkvæmdaráð um félagslegt öryggi farandlaunþega (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71).

6. Samráðsnefnd um peningaþvott (tilskipun ráðsins 91/308/EBE).

7. Ráðgjafarnefnd um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 17/62).

8. Ráðgjafarnefnd um samfylkingu fyrirtækja (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4064/89).

BÓKUN 38

UM FJÁRMAGNSKERFIÐ

1. gr.

1. Fjármagnskerfið skal veita fjárhagsaðstoð til þróunar og uppbyggingar á svæðunum sem um getur í 4. gr., annars vegar með vaxtaafslætti á lánum og hins vegar með beinum styrkjum.

2. EFTA-ríkin skulu fjármagna fjármagnskerfið. Þau skulu veita Fjárfestingarbanka Evrópu umboð og skal hann fara með það umboð í samræmi við eftirfarandi greinar. EFTA-ríkin skulu koma á fót nefnd um fjármagnskerfi sem tekur ákvarðanir í samræmi við 2. og 3. gr. um vaxtaafslátt og styrki.

2. gr.

1. Vaxtaafsláttinn sem kveðið er á um í 1. gr. skal veita af lánum frá Fjárfestingarbanka Evrópu og skal hann tilgreindur, eftir því sem kostur er, í evrópskum mynteiningum (ECU).

2. Vaxtaafsláttur af slíkum lánum skal vera þrjú prósentustig, á ári, af vaxtaprósentu Fjárfestingarbanka Evrópu og veitast í tíu ár vegna hvers láns.

3. Veita skal greiðslufrest í tvö ár áður en jafnar endurgreiðslur lánsins hefjast.

4. Vaxtaafsláttur inn er háður samþykki nefndar EFTA um fjármagnskerfi og áliti framkvæmdastjórnar EB.

5. Heildarupphæð lána sem til greina koma á tímabilinu 1993 – 1997, að báðum árum meðtöldum, vegna vaxtaafsláttarins sem kveðið er á um í 1. gr. og skipta á í jafna hluta, skal vera 1 500 milljónir ECU.

3. gr.

1. Heildarupphæð styrkja sem kveðið er á um í 1. gr. skal vera 500 milljónir ECU, sem skiptist í jafna hluta á tímabilinu 1993 – 1997, að báðum árum meðtöldum.

2. Fjárfestingarbanki Evrópu skal ráðstafa þessum styrkjum, samkvæmt tillögum þeirra aðildarríkja EB sem njóta styrkjanna, eftir að hafa leitað álits framkvæmdastjórnar EB og fengið samþykki nefndar EFTA um fjármagnskerfi, en henni skal veita upplýsingar á öllum stigum málsins.

4. gr.

1. Fjárhagsaðstoðin sem kveðið er á um í 1. gr. skal takmarkast við verkefni á vegum stjórnvalda og opinberra fyrirtækja eða einkafyrirtækja í Grikklandi, á eyjunni Írlandi, í Portúgal og á þeim svæðum á Spáni sem skráð eru í viðbætinum. Bandalagið skal ákveða hve stór hluti af fjárhagsaðstoðinni rennur til hvers svæðis og tilkynna EFTA-ríkjunum þar um.

2. Þau verkefni hafa forgang þar sem lögð er sérstök áhersla á umhverfið (að meðtöldu skipulagi þéttbýlis), samgöngur (að meðtöldum samgöngumannvirkjum) eða á menntun og þjálfun. Við úthlutun verkefna til einkafyrirtækja skal einkum tekið tillit til lítilla og meðalstórra fyrirtækja.

3. Hámarksstyrkur sem veittur er af fjármagnskerfinu til einstakra verkefna skal ákveðinn í samræmi við stefnu EB í slíkum efnum.

5. gr.

EFTA-ríkin skulu semja við Fjárfestingarbanka Evrópu og framkvæmdastjórn EB um fyrirkomulag sem báðir aðilar telja viðeigandi til að tryggja snurðulausa starfsemi fjármagnskerfisins. Meðal annars skal kostnaður vegna fjármögnunar kerfisins ákveðinn í þessu samhengi.

6. gr.

Fjárfestingarbanki Evrópu skal hafa rétt til að eiga áheyrnarfulltrúa á fundum sameiginlegu EES-nefndarinnar þegar mál tengd fjármagnskerfinu sem við koma Fjárfestingarbanka Evrópu eru á dagskrá.

7. gr.

Sameiginlega EES-nefndin getur sett frekari ákvæði um framkvæmd fjármagnskerfisins, eftir því sem nauðsyn krefur.

VIÐBÆTIR VIÐ BÓKUN 38

Skrá yfir þau svæði á Spáni sem koma til greina

Andalúsía
Asturias
Castilla y León
Castilla og La Mancha
Ceuta og Melilla
Valencia
Extremadura
Galisía
Kanaríeyjar
Murcia

BÓKUN 39

UM EVRÓPSKU MYNTEININGUNA (ECU)

Að því er þennan samning varðar merkir „ECU (evrópska mynteiningin)" það ECU sem lögbær yfirvöld bandalagsins hafa skilgreint. Í öllum gerðunum sem vísað er til í viðaukum við samninginn skal „ECU" koma í stað „evrópsku reiknieiningarinnar".

BÓKUN 40

UM SVALBARÐA

1. Við fullgildingu EES-samningsins hefur Konungsríkið Noregur rétt til að undanskilja Svalbarða þegar samningnum er beitt.

2. Ef Konungsríkið Noregur nýtir sér þennan rétt gilda fyrirliggjandi samningar áfram um Svalbarða, þ.e. samningurinn um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu, fríverslunarsamningurinn milli Efnahagsbandalags Evrópu og Konungsríkisins Noregs og fríverslunarsamningurinn milli aðildarríkja Kola- og stálbandalags Evrópu og Kola- og stálbandalags Evrópu annars vegar og Konungsríkisins Noregs hins vegar.

BÓKUN 41

UM GILDANDI SAMNINGA

Í samræmi við ákvæði 120. gr. EES-samningsins hafa samningsaðilar samþykkt að eftirtaldir tvíhliða eða marghliða samningar sem eru annars vegar bindandi fyrir Efnahagsbandalag Evrópu og hins vegar fyrir eitt eða fleiri EFTA-ríki, skuli gilda áfram eftir að EES-samningurinn gengur í gildi.

29.4.1963/ 3.12.1976	Alþjóðaráð til varnar mengun í Rín. Blandaður samningur milli Ríkjasambandsins Sviss og Efnahagsbandalags Evrópu, Sambandslýðveldisins Þýskalands, Frakklands, Lúxemborgar og Hollands.
3.12.1976	Verndun Rínar gegn efnamengun. Blandaður samningur milli Ríkjasambandsins Sviss og Efnahagsbandalags Evrópu, Sambandslýðveldisins Þýskalands, Frakklands, Lúxemborgar og Hollands.
1.12.1987	Samningur milli Lýðveldisins Austurríkis annars vegar og Sambandslýðveldisins Þýskalands og Efnahagsbandalags Evrópu hins vegar um samvinnu um stjórnun á vatnsnýtingu á vatnasviði Dónár.
19.11.1991	Samningur í formi bréfaskipta milli Lýðveldisins Austurríkis og Efnahagsbandalags Evrópu varðandi markaðssetningu, á austurrísku yfirráðasvæði, á borðvínum bandalagsins og „Landwein" á flöskum.

BÓKUN 42

UM TVÍHLIÐA FYRIRKOMULAG VARÐANDI TILTEKNAR LANDBÚNAÐARAFURÐIR

Samningsaðilar hafa í huga að á sama tíma og þessi samningur er gerður hafa tvíhliða samningar um viðskipti með landbúnaðarafurðir verið undirritaðir. Þessir samningar, sem þróa frekar eða fela í sér viðbætur við áður gerða samninga samningsaðila og eru enn fremur meðal annars til vitnis um samþykkt sameiginlegt markmið þeirra um að draga úr félagslegu og efnahagslegu misræmi milli svæða, skulu öðlast gildi í síðasta lagi um leið og þessi samningur.

BÓKUN 43

UM SAMNINGINN MILLI EBE OG LÝÐVELDISINS AUSTURRÍKIS VARÐANDI UMFLUTNING VARA Á VEGUM OG JÁRNBRAUTUM

Samningsaðilar hafa í huga að á sama tíma og þessi samningur er undirritaður verður undirritaður tvíhliða samningur milli Efnahagsbandalags Evrópu og Lýðveldisins Austurríkis varðandi umflutning vara á vegum og járnbrautum.

Ákvæði tvíhliða samningsins hnekkja ákvæðum þessa samnings að því leyti sem þau fjalla um sama efni og eins og tilgreint er í þessum samningi.

Sex mánuðum áður en samningurinn milli Efnahagsbandalags Evrópu og Lýðveldisins Austurríkis varðandi umflutning vara á vegum og járnbrautum rennur út skulu báðir aðilar endurskoða stöðu mála í flutningum á vegum.

BÓKUN 44

UM SAMNING MILLI EBE OG RÍKJASAMBANDSINS SVISS VARÐANDI VÖRUFLUTNINGA Á VEGUM OG JÁRNBRAUTUM

Samningsaðilar hafa í huga að á sama tíma og þessi samningur er undirritaður verður undirritaður tvíhliða samningur milli Efnahagsbandalags Evrópu og Ríkjasambandsins Sviss um vöruflutninga á vegum og járnbrautum.

Ákvæði tvíhliða samningsins hnekkja ákvæðum þessa samnings að því leyti sem þau fjalla um sama efni og eins og tilgreint er í þessum samningi.

Sex mánuðum áður en samningurinn milli Efnahagsbandalags Evrópu og Ríkjasambandsins Sviss um vöruflutninga á vegum og járnbrautum rennur út skulu báðir aðilar endurskoða stöðu mála varðandi flutninga á vegum.

BÓKUN 45

UM AÐLÖGUNARTÍMABIL VARÐANDI SPÁN OG PORTÚGAL

Samningsaðilar álíta að samningurinn hafi ekki áhrif á aðlögunartímabil sem Spáni og Portúgal hafa verið veitt með aðildarsamningum þeirra að Evrópubandalögunum, sem gætu gilt eftir gildistöku samningsins, óháð þeim aðlögunartímabilum sem kveðið er á um í samningnum sjálfum.

BÓKUN 46

UM ÞRÓUN SAMVINNU Í SJÁVARÚTVEGI

Í ljósi niðurstaðna af endurskoðun, sem fram fer á tveggja ára fresti á stöðu samvinnu þeirra í sjávarútvegi, munu samningsaðilarnir leitast við að þróa þessa samvinnu með jafnvægi og gagnkvæma hagsmuni í huga og innan ramma stefnu hvers um sig í sjávarútvegsmálum. Fyrsta endurskoðun mun fara fram fyrir árslok 1993.

BÓKUN 47

UM AFNÁM TÆKNILEGRA HINDRANA Í VIÐSKIPTUM MEÐ VÍN

Samningsaðilar skulu heimila innflutning og markaðssetningu á vínafurðum sem eru upprunnar á yfirráðasvæðum þeirra og eru í samræmi við löggjöf bandalagsins, eins og hún hefur verið aðlöguð hvað samninginn varðar, svo sem fram er sett í viðbæti við þessa bókun varðandi skilgreiningu á vínafurðum, starfsvenjur í vínfræði, samsetningu á vínum og aðferðir við dreifingu og markaðssetningu.

Að því er þessa bókun varðar skal „upprunavínafurð" merkja „vínafurð þar sem þrúgur, eða önnur efni leidd af þrúgum og notuð í hana, verða að vera fengnar að öllu leyti".

EFTA-ríkjunum er heimilt að halda áfram að beita innlendri löggjöf að því er varðar annað en viðskipti milli EFTA-ríkjanna og bandalagsins.

Ákvæði bókunar 1 um altæka aðlögun skulu gilda um gerðir sem vísað er til í viðbætinum við þessa bókun. Fastanefnd EFTA-ríkjanna skal gegna þeim störfum sem um ræðir í d-lið 4. tölul. og 5. tölul. bókunar 1.

VIÐBÆTIR

1. 373R2805: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2805/73 frá 12. október 1973 sem kveður á um skrá yfir hvít gæðavín framleidd í tilgreindum héruðum sem og skrá yfir innflutt hvít gæðavín sem innihalda ákveðið hundraðshlutfall af brennisteinsdíoxíði og mælir fyrir um tiltekin bráðabirgðaákvæði um hundraðshlutfall af brennisteinsdíoxíði í víni sem er framleitt fyrir 1. október 1973 (Stjtíð. EB nr. L 289, 16.10. 1973, bls. 21), eins og henni var breytt með:

   — 373R3548: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3548/73 frá 21. desember 1973 (Stjtíð. EB nr. L 361, 29.12. 1973, bls. 35);

   — 375R2160: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2160/75 frá 19. ágúst 1975 (Stjtíð. EB nr. L 220, 20.8. 1975, bls. 7);

   — 377R0966: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 966/77 frá 4. maí 1977 (Stjtíð. EB nr. L 115, 6.5. 1977, bls. 7).

   Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Vín sem eru upprunnin í EFTA-ríkjum og ákvæði reglugerðarinnar eiga við um skulu áfram heyra undir B þátt 1. gr.

2. 374R2319: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2319/74 frá 10. september 1974 þar sem tilgreind eru ákveðin vínræktarsvæði þar sem heimilt er að framleiða borðvín með 17% alkóhólstyrkleika hið mesta (Stjtíð. EB nr. L 278, 11.9. 1974, bls. 7).

3. 378R1972: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1972/78 frá 16. ágúst 1978 um nákvæmar reglur um starfsvenjur í vínfræði (Stjtíð. EB nr. L 226, 17.8. 1978, bls. 11), eins og henni var breytt með:

   — 380R0045: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 45/80 frá 10 janúar 1980 (Stjtíð. EB nr. L 7, 11.1. 1980, bls. 12).

4. 379R0358: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 358/79 frá 5. febrúar 1979 um freyðivín sem framleidd eru innan bandalagsins og skilgreind í 13. lið II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 337/79 (Stjtíð. EB nr. L 54, 5.3. 1979, bls. 130), eins og henni var breytt með:

   — 379R2383: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2383/79 frá 29. október 1979 (Stjtíð. EB nr. L 274, 31.10. 1979, bls. 8);

   — 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11. 1979, bls. 83);

   — 380R3456: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3456/80 frá 22. desember 1980 (Stjtíð. EB nr. L 360, 31.12. 1980, bls. 18);

   — 384R3686: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3686/84 frá 19. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 341, 29.12. 1984, bls. 3);

— 385R3310: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3310/85 frá 18. nóvember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 320, 29.11. 1985, bls. 19);

— 385R3805: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3805/85 frá 20. desember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 367, 31.12. 1985, bls. 39);

— 389R2044: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2044/89 frá 19. júní 1989 (Stjtíð. EB nr. L 202, 14.7. 1989, bls. 8);

— 390R1328: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1328/90 frá 14. maí 1990 (Stjtíð. EB nr. L 132, 23.5. 1990, bls. 74);

— 391R1735: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1735/91 frá 13. júní 1991 (Stjtíð. EB nr. L 163, 26.6. 1991, bls. 9).

5. 383R2510: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2510/83 frá 7. september 1983 um undantekningu varðandi rokgjarnt sýruinnihald tiltekinna vína (Stjtíð. EB nr. L 248, 8.9. 1983, bls. 16), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 265, 28.9. 1983, bls. 22.

6. 384R2394: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2394/84 frá 20. ágúst 1984 um skilyrði fyrir jónskipta resina og nákvæmar framkvæmdarreglur um framleiðslu á hreinsuðum þrúguþykknislegi (Stjtíð. EB nr. L 224, 21.8. 1984, bls. 8), eins og henni var breytt með:

— 385R0888: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 888/85 frá 2. apríl 1985 (Stjtíð. EB nr. L 96, 3.4. 1985, bls. 14);

— 386R2751: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2751/86 frá 4. september 1986 (Stjtíð. EB nr. L 253, 5.9. 1986, bls. 11).

7. 385R3309: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3309/85 frá 18. nóvember 1985 um almennar reglur um lýsingu og kynningu á freyðivínum og loftblönduðum freyðivínum (Stjtíð. EB nr. L 320, 29.11. 1985, bls. 9), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 72, 15.3. 1986, bls. 47, Stjtíð. EB nr. L 347, 28.11. 1989, bls. 37, Stjtíð. EB nr. L 286, 4.10. 1989, bls. 27 og Stjtíð. EB nr. L 367, 16.12. 1989, bls. 71, eins og henni var breytt með:

— 385R3805: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3805/85 frá 20. desember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 367, 31.12. 1985, bls. 39);

— 386R1626: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1626/86 frá 6. maí 1986 (Stjtíð. EB nr. L 144, 29.5. 1986, bls. 3);

— 387R0538: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 538/87 frá 23. febrúar 1987 (Stjtíð. EB nr. L 55, 25.2. 1987, bls. 4);

— 389R2045: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2045/89 frá 19. júní 1989 (Stjtíð. EB nr. L 202, 14.7. 1989, bls.12).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Fyrsti undirliður 4. mgr. 3. gr. gildir ekki.

b) Eftirfarandi bætist við 2. mgr. 5. gr.:

„h) þegar um er að ræða gæðafreyðivín sem um getur í III. bálki reglugerðar (EBE) nr. 358/79, sem upprunnin eru í:
— Austurríki: „Qualitätsschaumwein", „Qualitätssekt"."

c) Eftirfarandi bætist við 6. gr.:

„5.b) Hugtakið „Hauersekt" skal notað um gæðafreyðivín sem eru sambærileg gæðafreyðivínum sem framleidd eru í tilgreindu héraði í samræmi við III. bálk reglugerðar (EBE) nr. 358/79 og 4. mgr. 6. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3309/85, að því tilskildu að þau séu
— framleidd í Austurríki
— framleidd úr þrúgum sem eru fengnar á sömu vínekru og framleiðandi framleiðir vín úr þrúgum sem ætlaðar eru fyrir gerð á gæðafreyðivíni
— sett á markað af framleiðanda og fáanleg með vörumerki þar sem vínekran, víntegundin og árið eru tilgreind
— undir eftirliti samkvæmt austurrískum reglum."

8. 385R3803: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3803/85 frá 20. desember 1985 um ákvæði sem gera kleift að ákvarða uppruna spænskra rauðra borðvína og fylgjast með viðskiptum með þau (Stjtíð. EB nr. L 367, 31.12. 1985, bls. 36).

9. 385R3804: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3804/85 frá 20. desember 1985 um skrá yfir vínræktarsvæði í tilteknum héruðum á Spáni þar sem borðvín mega hafa minni raunverulegan alkóhólstyrkleika en krafist er innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 367, 31.12. 1985, bls. 37).

10. 386R0305: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 305/86 frá 12. febrúar 1986 um hámark brennisteinsdíoxíðsinnihalds í vínum sem upprunnin eru í bandalaginu fyrir 1. september 1986 og um aðlögunartímabil fyrir innflutt vín (Stjtíð. EB nr. L 38, 13.2. 1986, bls. 13).

11. 386R1627: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1627/86 frá 6. maí 1986 um reglur fyrir lýsingu á sérstökum vínum með hliðsjón af upplýsingum um alkóhólstyrkleika (Stjtíð. EB nr. L 144, 29.5. 1986, bls. 4).

12. 386R1888: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1888/86 frá 18. júní 1986 um hámark brennisteinsdíoxíðsinnihalds í tilteknum freyðivínum sem upprunnin eru í bandalaginu og gerð fyrir 1. september 1986 og um aðlögunartímabil fyrir innflutt freyðivín (Stjtíð. EB nr. L 163, 19.6. 1986, bls. 19).

13. 386R2094: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2094/86 frá 3. júlí 1986 um nákvæmar reglur um notkun vínsýru til að afsýra tilgreind vín sem framleidd eru í tilteknum héruðum á svæði A (Stjtíð. EB nr. L 180, 4.7. 1986, bls. 17), eins og henni var breytt með:

— 386R2736: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2736/86 (Stjtíð. EB nr. L 252, 4.9. 1986, bls. 15).

14. 386R2707: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2707/86 frá 28. ágúst 1986 um nákvæmar reglur um lýsingu og kynningu á freyðivínum og loftblönduðum freyðivínum (Stjtíð. EB nr. 246, 30.8. 1986, bls. 71), eins og henni var breytt með:

— 386R3378: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3378/86 frá 4. nóvember 1986 (Stjtíð. EB nr. L 310, 5.11. 1986, bls. 5);

— 387R2249: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2249 frá 28. júlí 1987 (Stjtíð. EB nr. L 207, 29.7. 1987, bls. 26);

— 388R9575: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 575/88 frá 1. mars 1988 (Stjtíð. EB nr. L 56, 2.3. 1988, bls. 22);

— 388R2657: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2657/88 frá 25. ágúst 1988 (Stjtíð. EB nr. L 237, 27.8. 1988, bls. 17);

— 389R0596: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 596/89 frá 8. mars 1989 (Stjtíð. EB nr. L 65, 9.3. 1989, bls. 9);

— 390R2776: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2776/90 frá 27. september 1990 (Stjtíð. EB nr. L 267, 29.9. 1990, bls. 30);

— 390R3826: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3826/90 frá 19. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 366, 29.12. 1990, bls. 58).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

1. tölul. II. viðauka gildir ekki.

15. 387R0822: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 822/87 frá 16. mars 1987 um sameiginlega skipulagningu vínmarkaðarins (Stjtíð. EB nr. L 84, 27.3. 1987, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. nr. L 284, 19. 10. 1988, bls. 65, eins og henni var breytt með:

— 387R1390: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1390/87 frá 18. maí 1987 (Stjtíð. EB nr. L 133, 22.5. 1987, bls. 3);

— 387R1972: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1972/87 frá 2. júlí 1987 (Stjtíð. EB nr. L 184, 3.7. 1987, bls. 26);

— 387R3146: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3146/87 frá 19. október 1987 (Stjtíð. EB nr. L 300, 23.10. 1987, bls. 4);

— 387R3992: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3992/87 frá 23. desember 1987 (Stjtíð. EB nr. L 377, 31.12. 1987, bls. 20);

— 388R1441: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1441/88 frá 24. maí 1988 (Stjtíð. EB nr. L 132, 28.5. 1988, bls. 1);

— 388R2253: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2253/88 frá 19. júlí 1988 (Stjtíð. EB nr. L 198, 26.7. 1988, bls. 35);

— 388R2964: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2964/88 frá 26. september 1988 (Stjtíð. EB nr. L 269, 29.9. 1988, bls. 5);

— 388R4250: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4250/88 frá 21. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 373, 31.12. 1988, bls. 55);

— 389R1236: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1236/89 frá 3. maí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 128, 11.5. 1989, bls. 31);

— 390R0388: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 388/90 frá 12. febrúar 1990 (Stjtíð. EB nr. L 42, 16.2. 1990, bls. 9);

— 390R1325 Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1325/90 frá 14. maí 1990 (Stjtíð. EB nr. L 132, 23.5. 1990, bls. 19);

— 390R3577 Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3577/90 frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12. 1990, bls. 23).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Ákvæði 1. mgr., c-, e- og g-liðar 4. mgr. 1. gr. gilda ekki.

b) Þrátt fyrir 6. mgr. 1. gr. hefst vínmarkaðsárið í Sviss 1. júlí ár hvert og lýkur 30. júní árið eftir.

c) I., að 13. gr. undanskilinni, III. og IV. bálkur gilda ekki.

d) Austurríki, Sviss og Liechtenstein skulu taka upp flokkunarkerfi fyrir víntegundir í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í 13. gr.

e) Í 7. mgr. 16. gr. lesist „blöndun víns sem upprunnið er í þriðja landi“ sem „blöndun víns sem upprunnið er í þriðja landi eða EFTA-ríki“.

f) Að því er varðar framleiðsluafurðir frá yfirráðasvæðum hvers um sig er Austurríki, Sviss og Liechtenstein heimilt að beita innlendri löggjöf varðandi starfsvenjur sem um getur í 18., 19., 21., 22., 23. og 24. gr.

g) Ákvæði 20. gr. gilda ekki.

h) Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 66. gr. mega eftirfarandi gæðavín sem framleidd eru í Austurríki í samræmi við sérstakar aðferðir fara yfir 18 en ekki 22 prómill af rokgjarnri sýru á lítra: „Ausbruch", „Beerenauslese", „Trockenbeerenauslese", „Eiswein" og „Strohwein".

i) Ákvæði 70., 75., 76., 80. og 85. gr. gilda ekki.

j) Um ákvæði 78. gr. gildir 3. tölul. í bókun 1.

k) Eftirfarandi bætist við I. viðauka:

a) „Strohwein": afurð upprunnin í Austurríki og framleidd samkvæmt ákvæðum 1. tölul. 3. mgr. 17. gr. austurrískra vínlaga (Österreichisches Weingesetz, 1985).

b) Heimilt er að tilgreina þrúgulöginn í gerjun sem framleiddur er í samræmi við ákvæði 3. tölul. í I. viðauka sem

— „Sturm" ef hann er upprunninn í Austurríki;

— „Federweiss" eða „Federweisser" ef hann er upprunninn í Sviss eða Liechtenstein.

Hins vegar, vegna tæknilegra ástæðna má raunverulegur alkóhólstyrkleiki miðað við rúmmál í undantekningartilvikum fara yfir þrjá fimmtu af heildaralkóhólstyrkleika miðað við rúmmál.

c) Hugtakið „Tafelwein" og sams konar vín svo sem um getur í 13. tölul. skal ekki notað um vín upprunnið frá Austurríki.

l) III., V. og VII. viðauki gilda ekki.

m) Að því er varðar IV. viðauka teljast Austurríki, Liechtenstein og Sviss tilheyra vínræktarsvæði B.

n) Þrátt fyrir VI. viðauka

— er Austurríki heimilt að viðhalda hinu almennu banni á sorbískri sýru,

— er Noregi og Svíþjóð heimilt að viðhalda almennu banni á meta-vínsýrum,

— er heimilt að meðhöndla vín sem upprunnin eru í Austurríki, Liechtenstein og Sviss með silfurklóríði samkvæmt lögum sem þar gilda um vín.

16. 387R0823: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 823/87 frá 16. mars 1987 um sérstök ákvæði um gæðavín sem framleidd eru í tilgreindum héruðum (Stjtíð. EB nr. L 084, 27.3. 1987, bls. 59), eins og henni var breytt með:

— 389R2043: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2043/89 frá 19. júní 1989 (Stjtíð. EB nr. L 202, 14.7. 1988, bls. 1);

— 390R3577: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3577/90 frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12. 1990, bls. 23).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Vín upprunnin í EFTA-ríkjunum skulu teljast jafngilda gæðavínum sem eru framleidd í tilgreindum héruðum, að því tilskildu að þau séu í samræmi við innlenda löggjöf sem, að því er þessa bókun varðar, skal vera í samræmi við meginreglur 2. gr.

Hins vegar er ekki heimilt að nota lýsinguna „gæðavín sem eru framleidd í tilgreindum héruðum“ sem og aðrar lýsingar sem um getur í annarri undirgrein 2. mgr. 1. gr. reglugerðarinnar fyrir þessi vín.

Skrá yfir gæðavín sem framleiðsluríki EFTA gera skal birt í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins.

17. 387R1069: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1069/87 frá 15. apríl 1987 um nákvæmar reglur um tilgreiningu á alkóhólstyrkleika á merkingum sérstakra vína (Stjtíð. EB nr. L 104, 16.4. 1987, bls. 4).

18. 388R3377: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3377/88 frá 28. október 1988 er veitir Breska konungsríkinu heimild til að auka enn frekar alkóhólstyrkleika tiltekinna borðvína með sérstökum skilyrðum (Stjtíð. EB nr. L 296, 29.10. 1988, bls. 69).

19. 388R4252: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4252/88 frá 21. desember 1988 um gerð og markaðssetningu vínlíkjöra sem framleiddir eru innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 373, 31.12. 1988, bls. 59), eins og henni var breytt með:

— 390R1328: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1328/90 frá 14. maí 1990 (Stjtíð. EB nr. L 132, 25.3. 1990, bls. 24).

20. 389R0986: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 986/89 frá 10. apríl um fylgiskjöl fyrir flutninga á vínafurðum og tilheyrandi skráningar sem eru viðhafðar (Stjtíð. EB nr. L 106, 18.4. 1989, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 389R2600: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2600/89 frá 25. ágúst 1989 (Stjtíð. EB nr. L 261, 29.8. 1989, bls. 15);

— 390R2246: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2246/90 frá 31. júlí (Stjtíð. EB nr. L 203, 1.8. 1990, bls. 50);

— 391R2776: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2776/90 frá 27. september 1990 (Stjtíð. EB nr. L 267, 29.9. 1990, bls. 30);

— 390R0592: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 592/91 frá 12. mars 1991 (Stjtíð. EB nr. L 66, 13.3. 1991, bls. 13).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ákvæði 4. mgr. 10. gr. og II. bálks gilda ekki.

21. 389R2202: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2202/89 frá 20. júlí 1989 um skilgreiningu á hugtökunum „blöndun", „umbreyting í vín", „átappari", „átöppun" (Stjtíð. EB nr. L 209, 21.7. 1989, bls. 31).

22. 389R2392: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2392/89 frá 24. júlí um almennar reglur um lýsingu og kynningu á vínum og þrúgulegi (Stjtíð. EB nr. L 232, 9.8. 1989, bls. 13), eins og henni var breytt með:

    — 389R3886: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3886/89 frá 11. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 378, 27.12. 1989, bls. 12).

    Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

    a) Að því er varðar vínafurðir sem upprunnar eru í Austurríki, Sviss og Liechtenstein skulu kröfur um lýsingu í II. kafla gilda í staðinn fyrir kröfur í I. kafla.

    b) Í samræmi við kröfur d-liðar 1. mgr. 25. gr. skal merkingin „borðvín" eða „Landwein" og önnur sambærileg notuð í tengslum við heiti upprunalandsins.

    c) Að því er varðar borðvín sem upprunnin eru í Sviss og Liechtenstein er heimilt að nota orðin „Landwein", „Vin de pays", og „Vino tipico", að því tilskildu að hlutaðeigandi framleiðsluríki hafi sett notkunarreglur í samræmi við að minnsta kosti eftirfarandi skilyrði:

        — sérstaka landfræðilega tilvísun,

        — tilteknar framleiðslukröfur, einkum að því er varðar víntegundir, lágmarks náttúrulegan alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál og skynmatseinkenni.

23. 389R3677: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3677/89 frá 7. desember 1989 um heildaralkóhólstyrkleika miðað við rúmmál og heildarsýrustig tiltekinna innfluttra gæðavína og um frestun á framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 2931/80 (Stjtíð. EB nr. L 360, 9.12. 1989, bls. 1), eins og henni var breytt með:

    — 390R2178: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2178/90 frá 24 júlí 1990 (Stjtíð. EB nr. L 198, 28.7. 1990, bls. 9).

    Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

    Ákvæði a- og c-liðar 1. mgr. 1. gr. gilda ekki.

24. 390R0743: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 743/90 frá 28. mars 1990 er veitir undanþágu frá tilteknum ákvæðum um rokgjarnt sýruinnihald tiltekinna vína (Stjtíð. EB nr. L 82, 29.3. 1990, bls. 20).

25. 390R2676: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2676/90 frá 17 september 1990 um að ákveða aðferðir bandalagsins við víngreiningu (Stjtíð. EB nr. L 272, 3.10. 1990, bls. 1).

26. 390R3201: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3201/90 frá 16. október 1990 um nákvæmar reglur fyrir lýsingu og kynningu á vínum og þrúguþykkni (Stjtíð. EB nr. L 309, 8.11. 1990, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 28, 2.2. 1990, bls. 47.

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í öðrum undirlið fyrstu undirgreinar 3. mgr. 5. gr. bætast eftirfarandi orð við: „Weinhauer" og „Hauer".

b) Í 4. tölul. I. viðauka (Austurríki) bætast eftirfarandi orð við:
„— Strohwein
— Qualitätswein".

c) Í 12. tölul. I. viðauka (Sviss) bætast eftirfarandi orð við:
„— La Gerie
— appellation d'origine controlée
— appellation d'origine".

d) Eftirfarandi bætist við 17. tölul. A-þáttar (Sviss) í II. viðauka:
„19. Kantónan Jura
Nafn á staðbundnu stjórnsýslusvæði:
Buix".

e) Eftirfarandi bætist við II. viðauka:

„23. LIECHTENSTEIN

Vín sem bera eitt af eftirfarandi heitum upprunahéraða:
— Balzers
— Bendern
— Eschen
— Mauren
— Schaan
— Triesen
— Vaduz".

f) Eftirfarandi bætist við 17. málsgrein (SVISS) IV. viðauka:

i) í vinstra dálki bætast eftirfarandi víntegundir við:

„— Rèze
— Kerner
— Charmont
— Bacchus
— Gamay
— Humagne rouge
— Cornalin
— Cabernet franc
— Diolinoir
— Gamaret
— Granoir".

ii) orðið „Humagne blanche" bætist við í hægra dálki sem samheiti við „Humagne".

g) Eftirfarandi bætist við 2. mgr. V. viðauka:

„4. Í Austurríki, eftirfarandi vín framleidd í vínræktarhéruðunum Burgenland, Niederösterreich, Steiermark og Vín:
— Gæðavín gerð af „Gewürztraminer" og „Muskat-Ottonel"
— Beerenauslese, Trockenbeerenauslese, Eiswein, Strohwein, Ausbruch".

27. 390R3220: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3220/90 frá 7. nóvember 1990 um skilyrði fyrir notkun tiltekinna aðferða í vínfræðum sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 822/87 (Stjtíð. EB nr. L 308, 8.11. 1990, bls. 22).

28. 390R3825: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3825/90 frá 19. desember 1990 um bráðabirgðaráðstafanir sem gilda í Portúgal frá 1. janúar til 1. september 1991 á sviði vínframleiðslu (Stjtíð. EB nr. L 366, 29.12. 1990, bls. 56).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ákvæði 2., 4. og 5. gr. gilda ekki.

BÓKUN 48

VARÐANDI 105. OG 111. GR.

Ákvarðanir sameiginlegu EES-nefndarinnar samkvæmt 105. og 111. gr. mega ekki hafa áhrif á dómsúrlausnir dómstóls Evrópubandalaganna.

BÓKUN 49

UM CEUTA OG MELILLA

Þegar framleiðsluvörur sem samningurinn tekur til og eru upprunnar á EES eru fluttar inn til Ceuta og Melilla skulu þær að öllu leyti njóta sömu tollameðferðar og þær framleiðsluvörur sem eru upprunnar á tollsvæði bandalagsins samkvæmt bókun 2 við lögin um aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum.

EFTA-ríkin skulu veita innfluttum framleiðsluvörum sem samningurinn tekur til og eru upprunnar í Ceuta og Melilla sömu tollameðferð og framleiðsluvörur hljóta sem eru fluttar inn frá og upprunnar á EES.

I. VIÐAUKI

HEILBRIGÐI DÝRA OG PLANTNA

Skrá sem kveðið er á um í 17. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka hafa að geyma hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM

Litið skal á Sviss og Liechtenstein sem eina heild að því er varðar gerðirnar sem vísað er til í viðauka þessum.

I. DÝR

1. a) Ákvæði er tengjast samskiptum við þriðju lönd í gerðum sem vísað er til í þessum kafla eiga ekki við. Eftirtaldar meginreglur eiga þó við:

— Samningsaðilar skulu ekki láta hagstæðari reglur en þær sem leiðir af samningnum gilda um innflutning frá þriðju löndum.

Varðandi efni sem hafa hormóna- eða skjaldkirtilsvirkni geta EFTA-ríki samt sem áður stuðst við eigin löggjöf um innflutning frá þriðju löndum.

— Í viðskiptum milli EFTA-ríkja eða milli EFTA-ríkis og bandalagsins með dýr og vörur sem eru frá þriðju löndum, eða að hluta til eða öllu leyti upprunnar þar, verður að öllu leyti að fara eftir reglum samningsaðila sem flytur inn er varða þriðju lönd.

Samningsaðili sem flytur út skal sjá til þess að lögbær yfirvöld geri nauðsynlegar ráðstafanir í hverju tilviki til að örugglega verði farið eftir ákvæðum þessarar málsgreinar.

b) Samningsaðilar skulu endurskoða þetta atriði árið 1995.

2. Ákvæði er tengjast landamæraeftirliti, velferð dýra og fjárhagsráðstöfunum í gerðum sem vísað er til í þessum kafla eiga ekki við. Samningsaðilar skulu endurskoða þetta atriði árið 1995.

3. Til að gera eftirlitsstofnun EFTA kleift að gera nauðsynlegar ráðstafanir verður ákvæðum gerða sem vísað er til í þessum kafla framfylgt, að því er samning þennan varðar, frá því að níu mánuðir eru liðnir frá gildistöku samningsins og eigi síðar en frá 1. janúar 1994.

4. Gerðirnar sem vísað er til í þessum kafla, að undanskildum tilskipunum 91/67/EBE, 91/492/EBE og 91/493/EBE, eiga ekki við um Ísland. Hinir samningsaðilarnir geta stuðst við eigin reglur um þriðju lönd í viðskiptum við Ísland vegna svæða sem falla ekki undir gerðirnar sem nefndar voru. Samningsaðilar skulu endurskoða þetta atriði árið 1995.

5. Þrátt fyrir að inn í samning þennan verði felld löggjöf bandalagsins um nautariðu og meðan beðið er niðurstaðna yfirstandandi viðræðna sem miða að því að heildarsamningur náist, með sem skjótustum hætti, í tengslum við framkvæmd þessarar löggjafar í EFTA-ríkjum geta EFTA-ríkin stuðst við eigin löggjöf. Þau skuldbinda sig þó til að fara eftir auðskildum innlendum reglum byggðum á hlutlægri viðmiðun á réttlátan og fyrirsjáanlegan hátt. Slíkum innlendum reglum skal komið á framfæri við bandalagið í samræmi við reglur í 4. mgr. bókunar 1 eigi síðar en við gildistöku samningsins. Bandalagið áskilur sér rétt til að fara eftir svipuðum reglum í viðskiptum við viðkomandi EFTA-ríki. Samningsaðilar skulu endurskoða stöðu mála árið 1995.

6. Þrátt fyrir að inn í samning þennan verði felld löggjöf bandalagsins um nýjan sjúkdóm í svínum og meðan beðið er niðurstaðna yfirstandandi viðræðna sem miða að því að heildarsamningur náist, með sem skjótustum hætti, í tengslum við framkvæmd þessarar löggjafar í Noregi getur Noregur stuðst við eigin verndarreglur, byggðar á skilgreiningu um smitlaus héruð, lifandi svín, nýtt kjöt, kjötafurðir og sæði úr svínum. Hinir samningsaðilarnir áskilja sér rétt til að fara eftir svipuðum reglum í viðskiptum við Noreg. Samningsaðilar skulu endurskoða stöðu mála árið 1995.

7. Þrátt fyrir að inn í samning þennan verði felld tilskipun ráðsins 91/68/EBE um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan bandalagsins með sauðfé og geitur og meðan beðið er niðurstaðna yfirstandandi viðræðna sem miða að því að heildarsamningur náist, með sem skjótustum hætti, í tengslum við framkvæmd þessarar löggjafar í Austurríki, Finnlandi og Noregi geta samningsaðilar þessir stuðst við eigin löggjöf. Hinir samningsaðilarnir geta stuðst við eigin reglur um þriðju lönd gagnvart þessum löndum á þessu sviði. Samningsaðilar skulu endurskoða stöðu mála árið 1995.

8. Þrátt fyrir að inn í samning þennan verði felld tilskipun ráðsins 91/67/EBE um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og afurða og meðan beðið er niðurstaðna yfirstandandi viðræðna sem miða að því að heildarsamningur náist, með sem skjótustum hætti, í tengslum við framkvæmd þessarar löggjafar í Finnlandi, á Íslandi og í Noregi geta samningsaðilar þessir stuðst við eigin löggjöf varðandi lifandi fiska og krabbadýr sem og hrogn og kynfrumur fiska og krabbadýra til eldis eða til endurnýjunar stofna. Hinir samningsaðilarnir geta stuðst við eigin reglur um þriðju lönd gagnvart þessum löndum á fyrrnefndum sviðum. Samningsaðilar skulu endurskoða stöðu mála árið 1995.

9. **Öryggisákvæði**

1. a) Bandalagið og EFTA-ríki geta, af alvarlegum ástæðum er varða heilbrigði almennings eða dýra, gert verndarráðstafanir til bráðabirgða samkvæmt eigin reglum vegna innflutnings á dýrum eða dýraafurðum til yfirráðasvæða þeirra.

   Ráðstafanir þessar skal tafarlaust tilkynna öllum samningsaðilum og bæði framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA.

   b) Viðræður um ástandið skulu fara fram innan 10 daga frá tilkynningu.
   Framkvæmdastjórn EB og/eða eftirlitsstofnun EFTA skulu, innan síns valdsviðs, gera nauðsynlegar ráðstafanir og hafa viðeigandi hliðsjón af niðurstöðum slíkra viðræðna.

2. Framkvæmdastjórn EB og/eða eftirlitsstofnun EFTA geta haft viðræðufundi um alla þætti stöðu mála hvað varðar heilbrigði almennings eða dýra. Ákvæði b-liðar 1. undirgreinar eiga við.

3. a) Framkvæmdastjórn EB skal senda eftirlitsstofnun EFTA ákvarðanir um öryggi er tengjast viðskiptum innan bandalagsins. Telji eftirlitsstofnun EFTA að ákvörðunin sé ófullnægjandi eiga ákvæði 2. undirgreinar við.

   b) Eftirlitsstofnun EFTA skal senda framkvæmdastjórn EB ákvarðanir um öryggi er tengjast viðskiptum innan bandalagsins. Telji framkvæmdastjórnin að ákvörðunin sé ófullnægjandi eiga ákvæði 2. undirgreinar við.

10. **Vettvangsskoðun**

1. Eftirlitsstofnun EFTA er ábyrg að því er EFTA-ríkin varðar vegna beitingar ákvæða um skyndikönnun, skoðun eða ágreiningsmál sem krefjast hlutdeildar þeirra sérfræðinga sem vísað er til í þessum kafla.

2. Eftirfarandi meginreglur skulu gilda:

   a) Skoðun skal fara fram í samræmi við áætlanir sem eru sambærilegar við áætlanir bandalagsins.

   b) Eftirlitsstofnun EFTA skal hafa kerfi, sambærilegt og í bandalaginu, fyrir skoðun í EFTA-ríkjum.

   c) Sömu viðmiðanir skulu hafðar vegna skoðunarinnar.

   d) Skoðunarmaðurinn skal vera óháður að því er tilgang skoðunarinnar varðar.

   e) Þjálfun og reynsla skoðunarmannanna skal vera sambærileg.

   f) Framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA skulu skiptast á upplýsingum um skoðun.

   g) Framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA skulu samræma eftirlit eftir skoðun.

3. Nauðsynlegar reglur fyrir framkvæmd ákvæða um skyndikönnun, skoðun eða ágreiningsmál sem krefjast hlutdeildar sérfræðinga verða settar í náinni samvinnu framkvæmdastjórnar EB og eftirlitsstofnunar EFTA.

4. Reglur um skyndikönnun, skoðun eða ágreiningsmál sem krefjast hlutdeildar sérfræðinga sem vísað er til í þessum kafla gilda eingöngu að því er varðar þær gerðir eða hluta þeirra gerða sem EFTA-ríkin beita.

11. **Tilnefning sameiginlegra tilvísunarrannsóknastofa**

Með fyrirvara um fjárhagsmál skulu tilvísunarrannsóknastofur bandalagsins vera tilvísunarrannsóknastofur fyrir alla aðila að samningi þessum.

Viðræður skulu fara fram milli samningsaðila til að skilgreina vinnuskilyrði.

12. **Vísindanefnd um dýralækningar**

Framkvæmdastjórn EB tilnefnir úr hópi hámenntaðra vísindamanna frá EFTA-ríkjunum, til viðbótar þeim fjölda sem er tilgreindur í 3. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 81/651/EBE ([1]), tvo einstaklinga fyrir hvern þátt sem vísað er til í 1. mgr. 2. gr. og 3. gr. ákvörðunarinnar sem munu taka fullan þátt í störfum vísindanefndarinnar. Þeir munu ekki greiða atkvæði og verður álit þeirra skráð sérstaklega.

([1]) Stjtíð. EB nr. L 233, 19.8. 1981, bls. 32.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. GRUNNTEXTAR

1.1 HEILBRIGÐI DÝRA

1.1.1 **Viðskipti og markaðssetning**

Nautgripir/svín

1. 364L0432: Tilskipun ráðsins 64/432/EBE frá 26. júní 1964 um vanda á sviði heilbrigðis dýra sem hefur áhrif á viðskipti innan bandalagsins með nautgripi og svín (Stjtíð. EB nr. L 121, 29.7. 1964, bls. 1977), eins og henni var breytt með:

   — 366L0600: Tilskipun ráðsins 66/600/EBE frá 25. október 1966 (Stjtíð. EB nr. L 192, 27.10.1966, bls. 3294);

   — 371L0285: Tilskipun ráðsins 71/285/EBE frá 19. júlí 1971 (Stjtíð. EB nr. L 179, 9.8.1971, bls. 1);

   — 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 76);

   — 372L0445: Tilskipun ráðsins 72/445/EBE frá 28. desember 1972 (Stjtíð. EB nr. L 298, 31.12.1972, bls. 49);

   — 373L0150: Tilskipun ráðsins 73/150/EBE frá 5. júní 1973 (Stjtíð. EB nr. L 172, 28.6.1973, bls. 18);

   — 377L0098: Tilskipun ráðsins 77/98/EBE frá 21. desember 1976 (Stjtíð. EB nr. L 26, 31.1.1977, bls. 81);

   — 379L0109: Tilskipun ráðsins 79/109/EBE frá 24. janúar 1979 (Stjtíð. EB nr. L 29, 3.2.1979, bls. 20);

   — 379L0111: Tilskipun ráðsins 79/111/EBE frá 24. janúar 1979 (Stjtíð. EB nr. L 29, 3.2.1979, bls. 26);

   — 380L0219: Tilskipun ráðsins 80/219/EBE frá 22. janúar 1980 (Stjtíð. EB nr. L 47, 21.2.1980, bls. 25);

   — 380L1098: Tilskipun ráðsins 80/1098/EBE frá 11. nóvember 1980 (Stjtíð. EB nr. L 325, 1.12.1980, bls. 11);

   — 380L1274: Tilskipun ráðsins 80/1274/EBE frá 22. desember 1980 (Stjtíð. EB nr. L 375, 31.12.1980, bls. 75);

   — 381L0476: Tilskipun ráðsins 81/476/EBE frá 24. júní 1981 (Stjtíð. EB nr. L 186, 8.7.1981, bls. 20);

   — 382L0061: Tilskipun ráðsins 82/61/EBE frá 26. janúar 1982 (Stjtíð. EB nr. L 29, 6.2.1982, bls. 13);

   — 382L0893: Tilskipun ráðsins 82/893/EBE frá 21. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 57);

— 383L0642: Tilskipun ráðsins 83/642/EBE frá 12. desember 1983 (Stjtíð. EB nr. L 358, 22.12.1983, bls. 41);

— 383L0646: Tilskipun ráðsins 83/646/EBE frá 13. desember 1983 (Stjtíð. EB nr. L 360, 23.12.1983, bls. 44);

— 384L0336: Tilskipun ráðsins 84/336/EBE frá 19. júní 1984 (Stjtíð. EB nr. L 177, 4.7.1984, bls. 22);

— 384L0643: Tilskipun ráðsins 84/643/EBE frá 11. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 339, 27.12.1984, bls. 27);

— 384L0644: Tilskipun ráðsins 84/644/EBE frá 11. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 339, 27.12.1984, bls. 30);

— 385L0320: Tilskipun ráðsins 85/320/EBE frá 12. júní 1985 (Stjtíð. EB nr. L 168, 28.6.1985, bls. 36);

— 385L0586: Tilskipun ráðsins 85/586/EBE frá 20. desember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 372, 31.12.1985, bls. 44);

— 387D0231: Ákvörðun ráðsins 87/231/EBE frá 7. apríl 1987 (Stjtíð. EB nr. L 99, 11.4.1987, bls. 18);

— 387L0489: Tilskipun ráðsins 87/489/EBE frá 22. september 1987 (Stjtíð. EB nr. L 280, 3.10.1987, bls. 28);

— 388L0406: Tilskipun ráðsins 88/406/EBE frá 14. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 194, 22.7.1988, bls. 1);

— 389L0360: Tilskipun ráðsins 89/360/EBE frá 30. maí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 153, 6.6.1989, bls. 29);

— 389D0469: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/469/EBE frá 28. júlí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 225, 3.8.1989, bls. 51);

— 389L0662: Tilskipun ráðsins 89/662/EBE frá 11. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 395, 30.12.1989, bls. 13);

— 390L0422: Tilskipun ráðsins 90/422/EBE frá 26. júní 1990 (Stjtíð. EB nr. L 224, 18.8.1990, bls. 9);

— 390L0423: Tilskipun ráðsins 90/423/EBE frá 26. júní 1990 (Stjtíð. EB nr. L 224, 18.8.1990, bls. 13);

— 390L0425: Tilskipun ráðsins 90/425/EBE frá 26. júní 1990 (Stjtíð. EB nr. L 224, 18.8.1990, bls. 29);

— 391D0013: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/13/EBE frá 17. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 8, 11.1.1991, bls. 26);

— 391D0177: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/177/EBE frá 26. mars 1991 (Stjtíð. EB nr. L 86, 6.4.1991, bls. 32).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í o-lið 2. gr. um héruð skal eftirfarandi bætt við:

„ – Austurríki: Bundesland
– Finnland: lääni/län
– Liechtenstein: Liechtenstein
– Noregur: fylke
– Svíþjóð: län
– Sviss: Kanton/canton/cantone“

b) b-liður 4. gr. gildir ekki. Sett verður ný löggjöf í samræmi við reglur þessa samnings.

c) Í 2. mgr. 10. gr. kemur 1. janúar 1993 og 1. júlí 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetningarnar 1. júlí 1991 og 1. janúar 1992 sem vísað er til í síðasta málslið málsgreinarinnar.

d) Í 12. mgr. viðauka B bætast við eftirtaldar ríkisstofnanir sem bera ábyrgð á opinberum mælingum á túberkúlíni:

„ m) Austurríki: Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling

n) Finnland: Veterinærinstituttet, Oslo

o) Noregur: Veterinærinstituttet, Oslo

p) Svíþjóð: Stofnun í innflutningslandi

q) Sviss/Liechtenstein: Eidgenössisches Institut für Viruskrankheiten und Immunprophylaxe, Mittelhäusern“

e) Í 9. mgr. viðauka C bætast við eftirtaldar opinberar stofnanir sem bera ábyrgð á opinberum mótefnamælingum:

„ m) Austurríki: Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling

n) Finnland: Veterinærinstituttet, Oslo

o) Noregur: Veterinærinstituttet, Oslo

p) Svíþjóð: Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala

q) Sviss/Liechtenstein: Institut für Veterinär-Bakteriologie, Bern“

f) Í viðauka F

Aðferð I, 4. nmgr.,
Aðferð II, 5. nmgr.,
Aðferð III, 4. nmgr. og
Aðferð IV, 5. nmgr.
bætast við eftirtalin heiti dýralæknaþjónustu:

„ m) Austurríki: Amtstierarzt

n)	Finnland:	Kunnaneläinlääkäri, Kaupungineläinlääkäri eða Lääninеläinlääkäri/Kommunalveterinär, Stadsveterinär eða Länsveterinär
o)	Noregur:	Distriktsveterinær
p)	Svíþjóð:	Gränsveterinär eða Distriktsveterinär
q)	Sviss/Liechtenstein:	Kontrolltierarzt/Vétérinaire de contrôle/Veterinario di controllo“

g) Í 2. mgr. A-hluta viðauka G bætast við eftirtaldar opinberar stofnanir:

„ m)	Austurríki:	Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling
n)	Finnland:	Valtion eläinlääketieteellinen laitos, Helsinki/Statens veterinärmedicinska anstalt, Helsingfors
o)	Noregur:	Veterinærinstituttet, Oslo
p)	Svíþjóð:	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala
q)	Sviss/Liechtenstein:	Eidgenössisches Institut für Viruskrankheiten und Immunprophylaxe, Mittelhäusern“

Sauðfé/geitur

2. 391L0068: Tilskipun ráðsins 91/68/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan bandalagsins með sauðfé og geitur (Stjtíð. EB nr. L 46, 19.2. 1991, bls. 19).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í staðinn fyrir 3. mgr. 2. gr. kemur:

„Bújörð merkir landbúnaðarbýli eða athafnasvæði dreifiaðila, samkvæmt skilgreiningu gildandi innlendra reglna, staðsett á yfirráðasvæði aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis þar sem nautgripir og svín, sauðfé og geitur, alifuglar og tamdar kanínur eru hafðar eða aldar að jafnaði, og bújörð í samræmi við skilgreiningu a-liðar 2. gr. tilskipunar ráðsins 90/426/EBE frá 26. júní 1990 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á flutninga og innflutning lifandi hófdýra frá þriðju löndum. ([2])“

b) Í staðinn fyrir 9. mgr. 2. gr. kemur:

„Lögmætur markaður eða söfnunarstöð merkir stað, annan en bújörð, þar sem sauðfé eða geitur eru seldar, keyptar og/eða þeim safnað saman eða ferming fer fram, og samræmist 7. mgr. 3. gr. tilskipunar ráðsins 64/432/EBE og er viðurkenndur.“

c) Í staðinn fyrir a-lið 1. mgr. 4. gr. kemur:

„verður að marka og skrá á þann hátt að hægt sé að finna uppruna- eða umflutningsstað, þ.e. bújörð, stöð eða stofnun. EFTA-ríkin skuldbinda sig til að koma á samræmdu mörkunarkerfi EFTA og EB.“

Fyrir 1. september 1993 verða EFTA-ríkin að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að mörkunar- og skráningarkerfi sem gilda í viðskiptum á EES taki einnig til dýraflutninga á yfirráðasvæði þeirra. Tilkynna verður innlend mörkunar- eða skráningarkerfi til eftirlitsstofnunar EFTA fyrir 1. júlí 1993.“

([2]) Stjtíð. EB nr. L 224, 18.8.1990, bls. 42.

d) Í staðinn fyrir fyrsta undirlið 2. mgr. 4. gr. kemur:

„– Sauðfé og geitur sem slátra verður samkvæmt innlendri áætlun um upprætingu sjúkdóma sem ekki er vísað til í eftirtöldum lista eða I. kafla viðauka B við tilskipun þessa:

— Gin- og klaufaveiki

— Svínapest

— Afrísk svínapest

— Sæljóna- og svínapest

— Newcastle-veiki

— Nautapest

— Peste des petits ruminants

— Munnblöðrubólga

— Blátunga

— Afrísk hrossapest

— Heilabólga í hrossum (vírus)

— Lömunarveiki í svínum

— Fuglainflúensa

— Fjárbóla (og geita)

— Húðþrimlaveiki

— Rift valley-veiki

— Smitandi lungna- og brjósthimnubólga í nautgripum."

e) Í staðinn fyrir annan undirlið 2. mgr. 4. gr. kemur:

„– sauðfé og geitur sem ekki er hægt að markaðssetja á þeirra eigin yfirráðasvæði af ástæðum er varða heilbrigði almennings eða dýra."

f) Í staðinn fyrir fyrsta undirlið i-liðar í b-lið 6. gr. kemur:

„– bújörðin er undir reglubundnu opinberu heilbrigðiseftirliti í samræmi við eftirfarandi kröfur:

Með fyrirvara um eftirlitskröfur sem gerðar eru til dýralæknisembættisins samkvæmt samningi þessum skulu lögbær yfirvöld láta fara fram athuganir á bújörðum, lögmætum mörkuðum og réttum, stöðvum og stofnunum til að ganga úr skugga um að dýr og afurðir standist kröfur tilskipunar þessarar sem verslunarvara og uppfylli einkum skilyrði a-liðar 1. mgr. 4. gr. um mörkun og skráningu, og verður heilbrigðisvottorð, samkvæmt tilskipun þessari, að fylgja með þeim á ákvörðunarstað."

g) Í 2. mgr. 8. gr. kemur 1. janúar 1993 og 1. júlí 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetningarnar 1. janúar 1992 og 1. júlí 1992 sem vísað er til í síðasta málslið málsgreinarinnar.

h) 10. gr. gildir ekki.

i) Í staðinn fyrir fyrstu setningu 2. mgr. í D-hluta 2. kafla viðauka A kemur:

„til 1. september 1993 sauðfé og geitur af öðrum bújörðum en þeim sem vísað er til í 1. tölul., að því tilskildu að eftirtöldum skilyrðum sé fullnægt:"

j) Í staðinn fyrir viðauka C kemur:

„Brucellosis(B. melitensis)-próf

Til að hægt sé að lýsa bújörð ósýkta af brucellosis, verða brucellosis(B. melitensis)-próf að vera eftir Rose Bengal-aðferðinni eða complement-bindingsaðferðinni sem lýst er í 1. og 2. tölul. eða einhverri annarri aðferð sem er viðurkennd í samræmi við reglur 15. gr. tilskipunar þessarar. Complement-bindingsaðferðin er notuð við próf á einstökum dýrum.

1. Rose Bengal-próf

Rose Bengal-prófið má nota við rannsókn á sauðfjár- eða geitabúum til að lýsa þau opinberlega ósýkt af brucellosis eða ósýkt af brucellosis.

2. Complement-bindingspróf

a) Complement-bindingsprófið verður alltaf að nota þegar einstök dýr eru prófuð.

b) Complement-bindingsprófið má nota á sauðfjár- eða geitabúum til að lýsa þau opinberlega ósýkt af brucellosis eða ósýkt af brucellosis.

Ef yfir 5% dýra á bújörð eru jákvæð samkvæmt Rose Bengal-prófinu verður að prófa öll dýrin aftur með complement-bindingsaðferðinni.

Sermi sem inniheldur 20 eða fleiri ICFT-einingar per ml verður að teljast jákvætt þegar complement-bindingsprófið er notað.

Mótefnamælingarnar verða að vera viðurkenndar af innlendri rannsóknastofu og staðlaðar samkvæmt annarri anti-brucella abortus serum."

k) Viðauki E
Aðferð I, b-liður III. hluta og þriðji undirliður e-liðar V. hluta,
Aðferð II, b-liður III. hluta og þriðji undirliður f-liðar V. hluta og
Aðferð III, b-liður III-hluta og þriðji undirliður i-liðar V-hluta
gilda ekki.

Hófdýr

3. 390L0426: Tilskipun ráðsins 90/426/EBE frá 26. júní 1990 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á flutninga og innflutning hófdýra frá þriðju löndum (Stjtíð. EB nr. L 224, 18.8. 1990, bls. 42).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) 9. gr. gildir ekki.

   b) Í 1. nmgr. viðauka C skal eftirfarandi bætt við:

„ Austurríki:	Amtstierarzt
Finnland:	Kunnaneläinlääkäri, Kaupungineläinlääkäri eða Läänineläinlääkäri/Kommunalveterinär, Stadsveterinär eða Länsveterinär
Noregur:	Distriktsveterinær
Svíþjóð:	Gränsveterinär eða Distriktsveterinär
Sviss/Liechtenstein:	Kontrolltierarzt/Vétérinaire de contrôle/Veterinario di controllo“

Alifuglar/útungunaregg

4. 390L0539: Tilskipun ráðsins 90/539/EBE frá 15. október 1990 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan bandalagsins og innflutning á alifuglum og útungunareggjum frá þriðju löndum (Stjtíð. EB nr. L 303, 31.10.1990, bls. 6).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Í 1. mgr. 3. gr. kemur 1. janúar 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetninguna 1. júlí 1991 sem vísað er til í fyrsta málslið málsgreinarinnar.

   b) Ákvæði um mörkun í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1868/77 ([3]) eiga við um b-lið 1. mgr. 7. gr. Eftirtaldar skammstafanir gilda fyrir EFTA-ríkin vegna beitingar þessara ákvæða:

   AT fyrir Austurríki
   FI fyrir Finnland
   NO fyrir Noreg
   SE fyrir Svíþjóð
   CH eða FL fyrir Sviss/Liechtenstein

([3]) Stjtíð. EB nr. L 209, 17.8.1977, bls. 1.

c) Í 2. mgr. 13. gr. kemur 1. janúar 1993 og 1. júlí 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetningarnar 1. júlí 1991 og 1. janúar 1992 sem vísað er til í annarri undirgrein.

d) Í 2. mgr. 14. gr. kemur 1. janúar 1993 og 1. júlí 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetningarnar 1. júlí 1991 og 1. janúar 1992 sem vísað er til í síðasta málslið málsgreinarinnar.

e) 29. gr. gildir ekki.

f) 30. gr. gildir ekki.

g) Í I. viðauka bætast við eftirtaldar innlendar tilvísunarrannsóknastofur vegna fuglasjúkdóma:

„ Austurríki:	Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung bei Haustieren, Wien-Hetzendorf
Finnland:	Valtion eläinlääketieteellinen laitos, Helsinki/Statens veterinärmedicinska anstalt, Helsingfors
Noregur:	Veterinærinstituttet, Oslo
Svíþjóð:	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala
Sviss/Liechtenstein:	Eidgenössisches Institut für Viruskrankheiten und Immunprophylaxe, Mittelhäusern“

h) Tilvísun til reglugerðar EBE nr. 2782/75 í 2. mgr. I. kafla II. viðauka gildir ekki.

Fiskeldi

5. 391L0067: Tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og afurða (Stjtíð. EB nr. L 46, 19.2.1991, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

16. gr. gildir ekki.

Fóstur úr nautgripum

6. 389L0556: Tilskipun ráðsins 89/556/EBE frá 25. september 1989 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan bandalagsins og innflutning á fóstrum húsdýra af nautgripakyni (Stjtíð. EB nr. L 302, 19.10.1989, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 390L0425: Tilskipun ráðsins 90/425/EBE frá 26. júní 1990 (Stjtíð. EB nr. L 224, 18.8.1990, bls. 29).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

14. gr. gildir ekki.

Sæði úr nautgripum

7. 388L0407: Tilskipun ráðsins 88/407/EBE frá 14. júní 1988 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem eiga við um viðskipti innan bandalagsins og innflutning á djúpfrystu sæði húsdýra af nautgripakyni (Stjtíð. EB nr. L 194, 22.7.1988, bls. 10), eins og henni var breytt með:

   — 390L0120: Tilskipun ráðsins 90/120/EBE frá 5. mars 1990 (Stjtíð. EB nr. L 71, 17.3.1990, bls. 37);

   — 390L0425: Tilskipun ráðsins 90/425/EBE frá 26. júní 1990 (Stjtíð. EB nr. L 224, 18.8.1990, bls. 29).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   15. gr. gildir ekki.

Sæði úr svínum

8. 390L0429: Tilskipun ráðsins 90/429/EBE frá 26. júní 1990 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem eiga við um viðskipti innan bandalagsins og innflutning á djúpfrystu sæði húsdýra af svínakyni (Stjtíð. EB nr. L 224, 18.8.1990, bls. 62).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) 2. mgr. 6. gr. gildir ekki.

   b) 14. gr. gildir ekki.

   c) 15. gr. gildir ekki.

Nýtt kjötmeti

9. 372L0461: Tilskipun ráðsins 72/461/EBE frá 12. desember 1972 um heilbrigðisvanda sem hefur áhrif á viðskipti með nýtt kjötmeti innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 302, 31.12.1972, bls. 24), eins og henni var breytt með:

   — 377L0098: Tilskipun ráðsins 77/98/EBE frá 21. desember 1976 (Stjtíð. EB nr. L 26, 31.1.1977, bls. 81);

   — 380L0213: Tilskipun ráðsins 80/213/EBE frá 22. janúar 1980 (Stjtíð. EB nr. L 47, 21.2.1980, bls. 1);

   — 380L1099: Tilskipun ráðsins 80/1099/EBE frá 11. nóvember 1980 (Stjtíð. EB nr. L 325, 1.12.1980, bls. 14);

   — 381L0476: Tilskipun ráðsins 81/476/EBE frá 24. júní 1981 (Stjtíð. EB nr. L 186, 8.7.1981, bls. 20);

   — 382L0893: Tilskipun ráðsins 82/893/EBE frá 21. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 57);

   — 383L0646: Tilskipun ráðsins 83/646/EBE frá 13. desember 1983 (Stjtíð. EB nr. L 360, 23.12.1983, bls. 44);

   — 384L0336: Tilskipun ráðsins 84/336/EBE frá 19. júní 1984 (Stjtíð. EB nr. L 177, 4.7.1984, bls. 22);

— 384L0643: Tilskipun ráðsins 84/643/EBE frá 11. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 339, 27.12.1984, bls. 27);

— 385L0322: Tilskipun ráðsins 85/322/EBE frá 12. júní 1985 (Stjtíð. EB nr. L 168, 28.6.1985, bls. 41);

— 387L0064: Tilskipun ráðsins 87/64/EBE frá 30. desember 1986 (Stjtíð. EB nr. L 34, 5.2.1987, bls. 52);

— 387D0231: Ákvörðun ráðsins 87/231/EBE frá 7. apríl 1987 (Stjtíð. EB nr. L 99, 11.4.1987, bls. 18);

— 387L0489: Tilskipun ráðsins 87/489/EBE frá 22. september 1987 (Stjtíð. EB nr. L 280, 3.10.1987, bls. 28);

— 389L0662: Tilskipun ráðsins 89/662/EBE frá 11. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 395, 30.12.1989, bls. 13);

— 391L0266: Tilskipun ráðsins 91/266/EBE frá 21. maí 1991 (Stjtíð. EB nr. L 134, 29.5.1991, bls. 45).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 1. mgr. 5. gr. kemur „XI. kafla I. viðauka" í staðinn fyrir tilvísun til „IX. kafla I. viðauka".

b) Tilvísun til „9. gr. tilskipunar ráðsins 89/662/EBE" verður „9. mgr. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn" vegna beitingar 2. mgr. 8. gr. a.

c) 13. gr. a gildir ekki. Sett verður ný löggjöf í samræmi við reglur þessa samnings.

d) 15. gr. gildir ekki.

e) Eftirfarandi texti bætist við þriðja undirlið 2. mgr. viðaukans:

„EFTA"

Alifuglakjöt

10. 391L0494: Tilskipun ráðsins 91/494/EBE frá 26. júní 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan bandalagsins og innflutning á nýju alifuglakjöti frá þriðju löndum (Stjtíð. EB nr. L 268, 24.9.1991, bls. 35).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

6. gr. gildir ekki.

Kjötafurðir

11. 380L0215: Tilskipun ráðsins 80/215/EBE frá 22. janúar 1980 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti með kjötafurðir innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 47, 21.2.1980, bls. 4), eins og henni var breytt með:

— 380L1100: Tilskipun ráðsins 80/1100/EBE frá 11. nóvember 1980 (Stjtíð. EB nr. L 325, 1.12.1980, bls. 16);

— 381L0476: Tilskipun ráðsins 81/476/EBE frá 24. júní 1981 (Stjtíð. EB nr. L 186, 8.7.1981, bls. 20);

— 385L0321: Tilskipun ráðsins 85/321/EBE frá 12. júní 1985 (Stjtíð. EB nr. L 168, 28.6.1985, bls. 39);

— 387L0491: Tilskipun ráðsins 87/491/EBE frá 22. september 1987 (Stjtíð. EB nr. L 279, 2.10.1987, bls. 27);

— 388L0660: Tilskipun ráðsins 88/660/EBE frá 19. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 382, 31.12.1988, bls. 35);

— 389L0662: Tilskipun ráðsins 89/662/EBE frá 11. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 395, 30.12.1989, bls. 13).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Tilvísun til „9. gr. tilskipunar ráðsins 89/662/EBE" verður „9. mgr. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn" vegna beitingar 1. og 2. mgr. 7. gr. a.

b) 10. gr. gildir ekki. Sett verður ný löggjöf í samræmi við reglur þessa samnings.

c) 15. gr. gildir ekki.

1.1.2 **Eftirlitsráðstafanir**

Gin- og klaufaveiki

12. 385L0511: Tilskipun ráðsins 85/511/EBE frá 18. nóvember 1985 um ráðstafanir bandalagsins vegna eftirlits með gin- og klaufaveiki (Stjtíð. EB nr. L 315, 26.11.1985, bls. 11), eins og henni var breytt með:

— 390L0423: Tilskipun ráðsins 90/423/EBE frá 26. júní 1990 (Stjtíð. EB nr. L 224, 18.8.1990, bls. 13).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í viðauka A bætast við eftirtaldar lögmætar stofnanir:

Ríkisstofnanir

„ m)	Austurríki:	Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung bei Haustieren, Wien
n)	Finnland:	–
o)	Noregur:	Veterinærinstituttet, Oslo
p)	Svíþjóð:	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala
q)	Sviss/Liechtenstein:	Eidgenössisches Institut für Viruskrankheiten und Immunprophylaxe, Mittelhäusern"

Einkafyrirtæki

b) Í viðauka B bætast við eftirtaldar innlendar rannsóknastofur:

„ m)	Austurríki:	Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung bei Haustieren, Wien-Hetzendorf
n)	Finnland:	Statens veterinære Institut for virusforskning, Lindholm, Danmark
		Animal Virus Research Institute, Pirbright Woking, Surrey
o)	Noregur:	Statens veterinære Institut for virusforskning, Lindholm, Danmark
		Animal Virus Research Institute, Pirbright Woking, Surrey
p)	Svíþjóð:	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala
q)	Sviss/Liechtenstein:	Eidgenössisches Institut für Viruskrankheiten und Immunprophylaxe, Mittelhäusern“

13. 390L0423: Tilskipun ráðsins 90/423/EBE frá 26. júní 1990 um breytingu á tilskipun 85/511/EBE um ráðstafanir bandalagsins vegna eftirlits með gin- og klaufaveiki, tilskipun 64/432/EBE um vanda á sviði heilbrigðis dýra sem hefur áhrif á viðskipti innan bandalagsins með nautgripi og svín og tilskipun 72/462/EBE um heilbrigðis- og heilbrigðiseftirlitsvanda við innflutning á nautgripum og svínum og nýju kjöti eða kjötafurðum frá þriðju löndum (Stjtíð. EB nr. L 224, 18.8.1990, bls. 13).

Svínapest

Ákvæði tilskipunar ráðsins 90/678/EBE frá 13. desember 1990 um að lýsa ákveðin svæði innan bandalagsins annaðhvort opinberlega ósýkt af svínapest eða ósýkt af svínapest hafa verið endurskoðuð og EFTA-ríkin munu því ekki taka þau upp. Farið verður með nýju bandalagsreglurnar á þessu sviði í samræmi við þau ákvæði sem sett eru í samningnum.

14. 380L0217: Tilskipun ráðsins 80/217/EBE frá 22. janúar 1980 um ráðstafanir bandalagsins vegna eftirlits með svínapest (Stjtíð. EB nr. L 47, 21.2.1980, bls. 11), eins og henni var breytt með:

— 380L1274: Tilskipun ráðsins 80/1274/EBE frá 22. desember 1980 (Stjtíð. EB nr. L 375, 31.12.1980, bls. 75);

— 381L0476: Tilskipun ráðsins 81/476/EBE frá 24. júní 1981 (Stjtíð. EB nr. L 186, 8.7.1981, bls. 20);

— 384L0645: Tilskipun ráðsins 84/645/EBE frá 11. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 339, 27.12.1984, bls. 33);

— 385L0586: Tilskipun ráðsins 85/586/EBE frá 20. desember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 372, 31.12.1985, bls. 44);

— 387L0486: Tilskipun ráðsins 87/486/EBE frá 22. september 1987 (Stjtíð. EB nr. L 280, 3.10.1987, bls. 21).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í II. viðauka bætast við eftirtaldar innlendar rannsóknastofur fyrir svínapest:

„ m)	Austurríki:	Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung bei Haustieren, Wien-Hetzendorf
n)	Finnland:	Statens veterinære Institut for virusforskning, Lindholm, Danmark
o)	Noregur:	Statens veterinære Institut for virusforskning, Lindholm, Danmark
p)	Svíþjóð:	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala
q)	Sviss/Liechtenstein:	Eidgenössisches Institut für Viruskrankheiten und Immunprophylaxe, Mittelhäusern“

b) Vegna beitingar III. viðauka munu EFTA-ríkin koma á fót svipuðu tilkynninga- og upplýsingakerfi, sbr. bókun 1 við samninginn, sem verður samræmt EB-kerfinu.

1.1.3 **Sjúkdómstilkynningar**

15. 382L0894: Tilskipun ráðsins 82/894/EBE frá 21. desember 1982 um tilkynningu dýrasjúkdóma innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 58), eins og henni var breytt með:

— 389D0162: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/162/EBE frá 10. febrúar 1989 (Stjtíð. EB nr. L 61, 4.3.1989, bls. 48);

— 390D0134: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/134/EBE frá 6. mars 1990 (Stjtíð. EB nr. L 76, 22.3.1990, bls. 23).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

EFTA-ríkin munu koma á fót svipuðu tilkynninga- og upplýsingakerfi, sbr. bókun 1 við samninginn, sem verður í meginatriðum samræmt EB-kerfinu (ADNS) fyrir 1. september 1993.

16. 384D0090: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 84/90/EBE frá 3. febrúar 1984 um kerfisskráningu fyrir tilkynningu dýrasjúkdóma samkvæmt tilskipun ráðsins 82/894/EBE (Stjtíð. EB nr. L 50, 21.2.1984, bls. 10), eins og henni var breytt með:

    — 389D0163: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/163/EBE frá 13. febrúar 1989 (Stjtíð. EB nr. L 61, 4.3.1989, bls. 49).

    Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

    EFTA-ríkin munu koma á fót svipuðu tilkynninga- og upplýsingakerfi, sbr. bókun 1 við samninginn, sem verður í samræmi við bókun 1 við samninginn og í meginatriðum samræmt EB-kerfinu (ADNS) fyrir 1. september 1993.

17. 390D0442: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/442/EBE frá 25. júlí 1990 um kerfi fyrir tilkynningu dýrasjúkdóma (Stjtíð. EB nr. L 227, 21.8.1990, bls. 39).

    Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

    EFTA-ríkin munu koma á fót svipuðu tilkynninga- og upplýsingakerfi, sbr. bókun 1 við samninginn, sem verður í meginatriðum samræmt EB-kerfinu (ADNS) fyrir 1. september 1993.

1.2 ALMANNAHEILBRIGÐI

Nýtt kjötmeti

18. 364L0433: Tilskipun ráðsins 64/433/EBE frá 26. júní 1964 um heilbrigðisskilyrði fyrir framleiðslu og markaðssetningu á nýju kjöti (Stjtíð. EB nr. L 121, 29.7.1964, bls. 2012), eins og henni var breytt með:

    — 391L0497: Tilskipun ráðsins 91/497/EBE frá 29. júlí 1991 (Stjtíð. EB nr. L 268, 24.9.1991, bls. 69).

    Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

    a) Í A-hluta 4. gr. kemur 1. september 1993 og 31. desember 1992, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetningarnar 1. janúar 1993 og 31. desember 1992 sem vísað er til í fyrsta málslið málsgreinarinnar.

b) Í staðinn fyrir i-lið a-liðar 1. mgr. 5. gr. kemur:

„þar sem, með fyrirvara um eftirtalda sjúkdóma:

— Gin- og klaufaveiki
— Svínapest
— Afrísk svínapest
— Sæljóna- og svínapest
— Newcastle-veiki
— Nautapest
— Peste des petits ruminants
— Munnblöðrubólga
— Blátunga
— Afrísk hrossapest
— Heilabólga í hrossum (vírus)
— Lömunarveiki í svínum
— Fuglainflúensa
— Fjárbóla (og geita)
— Húðþrimlaveiki
— Rift valley-veiki
— Smitandi lungna- og brjósthimnubólga í nautgripum."

einhver eftirtalinn sjúkdóma hefur greinst:

— kýlapest eða geislasveppasýking
— miltisbrandur og pestbjúgur
— berklaveiki
— eitlabólga
— sníf
— hundaæði
— stjarfi
— salmónelluveiki
— smitandi fósturlát
— rauðsýki
— bótulismi
— blóðeitranir:"

c) Að því er varðar a-lið 1. mgr. 6. gr. gildir tilskipun ráðsins 77/96/EBE frá 21. desember 1976 ([4]) um rannsókn á tríkínu (Trichinella Spiralis) við innflutning á nýju alisvínakjöti frá þriðju löndum.

d) Vegna beitingar 2. mgr. 6. gr. skal fastanefnd EFTA taka nauðsynlegar ákvarðanir fyrir 1. september 1993 að því er EFTA-ríkin varðar.

([4]) Stjtíð. EB nr. L 26, 31.1.1977, bls. 67.

e) Upphaf síðasta málsliðar í sjöttu undirgrein 1. mgr. 10. gr. verður „Hin aðildarríkin, eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórn EB skulu látin vita."

f) Í b-lið 1. mgr. 13. gr. kemur 1. janúar 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetninguna 1. júlí 1991 sem vísað er til.

g) 18. gr. gildir ekki.

h) Í b-lið 26. mgr. VI. kafla I. viðauka kemur „innlend löggjöf um velferð dýra" í staðinn fyrir tilvísunina „reglur bandalagsins um velferð dýra".

i) Að því er varðar þriðju undirgrein 3. mgr. í A-hluta 42. mgr. VIII. kafla I. viðauka gildir tilskipun ráðsins 77/96/EBE frá 21. desember 1976 ([5]) um rannsókn á tríkínu (Trichinella Spiralis) við innflutning á nýju alisvínakjöti frá þriðju löndum.

j) Í fyrsta undirlið a-liðar 50. mgr. XI. kafla I. viðauka bætist við eftirfarandi texti:

„– AT – FI – NO – SE – CH – FL"

k) Í öðrum undirlið a-liðar og þriðja undirlið b-liðar 50. mgr. XI. kafla I. viðauka bætist við eftirfarandi texti:

„EFTA"

19. 391L0498: Tilskipun ráðsins 91/498/EBE frá 29. júlí 1991 um skilyrði fyrir veitingu á takmörkuðum bráðabirgðaundanþágum frá sérstökum heilbrigðisreglum bandalagsins um framleiðslu og markaðssetningu á nýju kjöti (Stjtíð. EB nr. L 268, 24.9.1991, bls. 105).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 1. mgr. 2. gr. kemur 1. janúar 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir „daginn sem tilkynnt er um tilskipun þessa".

b) Í 2. mgr. 2. gr.

— kemur 1. apríl 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetninguna 1. apríl 1992 sem vísað er til í fyrstu undirgrein;

— kemur 1. júlí 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetninguna 1. júlí 1992 sem vísað er til í fjórðu undirgrein;

— kemur 1. september 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetninguna 1. janúar 1993 sem vísað er til í fimmtu undirgrein.

([5]) Stjtíð. EB nr. L 26, 31.1.1977, bls. 67.

20. 371L0118: Tilskipun ráðsins 71/118/EBE frá 15. febrúar 1971 um heilbrigðisvanda sem hefur áhrif á viðskipti með nýtt alifuglakjöt innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 55, 8.3. 1971, bls. 23), eins og henni var breytt með:

— 375L0431: Tilskipun ráðsins 75/431/EBE frá 10. júlí 1975 (Stjtíð. EB nr. L 192, 24.7.1975, bls. 6);

— 378L0050: Tilskipun ráðsins 78/50/EBE frá 13. desember 1977 (Stjtíð. EB nr. L 15, 19.1.1978, bls. 28);

— 380L0216: Tilskipun ráðsins 80/216/EBE frá 22. janúar 1980 (Stjtíð. EB nr. L 47, 21.2.1980, bls. 8);

— 380L0879: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/879/EBE frá 3. september 1980 (Stjtíð. EB nr. L 251, 24.9.1980, bls. 10);

— 381L0476: Tilskipun ráðsins 81/476/EBE frá 24. júní 1981 (Stjtíð. EB nr. L 186, 8.7.1981, bls. 20);

— 384L0642: Tilskipun ráðsins 84/642/EBE frá 11. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 339, 27.12.1984, bls. 26);

— 385L0324: Tilskipun ráðsins 85/324/EBE frá 12. júní 1985 (Stjtíð. EB nr. L 168, 28.6.1985, bls. 45);

— 385L0326: Tilskipun ráðsins 85/326/EBE frá 12. júní 1985 (Stjtíð. EB nr. L 168, 28.6.1985, bls. 48);

— 387R3805: Reglugerð ráðsins (EBE) 3805/87/EBE frá 15. desember 1987 (Stjtíð. EB nr. L 357, 19.12.1987, bls. 1);

— 388L0657: Tilskipun ráðsins 88/657/EBE frá 14. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 382, 31.12.1988, bls. 3);

— 389L0662: Tilskipun ráðsins 89/662/EBE frá 11. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 395, 30.12.1989, bls. 13);

— 390D0484: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/484/EBE frá 27. september 1990 (Stjtíð. EB nr. L 267, 29.9.1990, bls. 45);

— 390L0654: Tilskipun ráðsins 90/654/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls. 48);

— 391L0494: Tilskipun ráðsins 91/494/EBE frá 26. júní 1991 (Stjtíð. EB nr. L 268, 24.9.1991, bls. 35).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Upphaf síðasta málsliðar í fjórðu undirgrein 1. mgr. 5. gr. verður „Hin aðildarríkin, eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórn EB skulu látin vita."

b) 19. gr. gildir ekki.

c) Í fyrsta undirlið a-liðar 1. tölul. 44. mgr. í X. kafla I. viðauka bætist við eftirfarandi texti:
„– AT – FI – NO – SE – CH – FL"

d) Í þriðja undirlið a-liðar 1. tölul. 44. mgr. X. kafla I. viðauka bætist við eftirfarandi texti:
„EFTA"

Kjötafurðir

21. 377L0099: Tilskipun ráðsins 77/99/EBE frá 21. desember 1976 um heilbrigðisvanda sem hefur áhrif á viðskipti með kjötafurðir innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 26, 31.1. 1977, bls. 85), eins og henni var breytt með:

— 381L0476: Tilskipun ráðsins 81/476/EBE frá 24. júní 1981 (Stjtíð. EB nr. L 186, 8.7.1981, bls. 20);

— 385L0327: Tilskipun ráðsins 85/327/EBE frá 12. júní 1985 (Stjtíð. EB nr. L 168, 28.6.1985, bls. 49);

— 385L0586: Tilskipun ráðsins 85/586/EBE frá 20. desember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 372, 31.12.1985, bls. 44);

— 387R3805: Reglugerð ráðsins (EBE) 3805/87/EBE frá 15. desember 1987 (Stjtíð. EB nr. L 357, 19.12.1987, bls. 1);

— 388L0658: Tilskipun ráðsins 88/658/EBE frá 14. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 382, 31.12.1988, bls. 15);

— 389L0227: Tilskipun ráðsins 89/227/EBE frá 21. mars 1989 (Stjtíð. EB nr. L 93, 6.4.1989, bls. 25);

— 389L0662: Tilskipun ráðsins 89/662/EBE frá 11. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 395, 30.12.1989, bls. 13).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Upphaf síðasta málsliðar í þriðju undirgrein 1. mgr. 7. gr. verður „Hin aðildarríkin, eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórn EB skulu látin vita."

b) 24. gr. gildir ekki.

c) Í fyrsta undirlið i-liðar í a-lið 39. mgr. VI. kafla viðauka A bætist við eftirfarandi texti:

„/AT/FI/NO/SE/CH/FL“

d) Í öðrum undirlið i-liðar og þriðja undirlið ii-liðar í a-lið 39. mgr. VI. kafla viðauka A bætist við eftirfarandi texti:

„EFTA“

Hakkað kjöt

22. 388L0657: Tilskipun ráðsins 88/657/EBE frá 14. desember 1988 um kröfur vegna framleiðslu og viðskipta með hakkað kjöt, kjötbita sem vega minna en 100 grömm hver biti og unnar kjötvörur og um breytingu á tilskipunum 64/433/EBE, 71/118/EBE og 72/462/EBE (Stjtíð. EB nr. L 382, 31.12. 1988, bls. 3), eins og henni var breytt með:

— 389L0662: Tilskipun ráðsins 89/662/EBE frá 11. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 395, 30.12.1989, bls. 13).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Upphaf síðasta málsliðar í þriðju undirgrein 1. mgr. 7. gr. verður „Hin aðildarríkin, eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórn EB skulu látin vita.“

b) 18. gr. gildir ekki.

Eggafurðir

23. 389L0437: Tilskipun ráðsins 89/437/EBE frá 20. júní 1989 um hreinlætis- og heilbrigðisvanda sem hefur áhrif á framleiðslu og markaðssetningu eggafurða (Stjtíð. EB nr. L 212, 22.7. 1989, bls. 87), eins og henni var breytt með:

— 389L0662: Tilskipun ráðsins 89/662/EBE frá 11. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 395, 30.12.1989, bls. 13).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í staðinn fyrir fyrstu setningu 2. mgr. kemur:

„Að því er tilskipun þessa varðar:

— merkir „egg" hænuegg í skurn til beinnar neyslu eða matvælaiðnaðar, að undanskildum útungunareggjum sem ekki standast eftirtaldar kröfur:

a) þau skulu vera merkt áður en þau eru sett í útungunarvél,

b) þau skulu ekki vera frjóvguð og vera fullkomlega skýr þegar þau eru skyggnd,

c) hæð loftrúms skal ekki vera meiri en 9 mm,

d) þau skulu ekki hafa verið lengur en sex daga í útungunarvél,

e) þau skulu ekki meðhöndluð með sýklalyfjum,

f) þau skulu fyrirhuguð til notkunar í vinnslustöð þar sem framleiddar eru gerilsneyddar eggafurðir.

merkir „bökunaregg" hænuegg í skurn önnur en þau sem vísað er til hér að framan.

Eftirfarandi skilgreiningar skulu líka gilda:"

b) Í staðinn fyrir 11. mgr. 2. gr. kemur eftirfarandi texti:

„11) markaðssetning: markaðssetning eggafurða er, samkvæmt skilgreiningu, að hafa eða sýna til sölu, bjóða til sölu, selja, dreifa eða markaðssetja á einhvern annan hátt."

c) Upphaf síðasta málsliðar í annarri undirgrein 1. mgr. 6. gr. verður „Hin aðildarríkin, eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórn EB skulu látin vita."

d) 17. gr. gildir ekki.

e) Í staðinn fyrir 1. mgr. IV. kafla viðaukans koma eftirfarandi liðir:

„1) Egg til framleiðslu eggafurða verða að vera í umbúðum sem samræmast eftirtöldum ákvæðum:"

a) i) Pakkar, þar með taldar innri umbúðir, verða að vera höggheldir, þurrir, hreinir og í góðu ástandi, og úr efni sem verndar eggin gegn framandi óþef og hættu á gæðarýrnun.

ii) Stóra pakka, sem eru notaðir fyrir flutninga og dreifingu á eggjum, þar með taldar innri umbúðir, skal ekki nota aftur nema þeir séu eins og nýir og standist tæknilegar kröfur 1. tölul. Ef stórir pakkar eru notaðir aftur mega þeir ekki vera með gömlum merkingum sem gætu valdið misskilningi.

iii) Litla pakka má ekki nota aftur.

b) i) Egg verður að geyma í hreinum, þurrum húsakynnum sem eru laus við framandi óþef.

ii) Eggjum í flutningum og í geymslu verður að halda hreinum, þurrum og lausum við framandi óþef og vernda þau vel gegn höggum, veðri og áhrifum birtu.

iii) Egg í geymslu verður að vernda gegn of háu og of lágu hitastigi.

f) Í fyrsta undirlið i-liðar 1. mgr. XI. kafla viðaukans bætist við eftirfarandi texti:

„/AT/FI/NO/SE/CH/FL“

g) Í öðrum undirlið i-liðar 1. mgr. og þriðja undirlið ii-liðar í XI. kafla viðaukans bætist við eftirfarandi texti:

„EFTA“

Fiskafurðir

24. 391L0493: Tilskipun ráðsins 91/493/EBE frá 22. júlí 1991 um hollustuhætti við framleiðslu og markaðssetningu fiskafurða (Stjtíð. EB nr. L 268, 24.9.1991, bls. 15).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 2. mgr. 7. gr. kemur 31. desember 1992 og 1. apríl 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetningarnar 31. desember 1991 og 1. júlí 1992 sem vísað er til í öðrum málslið málsgreinarinnar.

b) 9. gr. gildir ekki.

c) Að því er varðar 1. mgr. II. hluta V. kafla gilda staðlar sameiginlega markaðarins sem ákvarðaðir eru í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3796/81.

Skeldýr

25. 391L0492: Tilskipun ráðsins 91/492/EBE frá 15. júlí 1991 um heilbrigðisskilyrði fyrir framleiðslu og markaðssetningu lifandi skeldýra (tvískeljunga) (Stjtíð. EB nr. L 268, 24.9.1991, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í a-lið 1. mgr. 5. gr. kemur 31. desember 1992 og 1. apríl 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetningarnar 31. desember 1991 og 1. júlí 1992 sem vísað er til í öðrum málslið annarrar undirgreinar.

b) 7. gr. gildir ekki.

Hormónar

26. 381L0602: Tilskipun ráðsins 81/602/EBE frá 31. júlí 1981 um að banna ákveðin efni sem hafa hormónavirkni og öll efni sem hafa skjaldkirtilsvirkni (Stjtíð. EB nr. L 222, 7.8.1981, bls. 32), eins og henni var breytt með:

   — 385L0358: Tilskipun ráðsins 85/358/EBE frá 16. júlí 1985 (Stjtíð. EB nr. L 191, 23.7.1985, bls. 46).

27. 385L0358: Tilskipun ráðsins 85/358/EBE frá 16. júlí 1985 til viðbótar tilskipun 81/602/EBE um að banna ákveðin efni sem hafa hormónavirkni og öll efni sem hafa skjaldkirtilsvirkni (Stjtíð. EB nr. L 191, 23.7.1985, bls. 46), eins og henni var breytt með:

   — 388L0146: Tilskipun ráðsins 88/146/EBE frá 7. mars 1988 (Stjtíð. EB nr. L 70, 16.3.1988, bls. 16).

28. 388L0146: Tilskipun ráðsins 88/146/EBE frá 7. mars 1988 um að banna í búfjárrækt notkun ákveðinna efna sem hafa hormónavirkni (Stjtíð. EB nr. L 70, 16.3.1988, bls. 16).

Efnaleifar

29. 386L0469: Tilskipun ráðsins 86/469/EBE frá 16. september 1986 um athuganir á efnaleifum í dýrum og nýju kjöti (Stjtíð. EB nr. L 275, 26.9.1986, bls. 36).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Vísun í „tilskipun 85/649/EBE“ í 2. gr. verður „tilskipun 88/146/EBE“.

   b) Í 1. mgr. 4. gr. kemur 1. janúar 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetninguna 31. maí 1987 sem vísað er til í fyrsta málslið málsgreinarinnar.

   c) Í 3. mgr. 4. gr. kemur 1. september 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetninguna 30. september 1987 sem vísað er til í þriðja málslið málsgreinarinnar.

   d) Í 1. mgr. 9. gr. kemur 1. janúar 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir dagsetninguna 16. september 1986 sem vísað er til í fyrsta málslið málsgreinarinnar.

BST

30. 390D0218: Ákvörðun ráðsins 90/218/EBE frá 25. apríl 1990 um Bovine Somatotrophin (vaxtarhvetjandi) hormónagjöf (Stjtíð. EB nr. L 116, 8.5.1990, bls. 27).

1.3 BLANDAÐ EFNI

Mjólk

31. 385L0397: Tilskipun ráðsins 85/397/EBE frá 5. ágúst 1985 um vanda er varðar heilbrigði almennings og dýra og hefur áhrif á viðskipti innan bandalagsins með gerilsneydda mjólk (Stjtíð. EB nr. L 226, 24.8.1985, bls. 13), eins og henni var breytt með:

— 389D0159: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/159/EBE frá 21. febrúar 1989 (Stjtíð. EB nr. L 59, 2.3.1989, bls. 40);

— 389D0165: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/165/EBE frá 22. febrúar 1989 (Stjtíð. EB nr. L 61, 4.3.1989, bls. 57);

— 389L0662: Tilskipun ráðsins 89/662/EBE frá 11. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 395, 30.12.1989, bls. 13).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Að því er varðar 4. mgr. VIII. kafla viðauka A gildir tilskipun ráðsins 79/112/EBE. ([6])

b) Í c-lið 4. mgr. VIII. kafla viðauka A bætist við eftirfarandi texti:

„EFTA“

Skepnuúrgangur, sjúkdómsvaldar

32. 390L0667: Tilskipun ráðsins 90/667/EBE frá 27. nóvember 1990 um reglur um heilbrigðisefirlit með förgun og vinnslu skepnuúrgangs, markaðssetningu hans og ráðstafanir til að koma í veg fyrir lifandi smitefni í fóðri úr dýraafurðum, þar á meðal fiskafurðum, og um breytingu á tilskipun 90/425/EBE (Stjtíð. EB nr. L 363, 27.12.1990, bls. 51).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í g-lið 1. mgr. 3. gr. kemur, með hliðsjón af EFTA-ríkjunum, „innlend löggjöf EFTA-ríkis“ í staðinn fyrir „löggjöf bandalagsins“ og „ákvæði bandalagsins“.

b) iii-liður 7. gr. gildir ekki.

c) 13. gr. gildir ekki.

([6]) Stjtíð. EB nr. L 33, 8.2.1979, bls. 1.

Lyfjafóður

33. 390L0167: Tilskipun ráðsins 90/167/EBE frá 26. mars 1990 um skilyrði sem hafa áhrif á blöndun, markaðssetningu og notkun lyfjafóðurs í bandalaginu (Stjtíð. EB nr. L 92, 7.4.1990, bls. 42).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 2. mgr. 8. gr. kemur 1. apríl 1993, að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir „dagsetninguna í fyrsta undirlið fyrstu undirgreinar 15. gr." sem vísað er til í fyrsta málslið annarrar undirgreinar.

b) 11. gr. gildir ekki.

Kanínukjöt og alin villibráð

34. 391L0495: Tilskipun ráðsins 91/495/EBE frá 27. nóvember 1990 um vanda á sviði almannaheilbrigðis er hefur áhrif á framleiðslu og markaðssetningu á kanínukjöti og alinni villibráð (Stjtíð. EB nr. L 268, 24.9.1991, bls. 41).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Að því er varðar síðustu undirgrein 1. mgr. 6. gr. gildir tilskipun ráðsins 77/96/EBE frá 21. desember 1976 ([7]) um rannsókn á tríkínu (Trichinella Spiralis) við innflutning á nýju alisvínakjöti frá þriðju löndum.

b) Í sjötta undirlið 2. mgr. 6. gr. kemur „viðeigandi innlend löggjöf", að því er EFTA-ríkin varðar, í staðinn fyrir „tilskipun ráðsins 74/577/EBE".

c) 16. gr. gildir ekki.

d) 21. gr. gildir ekki.

e) Í fyrsta undirlið a-liðar 1. tölul. 11. mgr. III. kafla I. viðauka bætist við eftirfarandi texti:
„AT, FI, NO, SE, CH, FL"

f) Í þriðja undirlið a-liðar 1. tölul. 11. mgr. III. kafla I. viðauka bætist við eftirfarandi texti:
„EFTA"

([7]) Stjtíð. EB nr. L 26, 31.1.1977, bls. 67.

Gagnkvæm aðstoð

35. 389L0608: Tilskipun ráðsins 89/608/EBE frá 21. nóvember 1989 um gagnkvæma aðstoð stjórnvalda í aðildarríkjunum og samvinnu aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar til að tryggja rétta beitingu löggjafar um heilbrigði dýra og dýrarækt (Stjtíð. EB nr. L 351, 2.12.1989, bls. 34).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

EFTA-ríkin munu koma á fót svipuðu kerfi um samvinnu sem verður í samræmi við tilskipun þessa og samræmt EB-kerfinu.

1.4 DÝRARÆKT

Nautgripir

36. 377L0504: Tilskipun ráðsins 77/504/EBE frá 25. júlí 1977 um hreinræktuð kynbótadýr af nautgripakyni (Stjtíð. EB nr. L 206, 12.8.1977, bls. 8), eins og henni var breytt með:

— 379L0268: Tilskipun ráðsins 79/268/EBE frá 5. mars 1979 (Stjtíð. EB nr. L 62, 13.3.1979, bls. 5);

— 385L0586: Tilskipun ráðsins 85/586/EBE frá 20. desember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 372, 31.12.1985, bls. 44);

— 391L0174: Tilskipun ráðsins 91/174/EBE frá 25. mars 1991 (Stjtíð. EB nr. L 85, 5.4.1991, bls. 37).

Svín

37. 388L0661: Tilskipun ráðsins 88/661/EBE frá 19. desember 1988 um staðla á sviði dýraræktar sem gilda um kynbótasvín (Stjtíð. EB nr. L 382, 31.12.1988, bls. 36).

Sauðfé og geitur

38. 389L0361: Tilskipun ráðsins 89/361/EBE frá 30. maí 1989 um hreinræktað kynbótafé og -geitur (Stjtíð. EB nr. L 153, 6.6.1989, bls. 30).

Hófdýr

39. 390L0427: Tilskipun ráðsins 90/427/EBE frá 26. júní 1990 um ræktunar- og erfðafræðiskilyrði sem hafa áhrif á viðskipti með hófdýr innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 224, 18.8.1990, bls. 55).

40. 390L0428: Tilskipun ráðsins 90/428/EBE frá 26. júní 1990 um viðskipti með hófdýr sem eiga að taka þátt í keppni og um skilyrði fyrir þátttöku í keppni (Stjtíð. EB nr. L 224, 18.8.1990, bls. 60).

Hreinræktuð dýr

41. 391L0174: Tilskipun ráðsins 91/174/EBE frá 25. mars 1991 um ræktunar- og ættartölukröfur við markaðssetningu hreinræktaðra dýra og um breytingu á tilskipunum 77/504/EBE og 90/425/EBE (Stjtíð. EB nr. L 85, 5.4.1991, bls. 37).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í 1. gr. gildir eftirfarandi texti ekki: „fellur undir II. viðauka við sáttmálann".

2. BEITING

2.1. HEILBRIGÐI DÝRA

42. 373D0053: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 73/53/EBE frá 26. febrúar 1973 um verndaraðgerðir aðildarríkjanna gegn sæljóna- og svínapest (Stjtíð. EB nr. L 83, 30.3.1973, bls. 43).

43. 385D0445: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 85/445/EBE frá 31. júlí 1985 um ákveðnar heilbrigðisaðgerðir er varða smitandi hvítblæði í nautgripum (Stjtíð. EB nr. L 260, 2.10.1985, bls. 18).

44. 389D0091: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/91/EBE frá 16. janúar 1989 um að heimila Konungsríkinu Spáni að beita fleiri heilbrigðisráðstöfunum gegn smitandi hvítblæði í nautgripum (Stjtíð. EB nr. L 32, 3.3.1989, bls. 37).

45. 390D0552: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/552/EBE frá 9. nóvember 1990 um mörk svæða sem eru sýkt af afríkskri hrossapest (Stjtíð. EB nr. L 313, 13.11.1990, bls. 38).

46. 390D0553: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/553/EBE frá 9. nóvember 1990 um merkingu hófdýra sem eru bólusett við afríkskri hrossapest (Stjtíð. EB nr. L 313, 13.11.1990, bls. 40).

47. 391D0093: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/93/EBE frá 11. febrúar 1991 um það hvenær ársins Portúgal má senda ákveðin hófdýr frá svæðum sem eru sýkt af afríkskri hrossapest (Stjtíð. EB nr. L 50, 23.2.1991, bls. 27).

48. 388D0397: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/397/EBE frá 12. júlí 1988 um að samræma reglur aðildarríkjanna vegna beitingar 6. gr. tilskipunar ráðsins 85/511/EBE (Stjtíð. EB nr. L 189, 20.7.1988, bls. 25).

49. 389D0531: Ákvörðun ráðsins 89/531/EBE frá 25. september 1989 um tilnefningu tilvísunarrannsóknastofu til að greina gin- og klaufaveikivírus og um störf þeirrar rannsóknastofu (Stjtíð. EB nr. L 279, 28.9.1989, bls. 32).

50. 391D0042: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/42/EBE frá 8. janúar 1991 um viðmiðanir sem hafðar eru við gerð neyðaráætlana til að hamla útbreiðslu gin- og klaufaveiki, við beitingu 5. gr. tilskipunar ráðsins 90/423/EBE (Stjtíð. EB nr. L 23, 29.1.1991, bls. 29).

51. 381D0859: Ákvörðun ráðsins 81/859/EBE frá 19. október 1981 um tilnefningu og starfsemi samskiptarannsóknastofu fyrir svínapest (Stjtíð. EB nr. L 319, 7.11.1981, bls.20).

52. 387D0065: Ákvörðun ráðsins 87/65/EBE frá 19. janúar 1987 um að framlengja gildistíma þeirrar ráðstöfunar sem gert er ráð fyrir í ákvörðun 81/859/EBE um tilnefningu og starfsemi samskiptarannsóknastofu fyrir svínapest (Stjtíð. EB nr. L 34, 5.2.1987, bls. 54).

53. 383D0138: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 83/138/EBE frá 25. mars 1983 um ákveðnar ráðstafanir til að koma í veg fyrir útbreiðslu afrískrar svínapestar (Stjtíð. EB nr. L 93, 13.4.1983, bls. 17), eins og henni er breytt með:

— 383D0300: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 83/300/EBE frá 8. júní 1983 (Stjtíð. EB nr. L 160, 18.6.1983, bls. 44);

— 384D0343: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 84/343/EBE frá 18. júní 1984 (Stjtíð. EB nr. L 180, 7.7.1984, bls. 38).

54. 389D0021: Ákvörðun ráðsins 89/21/EBE frá 14. desember 1988 um undanþágu frá banni er tengist afríska svínapest (Stjtíð. EB nr. L 9, 12.1.1989, bls. 24), eins og henni er breytt með:

— 391D0112: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/112/EBE frá 12. febrúar 1991 (Stjtíð. EB nr. L 58, 5.3.1991, bls. 29).

55. 390D0208: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/208/EBE frá 18. apríl 1990 um ákveðnar verndarráðstafanir á Spáni gegn smitandi lungna- og brjósthimnubólgu í nautgripum (Stjtíð. EB nr. L 108, 28.4.1990, bls. 102).

56. 391D0052: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/52/EBE frá 14. janúar 1991 um ákveðnar verndarráðstafanir í Portúgal gegn smitandi lungna- og brjósthimnubólgu í nautgripum (Stjtíð. EB nr. L 34, 6.2.1991, bls. 12).

57. 391D0056: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/56/EBE frá 21. janúar 1991 um ákveðnar verndarráðstafanir á Ítalíu gegn smitandi lungna- og brjósthimnubólgu í nautgripum (Stjtíð. EB nr. L 35, 7.2.1991, bls. 29).

58. 389D0469: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/469/EBE frá 28. júlí 1989 um ákveðnar verndarráðstafanir í Breska konungsríkinu gegn nautariðu (Stjtíð. EB nr. L 225, 3.8.1989, bls. 51), eins og henni er breytt með:

— 390D0059: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/59/EBE frá 7. febrúar 1990 (Stjtíð. EB nr. L 41, 15.2.1990, bls. 23);

— 390D0261: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/261/EBE frá 8. júní 1990 (Stjtíð. EB nr. L 156, 9.6.1990, bls. 29).

59. 390D0200: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/200/EBE frá 9. apríl 1990 um viðbótarkröfur fyrir vefi og líffæri vegna nautariðu (Stjtíð. EB nr. L 105, 25.4.1990, bls. 24), eins og henni var breytt með:

— 390D0261: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/261/EBE frá 8. júní 1990 (Stjtíð. EB nr. L 146, 9.6.1990, bls. 29).

60. 391D0237: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/237/EBE frá 25. apríl 1991 um fleiri verndarráðstafanir gegn nýjum svínasjúkdómi (Stjtíð. EB nr. L 106, 26.4.1991, bls. 67), eins og henni var breytt með:

— 391D0332: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/332/EBE frá 8. júlí 1991 (Stjtíð. EB nr. L 183, 9.7.1991, bls. 15).

2.2. ALMANNAHEILBRIGÐI

61. 384D0371: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 84/371/EBE frá 3. júlí 1984 um sérmerkingu á nýju kjöti sem vísað er til í a-lið 5. gr. tilskipunar ráðsins 64/433/EBE (Stjtíð. EB nr. L 196, 26.7.1984, bls. 46).

62. 385D0446: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 85/446/EBE frá 18. september 1985 um vettvangsskoðun vegna viðskipta með nýtt kjöt innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 260, 2.10.1985, bls. 19), eins og henni er breytt með:

    — 389D0136: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/136/EBE frá 8. febrúar 1989 (Stjtíð. EB nr. L 49, 21.2.1989, bls. 36);

    — 390D0011: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/11/EBE frá 20. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 7, 10.1.1990, bls. 12).

63. 390D0515: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/515/EBE frá 26. september 1990 um tilvísunaraðferðir við að greina leifar þungamálma og arseniks (Stjtíð. EB nr. L 268, 18.10.1990, bls. 33).

64. 387D0266: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 87/266/EBE frá 8. maí 1987 um að viðurkenna jafngildi læknisskoðunarkerfis fyrir starfsmenn sem er komið frá Hollandi (Stjtíð. EB nr. L 126, 15.5.1987, bls. 20).

65. 390D0514: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/514/EBE frá 25. september 1990 um að viðurkenna jafngildi læknisskoðunarkerfis fyrir starfsmenn sem er komið frá Danmörku (Stjtíð. EB nr. L 286, 18.10.1990, bls. 29).

66. 389D0610: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/610/EBE frá 14. nóvember 1989 um tilvísunaraðferðir og skrá yfir innlendar tilvísunarrannsóknastofur fyrir greiningu efnaleifa (Stjtíð. EB nr. L 351, 2.12.1989, bls. 39).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í II. viðauka bætast við eftirtaldar innlendar rannsóknastofur:

Aðildarríki	**Rannsóknastofa**	**Efnaleifar**
„Austurríki	Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling	allir hópar
Finnland	Valtion eläinlääketieteellinen laitos, Helsinki/ Statens veterinärmedicinska anstalt, Helsingfors	allir hópar
	Valtion maitovalmisteiden tarkastuslaitos, Helsinki/ Statens kontrollanstalt för mjölkprodukter, Helsingfors	hópur A III (a,b); hópur B II (c)
Noregur	Norges Veterinærhøyskole/ Veterinærinstituttet, Osló	hópur A I (b); A III; hópur B I (a,f); hópur B II
	Hormonlaboratoriet, Aker Sykehus, Osló	hópur A I (a,c); hópur A II
	Bavarian Animal Health Service, Grub	hópur B I (b)
Svíþjóð	Statens livsmedelsverk, Uppsalir	allir hópar
Sviss/ Liechtenstein	Bundesamt für Veterinärwesen, Sektion Chemie, Liebefeld	allir hópar“.

67. 380L0879: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/879/EBE frá 3. september 1980 um stimpil heilbrigðiseftirlits á stórum pökkum af nýju alifuglakjöti (Stjtíð. EB nr. L 251, 24.9.1980, bls. 10).

68. 383L0201: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 83/201/EBE frá 12. apríl 1983 um undanþágur frá tilskipun ráðsins 77/99/EBE fyrir ákveðnar afurðir sem innihalda önnur matvæli og eingöngu lítið hlutfall af kjöti eða kjötafurðum (Stjtíð. EB nr. L 112, 28.4.1983, bls. 28), eins og henni var breytt með:

    — 383L0577: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 83/577/EBE frá 15. nóvember 1983 (Stjtíð. EB nr. L 334, 29.11.1983, bls. 21).

69. 387D0410: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 87/410/EBE frá 14. júlí 1987 um aðferðir við greiningu efnaleifa sem hafa hormónavirkni eða skjaldkirtilsvirkni (Stjtíð. EB nr. L 223, 11.8.1987, bls. 18).

70. 389D0153: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/153/EBE frá 13. febrúar 1989 um samsvörun sýna, sem tekin eru við efnaleifarannsóknir, við dýr og upprunastaði þeirra (Stjtíð. EB nr. L 59, 2.3.1989, bls. 33).

71. 389D0358: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/358/EBE frá 23. maí 1989 um aðgerðir vegna beitingar 8. gr. tilskipunar ráðsins 85/358/EBE (Stjtíð. EB nr. L 151, 3.6.1989, bls. 39).

72. 389D0187: Ákvörðun ráðsins 89/187/EBE frá 6. mars 1989 um umboð og skilyrði fyrir rekstri tilvísunarrannsóknastofa bandalagsins sem kveðið er á um í tilskipun 86/469/EBE frá 16. september 1986 um athuganir á efnaleifum í dýrum og nýju kjöti (Stjtíð. EB nr. L 66, 10.3.1989, bls. 37).

73. 388L0299: Tilskipun ráðsins 88/299/EBE frá 17. maí 1988 um viðskipti með dýr sem hafa verið meðhöndluð með ákveðnum efnum með hormónavirkni og kjöt af þeim, eins og vísað er til í 7. gr. tilskipunar 88/146/EBE (Stjtíð. EB nr. L 128, 21.5.1988, bls. 36).

2.3. BLANDAÐ EFNI

74. 389L0362: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/362/EBE frá 26. maí 1989 um almenn hreinlætisskilyrði á mjólkurframleiðslubúum (Stjtíð. EB nr. L 156, 8.6.1989, bls. 30).

75. 389L0384: Tilskipun ráðsins 89/384/EBE frá 20. júní 1989 um nákvæmar reglur um athuganir til að tryggja rétt frostmark á ógerilsneyddri mjólk samkvæmt viðauka A við tilskipun 85/397/EBE (Stjtíð. EB nr. L 181, 28.6.1989, bls. 50).

76. 391D0180: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/180/EBE frá 14. febrúar 1991 um ákveðnar aðferðir við greiningu og prófanir á hrárri og gerilsneyddri mjólk (Stjtíð. EB nr. L 93, 13.4.1991, bls. 1).

2.4. DÝRARÆKT

77. 384D0247: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 84/247/EBE frá 27. apríl 1984 um viðmiðanir fyrir viðurkenningu á félögum og samtökum ræktenda sem halda eða stofna ættbækur yfir hreinræktuð kynbótadýr af nautgripakyni (Stjtíð. EB nr. L 125, 12.5.1984, bls. 58).

78. 384D0419: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 84/419/EBE frá 19. júlí 1984 um viðmiðanir þegar nautgripir eru skráðir í ættbækur (Stjtíð. EB nr. L 237, 5.9.1984, bls. 11).

79. 386D0130: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 86/130/EBE frá 11. mars 1986 um aðferðir við eftirlit með hæfni og aðferðir við að meta erfðafræðilegt gildi hreinræktaðra kynbótadýra af nautgripakyni (Stjtíð. EB nr. L 101, 17.4.1986, bls. 37).

80. 386D0404: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 86/404/EBE frá 29. júlí 1986 um útlit ættartöluvottorðs hreinræktaðra kynbótadýra af nautgripakyni og þær upplýsingar sem þar eiga að koma fram (Stjtíð. EB nr. L 233, 20.8.1986, bls. 19).

81. 387L0328: Tilskipun ráðsins 87/328/EBE frá 18. júní 1987 um viðurkenningu hreinræktaðra kynbótadýra af nautgripakyni til undaneldis (Stjtíð. EB nr. L 167, 26.6.1987, bls. 54).

82. 388D0124: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/124/EBE frá 21. janúar 1988 um útlit ættartöluvottorðs fyrir sæði og fóstur hreinræktaðra kynbótadýra af nautgripakyni og upplýsingarnar sem eiga að koma fram á vottorðinu (Stjtíð. EB nr. L 62, 8.3.1988, bls. 32).

83. 389D0501: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/501/EBE frá 18. júlí 1989 um viðmiðanir fyrir samþykki og eftirlit með félögum og samtökum ræktenda sem halda eða stofna ættbækur yfir hreinræktuð kynbótasvín (Stjtíð. EB nr. L 247, 23.8.1989, bls. 19).

84. 389D0502: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/502/EBE frá 18. júlí 1989 um viðmiðanir sem hafðar eru þegar færðar eru ættbækur fyrir hreinræktuð kynbótasvín (Stjtíð. EB nr. L 247, 23.8.1989, bls. 21).

85. 389D0503: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/503/EBE frá 18. júlí 1989 um vottorð fyrir hreinræktuð kynbótasvín og sæði, egg og fóstur úr þeim (Stjtíð. EB nr. L 247, 23.8.1989, bls. 22).

86. 389D0504: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/504/EBE frá 18. júlí 1989 um viðmiðanir fyrir samþykki og eftirlit með félögum og samtökum ræktenda sem halda eða stofna skrá yfir kynblönduð kynbótasvín (Stjtíð. EB nr. L 247, 23.8.1989, bls. 31).

87. 389D0505: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/505/EBE frá 18. júlí 1989 um viðmiðanir sem hafðar eru þegar færðar eru ættbækur fyrir kynblönduð kynbótasvín (Stjtíð. EB nr. L 247, 23.8.1989, bls. 33).

88. 389D0506: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/506/EBE frá 18. júlí 1989 um vottorð fyrir kynblönduð kynbótasvín og sæði, egg og fóstur úr þeim (Stjtíð. EB nr. L 247, 23.8.1989, bls. 34).

89. 389D0507: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/507/EBE frá 18. júlí 1989 um aðferðir við eftirlit með hæfni og aðferðir við að meta erfðafræðilegt gildi hreinræktaðra og kynblandaðra kynbótasvína (Stjtíð. EB nr. L 247, 23.8.1989, bls. 43).

90. 390L0118: Tilskipun ráðsins 90/118/EBE frá 5. mars 1990 um viðurkenningu hreinræktaðra kynbótasvína til undaneldis (Stjtíð. EB nr. L 71, 17.3.1990, bls. 34).

91. 390L0119: Tilskipun ráðsins 90/119/EBE frá 5. mars 1990 um kynblönduð kynbótasvín til undaneldis (Stjtíð. EB nr. L 71, 17.3.1990, bls. 36).

92. 390D0254: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/254/EBE frá 10. maí 1990 um viðmiðanir fyrir samþykki og eftirlit með félögum og samtökum ræktenda sem halda eða stofna ættbækur yfir hreinræktað kynbótasauðfé og -geitur (Stjtíð. EB nr. L 145, 8.6.1990, bls. 30).

93. 390D0255: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/255/EBE frá 10. maí 1990 um viðmiðanir sem hafðar eru þegar færðar eru ættbækur fyrir hreinræktað sauðfé og geitur (Stjtíð. EB nr. L 145, 8.6.1990, bls. 32).

94. 390D0256: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/256/EBE frá 10. maí 1990 um aðferðir við eftirlit með hæfni og aðferðir við að meta erfðafræðilegt gildi hreinræktaðs sauðfénaðar og geita (Stjtíð. EB nr. L 145, 8.6.1990, bls. 35).

95. 390D0257: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/257/EBE frá 10. maí 1990 um viðmiðanir fyrir að samþykkja hreinræktuð kynbótadýr af sauðfjár- eða geitakyni til undaneldis og nota sæði, egg og fóstur úr þeim (Stjtíð. EB nr. L 145, 8.6.1990, bls. 38).

96. 390D0258: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/258/EBE frá 10. maí 1990 um dýraræktunarvottorð fyrir hreinræktað kynbótasauðfé og -geitur og sæði, egg og fóstur úr þeim (Stjtíð. EB nr. L 145, 8.6.1990, bls. 39).

3. GERÐIR SEM EFTA-RÍKIN OG EFTIRLITSSTOFNUN EFTA SKULU TAKA TILHLÝÐILEGT TILLIT TIL

3.1. HEILBRIGÐI DÝRA

97. 379D0837: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 79/837/EBE frá 25. september 1979 um aðferðir við eftirlit til að halda nautgripum í Danmörku opinberlega ósýktum af brucellosis (Stjtíð. EB nr. L 257, 12.10.1979, bls. 46).

98. 380D0775: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 80/775/EBE frá 25. júlí 1980 um aðferðir við eftirlit til að halda nautgripum í ákveðnum héruðum Sambandslýðveldisins Þýskalands opinberlega ósýktum af brucellosis (Stjtíð. EB nr. L 224, 27.8.1980, bls. 14), eins og henni var breytt með:

— 389D0031: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/31/EBE frá 21. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 15, 19.1.1989, bls. 20);

— 390D0029: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/29/EBE frá 10. janúar 1990 (Stjtíð. EB nr. L 16, 20.1.1990, bls. 34).

99. 380D0984: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 80/984/EBE frá 2. október 1980 um aðferðir við eftirlit til að halda nautgripum í Danmörku opinberlega ósýktum af berklum (Stjtíð. EB nr. L 281, 25.10.1980, bls. 31).

100. 388D0267: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/267/EBE frá 13. apríl 1988 um tíma sem þarf að líða milli blóðvatnsmælinga vegna brucellosis í ákveðnum héruðum Breska konungsríkisins (Stjtíð. EB nr. L 107, 28.4.1988, bls. 51).

3.2. ALMANNAHEILBRIGÐI

101. 388D0196: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/196/EBE frá 18. febrúar 1988 um að samþykkja áætlun um rannsókn hormónaleifa sem komin er frá Breska konungsríkinu (Stjtíð. EB nr. L 94, 12.4.1988, bls. 22).

102. 388D0197: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/197/EBE frá 18. febrúar 1988 um að samþykkja áætlun um rannsókn hormónaleifa sem komin er frá Danmörku (Stjtíð. EB nr. L 94, 12.4.1988, bls. 23).

103. 388D0198: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/198/EBE frá 18. febrúar 1988 um að samþykkja áætlun um rannsókn hormónaleifa sem komin er frá Sambandslýðveldinu Þýskalandi (Stjtíð. EB nr. L 94, 12.4.1988, bls. 24).

104. 388D0199: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/199/EBE frá 18. febrúar 1988 um að samþykkja áætlun um rannsókn hormónaleifa sem komin er frá Ítalíu (Stjtíð. EB nr. L 94, 12.4.1988, bls. 25).

105. 388D0200: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/200/EBE frá 18. febrúar 1988 um að samþykkja áætlun um rannsókn hormónaleifa sem komin er frá Belgíu (Stjtíð. EB nr. L 94, 12.4.1988, bls. 26).

106. 388D0201: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/201/EBE frá 18. febrúar 1988 um að samþykkja áætlun um rannsókn hormónaleifa sem komin er frá Spáni (Stjtíð. EB nr. L 94, 12.4.1988, bls. 27).

107. 388D0202: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/202/EBE frá 18. febrúar 1988 um að samþykkja áætlun um rannsókn hormónaleifa sem komin er frá Írlandi (Stjtíð. EB nr. L 94, 12.4.1988, bls. 28).

108. 388D0203: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/203/EBE frá 18. febrúar 1988 um að samþykkja áætlun um rannsókn hormónaleifa sem komin er frá Frakklandi (Stjtíð. EB nr. L 94, 12.4.1988, bls. 29).

109. 388D0204: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/204/EBE frá 18. febrúar 1988 um að samþykkja áætlun um rannsókn hormónaleifa sem komin er frá Lúxemborg (Stjtíð. EB nr. L 94, 12.4.1988, bls. 30).

110. 388D0205: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/205/EBE frá 18. febrúar 1988 um að samþykkja áætlun um rannsókn hormónaleifa sem komin er frá Lýðveldinu Grikklandi (Stjtíð. EB nr. L 94, 12.4.1988, bls. 31).

111. 388D0206: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/206/EBE frá 18. febrúar 1988 um að samþykkja áætlun um rannsókn hormónaleifa sem komin er frá Hollandi (Stjtíð. EB nr. L 94, 12.4.1988, bls. 32).

112. 388D0240: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/240/EBE frá 14. mars 1988 um að samþykkja áætlun um rannsókn hormónaleifa sem komin er frá Portúgal (Stjtíð. EB nr. L 105, 26.4.1988, bls. 28).

113. 389D0265: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/265/EBE frá 30. mars 1989 um að samþykkja áætlun sem komin er frá Spáni um rannsókn efnaleifa sem ekki hafa hormónavirkni. (Stjtíð. EB nr. L 108, 19.4.1989, bls. 20).

114. 389D0266: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/266/EBE frá 30. mars 1989 um að samþykkja áætlun sem komin er frá Danmörku um rannsókn efnaleifa sem ekki hafa hormónavirkni (Stjtíð. EB nr. L 108, 19.4.1989, bls. 21).

115. 389D0267: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/267/EBE frá 30. mars 1989 um að samþykkja áætlun sem komin er frá Ítalíu um rannsókn efnaleifa sem ekki hafa hormónavirkni (Stjtíð. EB nr. L 108, 19.4.1989, bls. 22).

116. 389D0268: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/268/EBE frá 30. mars 1989 um að samþykkja áætlun sem komin er frá Frakklandi um rannsókn efnaleifa sem ekki hafa hormónavirkni (Stjtíð. EB nr. L 108, 19.4.1989, bls. 23).

117. 389D0269: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/269/EBE frá 30. mars 1989 um að samþykkja áætlun sem komin er frá Belgíu um rannsókn efnaleifa sem ekki hafa hormónavirkni (Stjtíð. EB nr. L 108, 19.4.1989, bls. 24).

118. 389D0270: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/270/EBE frá 30. mars 1989 um að samþykkja áætlun sem komin er frá Sambandslýðveldinu Þýskalandi um rannsókn efnaleifa sem ekki hafa hormónavirkni (Stjtíð. EB nr. L 108, 19.4.1989, bls. 25).

119. 389D0271: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/271/EBE frá 30. mars 1989 um að samþykkja áætlun sem komin er frá Portúgal um rannsókn efnaleifa sem ekki hafa hormónavirkni (Stjtíð. EB nr. L 108, 19.4.1989, bls. 26).

120. 389D0272: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/272/EBE frá 30. mars 1989 um að samþykkja áætlun sem komin er frá Lúxemborg um rannsókn efnaleifa sem ekki hafa hormónavirkni (Stjtíð. EB nr. L 108, 19.4.1989, bls. 27).

121. 389D0273: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/273/EBE frá 30. mars 1989 um að samþykkja áætlun sem komin er frá Hollandi um rannsókn efnaleifa sem ekki hafa hormónavirkni (Stjtíð. EB nr. L 108, 19.4.1989, bls. 28).

122. 389D0274: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/274/EBE frá 30. mars 1989 um að samþykkja áætlun sem komin er frá Breska konungsríkinu um rannsókn efnaleifa sem ekki hafa hormónavirkni (Stjtíð. EB nr. L 108, 19.4.1989, bls. 29).

123. 389D0275: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/275/EBE frá 30. mars 1989 um að samþykkja áætlun sem komin er frá Grikklandi um rannsókn efnaleifa sem ekki hafa hormónavirkni (Stjtíð. EB nr. L 108, 19.4.1989, bls. 30).

124. 389D0276: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/276/EBE frá 30. mars 1989 um að samþykkja áætlun sem komin er frá Írlandi um rannsókn efnaleifa sem ekki hafa hormónavirkni (Stjtíð. EB nr. L 108, 19.4.1989, bls. 31).

4. GERÐ SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA TILHLÝÐILEGT TILLIT TIL

Samningsaðilar taki tillit til eftirfarandi gerðar:

125. 389X0214: Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 89/214/EBE frá 24. febrúar 1989 um reglur sem fara á eftir við skoðun á stöðum þar sem nýtt kjötmeti er haft um hönd og eru viðurkenndir hvað varðar viðskipti innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 87, 31.3.1989, bls. 1).

II. FÓÐUR

1. Þrátt fyrir ákvæði gerða sem vísað er til í þessum kafla skulu Sviss og Liechtenstein innleiða innlenda löggjöf um gæludýrafóður samkvæmt gerðum þessum eigi síðar en 1. janúar 1995. Frá 1. janúar 1993 skulu Sviss og Liechtenstein ekki leggja bann við markaðssetningu afurða sem samræmast ákvæðum gerðanna.

2. Afurðir úr dýraríkinu fengnar úr fóðri í samræmi við ákvæði gerða sem getið er í viðauka þessum skulu ekki vera háðar neinum viðskiptahindrunum vegna ráðstafana sem mælt er fyrir um í þessum kafla.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

Aukefni

1. 370L0524: Tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri (Stjtíð. EB nr. L 270, 14.12. 1970, bls. 1), eins og henni var breytt með:

   — 373L0103: Tilskipun ráðsins 73/103/EBE frá 28. apríl 1973 (Stjtíð. EB nr. L 124, 10.5.1973, bls. 17);

   — 384L0587: Tilskipun ráðsins 84/587/EBE frá 30. júní 1984 (Stjtíð. EB nr. L 319, 8.12.1984, bls. 13);

   — 387L0153: Tilskipun ráðsins 87/153/EBE frá 16. febrúar 1987 (Stjtíð. EB nr. L 64, 7.3.1987, bls. 19);

   — 391L0248: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/248/EBE frá 12. apríl 1991 (Stjtíð. EB nr. L 124, 18.5.1991, bls. 1);

   — 391L0249: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/249/EBE frá 19. apríl 1991 (Stjtíð. EB nr. L 124, 18.5.1991, bls. 43);

   — 391L0336: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/336/EBE frá 10. júní 1991 (Stjtíð. EB nr. L 185, 11.7.1991, bls. 31).

   EFTA-ríkin munu taka upp ákvæði tilskipunarinnar frá 1. janúar 1993 með eftirtöldum skilmálum:

   — EFTA-ríkin geta viðhaldið eigin löggjöf um vaxtarhvetjandi efni. Samningsaðilar skulu endurskoða þetta atriði árið 1995.

   — EFTA-ríkin geta beitt eigin löggjöf í tengslum við önnur aukefni sem I. viðauki tekur til þar til 31. desember 1994.

Engu að síður

— getur Finnland viðhaldið eigin löggjöf um sýklalyf. Samningsaðilar skulu endurskoða þetta atriði árið 1995;

— getur Ísland

— viðhaldið eigin löggjöf um sýklalyf. Samningsaðilar skulu endurskoða þetta atriði árið 1995;

— beitt eigin löggjöf um þráavarnarefni, bragðbætandi og lystaukandi efni svo og litarefni, þar á meðal dreifuliti, þar til 31. desember 1995;

— getur Noregur

— viðhaldið eigin löggjöf um sýklalyf, hnislalyf og önnur læknandi efni, rotvarnarefnin brennisteinssýru og saltsýru svo og snefilefnið kopar sem vaxtarhvetjandi efni. Samningsaðilar skulu endurskoða þetta atriði árið 1995;

— á tímabili sem lýkur 31. desember 1994 beitt eigin löggjöf um vítamín, próvítamín og efni sem eru vel skilgreind efnafræðilega og hafa svipuð áhrif. Samningsaðilar geta komið sér saman um að framlengja þetta tímabil.

— getur Svíþjóð viðhaldið eigin löggjöf um sýklalyf, hnislalyf og önnur læknandi efni svo og rotvarnarefnið maurasýru. Samningsaðilar skulu endurskoða þetta atriði árið 1995.

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Vegna beitingar 4. og 5. gr.

— skulu EFTA-ríkin eigi síðar en 1. janúar 1993 senda málsskjöl um aukefni sem leyfð eru af EFTA-ríkjum en ekki í bandalaginu, ákvarðað í samræmi við viðmiðunarreglur sem kveðið er á um í tilskipun 87/153/EBE.

Senda skal málsskjöl og greinargerðir, eftir því sem við á, að minnsta kosti á ensku. Auk þess skal senda stutt yfirlit sem ætlað er til birtingar með grunnupplýsingum málsskjala og greinargerða á ensku, frönsku og þýsku;

— fyrir 1. janúar 1995 skal tekin ákvörðun, í samræmi við málsmeðferð 23. gr., um innlend leyfi sem EFTA-ríki veita. Þar til ákvörðun hefur verið samþykkt af Efnahagsbandalagi Evrópu er EFTA-ríkjunum heimilt að styðjast við innlend leyfi vegna afurða sem markaðssettar eru á yfirráðasvæði þeirra.

2. 387L0153: Tilskipun ráðsins 87/153/EBE frá 16. febrúar 1987 um að setja viðmiðunarreglur um mat á aukefnum í dýrafæðu (Stjtíð. EB nr. L 64, 7.3. 1987, bls. 19).

Fóður og fóðurblöndur

3. 377L0101: Tilskipun ráðsins 77/101/EBE frá 23. nóvember 1976 um markaðssetningu fóðurs (Stjtíð. EB nr. L 32, 3.2. 1977, bls. 1), eins og henni var breytt með:

   — 379L0372: Tilskipun ráðsins 79/372/EBE frá 2. apríl 1979 (Stjtíð. EB nr. L 86, 6.4.1979, bls. 29);

   — 379L0797: Fyrstu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/797/EBE frá 10. ágúst 1979 (Stjtíð. EB nr. L 239, 22.9.1979, bls. 53);

   — 380L0510: Annarri tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/510/EBE frá 2. maí 1980 (Stjtíð. EB nr. L 126, 21.5.1980, bls. 12);

   — 382L0937: Þriðju tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/937/EBE frá 21. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 383, 31.12.1982, bls. 11);

   — 386L0354: Tilskipun ráðsins 86/354/EBE frá 21. júlí 1986 (Stjtíð. EB nr. L 212, 2.8.1986, bls. 27);

   — 387L0234: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/234/EBE frá 31. mars 1987 (Stjtíð. EB nr. L 102, 14.4.1987, bls. 31);

   — 390L0654: Tilskipun ráðsins 90/654/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls. 48).

   Þrátt fyrir ákvæði tilskipunarinnar

   — getur Svíþjóð viðhaldið eigin löggjöf um kjötmjöl og aðrar afurðir úr áhættusömu efni í skilningi 3. gr. tilskipunar ráðsins 90/667/EBE. Samningsaðilar skulu endurskoða þetta atriði árið 1995;

   — geta Sviss og Liechtenstein viðhaldið eigin löggjöf um að banna jarðhnetur þar til 31. desember 1994.

4. 379L0373: Tilskipun ráðsins 79/373/EBE frá 2. apríl 1979 um markaðssetningu blandaðs fóðurs (Stjtíð. EB nr. L 86, 6.4. 1979, bls. 30), eins og henni var breytt með:

   — 380L0509: Fyrstu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/509/EBE frá 2. maí 1980 (Stjtíð. EB nr. L 126, 21.5.1980, bls. 9);

   — 380L0695: Annarri tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/695/EBE frá 27. júní 1980 (Stjtíð. EB nr. L 188, 22.7.1980, bls. 23);

   — 382L0957: Þriðju tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/957/EBE frá 22. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 386, 31.12.1982, bls. 42);

   — 386L0354: Tilskipun ráðsins 86/354/EBE frá 21. júlí 1986 (Stjtíð. EB nr. L 212, 2.8.1986, bls. 27);

   — 387L0235: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/235/EBE frá 31. mars 1987 (Stjtíð. EB nr. L 102, 14.4.1987, bls. 34);

— 390L0044: Tilskipun ráðsins 90/44/EBE frá 22. janúar 1990 (Stjtíð. EB nr. L 27, 31.1.1990, bls. 35).

Þrátt fyrir ákvæði tilskipunarinnar

— getur Svíþjóð viðhaldið eigin löggjöf um kjötmjöl og aðrar afurðir úr áhættusömu efni í skilningi 3. gr. tilskipunar ráðsins 90/667/EBE. Samningsaðilar skulu endurskoða þetta atriði árið 1995;

— geta Sviss og Liechtenstein viðhaldið eigin löggjöf um að banna jarðhnetur þar til 31. desember 1994.

5. 380L0511: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/511/EBE frá 2. maí 1980 um að leyfa markaðssetningu fóðurblandna í óinnsigluðum umbúðum eða ílátum í ákveðnum tilvikum (Stjtíð. EB nr. L 126, 21.5. 1980, bls. 14).

6. 382L0475: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/475/EBE frá 23. júní 1982 um flokka efna sem nota má til að merkja fóðurblöndur fyrir gæludýr (Stjtíð. EB nr. L 213, 21.7. 1982, bls. 27), eins og henni var breytt með:

— 391L0334: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/334/EBE frá 6. júní 1991 (Stjtíð. EB nr. L 184, 10.7.1991, bls. 27);

— 391L0336: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/336/EBE frá 10. júní 1991 (Stjtíð. EB nr. L 185, 17.7.1991, bls. 31).

7. 386L0174: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 86/174/EBE frá 9. apríl 1986 um aðferð við útreikning á orkugildi fóðurblöndu fyrir alifugla (Stjtíð. EB nr. L 130, 6.5.1986, bls. 53).

8. 391L0357: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/357/EBE frá 13. júní 1991 um flokka efna sem nota má til að merkja fóðurblöndur fyrir önnur dýr en gæludýr (Stjtíð EB nr. L 193, 17.7.1991, bls. 34).

Lífprótín og lík efni

9. 382L0471: Tilskipun ráðsins 82/471/EBE frá 30. júní 1982 um ákveðnar afurðir í dýrafæðu (Stjtíð. EB nr. L 213, 21.7. 1982, bls. 8), eins og henni var breytt með:

— 385L0509: Annarri tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/509/EBE frá 6. nóvember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 314, 23.11.1985, bls. 25);

— 386L0530: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 86/530/EBE frá 28. október 1986 (Stjtíð. EB nr. L 312, 7.11.1986, bls. 39);

— 388L0485: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/485/EBE frá 26. júlí 1988 (Stjtíð. EB nr. L 239, 30.8.1988, bls. 36);

— 389L0520: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/520/EBE frá 6. september 1989 (Stjtíð. EB nr. L 270, 19.9.1989, bls. 13);

— 390L0439: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/439/EBE frá 24. júlí 1990 (Stjtíð. EB nr. L 227, 21.8.1990, bls. 33).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Vegna beitingar á tilskipuninni

— skulu EFTA-ríkin fyrir 1. janúar 1993 senda málsskjöl um efni í örveruflokkum sem vísað er til í liðum 1.1 og 1.2 í viðaukanum og leyfð eru af EFTA-ríkjum en ekki í bandalaginu, ákvarðað í samræmi við viðmiðunarreglur sem kveðið er á um í tilskipun 83/228/EBE.

Málsskjöl skal senda að minnsta kosti á ensku. Auk þess skal senda stutt yfirlit sem ætlað er til birtingar með grunnupplýsingum málsskjala á ensku, frönsku og þýsku;

— fyrir 1. janúar 1995 skal tekin ákvörðun, í samræmi við málsmeðferð 13. gr., um innlend leyfi sem EFTA-ríki veita. Þar til ákvörðun hefur verið samþykkt af Efnahagsbandalagi Evrópu er EFTA-ríkjunum heimilt að styðjast við innlend leyfi vegna afurða sem markaðssettar eru á yfirráðasvæði þeirra.

10. 383L0228: Tilskipun ráðsins 83/228/EBE frá 18. apríl 1983 um setningu viðmiðunarreglna um mat á aukefnum í dýrafæðu (Stjtíð. EB nr. L 126, 13.5. 1983, bls. 23).

11. 385D0382: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 85/382/EBE frá 10. júlí 1985 um bann við notkun prótínafurða úr hvítsveppageri, sem ræktað er úr n-alkani, í fóður (Stjtíð. EB nr. L 217, 14.8. 1985, bls. 27).

Greiningaraðferðir og eftirlit

12. 370L0373: Tilskipun ráðsins 70/373/EBE frá 20. júlí 1970 um að taka upp í bandalaginu aðferðir við sýnatöku og greiningu vegna opinbers eftirlits með fóðri (Stjtíð. EB nr. L 170, 3.8.1970, bls. 2), eins og henni var breytt með:

— 372L0275: Tilskipun ráðsins 72/275/EBE frá 20. júlí 1972 (Stjtíð. EB nr. L 171, 29.7.1972, bls. 39).

13. 371L0250: Fyrsta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 71/250/EBE frá 15. júní 1971 um að ákvarða greiningaraðferðir bandalagsins vegna opinbers eftirlits með fóðri (Stjtíð. EB nr. L 155, 12.7.1971, bls. 13), eins og henni var breytt með:

— 381L0680: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/680/EBE frá 30. júlí 1981 (Stjtíð. EB nr. L 246, 29.8.1981, bls. 32).

14. 371L0393: Önnur tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 71/393/EBE frá 18. nóvember 1971 um greiningaraðferðir bandalagsins vegna opinbers eftirlits með fóðri (Stjtíð. EB nr. L 279, 20.12.1971, bls. 7), eins og henni var breytt með:

    — 373L0047: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 73/47/EBE frá 5. desember 1972 (Stjtíð. EB nr. L 83, 30.3.1973, bls. 35);

    — 381L0680: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/680/EBE frá 30. júlí 1981 (Stjtíð. EB nr. L 246, 29.8.1981, bls. 32);

    — 384L0004: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 84/4/EBE frá 20. desember 1983 (Stjtíð. EB nr. L 15, 18.1.1984, bls. 28).

15. 372L0199: Þriðja tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 72/199/EBE frá 27. apríl 1972 um greiningaraðferðir bandalagsins vegna opinbers eftirlits með fóðri (Stjtíð. EB nr. L 123, 29.5.1972, bls. 6), eins og henni var breytt með:

    — 381L0680: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/680/EBE frá 30. júlí 1981 (Stjtíð. EB nr. L 246, 29.8.1981, bls. 32);

    — 384L0004: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 84/4/EBE frá 20. desember 1983 (Stjtíð. EB nr. L 15, 18.1.1984, bls. 28).

16. 373L0046: Fjórða tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 73/46/EBE frá 5. desember 1972 um greiningaraðferðir bandalagsins vegna opinbers eftirlits með fóðri (Stjtíð. EB nr. L 83, 30.3.1973, bls. 21), eins og henni var breytt með:

    — 381L0680: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/680/EBE frá 30. júlí 1981 (Stjtíð. EB nr. L 246, 29.8.1981, bls. 32).

17. 374L0203: Fimmta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 74/203/EBE frá 25. mars 1974 um greiningaraðferðir bandalagsins vegna opinbers eftirlits með fóðri (Stjtíð. EB nr. L 108, 22.4.1974, bls. 7), eins og henni var breytt með:

    — 381L0680: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/680/EBE frá 30. júlí 1981 (Stjtíð. EB nr. L 246, 29.8.1981, bls. 32).

18. 375L0084: Sjötta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 75/84/EBE frá 20. desember 1974 um greiningaraðferðir bandalagsins vegna opinbers eftirlits með fóðri (Stjtíð. EB nr. L 32, 5.2.1975, bls. 26), eins og henni var breytt með:

    — 381L0680: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/680/EBE frá 30. júlí 1981 (Stjtíð. EB nr. L 246, 29.8.1981, bls. 32).

19. 376L0371: Fyrsta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 76/371/EBE frá 1. mars 1976 um aðferðir bandalagsins við sýnatöku vegna opinbers eftirlits með fóðri (Stjtíð. EB nr. L 102, 15.4.1976, bls. 1).

20. 376L0372: Sjöunda tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 76/372/EBE frá 1. mars 1976 um greiningaraðferðir bandalagsins vegna opinbers eftirlits með fóðri (Stjtíð. EB nr. L 102, 15.4.1976, bls. 8), eins og henni var breytt með:

    — 381L0680: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/680/EBE frá 30. júlí 1981 (Stjtíð. EB nr. L 246, 29.8.1981, bls. 32).

21. 378L0633: Áttunda tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 78/633/EBE frá 15. júní 1978 um greiningaraðferðir bandalagsins vegna opinbers eftirlits með fóðri (Stjtíð. EB nr. L 206, 29.7.1978, bls. 43), eins og henni var breytt með:

— 381L0680: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/680/EBE frá 30. júlí 1981 (Stjtíð. EB nr. L 246, 29.8.1981, bls. 32);

— 384L0004: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 84/4/EBE frá 20. desember 1983 (Stjtíð. EB nr. L 15, 18.1.1984, bls. 28).

22. 381L0715: Níunda tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/715/EBE frá 31. júlí 1981 um greiningaraðferðir bandalagsins vegna opinbers eftirlits með fóðri (Stjtíð. EB nr. L 257, 10.9.1981, bls. 38).

23. 384L0425: Tíunda tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 84/425/EBE frá 25. júlí 1984 um greiningaraðferðir bandalagsins vegna opinbers eftirlits með fóðri (Stjtíð. EB nr. L 238, 6.9.1984, bls. 34).

Óæskileg efni og óæskilegar afurðir

24. 374L0063: Tilskipun ráðsins 74/63/EBE frá 17. desember 1973 um óæskileg efni og óæskilegar afurðir í dýrafæðu (Stjtíð. EB nr. L 38, 11.2.1974, bls. 31), eins og henni var breytt með:

— 376L0934: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 76/934/EBE frá 1. desember 1976 (Stjtíð. EB nr. L 364, 31.12.1976, bls. 20);

— 380L0502: Tilskipun ráðsins 80/502/EBE frá 6. maí 1980 (Stjtíð. EB nr. L 124, 20.5.1980, bls. 17);

— 383L0381: Þriðju tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 83/381/EBE frá 28. júlí 1983 (Stjtíð. EB nr. L 222, 13.8.1983, bls. 31);

— 386L0299: Fjórðu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 86/299/EBE frá 3. júní 1986 (Stjtíð. EB nr. L 189, 11.7.1986, bls. 40);

— 386L0354: Tilskipun ráðsins 86/354/EBE frá 21. júlí 1986 (Stjtíð. EB nr. L 212, 2.8.1986, bls. 27);

— 387L0238: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/238/EBE frá 1. apríl 1987 (Stjtíð. EB nr. L 110, 25.4.1987, bls. 25);

— 387L0519: Tilskipun ráðsins 87/519/EBE frá 19. október 1987 (Stjtíð. EB nr. L 304, 27.10.1987, bls. 38);

— 391L0126: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/126/EBE frá 13. febrúar 1991 (Stjtíð. EB nr. L 60, 7.3.1991, bls. 16);

— 391L0132: Tilskipun ráðsins 91/132/EBE frá 4. mars 1991 (Stjtíð. EB nr. L 66, 13.3.1991, bls. 16).

Þrátt fyrir ákvæði tilskipunarinnar getur Svíþjóð viðhaldið eigin löggjöf um aflatoxín. Samningsaðilar skulu endurskoða þetta atriði árið 1995.

III. PLÖNTUR

Ákvæði sem tengjast samskiptum við þriðju lönd og landamæraeftirliti í gerðum þeim sem vísað er til í þessum kafla gilda ekki.

FRÆ

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. GRUNNTEXTAR

1. 366L0400: Tilskipun ráðsins 66/400/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sykurrófufræja (Stjtíð. EB nr. 125, 11.7. 1966, bls. 2290/66), eins og henni var breytt með:

   — 369L0061: Tilskipun ráðsins 69/61/EBE frá 18. febrúar 1969 (Stjtíð. EB nr. L 48, 26.2.1969, bls. 4);

   — 371L0162: Tilskipun ráðsins 71/162/EBE frá 30. mars 1971 (Stjtíð. EB nr. L 87, 17.4.1971, bls. 24);

   — 372L0274: Tilskipun ráðsins 72/274/EBE frá 20. júlí 1972 (Stjtíð. EB nr. L 171, 29.7.1972, bls. 37);

   — 372L0418: Tilskipun ráðsins 72/418/EBE frá 6. desember 1972 (Stjtíð. EB nr. L 287, 26.12.1972, bls. 22);

   — 373L0438: Tilskipun ráðsins 73/438/EBE frá 11. desember 1973 (Stjtíð. EB nr. L 356, 27.12.1973, bls. 79);

   — 375L0444: Tilskipun ráðsins 75/444/EBE frá 26. júní 1975 (Stjtíð. EB nr. L 196, 26.7.1975, bls. 6);

   — 376L0331: Fyrstu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 76/331/EBE frá 29. mars 1976 (Stjtíð. EB nr. L 83, 30.3.1976, bls. 34);

   — 378L0055: Tilskipun ráðsins 78/55/EBE frá 19. desember 1977 (Stjtíð. EB nr. L 16, 20.1.1978, bls. 23);

   — 378L0692: Tilskipun ráðsins 78/692/EBE frá 25. júlí 1978 (Stjtíð. EB nr. L 236, 26.8.1978, bls. 13);

   — 387L0120: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/120/EBE frá 14. janúar 1987 (Stjtíð. EB nr. L 49, 18.2.1987, bls. 39);

   — 388L0095: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/95/EBE frá 8. janúar 1988 (Stjtíð. EB nr. L 56, 2.3.1988, bls. 42);

   — 388L0332: Tilskipun ráðsins 88/332/EBE frá 13. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 151, 17.6.1988, bls. 82);

— 388L0380: Tilskipun ráðsins 88/380/EBE frá 13. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 187, 16.7.1988, bls. 31);

— 390L0654: Tilskipun ráðsins 90/654/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls. 48).

2. 366L0401: Tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fóðurfræja (Stjtíð. EB nr. i25, 11.7. 1966, bls. 2298/66), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 76);

— 378L0055: Tilskipun ráðsins 78/55/EBE frá 19. desember 1977 (Stjtíð. EB nr. L 16, 20.1.1978, bls. 23);

— 378L0386: Fyrstu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 78/386/EBE frá 18. apríl 1978 (Stjtíð. EB nr. L 113, 25.4.1978, bls. 1);

— 378L0692: Tilskipun ráðsins 78/692/EBE frá 25. júlí 1978 (Stjtíð. EB nr. L 236, 26.8.1978, bls. 13);

— 378L1020: Tilskipun ráðsins 78/1020/EBE frá 5. desember 1978 (Stjtíð. EB nr. L 350, 14.12.1978, bls. 27);

— 379L0641: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/641/EBE frá 27. júní 1979 (Stjtíð. EB nr. L 183, 19.7.1979, bls. 13);

— 379L0692: Tilskipun ráðsins 79/692/EBE frá 24. júlí 1979 (Stjtíð. EB nr. L 205, 13.8.1979, bls. 1);

— 380L0754: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/754/EBE frá 17. júlí 1980 (Stjtíð. EB nr. L 207, 9.8.1980, bls. 36);

— 381L0126: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/126/EBE frá 16. febrúar 1981 (Stjtíð. EB nr. L 67, 12.3.1981, bls. 36);

— 382L0287: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/287/EBE frá 13. apríl 1982 (Stjtíð. EB nr. L 131, 13.5.1982, bls. 24);

— 385L0038: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/38/EBE frá 14. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 16, 19.1.1985, bls. 41);

— 385D0370: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 85/370/EBE frá 8. júlí 1985 (Stjtíð. EB nr. L 209, 6.8.1985, bls. 41);

— 386D0153: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 86/153/EBE frá 25. mars 1986 (Stjtíð. EB nr. L 115, 3.5.1986, bls. 26);

— 386L0155: Tilskipun ráðsins 86/155/EBE frá 22. apríl 1986 (Stjtíð. EB nr. L 118, 7.5.1986, bls. 23);

— 387L0120: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/120/EBE frá 14. janúar 1987 (Stjtíð. EB nr. L 49, 18.2.1987, bls. 39);

— 387L0480: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/480/EBE frá 9. september 1987 (Stjtíð. EB nr. L 273, 26.9.1987, bls. 43);

— 388L0332: Tilskipun ráðsins 88/332/EBE frá 13. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 151, 17.6.1988, bls. 82);

— 388L0380: Tilskipun ráðsins 88/380/EBE frá 13. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 187, 16.7.1988, bls. 31);

— 389L0100: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/100/EBE frá 20. janúar 1989 (Stjtíð. EB nr. L 38, 10.2.1989, bls. 36);

— 390L0654: Tilskipun ráðsins 90/654/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls. 48).

Þrátt fyrir ákvæði tilskipunarinnar

a) getur Finnland, á tímabili til 31. desember 1996, nema samningsaðilar komi sér saman um annað, leyft markaðssetningu á yfirráðasvæði sínu á

— innlendum fræjum er standast ekki kröfur Efnahagsbandalags Evrópu um spírun;

— frætegundum úr flokknum „sölufræ“ („kauppasiemen“/„handelsutsäde“) samkvæmt skilgreiningu í gildandi finnskri löggjöf;

b) getur Noregur, á tímabili til 31. desember 1996, nema samningsaðilar komi sér saman um annað, leyft markaðssetningu á yfirráðasvæði sínu á innlendum fræjum er standast ekki kröfur Efnahagsbandalags Evrópu um spírun.

3. 366L0402: Tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sáðkorns (Stjtíð. EB nr. 125, 11.7. 1966, bls. 2309/66), eins og henni var breytt með:

— 369L0060: Tilskipun ráðsins 69/60/EBE frá 18. febrúar 1969 (Stjtíð. EB nr. L 48, 26.2.1969, bls. 1);

— 371L0162: Tilskipun ráðsins 71/162/EBE frá 30. mars 1971 (Stjtíð. EB nr. L 87, 17.4.1971, bls. 24);

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 76);

— 372L0274: Tilskipun ráðsins 72/274/EBE frá 20. júlí 1972 (Stjtíð. EB nr. L 171, 29.7.1972, bls. 37);

— 372L0418: Tilskipun ráðsins 72/418/EBE frá 6. desember 1972 (Stjtíð. EB nr. L 287, 26.12.1972, bls. 22);

— 373L0438: Tilskipun ráðsins 73/438/EBE frá 11. desember 1973 (Stjtíð. EB nr. L 356, 27.12.1973, bls. 79);

— 375L0444: Tilskipun ráðsins 75/444/EBE frá 26. júní 1975 (Stjtíð. EB nr. L 196, 26.7.1975, bls. 6)

— 378L0055: Tilskipun ráðsins 78/55/EBE frá 19. desember 1977 (Stjtíð. EB nr. L 16, 20.1.1978, bls. 23);

— 378L0387: Fyrstu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 78/387/EBE frá 18. apríl 1978 (Stjtíð. EB nr. L 113, 25.4.1978, bls. 13);

— 378L0692: Tilskipun ráðsins 78/692/EBE frá 25. júlí 1978 (Stjtíð. EB nr. L 236, 26.8.1978, bls. 13);

— 378L1020: Tilskipun ráðsins 78/1020/EBE frá 5. desember 1978 (Stjtíð. EB nr. L 350, 14.12.1978, bls. 27);

— 379L0641: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/641/EBE frá 27. júní 1979 (Stjtíð. EB nr. L 183, 19.7.1979, bls. 13);

— 379L0692: Tilskipun ráðsins 79/692/EBE frá 24. júlí 1979 (Stjtíð. EB nr. L 205, 13.8.1979, bls. 1);

— 381L0126: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/126/EBE frá 16. febrúar 1981 (Stjtíð. EB nr. L 67, 12.3.1981, bls. 36);

— 386D0153: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 86/153/EBE frá 25. mars 1986 (Stjtíð. EB nr. L 115, 3.5.1986, bls. 26);

— 386L0155: Tilskipun ráðsins 86/155/EBE frá 22. apríl 1986 (Stjtíð. EB nr. L 118, 7.5.1986, bls. 23);

— 386L0320: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 86/320/EBE frá 20. júní 1986 (Stjtíð. EB nr. L 200, 23.7.1986, bls. 38);

— 387L0120: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/120/EBE frá 14. janúar 1987 (Stjtíð. EB nr. L 49, 18.2.1987, bls. 39);

— 388L0332: Tilskipun ráðsins 88/332/EBE frá 13. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 151, 17.6.1988, bls. 82);

— 388L0380: Tilskipun ráðsins 88/380/EBE frá 13. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 187, 16.7.1988, bls. 31);

— 388L0506: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/506/EBE frá 13. september 1988 (Stjtíð. EB nr. L 274, 6.10.1988, bls. 44);

— 389D0101: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/101/EBE frá 20. janúar 1989 (Stjtíð. EB nr. L 38, 10.2.1989, bls. 37);

— 389L0002: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/2/EBE frá 15. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 5, 7.1.1989, bls. 31);

— 390L0623: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/623/EBE frá 7. nóvember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 333, 30.11.1990, bls. 65);

— 390L0654: Tilskipun ráðsins 90/654/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls.48).

Þrátt fyrir ákvæði tilskipunarinnar

a) getur Finnland, á tímabili til 31. desember 1996, nema samningsaðilar komi sér saman um annað, leyft markaðssetningu á yfirráðasvæði sínu á

— fræjum hafra-, bygg-, hveiti- og rúgtegunda sem standast ekki kröfur tilskipunar þessarar um hámarksfjölda ættliða af fræjum úr flokknum „fræ undir eftirliti ríkisins" („valiosiemen"/„elitutsäde");

— innlendum fræjum er standast ekki kröfur Efnahagsbandalags Evrópu um spírun;

— frætegundum úr flokknum „sölufræ" („kauppasiemen"/„handelsutsäde") samkvæmt skilgreiningu í gildandi finnskri löggjöf;

b) getur Noregur, á tímabili til 31. desember 1996, nema samningsaðilar komi sér saman um annað, leyft markaðssetningu á yfirráðasvæði sínu á innlendum fræjum er standast ekki kröfur Efnahagsbandalags Evrópu um spírun.

4. 369L0208: Tilskipun ráðsins 69/208/EBE frá 30. júní 1969 um markaðssetningu olíu- og trefjajurtafræja (Stjtíð. EB nr. L 169, 10.7. 1969, bls. 3), eins og henni var breytt með:

— 371L0162: Tilskipun ráðsins 71/162/EBE frá 30. mars 1971 (Stjtíð. EB nr. L 87, 17.4.1971, bls. 24);

— 372L0274: Tilskipun ráðsins 72/274/EBE frá 20. júlí 1972 (Stjtíð. EB nr. L 171, 29.7.1972, bls. 37);

— 372L0418: Tilskipun ráðsins 72/418/EBE frá 6. desember 1972 (Stjtíð. EB nr. L 287, 26.12.1972, bls. 22);

— 373L0438: Tilskipun ráðsins 73/438/EBE frá 11. desember 1973 (Stjtíð. EB nr. L 356, 27.12.1973, bls. 79);

— 375L0444: Tilskipun ráðsins 75/444/EBE frá 26. júní 1975 (Stjtíð. EB nr. L 196, 26.7.1975, bls. 6);

— 378L0055: Tilskipun ráðsins 78/55/EBE frá 19. desember 1977 (Stjtíð. EB nr. L 16, 20.1.1978, bls. 23);

— 378L0388: Fyrstu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 78/388/EBE frá 18. apríl 1978 (Stjtíð. EB nr. L 113, 25.4.1978, bls. 20);

— 378L0692: Tilskipun ráðsins 78/692/EBE frá 25. júlí 1978 (Stjtíð. EB nr. L 236, 26.8.1978, bls. 13);

— 378L1020: Tilskipun ráðsins 78/1020/EBE frá 5. desember 1978 (Stjtíð. EB nr. L 350, 14.12.1978, bls. 27);

— 379L0641: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/641/EBE frá 27. júní 1979 (Stjtíð. EB nr. L 183, 19.7.1979, bls. 13);

— 380L0304: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/304/EBE frá 25. febrúar 1980 (Stjtíð. EB nr. L 68, 14.3.1980, bls. 33);

— 381L0126: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/126/EBE frá 16. febrúar 1981 (Stjtíð. EB nr. L 67, 12.3.1981, bls. 36);

— 382L0287: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/287/EBE frá 13. apríl 1982 (Stjtíð. EB nr. L 131, 13.5.1982, bls. 24);

— 382L0727: Tilskipun ráðsins 82/727/EBE frá 25. október 1982 (Stjtíð. EB nr. L 310, 6.11.1982, bls. 21);

— 382L0859: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/859/EBE frá 2. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 357, 18.12.1982, bls. 31);

— 386L0155: Tilskipun ráðsins 86/155/EBE frá 22. apríl 1986 (Stjtíð. EB nr. L 118, 7.5.1986, bls. 23);

— 387L0120: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/120/EBE frá 14. janúar 1987 (Stjtíð. EB nr. L 49, 18.2.1987, bls. 39);

— 387L0480: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/480/EBE frá 9. september 1987 (Stjtíð. EB nr. L 273, 26.9.1987, bls. 43);

— 388L0332: Tilskipun ráðsins 88/332/EBE frá 13. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 151, 17.6.1988, bls. 82);

— 388L0380: Tilskipun ráðsins 88/380/EBE frá 13. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 187, 16.7.1988, bls. 31);

— 390L0654: Tilskipun ráðsins 90/654/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls. 48).

5. 370L0457: Tilskipun ráðsins 70/457/EBE frá 29. september 1970 um sameiginlega skrá yfir afbrigði fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 225, 12.10.1970, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 372L0418: Tilskipun ráðsins 72/418/EBE frá 6. desember 1972 (Stjtíð. EB nr. L 287, 26.12.1972, bls. 22);

— 373L0438: Tilskipun ráðsins 73/438/EBE frá 11. desember 1973 (Stjtíð. EB nr. L 356, 27.12.1973, bls. 79);

— 376D0687: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 76/687/EBE frá 30. júní 1976 (Stjtíð. EB nr. L 235, 26.8.1976, bls. 21);

— 378D0122: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 78/122/EBE frá 28. desember 1977 (Stjtíð. EB nr. L 41, 11.2.1978, bls. 34);

— 379D0095: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 79/95/EBE frá 29. desember 1978 (Stjtíð. EB nr. L 22, 31.1.1979, bls. 21);

— 379L0692: Tilskipun ráðsins 79/692/EBE frá 24. júlí 1979 (Stjtíð. EB nr. L 205, 13.8.1979, bls. 1);

— 379L0967: Tilskipun ráðsins 79/967/EBE frá 12. nóvember 1979 (Stjtíð. EB nr. L 293, 20.11.1979, bls. 16);

— 381D0436: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 81/436/EBE frá 8. maí 1981 (Stjtíð. EB nr. L 167, 24.6.1981, bls. 29);

— 381D0888: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 81/888/EBE frá 19. október 1981 (Stjtíð. EB nr. L 324, 12.11.1981, bls. 28);

— 382D0041: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 82/41/EBE frá 29. desember 1981 (Stjtíð. EB nr. L 16, 22.1.1982, bls. 50);

— 383D0297: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 83/297/EBE frá 6. júní 1983 (Stjtíð. EB nr. L 157, 15.6.1983, bls. 35);

— 386L0155: Tilskipun ráðsins 86/155/EBE frá 22. apríl 1986 (Stjtíð. EB nr. L 118, 7.5.1986, bls. 23);

— 388L0380: Tilskipun ráðsins 88/380/EBE frá 13. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 187, 16.7.1988, bls. 31);

— 390L0654: Tilskipun ráðsins 90/654/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls. 48).

Þrátt fyrir ákvæði tilskipunarinnar:

— skulu samningsaðilar í sameiningu frá gildistöku samningsins búa til sameiginlega skrá yfir afbrigði sem einnig nær yfir þau afbrigði í EFTA-ríkjum er standast kröfur gerðarinnar. Þeir skulu stefna að því að slík sameiginleg skrá verði tilbúin eigi síðar en 31. desember 1995;

— fram að gildistöku skrárinnar sem búin er til sameiginlega skulu EFTA-ríkin halda áfram að styðjast við eigin skrár yfir afbrigði.

6. 370L0458: Tilskipun ráðsins 70/458/EBE frá 29. september 1970 um markaðssetningu matjurtafræja (Stjtíð. EB nr. L 225, 12.10.1970, bls. 7), eins og henni var breytt með:

— 371L0162: Tilskipun ráðsins 71/162/EBE frá 30. mars 1971 (Stjtíð. EB nr. L 87, 17.4.1971, bls. 24);

— 372L0274: Tilskipun ráðsins 72/274/EBE frá 20. júlí 1972 (Stjtíð. EB nr. L 171, 29.7.1972, bls. 37);

— 372L0418: Tilskipun ráðsins 72/418/EBE frá 6. desember 1972 (Stjtíð. EB nr. L 287, 26.12.1972, bls. 22);

— 373L0438: Tilskipun ráðsins 73/438/EBE frá 11. desember 1973 (Stjtíð. EB nr. L 356, 27.12.1973, bls. 79);

— 376L0307: Tilskipun ráðsins 76/307/EBE frá 15. mars 1976 (Stjtíð. EB nr. L 72, 18.3.1976, bls. 16);

— 378L0055: Tilskipun ráðsins 78/55/EBE frá 19. desember 1977 (Stjtíð. EB nr. L 16, 20.1.1978, bls. 23);

— 378L0692: Tilskipun ráðsins 78/692/EBE frá 25. júlí 1978 (Stjtíð. EB nr. L 236, 26.8.1978, bls. 13);

— 379D0355: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 79/355/EBE frá 20. mars 1979 (Stjtíð. EB nr. L 84, 4.4.1979, bls. 23);

— 379L0641: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/641/EBE frá 27. júní 1979 (Stjtíð. EB nr. L 183, 19.7.1979, bls. 13);

— 379L0692: Tilskipun ráðsins 79/692/EBE frá 24. júlí 1979 (Stjtíð. EB nr. L 205, 13.8.1979, bls. 1);

— 379L0967: Tilskipun ráðsins 79/967/EBE frá 12. nóvember 1979 (Stjtíð. EB nr. L 293, 20.11.1979, bls. 16);

— 381D0436: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 81/436/EBE frá 8. maí 1981 (Stjtíð. EB nr. L 167, 24.6.1981, bls. 29);

— 381D0888: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 81/888/EBE frá 19. október 1981 (Stjtíð. EB nr. L 324, 12.11.1981, bls. 28);

— 387L0120: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/120/EBE frá 14. janúar 1987 (Stjtíð. EB nr. L 49, 18.2.1987, bls. 39);

— 387L0481: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/481/EBE frá 9. september 1987 (Stjtíð. EB nr. L 273, 26.9.1987, bls. 45);

— 388L0332: Tilskipun ráðsins 88/332/EBE frá 13. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 151, 17.6.1988, bls. 82);

— 388L0380: Tilskipun ráðsins 88/380/EBE frá 13. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 187, 16.7.1988, bls. 31);

— 390L0654: Tilskipun ráðsins 90/654/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls. 48).

7. 372L0168: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 72/168/EBE frá 14. apríl 1972 um eiginleika og lágmarksskilyrði við skoðun á afbrigðum matjurta (Stjtíð. EB nr. L 103, 2.5.1972, bls. 6).

8. 372L0180: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 72/180/EBE frá 14. apríl 1972 um eiginleika og lágmarksskilyrði við athugun á afbrigðum fóðurjurta (Stjtíð. EB nr. L 108, 8.5.1972, bls. 8).

9. 374L0268: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 74/268/EBE frá 2. maí 1974 um sérstök skilyrði vegna „Avena fatua" í fóðurfræi og sáðkorni (Stjtíð. EB nr. L 141, 24.5.1974, bls. 19), eins og henni var breytt með:

   — 378L0511: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 78/511/EBE frá 24. maí 1978 (Stjtíð. EB nr. L 157, 15.6.1978, bls. 34).

2. BEITING

10. 375L0502: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 75/502/EBE frá 25. júlí 1975 um að takmarka markaðssetningu vallarsveifgrasfræja (*Poa pratensis L.*) við fræ sem eru opinberlega viðurkennd sem „stofnfræ" eða „fræ undir eftirliti ríkisins" (Stjtíð. EB nr. L 228, 29.8.1975, bls. 23).

11. 380D0755: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 80/755/EBE frá 17. júlí 1980 um að heimila óafmáanlegt letur á tilskildum upplýsingum á sáðkornsumbúðum (Stjtíð. EB nr. L 207, 9.8.1980, bls. 37), eins og henni var breytt með:

   — 381D0109: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 81/109/EBE frá 10. febrúar 1981 (Stjtíð. EB nr. L 64, 11.3.1981, bls. 13).

12. 381D0675: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 81/675/EBE frá 28. júlí 1981 um að sérstök innsigli séu „óhæf til endurnotkunar" í skilningi tilskipana ráðsins 66/400/EBE, 66/401/EBE, 66/402/EBE, 69/208/EBE og 70/458/EBE (Stjtíð. EB nr. L 246, 29.8.1981, bls. 26), eins og henni var breytt með:

   — 386D0563: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 86/563/EBE frá 12. nóvember 1986 (Stjtíð. EB nr. L 327, 22.12.1986, bls. 50).

13. 386L0109: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 86/109/EBE frá 27. febrúar 1986 um að takmarka markaðssetningu ákveðinna tegunda fóðurjurta og olíu- og trefjajurta við fræ sem eru opinberlega viðurkennd sem „stofnfræ" eða „fræ undir eftirliti ríkisins" (Stjtíð. EB nr. L 93, 8.4.1986, bls. 21), eins og henni var breytt með:

   — 389L0424: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/424/EBE frá 30. júní 1989 (Stjtíð. EB nr. L 196, 12.7.1989, bls. 50);

   — 391L0376: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/376/EBE frá 25. júní 1991 (Stjtíð. EB nr. L 203, 26.7.1991, bls. 108).

14. 387D0309: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 87/309/EBE frá 2. júní 1987 um að heimila óafmáanlegt letur á tilskildum upplýsingum á umbúðum ákveðinna fóðurfræja (Stjtíð. EB nr. L 155, 16.6.1987, bls. 26), eins og henni var breytt með:

   — 388D0493: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/493/EBE frá 8. september 1988 (Stjtíð. EB nr. L 261, 21.9.1988, bls. 27).

15. 389L0014: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/14/EBE frá 15. desember 1988 um afbrigði blaðbeðja og rauðrófna sem falla undir skilyrði um einangrun við ræktun í I. viðauka tilskipunar ráðsins 70/458/EBE um markaðssetningu matjurtafræja (Stjtíð. EB nr. L 8, 11.1.1989, bls. 9).

16. 389D0374: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/374/EBE frá 2. júní 1989 um skipulag bráðabirgðatilrauna, samkvæmt tilskipun ráðsins 66/402/EBE um markaðssetningu sáðkorns, til að ákvarða hvaða skilyrði þurfi að uppfylla um jurtir og fræ af ræktunarafbrigðum af rúgi (Stjtíð. EB nr. L 166, 16.6.1989, bls. 66).

17. 389D0540: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/540/EBE frá 22. september 1989 um skipulag bráðabirgðatilrauna í markaðssetningu fræja og fjölgunarefna (Stjtíð. EB nr. L 286, 4.10.1989, bls. 24).

18. 390D0639: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/639/EBE frá 12. nóvember 1990 um heiti afbrigða sem eru afbrigði þeirra matjurtategunda sem skráðar eru í ákvörðun 89/7/EBE (Stjtíð. EB nr. L 348, 12.12.1990, bls. 1).

3. GERÐIR SEM EFTA-RÍKIN OG EFTIRLITSSTOFNUN EFTA SKULU TAKA TILHLÝÐILEGT TILLIT TIL

19. 370D0047: Décision de la Commission 70/47/CEE du 22 décembre 1969, dispensant la République française d'appliquer, à certaines espèces, les directives du Conseil, du 14 juin 1966, concernant la commercialisation des semences de plantes fourragères et de céréales (Stjtíð. EB nr. L 13, 19.1.1970, bls. 26), eins og henni var breytt með:

    — 380D0301: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 80/301/EBE frá 25. febrúar 1980 (Stjtíð. EB nr. L 68, 14.3.1980, bls. 30).

20. 373D0083: Ákvörðun ráðsins 73/83/EBE frá 26. mars 1973 um jafngildi vettvangsrannsókna sem gerðar eru á frærækt í Danmörku, á Írlandi og Bretlandi (Stjtíð. EB nr. L 106, 20.4.1973, bls. 9), eins og henni var breytt með:

    — 374D0350: Ákvörðun ráðsins 74/350/EBE frá 27. júní 1974 (Stjtíð. EB nr. L 191, 15.7.1974, bls. 27).

21. 373D0188: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 73/188/EBE frá 4. júní 1973 um að hvað ákveðnar tegundir varðar sé Hið sameinaða konungsríki Stóra-Bretland og Norður Írlands undanþegið beitingu tilskipunar ráðsins frá 29. september 1970 um markaðssetningu matjurtafræja (Stjtíð. EB nr. L 194, 16.7.1973, bls. 16).

22. 374D0005: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 74/5/EBE frá 6. desember 1973 um að hvað ákveðnar tegundir varðar sé Konungsríkið Danmörk undanþegið beitingu tilskipunar ráðsins frá 14. júní 1966 um markaðssetningu á sáðkorni (Stjtíð. EB nr. L 12, 15.1.1974, bls. 13).

23. 374D0269: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 74/269/EBE frá 2. maí 1974 um að heimila ákveðnum aðildarríkjum að semja strangari ákvæði um „Avena fatua" í fóðurfræjum og sáðkorni (Stjtíð. EB nr. L 141, 24.5.1974, bls. 20), eins og henni var breytt með:

— 378D0512: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 78/512/EBE frá 24. maí 1978 (Stjtíð. EB nr. L 157, 15.6.1978, bls. 35).

24. 374D0358: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 74/358/EBE frá 13. júní 1974 um að hvað ákveðnar tegundir varðar sé Írland undanþegið beitingu tilskipunar ráðsins frá 29. september 1970 um markaðssetningu matjurtafræja (Stjtíð. EB nr. L 196, 19.7.1974, bls. 15), eins og henni var breytt með:

— 390D0209: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/209/EBE frá 19. apríl 1990 (Stjtíð. EB nr. L 108, 28.4.1990, bls. 104).

25. 374D0360: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 74/360/EBE frá 13. júní 1974 um að hvað ákveðnar tegundir varðar sé Breska konungsríkið undanþegið beitingu tilskipunar ráðsins frá 30. júní 1969 um markaðssetningu olíu- og trefjaplöntufræja (Stjtíð. EB nr. L 196, 19.7.1974, bls. 18).

26. 374D0361: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 74/361/EBE frá 13. júní 1974 um að hvað ákveðnar tegundir varðar sé Breska konungsríkið undanþegið beitingu tilskipunar ráðsins frá 14. júní 1966 um markaðssetningu á sáðkorni (Stjtíð. EB nr. L 196, 19.7.1974, bls. 19).

27. 374D0362: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 74/362/EBE frá 13. júní 1974 um að hvað ákveðnar tegundir varðar sé Breska konungsríkið undanþegið beitingu tilskipunar ráðsins frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fóðurfræja (Stjtíð. EB nr. L 196, 19.7.1974, bls. 20).

28. 374D0366: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 74/366/EBE frá 13. júní 1974 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi, til bráðabirgða, að banna markaðssetningu í á frönskum snittubaunafræjum af afbrigðinu „Sim" í Frakklandi (Stjtíð. EB nr. L 196, 19.7.1974, bls. 24).

29. 374D0367: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 74/367/EBE frá 13. júní 1974 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi, til bráðabirgða, að banna markaðssetningu í Frakklandi á frönskum snittubaunafræjum af afbrigðinu „Dustor" (Stjtíð. EB nr. L 196, 19.7.1974, bls. 25).

30. 374D0491: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 74/491/EBE frá 17. september 1974 um að hvað ákveðnar tegundir varðar sé Konungsríkið Danmörk undanþegið beitingu tilskipunar ráðsins frá 30. júní 1969 um markaðssetningu olíu- og trefjaplöntufræja (Stjtíð. EB nr. L 267, 3.10.1974, bls. 18).

31. 374D0531: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 74/531/EBE frá 16. október 1974 um að heimila Konungsríkinu Hollandi að samþykkja strangari ákvæði um „Avena fatua" í sáðkorni (Stjtíð. EB nr. L 299, 7.11.1974, bls. 13).

32. 374D0532: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 74/532/EBE frá 16. október 1974 um að hvað ákveðnar tegundir varðar sé Írland undanþegið beitingu tilskipunar ráðsins frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fóðurfræja og sáðkorns og tilskipunar ráðsins frá 30. júní 1969 um markaðssetningu olíu- og trefjaplöntufræja (Stjtíð. EB nr. L 299, 7.11.1974, bls. 14).

33. 375D0577: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 75/577/EBE frá 30. júní 1975 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu fræja og ungplantna af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 253, 30.9.1975, bls. 41).

34. 375D0578: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 75/578/EBE frá 30. júní 1975 um að heimila Stórhertogadæminu Lúxemborg að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 253, 30.9.1975, bls. 45), eins og henni var breytt með:

    — 378D0285: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 78/285/EBE frá 22. febrúar 1978 (Stjtíð. EB nr. L 74, 16.3.1978, bls. 29).

35. 375D0752: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 75/752/EBE frá 20. nóvember 1975 um að hvað ákveðnar matjurtategundir varðar sé Breska konungsríkið undanþegið beitingu tilskipunar ráðsins 70/458/EBE (Stjtíð. EB nr. L 319, 10.12.1975, bls. 12).

36. 376D0219: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 76/219/EBE frá 30. desember 1975 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu fræja eða fjölgunarefna af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 46, 21.2.1976, bls. 30).

37. 376D0221: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 76/221/EBE frá 30. desember 1975 um að heimila Stórhertogadæminu Lúxemborg að takmarka markaðssetningu fræja eða fjölgunarefna af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 46, 21.2.1976, bls. 33).

38. 376D0687: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 76/687/EBE frá 30. júní 1976 um að heimila Sambandslýðveldinu Þýskalandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 235, 26.8.1976, bls. 21), eins og henni var breytt með:

    — 378D0615: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 78/615/EBE frá 23. júní 1978 (Stjtíð. EB nr. L 198, 22.7.1978, bls. 12).

39. 376D0688: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 76/688/EBE frá 30. júní 1976 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 235, 26.8.1976, bls. 24).

40. 376D0689: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 76/689/EBE frá 30. júní 1976 um að heimila Stórhertogadæminu Lúxemborg að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 235, 26.8.1976, bls. 27).

41. 376D0690: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 76/690/EBE frá 30. júní 1976 um að heimila Breska konungsríkinu að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 235, 26.8.1976, bls. 29).

42. 377D0147: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 77/147/EBE frá 29. desember 1976 um að heimila Sambandslýðveldinu Þýskalandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 47, 18.2.1977, bls. 66).

43. 377D0149: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 77/149/EBE frá 29. desember 1976 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 47, 18.2.1977, bls. 70).

44. 377D0150: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 77/150/EBE frá 29. desember 1976 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu á afbrigðum korns (Stjtíð. EB nr. L 47, 18.2.1977, bls. 72).

45. 377D0282: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 77/282/EBE frá 30. mars 1977 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 95, 19.4.1977, bls. 21).

46. 377D0283: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 77/283/EBE frá 30. mars 1977 um að heimila Breska konungsríkinu að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 95, 19.4.1977, bls. 23).

47. 377D0406: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 77/406/EBE frá 1. júní 1977 um að heimila Sambandslýðveldinu Þýskalandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 148, 16.6.1977, bls. 25).

48. 378D0124: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 78/124/EBE frá 28. desember 1977 um að heimila Stórhertogadæminu Lúxemborg að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 41, 11.2.1978, bls. 38).

49. 378D0126: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 78/126/EBE frá 28. desember 1977 um að heimila Sambandslýðveldinu Þýskalandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 41, 11.2.1978, bls. 41).

50. 378D0127: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 78/127/EBE frá 28. desember 1977 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 41, 11.2.1978, bls. 43).

51. 378D0347: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 78/347/EBE frá 30. mars 1978 um að heimila Breska konungsríkinu að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 99, 12.4.1978, bls. 26).

52. 378D0348: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 78/348/EBE frá 30. mars 1978 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 99, 12.4.1978, bls. 28).

53. 378D0349: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 78/349/EBE frá 30. mars 1978 um að heimila Sambandslýðveldinu Þýskalandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 99, 12.4.1978, bls. 30).

54. 379D0092: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 79/92/EBE frá 29. desember 1978 um að heimila Sambandslýðveldinu Þýskalandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 22, 31.1.1979, bls. 14).

55. 379D0093: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 79/93/EBE frá 29. desember 1978 um að heimila Breska konungsríkinu að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 22, 31.1.1979, bls. 17).

56. 379D0094: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 79/94/EBE frá 29. desember 1978 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 22, 31.1.1979, bls. 9).

57. 379D0348: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 79/348/EBE frá 14. mars 1979 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 84, 4.4.1979, bls. 12).

58. 379D0355: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 79/355/EBE frá 20. mars 1979 um að hvað ákveðnar tegundir varðar sé Konungsríkið Danmörk undanþegið beitingu tilskipunar ráðsins 70/458/EBE um markaðssetningu matjurtafræja (Stjtíð. EB nr. L 84, 4.4.1979, bls. 23).

59. 380D0128: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 80/128/EBE frá 28. desember 1979 um að heimila Breska konungsríkinu að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 29, 6.2.1980, bls. 35).

60. 380D0446: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 80/446/EBE frá 31. mars 1980 um að heimila Breska konungsríkinu að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 110, 29.4.1980, bls. 23).

61. 380D0512: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 80/512/EBE frá 2. maí 1980 um að heimila Konungsríkinu Danmörku, Sambandslýðveldinu Þýskalandi, Stórhertogadæminu Lúxemborg, Konungsríkinu Hollandi og Breska konungsríkinu að beita ekki, að því er varðar úrtaksþunga við sannprófun á Cuscuta-fræi, þeim skilmálum sem settir eru í tilskipun ráðsins 66/401/EBE um markaðssetningu fóðurfræja (Stjtíð. EB nr. L 126, 21.5.1980, bls. 15).

62. 380D1359: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 80/1359/EBE frá 30. desember 1980 um að heimila Sambandslýðveldinu Þýskalandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 384, 31.12.1980, bls. 42).

63. 380D1360: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 80/1360/EBE frá 30. desember 1980 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 384, 31.12.1980, bls. 44).

64. 380D1361: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 80/1361/EBE frá 30. desember 1980 um að heimila Breska konungsríkinu að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 384, 31.12.1980, bls. 46).

65. 381D0277: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 81/277/EBE frá 31. mars 1981 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 123, 7.5.1981, bls. 32).

66. 381D0436: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 81/436/EBE frá 8. maí 1981 um að heimila Breska konungsríkinu að lengja frestinn til að samþykkja ákveðin afbrigði fóður- og matjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 167, 24.6.1981, bls. 29).

67. 382D0041: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 82/41/EBE frá 29. desember 1981 um að heimila Breska konungsríkinu að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 16, 22.1.1982, bls. 50).

68. 382D0947: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 82/947/EBE frá 30. desember 1980 um að heimila Breska konungsríkinu að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 383, 31.12.1982, bls. 23), eins og henni var breytt með:

    — 388D0625: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 88/625/EBE frá 8. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 347, 16.12.1988, bls. 74).

69. 382D0948: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 82/948/EBE frá 30. desember 1982 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 383, 31.12.1982, bls. 25).

70. 382D0949: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 82/949/EBE frá 30. desember 1982 um að heimila Sambandslýðveldinu Þýskalandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 383, 31.12.1982, bls. 27).

71. 384D0019: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 84/19/EBE frá 22. desember 1983 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 18, 21.1.1984, bls. 43).

72. 384D0020: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 84/20/EBE frá 22. desember 1983 um að heimila Breska konungsríkinu að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 18, 21.1.1984, bls. 45).

73. 384D0023: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 84/23/EBE frá 22. desember 1983 um að heimila Sambandslýðveldinu Þýskalandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 20, 25.1.1984, bls. 19).

74. 385D0370: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 85/370/EBE frá 8. júlí 1985 um að heimila Hollandi að meta hvort farið sé eftir hreinleikastöðlum í II. viðauka við tilskipun ráðsins 66/401 fyrir fræ af stofnum vallarsveifgrass sem nást fram með kynlausri æxlun, einnig á grundvelli niðurstaðna prófana á fræjum og ungplöntum (Stjtíð. EB nr. L 209, 6.8.1985, bls. 41).

75. 385D0623: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 85/623/EBE frá 16. desember 1985 um að heimila Lýðveldinu Frakklandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 379, 31.12.1985, bls. 18).

76. 385D0624: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 85/624/EBE frá 16. desember 1985 um að heimila Sambandslýðveldinu Þýskalandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 379, 31.12.1985, bls. 20).

77. 386D0153: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 86/153/EBE frá 25. mars 1986 um að hvað ákveðnar tegundir varðar sé Grikkland undanþegið beitingu tilskipana ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE og 69/208/EBE um markaðssetningu fóðurfræja, sáðkorns og olíu- og trefjaplöntufræja (Stjtíð. EB nr. L 115, 3.5.1986, bls. 26).

78. 387D0110: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 87/110/EBE frá 22. desember 1986 um að heimila Sambandslýðveldinu Þýskalandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 48, 17.2.1987, bls. 27).

79. 387D0111: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 87/111/EBE frá 22. desember 1986 um að heimila Breska konungsríkinu að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 48, 17.2.1987, bls. 29).

80. 387D0448: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 87/448/EBE frá 31. júlí 1987 um að heimila Breska konungsríkinu að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 240, 22.8.1987, bls. 39).

81. 389D0078: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/78/EBE frá 29. desember 1988 um að afnema höft á viðskiptum með fræ af ákveðnum fóðurjurtategundum milli Portúgals og annarra aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. L 30, 1.2.1989, bls. 75).

82. 389D0101: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/101/EBE frá 20. janúar 1989 um að leysa Belgíu, Danmörku, Þýskaland, Spán, Írland, Lúxemborg og Breska konungsríkið frá þeirri skyldu að beita, hvað ákveðnar tegundir varðar, tilskipunum ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE, 69/208/EBE og 70/458/EBE um markaðssetningu fóðurfræja, sáðkorns, olíu- og trefjaplöntufræja og matjurtafræja (Stjtíð. EB nr. L 38, 10.2.1989, bls. 37).

83. 389D0421: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/421/EBE frá 22. júní 1989 um að heimila Lýðveldinu Grikklandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 193, 8.7.1989, bls. 41).

84. 389D0422: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/422/EBE frá 23. júní 1989 um að heimila Sambandslýðveldinu Þýskalandi að takmarka markaðssetningu fræja af afbrigði fóðurjurtategunda og um breytingu á ákvörðun 89/77/EBE (Stjtíð. EB nr. L 193, 8.7.1989, bls. 43).

85. 390D0057: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/57/EBE frá 24. janúar 1990 um að afnema höft á viðskiptum með fræ af ákveðnum fóðurjurtategundum milli Portúgals og annarra aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. L 40, 14.2.1990, bls. 13).

86. 390D0209: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/209/EBE frá 19. apríl 1990 um að leysa aðildarríkin frá þeirri skyldu að beita, hvað ákveðnar tegundir varðar, ákvæðum tilskipunar ráðsins 70/458/EBE um markaðssetningu matjurtafræja og um breytingu á ákvörðunum 73/122/EBE og 74/358/EBE og að fella ákvörðun 74/363/EBE úr gildi (Stjtíð. EB nr. L 108, 28.4.1990, bls. 104).

87. 391D0037: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/37/EBE frá 20. desember 1990 um að heimila Sambandslýðveldinu Þýskalandi og Lýðveldinu Grikklandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda og um breytingu á ákveðnum ákvörðunum um að heimila Sambandslýðveldinu Þýskalandi að takmarka markaðssetningu fræja af ákveðnum afbrigðum fóðurjurtategunda (Stjtíð. EB nr. L 18, 24.1.1991, bls. 19).

II. VIÐAUKI

TÆKNILEGAR REGLUGERÐIR, STAÐLAR, PRÓFANIR OG VOTTUN

Skrá sem kveðið er á um í 23. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM

Í stað tilvísana í 30. og 36. eða 30. – 36. gr. í sáttmálanum um stofnun Efnahagsbandalags Evrópu komi tilvísanir í 11. og 13. eða 11. – 13. gr. og, þar sem við á, 18. gr. samningsins.

I. VÉLKNÚIN ÖKUTÆKI

EFTA-ríkin geta beitt innlendri löggjöf fram til 1. janúar 1995, að því er varðar mengaðar loft-tegundir frá hreyflum, agnir úr dísilvélum og hávaða, meðal annars neitað að láta skrá, selja, taka í notkun eða í þjónustu vélknúin ökutæki sem falla undir gildissvið viðkomandi tilskipana og fullnægja kröfum tilskipana 70/157/EBE, 70/220/EBE, 72/306/EBE og 88/77/EBE, eins og þeim var síðast breytt, og hafa verið gerðarprófuð í samræmi við kröfur tilskipunar 70/156/EBE. Frá 1. janúar 1995 geta EFTA-ríkin áfram beitt eigin löggjöf en þeim ber að heimila frjálsa för á grundvelli réttarreglna bandalagsins. Allar tillögur sem miða að því að breyta, staðfæra, færa út eða á annan hátt að móta réttarreglur bandalagsins í málefnum sem þessar tilskipanir ná til skulu falla undir almennu ákvæðin um ákvarðanatöku í samningnum.

EFTA-ríkjunum verður óheimilt fram til 1. janúar 1995 að veita EBE-gerðarviðurkenningu fyrir ökutæki í heild, eða sérstök tilskipanavottorð fyrir kerfi, íhluta eða aðskildar tæknieiningar samkvæmt tilskipununum sem falla undir fyrstu málsgrein.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 370L0156: Tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtíð. EB nr. L 42, 23.2.1970, bls. 1), eins og henni var breytt með:

   — 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 115);

   — 378L0315: Tilskipun ráðsins 78/315/EBE frá 21. desember 1977 (Stjtíð. EB nr. L 81, 28.3.1978, bls. 1);

   — 378L0547: Tilskipun ráðsins 78/547/EBE frá 12. júní 1978 (Stjtíð. EB nr. L 168, 26.6.1978, bls. 39);

   — 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 108);

   — 380L1267: Tilskipun ráðsins 80/1267/EBE frá 16. desember 1980 (Stjtíð. EB nr. L 375, 31.12.1980, bls. 34), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 265, 19.9.1981, bls. 28;

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 211);

   — 387L0358: Tilskipun ráðsins 87/358/EBE frá 25. júní 1987 (Stjtíð. EB nr. L 192, 11.7.1987, bls. 51);

   — 387L0403: Tilskipun ráðsins 87/403/EBE frá 25. júní 1987 til viðbótar I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtíð. EB nr. L 220, 8.8.1987, bls. 44).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í a-lið 2. gr. skal bæta við eftirfarandi undirliðum:

— „Typengenehmigung" í austurrískum lögum,
— „tyyppihyväksyntä"/ „typgodkännande" í finnskum lögum,
— „gerðarviðurkenning" í íslenskum lögum,
— „Typengenehmigung" í lögum Liechtenstein,
— „typegodkjenning" í norskum lögum,
— „typgodkännande" í sænskum lögum,
— „Typengenehmigung"/„approbation du type"/„approvazione del tipo" í svissneskum lögum".

2. 370L0157: Tilskipun ráðsins 70/157/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um leyfilegt hljóðstig og útblásturskerfi vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 42, 23.2.1970, bls. 16), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 115);

— 373L0350: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 73/350/EBE frá 7. nóvember 1973 (Stjtíð. EB nr. L 321, 22.11.1973, bls. 33);

— 377L0212: Tilskipun ráðsins 77/212/EBE frá 8. mars 1977 (Stjtíð. EB nr. L 66, 12.3.1977, bls. 33);

— 381L0334: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/334/EBE frá 13. apríl 1981 (Stjtíð. EB nr. L 131, 18.5.1981, bls. 6);

— 384L0372: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 84/372/EBE frá 3. júlí 1984 (Stjtíð. EB nr. L 196, 26.7.1984, bls. 47);

— 384L0424: Tilskipun ráðsins 84/424/EBE frá 3. september 1984 (Stjtíð. EB nr. L 238, 6.9.1984, bls. 31);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 211);

— 389L0491: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/491/EBE frá 17. júlí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 238, 15.8.1989, bls. 43).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í II. viðauka bætist eftirtalið við neðanmálsgreinina við tölulið 3.1.3:

„A = Austurríki, CH = Sviss, FL = Liechtenstein, IS = Ísland, N = Noregur, S = Svíþjóð og SF = Finnland".

b) Í IV. viðauka bætist eftirtalið við neðanmálsgreinina um auðkennisstafi landsins sem veitir gerðarviðurkenningu:

„A = Austurríki, CH = Sviss, FL = Liechtenstein, IS = Ísland, N = Noregur, S = Svíþjóð og SF = Finnland".

3. 370L0220: Tilskipun ráðsins 70/220/EBE frá 20. mars 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá hreyflum ökutækja með rafkveikju (Stjtíð. EB nr. L 76, 6.4.1970, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 115);

— 374L0290: Tilskipun ráðsins 74/290/EBE frá 28. maí 1974 (Stjtíð. EB nr. L 159, 15.6.1974, bls. 61);

— 377L0102: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 77/102/EBE frá 30. nóvember 1976 (Stjtíð. EB nr. L 32, 3.2.1977, bls. 32);

— 378L0665: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 78/665/EBE frá 14. júlí 1978 (Stjtíð. EB nr. L 223, 14.8.1978, bls. 48);

— 383L0351: Tilskipun ráðsins 83/351/EBE frá 16. júní 1983 (Stjtíð. EB nr. L 197, 20.7.1983, bls. 1);

— 388L0076: Tilskipun ráðsins 88/76/EBE frá 3. desember 1987 (Stjtíð. EB nr. L 36, 9.2.1988, bls. 1);

— 388L0436: Tilskipun ráðsins 88/436/EBE frá 16. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 214, 6.8.1988, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 303, 8.11.1988, bls. 36;

— 389L0458: Tilskipun ráðsins 89/458/EBE frá 18. júlí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 226, 3.8.1989, bls. 1);

— 389L0491: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/491/EBE frá 17. júlí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 238, 15.8.1989, bls. 43);

— 391L0441: Tilskipun ráðsins 91/441/EBE frá 26. júní 1991 (Stjtíð. EB nr. L 242, 30.8.1991, bls. 1).

4. 370L0221: Tilskipun ráðsins 70/221/EBE frá 20. mars 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi eldsneytisgeyma fyrir fljótandi eldsneyti og undirakstursvörn á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtíð. EB nr. L 76, 6.4.1970, bls. 23), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 65, 15.3.1979, bls. 42, eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 116);

— 379L0490: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/490/EBE frá 18. apríl 1979 (Stjtíð. EB nr. L 128, 26.5.1979, bls. 22), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 188, 26.7.1979, bls. 54, eins og henni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/333/EBE frá 13. apríl 1981 (Stjtíð. EB nr. L 131, 18.5. 1981, bls. 4);

— 381L0333: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/333/EBE frá 13. apríl 1981 (Stjtíð. EB nr. L 131, 18.5.1981, bls. 4);

5. 370L0222: Tilskipun ráðsins 70/222/EBE frá 20. mars 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um flöt fyrir aftara skráningarmerki og festingar á því á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtíð. EB nr. L 76, 6.4.1970, bls. 25), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 116).

6. 370L0311: Tilskipun ráðsins 70/311/EBE frá 8. júní 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi stýrisbúnað vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (Stjtíð. EB nr. L 133, 18.6.1970, bls. 10), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 196, 3.9. 1970, bls. 14, eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 116).

7. 370L0387: Tilskipun ráðsins 70/387/EBE frá 27. júlí 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi dyr á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtíð. EB nr. L 176, 10.8.1970, bls. 5), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 116).

8. 370L0388: Tilskipun ráðsins 70/388/EBE frá 27. júlí 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um heyranlegan viðvörunarbúnað vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 176, 10.8.1970, bls. 12), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 329, 25.11.1982, bls. 31, eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 116);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 108);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 212).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í I. viðauka skal bæta eftirfarandi við svigagreinina í tölulið 1.4.1:

„12 fyrir Austurríki, 17 fyrir Finnland, IS fyrir Ísland, FL fyrir Liechtenstein, 16 fyrir Noreg, 5 fyrir Svíþjóð, 14 fyrir Sviss“.

9. 371L0127: Tilskipun ráðsins 71/127/EBE frá 1. mars 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi baksýnisspegla á vélknúnum ökutækjum (Stjtíð. EB nr. L 68, 22.3.1971, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 116);

— 379L0795: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/795/EBE frá 20. júlí 1979 (Stjtíð. EB nr. L 239, 22.9.1979, bls. 1);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 109);

— 385L0205: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/205/EBE frá 18. febrúar 1985 (Stjtíð. EB nr. L 90, 29.3.1985, bls. 1);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 212);

— 386L0562: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 86/562/EBE frá 6. nóvember 1986 (Stjtíð. EB nr. L 327, 22.11.1986, bls. 49);

— 388L0321: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/321/EBE frá 16. maí 1988 (Stjtíð. EB nr. L 147, 14.6.1988, bls. 77).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í 2. viðbæti við II. viðauka skal bæta eftirtöldu við auðkennisstafina í tölulið 4.2:

„12 fyrir Austurríki, 17 fyrir Finnland, IS fyrir Ísland, FL fyrir Liechtenstein, 16 fyrir Noreg, 5 fyrir Svíþjóð, 14 fyrir Sviss".

10. 371L0320: Tilskipun ráðsins 71/320/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna um hemlabúnað á vissum tegundum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (Stjtíð. EB nr. L 202, 6.9.1971, bls. 37), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 118);

— 374L0132: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 74/132/EBE frá 11. febrúar 1974 (Stjtíð. EB nr. L 74, 19.3.1974, bls. 7);

— 375L0524: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 75/524/EBE frá 25. júlí 1975 (Stjtíð. EB nr. L 236, 8.9.1975, bls. 3), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 247, 23.9.1975, bls. 36;

— 379L0489: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/489/EBE frá 18. apríl 1979 (Stjtíð. EB nr. L 128, 26.5.1979, bls. 12);

— 385L0647: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/647/EBE frá 23. desember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 380, 31.12.1985, bls. 1);

— 388L0194: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/194/EBE frá 24. mars 1988 (Stjtíð. EB nr. L 92, 9.4.1988, bls. 47).

11. 372L0245: Tilskipun ráðsins 72/245/EBE frá 20. júní 1972 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn rafsegultruflunum frá hreyflum með neistakveikju í vélknúnum ökutækjum (Stjtíð. EB nr. L 152, 6.7.1972, bls. 15), eins og henni var breytt með:

— 389L0491: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/491/EBE frá 17. júlí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 238, 15.8.1989, bls. 43).

12. 372L0306: Tilskipun ráðsins 72/306/EBE frá 2. ágúst 1972 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til notkunar í ökutækjum (Stjtíð. EB nr. L 190, 20.8.1972, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 215, 6.8.1974, bls. 20, eins og henni var breytt með:

— 389L0491: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/491/EBE frá 17. júlí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 238, 15.8.1989, bls. 43).

13. 374L0060: Tilskipun ráðsins 74/60/EBE frá 17. desember 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi innri stjórnbúnað vélknúinna ökutækja (innri hluta farþegarýmis aðra en innri baksýnisspegla, skipulag stjórnrofa, þak eða renniþak, bakhillu og afturhluta sæta) (Stjtíð. EB nr. L 38, 11.2.1974, bls. 2), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 215, 6.8.1974, bls. 20 og í Stjtíð. EB nr. L 53, 25.2.1977, bls. 30, eins og henni var breytt með:

— 378L0632: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 78/632/EBE frá 19. maí 1978 (Stjtíð. EB nr. L 206, 29.7.1978, bls. 26).

14. 374L0061: Tilskipun ráðsins 74/61/EBE frá 17. desember 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi búnað til að koma í veg fyrir notkun vélknúins ökutækis án leyfis (Stjtíð. EB nr. L 38, 11.2.1974, bls. 22), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 215, 6.8.1974, bls. 20.

15. 374L0297: Tilskipun ráðsins 74/297/EBE frá 4. júní 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi innri stjórnbúnað vélknúinna ökutækja (hegðun stýrisbúnaðar í árekstri) (Stjtíð. EB nr. L 165, 20.6.1974, bls. 16).

16. 374L0408: Tilskipun ráðsins 74/408/EBE frá 22. júlí 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi innri stjórnbúnað vélknúinna ökutækja (styrkleiki sæta og öryggi, t.d. festingar) (Stjtíð. EB nr. L 221, 12.8.1974, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 381L0577: Tilskipun ráðsins 81/577/EBE frá 20. júlí 1981 (Stjtíð. EB nr. L 209, 29.7.1981, bls. 34).

17. 374L0483: Tilskipun ráðsins 74/483/EBE frá 17. september 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi útstæða hluta vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 266, 2.10.1974, bls. 4), eins og henni var breytt með:

— 379L0488: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/488/EBE frá 18. apríl 1979 (Stjtíð. EB nr. L 128, 26.5.1979, bls. 1);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 212).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í I. viðauka bætist eftirtalið við neðanmálsgreinina við tölul. 3.2.2.2:

„12 fyrir Austurríki, 17 fyrir Finnland, IS fyrir Ísland, FL fyrir Liechtenstein, 16 fyrir Noreg, 5 fyrir Svíþjóð, 14 fyrir Sviss".

18. 375L0443: Tilskipun ráðsins 75/443/EBE frá 26. júní 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi bakkskiptingu og hraðamæli vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 196, 26.7.1975, bls. 1).

19. 376L0114: Tilskipun ráðsins 76/114/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi löggiltar merkingar og skráningu vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra, og hvernig þeir eru tengdir (Stjtíð. EB nr. L 24, 30.1.1976, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 56, 4.3.1976, bls. 38 og Stjtíð. EB nr. L 329, 25.11.1982, bls. 31, eins og henni var breytt með:

— 378L0507: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 78/507/EBE frá 19. maí 1978 (Stjtíð. EB nr. L 155, 13.6.1978, bls. 31);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 109);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 213).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í viðauka bætist eftirtalið við svigagreinina í tölul. 2.1.2:

„12 fyrir Austurríki, 17 fyrir Finnland, IS fyrir Ísland, FL fyrir Liechtenstein, 16 fyrir Noreg, 5 fyrir Svíþjóð, 14 fyrir Sviss".

20. 376L0115: Tilskipun ráðsins 76/115/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi festingar öryggisbelta í vélknúnum ökutækjum (Stjtíð. EB nr. L 24, 30.1.1976, bls. 6), eins og henni var breytt með:

— 381L0575: Tilskipun ráðsins 81/575/EBE frá 20. júlí 1981 (Stjtíð. EB nr. L 209, 29.7.1981, bls. 30);

— 382L0318: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/318/EBE frá 2. apríl 1982 (Stjtíð. EB nr. L 139, 19.5.1982, bls. 9).

21. 376L0756: Tilskipun ráðsins 76/756/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ljósa og ljósmerkjabúnað vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (Stjtíð. EB nr. L 262, 27.9.1976, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 380L0233: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/233/EBE frá 21. nóvember 1979 (Stjtíð. EB nr. L 51, 25.2.1980, bls. 8), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 111, 30.4.1980, bls. 22;

— 382L0244: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/244/EBE frá 17. mars 1982 (Stjtíð. EB nr. L 109, 22.4.1982, bls. 31);

— 383L0276: Tilskipun ráðsins 83/276/EBE frá 26. maí 1983 (Stjtíð. EB nr. L 151, 9.6.1983, bls. 47);

— 384L0008: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 84/8/EBE frá 14. desember 1983 (Stjtíð. EB nr. L 9, 12.1.1984, bls. 24), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 131, 17.5.1984, bls. 50 og Stjtíð. EB nr. L 135, 22.5.1984, bls. 27;

— 389L0278: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/278/EBE frá 28. mars 1989 (Stjtíð. EB nr. L 109, 20.4.1989, bls. 38), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 114, 27.4.1989, bls. 52.

22. 376L0757: Tilskipun ráðsins 76/757/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi endurskin frá glitmerkjum á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtíð. EB nr. L 262, 27.9.1976, bls. 32), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 109);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 213).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í III. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 4.2:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss“.

23. 376L0758: Tilskipun ráðsins 76/758/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi enda-útmörkunarljós, hliðarljós að aftan og framan og hemlaljós á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtíð. EB nr. L 262, 27.9.1976, bls. 54), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 109);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 213);

— 389L0516: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/516/EBE frá 1. ágúst 1989 (Stjtíð. EB nr. L 265, 12.9.1989, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í III. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 4.2:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss".

24. 376L0759: Tilskipun ráðsins 76/759/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi stefnuljósabúnað vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (Stjtíð. EB nr. L 262, 27.9.1976, bls. 71), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 109);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 213);

— 389L0277: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/277/EBE frá 28. mars 1989 (Stjtíð. EB nr. L 109, 20.4.1989, bls. 25), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 114, 27.4.1989, bls. 52.

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í III. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 4.2:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss".

25. 376L0760: Tilskipun ráðsins 76/760/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ljós sem lýsir á aftara skráningarmerki vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (Stjtíð. EB nr. L 262, 27.9.1976, bls. 85), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 109);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 213).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í I. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 4.2:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss".

26. 376L0761: Tilskipun ráðsins 76/761/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðalljós vélknúinna ökutækja sem virka sem háljós og/eða lágljós og varðandi glóðarþráðarperu fyrir slík aðalljós (Stjtíð. EB nr. L 262, 27.9.1976, bls. 96), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 109);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 213);

— 389L0517: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/517/EBE frá 1. ágúst 1989 (Stjtíð. EB nr. L 265, 12.9.1989, bls. 15).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í VI. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 4.2:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss".

27. 376L0762: Tilskipun ráðsins 76/762/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi þokuljós framan á vélknúnum ökutækjum og þráðarperur fyrir slík ljós (Stjtíð. EB nr. L 262, 27.9.1976, bls. 122), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 109);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 213).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í II. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 4.2:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss".

28. 377L0389: Tilskipun ráðsins 77/389/EBE frá 17. maí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi dráttarbúnað vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 145, 13.6.1977, bls. 41).

29. 377L0538: Tilskipun ráðsins 77/538/EBE frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi þokuljós aftan á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtíð. EB nr. L 220, 29.8.1977, bls. 60), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 284, 10.10.1978, bls. 11, eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 213);

— 389L0518: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/518/EBE frá 1. ágúst 1989 (Stjtíð. EB nr. L 265, 12.9.1989, bls. 24).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í II. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 4.2:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss".

30. 377L0539: Tilskipun ráðsins 77/539/EBE frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi bakkljós á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtíð. EB nr. L 220, 29.8.1977, bls. 72), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 284, 10.10.1978, bls. 11, eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 213).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í II. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 4.2:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss".

31. 377L0540: Tilskipun ráðsins 77/540/EBE frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi stöðuljós á vélknúnum ökutækjum (Stjtíð. EB nr. L 220, 29.8.1977, bls. 83), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 284,10.10.1978, bls. 11, eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 214).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í IV. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 4.2:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss".

32. 377L0541: Tilskipun ráðsins 77/541/EBE frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi öryggisbelti og aðhaldsbúnað í vélknúnum ökutækjum (Stjtíð. EB nr. L 220, 29.8.1977, bls. 95), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 381L0576: Tilskipun ráðsins 81/576/EBE frá 20. júlí 1981 (Stjtíð. EB nr. L 209, 29.7.1981, bls. 32);

— 382L0319: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/319/EBE frá 2. apríl 1982 (Stjtíð. EB nr. L 139, 19.5.1982, bls. 17);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 214);

— 390L0628: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/628/EBE frá 30. október 1990 (Stjtíð. EB nr. L 341, 6.12.1990, bls. 1).

Samningsaðilar geta til 1. júlí 1997 neitað að setja á markað ökutæki í flokkum M1, M2 og M3 fullnægi öryggisbelti eða aðhaldsbúnaður ekki kröfum tilskipunar 77/541/EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 90/628/EBE, en geta ekki neitað að setja á markað ökutæki sem fullnægja kröfum þessara tilskipana. EFTA-ríkin hafa aðeins heimild til að veita EBE-gerðarviðurkenningu samkvæmt þessum tilskipunum frá þeim degi sem þau beita umræddum tilskipunum að fullu.

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í III. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 1.1.1:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss".

33. 377L0649: Tilskipun ráðsins 77/649/EBE frá 27. september 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sjónsvið ökumanna vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 267, 19.10.1977, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 150, 6.6.1978, bls. 6, eins og henni var breytt með:

— 381L0643: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/643/EBE frá 29. júlí 1981 (Stjtíð. EB nr. L 231, 15.8.1981, bls. 41);

— 388L0366: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/366/EBE frá 17. maí 1988 (Stjtíð. EB nr. L 181, 12.7.1988, bls. 40).

34. 378L0316: Tilskipun ráðsins 78/316/EBE frá 21. desember 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi innri stjórnbúnað vélknúinna ökutækja (merkingu stjórnrofa, talnamæla og merkjabúnaðar) (Stjtíð. EB nr. L 81, 28.3.1978, bls. 3).

35. 378L0317: Tilskipun ráðsins 78/317/EBE frá 21. desember 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi upphitun og rakahreinsun á rúðum vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 81, 28.3.1978, bls. 27), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 194, 19.7.1978, bls. 29.

36. 378L0318: Tilskipun ráðsins 78/318/EBE frá 21. desember 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi þurrku- og sprautubúnað vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 81, 28.3.1978, bls. 49), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 194, 19.7.1978, bls. 30.

37. 378L0548: Tilskipun ráðsins 78/548/EBE frá 12. júní 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hitakerfi í farþegarými vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 168, 26.6.1978, bls. 40).

38. 378L0549: Tilskipun ráðsins 78/549/EBE frá 12. júní 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hjólhlífar vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 168, 26.6.1978, bls. 45).

39. 378L0932: Tilskipun ráðsins 78/932/EBE frá 16. október 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi höfuðpúða á sætum vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 325, 20.11.1978, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 329, 25.11.1982, bls. 31, eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 214).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í VI. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 1.1.1:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss".

40. 378L1015: Tilskipun ráðsins 78/1015/EBE frá 23. nóvember 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfileg hávaðamörk og útblásturskerfi bifhjóla (Stjtíð. EB nr. L 349, 13.12.1978, bls. 21), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 214);

— 387L0056: Tilskipun ráðsins 87/56/EBE frá 18. desember1986 (Stjtíð. EB nr. L 24, 27.1.1987, bls. 42);

— 389L0235: Tilskipun ráðsins 89/235/EBE frá 30. mars 1989 (Stjtíð. EB nr. L 98, 11.4.1989, bls. 1).

EFTA-ríkin geta beitt innlendri löggjöf fram til 1. janúar 1995, meðal annars neitað að láta skrá, selja, taka í notkun eða í þjónustu vélhjól, vegna hávaða þeirra og útblásturskerfis, sem falla undir gildissvið viðkomandi tilskipunar og fullnægja kröfum tilskipunar 78/1015/EBE, eins og henni var síðast breytt. Frá 1. janúar 1995 geta EFTA-ríkin áfram beitt eigin löggjöf en þeim ber að heimila frjálsa för á grundvelli réttarreglna bandalagsins. Allar tillögur sem miða að því að breyta, staðfæra, færa út eða á annan hátt að móta réttarreglur bandalagsins í málefnum sem tilskipunin nær til skulu falla undir almennu ákvæðin um ákvarðanatöku í samningi þessum.

EFTA-ríkjunum verður ekki heimilt að veita vottorð samkvæmt tilskipuninni fyrr en 1. janúar 1995.

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 2. gr. skal bæta við eftirfarandi undirliðum:

„— „Typengenehmigung“ í austurrískum lögum,
— „tyyppihyväksyntä“/ „typgodkännande“ í finnskum lögum,
— „gerðarviðurkenning“ í íslenskum lögum,
— „Typengenehmigung“ í lögum Liechtenstein,
— „typegodkjenning“ í norskum lögum,
— „typgodkännande“ í sænskum lögum,
— „Typengenehmigung“/„approbation du type“/„approvazione del tipo“ í svissneskum lögum“.

b) Í II. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 3.1.3:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss“.

41. 380L0780: Tilskipun ráðsins 80/780/EBE frá 22. júlí 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi baksýnisspegla á bifhjólum með eða án hliðarvagna og varðandi festingu þeirra á slík ökutæki (Stjtíð. EB nr. L 229, 30.8.1980, bls. 49), eins og henni var breytt með:

— 380L1272: Tilskipun ráðsins 80/1272/EBE frá 22. desember 1980 (Stjtíð. EB nr. L 375, 31.12.1980, bls. 73);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 214).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í 8. gr. skal bæta við eftirfarandi undirliðum:

„— „Typengenehmigung“ í austurrískum lögum,
— „tyyppihyväksyntä“/ „typgodkännande“ í finnskum lögum,
— „gerðarviðurkenning“ í íslenskum lögum,
— „Typengenehmigung“ í lögum Liechtenstein,
— „typegodkjenning“ í norskum lögum,
— „typgodkännande“ í sænskum lögum,
— „Typengenehmigung“/„approbation du type“/„approvazione del tipo“ í svissneskum lögum“.

42. 380L1268: Tilskipun ráðsins 80/1268/EBE frá 16. desember 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi eldsneytisnotkun vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 375, 31.12.1980, bls. 36), eins og henni var breytt með:

— 389L0491: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/491/EBE frá 17. júlí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 238, 15.8.1989, bls. 43).

43. 380L1269: Tilskipun ráðsins 80/1269/EBE frá 16. desember 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi vélarafl vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 375, 31.12.1980, bls. 46), eins og henni var breytt með:

— 388L0195: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/195/EBE frá 24. mars 1988 (Stjtíð. EB nr. L 92, 9.4.1988, bls. 50), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 105, 26.4.1988, bls. 34;

— 389L0491: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/491/EBE frá 17. júlí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 238, 15.8.1989, bls. 43).

44. 388L0077: Tilskipun ráðsins 88/77/EBE frá 3. desember 1987 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til nota í ökutækjum (Stjtíð. EB nr. L 36, 9.2.1988, bls. 33).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í I. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 5.1.3:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss".

45. 389L0297: Tilskipun ráðsins 89/297/EBE frá 13. apríl 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hliðarvörn á tilteknum vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtíð. EB nr. L 124, 5.5.1989, bls. 1).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirfarandi gerða:

46. 377Y0726(01): Ályktun ráðsins frá 29. júní 1977 um EBE-heildargerðarviðurkenningu fyrir fólksbifreiðir (Stjtíð. EB nr. C 177, 26.7.1977, bls. 1).

47. C/281/88/bls. 9: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar um málsmeðferð við gerðarviðurkenningu og skráningu ökutækja sem hafa áður verið skráð í öðru aðildarríki (Stjtíð. EB nr. C 281, 4.11.1988, bls. 9).

II. LANDBÚNAÐARDRÁTTARVÉLAR

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 374L0150: Tilskipun ráðsins 74/150/EBE frá 4. mars 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi gerðarviðurkenningu á landbúnaðardráttarvélum á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 84, 28.3.1974, bls. 10), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 226, 18.8.1976, bls.16, eins og henni var breytt með:

   — 379L0694: Tilskipun ráðsins 79/694/EBE frá 24. júlí 1979 (Stjtíð. EB nr. L 205, 13.8.1979, bls. 17);

   — 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 17);

   — 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 212);

   — 388L0297: Tilskipun ráðsins 88/297/EBE frá 3. maí 1988 (Stjtíð. EB nr. L 126, 20.5.1988, bls. 52).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Í a-lið 2. gr. skal bæta við eftirfarandi undirliðum:

   „— „Typengenehmigung“ í austurrískum lögum,

   — „tyyppihyväksyntä“/ „typgodkännande“ í finnskum lögum,

   — „gerðarviðurkenning“ í íslenskum lögum,

   — „Typengenehmigung“ í lögum Liechtenstein,

   — „typegodkjenning“ í norskum lögum,

   — „typgodkännande“ í sænskum lögum,

   — „Typengenehmigung“/„approbation du type“/„approvazione del tipo“ í svissneskum lögum“.

2. 374L0151: Tilskipun ráðsins 74/151/EBE frá 4. mars 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tiltekna hluta og eiginleika landbúnaðardráttarvéla á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 84, 28.3.1974, bls. 25), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 226, 18.8.1976, bls. 16, eins og henni var breytt með:

   — 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45);

   — 388L0410: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/410/EBE frá 21. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 200, 26.7.1988, bls. 27).

3. 374L0152: Tilskipun ráðsins 74/152/EBE frá 4. mars 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hámarkshraða ákveðinn með hönnun og burðarpalla landbúnaðardráttarvéla á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 84, 28.3.1974, bls. 33), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 226, 18.8.1976, bls. 16, eins og henni var breytt með:

— 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45);

— 388L0412: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/412/EBE frá 22. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 200, 26.7.1988, bls. 31).

4. 374L0346: Tilskipun ráðsins 74/346/EBE frá 25. júní 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi baksýnisspegla á landbúnaðardráttarvélum á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 191, 15.7.1974, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 226, 18.8.1976, bls. 16, eins og henni var breytt með:

— 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45).

5. 374L0347: Tilskipun ráðsins 74/347/EBE frá 25. júní 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sjónsvið og rúðuþurrkur á landbúnaðardráttarvélum á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 191, 15.7.1974, bls. 5), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 226, 18.8.1976, bls. 16, eins og henni var breytt með:

— 379L1073: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/1073/EBE frá 22. nóvember 1979 (Stjtíð. EB nr. L 331, 27.12.1979, bls. 20);

— 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45).

6. 375L0321: Tilskipun ráðsins 75/321/EBE frá 20. maí 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi stýrisbúnað landbúnaðardráttarvéla á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 147, 9.6.1975, bls. 24), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 226, 18.8.1976, bls. 16, eins og henni var breytt með:

— 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45);

— 388L0411: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/411/EBE frá 21. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 200, 26.7.1988, bls. 30).

7. 375L0322: Tilskipun ráðsins 75/322/EBE frá 20. maí 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn rafsegultruflunum frá hreyflum með neistakveikju í landbúnaðardráttarvélum á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 147, 9.6.1975, bls. 28), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 226, 18.8.1976, bls. 16, eins og henni var breytt með:

— 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45).

8. 376L0432: Tilskipun ráðsins 76/432/EBE frá 6. apríl 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hemlabúnað landbúnaðardráttarvéla á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 122, 8.5.1976, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 226, 18.8.1976, bls. 16, eins og henni var breytt með:

— 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45).

9. 376L0763: Tilskipun ráðsins 76/763/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi farþegasæti í landbúnaðardráttarvélum á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 262, 27.9.1976, bls. 135), eins og henni var breytt með:

— 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45).

10. 377L0311: Tilskipun ráðsins 77/311/EBE frá 29. mars 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hávaðamörk fyrir ökumenn landbúnaðardráttarvéla á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 105, 28.4.1977, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45).

11. 377L0536: Tilskipun ráðsins 77/536/EBE frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi veltigrindur á landbúnaðardráttarvélum á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 220, 29.8.1977, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 213);

— 389L0680: Tilskipun ráðsins 89/680/EBE frá 21. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 398, 30.12.1989, bls. 26).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í VI. viðauka bætist eftirtalið við:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss“.

12. 377L0537: Tilskipun ráðsins 77/537/EBE frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til nota í landbúnaðardráttarvélum á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 220, 29.8.1977, bls. 38), eins og henni var breytt með:

— 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45).

13. 378L0764: Tilskipun ráðsins 78/764/EBE frá 25. júlí 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ökumannssæti í landbúnaðardráttarvélum á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 255, 18.9.1978, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45);

— 383L0190: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 83/190/EBE frá 28. mars 1983 (Stjtíð. EB nr. L 109, 26.4.1983, bls. 13);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 214);

— 388L0465: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/465/EBE frá 30. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 228, 17.8.1988, bls. 31).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í II. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 3.5.2.1:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss".

14. 378L0933: Tilskipun ráðsins 78/933/EBE frá 17. október 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ljósa- og ljósmerkjabúnað landbúnaðardráttarvéla á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 325, 20.11.1978, bls. 16), eins og henni var breytt með:

— 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45).

15. 379L0532: Tilskipun ráðsins 79/532/EBE frá 17. maí 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi gerðarviðurkenningu íhluta fyrir ljósa- og ljósmerkjabúnað landbúnaðardráttarvéla á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 145, 13.6.1979, bls. 16), eins og henni var breytt með:

— 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45).

16. 379L0533: Tilskipun ráðsins 79/533/EBE frá 17. maí 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tengibúnað og bakkskiptingu á landbúnaðardráttarvélum á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 145, 13.6.1979, bls. 20), eins og henni var breytt með:

— 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45).

17. 379L0622: Tilskipun ráðsins 79/622/EBE frá 25. júní 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi veltigrindur á landbúnaðardráttarvélum á hjólum (kyrrstöðuprófun) (Stjtíð. EB nr. L 179, 17.7.1979, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 382L0953: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/953/EBE frá 15. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 386, 31.12.1982, bls. 31);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 214);

— 388L0413: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/413/EBE frá 22. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 200, 26.7.1988, bls. 32).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í VI. viðauka bætist eftirtalið við:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss“.

18. 380L0720: Tilskipun ráðsins 80/720/EBE frá 24. júní 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi athafnarými, aðgang að ökumannssæti og dyr og glugga á landbúnaðardráttarvélum á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 194, 28.7.1980, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 382L0890: Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45);

— 388L0414: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/414/EBE frá 22. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 200, 26.7.1988, bls. 34).

19. 386L0297: Tilskipun ráðsins 86/297/EBE frá 26. maí 1986 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aflúttak á landbúnaðardráttarvélum á hjólum og hlífar fyrir það (Stjtíð. EB nr. L 186, 8.7.1986, bls. 19).

20. 386L0298: Tilskipun ráðsins 86/298/EBE frá 26. maí 1986 um aftanásettar veltigrindur fyrir landbúnaðardráttarvélar á hjólum með lítilli sporvídd (Stjtíð. EB nr. L 186, 8.7.1986, bls. 26), eins og henni var breytt með:

— 389L0682: Tilskipun ráðsins 89/682/EBE frá 21. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 398, 30.12.1989, bls. 29).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í VI. viðauka bætist eftirtalið við:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss".

21. 386L0415: Tilskipun ráðsins 86/415/EBE frá 24. júlí 1986 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi uppsetningu, staðsetningu, gang og auðkenningu stjórnbúnaðar fyrir landbúnaðardráttarvélar á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 240, 26.8.1986, bls. 1).

22. 387L0402: Tilskipun ráðsins 87/402/EBE frá 25. júní 1987 um veltigrindur framan við ökumannssæti á landbúnaðardráttarvélum á hjólum með lítilli sporvídd (Stjtíð. EB nr. L 220, 8.8.1987, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 389L0681: Tilskipun ráðsins 89/681/EBE frá 21. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 398, 30.12.1989, bls. 27).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í VII. viðauka bætist eftirtalið við:

„12 fyrir Austurríki,
17 fyrir Finnland,
IS fyrir Ísland,
FL fyrir Liechtenstein,
16 fyrir Noreg,
5 fyrir Svíþjóð,
14 fyrir Sviss".

23. 389L0173: Tilskipun ráðsins 89/173/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tiltekna íhluta og eiginleika landbúnaðardráttarvéla á hjólum (Stjtíð. EB nr. L 67, 10.3.1989, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í III. viðauka A bætist eftirtalið við neðanmálsgrein 1 við tölul. 5.4.1:

„12 fyrir Austurríki, 17 fyrir Finnland, IS fyrir Ísland, FL fyrir Liechtenstein, 16 fyrir Noreg, 5 fyrir Svíþjóð, 14 fyrir Sviss".

b) Í V. viðauka bætist eftirtalið við svigagreinina í tölul. 2.1.3:

„12 fyrir Austurríki, 17 fyrir Finnland, IS fyrir Ísland, FL fyrir Liechtenstein, 16 fyrir Noreg, 5 fyrir Svíþjóð, 14 fyrir Sviss".

III. LYFTI- OG FLUTNINGABÚNAÐUR

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 373L0361: Tilskipun ráðsins 73/361/EBE frá 19. nóvember 1973 um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna um vottun og merkingu á stálvírum, keðjum og krókum (Stjtíð. EB nr. L 335, 5.12.1973, bls. 51), eins og henni var breytt með:

— 376L0434: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 76/434/EBE frá 13. apríl 1976 (Stjtíð. EB nr. L 122, 8.5.1976, bls. 20).

2. 384L0528: Tilskipun ráðsins 84/528/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar sameiginleg ákvæði um lyfti- og flutningabúnað (Stjtíð. EB nr. L 300, 19.11.1984, bls. 72), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 214);

— 388L0665: Tilskipun ráðsins 88/665/EBE frá 21. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 382, 31.12.1988, bls. 42).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í I. viðauka bætist eftirtalið við svigagreinina í tölul. 3:

„A fyrir Austurríki, CH fyrir Sviss, FL fyrir Liechtenstein, IS fyrir Ísland, N fyrir Noregur, S fyrir Svíþjóð og SF fyrir Finnland".

3. 384L0529: Tilskipun ráðsins 84/529/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi rafknúnar lyftur (Stjtíð. EB nr. L 300, 19.11.1984, bls. 86), eins og henni var breytt með:

— 386L0312: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 86/312/EBE frá 18. júní 1986 (Stjtíð. EB nr. L 196, 18.7.1986, bls. 56);

— 390L0486: Tilskipun ráðsins 90/486/EBE frá 17. september 1990 (Stjtíð. EB nr. L 270, 2.10.1990, bls. 21).

4. 386L0663: Tilskipun ráðsins 86/663/EBE frá 22. desember 1986 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sjálfknúna lyftara og dráttartæki (Stjtíð. EB nr. L 384, 31.12.1986, bls. 12), eins og henni var breytt með:

— 389L0240: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/240/EBE frá 16. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 100, 12.4.1989, bls. 1).

IV. HEIMILISTÆKI

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 379L0530: Tilskipun ráðsins 79/530/EBE frá 14. maí 1979 um að tilgreina orkunotkun heimilistækja með merkingu (Stjtíð. EB nr. L 145, 13.6.1979, bls. 1).

2. 379L0531: Tilskipun ráðsins 79/531/EBE frá 14. maí 1979 um beitingu tilskipunar 79/530/EBE um að tilgreina orkunotkun heimilistækja með merkingu að því er varðar rafmagnsbökunarofna (Stjtíð. EB nr. L 145, 13.6.1979, bls. 7), eins og henni var breytt með:

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 227).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Í I. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 3.1.1:

      „sähköuuni á finnsku (FI)

      rafmagnsbökunarofn á íslensku (IS)

      elektrisk stekeovn á norsku (N)

      elektrisk ugn á sænsku (S)".

   b) Í I. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 3.1.3:

      „käyttötilavuus á finnsku (FI)

      nýtanlegt rými á íslensku (IS)

      nyttevolum á norsku (N)

      nyttovolym á sænsku (S)".

   c) Í I. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 3.1.5.1:

      „esilämmityskulutus 200 °C:een á finnsku (FI)

      forhitunarnotkun í 200 °C á íslensku (IS)

      energiforbruk ved oppvarming til 200 °C á norsku (N)

      Energiförbrukning vid uppvärmning til 200 °C á sænsku (S)

      vakiokulutus (yhden tunnin aikana 200 °C:ssa á finnsku (FI)

      jafnstöðunotkun (ein klukkustund við 200 °C) á íslensku (IS)

      energiforbruk for å opprettholde en bestemt temperatur (en time på 200 °C) á norsku (N)

      Energiförbrukning för att upprätthålla en temperatur (på 200 °C i en timme) á sænsku (S)

      KOKONAISKULUTUS á finnsku (FI)

      ALLS á íslensku (IS)

      TOTALT á norsku (N)

      TOTALT á sænsku (S)".

d) Í I. viðauka bætist eftirtalið við tölul. 3.1.5.3:

„puhdistusvaiheen kulutus á finnsku (FI)

hreinsilotunotkun á íslensku (IS)

energiforbruk for en rengjøringsperiode á norsku (N)

Energiförbrukning vid en rengöringsprocess á sænsku (S)".

e) Eftirfarandi viðaukar bætast við:

II. VIÐAUKI h)

(teikningar með upplýsingunum á finnsku)

II. VIÐAUKI i)

(teikningar með upplýsingunum á íslensku)

II. VIÐAUKI j)

(teikningar með upplýsingunum á norsku)

II. VIÐAUKI k)

(teikningar með upplýsingunum á sænsku).

3. 386L0594: Tilskipun ráðsins 86/594/EBE frá 1. desember 1986 um hávaða sem berst í lofti frá heimilistækjum (Stjtíð. EB nr. L 344, 6.12.1986, bls. 24).

V. GASTÆKI

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 378L0170: Tilskipun ráðsins 78/170/EBE frá 13. febrúar 1978 um hæfni tækja til upphitunar húsnæðis og öflunar heits vatns í nýjum eða eldri byggingum, sem eru ekki notaðar til atvinnurekstrar, og um einangrun hita- og neysluvatnskerfa í nýjum byggingum sem eru ekki notaðar til atvinnurekstrar (Stjtíð. EB nr. L 52, 23.2.1978, bls. 32). ([1])

2. 390L0396: Tilskipun ráðsins 90/396/EBE frá 29. júní 1990 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tæki sem brenna gasi (Stjtíð. EB nr. L 196, 26.7.1990, bls. 15).

([1]) Einungis birt hér í upplýsingaskyni. Sjá IV. viðauka um orku vegna beitingar.

VI. BYGGINGARSVÆÐI OG BÚNAÐUR

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 379L0113: Tilskipun ráðsins 79/113/EBE frá 19. desember 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna um að ákvarða hávaðastig véla og búnaðar á byggingarsvæðum (Stjtíð. EB nr. L 33, 8.2.1979, bls. 15), eins og henni var breytt með:

   — 381L1051: Tilskipun ráðsins 81/1051/EBE frá 7. desember 1981 (Stjtíð. EB nr. L 376, 30.12.1981, bls. 49);

   — 385L0405: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/405/EBE frá 11. júlí 1985 (Stjtíð. EB nr. L 233, 30.8.1985, bls. 9).

2. 384L0532: Tilskipun ráðsins 84/532/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sameiginleg ákvæði um vélar og búnað á byggingarsvæðum (Stjtíð. EB nr. L 300, 19.11.1984, bls. 111), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 41, 12.2.1985, bls. 15, eins og henni var breytt með:

   — 388L0665: Tilskipun ráðsins 88/665/EBE frá 21. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 382, 31.12.1988, bls. 42).

3. 384L0533: Tilskipun ráðsins 84/533/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðaflsstig loftpressna (Stjtíð. EB nr. L 300, 19.11.1984, bls. 123), eins og henni var breytt með:

   — 385L0406: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/406/EBE frá 11. júlí 1985 (Stjtíð. EB nr. L 233, 30.8.1985, bls. 11).

4. 384L0534: Tilskipun ráðsins 84/534/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðaflsstig byggingarkrana (Stjtíð. EB nr. L 300, 19.11.1984, bls. 130), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 41, 12.2.1985, bls. 15, eins og henni var breytt með:

   — 387L0405: Tilskipun ráðsins 87/405/EBE frá 25. júní 1987 (Stjtíð. EB nr. L 220, 8.8.1987, bls. 60).

5. 384L0535: Tilskipun ráðsins 84/535/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðaflsstig rafsuðuvéla (Stjtíð. EB nr. L 300, 19.11.1984, bls. 142), eins og henni var breytt með:

   — 385L0407: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/407/EBE frá 11. júlí 1985 (Stjtíð. EB nr. L 233, 30.8.1985, bls. 16).

6. 384L0536: Tilskipun ráðsins 84/536/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðaflsstig vélknúinna rafala (Stjtíð. EB nr. L 300, 19.11.1984, bls. 149), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 41, 12.2.1985, bls. 17, eins og henni var breytt með:

   — 385L0408: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/408/EBE frá 11. júlí 1985 (Stjtíð. EB nr. L 233, 30.8.1985, bls. 18).

7. 384L0537: Tilskipun ráðsins 84/537/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðaflsstig vélknúinna handverkfæra fyrir múrbrot og fleygun (Stjtíð. EB nr. L 300, 19.11.1984, bls. 156), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 41 12.2.1985, bls. 17, eins og henni var breytt með:

— 385L0409: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/409/EBE frá 11. júlí 1985 (Stjtíð. EB nr. L 233, 30.8.1985, bls. 20).

8. 386L0295: Tilskipun ráðsins 86/295/EBE frá 26. maí 1986 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi veltigrindur fyrir tiltekin byggingarsvæði (Stjtíð. EB nr. L 186, 8.7.1986, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í IV. viðauka bætist eftirtalið við svigagreinina:

„A fyrir Austurríki, CH fyrir Sviss, FL fyrir Liechtenstein, IS fyrir Ísland, N fyrir Noregur, S fyrir Svíþjóð og SF fyrir Finnland".

9. 386L0296: Tilskipun ráðsins 86/296/EBE frá 26. maí 1986 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi varnarhlífar vegna fallandi hluta fyrir tiltekin byggingarsvæði (Stjtíð. EB nr. L 186, 8.7.1986, bls. 10).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í IV. viðauka bætist eftirtalið við svigagreinina:

„A fyrir Austurríki, CH fyrir Sviss, FL fyrir Liechtenstein, IS fyrir Ísland, N fyrir Noregur, S fyrir Svíþjóð og SF fyrir Finnland".

10. 386L0662: Tilskipun ráðsins 86/662/EBE frá 22. desember 1986 um takmörkun hávaða frá vökva- og víragröfum, jarðýtum, hjóla- og beltaskóflum og traktorsgröfum (Stjtíð. EB nr. L 384, 31.12.1986, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 389L0514: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/514/EBE frá 2. ágúst 1989 (Stjtíð. EB nr. L 253, 30.8.1989, bls. 35).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirfarandi gerða:

11. Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um samræmdar aðferðir við hávaðamælingar á byggingarsvæðum (samþykkt 3.1.1981).

12. 386X0666: Tilmælum ráðsins 86/666/EBE frá 22. desember 1986 um brunavarnir í starfandi hótelum (Stjtíð. EB nr. L 384, 31.12.1986, bls. 60).

VII. AÐRAR VÉLAR

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 384L0538: Tilskipun ráðsins 84/538/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðaflsstig garðsláttuvéla (Stjtíð. EB nr. L 300, 19.11.1984, bls. 171), eins og henni var breytt með:

   — 387L0252: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/252/EBE frá 7. apríl 1987 (Stjtíð. EB nr. L 117, 5.5.1987, bls. 22), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 158, 18.6.1987, bls. 31;

   — 388L0180: Tilskipun ráðsins 88/180/EBE frá 22. mars 1988 (Stjtíð. EB nr. L 81, 26.3.1988, bls. 69);

   — 388L0181: Tilskipun ráðsins 88/181/EBE frá 22. mars 1988 (Stjtíð. EB nr. L 81, 26.3.1988, bls. 71).

VIII. ÞRÝSTIHYLKI

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 375L0324: Tilskipun ráðsins 75/324/EBE frá 20. maí 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi úðabrúsa (Stjtíð. EB nr. L 147, 9.6.1975, bls. 40).

2. 376L0767: Tilskipun ráðsins 76/767/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sameiginleg ákvæði um þrýstihylki og aðferðir við eftirlit með þeim (Stjtíð. EB nr. L 262, 27.9.1976, bls. 153), eins og henni var breytt með:

   — 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 213);

   — 388L0665: Tilskipun ráðsins 88/665/EBE frá 21. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 382, 31.12.1988, bls. 42).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Við fyrsta undirlið í tölulið 3.1 í I. viðauka og við fyrsta undirlið í tölulið 3.1.1.1.1 í II. viðauka bætist eftirtalið við svigagreinina:

   „A fyrir Austurríki, CH fyrir Sviss, FL fyrir Liechtenstein, IS fyrir Ísland, N fyrir Noregur, S fyrir Svíþjóð og SF fyrir Finnland".

3. 384L0525: Tilskipun ráðsins 84/525/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi saumlausa gashólka úr stáli (Stjtíð. EB nr. L 300, 19.11.1984, bls. 1).

4. 384L0526: Tilskipun ráðsins 84/526/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi saumlausa gashólka úr hreinu áli og álblöndu (Stjtíð. EB nr. L 300, 19.11.1984, bls. 20).

5. 384L0527: Tilskipun ráðsins 84/527/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi soðna gashólka úr hreinu stáli (Stjtíð. EB nr. L 300, 19.11.1984, bls. 48).

6. 387L0404: Tilskipun ráðsins 87/404/EBE frá 25. júní 1987 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi einföld þrýstihylki (Stjtíð. EB nr. L 220, 8.8.1987, bls. 48), eins og henni var breytt með:

   — 390L0488: Tilskipun ráðsins 90/488/EBE frá 17. september 1990 (Stjtíð. EB nr. L 270, 2.10.1990, bls. 25).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirfarandi gerðar:

7. 389X0349: Tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 89/349/EBE frá 13. apríl 1989 um að draga úr notkun klórflúrkolefna í úðaiðnaði (Stjtíð. EB nr. L 144, 27.5.1989, bls. 56).

IX. MÆLITÆKI

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 371L0316: Tilskipun ráðsins 71/316/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sameiginleg ákvæði um mælitæki og aðferðir við mælifræðilegt eftirlit (Stjtíð. EB nr. L 202, 6.9.1971, bls. 1), eins og henni var breytt með:

   — 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 118);

   — 372L0427: Tilskipun ráðsins 72/427/EBE frá 19. desember 1972 (Stjtíð. EB nr. L 291, 28.12.1972, bls. 156);

   — 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 109);

   — 383L0575: Tilskipun ráðsins 83/575/EBE frá 26. október 1983 (Stjtíð. EB nr. L 332, 28.11.1983, bls. 43);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 212);

   — 387L0354: Tilskipun ráðsins 87/354/EBE frá 25. júní 1987 (Stjtíð. EB nr. L 192, 11.7.1987, bls. 43);

   — 388L0665: Tilskipun ráðsins 88/665/EBE frá 21. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 382, 31.12.1988, bls. 42).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Við fyrsta undirlið í tölulið 3.1 í I. viðauka og við fyrsta undirlið í a-lið í tölulið 3.1.1.1.1 II. viðauka bætist eftirtalið við svigagreinina:

      „A fyrir Austurríki, CH fyrir Sviss, FL fyrir Liechtenstein, IS fyrir Ísland, N fyrir Noregur, S fyrir Svíþjóð og SF fyrir Finnland".

   b) Bæta skal táknunum A, CH, FL, IS, N, S og SF við teikningarnar sem vísað er til í tölulið 3.2.1 í II. viðauka.

2. 371L0317: Tilskipun ráðsins 71/317/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi 5 – 50 kg rétthyrningslaga lóð í millinákvæmnisflokki og 1 – 10 kg sívöl lóð í millinákvæmnisflokki (Stjtíð. EB nr. L 202, 6.9.1971, bls. 14).

3. 371L0318: Tilskipun ráðsins 71/318/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi rennslismæla fyrir gasrúmmál (Stjtíð. EB nr. L 202, 6.9.1971, bls. 21), eins og henni var breytt með:

— 374L0331: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 74/331/EBE frá 12. júní 1974 (Stjtíð. EB nr. L 189, 12.7.1974, bls. 9);

— 378L0365: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 78/365/EBE frá 31. mars 1978 (Stjtíð. EB nr. L 104, 18.4.1978, bls. 26);

— 382L0623: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/623/EBE frá 1. júlí 1982 (Stjtíð. EB nr. L 252, 27.8.1982, bls. 5).

4. 371L0319: Tilskipun ráðsins 71/319/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi rennslismæla fyrir vökva aðra en vatn (Stjtíð. EB nr. L 202, 6.9.1971, bls. 32).

5. 371L0347: Tilskipun ráðsins 71/347/EBE frá 12. október 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna um að ákvarða hektólítraþyngd kornvöru (Stjtíð. EB nr. L 239, 25.10.1971, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 119);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 109);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 212).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í a-lið 1. gr. bætist eftirtalið við á milli sviganna:

„„EY hehtolitrapaino“ (á finnsku)

„EB-hektólítraþyngd“ (á íslensku)

„EF hektolitervekt“ (á norsku)

„EG hektolitervikt“ (á sænsku)“.

6. 371L0348: Tilskipun ráðsins 71/348/EBE frá 12. október 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi viðbótarbúnað með rennslismælum fyrir vökva aðra en vatn (Stjtíð. EB nr. L 239, 25.10.1971, bls. 9), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 119);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 109);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 212).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í IV. kafla viðaukans bætist eftirtalið við aftast í þætti 4.8.1:

„10 Groschen (Austurríki)

10 penniä/ 10 penni (Finnland)

10 aurar (Ísland)

1 Rappen (Liechtenstein)

10 øre (Noregur)

1 öre (Svíþjóð)

1 Rappen/1 centime/1 centesimo (Sviss)".

7. 371L0349: Tilskipun ráðsins 71/349/EBE frá 12. október 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna um kvörðun á tönkum skipa (Stjtíð. EB nr. L 239, 25.10.1971, bls. 15).

8. 373L0360: Tilskipun ráðsins 73/360/EBE frá 19. nóvember 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi vogir sem eru ekki sjálfvirkar (Stjtíð. EB nr. L 335, 5.12.1973, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 376L0696: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 76/696/EBE frá 27. júlí 1976 (Stjtíð. EB nr. L 236, 27.8.1976, bls. 26);

— 382L0622: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/622/EBE frá 1. júlí 1982 (Stjtíð. EB nr. L 252, 27.8.1982, bls. 2);

— 390L0384: Tilskipun ráðsins 90/384/EBE frá 20. júní 1990 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi vogarbúnað sem er ekki sjálfvirkur (Stjtíð. EB nr. L 189, 20.7.1990, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 258, 22.9.1990, bls. 35.

9. 373L0362: Tilskipun ráðsins 73/362/EBE frá 19. nóvember 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi lengdarmælingar (Stjtíð. EB nr. L 335, 5.12.1973, bls. 56), eins og henni var breytt með:

— 378L0629: Tilskipun ráðsins 78/629/EBE frá 19. júní 1978 (Stjtíð. EB nr. L 206, 29.7.1978, bls. 8);

— 385L0146: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/146/EBE frá 31. janúar 1985 (Stjtíð. EB nr. L 54, 23.2.1985, bls. 29).

10. 374L0148: Tilskipun ráðsins 74/148/EBE frá 4. mars 1974 samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi lóð sem eru frá 1 mg og upp í 50 kg að þyngd í hærri nákvæmnisflokkum (Stjtíð. EB nr. L 84, 28.3.1974, bls. 3).

11. 375L0033: Tilskipun ráðsins 75/33/EBE frá 17. desember 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi rennslismæla fyrir kalt vatn (Stjtíð. EB nr. L 14, 20.1.1975, bls. 1).

12. 375L0106: Tilskipun ráðsins 75/106/EBE frá 19. desember 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tilgreint rúmmál tiltekins forpakkaðs vökva (Stjtíð. EB nr. L 42, 15.2.1975, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 324, 16.12.1975, bls. 31, eins og henni var breytt með:

— 378L0891: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 78/891/EBE frá 28. september 1978 (Stjtíð. EB nr. L 311, 4.11.1978, bls. 21);

— 379L1005: Tilskipun ráðsins 79/1005/EBE frá 23. nóvember 1979 (Stjtíð. EB nr. L 308, 4.12.1979, bls. 25);

— 385L0010: Tilskipun ráðsins 85/10/EBE frá 18. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 4, 5.1.1985, bls. 20);

— 388L0316: Tilskipun ráðsins 88/316/EBE frá 7. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 143, 10.6.1988, bls. 26), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 189, 20.7.1988, bls. 28;

— 389L0676: Tilskipun ráðsins 89/676/EBE frá 21. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 398, 30.12.1989, bls. 18).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Leyfilegt er til 31. desember 1996 að markaðssetja vörur sem eru tilgreindar í a-lið 1. liðar í III. viðauka, þegar þeim er pakkað í umbúðir sem má skila, í umbúðum með eftirfarandi rúmtak:

í Sviss og Liechtenstein: 0,7 lítrar;

í Svíþjóð: 0,7 lítrar;

í Noregi: 0,35 – 0,7 lítrar;

í Austurríki: 0,7 lítrar.

Í Noregi er leyfilegt til 31. desember 1996 að markaðssetja vörur sem eru tilgreindar í a-lið 3. liðar í III. viðauka, þegar þeim er pakkað í umbúðir sem má skila, í umbúðum sem taka 0,35 – 0,7 lítra.

Í Svíþjóð er leyfilegt til 31. desember 1996 að markaðssetja vörur sem eru tilgreindar í 4. lið III. viðauka, þegar þeim er pakkað í umbúðir sem má skila, í umbúðum með 0,375 – 0,75 lítra rúmtaki.

Í Noregi er leyfilegt til 31. desember 1996 að markaðssetja vörur sem eru tilgreindar í a- og b-lið 8. liðar í III. viðauka, þegar þeim er pakkað í umbúðir sem má skila, í umbúðum með 0,35 lítra rúmtaki.

Frá 1. janúar 1993 ber EFTA-ríkjunum að tryggja frjálsa dreifingu vara sem settar eru á markað í samræmi við kröfur tilskipunar 75/106, eins og henni var síðast breytt.

b) Í stað vinstri dálks III. viðauka komi eftirfarandi:

		Drykkjarvörur
1.	a)	Vín úr nýjum þrúgum; nýtt þrúguþykkni sem gerjun hefur verið stöðvuð í með íblöndun alkóhóls, að meðtöldu víni löguðu úr ógerjuðum þrúgusafa blönduðum alkóhóli, að undanskildu víni sem er skráð í sameiginlegu tollskránni undir númerum 22.05 A og B/ST-númer 2204 10, 2204 21 og 2204 29 og líkjörar (SAM-númer úr 22.05 C/ST-númer úr 2204); þrúguþykkni í gerjun eða sem gerjun hefur verið stöðvuð í með öðrum hætti en íblöndun alkóhóls (SAM-númer 22.04/ST-númer 2204 30)
	b)	„Gul" vín þar sem leyfilegt er að nota eftirfarandi upprunamerkingu: „Côtes du Jura", „Arbois", „L'Etoile" og „Château-Chalon"
	c)	Aðrar ófreyðandi gerjaðar drykkjarvörur t.d. eplavín, peruvín og mjöður (SAM-númer 22.07 B II/ST-númer 2206 00)
	d)	Vermút og annað vín úr nýjum þrúgum bragðbætt með ilmefnum (SAM-númer 22.06/ST-númer 2205); líkjörar (SAM-númer úr 22.05 C/ST-númer úr 2204)
2.	a)	— Freyðivín (SAM-númer 22.05 A/ST-númer 2204 10)
		— Önnur vín en þau sem tilgreind eru við ST-númer 2204 10 í flöskum með „sveppalaga" töppum sem eru strengdir fastir og vín með að minnsta kosti eins til þriggja bara yfirþrýsting sem er mældur við 20 °C (SAM-númer 22.05 B/ST-númer úr 2204 21 og úr 2204 29)
	b)	Aðrar gerjaðar, freyðandi drykkjarvörur, til dæmis eplavín, peruvín og mjöður (SAM-númer 22.07 B 1/ST-númer 2206 00)
3.	a)	Öl gert úr malti (SAM-númer 22.03/ST-númer 2203 00), að undanskildu sýrðu öli
	b)	Sýrt öl, „gueuze"
4.		Áfengir vökvar (aðrir en þeir sem heyra undir SAM-númer 22.08/ST-númer 2207), líkjörar og aðrar áfengar drykkjarvörur; áfengisblöndur (svokallað samþjappað kirni) sem notað er til framleiðslu á drykkjarvörum (SAM-númer 22.09/ST-númer 2208)
5.		Edik og edikslíki (SAM-númer 22.10/ST-númer 2209 00)

6.		Ólívuolía (SAM-númer 15.07 A/ST-númer 1509 10 og 1509 90 og ST-númer 1510), aðrar matarolíur (SAM-númer 15.07 D II/ST-númer 1507 og 1508 og 1511 – 1517)
7.	—	Mjólk, ný, ekki kjörnuð eða með viðbættum sykri (SAM-númer úr 04.01/ST-númer 0401), að undanskilinni jógúrt, kefír, hleyptri mjólk, mysu og annarri gerjaðri eða sýrðri mjólk
	—	Drykkjarvörur unnar úr mjólk (SAM-númer 22.02 B/ST-númer úr 0403.10 og úr 0403.90)
8.	a)	Vatn, þar með talið ölkelduvatn og loftblandað vatn (SAM-númer 22.01/ST-númer 2201)
	b)	Límonaði, bragðbætt ölkelduvatn og bragðbætt loftblandað vatn og aðrar óáfengar drykkjarvörur sem innihalda ekki mjólk eða mjólkurfitu (SAM-númer 22.02 A/ST-númer 2202), að undanskildum ávaxta- og jurtasafa sem fellur undir SAM-númer 22.07/ST-númer 2209 og kirni
	c)	Drykkjarvörur sem eru merktar óáfengir fordrykkir
9.		Ávaxtasafi (að þrúguþykkni meðtöldu) eða jurtasafi, hvort sem hann er með viðbættum sykri eða ekki, en ógerjaður og ekki með áfengi sem fellur undir SAM-númer 20.07 B/ST-númer 2009, ávaxtanektar (tilskipun ráðsins 75/726/EBE frá 17. nóvember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ávaxtasafa og tilteknar sambærilegar vörur)([1])

([1]) Stjtíð. EB nr. 311, 1.12.1975, bls. 40

13. 375L0107: Tilskipun ráðsins 75/107/EBE frá 19. desember 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi flöskur (ílát) sem notaðar eru sem mælikeröld (Stjtíð. EB nr. L 42, 15.2.1975, bls. 14).

14. 375L0410: Tilskipun ráðsins 75/410/EBE frá 24. júní 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi samfelldan samlagningarvogarbúnað (Stjtíð. EB nr. L 183, 14.7.1975, bls. 25).

15. 376L0211: Tilskipun ráðsins 76/211/EBE frá 20. janúar 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tilgreinda vigt eða rúmmál tiltekinnar forpakkaðrar vöru (Stjtíð. EB nr. L 46, 21.2.1976, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 378L0891: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 78/891/EBE frá 28. september 1978 (Stjtíð. EB nr. L 311, 4.11.1978, bls. 21).

16. 376L0764: Tilskipun ráðsins 76/764/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um líkamshitamæla úr gleri og kvikasilfri með hámarksálestri (Stjtíð. EB nr. L 262, 27.9.1976, bls. 139), eins og henni var breytt með:

— 383L0128: Tilskipun ráðsins 83/128/EBE frá 28. mars 1983 (Stjtíð. EB nr. L 91, 9.4.1983, bls. 29);

— 384L0414: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 84/414/EBE frá 18. júlí 1984 (Stjtíð. EB nr. L 228, 25.8.1984, bls. 25).

17. 376L0765: Tilskipun ráðsins 76/765/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi alkóhólmæla og alkóhól-flotmæla (Stjtíð. EB nr. L 262, 27.9.1976, bls. 143), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 60, 5.3.1976, bls. 26, eins og henni var breytt með:

— 382L0624: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/624/EBE frá 1. júlí 1982 (Stjtíð. EB nr. L 252, 27.8.1982, bls. 8).

18. 376L0766: Tilskipun ráðsins 76/766/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi alkóhól-töflur (Stjtíð. EB nr. L 262, 27.9.1976, bls. 149).

19. 376L0891: Tilskipun ráðsins 76/891/EBE frá 4. nóvember 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi kröfur til rafmagnsmæla (Stjtíð. EB nr. L 336, 4.12.1976, bls. 30), eins og henni var breytt með:

— 382L0621: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/621/EBE frá 1. júlí 1982 (Stjtíð. EB nr. L 252, 27.8.1982, bls. 1).

20. 377L0095: Tilskipun ráðsins 77/95/EBE frá 21. desember 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi gjaldmæla leigubifreiða (Stjtíð. EB nr. L 26, 31.1.1977, bls. 59).

21. 377L0313: Tilskipun ráðsins 77/313/EBE frá 7. apríl 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi mælikerfi fyrir vökva aðra en vatn (Stjtíð. EB nr. L 105, 28.4.1977, bls. 18), eins og henni var breytt með:

— 382L0625: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/625/EBE frá 1. júlí 1982 (Stjtíð. EB nr. L 252, 27.8.1982, bls. 10).

22. 378L1031: Tilskipun ráðsins 78/1031/EBE frá 5. desember 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sjálfvirkar gátvigtunar- og þyngdarflokkunarvélar (Stjtíð. EB nr. L 364, 27.12.1978, bls. 1).

23. 379L0830: Tilskipun ráðsins 79/830/EBE frá 11. september 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi heitavatnsmæla (Stjtíð. EB nr. L 259, 15.10.1979, bls. 1).

24. 380L0181: Tilskipun ráðsins 80/181/EBE frá 20. desember 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi mælieiningar og um ógildingu tilskipunar 71/354/EBE (Stjtíð. EB nr. L 39, 15.2.1980, bls. 40), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 296, 15.10.1981, bls. 52, eins og henni var breytt með:

— 385L0001: Tilskipun ráðsins 85/1/EBE frá 18. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 2, 3.1.1985, bls. 11);

— 387L0355: Tilskipun ráðsins 87/355/EBE frá 25. júní 1987 (Stjtíð. EB nr. L 192, 11.7.1987, bls. 46);

— 389L0617: Tilskipun ráðsins 89/617/EBE frá 27. nóvember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 357, 7.12.1989, bls. 28).

25. 380L0232: Tilskipun ráðsins 80/232/EBE frá 15. janúar 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tilgreint magn og rými sem leyfilegt er fyrir tilteknar forpakkaðar vörur (Stjtíð. EB nr. L 51, 25.2.1980, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 386L0096: Tilskipun ráðsins 86/96/EBE frá 18. mars 1986 (Stjtíð. EB nr. L 80, 25.3.1986, bls. 55);

— 387L0356: Tilskipun ráðsins 87/356/EBE frá 25. júní 1987 (Stjtíð. EB nr. L 192, 11.7.1987, bls. 48).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í stað tölulíða 1 – 1.6 í I. viðauka komi eftirfarandi:

„1. MATVÆLI SELD EFTIR ÞYNGD (magn gefið upp í grömmum)

1.1 Smjör (SAM-númer 04.03 / ST-númer 0405 00), smjörlíki gert að fleyti eða ekki, dýrafita og jurtafita (smyrja með lítilli fitu)
125 – 250 – 500 – 1 000 – 1 500 – 2 000 – 2 500 – 5 000

1.2 Nýr ostur nema „petits suisses“ og annar ostur sem búinn er til með sama hætti (SAM-númer úr 04.04 E I c / ST-númer 0406 10)
62.5 – 125 – 250 – 500 – 1 000 – 2 000 – 5 000

1.3 Borð- og matarsalt (SAM-númer 25.01 A / ST-númer 2501)
125 – 250 – 500 – 750 – 1 000 – 1 500 – 5000

1.4 Hrár sykur, rauður eða brúnn sykur, steinsykur (kandís)
125 – 250 – 500 – 750 – 1 000 – 1 500 – 2 000 – 2 500 – 3 000 – 4 000 – 5 000

1.5	Kornvörur (að barnamat undanskildum)
1.5.1	Klíðislaust korn, flögur, haframjöl og mjöl, hafraflögur (að undanskildum vörunum sem vísað er til í 1.5.4) 125 – 250 – 500 – 1 000 – 1 500 – 2 000 – 2 500([1]) – 5 000 – 10 000
1.5.2	Pastavörur (SAM-númer 19.03 / ST-númer 1902) 125 – 250 – 500 – 1 000 – 1 500 – 2 000 – 3 000 – 4 000 – 5 000 – 10 000
1.5.3	Ris (SAM-númer 10.06 / ST-númer 1006 125 – 250 – 500 – 1 000 – 2 000 – 2 500 – 5 000
1.5.4	Matvæli úr belgdu eða steiktu korni eða kornvörum (blásið ris, kornflögur og sambærilegar vörur) (SAM-númer 19.05 / ST-númer 1904) 250 – 375 – 500 – 750 – 1 000 – 1 500 – 2 000
1.6	Þurrkaðar matjurtir (SAM-númer 07.05 / ST-númer 0712 – 0713)([2]), þurrkaðir ávextir (SAM-númer eða úr flokkum 08.01, 08.03 B, 08.04 B, 08.12 / ST-númer úr 0803, úr 0804, úr 0805, úr 0806 og úr 0813) 125 – 250 – 500 – 1 000 – 1 500 – 2 000 – 5 000 – 7 500 – 10 000

([1]) Gildir ekki um haframjöl og hafraflögur

([2]) Kartöflur og þurrkaðar matjurtir undanskildar“

b) Í stað 4. tölul. í I. viðauka komi eftirfarandi:

„4. TILBÚIN MÁLNING OG LÖKK (með eða án leysiefna; SAM-númer 32.09 A II / ST-númer 3208, 3209 og 3210, að dreifðum litunarefnum og upplausnum undanskildum) (magn í ml) 25 – 50 – 125 – 250 – 375 – 500 – 750 – 1 000 – 2 000 –2 500 – 4 000 – 5 000 – 10 000“

c) Í stað 6. tölul. í I. viðauka komi eftirfarandi:

„6. HREINGERNINGARVÖRUR

(úr föstum efnum og dufti í g, fljótandi og hlaup í ml) meðal annars vörur fyrir leður og fótabúnað, við og gólfefni, ofna og málma, þar með talið fyrir bifreiðar, gler og spegla, þar með talið fyrir bifreiðar (SAM-númer 34.05 / ST-númer 3405); fægilögur, sterkjur og litunarefni til heimilisnota (SAM-númer 38.12 A og 32.09 C / ST-númer 3809 10 og úr 3212 90), skordýraeyðir til heimilisnota (SAM- númer úr 38.11 / ST-númer 3808 10), hreinsiefni (SAM-númer úr 34.02 / ST-númer úr 3401 og 3402), lyktareyðar til heimilisnota (SAM-númer 33.06 B / ST-númer 3307 20, 3307 41 og 3307 49), sótthreinsandi efni sem ekki eru notuð í lækningaskyni
25 – 50 – 75 – 100 – 150 – 200 – 250 – 375 – 500 – 750 – 1 000 – 1 500 – 2 000 – 5 000 – 10 000“

d) Í stað 7. tölul. í I. viðauka komi eftirfarandi:

„7. SNYRTIVÖRUR: FEGRUNAR- OG HREINLÆTISVÖRUR (SAM-númer 33.06 A og B / ST-númer 3303, úr 3307) (föst efni og púður í grömmum, vökvar og krem í ml)“

e) Í stað tölulið 8 – 8.4 í I. viðauka komi eftirfarandi:

„8. ÞVOTTAEFNI

8.1 Handsápa og stangasápa (g) (SAM-númer úr 34.01 / ST-númer úr 3401 11 og úr 3401 19)
25 – 50 – 75 – 100 – 150 – 200 – 250 – 300 – 400 – 500 – 1 000

8.2 Blautsápa (g) (SAM-númer 34.01 / ST-númer 3401 (20))
125 – 250 – 500 – 750 – 1 000 – 5 000 – 10 000

8.3 Sápuspænir, flögur o.s.frv. (g) (SAM-númer úr 34.01 / ST-númer úr 3401 20)
250 – 500 – 750 – 1 000 – 3 000 – 5 000 – 10 000

8.4 Sápulögur, hreinsi- og ræstiduft og önnur hjálparefni (SAM-númer 34.02 / ST-númer 3402) og hypóklórít efni (að undanskildum þeim vörum sem vísað er til í 6. tölul.) (magn í ml)
125 – 250 – 500 – 750 – 1 000 – 1 250([1]) – 1 500 – 2 000 – 3 000 – 4 000 – 5 000 – 6 000 – 7 000 – 10 000

([1]) Gildir einungis um hypóklórít“

26. 386L0217: Tilskipun ráðsins 86/217/EBE frá 26. maí 1986 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi mælitæki til mælinga á loftþrýstingi í hjólbörðum vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 152, 6.6.1986, bls. 48).

27. 390L0384: Tilskipun ráðsins 90/384/EBE frá 20. júní 1990 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi vogarbúnað sem er ekki sjálfvirkur, (Stjtíð. EB nr. L 189, 20.7.1990, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 258, 22.9.1990, bls. 35.

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirfarandi gerða:

28. 376X0223: Tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 76/223/EBE frá 5. febrúar 1976 til aðildarríkjanna varðandi mælieiningar þær sem um getur í sáttmálum um einkaleyfi (Stjtíð. EB nr. L 43, 19.2.1976, bls. 22).

29. C/64/73/bls. 26: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 64, 6.8.1973, bls. 26).

30. C/29/74/bls. 33: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 29, 18.3.1974, bls. 33).

31. C/108/74/bls. 8: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 108, 18.9.1974, bls. 8).

32. C/50/75/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 50, 3.3.1975, bls. 1).

33. C/66/76/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 66, 22.3.1976, bls. 1).

34. C/247/76/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 247, 20.10.1976, bls. 1).

35. C/298/76/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 298, 17.12.1976, bls. 1).

36. C/9/77/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 9, 13.1.1977, bls. 1).

37. C/53/77/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 53, 3.3.1977, bls. 1).

38. C/176/77/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 176, 25.7.1977, bls. 1).

39. C/79/78/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 79, 3.4.1978, bls. 1).

40. C/221/78/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 221, 18.9.1978, bls. 1).

41. C/47/79/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 47, 21.2.1979, bls. 1).

42. C/194/79/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 194, 31.7.1979, bls. 1).

43. C/40/80/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 40, 18.2.1980, bls. 1).

44. C/349/80/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 349, 31.12.1980, bls. 1).

45. C/297/81/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (Stjtíð. EB nr. C 297, 16.11.1981, bls. 1).

X. RAFMAGNSVÖRUR

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 373L0023: Tilskipun ráðsins 73/23/EBE frá 19. febrúar 1973 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka (Stjtíð. EB nr. L 77, 26.3.1973, bls. 29).

   Finnlandi, Íslandi og Svíþjóð ber að fara að ákvæðum tilskipunarinnar eigi síðar en 1. janúar 1994.

2. 376L0117: Tilskipun ráðsins 76/117/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng til notkunar á sprengihættustöðum (Stjtíð. EB nr. L 24, 30.1.1976, bls. 45).

3. 379L0196: Tilskipun ráðsins 79/196/EBE frá 6. febrúar 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng með tiltekna varnartilhögun til notkunar á sprengihættustöðum (Stjtíð. EB nr. L 43, 20.2.1979, bls. 20), eins og henni var breytt með:

   — 384L0047: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 84/47/EBE frá 16. janúar 1984 (Stjtíð. EB nr. L 31, 2.2.1984, bls. 19);

   — 388L0571: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/571/EBE frá 10. nóvember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 311, 17.11.1988, bls. 46);

   — 388L0665: Tilskipun ráðsins 88/665/EBE frá 21. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 382, 31.12.1988, bls. 42);

   — 390L0487: Tilskipun ráðsins 90/487/EBE frá 17. september 1990 (Stjtíð. EB nr. L 270, 2.10.1990, bls. 23).

4. 382L0130: Tilskipun ráðsins 82/130/EBE frá 15. febrúar 1982 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng til notkunar á sprengihættustöðum í námum þar sem eldfimt gas getur myndast (Stjtíð. EB nr. L 59, 2.3.1982, bls. 10), eins og henni var breytt með:

   — 388L0035: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/35/EBE frá 2. desember 1987 (Stjtíð. EB nr. L 20, 26.1.1988, bls. 28);

   — 391L0269: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/269/EBE frá 30. apríl 1991 (Stjtíð. EB nr. L 134, 29.5.1991, bls. 51).

5. 384L0539: Tilskipun ráðsins 84/539/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafmagnslækningatæki fyrir menn og dýr (Stjtíð. EB nr. L 300, 19.11.1984, bls. 179).

6. 389L0336: Tilskipun ráðsins 89/336/EBE frá 3. maí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafsegulsviðssamhæfi (Stjtíð. EB nr. L 139, 23.5.1989, bls. 19).

7. 390L0385: Tilskipun ráðsins 90/385/EBE frá 20. júní 1990 um samræmingu laga aðildarríkjanna um virk, ígræðanleg lækningatæki (Stjtíð. EB nr. L 189, 20.7.1990, bls. 17).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirfarandi gerða:

8. C/184/79/bls. 1: Tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar innan ramma tilskipunar ráðsins 73/23/EBE frá 19. febrúar 1973 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka (Stjtíð. EB nr. C 184, 23.7.1979, bls. 1), eins og henni var breytt með:

   — C/26/80/bls. 2: Breytingu á tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar (Stjtíð. EB nr. C 26, 2.2.1980, bls. 2).

9. C/107/80/bls. 2: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar innan ramma tilskipunar ráðsins 73/23/EBE frá 19. febrúar 1973 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka (Stjtíð. EB nr. C 107, 30.4.1980, bls. 2).

10. C/199/80/bls. 2: Þriðju orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar innan ramma tilskipunar ráðsins 73/23/EBE frá 19. febrúar 1973 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka (Stjtíð. EB nr. C 199, 5.8.1980, bls. 2).

11. C/59/82/bls. 2: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 15. desember 1981 varðandi framkvæmd tilskipunar ráðsins 73/23/EBE frá 19. febrúar 1973 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka — „lágspennutilskipunin" (Stjtíð. EB nr. C 59, 9.3.1982, bls. 2).

12. C/235/84/bls. 2: Fjórðu orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar innan ramma tilskipunar ráðsins 73/23/EBE frá 19. febrúar 1973 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka (Stjtíð. EB nr. C 235, 5.9.1984, bls. 2).

13. C/166/85/bls. 7: Fimmtu orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar varðandi framkvæmd tilskipunar ráðsins 73/23/EBE frá 19. febrúar 1973 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka (Stjtíð. EB nr. C 166, 5.7.1985, bls. 7).

14. C/168/88/bls. 5: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar innan ramma tilskipunar ráðsins 73/23/EBE frá 19. febrúar 1973 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka (Stjtíð. EB nr. C 168, 27.6.1988, bls. 5), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. C 238, 13.9.1988, bls. 4.

15. C/46/81/bls. 3: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar innan ramma tilskipunar ráðsins 76/117/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng til notkunar á sprengihættustöðum (Stjtíð. EB nr. C 46, 5.3.1981, bls. 3).

16. C/149/81/bls. 1: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar innan ramma tilskipunar ráðsins 76/117/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng til notkunar á sprengihættustöðum (Stjtíð. EB nr. C 149, 18.6.1981, bls. 1).

17. 382X0490: Tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 82/490/EBE frá 6. júlí 1982 varðandi vottorð þau um samræmi sem kveðið er á um í tilskipun ráðsins 76/117/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng til notkunar á sprengihættustöðum (Stjtíð. EB nr. L 218, 27.7.1982, bls. 27).

18. C/328/82/bls. 2: Fyrstu orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt tilskipun ráðsins 79/196/EBE frá 6. febrúar 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng með tiltekna varnartilhögun til notkunar á sprengihættustöðum (Stjtíð. EB nr. C 328, 14.12.1982, bls. 2) ásamt viðauka (Stjtíð. EB nr. C 328A, 14.12.1982, bls. 1).

19. C/356/83/bls. 20: Annarri orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt tilskipun ráðsins 79/196/EBE frá 6. febrúar 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng með tiltekna varnartilhögun til notkunar á sprengihættustöðum (Stjtíð. EB nr. C 356, 31.12.1983, bls. 20) ásamt viðauka (Stjtíð. EB nr. C 356A, 31.12.1983, bls. 1).

20. C/194/86/bls. 3: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar innan ramma tilskipunar ráðsins 76/117/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng til notkunar á sprengihættustöðum (Stjtíð. EB nr. C 194, 1.8.1986, bls. 3).

21. C/311/87/bls. 3: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt tilskipun ráðsins 82/130/EBE frá 15. febrúar 1982 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng til notkunar á sprengihættustöðum í námum þar sem eldfimt gas getur myndast (Stjtíð. EB nr. C 311, 21.11.1987, bls. 3).

XI. TEXTÍLEFNI

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 371L0307: Tilskipun ráðsins 71/307/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um textílheiti (Stjtíð. EB nr. L 185, 16.8.1971, bls. 16), eins og henni var breytt með:

   — 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 118);

   — 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 109);

   — 383L0623: Tilskipun ráðsins 83/623/EBE frá 25. nóvember 1983 (Stjtíð. EB nr. L 353, 15.12.1983, bls. 8);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 219);

   — 387L0140: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/140/EBE frá 6. febrúar 1987 (Stjtíð. EB nr. L 56, 26.2.1987, bls. 24).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í 5. gr. 1 bætist eftirtalið við:

„— uusi villa

— ný ull

— ren ull

— kamull".

2. 372L0276: Tilskipun ráðsins 72/276/EBE frá 17. júlí 1972 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um tilteknar aðferðir við magngreiningu textíltrefjablandna úr tveimur efnum (Stjtíð. EB nr. L 173, 31.7.1972, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 379L0076: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/76/EBE frá 21. desember 1978 (Stjtíð. EB nr. L 17, 24.1.1979, bls. 17);

— 381L0075: Tilskipun ráðsins 81/75/EBE frá 17. febrúar 1981 (Stjtíð. EB nr. L 57, 4.3.1981, bls. 23);

— 387L0184: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/184/EBE frá 6. febrúar 1987 (Stjtíð. EB nr. L 75, 17.3.1987, bls. 21).

3. 373L0044: Tilskipun ráðsins 73/44/EBE frá 26. febrúar 1973 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um magngreiningu trefjablandna úr þremur efnum (Stjtíð. EB nr. L 83, 30.3.1973, bls. 1).

4. 375L0036: Tilskipun ráðsins 75/36/EBE frá 17. desember 1974 um viðbætur við tilskipun 71/307/EBE um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um textílheiti (Stjtíð. EB nr. L 14, 20.1.1975, bls. 15).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirfarandi gerða:

5. 387X0142: Tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 87/142/EBE frá 6. febrúar 1987 um tilteknar aðferðir sem notaðar eru til að fjarlægja efni sem ekki eru samsett úr þráðum áður en magngreining á þráðblöndum fer fram (Stjtíð. EB nr. L 57, 27.2.1987, bls. 52).

6. 387X0185: Tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 87/185/EBE frá 6.febrúar 1987 um aðferðir við magngreiningu þegar finna á akrýlþræði og módakrýlþræði, klórþræði og þrívinýlþræði (Stjtíð. EB nr. L 75, 17.3.1987, bls. 28).

XII. MATVÆLI

Framkvæmdastjórn EB útnefnir að minnsta kosti einn sérfræðing frá EFTA-ríkjunum, sem uppfyllir öll skilyrði um menntun og hæfi, til setu í vísindanefndinni um matvæli og hefur hann málfrelsi. Afstaða hans verður skráð sérstaklega.

Framkvæmdastjórn EB skal tilkynna honum tímanlega um fundi nefndarinnar og senda honum viðeigandi upplýsingar.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 362L2645: Tilskipun ráðsins 62/2645/EBE frá 23. október 1962 um samræmingu á reglum aðildarríkjanna um litarefni sem heimilt er að nota í matvæli (Stjtíð. EB nr. L 115, 11.11.1962, bls. 2645/62), eins og henni var breytt með:

   — 365L0469: Tilskipun ráðsins 65/469/EBE frá 25. október 1965 (Stjtíð. EB nr. P 178, 26.10.1965, bls. 2793/65);

   — 367L0653: Tilskipun ráðsins 67/653/EBE frá 24. október 1967 (Stjtíð. EB nr. P 263 , 30.10.1967, bls. 4);

   — 368L0419: Tilskipun ráðsins 68/419/EBE frá 20. desember 1968 (Stjtíð. EB nr. L 309, 24.12.1968, bls. 24);

   — 370L0358: Tilskipun ráðsins 70/358/EBE frá 13. júlí 1970 (Stjtíð. EB nr. L 157, 18.7.1970, bls.36);

   — 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 120);

   — 376L0399: Tilskipun ráðsins 76/399/EBE frá 6. apríl 1976 (Stjtíð. EB nr. L 108, 26.4.1976, bls. 19);

   — 378L0144: Tilskipun ráðsins 78/144/EBE frá 30. janúar 1978 (Stjtíð. EB nr. L 44, 15.2.1978, bls. 20);

   — 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

   — 381L0020: Tilskipun ráðsins 81/20/EBE frá 20. janúar 1981 (Stjtíð. EB nr. L 43, 14.2.1981, bls. 11);

   — 385L0007: Tilskipun ráðsins 85/7/EBE frá 19. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 2, 3.1.1985, bls. 22);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 214).

2. 364L0054: Tilskipun ráðsins 64/54/EBE frá 5. nóvember 1963 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um rotvarnarefni sem heimilt er að nota í matvæli (Stjtíð. EB nr. 12, 27.1.1964, bls. 161/64), eins og henni var breytt með:

— 371L0160: Tilskipun ráðsins 71/160/EBE frá 30. mars 1971 (Stjtíð. EB nr. L 87, 17.4.1971, bls. 12);

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls.121);

— 372L0444: Tilskipun ráðsins 72/444/EBE frá 26. desember 1972 (Stjtíð. EB nr. L 298, 31.12.1972, bls. 48);

— 374L0062: Tilskipun ráðsins 74/62/EBE frá 17. desember 1973 (Stjtíð. EB nr. L 38, 11.2.1974, bls. 29);

— 374L0394: Tilskipun ráðsins 74/394/EBE frá 22. júlí 1974 (Stjtíð. EB nr. L 208, 30.7.1974, bls. 25);

— 376L0462: Tilskipun ráðsins 76/462/EBE frá 4. maí 1976 (Stjtíð. EB nr. L 126, 14.5.1976, bls. 31);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 381L0214: Tilskipun ráðsins 81/214/EBE frá 16. mars 1981 (Stjtíð. EB nr. L 101, 11.4.1981, bls. 10);

— 383L0636: Tilskipun ráðsins 83/636/EBE frá 13. desember 1983 (Stjtíð. EB nr. L 357, 21.12.1983, bls. 40);

— 384L0458: Tilskipun ráðsins 84/458/EBE frá 18. september 1984 (Stjtíð. EB nr. L 256, 26.9.1984, bls. 19);

— 385L0007: Tilskipun ráðsins 85/7/EBE frá 19. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 2, 3.1.1985, bls. 22);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 215);

— 385L0585: Tilskipun ráðsins 85/585/EBE frá 20. desember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 372, 31.12.1985, bls. 43).

3. 365L0066: Tilskipun ráðsins 65/66/EBE frá 26. janúar 1965 um sérstök skilyrði um hreinleika rotvarnarefna sem heimilt er að nota í matvæli (Stjtíð. EB nr. 22, 9.2.1965, bls. 373), eins og henni var breytt með:

— 367L0428: Tilskipun ráðsins 67/428/EBE frá 27. júní 1967 (Stjtíð. EB nr. L 148, 11.7.1967, bls. 10);

— 376L0463: Tilskipun ráðsins 76/463/EBE frá 4. maí 1976 (Stjtíð. EB nr. L 126, 14.5.1976, bls. 33);

— 386L0604: Tilskipun ráðsins 86/604/EBE frá 8. desember 1986 (Stjtíð. EB nr. L 352, 13.12.1986, bls. 45).

4. 367L0427: Tilskipun ráðsins 67/427/EBE frá 27. júní 1969 um notkun ákveðinna rotvarnarefna við yfirborðsmeðferð sítrusávaxta og eftirlitsráðstafanir sem ber að grípa til vegna greiningar á magni og eðli rotvarnarefna í og á sítrusávöxtum (Stjtíð. EB nr. L 148, 11.7.1967, bls. 1).

5. 370L0357: Tilskipun ráðsins 70/357/EBE frá 13. júlí 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi þráavarnarefni sem heimilt er að nota í matvæli (Stjtíð. EB nr. L 157, 18.7.1970, bls. 31), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls.121);

— 378L0143: Tilskipun ráðsins 78/143/EBE frá 30. janúar 1978 (Stjtíð. EB nr. L 44, 15.2.1978, bls. 18);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 381L0962: Tilskipun ráðsins 81/962/EBE frá 24. nóvember 1981 (Stjtíð. EB nr. L 354, 9.12.1981, bls. 22);

— 385L0007: Tilskipun ráðsins 85/7/EBE frá 19. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 2, 3.1.1985, bls. 22);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 215);

— 387L0055: Tilskipun ráðsins 87/55/EBE frá 18. desember 1986 (Stjtíð. EB nr. L 24, 27.1.1987, bls. 41).

6. 373L0241: Tilskipun ráðsins 73/241/EBE frá 24. júlí 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi kakó- og súkkulaðivörur til manneldis (Stjtíð. EB nr. L 228, 16.8.1973, bls. 23), eins og henni var breytt með:

— 374L0411: Tilskipun ráðsins 74/411/EBE frá 1. ágúst 1974 (Stjtíð. EB nr. L 221, 12.8.1974, bls. 17);

— 374L0644: Tilskipun ráðsins 74/644/EBE frá 19. desember 1974 (Stjtíð. EB nr. L 349, 28.12.1974, bls. 63);

— 375L0155: Tilskipun ráðsins 75/155/EBE frá 4.mars 1975 (Stjtíð. EB nr. L 64, 11.3.1975, bls. 21);

— 376L0628: Tilskipun ráðsins 76/628/EBE frá 20. júlí 1976 (Stjtíð. EB nr. L 223, 16.8.1976, bls. 1);

— 378L0609: Tilskipun ráðsins 78/609/EBE frá 29. júní 1978 (Stjtíð. EB nr. L 197, 22.7.1978, bls. 10);

— 378L0842: Tilskipun ráðsins 78/842/EBE frá 10. október 1978 (Stjtíð. EB nr. L 291, 17.10.1978, bls. 15);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 380L0608: Tilskipun ráðsins 80/608/EBE frá 30. júní 1980 (Stjtíð. EB nr. L 170, 3.7.1980, bls. 33);

— 385L0007: Tilskipun ráðsins 85/7/EBE frá 19. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 2, 3.1.1985, bls. 22);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 216);

— 389L0344: Tilskipun ráðsins 89/344/EBE frá 3. maí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 142, 25.5.1989, bls. 19).

7. 373L0437: Tilskipun ráðsins 73/437/EBE frá 11. desember 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tilteknar sykurvörur til manneldis (Stjtíð. EB nr. L 356, 27.12.1973, bls. 71), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 216).

8. 374L0329: Tilskipun ráðsins 74/329/EBE frá 18. júní 1974 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um ýru-, bindi-, þykkingar- og hleypiefni til notkunar í matvælum (Stjtíð. EB nr. L 189, 12.7.1974, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 378L0612: Tilskipun ráðsins 78/612/EBE frá 29. júní 1978 (Stjtíð. EB nr. L 197, 22.7.1978, bls. 22);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 380L0597: Tilskipun ráðsins 80/597/EBE frá 29. maí 1980 (Stjtíð. EB nr. L 155, 23.6.1980, bls. 23);

— 385L0006: Tilskipun ráðsins 85/6/EBE frá 19. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 2, 3.1.1985, bls. 21);

— 385L0007: Tilskipun ráðsins 85/7/EBE frá 19. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 2, 3.1.1985, bls. 22);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 216);

— 386L0102: Tilskipun ráðsins 86/102/EBE frá 24. mars 1986 (Stjtíð. EB nr. L 88, 3.4.1986, bls. 40);

— 389L0393: Tilskipun ráðsins 89/393/EBE frá 14. júní 1989 (Stjtíð. EB nr. L 186, 30.6.1989, bls. 13).

9. 374L0409: Tilskipun ráðsins 74/409/EBE frá 22. júlí 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hunang (Stjtíð. EB nr. L 221, 12.8.1974, bls. 10), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 216).

10. 375L0726: Tilskipun ráðsins 75/726/EBE frá 17. nóvember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ávaxtasafa og tilteknar sambærilegar vörur (Stjtíð. EB nr. L 311, 1.12.1975, bls. 40), eins og henni var breytt með:

— 379L0168: Tilskipun ráðsins 79/168/EBE frá 5. febrúar 1979 (Stjtíð. EB nr. L 37, 13.2.1979, bls. 27);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 17);

— 381L0487: Tilskipun ráðsins 81/487/EBE frá 30. júní 1981 (Stjtíð. EB nr. L 189, 11.7.1981, bls. 43);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 216 og 217);

— 389L0394: Tilskipun ráðsins 89/394/EBE frá 14. júní 1989 (Stjtíð. EB nr. L 186, 30.6.1989, bls. 14).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirtalið bætist við 2. mgr. 3. gr.:

„f) „Must" ásamt heitinu (á sænsku) á ávextinum sem notaður er, fyrir ávaxtasafa."

11. 376L0118: Tilskipun ráðsins 76/118/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tilteknar niðurseyddar mjólkurvörur til manneldis (Stjtíð. EB nr. L 24, 30.1.1976, bls. 49), eins og henni var breytt með:

— 378L0630: Tilskipun ráðsins 76/630/EBE frá 19. júní 1978 (Stjtíð. EB nr. L 206, 29.7.1978, bls. 12);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 383L0635: Tilskipun ráðsins 83/635/EBE frá 13. desember 1983 (Stjtíð. EB nr. L 357, 21.12.1983, bls. 37);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 216 og 217).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í stað c-liðar 2. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

„c) „fløde pulver" í Danmörku, „Rahmpulver" og „Sahnepulver" í Þýskalandi og Austurríki, „gräddpulver" í Svíþjóð, „niðurseydd nýmjólk" á Íslandi, „kermajauhe/gräddpulver" í Finnlandi og „fløtepulver" í Noregi til að tákna vöru sem er skilgreind í d-lið 2. tölul. í viðaukanum".

12. 376L0621: Tilskipun ráðsins 76/621/EBE frá 20. júlí 1976 um mesta leyfilegt magn erucic-sýru í olíu og fitu sem ætluð er til manneldis og matvælum sem innihalda viðbætta olíu eða fitu (Stjtíð. EB nr. L 202, 28.7.1976, bls. 35), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 216).

13. 376L0895: Tilskipun ráðsins 76/895/EBE frá 23. nóvember 1976 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á ávöxtum og matjurtum (Stjtíð. EB nr. L 340, 9.12.1976, bls. 26), eins og henni var breytt með:

— 380L0428: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/428/EBE frá 28. mars 1980 (Stjtíð. EB nr. L 102, 19.4.1980, bls. 26);

— 381L0036: Tilskipun ráðsins 81/36/EBE frá 9. febrúar 1981 (Stjtíð. EB nr. L 46, 19.2.1981, bls. 33);

— 382L0528: Tilskipun ráðsins 82/528/EBE frá 19. júlí 1982 (Stjtíð. EB nr. L 234, 9.8.1982, bls. 1);

— 388L0298: Tilskipun ráðsins 88/298/EBE frá 16. maí 1988 (Stjtíð. EB nr. L 126, 20.5.1988, bls. 53);

— 389L0186: Tilskipun ráðsins 89/186/EBE frá 6. mars 1989 (Stjtíð. EB nr. L 66, 10.3.1989, bls. 36).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í stað I. viðauka komi eftirfarandi:

„I. viðauki

Vöruskrá sem um getur í 1. gr.

ST-númer	SAM-númer	Vörulýsing
0704	07.01 B	Hvítkál, blómkál og rósakál, nýtt eða kælt
0709 70	07.01 C	Spínat, nýtt eða kælt
úr 0709 90,	07.01 D	Salat, að meðtöldum
0705		kaffifíflum og síkóríu, nýtt eða kælt
úr 0709 90	07.01 E	Blaðbeðja (eða hvítrófa) og kardon, nýtt eða kælt
0708	07.01 F	Belgjurtir, hýddar eða afhýddar, nýjar eða kældar
0706	07.01 G	Gulrætur, næpur, rauðrófur, hafursrót, seljurót, radísur og áþekkar ætar rætur, nýjar eða kældar
0703 10,	07.01 H	Laukur, skalottlaukur og
0703 20		hvítlaukur, nýr eða kældur
0703 90	07.01 I/J	Blaðlaukur og aðrar skyldar matjurtir, nýjar eða kældar
0709 20	07.01 K	Spergill, nýr eða kældur
0709 10	07.01 L	Jarðartískokka, ný eða kæld
0702	07.01 M	Tómatar, nýir eða kældir
úr 0709 90	07.01 N	Ólívur, nýjar eða kældar
úr 0709 90	07.01 O	Kapar, nýr eða kældur
0707	07.01 P	Gúrkur og reitagúrkur, nýjar eða kældar

0709 51, 0709 52	07.01 Q	Sveppir og tröfflur, nýtt eða kælt
úr 0709 90	07.01 R	Fennikka, ný eða kæld
úr 0709 60	07.01 S	Paprika, ný eða kæld
úr 0709	07.01 T	Annað, nýtt eða kælt
úr 0710	úr 07.02	Matjurtir, ósoðnar, frystar
úr 0801, úr 0803, úr 0804	úr 08.01	Döðlur, bananar, kókoshnetur, parahnetur og kasúhnetur(1) lárperur, mangóaldin, guavaber og mangóstínaldin, ný, hýdd eða afhýdd
úr 0805	úr 08.02	Sítrusávextir, nýir(1)
úr 0804	úr 08.03	Fíkjur, nýjar(1)
úr 0806	úr 08.04	Vínber, ný(1)
úr 0802	úr 08.05	Hnetur, aðrar en þær sem flokkast undir númer 08.01, nýjar(1), hýddar eða afhýddar
0808	08.06	Epli, perur og kveður, nýtt(1)
0809	08.07	Steinaávextir, nýir(1)
úr 0810, 0807 20	08.08	Ber, ný(1)
úr 0810, 0807 10	08.09	Aðrir ávextir, nýir(1)
úr 0811	úr 08.10	Ávextir, ósoðnir, frystir, án þess að sykri hafi verið bætt við(1)

(1) Farið er með kælda ávexti á sama hátt og nýja“

14. 377L0436: Tilskipun ráðsins 77/436/EBE frá 27. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi kaffikjarna og síkóríukjarna (Stjtíð. EB nr. L 172, 12.7.1977, bls. 20), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 110);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 217);

— 385L0007: Tilskipun ráðsins 85/7/EBE frá 19. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 2, 3.1.1985, bls. 22);

— 385L0573: Tilskipun ráðsins 85/573/EBE frá 19. desember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 372, 31.12.1985, bls. 22).

15. 378L0142: Tilskipun ráðsins 78/142/EBE frá 30. janúar 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi efni og hluti sem innihalda vinýlklóríðeinliður og ætlað er að komast í snertingu við matvæli (Stjtíð. EB nr. L 44, 15.2.1978, bls. 15), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 163, 20.6.1978, bls. 24.

16. 378L0663: Tilskipun ráðsins 78/663/EBE frá 25. júlí 1978 um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir ýru-, bindi-, þykkingar- og hleypiefni til notkunar í matvælum (Stjtíð. EB nr. L 223, 14.8.1978, bls. 7), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 296, 21.10.1978, bls. 50 og Stjtíð. EB nr. L 91, 10.4.1979, bls. 7, eins og henni var breytt með:

— 382L0504: Tilskipun ráðsins 82/504/EBE frá 12. júlí 1982 (Stjtíð. EB nr. L 230, 5.8.1982, bls. 35);

— 390L0612: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/612/EBE frá 26. október 1990 (Stjtíð. EB nr. L 326, 24.11.1990, bls. 58).

17. 378L0664: Tilskipun ráðsins 78/664/EBE frá 25. júlí 1978 um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir þráavarnarefni sem heimilt er að nota í matvæli (Stjtíð. EB nr. L 223, 14.8.1978, bls. 30), eins og henni var breytt með:

— 382L0712: Tilskipun ráðsins 82/712/EBE frá 18. október 1982 (Stjtíð. EB nr. L 297, 23.10.1982, bls. 31).

18. 379L0112: Tilskipun ráðsins 79/112/EBE frá 18. desember 1978 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla til sölu til neytenda (Stjtíð. EB nr. L33, 8.2.1979, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 17);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 218).

— 385L0007: Tilskipun ráðsins 85/7/EBE frá 19. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 2, 3.1.1985, bls. 22);

— 386L0197: Tilskipun ráðsins 86/197/EBE frá 26. maí 1986 (Stjtíð. EB nr. L 144, 29.5.1986, bls. 38);

— 389L0395: Tilskipun ráðsins 89/395/EBE frá 14. júní 1989 (Stjtíð. EB nr. L 186, 30.6.1989, bls. 17);

— 391L0072: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/72/EBE frá 16. janúar 1991 (Stjtíð. EB nr. L 42, 15.2.1991, bls. 27).

EFTA-ríkjunum er heimilt fram að 1.1.1995 að setja á eigin markað matvæli sem hafa verið merkt í samræmi við viðkomandi innlenda löggjöf fyrir gildistöku samningsins.

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirtalið bætist við 3. mgr. 5. gr.:

„— á finnsku „säteilytetty, käsitelty ionisoivalla säteilyllä“

— á íslensku „geislað, meðhöndlað með jónandi geislun“

— á norsku „bestrålt, behandlet med ioniserende stråling“

— á sænsku „bestrålad, behandlad med joniserande strålning“.“

b) Í 6. mgr. 9. gr. er 2206 í samræmdu tollskránni samsvarandi númerunum 2206 00 91, 2206 00 93 og 2206 00 99 í sameiginlegu tollnafnaskránni.

c) Eftirtalið bætist við 2. mgr. 9. gr. a:

„— á finnsku „viimeinen käyttöajankohta“

— á íslensku „síðasti neysludagur“

— á norsku „holdbar til“

— á sænsku „sista förbrukningsdagen“.“

d) Í 10. gr. a er 2204 í samræmdu tollskránni samsvarandi tollskrárnr. 22.04 og 22.05.

19. 379L0693: Tilskipun ráðsins 79/693/EBE frá 24. júlí 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aldinsultu, ávaxtahlaup og mauk og hnetumauk (Stjtíð. EB nr. L 205, 13.8.1979, bls. 5), eins og henni var breytt með:

— 380L1276: Tilskipun ráðsins 80/1276/EBE frá 22. desember 1980 (Stjtíð. EB nr. L 375, 31.12.1980, bls. 77);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls.217);

— 388L0593: Tilskipun ráðsins 88/593/EBE frá 18. nóvember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 318, 25.11.1988, bls. 44).

20. 379L0700: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/700/EBE frá 24. júlí 1979 um sýnatökuaðferðir innan bandalagsins við opinbert eftirlit með leifum varnarefna í og á ávöxtum og matjurtum (Stjtíð. EB nr. L 207, 15.8.1979, bls. 26).

21. 379L0796: Fyrsta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/796/EBE frá 26. júlí 1979 um greiningaraðferðir innan bandalagsins á tilteknum sykrungum sem ætlaðir eru til manneldis (Stjtíð. EB nr. L 239, 22.9.1979, bls. 24).

22. 379L1066: Fyrsta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/1066/EBE frá 13. nóvember 1979 um greiningaraðferðir til prófunar á kaffikjarna og síkóríukjarna (Stjtíð. EB nr. L 327, 24.12.1979, bls. 17).

23. 379L1067: Fyrsta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/1067/EBE frá 13. nóvember 1979 um greiningaraðferðir til prófunar á tilteknum niðurseyddum mjólkurvörum og mjólkurdufti til manneldis (Stjtíð. EB nr. L 327, 24.12.1979, bls. 29).

24. 380L0590: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/590/EBE frá 9. júní 1980 um ákvörðun merkis sem má fylgja efnum og hlutum sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli (Stjtíð. EB nr. L 151, 19.6.1980, bls. 21), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 217).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við yfirskrift viðaukans:

„ „LIITE“ (finnska)

„VIÐAUKI“ (íslenska)

„ VEDLEGG“ (norska)

„ BILAGA“ (sænska)“.

b) Eftirfarandi bætist við textann í viðaukanum:

„ „tunnus“ (finnska)

„merki“ (íslenska)

„symbol“ (norska)

„symbol“ (sænska)“.

25. 380L0766: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/766/EBE frá 8. júlí 1980 um greiningaraðferð innan bandalagsins á vinýlklóríðeinliðum í efnum og hlutum sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli (Stjtíð. EB nr. L 213, 16.8.1980, bls. 42).

26. 380L0777: Tilskipun ráðsins 80/777/EBE frá 15. júlí 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hagnýtingu og markaðssetningu ölkelduvatns (Stjtíð. EB nr. L 229, 30.8.1980, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 380L1276: Tilskipun ráðsins 80/1276/EBE frá 22. desember 1980 (Stjtíð. EB nr. L 375, 31.12.1980, bls. 77);

— 385L0007: Tilskipun ráðsins 85/7/EBE frá 19. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 2, 3.1.1985, bls. 22);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 217).

27. 380L0891: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/891/EBE frá 25. júlí 1980 um greiningaraðferð innan bandalagsins á magni erucic-sýru í olíu og fitu til manneldis og matvælum sem innihalda viðbætta olíu eða fitu (Stjtíð. EB nr. L 254, 27.9.1980, bls. 35).

28. 381L0432: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/432/EBE frá 29. apríl 1981 um greiningaraðferðir innan bandalagsins við opinbert eftirlit á vinýlklóríð sem getur borist í matvæli með efnum og hlutum (Stjtíð. EB nr. L 167, 24.6.1981, bls. 6).

29. 381L0712: Fyrsta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/712/EBE frá 28. júlí 1981 um greiningaraðferðir innan bandalagsins til staðfestingar á að tiltekin aukefni sem notuð eru í matvælum fullnægi skilyrðum um hreinleika (Stjtíð. EB nr. L 257, 10.9.1981, bls. 1).

30. 382L0711: Tilskipun ráðsins 82/711/EBE frá 18. október 1982 um nauðsynlegar grundvallarreglur til að mæla flæði efna úr plastefnum og -hlutum sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli (Stjtíð. EB nr. L 297, 23.10.1982, bls. 26).

31. 383L0229: Tilskipun ráðsins 83/229/EBE frá 25. apríl 1983 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi efni og hluti sem gerðir eru úr filmum af endurunnum sellulósa og er ætlað að komast í snertingu við matvæli (Stjtíð. EB nr. L 123, 11.5.1983, bls. 31), eins og henni var breytt með:

— 386L0388: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 86/388/EBE frá 23. júlí 1986 (Stjtíð. EB nr. L 228, 14.8.1986, bls. 32).

32. 383L0417: Tilskipun ráðsins 83/417/EBE frá 25. júlí 1983 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tiltekin mjólkurprótín (kasín og kasínöt) sem ætluð eru til manneldis (Stjtíð. EB nr. L 237, 26.8.1983, bls. 25), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 217).

33. 383L0463: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 83/463/EBE frá 22. júlí 1983 sem tekur upp tímabundnar ráðstafanir vegna tilgreiningar tiltekinna innihaldsefna í merkingum matvæla til sölu til neytenda (Stjtíð. EB nr. L 225, 15.9.1983, bls. 1).

34. 384L0500: Tilskipun ráðsins 84/500/EBE frá 15. október 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leirílát sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli (Stjtíð. EB nr. L 277, 20.10.1984, bls. 12).

Noregi og Svíþjóð ber að fara að ákvæðum tilskipunarinnar eigi síðar en 1. janúar 1995.

35. 385L0503: Fyrsta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/503/EBE frá 25. október 1985 um greiningaraðferðir á ætum kasínum og kasínötum (Stjtíð. EB nr. L 308, 20.11.1985, bls. 12).

36. 385L0572: Tilskipun ráðsins 85/572/EBE frá 19. desember 1985 um skrá yfir herma til notkunar við mælingar á flæði efna úr plastefnum og -hlutum sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli (Stjtíð. EB nr. L 372, 31.12.1985, bls. 14).

37. 385L0591: Tilskipun ráðsins 85/591/EBE frá 20. desember 1985 um að koma á bandalagsaðferðum við sýnatöku og greiningu vegna matvælaeftirlits (Stjtíð. EB nr. L 372, 31.12.1985, bls. 50).

38. 386L0362: Tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum (Stjtíð. EB nr. L 221, 7.8.1986, bls. 37), eins og henni var breytt með:

— 388L0298: Tilskipun ráðsins 88/298/EBE frá 16. maí 1988 (Stjtíð. EB nr. L 126, 20.5.1988, bls. 53).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í stað I. viðauka komi eftirfarandi:

„I. viðauki

ST-númer	SAM-númer	Vörulýsing
úr 1001	úr 10.01	Hveiti
1002	10.02	Rúgur
1003	10.03	Bygg
1004	10.04	Hafrar
úr 1005	úr 10.05	Maís
úr 1006	úr 10.06	Rís (ekru)
úr 1007	úr 10.07	Bókhveiti, hirsi, dúrra og annað korn“

39. 386L0363: Tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu (Stjtíð. EB nr. L 221, 7.8.1986, bls. 43).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í stað I. viðauka komi eftirfarandi:

„I. viðauki

ST-númer	SAM-númer	Vörulýsing
0201, 0202, 0203, 0204, 0205, 0206	úr 02.01	Kjöt og ætir hlutar af hrossum, ösnum, múlösnum og múldýrum, nautgripum, svínum, sauðfé og geitfé, nýtt, kælt eða frosið
úr 0207	02.02	Dauðir alifuglar (þ.e.hænsni, endur, gæsir, kalkúnar og perluhænsni) og ætir hlutar af þeim (að lifur undanskilinni), nýtt, kælt eða frosið
0207 31, úr 0207 39, 0207 50 úr 0210 90	02.03	Alifuglalifur, ný, kæld, fryst, söltuð eða í saltlegi
0208 10, úr 0208 90	úr 02.04	Annað kjöt og ætir hlutar kjöts, nýtt, kælt eða fryst, af alidúfum, alikanínum og veiðibráð
0209	úr 02.05	Svínafita og alifuglafita, ný, kæld, fryst, söltuð, í saltlegi, þurrkuð eða reykt
0210	02.06	Kjöt og ætir hlutar kjöts (að alifuglalifur undanskilinni), saltað, í saltlegi, þurrkað eða reykt
úr 0401, úr 0403, úr 0404	04.01	Mjólk og rjómi, nýtt, þó ekki kjarnað eða með viðbættum sykri
úr 0401, 0402, úr 0403, úr 0404	04.02	Mjólk og rjómi, varið skemmdum, kjarnað eða með viðbættum sykri

0405	04.03	Smjör
0406	04.04	Ostur og ystingur
úr 0407, úr 0408	úr 04.05	Fuglsegg og eggjarauða, nýtt, þurrkað eða á annan hátt varið skemmdum, með viðbættum sykri eða ekki, að undanskildum eggjum til útungunar og eggjum og eggjarauðum sem ætlað er til annarra nota en næringar
1601, úr 1902 20	16.01	Pylsur og þess háttar vörur úr kjöti, hlutum af dýrum eða blóði
úr 0210 90, 1602, úr 1902 20	úr 16.02	Annað kjöt eða hlutar af dýrum unnið eða varið skemmdum.“

40. 386L0424: Fyrsta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 86/424/EBE frá 15. júlí 1986 um aðferðir við sýnatöku fyrir efnagreiningu á tilteknum ætum kasínum og kasínötum (Stjtíð. EB nr. L 243, 28.8.1986, bls. 29).

41. 387L0250: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/250/EBE frá 15. apríl 1987 um upplýsingar um alkóhólstyrk miðað við rúmmál í merkingu á áfengum drykkjarvörum til sölu til neytenda (Stjtíð. EB nr. L 113, 30.4.1987, bls. 57).

42. 387L0524: Fyrsta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/524/EBE frá 6. október 1987 um aðferðir innan bandalagsins við sýnatöku fyrir efnagreiningu vegna eftirlits með mjólkurvörum (Stjtíð. EB nr. L 306, 28.10.1987, bls. 24).

43. 388L0344: Tilskipun ráðsins 88/344/EBE frá 13. júní 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leysiefni sem notuð eru við framleiðslu matvæla og efnisþátta sem notaðir eru við matvælavinnslu (Stjtíð. EB nr. L 157, 24.6.1988, bls. 28).

44. 388L0388: Tilskipun ráðsins 88/388/EBE frá 22. júní 1988 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um bragðefni til notkunar í matvælum og grunnefni til framleiðslu þeirra (Stjtíð. EB nr. L 184, 15.7.1988, bls. 61), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 345, 14.12.1988, bls. 29, eins og henni var breytt með:

— 391L0071: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/71/EBE frá 16. janúar 1991 (Stjtíð. EB nr. L 42, 15.2.1991, bls. 25).

45. 388D0389: Ákvörðun ráðsins 88/389/EBE frá 22. júní 1988 um að framkvæmdastjórnin taki saman skrá yfir grunnefni og önnur efni sem notuð eru við framleiðslu bragðefna (Stjtíð. EB nr. L 184, 15.7.1988, bls. 67).

46. 389L0107: Tilskipun ráðsins 89/107/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi notkun leyfilegra aukefna í matvælum (Stjtíð. EB nr. L 40, 11.2.1989, bls. 27).

47. 389L0108: Tilskipun ráðsins 89/108/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hraðfryst matvæli (Stjtíð. EB nr. L 40, 11.2.1989, bls. 34).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirtalið bætist við a-lið 1. mgr. 8. gr.:

„— á finnsku „pakastettu"

— á íslensku „hraðfryst"

— á norsku „dypfryst"

— á sænsku „djupfryst"."

48. 389L0109: Tilskipun ráðsins 89/109/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli (Stjtíð. EB nr. L 40, 11.2.1989, bls. 38), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 347, 28.11.1989, bls. 37.

49. 389L0396: Tilskipun ráðsins 89/396/EBE frá 14. júní 1989 um merkingu sem auðkennir framleiðslulotur matvæla (Stjtíð. EB nr. L 186, 30.6.1989, bls. 21), eins og henni var breytt með:

— 391L0238: Tilskipun ráðsins 91/238/EBE frá 22. apríl 1991 (Stjtíð. EB nr. L 107, 27.4.1991, bls. 50).

50. 389L0397: Tilskipun ráðsins 89/397/EBE frá 14. júní 1989 um opinbert matvælaeftirlit (Stjtíð. EB nr. L 186, 30.6.1986, bls. 23).

51. 389L0398: Tilskipun ráðsins 89/398/EBE frá 3. maí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um sérfæði (Stjtíð. EB nr. L 186, 30.6.1989, bls. 27).

52. 390L0128: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/128/EBE frá 23. febrúar 1990 um plastefni og -hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli (Stjtíð. EB nr. L 75, 21.3.1990, bls. 19).

53. 390L0496: Tilskipun ráðsins 90/496/EBE frá 24. september 1990 um merkingu næringarinnihalds matvæla (Stjtíð. EB nr. L 276, 6.10.1990, bls. 40).

54. 390L0642: Tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum (Stjtíð. EB nr. L 350, 14.12.1990, bls. 71).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirfarandi gerða:

55. 378X0358: Tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 78/358/EBE frá 29. mars 1978 til aðildarríkjanna um notkun sakkaríns í matvæli og sölu á því í töfluformi til neytenda (Stjtíð. EB nr. L 103, 15.4.1978, bls. 32).

56. 380X1089: Tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 80/1089/EBE frá 11. nóvember 1980 um prófanir vegna öryggismats á aukefnum í matvælum (Stjtíð. EB nr. L 320, 27.11.1980, bls. 36).

57. C/271/89/ bls.3: Túlkunarorðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um frjálsa dreifingu matvæla innan bandalagsins COM (89) 256 (Stjtíð. EB nr. C 271, 24.10.1989, bls. 3).

XIII. LYF

Eftirlitsstofnun EFTA getur tilnefnt, í samræmi við starfsreglur sínar, tvo áheyrnarfulltrúa sem eiga rétt á að taka þátt í verkefnum nefndarinnar eins og þeim er lýst í fyrsta undirlið 2. gr. ákvörðunar ráðsins 75/320/EBE frá 20. maí 1975 um stofnun lyfjafræðinefndar.

Þrátt fyrir ákvæði 101. gr. samningsins skal framkvæmdastjórnin bjóða sérfræðingum frá EFTA-ríkjunum, samkvæmt 99. gr. samningsins, að taka þátt í verkefnunum sem lýst er í öðrum undirlið 2. gr. ákvörðunar ráðsins 75/320/EBE.

Framkvæmdastjórn EB skal, þegar þar að kemur, tilkynna eftirlitsstofnun EFTA um fundardag nefndarinnar og senda viðeigandi gögn.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 365L0065: Tilskipun ráðsins 65/65/EBE frá 26. janúar 1965 um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum um sérlyf (Stjtíð. EB nr. L 22, 9.2.1965, bls. 369/65), eins og henni var breytt með:

   — 375L0319: Annarri tilskipun ráðsins 75/319/EBE frá 20. maí 1975 um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum um sérlyf (Stjtíð. EB nr. L 147, 9.6.1975, bls. 13);

   — 383L0570: Tilskipun ráðsins 83/570/EBE frá 26. október 1983 (Stjtíð. EB nr. L 332, 28.11.1983, bls. 1);

   — 387L0021: Tilskipun ráðsins 87/21/EBE frá 22. desember 1986 (Stjtíð. EB nr. L 15, 17.1.1987, bls. 36);

   — 389L0341: Tilskipun ráðsins 89/341/EBE frá 3. maí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 142, 25.5.1989, bls. 11), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 176, 23.6.1989, bls. 55.

2. 375L0318: Tilskipun ráðsins 75/318/EBE frá 20. maí 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna um staðla og aðferðarlýsingar fyrir efnagreiningar, lyfja- og eiturefnafræðileg próf og klíníska prófanir á sérlyfjum (Stjtíð. EB nr. L 147, 9.6.1975, bls. 1), eins og henni var breytt með:

   — 383L0570: Tilskipun ráðsins 83/570/EBE frá 26. október 1983 (Stjtíð. EB nr. L 332, 28.11.1983, bls. 1);

   — 387L0019: Tilskipun ráðsins 87/19/EBE frá 22. desember 1986 (Stjtíð. EB nr. L 15, 17.1.1987, bls. 31);

   — 389L0341: Tilskipun ráðsins 89/341/EBE frá 3. maí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 142, 25.5.1989, bls. 11), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 176, 23.6.1989, bls. 55.

3. 375L0319: Önnur tilskipun ráðsins 75/319/EBE frá 20. maí 1975 um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum um sérlyf (Stjtíð. EB nr. L 147, 9.6.1975, bls. 13), eins og henni var breytt með:

   — 378L0420: Tilskipun ráðsins 78/420/EBE frá 2. maí 1978 (Stjtíð. EB nr. L 123, 11.5.1978, bls. 26);

   — 383L0570: Tilskipun ráðsins 83/570/EBE frá 26. október 1983 (Stjtíð. EB nr. L 332, 28.11.1983, bls. 1);

   — 389L0341: Tilskipun ráðsins 89/341/EBE frá 3. maí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 142, 25.5.1989, bls. 11), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 176, 23.6.1989, bls. 55.

4. 378L0025: Tilskipun ráðsins 78/25/EBE frá 12. desember 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna um litarefni sem leyfilegt er að bæta í lyf (Stjtíð. EB nr. L 11, 14.1.1978, bls. 18), eins og henni var breytt með:

   — 381L0464: Tilskipun ráðsins 81/464/EBE frá 24. júní 1981 (Stjtíð. EB nr. L 183, 4.7.1981, bls. 33).

5. 381L0851: Tilskipun ráðsins 81/851/EBE frá 28. september 1981 um samræmingu laga aðildarríkjanna um dýralyf (Stjtíð. EB nr. L 317, 6.11.1981, bls. 1), eins og henni var breytt með:

   — 390L0676: Tilskipun ráðsins 90/676/EBE frá 13. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 373, 31.12.1990, bls. 15).

6. 381L0852: Tilskipun ráðsins 81/852/EBE frá 28. september 1981 um samræmingu laga aðildarríkjanna um staðla og aðferðarlýsingar fyrir efnagreiningar, lyfja- og eiturefnafræðileg próf og klíníska prófanir á dýralyfjum (Stjtíð. EB nr. L 317, 6.11.1981, bls. 16), eins og henni var breytt með:

   — 387L0020: Tilskipun ráðsins 87/20/EBE frá 22. desember 1986 (Stjtíð. EB nr. L 15, 17.1.1987, bls. 34).

7. 386L0609: Tilskipun ráðsins 86/609/EBE frá 24. nóvember 1986 um samræmingu á ákvæðum í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um verndun dýra sem notuð eru í tilrauna- og vísindaskyni (Stjtíð. EB nr. L 358, 18.12.1986, bls. 1).

8. 387L0022: Tilskipun ráðsins 87/22/EBE frá 22. desember 1986 um samræmingu á ráðstöfunum aðildarríkjanna vegna markaðssetningar hátæknilyfja, einkum þeirra sem unnin eru með líftækni (Stjtíð. EB nr. L 15, 17.1.1987, bls. 38).

9. 389L0105: Tilskipun ráðsins 89/105/EBE frá 21. desember um gagnsæjar ráðstafanir er varða verðlagningu lyfja sem ætluð eru mönnum og þátttöku innlendra sjúkratrygginga í greiðslu þeirra (Stjtíð. EB nr. L 40, 11.2.1989, bls. 8).

10. 389L0342: Tilskipun ráðsins 89/342/EBE frá 3. maí 1989 þar sem gildissvið tilskipana 65/65/EBE og 75/319/EBE er fært út og bætt við ákvæðum um ónæmislyf sem eru bóluefni, eitur eða sermi og efni sem valda ofnæmi (Stjtíð. EB nr. L 142, 25.5.1989, bls. 14).

11. 389L0343: Tilskipun ráðsins 89/343/EBE frá 3. maí 1989 þar sem gildissvið tilskipana 65/65/EBE og 75/319/EBE er fært út og bætt við ákvæðum um geislavirk lyf (Stjtíð. EB nr. L 142, 25.5.1989, bls. 16).

12. 389L0381: Tilskipun ráðsins 89/381/EBE frá 14. júní 1989 þar sem gildissvið tilskipana 65/65/EBE og 75/319/EBE um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum um sérlyf er fært út og settar sérstakar reglur um lyf úr mannsblóði eða blóðvökva (Stjtíð. EB nr. L 181, 28.6.1989, bls. 44).

13. 390L0677: Tilskipun ráðsins 90/677/EBE frá 13. desember 1990 þar sem gildissvið tilskipunar 81/851/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um dýralyf er fært út og bætt við ákvæðum um ónæmislyf fyrir dýr (Stjtíð. EB nr. L 373, 31.12.1990, bls. 26).

14. 390R2377: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu (Stjtíð. EB nr. L 224, 18.8.1990, bls. 1).

15. 391L0356: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/356/EBE frá 13. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um meginreglur og viðmiðunarreglur um góða framleiðsluhætti lyfja sem ætluð eru mönnum (Stjtíð. EB nr. L 193, 17.7.1991, bls. 30).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirfarandi gerða:

16. C/310/86/bls. 7: Tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um hvort ráðstafanir sem aðildarríkin gera varðandi verðlagseftirlit og endurgreiðslur vegna lyfja séu í samræmi við 30. gr. sáttmálans (Stjtíð. EB nr. C 310, 4.12.1986, bls. 7).

17. C/115/82/bls. 5: Tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um samhliða innflutning á sérlyfjum sem markaðsleyfi hafa þegar verið veitt fyrir (Stjtíð. EB nr. C 115, 6.5.1982, bls. 5).

XIV. ÁBURÐUR

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 376L0116: Tilskipun ráðsins 76/116/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um tilbúinn áburð (Stjtíð. EB nr. L 24, 30.1.1976, bls. 21), eins og henni var breytt með:

   — 388L0183: Tilskipun ráðsins 88/183/EBE frá 22. mars 1988 (Stjtíð. EB nr. L 83, 29.3.1988, bls. 33);

   — 389L0284: Tilskipun ráðsins 89/284/EBE frá 13. apríl 1989 um viðbætur við og breytingar á tilskipun 76/116/EBE hvað snertir kalsíum-, magníum-, natríum- og brennisteinsinnihald tilbúins áburðar (Stjtíð. EB nr. L 111, 22.4.1989, bls. 34);

   — 389L0530: Tilskipun ráðsins 89/530/EBE frá 18. september 1989 um viðbætur við og breytingar á tilskipun 76/116/EBE hvað snertir snefilefnin bór, kóbalt, kopar, járn, mangan, mólýbden og sink í tilbúnum áburði (Stjtíð. EB nr. L 281, 30.9.1989, bls. 116).

   EFTA-ríkjunum verður frjálst að takmarka aðgang að mörkuðum sínum varðandi kadmíum í tilbúnum áburði í samræmi við kröfur í gildandi löggjöf þeirra daginn sem samningur þessi tekur gildi. Samningsaðilar skulu endurskoða stöðuna sameiginlega árið 1995.

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Í kafla A II í I. viðauka bætist eftirfarandi við svigagreinina í þriðju undirgrein 6. dálks í 1. tölul.:

      „Austurríki, Finnlandi, Íslandi, Liechtenstein, Noregi, Svíþjóð og Sviss".

   b) Í kafla B 1., 2. og 4. í I. viðauka bætist eftirfarandi við í svigagreininni á eftir 6b í 3. tölul. 9. dálks:

      „Austurríki, Finnlandi, Íslandi, Liechtenstein, Noregi, Svíþjóð og Sviss".

2. 377L0535: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 77/535/EBE frá 22. júní 1977 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um aðferðir við sýnatöku úr og greiningu á tilbúnum áburði (Stjtíð. EB nr. L 213, 22.8.1977, bls. 1), eins og henni var breytt með:

   — 379L0138: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/138/EBE frá 14. desember 1978 (Stjtíð. EB nr. L 39, 14.2.1979, bls. 3), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 1, 3.1.1980, bls. 11;

   — 387L0566: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/566/EBE frá 24. nóvember 1987 (Stjtíð. EB nr. L 342, 4.12.1987, bls. 32);

   — 389L0519: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/519/EBE frá 1. ágúst 1989 um viðbætur við og breytingar á tilskipun 77/535/EBE (Stjtíð. EB nr. L 265, 12.9.1989, bls. 30).

3. 380L0876: Tilskipun ráðsins 80/876/EBE frá 15. júlí 1980 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um eingildan ammóníumnítratáburð sem inniheldur mikið köfnunarefni (Stjtíð. EB nr. L 250, 23.9.1980, bls. 7).

4. 387L0094: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/94/EBE frá 8. desember 1986 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um leiðir til að hafa eftirlit með eiginleikum eingilds ammóníumnítratáburðar sem inniheldur mikið köfnunarefni og mörkum hans fyrir

sprengiþol (Stjtíð. EB nr. L 38, 7.2.1987, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 63, 9.3.1988, bls. 16, eins og henni var breytt með:

— 388L0126: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/126/EBE frá 22. desember 1987 (Stjtíð. EB nr. L 63, 9.3.1988, bls. 12).

5. 389L0284: Tilskipun ráðsins 89/284/EBE frá 13. apríl 1989 um viðbætur við og breytingar á tilskipun 76/116/EBE hvað snertir kalsíum-, magníum-, natríum- og brennisteinsinnihald tilbúins áburðar (Stjtíð. EB nr. L 111, 22.4.1989, bls. 34).

6. 389L0519: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/519/EBE frá 1. ágúst 1989 um viðbætur við og breytingar á tilskipun 77/535/EBE um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um aðferðir við sýnatöku úr og greiningu á tilbúnum áburði (Stjtíð. EB nr. L 265, 12.9.1989, bls. 30).

7. 389L0530: Tilskipun ráðsins 89/530/EBE frá 18. september 1989 um viðbætur við og breytingar á tilskipun 76/116/EBE hvað snertir snefilefnin bór, kóbalt, kopar, járn, mangan, mólýbden og sink í tilbúnum áburði (Stjtíð. EB nr. L 281, 30.9.1989, bls. 116).

XV. HÆTTULEG EFNI

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 367L0548: Tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna (Stjtíð. EB nr. L 196, 16.8.1967, bls. 1), eins og henni var breytt eða bætt við hana með:

— 379L0831: Tilskipun ráðsins 79/831/EBE frá 18. september 1979 (Stjtíð. EB nr. L 259, 15.10.1979, bls. 10);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 17);

— 384L0449: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 84/449/EBE frá 25. apríl 1984 (Stjtíð. EB nr. L 251, 19.9.1984, bls. 1);

— 388L0302: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/302/EBE frá 18. nóvember 1987 (Stjtíð. EB nr. L 133, 30.5.1988, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 136, 2.6.1988, bls. 20;

— 390D0420: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/420/EBE frá 25. júlí 1990 um flokkun og merkingu dí(2-etýlhexýl)ftalat í samræmi við 23. gr. tilskipunar ráðsins 67/548/EBE (Stjtíð. EB nr. L 222, 17.8.1990, bls. 49);

— 391L0325: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/325/EBE frá 1. mars 1991 (Stjtíð. EB nr. L 180, 8.7.1991, bls. 1);

— 391L0326: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/326/EBE frá 5. mars 1991 (Stjtíð. EB nr. L 180, 8.7.1991, bls. 79).

Samningsaðilarnir fallast á það markmið að ákvæði í gerðum bandalagsins um hættuleg efni og efnablöndur taki gildi eigi síðar en 1. janúar 1995. Finnlandi ber að fara að ákvæðum gerðanna frá þeim tíma er 7. breytingin við tilskipun ráðsins 67/548/EBE tekur gildi. Samkvæmt samvinnu, sem komið verður á með undirritun samningsins til lausnar þeim vandamálum sem ekki tekst að greiða úr, verður staðan tekin til endurskoðunar á árinu 1994, meðal annars um málefni sem heyra ekki undir löggjöf bandalagsins. Komist

EFTA-ríki að þeirri niðurstöðu að það þurfi á undanþágu að halda frá gerðum bandalagsins um flokkun og merkingu skulu þær ekki gilda fyrir það nema sameiginlega EFTA-nefndin samþykki aðra lausn.

Að því er varðar upplýsingaskiptin gildir eftirfarandi:

i) EFTA-ríki sem fara að réttarreglum um hættuleg efni og efnablöndur skulu veita tryggingar sambærilegar þeim sem gilda innan bandalagsins:

— þegar farið er með upplýsingarnar innan bandalagsins sem trúnaðarmál vegna atvinnu- eða viðskiptaleyndar, í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar, skulu aðeins þau EFTA-ríki sem hafa tekið upp viðkomandi réttarreglur taka þátt í upplýsingaskiptunum;

— upplýsingar sem eru trúnaðarmál skulu meðhöndlaðar með leynd að sama marki í EFTA-ríkjunum og gert er innan bandalagsins.

ii) Öll EFTA-ríkin munu taka þátt í upplýsingaskiptum varðandi öll önnur atriði eins og kveðið er á um í tilskipuninni.

2. 373L0404: Tilskipun ráðsins 73/404/EBE frá 22. nóvember 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi þvottaefni (Stjtíð. EB nr. L 347, 17.12.1973, bls. 51), eins og henni var breytt með:

— 382L0242: Tilskipun ráðsins 82/242/EBE frá 31. mars 1982 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðferðir við að prófa lífrænt niðurbrot á ójónískum yfirborðsvirkum efnum og um breytingu á tilskipun 73/404/EBE (Stjtíð. EB nr. L 109, 22.4.1982, bls. 1);

— 386L0094: Tilskipun ráðsins 86/94/EBE frá 10. mars 1986 (Stjtíð. EB nr. L 80, 25.3.1986, bls. 51).

3. 373L0405: Tilskipun ráðsins 73/405/EBE frá 22. nóvember 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðferðir við að prófa lífrænt niðurbrot á anjónískum yfirborðsvirkum efnum (Stjtíð. EB nr. L 347, 17.12.1973, bls. 53), eins og henni var breytt með:

— 382L0243: Tilskipun ráðsins 82/243/EBE frá 31. mars 1982 (Stjtíð. EB nr. L 109, 22.4.1982, bls. 18).

4. 376L0769: Tilskipun ráðsins 76/769/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (Stjtíð. EB nr. L 262, 27.9.1976, bls. 201), eins og henni var breytt með:

— 379L0663: Tilskipun ráðsins 79/663/EBE frá 24. júlí 1979 um viðbætur við viðauka tilskipunar ráðsins 76/769/EBE (Stjtíð. EB nr. L 197, 3.8.1979, bls. 37);

— 382L0806: Tilskipun ráðsins 82/806/EBE frá 22. nóvember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 339, 1.12.1982, bls. 55);

— 382L0828: Tilskipun ráðsins 82/828/EBE frá 3. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 350, 10.12.1982, bls. 34);

— 383L0264: Tilskipun ráðsins 83/264/EBE frá 16. maí 1983 (Stjtíð. EB nr. L 147, 6.6.1983, bls. 9);

— 383L0478: Tilskipun ráðsins 83/478/EBE frá 19. september 1983 (Stjtíð. EB nr. L 263, 24.9.1983, bls. 33);

— 385L0467: Tilskipun ráðsins 85/467/EBE frá 1. október 1985 (Stjtíð. EB nr. L 269, 11.10.1985, bls. 56);

— 385L0610: Tilskipun ráðsins 85/610/EBE frá 20. desember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 375, 31.12.1985, bls. 1);

— 389L0677: Tilskipun ráðsins 89/677/EBE frá 21. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 398, 30.12.1989, bls. 19);

— 389L0678: Tilskipun ráðsins 89/678/EBE frá 21. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 398, 30.12.1989, bls. 24);

— 391L0173: Tilskipun ráðsins 90/173/EBE frá 21. mars 1991 (Stjtíð. EB nr. L 85, 5.4.1991, bls. 34);

— 391L0338: Tilskipun ráðsins 91/338/EBE frá 18. júní 1991 (Stjtíð. EB nr. L 186, 12.7.1991, bls. 59);

— 391L0339: Tilskipun ráðsins 91/339/EBE frá 18. júní 1991 (Stjtíð. EB nr. L 186, 12.7.1991, bls. 64).

EFTA-ríkjunum verður frjálst að takmarka aðgang að mörkuðum sínum í samræmi við kröfur í gildandi löggjöf þeirra daginn sem samningur þessi tekur gildi, varðandi:

— klóruð lífræn leysiefni,

— asbest trefjaefni,

— kvikasilfursambönd,

— arsensambönd,

— lífræn tinsambönd,

— pentaklórfenól,

— kadmíum,

— rafhlöður.

Samningsaðilar skulu endurskoða stöðuna sameiginlega árið 1995.

5. 378L0631: Tilskipun ráðsins 78/631/EBE frá 26. júní 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi flokkun, pökkun og merkingu varnings sem inniheldur eiturefni eða hættuleg efni (varnarefni) (Stjtíð. EB nr. L 206, 29.7.1978, bls. 13), eins og henni var breytt með:

— 381L0187: Tilskipun ráðsins 81/187/EBE frá 26. mars 1981 (Stjtíð. EB nr. L 88, 2.4.1981, bls. 29);

— 384L0291: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 84/291/EBE frá 18. apríl 1984 (Stjtíð. EB nr. L 144, 30.5.1984, bls. 1).

EFTA-ríkjunum verður frjálst að takmarka aðgang að mörkuðum sínum í samræmi við kröfur í gildandi löggjöf þeirra daginn sem samningur þessi tekur gildi. Tekin verður afstaða til nýrra EB reglna í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 97. – 104. gr. samningsins.

6. 379L0117: Tilskipun ráðsins 79/117/EBE frá 21. desember 1978 um bann við sölu og notkun plöntuvarnarefna sem innihalda tiltekin virk efni (Stjtíð. EB nr. L 33, 8.2.1979, bls. 36), eins og henni var breytt með:

   — 383L0131: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 83/131/EBE frá 14. mars 1983 (Stjtíð. EB nr. L 91, 9.4.1983, bls. 35);

   — 385L0298: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/298/EBE frá 22. maí 1985 (Stjtíð. EB nr. L 154, 13.6.1985, bls. 48);

   — 386L0214: Tilskipun ráðsins 86/214/EBE frá 26. maí 1986 (Stjtíð. EB nr. L 152, 6.6.1986, bls. 45);

   — 386L0355: Tilskipun ráðsins 86/355/EBE frá 21. júlí 1986 (Stjtíð. EB nr. L 212, 2.8.1986, bls. 33);

   — 387L0181: Tilskipun ráðsins 87/181/EBE frá 9. mars 1987 (Stjtíð. EB nr. L 71, 14.3.1987, bls. 33);

   — 387L0477: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/477/EBE frá 9. september 1987 (Stjtíð. EB nr. L 273, 26.9.1987, bls. 40);

   — 389L0365: Tilskipun ráðsins 89/365/EBE frá 30. maí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 159, 10.6.1989, bls. 58);

   — 390L0533: Tilskipun ráðsins 90/533/EBE frá 15. október 1990 (Stjtíð. EB nr. L 296, 27.10.1990, bls. 63);

   — 391L0188: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/188/EBE frá 19. mars 1991 (Stjtíð. EB nr. L 92, 13.4.1991, bls. 42).

   EFTA-ríkjunum verður frjálst að takmarka aðgang að mörkuðum sínum í samræmi við kröfur í gildandi löggjöf þeirra daginn sem samningur þessi tekur gildi. Tekin verður afstaða til nýrra EB reglna í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 97. – 104. gr. samningsins.

7. 382L0242: Tilskipun ráðsins 82/242/EBE frá 31. mars 1982 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðferðir við að prófa lífrænt niðurbrot á ójónískum yfirborðsvirkum efnum og um breytingu á tilskipun 73/404/EBE (Stjtíð. EB nr. L 109, 22.4.1982, bls. 1).

8. 387L0018: Tilskipun ráðsins 87/18/EBE frá 18. desember 1986 um samhæfingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um beitingu meginreglna varðandi góðar starfsvenjur við rannsóknir og sannprófun á beitingu þeirra vegna prófana á efnum (Stjtíð. EB nr. L 15, 17.1.1987, bls. 29).

9. 388L0320: Tilskipun ráðsins 88/320/EBE frá 9. júní 1988 um skoðun og sannprófun á góðum starfsvenjum við rannsóknir (Stjtíð. EB nr. L 145, 11.6.1988, bls. 35), eins og henni var breytt með:

   — 390L0018: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/18/EBE frá 18. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 11, 13.1.1990, bls. 37).

10. 388L0379: Tilskipun ráðsins 88/379/EBE frá 7. júní 1988 um samræmingu á ákvæðum í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi flokkun, pökkun og merkingu á hættulegum efnablöndum (Stjtíð. EB nr. L 187, 16.7.1988, bls. 14), eins og henni var breytt eða bætt var við hana með:

— 389L0178: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/178/EBE frá 22. febrúar 1989 (Stjtíð. EB nr. L 64, 8.3.1989, bls. 18);

— 390L0035: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/35/EBE frá 19. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 19, 24.1.1990, bls. 14);

— 390L0492: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/492/EBE frá 5. september 1990 (Stjtíð. EB nr. L 275, 5.10.1990, bls. 35), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 321, 21.11.1990, bls. 19;

— 391L0155: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/155/EBE frá 5. mars 1991 (Stjtíð. EB nr. L 76, 22.3.1991, bls. 35).

Samningsaðilarnir fallast á það markmið að ákvæði í gerðum bandalagsins um hættuleg efni og efnablöndur taki gildi eigi síðar en 1. janúar 1995. Finnlandi ber að fara að ákvæðum gerðanna frá þeim tíma er 7. breytingin við tilskipun ráðsins 67/548/EBE tekur gildi. Samkvæmt samvinnu, sem komið verður á með undirritun samningsins til lausnar þeim vandamálum sem ekki tekst að greiða úr, verður staðan tekin til endurskoðunar á árinu 1994, meðal annars um málefni sem heyra ekki undir löggjöf bandalagsins. Komist EFTA-ríki að þeirri niðurstöðu að það þurfi á undanþágu að halda frá gerðum bandalagsins um flokkun og merkingu skulu þær ekki gilda fyrir það nema sameiginlega EFTA-nefndin samþykki aðra lausn.

Að því er varðar upplýsingaskiptin gildir eftirfarandi:

i) EFTA-ríki sem fara að réttarreglum um hættuleg efni og efnablöndur skulu veita tryggingar sambærilegar þeim sem gilda innan bandalagsins:

— þegar farið er með upplýsingarnar sem trúnaðarmál vegna atvinnu- eða viðskiptaleyndar innan bandalagsins, í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar, skulu aðeins þau EFTA-ríki sem hafa tekið upp viðkomandi löggjöf taka þátt í upplýsingaskiptunum,

— upplýsingar sem eru trúnaðarmál skulu meðhöndlaðar með leynd að sama marki í EFTA-ríkjunum og gert er innan bandalagsins;

ii) öll EFTA-ríkin munu taka þátt í upplýsingaskiptum varðandi öll önnur atriði eins og kveðið er á um í tilskipuninni.

11. 391L0157: Tilskipun ráðsins 91/157/EBE frá 18. mars 1991 um rafhlöður og rafgeyma sem innihalda tiltekin hættuleg efni (Stjtíð. EB nr. L 78, 26.3.1991, bls. 38).

EFTA-ríkjunum verður frjálst að takmarka aðgang að mörkuðum sínum varðandi rafhlöður í samræmi við kröfur í gildandi löggjöf þeirra daginn sem samningur þessi tekur gildi. Samningsaðilarnir skulu endurskoða stöðuna sameiginlega árið 1995.

12. 391R0594: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 594/91/EBE frá 4. mars 1991 um efni sem eyða ósonlaginu (Stjtíð. EB nr. L 67, 14.3.1991, bls. 1).

EFTA-ríkin geta beitt innlendri löggjöf sem er í gildi daginn sem samningur þessi tekur gildi. Samningsaðilar skulu koma sér saman um hagkvæmar leiðir til samráðs. Þeir skulu endurskoða stöðuna sameiginlega árið 1995.

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirfarandi gerða:

13. 389X0542: Tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 89/542/EBE frá 13. september 1989 um merkingu þvottaefna og hreinsiefna (Stjtíð. EB nr. L 291, 10.10.1989, bls. 55).

14. C/79/82/bls. 3: Tilkynningu varðandi ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 81/437/EBE frá 11. maí 1981 þar sem settar eru viðmiðanir í samræmi við þær upplýsingar sem aðildarríkin veita framkvæmdastjórninni varðandi skrá yfir efni (Stjtíð. EB nr. C 79, 31.3.1982, bls. 3).

15. C/146/90/bls. 4: Birting EINECS-skrárinnar (Stjtíð. EB nr. C 146, 15.6.1990, bls. 4).

XVI. SNYRTIVÖRUR

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 376L0768: Tilskipun ráðsins 76/768/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur (Stjtíð. EB nr. L 262, 27.9.1976, bls. 169), eins og henni var breytt með:

   — 379L0661: Tilskipun ráðsins 79/661/EBE frá 24. júlí 1979 (Stjtíð. EB nr. L 192, 31.7.1979, bls. 35);

   — 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 108);

   — 382L0147: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/147/EBE frá 11. febrúar 1982 (Stjtíð. EB nr. L 63, 6.3.1982, bls. 26);

   — 382L0368: Tilskipun ráðsins 82/368/EBE frá 17. maí 1982 (Stjtíð. EB nr. L 167, 15.6.1982, bls. 1);

   — 383L0191: Annarri tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 83/191/EBE frá 30. mars 1983 (Stjtíð. EB nr. L 109, 26.4.1983, bls. 25);

   — 383L0341: Þriðju tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 83/341/EBE frá 29. júní 1983 (Stjtíð. EB nr. L 188, 13.7.1983, bls. 15);

   — 383L0496: Fjórðu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 83/496/EBE frá 22. september 1983 (Stjtíð. EB nr. L 275, 8.10.1983, bls. 20);

   — 383L0574: Tilskipun ráðsins 83/574/EBE frá 26. október 1983 (Stjtíð. EB nr. L 332, 28.11.1983, bls. 38);

   — 384L0415: Fimmtu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 84/415/EBE frá 18. júlí 1984 (Stjtíð. EB nr. L 228, 25.8.1984, bls. 31), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 255, 25.9.1984, bls. 28;

   — 385L0391: Sjöttu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/391/EBE frá 16. júlí 1985 (Stjtíð. EB nr. L 224, 22.8.1985, bls. 40);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 218).

   — 386L0179: Sjöundu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 86/179/EBE frá 28. febrúar 1986 (Stjtíð. EB nr. L 138, 24.5.1986, bls. 40);

   — 386L0199: Áttundu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 86/199/EBE frá 26. mars 1986 (Stjtíð. EB nr. L 149, 3.6.1986, bls. 38);

   — 387L0137: Níundu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/137/EBE frá 2. febrúar 1987 (Stjtíð. EB nr. L 56, 26.2.1987, bls. 20);

— 388L0233: Tíundu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/233/EBE frá 2. mars 1988 (Stjtíð. EB nr. L 105, 26.4.1988, bls. 11);

— 388L0667: Tilskipun ráðsins 88/667/EBE frá 21. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 382, 31.12.1988, bls. 46);

— 389L0174: Elleftu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/174/EBE frá 21. febrúar 1989 (Stjtíð. EB nr. L 64, 8.3.1989, bls. 10), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 199, 13.7.1989, bls. 23;

— 389L0679: Tilskipun ráðsins 89/679/EBE frá 21. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 398, 30.12.1989, bls. 25);

— 390L0121: Tólftu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/121/EBE frá 20. febrúar 1990 (Stjtíð. EB nr. L 71, 17.3.1990, bls. 40);

— 391L0184: Þrettándu tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/184/EBE frá 12. mars 1991 (Stjtíð. EB nr. L 91, 12.4.1991, bls. 59).

2. 380L1335: Fyrsta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/1335/EBE frá 22. desember 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi nauðsynlegar greiningaraðferðir til eftirlits með samsetningu snyrtivara (Stjtíð. EB nr. L 383, 31.12.1980, bls. 27), eins og henni var breytt með:

— 387L0143: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/143/EBE frá 10. febrúar 1987 (Stjtíð. EB nr. L 57, 27.2.1987, bls. 56).

3. 382L0434: Önnur tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/434/EBE frá 14. maí 1982 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi nauðsynlegar greiningaraðferðir til eftirlits með samsetningu snyrtivara (Stjtíð. EB nr. L 185, 30.6.1982, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 390L0207: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/207/EBE frá 4. apríl 1990 (Stjtíð. EB nr. L 108, 28.4.1990, bls. 92).

4. 383L0514: Þriðja tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 83/514/EBE frá 27. september 1983 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi nauðsynlegar greiningaraðferðir til eftirlits með samsetningu snyrtivara (Stjtíð. EB nr. L 291, 24.10.1983, bls. 9).

5. 385L0490: Fjórða tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/490/EBE frá 11. október um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi nauðsynlegar greiningaraðferðir til eftirlits með samsetningu snyrtivara (Stjtíð. EB nr. L 295, 7.11.1985, bls. 30).

XVII. UMHVERFISVERND

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 375L0716: Tilskipun ráðsins 75/716/EBE frá 24. nóvember 1975 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um brennisteinsmagn í tilteknu fljótandi eldsneyti (Stjtíð. EB nr. L 307, 27.11.1975, bls. 22), eins og henni var breytt með:

   — 387L0219: Tilskipun ráðsins 87/219/EBE frá 30. mars 1987 (Stjtíð. EB nr. L 91, 3.4.1987, bls. 19).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Í a-lið 1. mgr. 1. gr. er úr 2710 í samræmdu tollskránni samsvarandi númerunum 27.10 C I í sameiginlegu tollskránni.

2. 380L0051: Tilskipun ráðsins 80/51/EBE frá 20. desember 1979 um takmörkun á hávaða frá loftförum sem fljúga undir hljóðhraða (Stjtíð. EB nr. L 18, 24.1.1980, bls. 26), eins og henni var breytt með:

   — 383L0206: Tilskipun ráðsins 83/206/EBE frá 21. apríl 1983 (Stjtíð. EB nr. L 117, 4.5.1983, bls. 15).

3. 385L0210: Tilskipun ráðsins 85/210/EBE frá 20. mars 1985 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um blýmagn í bensíni (Stjtíð. EB nr. L 96, 3.4.1985, bls. 25), eins og henni var breytt með:

   — 385L0581: Tilskipun ráðsins 85/581/EBE frá 20. desember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 372, 31.12.1985, bls. 37);

   — 387L0416: Tilskipun ráðsins 87/416/EBE frá 21. júlí 1987 (Stjtíð. EB nr. L 225, 13.8.1987, bls. 33).

4. 385L0339: Tilskipun ráðsins 85/339/EBE frá 27. júní 1985 um umbúðir fyrir drykkjarvörur (Stjtíð. EB nr. L 176, 6.7.1985, bls. 18).

5. 389L0629: Tilskipun ráðsins 89/629/EBE frá 4. desember 1989 um takmörkun á hávaða frá almennum þotum sem fljúga undir hljóðhraða (Stjtíð. EB nr. L 363, 13.12.1989, bls. 27).

XVIII. UPPLÝSINGATÆKNI, FJARSKIPTI OG GAGNAVINNSLA

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 386L0529: Tilskipun ráðsins 86/529/EBE frá 3. nóvember 1986 um notkun sameiginlegra tækniforskrifta fyrir MAC-pakkastaðla fyrir beinar sjónvarpssendingar um gervihnött (Stjtíð. EB nr. L 311, 6.11.1986, bls. 28).

2. 387D0095: Ákvörðun ráðsins 87/95/EBE frá 22. desember 1986 um stöðlun á sviði upplýsingatækni og fjarskipta (Stjtíð. EB nr. L 36, 7.2.1987, bls. 31).

   Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   „Evrópustaðallinn" sem um getur í 7. mgr. 1. gr. ákvörðunarinnar merkir staðal samþykktan af ETSI, CEN/Cenelec, CEPT og öðrum stofnunum sem samningsaðilar koma sér saman um. „Evrópski forstaðallinn" sem um getur í 1. mgr. 8. gr. ákvörðunarinnar merkir staðal samþykktan af sömu stofnunum.

3. 389D0337: Ákvörðun ráðsins 89/337/EBE frá 27. apríl 1989 um háskerpusjónvarp (Stjtíð. EB nr. L 142, 25.5.1989, bls. 1).

4. 391L0263: Tilskipun ráðsins 91/263/EBE frá 29. apríl 1991 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um notendabúnað til fjarskipta ásamt gagnkvæmri viðurkenningu á samræmi (Stjtíð. EB nr. L 128, 23.5.1991, bls. 1).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirfarandi gerða:

5. 384X0549: Tilmælum ráðsins 84/549/EBE frá 12. nóvember 1984 um að koma á samhæfingu á sviði fjarskipta (Stjtíð. EB nr. L 298, 16.11.1984, bls. 49).

6. 389Y0511(01): Ályktun ráðsins 89/C 117/01 frá 27. apríl 1989 um stöðlun á sviði upplýsingatækni og fjarskipta (Stjtíð. EB nr. C 117, 11.5.1989, bls. 1).

XIX. ALMENN ÁKVÆÐI Á SVIÐI TÆKNILEGRA VIÐSKIPTAHINDRANA

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 383L0189: Tilskipun ráðsins 83/189/EBE frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða (Stjtíð. EB nr. L 109, 26.4.1983, bls. 8), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 214);

— 388L0182: Tilskipun ráðsins 88/182/EBE frá 22. mars 1988 (Stjtíð. EB nr. L 81, 26.3.1988, bls. 75).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í stað 7. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„7. „vara“: hvaða iðnaðar- og landbúnaðarvörur sem er, að fiskafurðum meðtöldum.“

b) Eftirfarandi bætist við í lok fyrstu undirgreinar 1. mgr. 8. gr.:

„Heildartexti þeirra draga að tæknilegri reglugerð sem tilkynnt hefur verið um verður að vera til á frummálinu og jafnframt þýðing textans í heild á eitt af opinberum tungumálum Evrópubandalagsins.“

c) Eftirfarandi bætist við í lok annarrar undirgreinar 1. mgr. 8. gr.:

„Bandalagið annars vegar og eftirlitsstofnun EFTA, eða EFTA-ríkin fyrir tilstilli eftirlitsstofnunar EFTA hins vegar, geta óskað eftir frekari upplýsingum um drög að tæknilegri reglugerð sem tilkynnt hefur verið um.“

d) Eftirfarandi bætist við 2. mgr. 8. gr.:

„Eftirlitsstofnun EFTA-ríkjanna skal koma athugasemdum EFTA-ríkjanna áleiðis til framkvæmdastjórnar EB með samræmdri tilkynningu og skal framkvæmdastjórnin koma athugasemdum bandalagsins til eftirlitsstofnunar EFTA. Samningsaðilar skulu, þegar komið hefur verið á sex mánaða stöðvun í samræmi við reglur sem gilda samkvæmt kerfi hvers um sig, tilkynna hver öðrum um það með svipuðum hætti.“

e) Í stað fyrstu undirgreinar 4. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

„Farið skal með upplýsingar sem veittar eru samkvæmt þessari grein sem trúnaðarmál sé þess óskað.“

f) Í stað 9. gr. komi eftirfarandi:

„Lögbær yfirvöld aðildarríkja EB og EFTA-ríkjanna skulu eigi samþykkja drög að tæknilegri reglugerð, sem tilkynnt hefur verið um, fyrr en þremur mánuðum eftir að eftirtöldum aðilum berst í hendur drögin að reglugerðinni:

— framkvæmdastjórn EB þegar um er að ræða drög sem aðildarríki bandalagsins tilkynna,

— eftirlitsstofnun EFTA þegar um er að ræða drög sem EFTA-ríkin tilkynna.

Hins vegar gildir þriggja mánaða stöðvunartímabilið ekki í þeim tilvikum þegar óhjákvæmilegt er fyrir lögbær yfirvöld, vegna brýnna ástæðna er tengjast verndun almannaheilbrigðis eða -öryggis, vernd lífs og heilbrigðis dýra og jarðargróða, að undirbúa tæknilegar reglugerðir á mjög skömmum tíma svo að unnt verði að samþykkja þær og leiða í lög þegar í stað án þess að hægt sé að hafa um það samráð. Gera verður grein fyrir ástæðum sem réttlæta að gripið er til svo skjótra úrræða. Slík greinargerð verður að vera nákvæm og vel rökstudd, með sérstakri áherslu á að ekki hafi verið hægt að sjá fyrir þá hættu sem hlutaðeigandi yfirvöld stóðu frammi fyrir né hve alvarleg hún var, auk þess sem koma þarf fram hvers vegna brýnt var að grípa þegar í stað til aðgerða til úrbóta."

g) Eftirfarandi er bætt við lista nr. 1 í viðaukanum:

„ON (Austurríki)
Österreichisches Normungsinstitut
Heinestrasse 38
A – 1020 Wien

ÖVE (Austurríki)
Österreichischer Verband für Elektrotechnik
Eschenbachgasse 9
A – 1010 Wien

SFS (Finnland)
Suomen Standardisoimisliitto SFS r.y
PL 205
SF – 00121 Helsinki

SESKO (Finnland)
Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys Sesko r.y.
Särkiniementie 3
SF – 00210 Helsinki

STRI (Ísland)
Staðlaráð Íslands
Keldnaholti
IS – 112 Reykjavík

SNV (Liechtenstein)
Schweizerische Norman-Vereinigung
Kirchenweg 4
Postfach
CH – 8032 Zürich

NSF (Noregur)
Norges Standardiseringsforbund
Pb 7020 Homansbyen
N – 0306 Oslo 3

NEK (Noregur)
Norsk Elektroteknisk Komite
Pb 280 Skøyen
N – 0212 Oslo 2

SIS (Svíþjóð)
Standardiseringskommissionen i Sverige
Box 3295
S – 103 66 Stockholm

SEK (Svíþjóð)
Svenska Elektriska Kommissionen
Box 1284
S – 164 28 Kista

SNV (Sviss)
Schweizerische Normen-Vereinigung
Kirchenweg 4
Postfach
CH – 8032 Zürich

CES (Sviss)
Schweizerisches Elektrotechnisches Komitee
Postfach
CH – 8034 Zürich".

h) Við beitingu tilskipunarinnar eru eftirfarandi upplýsingaskipti með rafeindatæknilegum aðferðum talin nauðsynleg:

1) Tilkynningastrimlar. Þá má senda áður en eða um leið og textinn er sendur í heild.

2) Kvittun fyrir viðtöku á textadrögum þar sem meðal annars kemur fram dagsetningin þegar stöðvuninni, sem ákveðin er í samræmi við reglur hvers kerfis um sig, lýkur.
3) Boð þar sem óskað er eftir viðbótarupplýsingum.
4) Svör við óskum um viðbótarupplýsingar.
5) Athugasemdir.
6) Beiðnir um fundi varðandi sérstök málefni.
7) Svör við beiðnum um fundi varðandi sérstök málefni.
8) Beiðnir um fullbúinn texta.
9) Upplýsingar um að boðað hafi verið til sex mánaða stöðvunar.

Eftirfarandi má senda í venjulegum pósti eins og sakir standa:

10) Fullbúinn texta draga sem tilkynnt hefur verið um.
11) Grundvallarlagatexta eða reglugerðarákvæði.
12) Fullbúinn texta.

i) Samningsaðilar skulu sameiginlega samþykkja stjórnvaldsráðstafanir varðandi tilkynningar.

2. 389D0045: Ákvörðun ráðsins 89/45/EBE frá 21. desember 1988 um kerfi innan bandalagsins fyrir skjót skipti á upplýsingum um hættu sem stafar af notkun neysluvara (Stjtíð. EB nr. L 17, 21.1.1989, bls. 51), eins og henni var breytt með:

— 390D0352: Ákvörðun ráðsins 90/352/EBE frá 29. júní 1990 (Stjtíð. EB nr. L 173, 6.7.1990, bls.49).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Stofnunin sem EFTA-ríkin tilnefna skal þegar í stað senda framkvæmdastjórn EB upplýsingarnar sem hún sendir EFTA-ríkjunum eða lögbærum yfirvöldum þeirra. Framkvæmdastjórn EB skal þegar í stað senda stofnuninni sem EFTA-ríkin tilnefna upplýsingarnar sem hún sendir aðildarríkjum EB eða lögbærum yfirvöldum þeirra.

3. 390D0683: Ákvörðun ráðsins 90/683/EBE frá 13. desember 1990 um aðferðareiningar fyrir hin ýmsu þrep samræmingarmatsins sem ætlað er að nota í tilskipunum um tæknilega samhæfingu (Stjtíð. EB nr. L 380, 21.12.1990, bls. 13).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirfarandi gerða:

4. C/136/85/bls. 2: Niðurstöðum vegna stöðlunar sem samþykktar voru af ráðinu þann 16. júlí 1984 (Stjtíð. EB nr. C 136, 4.6.1985, bls. 2).

5. 385Y0604(01): Ályktun ráðsins 85/C 136/01 frá 7. maí 1985 um nýja aðferð við tæknilega samhæfingu og staðla (Stjtíð. EB nr. C 136, 4.6.1985, bls. 1).

6. 386Y1001(01): Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um að ekki beri að fara að tilteknum ákvæðum tilskipunar ráðsins 83/189/EBE frá 28. mars sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða (Stjtíð. EB nr. C 245, 1.10.1986, bls. 4).

7. C/67/89/bls. 3: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um að birta í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins yfirskriftir draga að tæknilegum reglugerðum sem aðildarríkin tilkynna samkvæmt tilskipun ráðsins 83/189/EBE frá 28. mars 1983, eins og henni var breytt með tilskipun ráðsins 88/182/EBE frá 22. mars 1988 (Stjtíð. EB nr. C 67, 17.3.1989, bls. 3).

8. 390Y0116(01): Ályktun ráðsins frá 21. desember 1989 um altæka aðferð við samræmingarmat (Stjtíð. EB nr. C 10, 16.1.1990, bls. 1).

9. 590DC0456: Grænbók framkvæmdastjórnarinnar um þróun staðlamála í Evrópu: aðgerð sem miðar að því að hraða tæknilegri sameiningu Evrópu (Stjtíð. EB nr. C 20, 28.1.1991, bls. 1).

XX. FRJÁLSIR VÖRUFLUTNINGAR — ALMENNT

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirfarandi gerða:

1. 390Y1003(01): Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um afleiðingar úrskurðar dómstóls Evrópubandalaganna frá 20. febrúar 1979 í máli 120/78 („Cassis de Dijon") (Stjtíð. EB nr. C 256, 3.10.1980, bls. 2).

2. 585PC0310: Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um að innra markaðinum verði komið á að fullu COM (85) 310 lokaútgáfa („Hvítbókin").

XXI. BYGGINGARVÖRUR

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 389L0106: Tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur (Stjtíð. EB nr. L 40, 11.2.1989, bls. 12).

Ákvæði 100. gr. samningsins gilda að því er varðar þátttöku EFTA-ríkjanna í starfsemi Evrópusamtaka vegna tæknisamþykkis sem um ræðir í II. viðauka tilskipunarinnar.

XXII. PERSÓNUHLÍFAR

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 389L0686: Tilskipun ráðsins 89/686/EBE frá 21. desember 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um persónuhlífar (Stjtíð. EB nr. L 399, 30.12.1989, bls. 18).

XXIII. LEIKFÖNG

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 388L0378: Tilskipun ráðsins 88/378/EBE frá 3. maí 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna um öryggi leikfanga (Stjtíð. EB nr. L 187, 16.7.1988, bls. 1).

Noregi ber að fara að ákvæðum tilskipunarinnar eigi síðar en 1. janúar 1995.

Ákvæði samningsins er varða flokkun og merkingu sem og allar takmarkanir á markaðssetningu og notkun hættulegra efna og efnablandna gilda einnig um ákvæði í 3. tölul. II. hluta í II. viðauka tilskipunarinnar.

XXIV. VÉLAR

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 389L0392: Tilskipun ráðsins 89/392/EBE frá 14.júní 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um vélar (Stjtíð. EB nr. L 183, 29.6.1989, bls. 9), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 296, 14.10.1989, bls. 40, eins og henni var breytt með:

— 391L0368: Tilskipun ráðsins 91/368/EBE frá 20. júní 1991 (Stjtíð. EB nr. L 198, 22.7.1991, bls. 16).

Svíþjóð ber að fara að ákvæðum tilskipunarinnar frá og með 1. janúar 1994.

XXV. TÓBAK

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 389L0622: Tilskipun ráðsins 89/622/EBE frá 13. nóvember 1989 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi merkingar á tóbaksvörum (Stjtíð. EB nr. L 359, 8.12.1989, bls. 1).

2. 390L0239: Tilskipun ráðsins 90/239/EBE frá 17. maí 1990 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hámark tjöru sem vindlingar mega gefa frá sér (Stjtíð. EB nr. L 137, 30.5.1990, bls. 36).

XXVI. ORKA

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 385L0536: Tilskipun ráðsins 85/536/EBE frá 5. desember 1985 um hráolíusparnað með notkun eldsneytislíkis í bensíni (Stjtíð. EB nr. L 334, 12.12.1985, bls. 20). ([1])

([1]) Einungis birt hér í upplýsingaskyni. Sjá IV. viðauka um orku vegna beitingar.

XXVII. BRENNDIR DRYKKIR

Samningsaðilar skulu heimila innflutning og markaðssetningu á brenndum drykkjum sem samræmast löggjöf bandalagsins eins og tilgreint er í þessum kafla. Að öðru leyti er EFTA-ríkjunum heimilt að beita innlendri löggjöf.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 389R1576: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1576/89 frá 29. maí 1989 um almennar reglur varðandi skilgreiningu, lýsingu og kynningu á brenndum drykkjum (Stjtíð. EB nr. L 160, 12.6.1989, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 223, 2.8.1989, bls. 27.

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Ákvæði reglugerðarinnar hafa ekki áhrif á rétt EFTA-ríkjanna til að banna án mismununar að setja á markað innanlands brennda drykki sem mönnum eru ætlaðir til drykkjar sem hafa hærri alkóhólstyrkleika en 60%.

b) Í 2. mgr. 1. gr. er 2203, 2204, 2205, 2206 og 2207 í samræmdu tollskránni samsvarandi númerunum 2203 00, 2204, 2205, 2206 og 2207 í sameiginlegu tollnafnaskránni.

c) Að því er varðar skilgreiningu á brenndum ávaxtadrykkjum í l-lið 4. mgr. 1. gr.: Austurríki er heimilt að bæta við vínanda úr landbúnaði á hvaða stigi framleiðslunnar sem er, að því tilskildu að 33% lágmarkshlutfallið af vínandanum í fullunninni framleiðsluvöru sé fengið úr ávextinum sem drykkurinn er kenndur við.

d) Að því er varðar q-lið 4. mgr. 1. gr.: Finnlandi, Íslandi, Noregi og Svíþjóð er heimilt að banna markaðssetningu á vodka sem er framleitt úr öðru hráefni en kornvörum eða kartöflum.

e) Við beitingu 1. mgr. 6. gr. ætti vörulýsingunni að ljúka með eftirfarandi:

— orðunum „Suomalainen punssi/Finsk Punch/Finnish Punch“ og „Svensk Punsch/Swedish punch“ sem nota má um brenndan drykk sem er unninn úr eimuðum sykurreyr. Hann má blanda með vínanda úr landbúnaði og með sætuefnum. Einnig má bragðbæta hann með víni eða safa eða náttúrulegu bragðefni úr sítrusávöxtum eða öðrum ávöxtum eða berjum;

— orðið „Spritglögg“ má nota fyrir brenndan drykk sem er framleiddur með því að blanda etanóli úr landbúnaði saman við náttúrulega negulkjarna eða aðrar plöntur sem innihalda sömu meginbragðefni með því að nota eina af eftirfarandi aðferðum:

  — leggja í bleyti og/eða eima,

  — endureima áfengið ásamt með blómhnöppunum eða öðrum plöntuhlutum sem eru tilgreindir hér að framan,

  — bæta við náttúrulegum eimuðum negulkjörnum,

  — sambland þessara þriggja aðferða.

Einnig má nota aðra náttúrulega plöntukjarna eða bragðefnafræ en negulbragðið verður að vera ráðandi.

— Orðið „Jägertee“ má nota um drykk sem er að jafnaði eimaður fyrir neyslu í heitu vatni eða tei sem á uppruna í Austurríki. Þessi drykkur er framleiddur úr etanóli úr landbúnaði, krafti tiltekinna áfengra drykkja eða tes sem búið er að bæta í nokkrum náttúrulegum bragðefnum. Alkóhólstyrkurinn verður að vera minnst 22,5% að rúmmáli. Sykurmagnið verður að vera minnst 100 g á lítra og tilgreint sem sykurinnihald.

Þennan drykk má einnig merkja sem „Jagertee“ eða „Jagatee“.

f) Í 2. mgr. 3. gr. komi „EES-samningurinn“ í stað orðsins „reglugerð“.

g) Ákvæði 7. (6. mgr.), 7. (7. mgr.), 10. (2. mgr.), 11. og 12. gr. gilda ekki.

h) Eftirfarandi bætist við II. viðauka:

5. *Brandy)*

„Wachauer Weinbrand
Weinbrand Dürnstein“

6. Þrúguhratsbrennivín

„Balzner Marc
Baselbieter Marc
Benderer Marc
Eschner Marc
Grappa del Ticino/Grappa Ticinese
Grappa della Val Calanca
Grappa della Val Bregaglia
Grappa della Val Mesolcina
Grappa della Valle di Poschiavo
Marc d'Auvernier
Marc de Dôle du Valais
Schaaner Marc
Triesner Marc
Vaduzer Marc“

7. Ávaxtabrennivín

„Aargauer Bure Kirsch
Abricotine du Valais/Walliser Aprikosenwasser
Baselbieterkirsch
Baselbieter Zwetschgenwasser
Bernbieter Birnenbrand
Bernbieter Kirsch
Bernbieter Mirabellen
Bernbieter Zwetschgenwasser
Bérudges de Cornaux
Emmentaler Kirsch
Freiämter Theilersbirnenbranntwein
Freiämter Zwetschgenwasser
Fricktaler Kirsch

Kirsch de la Béroche
Luzerner Birnenträsch
Luzerner Kirsch
Luzerner Theilersbirnenbranntwein
Luzerner Zwetschgenwasser
Mirabelle du Valais
Rigi Kirsch
Seeländer Pflümliwasser
Urschwyzerkirsch
Wachauer Marillenbrand
William du Valais/Walliser Williams
Zuger Kirsch“

9. Maríuvandarbrennivín

„Gentiane du Jura“

11. Brenndir drykkir bragðbættir með einiberjum

„Genièvre du Jura“

12. Brenndir drykkir bragðbættir með kúmeni

„Íslenskt brennivín/Icelandic Aquavit
Norsk Aquavit/Norsk Akvavit/Norwegian Aquavit
Svensk Aquavit/Svensk Akvavit/Swedish Aquavit“

14. Líkjör

„Bernbieter Griottes Liqueur
Bernbieter Kirschen Liqueur
Genépi du Valais
Grossglockner Alpenbitter
Mariazeller Magenlikör
Mariazeller Jagasaftl
Puchheimer Bitter
Puchheimer Schlossgeist
Steinfelder Magenbitter
Wachauer Marillenlikör“

15. Brenndir drykkir

„Bernbieter Cherry Brandy Liqueur
Bernbieter Kräuterbitter
Eau-de-vie d'herbes du Jura
Gotthard Kräuterbranntwein
Luzerner Chrüter (Kräuterbranntwein)
Suomalainen punssi/Finsk Punsch/Finnish punch
Svensk Punch/Swedish punch
Vieille lie du Mandement
Walliser Chrüter (Kräuterbranntwein)“

Landfræðilegar tilvísanir sem fram koma undir 15. tölul. varða framleiðsluvörur sem eru ekki skilgreindar í reglugerðinni. Af þeim sökum þurfa orðin „brenndir drykkir" að koma fram í vörulýsingunni.

EFTA-ríki sem framleiða þessa brenndu drykki skulu veita hinum samningsaðilunum upplýsingar um innlendar skilgreiningar á þessum framleiðsluvörum.

16. *Vodka*

„Íslenskt vodka/Icelandic Vodka
Norsk Vodka/Norwegian Vodka
Suomalainen Vodka/Finsk Vodka/Vodka of Finland
Svensk Vodka/Swedish Vodka".

2. 390R1014: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1014/90/EBE frá 24. apríl 1990 um ítarlegar framkvæmdarreglur varðandi skilgreiningu, lýsingu og kynningu á brenndum drykkjum (Stjtíð. EB nr. L 105, 25.4.1990, bls. 9), eins og henni var breytt með:

— 391R1180: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1180/91 frá 6. maí 1991 (Stjtíð. EB nr. L 115, 8.5.1991, bls. 5);

— 391R1781: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1781/91 frá 19. júní 1991 (Stjtíð. EB nr. L 160, 25.6.1991, bls. 6).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Við beitingu 2. og 6. gr. er Finnlandi, Íslandi, Noregi og Svíþjóð heimilt að viðhafa 1200 g hámarksstyrkleika metýlalkóhólsinnihalds á hektólítra vínanda miðað við 100% rúmmál.

3. 391R1601: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1601/91 frá 10. júní 1991 um almennar reglur varðandi skilgreiningu, lýsingu og kynningu á kryddvínum, drykkjum blönduðum með kryddvínum og hanastélum blönduðum með kryddvínum (Stjtíð. EB nr. L 149, 14.6.1991, bls. 1).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við ákvæði 2. mgr. 2. gr.

d) Starkvinsglögg:

Kryddvín unnið úr víni eins og um getur í a-lið 1. mgr. með ráðandi negulbragði sem fæst með notkun neguls er ætið verður að nota með öðrum kryddjurtum; blanda má sætuefnum í drykkinn samkvæmt a-lið 3. gr.

b) Í yfirskrift og texta f-liðar 3. mgr. 2. gr. skulu orðin „eða vinglögg" koma á eftir orðinu „Glühwein".

c) Ákvæði 8. (7. og 8. mgr.), 9. (2. mgr.), 10. og 11. gr. gilda ekki.

III. VIÐAUKI

SKAÐSEMISÁBYRGÐ

Skrá sem kveðið er á um í c-lið 23. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um almenna aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

GERÐ SEM VÍSAÐ ER TIL

385L0374: Tilskipun ráðsins 85/374/EBE frá 25. júlí 1985 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum í aðildarríkjunum vegna skaðsemisábyrgðar á gölluðum vörum (Stjtíð. EB nr. L 210, 7.8.1985, bls. 29).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi atriði gilda um skaðsemisábyrgð innflytjanda eins og gert er ráð fyrir í 2. mgr. 3. gr.:

   i) án þess það hafi áhrif á skaðsemisábyrgð framleiðanda er einstaklingur ábyrgur sem framleiðandi þegar hann flytur inn vöru á Evrópska efnahagssvæðið til sölu, leigu, eignarleigu eða dreifingar með einhverjum hætti meðan hann stundar viðskipti sín;

   ii) hið sama gildir um innfluttar vörur frá EFTA-ríki til bandalagsins eða frá bandalaginu til EFTA-ríkis eða frá einu EFTA-ríki til annars EFTA-ríkis.

   Þegar Luganosamningurinn um dómsvald og fullnustu dóma í einkamálum frá 16. september 1988 öðlast gildi í aðildarríki EB eða EFTA-ríki fellur fyrsti málsliður þessa liðar úr gildi milli ríkja þar sem samningurinn hefur verið fullgiltur að svo miklu leyti sem hægt er, vegna þessara fullgildinga, að framfylgja innanlandsdómi sem er tjónþola í hag gegn framleiðanda eða innflytjanda í skilningi i-liðar;

   iii) Sviss og Liechtenstein geta fellt niður ábyrgð innflytjanda sín á milli.

b) Eftirfarandi gildir hvað varðar 14. gr.:

   tilskipunin gildir ekki um líkams- eða eignatjón sem verður vegna kjarnorkuslysa og fellur undir alþjóðasáttmála sem EFTA-ríki og aðildarríki EB hafa fullgilt.

   Að auki gildir tilskipunin ekki um Sviss og Liechtenstein ef landslög kveða á um sambærilega vernd og gert er í alþjóðasáttmálum í fyrrnefndum skilningi.

IV. VIÐAUKI

ORKA

Skrá sem kveðið er á um í 24. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 372R1056: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1056/72 frá 18. maí 1972 um tilkynningu til framkvæmdastjórnarinnar um áhugaverð fjárfestingarverkefni fyrir bandalagið á sviði jarðolíu, jarðgass og raforku (Stjtíð. EB nr. L 120, 25.5.1972, bls. 7), eins og henni var breytt með:

   — 376R1215: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1215/76 frá 4. maí 1976 um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1056/72 (Stjtíð. EB nr. L 140, 28.5.1976, bls. 1).

2. 375L0405: Tilskipun ráðsins 75/405/EBE frá 14. apríl 1975 um takmarkanir á notkun jarðolíuvara í orkuverum (Stjtíð. EB nr. L 178, 9.7.1975, bls. 26).

3. 376L0491: Tilskipun ráðsins 76/491/EBE frá 4. maí 1976 um starfshætti bandalagsins varðandi upplýsingamiðlun og samráð um verð hráolíu- og jarðolíuvara í bandalaginu (Stjtíð. EB nr. L 140, 28.5.1976, bls. 4).

4. 378L0170: Tilskipun ráðsins 78/170/EBE frá 13. febrúar 1978 um hæfni tækja til upphitunar húsnæðis og öflunar heits vatns í nýjum eða eldri byggingum, sem eru ekki notaðar til atvinnurekstrar, og um einangrun hita- og neysluvatnskerfa í nýjum byggingum sem eru ekki notaðar til atvinnurekstrar (Stjtíð. EB nr. L 052, 23.2.1978, bls. 32), eins og henni var breytt með:

   — 382L0885: Tilskipun ráðsins 82/885/EBE frá 10. desember 1982 (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 19).

5. 379R1893: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1893/79 frá 28. ágúst 1979 um að koma á skráningu á innflutningi hráolíu- og/eða jarðolíuvara til bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 220, 30.8.1979, bls. 1), eins og henni var breytt með:

   — 388R4152: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4152/88 frá 21. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 367, 31.12.1988, bls. 7).

6. 385L0536: Tilskipun ráðsins 85/536/EBE frá 5. desember 1985 um hráolíusparnað með notkun eldsneytislíkis í bensíni (Stjtíð. EB nr. L 334, 12.12.1985, bls. 20), eins og henni var breytt með:

   — 387L0441: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/441/EBE frá 29. júlí 1987 um hráolíusparnað með notkun eldsneytislíkis í bensíni (Stjtíð. EB nr. L 238, 21.8.1987, bls. 40).

7. 390L0377: Tilskipun ráðsins 90/377/EBE frá 29. júní 1990 um starfsreglur bandalagsins til að auka gagnsæi verðlagningar á gasi og rafmagni til notenda í atvinnuskyni (Stjtíð. EB nr. L 185, 17.7.1990, bls. 16). ([1])

8. 390L0547: Tilskipun ráðsins 90/547/EBE frá 29. október 1990 varðandi gegnumflutning á rafmagni um flutningskerfi (Stjtíð. EB nr. L 313, 13.11.1990, bls. 30).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Í 4. mgr. 3. gr.:

      i) sérhvert hlutaðeigandi fyrirtæki getur farið fram á það að fyrirtæki, sem framkvæmdastjórnin kemur á fót og veitir forstöðu og þau fyrirtæki sem bera ábyrgð á flutningskerfum fyrir raforku innan bandalagsins eiga fulltrúa í, samræmi skilmála um gegnumflutning að því er varðar viðskipti innan bandalagsins;

      ii) sérhvert hlutaðeigandi fyrirtæki getur farið fram á það að fyrirtæki, sem eftirlitsstofnun EFTA kemur á fót og veitir forstöðu og þau fyrirtæki sem bera ábyrgð á flutningskerfum fyrir raforku innan EFTA eiga fulltrúa í, samræmi skilmála um gegnumflutning að því er varðar viðskipti innan EFTA;

      iii) sérhvert hlutaðeigandi fyrirtæki getur farið fram á það að sameiginlega EES-nefndin ákveði samræmingarreglur um skilmála um gegnumflutning að því er varðar viðskipti milli bandalagsins og EFTA ríkis.

   b) Í 1. viðbæti er skrá yfir fyrirtæki og flutningskerfi sem snerta beitingu þessarar tilskipunar að því er varðar EFTA-ríkin.

([1]) Einungis birt hér í upplýsingaskyni. Sjá XXI. viðauka um hagskýrslugerð vegna beitingar.

9. 391L0296: Tilskipun ráðsins 91/296/EBE frá 31. maí 1991 varðandi gegnumflutning á jarðgasi um flutningskerfi (Stjtíð. EB nr. L 147, 12.6.1991, bls. 37).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 4. mgr. 3. gr.

i) sérhvert hlutaðeigandi fyrirtæki getur farið fram á það að fyrirtæki, sem framkvæmdastjórnin kemur á fót og veitir forstöðu og þau fyrirtæki sem bera ábyrgð á flutningskerfum fyrir jarðgas innan bandalagsins eiga fulltrúa í, samræmi skilmála um gegnumflutning að því er varðar viðskipti innan bandalagsins;

ii) sérhvert hlutaðeigandi fyrirtæki getur farið fram á það að fyrirtæki, sem eftirlitsstofnun EFTA kemur á fót og veitir forstöðu og þau fyrirtæki sem bera ábyrgð á flutningskerfum fyrir jarðgas innan EFTA eiga fulltrúa í, samræmi skilmála um gegnumflutning að því er varðar viðskipti innan EFTA;

iii) sérhvert hlutaðeigandi fyrirtæki getur farið fram á það að sameiginlega EES-nefndin ákveði samræmingarreglur um skilmála um gegnumflutning að því er varðar viðskipti milli bandalagsins og EFTA-ríkis.

b) Í 2. viðbæti er skrá yfir fyrirtæki og flutningskerfi sem snerta beitingu þessarar tilskipunar að því er varðar EFTA-ríkin.

1. VIÐBÆTIR

Skrá yfir fyrirtæki og flutningskerfi fyrir raforku sem heyra undir tilskipun ráðsins 90/547/EBE frá 29. október 1990 varðandi gegnumflutning á rafmagni um flutningskerfi.

EFTA-ríki	**Fyrirtæki**	**Flutningskerfi**
Austurríki	Österreichische Elektrizitätswirtschaft AG	Háspennuflutningskerfi
Finnland	Imatran Voima Oy	Háspennuflutningskerfi
	Teollisuuden Voimansiirto Oy	Háspennuflutningskerfi
Ísland	Landsvirkjun	Háspennuflutningskerfi
Liechtenstein	Liechtensteinische Kraftwerke	Samtengingarkerfi
Noregur	Statnett SF	Háspennuflutningskerfi
Svíþjóð	Statens Vattenfallsverk	Háspennuflutningskerfi
Sviss	Aare-Tessin Aktiengesellschaft für Elektrizität Bernische Kraftwerke AG Centralschweizerische Kraftwerke AG L'Energie Ouest-Suisse SA Elektrizitätsgesellschaft Laufenburg Nordostschweizerische Kraftwerke AG	Samtengingarkerfi

2. VIÐBÆTIR

Skrá yfir stofnanir og flutningskerfi fyrir gas undir háum þrýstingi sem heyra undir tilskipun ráðsins 91/296/EBE frá 31. maí 1991 varðandi gegnumflutning á jarðgasi um flutningskerfi.

EFTA-ríki	Fyrirtæki	Flutningskerfi
Austurríki	ÖMV Aktiengesellschaft	Flutningskerfi fyrir gas undir háum þrýstingi
Finnland	Neste Oy	Flutningskerfi fyrir gas undir háum þrýstingi
Liechtenstein	Liechtensteinische Gasversorgung	Flutningskerfi fyrir gas undir háum þrýstingi
Svíþjóð	Swedegas AB	Flutningskerfi fyrir gas undir háum þrýstingi
	Sydgas AB	Flutningskerfi fyrir gas undir háum þrýstingi
Sviss	Swissgas AG	Gegnumflutningskerfi
	Transitgas AG	Gegnumflutningskerfi

V. VIÐAUKI

FRELSI LAUNÞEGA TIL FLUTNINGA

Skrá sem kveðið er á um í 28. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM

Að því er þennan viðauka varðar og þrátt fyrir ákvæði bókunar 1 ber að líta svo á að hugtakið „aðildarríki“ í gerðunum sem vísað er til feli í sér, auk þeirrar merkingar sem það hefur í viðkomandi EB-gerðum, Austurríki, Finnland, Ísland, Liechtenstein, Noreg, Svíþjóð og Sviss.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 364L0221: Tilskipun ráðsins 64/221/EBE frá 25. febrúar 1964 um samræmingu á sérstökum ráðstöfunum er varða flutninga og búsetu erlendra ríkisborgara og réttlættar eru með skírskotun til allsherjarreglu, almannaöryggis og almannaheilbrigðis (Stjtíð. EB nr. 56, 4.4.1964, bls. 850).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Ákvæði 3. mgr. 4. gr. gilda ekki.

2. 368R1612: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1612/68 frá 15. október 1968 um frelsi launþega til flutninga innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 257, 19.10.1968, bls. 2), eins og henni var breytt með:

   — 376R0312: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 312/76 frá 9. febrúar 1976 (Stjtíð. EB nr. L 39, 14.2.1976, bls. 2).

   Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Í 2. mgr. 15. gr. á klausan „innan átján mánaða frá gildistöku þessarar reglugerðar“ ekki við.

   b) Ákvæði 40. gr. gilda ekki.

   c) Ákvæði 41. gr. gilda ekki.

   d) Ákvæði 1. mgr. 42. gr. gilda ekki.

   e) Í stað tilvísunar í 51. gr. sáttmálans í 2. mgr. 42. gr. komi tilvísun í 29. gr. þessa samnings.

   f) Ákvæði 48. gr. gilda ekki.

3. 368L0360: Tilskipun ráðsins 68/360/EBE frá 15. október 1968 um afnám takmarkana á flutningum og búsetu innan bandalagsins gagnvart launþegum aðildarríkjanna og fjölskyldum þeirra (Stjtíð. EB nr. L 257, 19.10.1968, bls. 13).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Í 2. mgr. 4. gr. komi orðið „Dvalarleyfi“ í staðinn fyrir „Dvalarleyfi fyrir ríkisborgara aðildarríkis EBE“.

   b) Í 3. mgr. 4. gr. komi orðið „Dvalarleyfi“ í staðinn fyrir „Dvalarleyfi fyrir ríkisborgara aðildarríkis EBE“.

   c) Ákvæði 11. gr. gilda ekki.

   d) Ákvæði 13. gr. gilda ekki.

   e) Í viðaukanum:

i) komi eftirfarandi í stað fyrstu málsgreinar yfirlýsingarinnar:

„Þetta leyfi er gefið út samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 1612/68 frá 15. október 1968 og samkvæmt ráðstöfunum sem gerðar voru við framkvæmd tilskipunar 68/360/EBE eins og þær hafa verið felldar inn í EES-samninginn.“;

ii) komi eftirfarandi í stað neðanmálsgreinarinnar:

„austurrísku/austurríkir, belgísku/belgískir, bresku/breskir, dönsku/danskir, finnsku/finnskir, frönsku/franskir, grísku/grískir, hollensku/hollenskir, írsku/írskir, íslensku/íslenskir, ítölsku/ítalskir, liechtensteinsku/liechtensteinskir, Lúxemborgar/frá Lúxemborg, norsku/norskir, portúgölsku/portúgalskir, spænsku/spænskir, svissnesku/svissneskir, sænsku/sænskir og þýsku/þýskir, eftir því hvaða land gefur leyfið út.“.

4. 370R1251: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1251/70 frá 29. júní 1970 um rétt launþega til að dveljast áfram á yfirráðasvæði aðildarríkis eftir að hafa gegnt starfi í því ríki (Stjtíð. EB nr. L 142, 30.6.1970, bls. 24).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ákvæði 9. gr. gilda ekki.

5. 372L0194: Tilskipun ráðsins 72/194/EBE frá 18. maí 1972 um útfærslu gildissviðs tilskipunar 64/221/EBE frá 25. febrúar 1964, um samræmingu á sérstökum ráðstöfunum er varða flutninga og búsetu erlendra ríkisborgara og réttlættar eru með skírskotun til allsherjarreglu, almannaöryggis og almannaheilbrigðis, svo að það nái einnig til launþega sem neyta réttarins til að dveljast áfram í aðildarríki eftir að hafa verið þar við störf (Stjtíð. EB nr. L 121, 26.5.1972, bls. 32).

6. 377L0486: Tilskipun ráðsins 77/486/EBE frá 25. júlí 1977 um menntun barna farandlaunþega (Stjtíð. EB nr. L 199, 6.8.1977, bls. 32).

VI. VIÐAUKI

FÉLAGSLEGT ÖRYGGI

Skrá sem kveðið er á um í 29. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM

I. Að því er þennan viðauka varðar og þrátt fyrir ákvæði bókunar 1 ber að líta svo á að hugtakið „aðildarríki" feli í sér í gerðunum sem vísað er til, auk þeirrar merkingar sem það hefur í viðkomandi EB-gerðum, Austurríki, Finnland, Ísland, Liechtenstein, Noreg, Svíþjóð og Sviss.

II. Þegar ákvæðum gerðanna sem vísað er til í þessum viðauka er beitt vegna samningsins skal sameiginlega EES-nefndin takast á hendur, í samræmi við ákvæði VII. hluta samningsins, réttindi þau og skyldur sem framkvæmdaráðinu um félagslegt öryggi farandlaunþega, er starfar í tengslum við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna, hefur verið falið og eins réttindi og skyldur endurskoðunarnefndarinnar sem starfar í tengslum við umrætt framkvæmdaráð.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja,

   eins og hún var leiðrétt og endurskoðuð með:

   — 383R2001: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2001/83 frá 2. júní 1983 (Stjtíð. EB nr. L 230, 22.8.1983, bls. 6)

   og síðar breytt með:

   — 385R1660: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1660/85 frá 13. júní 1985 (Stjtíð. EB nr. L 160, 20.6.1985, bls. P.A.);

   — 385R1661: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1661/85 frá 13. júní 1985 (Stjtíð. EB nr. L 160, 20.6.1985, bls. 7);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgal að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 170);

   — 386R3811: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3811/86 frá 11. desember 1986 (Stjtíð. EB nr. L 335, 16.12.1986, bls. 5);

   — 389R1305: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1305/89 frá 11. maí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 131, 13.5.1989, bls. 1);

   — 389R2332: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2332/89 frá 18. júlí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 224, 2.8.1989, bls. 1);

   — 389R3427: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3427/89 frá 30. október 1989 (Stjtíð. EB nr. L 331, 16.11.1989, bls. 1);

   — 391R2195: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2195/91 frá 25. júní 1991 (Stjtíð. EB nr. L 206, 29.7.1991, bls. 2).

   Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Þriðja undirgrein j-liðar 1. gr. gildir ekki.

   b) Fyrsta undirgrein 1. mgr. 10. gr. reglugerðarinnar tekur ekki til svissnesku sambandslaganna um viðbótarbætur vegna elli-, eftirlifenda- og örorkutrygginga fyrr en 1. janúar 1996.

   c) Í stað orðanna „106. gr. sáttmálans“ í 88. gr. komi „41. gr. EES-samningsins“.

   d) Ákvæði 9. mgr. 94. gr. gilda ekki.

   e) Ákvæði 96. gr. gilda ekki.

   f) Ákvæði 100. gr. gilda ekki.

   g) Eftirfarandi bætist við I. hluta I. viðauka:

   „M. AUSTURRÍKI

   Á ekki við.

N. FINNLAND

Einstaklingur sem er launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi löggjafar um lífeyrissjóði vinnumarkaðarins telst launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.

O. ÍSLAND

Einstaklingur sem er launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ákvæða er tengjast slysatryggingum í lögum um almannatryggingar telst launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.

P. LIECHTENSTEIN

Á ekki við.

Q. NOREGUR

Einstaklingur sem er launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi almannatryggingalaga telst launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.

R. SVÍÞJÓÐ

Einstaklingur sem er launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi löggjafar um atvinnuslysatryggingar telst launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.

S. SVISS

Á ekki við.“

h) Eftirfarandi bætist við II. hluta I. viðauka:

„M. AUSTURRÍKI

Á ekki við.

N. FINNLAND

Þegar réttur til aðstoðar er ákvarðaður samkvæmt ákvæðum 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar merkir „aðstandandi“ maka eða barn samkvæmt skilgreiningu í lögum um sjúkratryggingar.

O. ÍSLAND

Þegar réttur til aðstoðar er ákvarðaður samkvæmt ákvæðum 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar merkir „aðstandandi“ maka eða barn sem er yngra en 25 ára.

P. LIECHTENSTEIN

Þegar réttur til aðstoðar er ákvarðaður samkvæmt ákvæðum 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar merkir „aðstandandi“ maka eða barn sem er á framfæri og yngra en 25 ára.

Q. NOREGUR

Þegar réttur til aðstoðar er ákvarðaður samkvæmt ákvæðum 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar merkir „aðstandandi“ maka eða barn sem er yngra en 25 ára.

R. SVÍÞJÓÐ

Þegar réttur til aðstoðar er ákvarðaður samkvæmt ákvæðum 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar merkir „aðstandandi“ maka eða barn sem er yngra en 18 ára.

S. SVISS

„Aðstandandi“ merkir fjölskyldumeðlimur eins og skilgreint er í löggjöf lögbæra ríkisins. Þegar réttur til aðstoðar er ákvarðaður samkvæmt a-lið 1. mgr. 22. gr. og 31. gr. reglugerðarinnar merkir „aðstandandi“ hins vegar maka eða barn sem er á framfæri og yngra en 25 ára.“

i) Eftirfarandi bætist við I. hluta II. viðauka:

„M. AUSTURRÍKI

Á ekki við.

N. FINNLAND

Á ekki við.

O. ÍSLAND

Á ekki við.

P. LIECHTENSTEIN

Á ekki við.

Q. NOREGUR

Á ekki við.

R. SVÍÞJÓÐ

Á ekki við.

S. SVISS

Á ekki við.“

j) Eftirfarandi bætist við II. hluta II. viðauka:

„M. AUSTURRÍKI

Almenni hluti fæðingarbótanna.

N. FINNLAND

Greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar eða styrkur greiddur með eingreiðslu samkvæmt lögum um mæðrastyrki.

O. ÍSLAND

Engar.

P. LIECHTENSTEIN

Engar.

Q. NOREGUR

Styrkir greiddir með eingreiðslu við barnsfæðingu samkvæmt almannatryggingalögunum.

R. SVÍÞJÓÐ

Engar.

S. SVISS

Fæðingarbætur samkvæmt viðeigandi löggjöf kantónanna um fjölskyldubætur (Fribourg, Genève, Jura, Luzern, Neuchâtel, Schaffhausen, Schwyz, Solothurn, Uri, Valais, Vaud).“

k) Eftirfarandi bætist við A-hluta III. viðauka:

„67. AUSTURRÍKI – BELGÍA

a) Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 4. apríl 1977 varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) III. liður lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

68. AUSTURRÍKI – DANMÖRK

a) Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 16. júní 1987 varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) I. liður lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

69. AUSTURRÍKI – ÞÝSKALAND

a) Ákvæði 41. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 22. desember 1966 eins og honum var breytt með viðbótarsamningum nr. 1 frá 10. apríl 1969, nr. 2 frá 29. mars 1974 og nr. 3 frá 29. ágúst 1980.

b) Ákvæði c- og d-liðar 3. mgr., 17. mgr., a-liðar 20. mgr. og 21. mgr. lokabókunar við umræddan samning.

c) Ákvæði 3. gr. umrædds samnings varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

d) Ákvæði g-liðar 3. mgr. lokabókunar við umræddan samning að því er varðar einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

e) Ákvæði 1. mgr. 4. gr. samningsins hvað snertir þýska löggjöf, en samkvæmt henni leiða slys (og atvinnusjúkdómar) sem verða utan yfirráðasvæðis Sambandslýðveldisins Þýskalands og tryggingatímabil sem lokið er utan þess ekki til greiðslu bóta, eða einungis til greiðslu við tilteknar aðstæður, þegar þeir sem njóta myndu bótaréttar eru búsettir utan yfirráðasvæðis Sambandslýðveldisins Þýskalands, í tilvikum þar sem:

i) bætur hafa þegar verið veittar eða unnt væri að veita þær á þeim degi sem þessi samningur tekur gildi;

ii) hlutaðeigandi einstaklingur hefur sest að í Austurríki fyrir gildistöku þessa samnings og lífeyrisgreiðslur hafist úr lífeyris- og slysatryggingasjóðum innan eins árs frá gildistöku þessa samnings.

f) Ákvæði b-liðar 19. mgr. í lokabókun við umræddan samning. Við beitingu c-liðar 3.-liðar þessa ákvæðis má upphæðin sem þar til bær stofnun tekur mið af ekki vera hærri en upphæðin sem þessari stofnun ber að greiða vegna sambærilegra tímabila.

g) Ákvæði 2. gr. viðbótarsamnings nr. 1 frá 10. apríl 1969 við umræddan samning.

h) Ákvæði 5. mgr. 1. gr. og 8. gr. samningsins um atvinnuleysistryggingu frá 19. júlí 1978.

i) Ákvæði 10. gr. lokabókunar við umræddan samning.

70. AUSTURRÍKI – SPÁNN

a) Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 6. nóvember 1981 varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) II. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

71. AUSTURRÍKI – FRAKKLAND

Engin.

72. AUSTURRÍKI – GRIKKLAND

a) Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 14. desember 1979, eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 21. maí 1986, varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) II. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

73. AUSTURRÍKI – ÍRLAND

Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 30. september 1988 varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

74. AUSTURRÍKI – ÍTALÍA

a) Ákvæði 3. mgr. 5. gr. og 2. mgr. 9. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 21. janúar 1981.

b) Ákvæði 4. gr. umrædds samnings varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

c) Ákvæði 2. mgr. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

75. AUSTURRÍKI – LÚXEMBORG

a) Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 21. desember 1971 eins og honum var breytt með viðbótarsamningum nr. 1 frá 16. maí 1973 og nr. 2 frá 9. október 1978.

b) Ákvæði 2. mgr. 3. gr. umrædds samnings varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

c) III. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

76. AUSTURRÍKI – HOLLAND

a) Ákvæði 3. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 7. mars 1974, eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 5. nóvember 1980, varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) II. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

77. AUSTURRÍKI – PORTÚGAL

Engin.

78. AUSTURRÍKI – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) Ákvæði 3. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 22. júlí 1980, eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 9. desember 1985, varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Bókun við umræddan samning um aðstoð, að 3. mgr. 2. gr. undanskilinni, við einstaklinga sem ekki geta krafist læknismeðferðar samkvæmt 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar.

79. AUSTURRÍKI – FINNLAND

a) Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 11. desember 1985 varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) II. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

80. AUSTURRÍKI – ÍSLAND

Enginn samningur.

81. AUSTURRÍKI – LIECHTENSTEIN

Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 26. september 1968, eins og honum var breytt með viðbótarsamningum nr. 1 frá 16. maí 1977 og nr. 2 frá 22. október 1987, varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

82. AUSTURRÍKI – NOREGUR

a) Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 27. ágúst 1985.

b) Ákvæði 4. gr. umrædds samnings varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

c) II. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

83. AUSTURRÍKI – SVÍÞJÓÐ

a) Ákvæði 4. gr. og 1. mgr. 24. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 11. nóvember 1975, eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 21. október 1982, varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) II. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

84. AUSTURRÍKI – SVISS

Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 15. nóvember 1967, eins og honum var breytt með viðbótarsamningum nr. 1 frá 17. maí 1973, nr. 2 frá 30. nóvember 1977 og nr. 3 frá 14. desember 1987, varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

85. FINNLAND – BELGÍA

Enginn samningur.

86. FINNLAND – DANMÖRK

Ákvæði 4. mgr. 14. gr. samnings Norðurlanda frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi.

87. FINNLAND – ÞÝSKALAND

a) Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 23. apríl 1979.

b) Ákvæði a-liðar 9. tölul. lokabókunar við umræddan samning.

88. FINNLAND – SPÁNN

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 19. desember 1985.

89. FINNLAND – FRAKKLAND

Enginn samningur.

90. FINNLAND – GRIKKLAND

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. og 21. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 11. mars 1988.

91. FINNLAND – ÍRLAND

Enginn samningur.

92. FINNLAND – ÍTALÍA

Enginn samningur.

93. FINNLAND – LÚXEMBORG

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 15. september 1988.

94. FINNLAND – HOLLAND

Enginn samningur.

95. FINNLAND – PORTÚGAL

Enginn samningur.

96. FINNLAND – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

97. FINNLAND – ÍSLAND

Ákvæði 4. mgr. 14. gr. samnings Norðurlanda frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi.

98. FINNLAND – LIECHTENSTEIN

Enginn samningur.

99. FINNLAND – NOREGUR

Ákvæði 4. mgr. 14. gr. samnings Norðurlanda frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi.

100. FINNLAND – SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 4. mgr. 14. gr. samnings Norðurlanda frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi.

101. FINNLAND – SVISS

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 28. júní 1985.

102. ÍSLAND – BELGÍA

Enginn samningur.

103. ÍSLAND – DANMÖRK

Ákvæði 4. mgr. 14. gr. samnings Norðurlanda frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi.

104. ÍSLAND – ÞÝSKALAND

Enginn samningur.

105. ÍSLAND – SPÁNN

Enginn samningur.

106. ÍSLAND – FRAKKLAND

Enginn samningur.

107. ÍSLAND – GRIKKLAND

Enginn samningur.

108. ÍSLAND – ÍRLAND

Enginn samningur.

109. ÍSLAND – ÍTALÍA

Enginn samningur.

110. ÍSLAND – LÚXEMBORG

Enginn samningur.

111. ÍSLAND – HOLLAND

Enginn samningur.

112. ÍSLAND – PORTÚGAL

Enginn samningur.

113. ÍSLAND – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

114. ÍSLAND – LIECHTENSTEIN

Enginn samningur.

115. ÍSLAND – NOREGUR

Ákvæði 4. mgr. 14. gr. samnings Norðurlanda frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi.

116. ÍSLAND – SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 4. mgr. 14. gr. samnings Norðurlanda frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi.

117. ÍSLAND – SVISS

Enginn samningur.

118. LIECHTENSTEIN – BELGÍA

Enginn samningur.

119. LIECHTENSTEIN – DANMÖRK

Enginn samningur.

120. LIECHTENSTEIN – ÞÝSKALAND

Ákvæði 2. mgr. 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 7. apríl 1977, eins og honum var breytt með viðbótarsamningi nr. 1 frá 11. ágúst 1989, varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

121. LIECHTENSTEIN – SPÁNN

Enginn samningur.

122. LIECHTENSTEIN – FRAKKLAND

Enginn samningur.

123. LIECHTENSTEIN – GRIKKLAND

Enginn samningur.

124. LIECHTENSTEIN – ÍRLAND

Enginn samningur.

125. LIECHTENSTEIN – ÍTALÍA

Annar málsliður 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 11. nóvember 1976 varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

126. LIECHTENSTEIN – LÚXEMBORG

Enginn samningur.

127. LIECHTENSTEIN – HOLLAND

Enginn samningur.

128. LIECHTENSTEIN – PORTÚGAL

Enginn samningur.

129. LIECHTENSTEIN – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Enginn samningur.

130. LIECHTENSTEIN – NOREGUR

Enginn samningur.

131. LIECHTENSTEIN – SVÍÞJÓÐ

Enginn samningur.

132. LIECHTENSTEIN – SVISS

Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 8. mars 1989 varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

133. NOREGUR – BELGÍA

Enginn samningur.

134. NOREGUR – DANMÖRK

Ákvæði 4. mgr. 14. gr. samnings Norðurlanda frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi.

135. NOREGUR – ÞÝSKALAND

Enginn samningur.

136. NOREGUR – SPÁNN

Enginn samningur.

137. NOREGUR – FRAKKLAND

Engin.

138. NOREGUR – GRIKKLAND

Ákvæði 5. mgr. 16. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 12. júní 1980.

139. NOREGUR – ÍRLAND

Enginn samningur.

140. NOREGUR – ÍTALÍA

Engin.

141. NOREGUR – LÚXEMBORG

Enginn samningur.

142. NOREGUR – HOLLAND

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 13. apríl 1989.

143. NOREGUR – PORTÚGAL

Ákvæði 6. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 5. júní 1980.

144. NOREGUR – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

145. NOREGUR – SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 4. mgr. 14. gr. samnings Norðurlanda frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi.

146. NOREGUR – SVISS

Ákvæði 2. mgr. 6. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 21. febrúar 1979.

147. SVÍÞJÓÐ – BELGÍA

Enginn samningur.

148. SVÍÞJÓÐ – DANMÖRK

Ákvæði 4. mgr. 14. gr. samnings Norðurlanda frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi.

149. SVÍÞJÓÐ – ÞÝSKALAND

a) Ákvæði 2. mgr. 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 27. febrúar 1976.

b) Ákvæði a-liðar 8. tölul. lokabókunar við umræddan samning.

150. SVÍÞJÓÐ – SPÁNN

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. og 16. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 29. júní 1987.

151. SVÍÞJÓÐ – FRAKKLAND

Engin.

152. SVÍÞJÓÐ – GRIKKLAND

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. og 23. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 5. maí 1978 eins og honum var breytt með viðbótarsamningi frá 14. september 1984.

153. SVÍÞJÓÐ – ÍRLAND

Enginn samningur.

154. SVÍÞJÓÐ – ÍTALÍA

Ákvæði 20. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 25. september 1979.

155. SVÍÞJÓÐ – LÚXEMBORG

a) Ákvæði 4. gr. og 1. mgr. 29. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 21. febrúar 1985 varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði 30. gr. umrædds samnings.

156. SVÍÞJÓÐ – HOLLAND

Ákvæði 4. gr. og 3. mgr. 24. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 2. júlí 1976 varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

157. SVÍÞJÓÐ – PORTÚGAL

Ákvæði 6. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 25. október 1978.

158. SVÍÞJÓÐ – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Ákvæði 3. mgr. 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 29. júní 1987.

159. SVÍÞJÓÐ – SVISS

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 20. október 1978.

160. SVISS – BELGÍA

a) Ákvæði 1. mgr. 3. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 24. september 1975 varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði 4. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

161. SVISS – DANMÖRK

Engin.

162. SVISS – ÞÝSKALAND

Ákvæði 2. mgr. 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 25. febrúar 1964, eins og honum var breytt með viðbótarsamningum nr. 1 frá 9. september 1975 og nr. 2 frá 2. mars 1989, varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

163. SVISS – SPÁNN

Ákvæði 2. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 13. október 1969, eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 11. júní 1982, varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

164. SVISS – FRAKKLAND

Engin.

165. SVISS – GRIKKLAND

Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 1. júní 1973 varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

166. SVISS – ÍRLAND

Enginn samningur.

167. SVISS – ÍTALÍA

a) Annar málsliður 3. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 14. desember 1962, eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 18. desember 1963, viðbótarsamningi nr. 1 frá 4. júlí 1969, viðbótarbókun frá 25. febrúar 1974 og viðbótarsamkomulagi nr. 2 frá 2. apríl 1980, varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði 1. mgr. 9. gr. umrædds samnings.

168. SVISS – LÚXEMBORG

Ákvæði 2. mgr. 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 3. júní 1967 eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 26. mars 1976.

169. SVISS – HOLLAND

Annar málsliður 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 27. maí 1970.

170. SVISS – PORTÚGAL

Annar málsliður 3. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 11. september 1975 varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

171. SVISS – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Ákvæði 1. og 2. mgr. 3. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 21. febrúar 1968 varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki."

l) Eftirfarandi bætist við B-hluta III. viðauka:

„67. AUSTURRÍKI – BELGÍA

a) Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 4. apríl 1977 varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) III. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

68. AUSTURRÍKI – DANMÖRK

a) Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 16. júní 1987 varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) I. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

69. AUSTURRÍKI – ÞÝSKALAND

a) Ákvæði 41. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 22. desember 1966 eins og honum var breytt með viðbótarsamningum nr. 1 frá 10. apríl 1969, nr. 2 frá 29. mars 1974 og nr. 3 frá 29. ágúst 1980.

b) Ákvæði a-liðar 20. mgr. lokabókunar við umræddan samning.

c) Ákvæði 3. gr. umrædds samnings varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

d) Ákvæði g-liðar 3. mgr. lokabókunar við umræddan samning.

e) Ákvæði 1. mgr. 4. gr. samningsins hvað snertir þýska löggjöf, en samkvæmt henni leiða slys (og atvinnusjúkdómar) sem verða utan yfirráðasvæðis Sambandslýðveldisins Þýskalands og tryggingatímabil sem lokið er utan þess ekki til greiðslu bóta, eða einungis til greiðslu við tilteknar aðstæður, þegar þeir sem njóta myndu bótaréttar eru búsettir utan yfirráðasvæðis Sambandslýðveldisins Þýskalands, í tilvikum þar sem:

i) bætur hafa þegar verið veittar eða unnt væri að veita þær á þeim degi sem þessi samningur tekur gildi;

ii) hlutaðeigandi einstaklingur hefur sest að í Austurríki fyrir gildistöku þessa samnings og lífeyrisgreiðslur hafist úr lífeyris- og slysatryggingasjóðum innan eins árs frá gildistöku samningsins.

f) Ákvæði b-liðar 19. mgr. í lokabókun við umræddan samning. Við beitingu c-liðar 3.-tölul. þessa ákvæðis má upphæðin sem þar til bær stofnun tekur mið af ekki vera hærri en upphæðin sem þessari stofnun ber að greiða vegna sambærilegra tímabila.

70. AUSTURRÍKI – SPÁNN

a) Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 6. nóvember 1981 varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) II. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

71. AUSTURRÍKI – FRAKKLAND

Engin.

72. AUSTURRÍKI – GRIKKLAND

a) Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 14. desember 1979, eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 21. maí 1986, varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) II. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

73. AUSTURRÍKI – ÍRLAND

Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 30. september 1988 varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

74. AUSTURRÍKI – ÍTALÍA

a) Ákvæði 3. mgr. 5. gr. og 2. mgr. 9. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 21. janúar 1981.

b) Ákvæði 4. gr. umrædds samnings varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

c) Ákvæði 2. mgr. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

75. AUSTURRÍKI – LÚXEMBORG

a) Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 21. desember 1971 eins og honum var breytt með viðbótarsamningum nr. 1 frá 16. maí 1973 og nr. 2 frá 9. október 1978.

b) Ákvæði 2. mgr. 3. gr. umrædds samnings varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

c) III. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

76. AUSTURRÍKI – HOLLAND

a) Ákvæði 3. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 7. mars 1974, eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 5. nóvember 1980, varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) II. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

77. AUSTURRÍKI – PORTÚGAL

Engin.

78. AUSTURRÍKI – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) Ákvæði 3. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 22. júlí 1980, eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 9. desember 1985, varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Bókun við umræddan samning um aðstoð, að 3. mgr. 2. gr. undanskilinni, varðandi einstaklinga sem ekki geta krafist læknismeðferðar samkvæmt 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar.

79. AUSTURRÍKI – FINNLAND

a) Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 11. desember 1985 varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) II. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

80. AUSTURRÍKI – ÍSLAND

Enginn samningur.

81. AUSTURRÍKI – LIECHTENSTEIN

Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 26. september 1968, eins og honum var breytt með viðbótarsamningum nr. 1 frá 16. maí 1977 og nr. 2 frá 22. október 1987, varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

82. AUSTURRÍKI – NOREGUR

a) Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 27. ágúst 1985.

b) Ákvæði 4. gr. umrædds samnings varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

c) II. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

83. AUSTURRÍKI – SVÍÞJÓÐ

a) Ákvæði 4. gr. og 1. mgr. 24. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 11. nóvember 1975, eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 21. október 1982, varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) II. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

84. AUSTURRÍKI – SVISS

Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 15. nóvember 1967, eins og honum var breytt með viðbótarsamningum nr. 1 frá 17. maí 1973, nr. 2 frá 30. nóvember 1977 og nr. 3 frá 14. desember 1987, varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

85. FINNLAND – BELGÍA

Enginn samningur.

86. FINNLAND – DANMÖRK
Engin.

87. FINNLAND – ÞÝSKALAND
Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 23. apríl 1979.

88. FINNLAND – SPÁNN
Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 19. desember 1985.

89. FINNLAND – FRAKKLAND
Enginn samningur.

90. FINNLAND – GRIKKLAND
Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 11. mars 1988.

91. FINNLAND – ÍRLAND
Enginn samningur.

92. FINNLAND – ÍTALÍA
Enginn samningur.

93. FINNLAND – LÚXEMBORG
Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 15. september 1988.

94. FINNLAND – HOLLAND
Enginn samningur.

95. FINNLAND – PORTÚGAL
Enginn samningur.

96. FINNLAND – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ
Engin.

97. FINNLAND – ÍSLAND
Engin.

98. FINNLAND – LIECHTENSTEIN
Enginn samningur.

99. FINNLAND – NOREGUR
Engin.

100. FINNLAND – SVÍÞJÓÐ
Engin.

101. FINNLAND – SVISS
Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 28. júní 1985.

102. ÍSLAND – BELGÍA
Enginn samningur.

103. ÍSLAND – DANMÖRK
Engin.

104. ÍSLAND – ÞÝSKALAND

Enginn samningur.

105. ÍSLAND – SPÁNN

Enginn samningur.

106. ÍSLAND – FRAKKLAND

Enginn samningur.

107. ÍSLAND – GRIKKLAND

Enginn samningur.

108. ÍSLAND – ÍRLAND

Enginn samningur.

109. ÍSLAND – ÍTALÍA

Enginn samningur.

110. ÍSLAND – LÚXEMBORG

Enginn samningur.

111. ÍSLAND – HOLLAND

Enginn samningur.

112. ÍSLAND – PORTÚGAL

Enginn samningur.

113. ÍSLAND – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

114. ÍSLAND – LIECHTENSTEIN

Enginn samningur.

115. ÍSLAND – NOREGUR

Engin.

116. ÍSLAND – SVÍÞJÓÐ

Engin.

117. ÍSLAND – SVISS

Enginn samningur.

118. LIECHTENSTEIN – BELGÍA

Enginn samningur.

119. LIECHTENSTEIN – DANMÖRK

Enginn samningur.

120. LIECHTENSTEIN – ÞÝSKALAND

Ákvæði 2. mgr. 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 7. apríl 1977, eins og honum var breytt með viðbótarsamningi nr. 1 frá 11 ágúst 1989, varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

121. LIECHTENSTEIN – SPÁNN

Enginn samningur.

122. LIECHTENSTEIN – FRAKKLAND

Enginn samningur.

123. LIECHTENSTEIN – GRIKKLAND

Enginn samningur.

124. LIECHTENSTEIN – ÍRLAND

Enginn samningur.

125. LIECHTENSTEIN – ÍTALÍA

Annar málsliður 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 11. nóvember 1976 varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

126. LIECHTENSTEIN – LÚXEMBORG

Enginn samningur.

127. LIECHTENSTEIN – HOLLAND

Enginn samningur.

128. LIECHTENSTEIN – PORTÚGAL

Enginn samningur.

129. LIECHTENSTEIN – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Enginn samningur.

130. LIECHTENSTEIN – NOREGUR

Enginn samningur.

131. LIECHTENSTEIN – SVÍÞJÓÐ

Enginn samningur.

132. LIECHTENSTEIN – SVISS

Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 8. mars 1989 varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

133. NOREGUR – BELGÍA

Enginn samningur.

134. NOREGUR – DANMÖRK

Engin.

135. NOREGUR – ÞÝSKALAND

Enginn samningur.

136. NOREGUR – SPÁNN

Enginn samningur.

137. NOREGUR – FRAKKLAND

Engin.

138. NOREGUR – GRIKKLAND

Engin.

139. NOREGUR – ÍRLAND

Enginn samningur.

140. NOREGUR – ÍTALÍA

Engin.

141. NOREGUR – LÚXEMBORG

Enginn samningur.

142. NOREGUR – HOLLAND

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 13. apríl 1989.

143. NOREGUR – PORTÚGAL

Engin.

144. NOREGUR – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

145. NOREGUR – SVÍÞJÓÐ

Engin.

146. NOREGUR – SVISS

Ákvæði 2. mgr. 6. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 21. febrúar 1979.

147. SVÍÞJÓÐ – BELGÍA

Enginn samningur.

148. SVÍÞJÓÐ – DANMÖRK

Engin.

149. SVÍÞJÓÐ – ÞÝSKALAND

Ákvæði 2. mgr. 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 27. febrúar 1976.

150. SVÍÞJÓÐ – SPÁNN

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 29. júní 1987.

151. SVÍÞJÓÐ – FRAKKLAND

Engin.

152. SVÍÞJÓÐ – GRIKKLAND

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 5. maí 1978 eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 14. september 1984.

153. SVÍÞJÓÐ – ÍRLAND

Enginn samningur.

154. SVÍÞJÓÐ – ÍTALÍA

Ákvæði 20. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 25. september 1979.

155. SVÍÞJÓÐ – LÚXEMBORG

Ákvæði 4. gr. og 1. mgr. 29. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 21. febrúar 1985 varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

156. SVÍÞJÓÐ – HOLLAND

Ákvæði 4. gr. og 3. mgr. 24. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 2. júlí 1976 varðandi einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

157. SVÍÞJÓÐ – PORTÚGAL

Ákvæði 6. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 25. október 1978.

158. SVÍÞJÓÐ – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Ákvæði 3. mgr. 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 29. júní 1987.

159. SVÍÞJÓÐ – SVISS

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 20. október 1978.

160. SVISS – BELGÍA

a) Ákvæði 1. mgr. 3. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 24. september 1975 varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði 4. tölul. lokabókunar við umræddan samning varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

161. SVISS – DANMÖRK

Engin.

162. SVISS – ÞÝSKALAND

Ákvæði 2. mgr. 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 25. febrúar 1964, eins og honum var breytt með viðbótarsamningum nr. 1 frá 9. september 1975 og nr. 2 frá 2. mars 1989, varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

163. SVISS – SPÁNN

Ákvæði 2. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 13. október 1969, eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 11. júní 1982, varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

164. SVISS – FRAKKLAND

Engin.

165. SVISS – GRIKKLAND

Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 1. júní 1973 varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

166. SVISS – ÍRLAND

Enginn samningur.

167. SVISS – ÍTALÍA

a) Annar málsliður 3. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 14. desember 1962, eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 18. desember 1963, viðbótarsamningi nr. 1 frá 4. júlí 1969, viðbótarbókun frá 25. febrúar 1974 og viðbótarsamkomulagi nr. 2 frá 2. apríl 1980, varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði 1. mgr. 9. gr. umrædds samnings.

168. SVISS – LÚXEMBORG

Ákvæði 2. mgr. 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 3. júní 1967 eins og honum var breytt með viðbótarsamningnum frá 26. mars 1976.

169. SVISS – HOLLAND

Annar málsliður 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 27. maí 1970.

170. SVISS – PORTÚGAL

Annar málsliður 3. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 11. september 1975 varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

171. SVISS – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Ákvæði 1. og 2. mgr. 3. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 21. febrúar 1968 varðandi greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki."

m) Eftirfarandi bætist við IV. viðauka:

„M. AUSTURRÍKI

Engin.

N. FINNLAND

Engin.

O. ÍSLAND

Engin.

P. LIECHTENSTEIN

Engin.

Q. NOREGUR

Engin.

R. SVÍÞJÓÐ

Engin.

S. SVISS

Engin."

n) Eftirfarandi bætist við VI. viðauka:

„M. AUSTURRÍKI

1. Við beitingu 1. kafla í III. bálki reglugerðarinnar skal sá sem fær greiddan lífeyri opinberra starfsmanna teljast til lífeyrisþega.

2. Við beitingu 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skulu iðgjöld vegna viðbótartrygginga og viðbótarbóta námumanna samkvæmt austurrískri löggjöf ekki gilda til hækkunar. Í þessum tilvikum skal upphæðin sem reiknuð er í samræmi við 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar hækkuð sem nemur iðgjöldum vegna viðbótartrygginga og viðbótarbóta námumanna.

3. Við beitingu 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skal, er austurrískri löggjöf er beitt, litið svo á að dagurinn sem áhættan kemur fram sé dagurinn sem lífeyrisgreiðslur eiga að hefjast (Stichtag).

4. Beiting ákvæða reglugerðarinnar dregur ekki á nokkurn hátt úr rétti þeirra einstaklinga sem hafa búið við félagslegt óöryggi vegna skoðana sinna í stjórnmálum eða trúmálum, eða vegna uppruna síns, til bóta samkvæmt austurrískri löggjöf.

N. FINNLAND

1. Þegar ákvörðun er tekin um það hvort taka beri til greina tímabilið frá því að tilvikið sem greiða ber lífeyri vegna verður og þar til lífeyrisaldri er náð (tímabil sem ekki er liðið), þegar upphæð finnskra eftirlauna er reiknuð út, skal taka tillit til trygginga- og búsetutímabila sem falla undir löggjöf annars ríkis sem reglugerðin tekur til, vegna skilyrðisins um búsetu í Finnlandi.

2. Hafi launaðri vinnu eða sjálfstæðri atvinnustarfsemi verið lokið í Finnlandi, og tilvikið verður þegar launuð vinna eða sjálfstæð atvinnustarfsemi er stunduð í öðru ríki sem reglugerðin tekur til, og þar sem lífeyririnn samkvæmt finnskri eftirlaunalöggjöf felur ekki lengur í sér tímabilið frá því að tilvik kemur fram og fram að því að lífeyrisaldri er náð (tímabil sem ekki er liðið), skal tekið tillit til tryggingatímabila sem falla undir löggjöf annars ríkis sem reglugerðin tekur til að því er varðar kröfuna um tímabil sem ekki er liðið eins og um væri að ræða tryggingatímabil í Finnlandi.

3. Þegar hækkun kemur til greiðslu, samkvæmt finnskri löggjöf, hjá stofnun í Finnlandi vegna tafar við úrvinnslu bótakröfu, skal litið svo á að krafa sem lögð er fram hjá stofnun í öðru ríki sem reglugerðin tekur til, í því skyni að beita ákvæðum finnsku löggjafarinnar er varða slíka hækkun, hafi verið lögð fram á þeim degi er sú krafa, ásamt öllum nauðsynlegum fylgiskjölum, berst til þar til bærrar stofnunar í Finnlandi.

O. ÍSLAND

Hafi launaðri vinnu eða sjálfstæðri atvinnustarfsemi verið lokið á Íslandi, og tilvikið verður þegar launuð vinna eða sjálfstæð atvinnustarfsemi er stunduð í öðru ríki sem reglugerðin tekur til og þar sem örorkulífeyrir, bæði samkvæmt almannatryggingakerfinu og viðbótarlífeyriskerfinu (lífeyrissjóðir), á Íslandi felur ekki lengur í sér tímabilið frá því að tilvik kemur fram og fram að því að lífeyrisaldri er náð (tímabil sem ekki er liðið), skal tekið tillit til tryggingatímabila sem falla undir löggjöf annars ríkis sem reglugerðin tekur til að því er varðar kröfuna um tímabil sem ekki er liðið eins og um væri að ræða tryggingatímabil á Íslandi.

P. LIECHTENSTEIN

Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem heyrir ekki lengur undir löggjöf Liechtensteins um örorkutryggingar telst tryggður, að því er varðar 3. kafla III. bálks reglugerðarinnar, samkvæmt þessari tryggingu og fær greiddan almennan örorkulífeyri ef hann:

a) daginn sem hin tryggða áhætta kemur fram samkvæmt ákvæðum löggjafar í Liechtenstein um örorkutryggingar annaðhvort:

   i) samkvæmt ráðstöfunum vegna endurhæfingar nýtur bóta sem veittar eru samkvæmt örorkutryggingum í Liechtenstein; eða

   ii) er tryggður samkvæmt löggjöf um elli-, eftirlifenda- eða örorkutryggingar í öðru ríki sem reglugerðin tekur til; eða

   iii) getur gert kröfu um lífeyri samkvæmt örorku- eða ellilífeyristryggingu annars ríkis sem reglugerðin tekur til, eða þiggur slíkan lífeyri; eða

   iv) er óvinnufær samkvæmt löggjöf annars ríkis sem reglugerðin tekur til og getur gert kröfu um bætur frá sjúkra- eða slysatryggingum þess ríkis, eða þiggur slíkar bætur; eða

   v) getur gert kröfu, vegna atvinnuleysis, til bóta í peningum frá atvinnuleysistryggingum annars ríkis sem reglugerðin tekur til, eða þiggur slíkar bætur;

b) eða hefur starfað í Liechtenstein sem launþegi sem sækir vinnu yfir landamæri og greitt iðgjöld samkvæmt þeirri löggjöf í að minnsta kosti tólf mánuði á þriggja ára tímabili áður en áhættan kemur fram samkvæmt löggjöf í Liechtenstein; eða

c) verður að láta af störfum sínum sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í Liechtenstein, vegna slysa eða veikinda, allan þann tíma sem hann dvelur í Liechtenstein; honum ber að greiða iðgjöld með sama hætti og sá sem ekki stundar ábatasama starfsemi.

Q. NOREGUR

1. Bráðabirgðaákvæði í norskri löggjöf um styttingu tryggingatímabils, sem krafist er fyrir óskertan viðbótarlífeyri einstaklinga sem eru fæddir fyrir 1937, gilda um einstaklinga sem heyra undir reglugerðina, að því tilskildu að þeir hafi verið búsettir í Noregi, eða stundað þar ábatasöm störf annaðhvort sem launþegar eða sjálfstætt starfandi, í tilskilinn árafjölda eftir að þeir hafa náð sextán ára aldri og fyrir 1. janúar 1967. Þessi krafa felur í sér að hvert ár skal talið sem eitt ár þegar fæðingarár einstaklingsins er fyrir 1937.

2. Einstaklingur sem er tryggður samkvæmt almannatryggingalögum og veitir tryggðum öldruðum, fötluðum eða sjúkum einstaklingum nauðsynlega aðhlynningu, í samræmi við fyrirfram ákveðin skilyrði, skal fá lífeyrisstig metin vegna slíkra tímabila. Á sama hátt skal einstaklingur sem annast ung börn hljóta lífeyrisstig, þegar hann dvelur í öðru ríki sem reglugerðin tekur til en Noregi, að því tilskildu að hlutaðeigandi einstaklingur sé í barnsburðarleyfi samkvæmt norskri vinnulöggjöf.

R. SVÍÞJÓÐ

1. Þegar 1. mgr. 18. gr. er beitt í því skyni að staðfesta rétt einstaklings til tryggingatímabila vegna barnsburðarbóta sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf annars ríkis sem reglugerðin tekur til en Svíþjóðar, skal litið svo á að þau miðist við sömu meðaltekjur og sænsku tryggingatímabilin sem þeim er safnað vegna.

2. Ákvæði reglugerðarinnar um söfnun trygginga- eða búsetutímabila skulu ekki taka til bráðabirgðareglna sænskrar löggjafar um rétt til hagstæðari útreikninga á grunnlífeyri fyrir einstaklinga sem eru búsettir í Svíþjóð tiltekinn tíma áður en krafan er lögð fram.

3. Við staðfestingu réttar til örorku- eða eftirlifendabóta sem miðast að hluta til við áætlað tryggingatímabil og eru ekki liðin skal litið svo á að einstaklingur fullnægi kröfum sænskrar löggjafar sé hann tryggður sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur samkvæmt trygginga- eða búsetukerfi annars ríkis sem reglugerðin tekur til.

4. Litið skal á ár sem varið er til að annast ung börn, samkvæmt fyrirfram ákveðnum skilyrðum sænskrar löggjafar, sem tryggingatímabil til uppbótarlífeyris jafnvel þegar barnið og hlutaðeigandi einstaklingur eru búsett í öðru ríki sem reglugerðin tekur til, að því tilskildu að sá sem annast barnið sé í barnsburðarleyfi samkvæmt ákvæðum laga um rétt til leyfis vegna umönnunar barna.

S. SVISS

1. Hafi einstaklingur rétt samkvæmt ákvæðum reglugerðarinnar til að sækja um inngöngu í viðurkenndan svissneskan sjúkrasjóð eiga aðstandendur hans, sem eru búsettir á yfirráðasvæði annars ríkis sem reglugerðin tekur til, einnig rétt á að sækja um inngöngu í sama sjúkrasjóð.

2. Að því er varðar 2. mgr. 9. gr. og 1. mgr. 18. gr. reglugerðarinnar skulu tryggingatímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf annars ríkis sem reglugerðin tekur til tekin til greina sem hlutaðeigandi einstaklingur væri „Züger — passant — passante" (förumaður) samkvæmt svissneskri löggjöf. Trygging eða réttur aðstandanda er lagður til jafns við persónutryggingu.

3. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem heyrir ekki lengur undir svissneska löggjöf um örorkutryggingar telst tryggður, að því er varðar 3. kafla III. bálks reglugerðarinnar, samkvæmt þessari tryggingu og fær greiddan almennan örorkulífeyri ef hann:

a) daginn sem hin tryggða áhætta kemur fram samkvæmt ákvæðum svissneskrar löggjafar um örorkutryggingar annaðhvort:

i) samkvæmt ráðstöfunum vegna endurhæfingar nýtur bóta sem veittar eru samkvæmt svissneskum örorkutryggingum; eða

ii) er tryggður samkvæmt löggjöf um elli-, eftirlifenda- eða örorkutryggingar í öðru ríki sem reglugerðin tekur til; eða

iii) getur gert kröfu um lífeyri samkvæmt örorku- eða ellilífeyristryggingu annars ríkis sem reglugerðin tekur til eða þiggur slíkan lífeyri; eða

iv) er óvinnufær samkvæmt löggjöf annars ríkis sem reglugerðin tekur til og getur gert kröfu um bætur frá sjúkra- eða slysatryggingum þess ríkis eða þiggur slíkar bætur; eða

v) getur gert kröfu, vegna atvinnuleysis, til bóta í peningum frá atvinnuleysistryggingum annars ríkis sem reglugerðin tekur til eða þiggur slíkar bætur;

b) eða hefur starfað í Sviss sem launþegi sem sækir vinnu yfir landamæri og greitt iðgjöld samkvæmt þeirri löggjöf í að minnsta kosti tólf mánuði á þriggja ára tímabili áður en áhættan kemur fram samkvæmt svissneskri löggjöf;

c) eða verður að láta af störfum sínum sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í Sviss vegna slysa eða veikinda, allan þann tíma sem hann dvelur í Sviss; honum ber að greiða iðgjöld með sama hætti og sá sem ekki stundar ábatasama starfsemi."

o) Eftirfarandi bætist við VII. viðauka:

„10. Þegar einstaklingur starfar sjálfstætt í Austurríki og gegnir launuðu starfi í öðru ríki sem reglugerðin tekur til.

11. Þegar einstaklingur búsettur í Finnlandi starfar sjálfstætt í Finnlandi og gegnir launuðu starfi í öðru ríki sem reglugerðin tekur til.

12. Þegar einstaklingur búsettur á Íslandi starfar sjálfstætt á Íslandi og gegnir launuðu starfi í öðru ríki sem reglugerðin tekur til.

13. Þegar einstaklingur starfar sjálfstætt í Liechtenstein og gegnir launuðu starfi í öðru ríki sem reglugerðin tekur til.

14. Þegar einstaklingur búsettur í Noregi starfar sjálfstætt í Noregi og gegnir launuðu starfi í öðru ríki sem reglugerðin tekur til.

15. Þegar einstaklingur búsettur í Svíþjóð starfar sjálfstætt í Svíþjóð og gegnir launuðu starfi í öðru ríki sem reglugerðin tekur til.

16. Þegar einstaklingur starfar sjálfstætt í Sviss og gegnir launuðu starfi í öðru ríki sem reglugerðin tekur til."

2. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72 frá 21. mars 1972 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja,

eins og hún var endurskoðuð og leiðrétt með:

— 383R2001: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2001/83 frá 2. júní 1983 (Stjtíð. EB nr. L 230, 22.8.1983, bls. 6)

og síðar breytt með:

— 385R1660: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1660/85 frá 13. júní 1985 (Stjtíð. EB nr. L 160, 20.6.1985, bls. 1);

— 385R1661: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1661/85 frá 13. júní 1985 (Stjtíð. EB nr. L 160, 20.6.1985, bls. 7);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 188);

— 386R0513: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 513/86 frá 26. febrúar 1986 (Stjtíð. EB nr. L 51, 28.2.1986, bls. 44);

— 386R3811: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3811/86 frá 11. desember 1986 (Stjtíð. EB nr. L 355, 16.12.1986, bls. 5);

— 389R1305: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1305/89 frá 11. maí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 131, 13.5.1989, bls. 1);

— 389R2332: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2332/89 frá 18. júlí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 224, 2.8.1989, bls. 1);

— 389R3427: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3427/89 frá 30. október 1989 (Stjtíð. EB nr. L 331, 16.11.1989, bls. 1);

— 391R2195: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2195/91 frá 25. júní 1991 (Stjtíð. EB nr. L 206, 29.7.1991, bls. 2).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við 1. viðauka:

„M. AUSTURRÍKI

1. Bundesminister für Arbeit und Soziales (Sambandsráðherra atvinnu- og félagsmála), Vín.

2. Bundesminister für Umwelt, Jugend und Familie (Sambandsráðherra umhverfis-, æsku- og fjölskyldumála), Vín.

N. FINNLAND

Sosiaali- ja terveysministeriö — Social- och hälsovårdsministeriet (Heilbrigðis- og félagsmálaráðuneyti), Helsinki.

O. ÍSLAND

1. Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra, Reykjavík.

2. Félagsmálaráðherra, Reykjavík.

3. Fjármálaráðherra, Reykjavík.

P. LIECHTENSTEIN

Die Regierung des Fürstentums Liechtenstein (Ríkisstjórn furstadæmisins Liechtensteins), Vaduz.

Q. NOREGUR

1. Sosialdepartementet (Heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið), Osló.

2. Arbeids- og administrasjonsdepartementet (Atvinnumála- og stjórnsýsluráðuneytið), Osló.

3. Barne- og familiedepartementet (Barna- og fjölskyldumálaráðuneytið), Osló.

R. SVÍÞJÓÐ

Regeringen (Socialdepartementet) (Ríkisstjórnin (Heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið)), Stokkhólmi.

S. SVISS

1. Bundesamt für Sozialversicherung, Bern — Office fédéral des assurances sociales, Berne — Ufficio federale delle assicurazioni sociali, Berna (Sambandsskrifstofan vegna almannatrygginga, Bern).

2. Bundesamt für Industrie, Gewerbe und Arbeit, Bern — Office fédéral de l'industrie, des arts et métiers et du travail, Berne — Ufficio federale dell'industria, delle arti e mestieri e del lavoro, Berna — (Sambandsskrifstofan vegna atvinnumála, Bern).“

b) Eftirfarandi bætist við 2. viðauka:

„M. AUSTURRÍKI

Ábyrgð austurrískra stofnana ákvarðast af ákvæðum austurrískrar löggjafar nema kveðið sé á um annað hér á eftir:

1. Sjúkratryggingar:

a) Þegar hlutaðeigandi einstaklingur er búsettur á yfirráðasvæði annars ríkis sem reglugerðin tekur til og „Gebietskrankenkasse“ (Héraðssjúkratryggingasjóðurinn) er ábyrgur fyrir tryggingu, og ekki er hægt að ákveða ábyrgð staðarstofnunar samkvæmt austurrískri löggjöf, skal ábyrgð staðarstofnunar ákveðin sem hér segir:

— Gebietskrankenkasse (Héraðssjúkratryggingasjóðurinn) er ábyrgur vegna síðasta starfs í Austurríki, eða

— Gebietskrankenkasse (Héraðssjúkratryggingasjóðurinn) er ábyrgur vegna síðustu búsetu í Austurríki, eða

— hafi aldrei verið um að ræða starf sem Gebietskrankenkasse (Héraðssjúkratryggingasjóðurinn) var ábyrgur vegna, eða hafi aldrei verið um búsetu að ræða í Austurríki, Wiener Gebietskrankenkasse (Héraðssjúkratryggingasjóðurinn Vín), Vín.

b) Við beitingu 4. og 5. þáttar 1. kafla í III. hluta reglugerðarinnar í tengslum við 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar að því er varðar endurgreiðslu útgjalda vegna bóta til einstaklinga sem eiga rétt á lífeyri samkvæmt ASVG (almannatryggingalögum):

Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Höfuðstöðvar austurrískra almannatryggingastofnana), Vín, að því tilskildu að iðgjöld vegna sjúkratrygginga sem umræddar höfuðstöðvar taka við séu notuð við endurgreiðslu vegna útgjalda.

2. Lífeyristrygging:

Við ákvörðun um hvaða stofnun beri ábyrgð á bótagreiðslum skal aðeins taka til greina tryggingatímabil sem falla undir austurríska löggjöf.

3. Atvinnuleysistrygging:

a) Þegar tilkynnt er um atvinnuleysi:

Arbeitsamt (Vinnumiðlunin) sem er ábyrg vegna búsetustaðar eða dvalarstaðar hlutaðeigandi einstaklings.

b) Vegna útgáfu eyðublaða nr. E 301, E 302 og E 303:

Arbeitsamt (Vinnumiðlunin) sem er ábyrg vegna vinnustaðar hlutaðeigandi einstaklings.

4. Fjölskyldubætur:

a) Fjölskyldubætur að undanskildum Karenzurlaubsgeld (sérstakar greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar):

Finanzamt (Fjármálaskrifstofan).

b) Karenzurlaubsgeld (sérstakar greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar):

Arbeitsamt (Vinnumiðlunin) sem er ábyrg vegna búsetustaðar eða dvalarstaðar hlutaðeigandi einstaklings.

N. FINNLAND

1. Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:

a) Bætur í peningum:

— Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin) og staðbundnar skrifstofur hennar, eða

— sjúkrasjóðir.

b) Aðstoð:

i) Endurgreiðslur samkvæmt sjúkratryggingum:

— Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin) og staðbundnar skrifstofur hennar, eða

— sjúkrasjóðir.

ii) Almenn heilsugæsla og sjúkrahúsþjónusta:

staðbundnar heilsugæslustöðvar sem veita þjónustu innan kerfisins.

2. Elli-, örorku og dánarlífeyrir:

a) Innlendur lífeyrir:

Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin).

b) Eftirlaun:

eftirlaunastofnunin sem veitir og greiðir lífeyrinn.

3. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto — Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund (Samtök slysatryggingastofnana) þegar um er að ræða læknismeðferð og í öðrum tilvikum stofnunin sem veitir og greiðir bæturnar.

4. Dánarstyrkir:

— Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin), eða

— stofnunin sem veitir og greiðir bæturnar þegar um er að ræða slysatryggingu.

5. Atvinnuleysisbætur:

a) Grunnkerfi:

Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin) og staðbundnar skrifstofur hennar.

b) Viðbótarkerfi:

þar til bær atvinnuleysistryggingasjóður.

6. Fjölskyldubætur:

a) Greiðslur vegna barna:

staðbundin félagsmálaskrifstofa sveitarfélagsins þar sem rétthafi býr.

b) Umönnunarbætur vegna barna:

Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin) og staðbundnar skrifstofur hennar.

O. ÍSLAND

1. Vegna allra tilvika nema atvinnuleysis- og fjölskyldubóta:

Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.

2. Vegna atvinnuleysisbóta:

Tryggingastofnun ríkisins, Atvinnuleysistryggingasjóður, Reykjavík.

3. Vegna fjölskyldubóta:

a) Fjölskyldubætur að undanskildum barnabótum og barnabótaauka:

Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.

b) Barnabætur og barnabótaauki:

Ríkisskattstjóri, Reykjavík.

P. LIECHTENSTEIN

1. Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:

— viðurkenndur sjúkratryggingasjóður sem hlutaðeigandi einstaklingur er tryggður hjá; eða

— Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun).

2. Örorkubætur:

a) Örorkutryggingar:

Liechtensteinische Invalidenversicherung (Örorkutryggingar Liechtensteins).

b) Bótakerfi atvinnugreina:

lífeyrissjóðurinn sem síðasti vinnuveitandi er félagi í.

3. Elli- og dánarlífeyrir:

a) Elli- og eftirlifendatrygging:

Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung (Elli- og eftirlifendatrygging Liechtensteins).

b) Bótakerfi atvinnugreina:

lífeyrissjóðurinn sem síðasti vinnuveitandi er félagi í.

4. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

— slysatryggingasjóðurinn sem hlutaðeigandi einstaklingur er tryggður hjá; eða

— Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun).

5. Atvinnuleysisbætur:

Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun).

6. Fjölskyldubætur:

Liechtensteinische Familienausgleichskasse (Fjölskyldubótasjóður Liechtensteins).

Q. NOREGUR

1. Atvinnuleysisbætur:

Arbeidsdirektoratet, Oslo, fylkesarbeidskontorene og de lokale arbeidskontor på bostedet eller oppholdsstedet (Vinnumálaskrifstofan, Osló, héraðsvinnumálaskrifstofur og staðbundnar vinnumálaskrifstofur á búsetustað eða dvalarstað).

2. Allar aðrar bætur sem heyra undir norsku almannatryggingalögin:

Rikstrygdeverket, Oslo, fylkesarbeidskontorene og de lokale trygdekontor på bostedet eller oppholdsstedet (Tryggingastofnun ríkisins, Osló, héraðstryggingaskrifstofur og staðbundnar tryggingaskrifstofur á búsetustað eða dvalarstað).

3. Fjölskyldugreiðslur:

Rikstrygdeverket, Oslo og de lokale trygdekontor på bostedet eller oppholdsstedet (Tryggingastofnun ríkisins, Osló og staðbundnar tryggingaskrifstofur á búsetustað eða dvalarstað).

4. Lífeyristryggingakerfi sjómanna:

Pensjonstrygden for sjømenn (Lífeyristryggingar sjómanna), Osló.

R. SVÍÞJÓÐ

1. Vegna allra tilvika nema atvinnuleysisbóta:

a) Almennt:

almannatryggingastofnunin sem hlutaðeigandi einstaklingur er tryggður hjá.

b) Til sjómanna sem eru ekki búsettir í Svíþjóð:

Göteborgs allm"anna förs"akringskassa, Sjöfartskontoret (Almannatryggingastofnun Gautaborgar, Sjómannadeild).

c) Við beitingu 35. – 59. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar vegna einstaklinga sem eru ekki búsettir í Svíþjóð:

Stockholms läns allmänna försäkringskassa, utlandsavdelningen (Almannatryggingastofnun Stokkhólms, Utanlandsdeild).

d) Við beitingu 60. – 77. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar vegna einstaklinga, nema sjómanna, sem eru ekki búsettir í Svíþjóð:

— almannatryggingaskrifstofan á staðnum þar sem vinnuslysið varð eða atvinnusjúkdómsins varð vart, eða

— Stockholms läns allmänna försäkringskassa (Almannatryggingastofnun Stokkhólms, Utanlandsdeild).

2. Vegna atvinnuleysisbóta:

Arbetsmarknadsstyrelsen (Vinnumarkaðsnefndin).

S. SVISS

1. Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:

Anerkannte Krankenkasse — Caisse-maladie reconnue — Cassa malati riconosciuta — (Viðurkenndur sjúkrasjóður) sem hlutaðeigandi einstaklingur er tryggður hjá.

2. Örorkubætur:

a) Örorkutryggingar:

i) Einstaklingar sem eru búsettir í Sviss:

Invalidenversicherungskommission — Commission de l'assurance invalidité — Commissione dell'assicurazione invalidità — (Framkvæmdanefnd um örorkutryggingar) í búsetukantónunni.

ii) Einstaklingar sem eru búsettir utan Sviss:

Schweizerische Ausgleichskasse, Genf — Caisse suisse de compensation, Genève — Cassa svizzera di compensazione, Ginevra — (Jöfnunarsjóður Sviss), Genf.

b) Bótakerfi atvinnugreina:

lífeyrissjóðurinn sem síðasti vinnuveitandi er félagi í.

3. Elli- og dánarbætur:

a) Elli- og eftirlifendatrygging:

i) Einstaklingar sem eru búsettir í Sviss:

Ausgleichskasse — Caisse de compensation — Cassa di compensazione — (Jöfnunarsjóður) sem iðgjöld voru síðast greidd til.

ii) Einstaklingar sem eru búsettir utan Sviss:

Schweizerische Ausgleichskasse, Genf — Caisse suisse de compensation, Genève — Cassa svizzera di compensazione, Ginevra — (Jöfnunarsjóður Sviss, Genf).

b) Bótakerfi atvinnugreina:

lífeyrissjóðurinn sem síðasti vinnuveitandi er félagi í.

4. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

a) Launþegar:

slysatryggingaaðilinn sem vinnuveitandinn er tryggður hjá.

b) Sjálfstætt starfandi einstaklingar:

slysatryggingaaðilinn sem einstaklingurinn er tryggður hjá frjálsri tryggingu.

5. Atvinnuleysisbætur:

a) Með öllu atvinnulaus:

atvinnuleysistryggingasjóðurinn sem launþeginn hefur valið.

b) Atvinnulaus að hluta:

atvinnuleysistryggingasjóðurinn sem vinnuveitandinn hefur valið.

6. Fjölskyldubætur:

a) Sambandskerfi:

i) Launþegar:

Kantonale Ausgleichskasse — Caisse cantonale de compensation — Cassa cantonale di compensazione (Jöfnunarsjóður kantónunnar) sem vinnuveitandinn er félagi í.

ii) Sjálfstætt starfandi einstaklingar:

Kantonale Ausgleichskasse — Caisse cantonale de compensation — Cassa cantonale di compensazione (Jöfnunarsjóður kantónunnar) í búsetukantónunni.

b) Kantónukerfi:

i) Launþegar:

Familienausgleichskasse — Caisse de compensation familiale — Cassa di compensazione familiale — (Fjölskyldubótasjóður), sem vinnuveitandinn er félagi í, eða vinnuveitandinn.

ii) Sjálfstætt starfandi einstaklingar:

Kantonale Ausgleichskasse — Caisse cantonale de compensation — Cassa cantonale di compensazione (Jöfnunarsjóður kantónunnar) sem einstaklingurinn er félagi í.“

c) Eftirfarandi bætist aftan við 3. viðauka:

„M. AUSTURRÍKI

1. Sjúkratryggingar:

a) Í öllum tilvikum, nema við beitingu 27. og 29. gr. reglugerðarinnar og 30. og 31. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í tengslum við stofnunina á búsetustað lífeyrisþegans sem um ræðir í 27. gr. reglugerðarinnar:

Gebietskrankenkasse (Héraðssjúkratryggingasjóðurinn) sem er ábyrgur vegna búsetustaðar eða dvalarstaðar hlutaðeigandi einstaklings.

b) Við beitingu 27. og 29. gr. reglugerðarinnar og 30. og 31. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í tengslum við stofnunina á búsetustað lífeyrisþegans sem um ræðir í 27. gr. reglugerðarinnar:

þar til bær stofnun.

2. Lífeyristryggingar:

a) Hafi hlutaðeigandi einstaklingur heyrt undir austurríska löggjöf, að beitingu 53. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar undanskilinni:

þar til bær stofnun.

b) Í öllum öðrum tilvikum, að beitingu 53. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar undanskilinni:

Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (Lífeyristryggingastofnun launþega), Vín.

c) Við beitingu 53. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Höfuðstöðvar austurrískra almannatryggingastofnana), Vín.

3. Slysatryggingar:

a) Aðstoð:

— Gebietskrankenkasse (Héraðssjúkratryggingasjóðurinn) sem er ábyrgur vegna búsetustaðar eða dvalarstaðar hlutaðeigandi einstaklings;

— eða Allgemeine Unfallversicherungsanstalt (Almenna slysatryggingastofnunin), Vín getur greitt bæturnar.

b) Bætur í peningum:

i) Í öllum tilvikum, að beitingu 53. gr. í tengslum við 77. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar undanskilinni:

Allgemeine Unfallversicherungsanstalt (Almenna slysatryggingastofnunin), Vín.

ii) Við beitingu 53. gr. í tengslum við 77. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Höfuðstöðvar austurríska almannatryggingastofnana), Vín.

4. Atvinnuleysistryggingar:

Arbeitsamt (Vinnumiðlunin) sem er ábyrg vegna búsetustaðar eða dvalarstaðar hlutaðeigandi einstaklings.

5. Fjölskyldubætur:

a) Fjölskyldubætur að undanskildum Karenzurlaubsgeld (sérstakar greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar):

Finanzamt (Fjármálaskrifstofan) sem er ábyrg vegna búsetustaðar eða dvalarstaðar rétthafa.

b) Karenzurlaubsgeld (sérstakar greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar):

Arbeitsamt (Vinnumiðlunin) sem er ábyrg vegna búsetustaðar eða dvalarstaðar hlutaðeigandi einstaklings.

N. FINNLAND

1. Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:

a) Bætur í peningum:

— Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin) og staðbundnar skrifstofur hennar, eða

— sjúkrasjóðir.

b) Aðstoð:

i) Endurgreiðslur samkvæmt sjúkratryggingum:

— Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin) og staðbundnar skrifstofur hennar, eða

— sjúkrasjóðir.

ii) Almenn heilsugæsla og sjúkrahúsþjónusta:

staðbundnar heilsugæslustöðvar sem veita þjónustu innan kerfisins.

2. Elli-, örorku og dánarlífeyrir:

Innlendur lífeyrir:

Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin) og staðbundnar skrifstofur hennar.

3. Dánarstyrkir:

Almennur dánarstyrkur:

Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin) og staðbundnar skrifstofur hennar.

4. Atvinnuleysisbætur:

Grunnkerfi:

Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin) og staðbundnar skrifstofur hennar.

5. Fjölskyldubætur:

a) Greiðslur vegna barna:

staðbundin félagsmálaskrifstofa sveitarfélagsins þar sem rétthafi býr.

b) Umönnunarbætur vegna barna:

Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin) og staðbundnar skrifstofur hennar.

O. ÍSLAND

1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, örorku, elli, andláts, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.

2. Atvinnuleysisbætur:

Tryggingastofnun ríkisins, Atvinnuleysistryggingasjóður, Reykjavík.

3. Fjölskyldubætur:

a) Fjölskyldubætur að undanskildum barnabótum og barnabótaauka:

Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.

b) Barnabætur og barnabótaauki:

Ríkisskattstjóri, Reykjavík.

P. LIECHTENSTEIN

1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma og atvinnuleysis:

Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun).

2. Elli- og dánarbætur:

a) Elli- og eftirlifendatrygging:

Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung (Elli- og eftirlifendatrygging Liechtensteins).

b) Bótakerfi atvinnugreina:

Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun).

3. Örorkubætur:

a) Örorkutryggingar:

Liechtensteinische Invalidenversicherung (Örorkutryggingar Liechtensteins).

b) Bótakerfi atvinnugreina:

Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun).

4. Fjölskyldubætur:

Liechtensteinische Familienausgleichskasse (Fjölskyldubótasjóður Liechtensteins).

Q. NOREGUR

De lokale arbeidskontor og trygdekontor på bostedet eller oppholdsstedet (staðbundnar vinnumálaskrifstofur og tryggingastofnanir á búsetustað eða dvalarstað).

R. SVÍÞJÓÐ

1. Vegna allra tilvika nema atvinnuleysisbóta:

almannatryggingastofnunin á búsetustað eða dvalarstað.

2. Vegna atvinnuleysisbóta:

vinnumiðlunin á búsetustað eða dvalarstað.

S. SVISS

1. Örorkubætur:

a) Örorkutryggingar:

Schweizerische Ausgleichskasse, Genf — Caisse suisse de compensation, Genève — Cassa svizzera di compensazione, Ginevra — (Jöfnunarsjóður Sviss, Genf).

2. Elli- og dánarbætur:

   Elli- og eftirlifendatrygging:

   Schweizerische Ausgleichskasse, Genf — Caisse suisse de compensation, Genève — Cassa svizzera di compensazione, Ginevra — (Jöfnunarsjóður Sviss, Genf).

3. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

   Schweizerische Unfallversicherungsanstalt, Luzern — Caisse nationale suisse d'assurance en cas d'accidents, Lucerne — Cassa nazionale svizzera di assicurazione contro gli incidenti, Lucerna — (Almenni svissneski slysatryggingasjóðurinn, Luzern).

4. Atvinnuleysisbætur:

   a) Með öllu atvinnulaus:

      atvinnuleysistryggingasjóðurinn sem launþeginn hefur valið.

   b) Atvinnulaus að hluta:

      atvinnuleysistryggingasjóðurinn sem vinnuveitandinn hefur valið."

d) Eftirfarandi bætist við 4. viðauka:

„M. AUSTURRÍKI

1. Sjúkra-, slysa- og lífeyristryggingar:

   Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Höfuðstöðvar austurríska almannatryggingastofnana), Vín.

2. Atvinnuleysistryggingar:

   a) Í samskiptum við Liechtenstein og Sviss:

      Landesarbeitsamt Vorarlberg (Héraðsvinnumiðlunin Vorarlberg), Bregenz.

   b) Í samskiptum við Þýskaland:

      Landesarbeitsamt Salzburg (Héraðsvinnumiðlunin Salzburg), Salzburg.

   c) Í öllum öðrum tilvikum:

      Landesarbeitsamt Wien (Héraðsvinnumiðlunin Vín), Vín.

3. Fjölskyldubætur:

   a) Fjölskyldubætur, að Karenzurlaubsgeld undanskildum (sérstakar greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar):

      Bundesministerium für Umwelt, Jugend und Familie (Sambandsráðuneyti sem fer með umhverfis-, æsku- og fjölskyldumál), Vín.

   b) Karenzurlaubsgeld (sérstakar greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar)

      Landesarbeitsamt Wien (Héraðsvinnumiðlunin Vín), Vín.

N. FINNLAND

1. Tryggingar vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar, innlendur lífeyrir:

   Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin), Helsinki.

2. Eftirlaun:

   Eläketurvakeskus — Pensionsskyddscentralen (Almenna lífeyristryggingastofnunin), Helsinki.

3. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

   Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto — Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund (Samtök slysatryggingastofnana), Helsinki.

4. Önnur tilvik:

   Sosiaali- ja terveysministeriö — Social- och hälsvårdsministeriet (Félags- og heilbrigðismálaráðuneytið), Helsinki.

O. ÍSLAND

1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, örorku, elli, andláts, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

   Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.

2. Atvinnuleysisbætur:

   Tryggingastofnun ríkisins, Atvinnuleysistryggingasjóður, Reykjavík.

3. Fjölskyldubætur:

   a) Fjölskyldubætur að undanskildum barnabótum og barnabótaauka:

      Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.

   b) Barnabætur og barnabótaauki:

      Ríkisskattstjóri, Reykjavík.

P. LIECHTENSTEIN

1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma og atvinnuleysis:

   Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun).

2. Elli- og dánarbætur:

   a) Elli- og eftirlifendatrygging:

      Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung (Elli- og eftirlifendatrygging Liechtensteins).

   b) Bótakerfi atvinnugreina:

      Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun).

3. Örorkubætur:

   a) Örorkutryggingar:

      Liechtensteinische Invalidenversicherung (Örorkutryggingar Liechtensteins).

   b) Bótakerfi atvinnugreina:

      Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun).

4. Fjölskyldubætur

   Liechtensteinische Familienausgleichskasse (Fjölskyldubótasjóður Liechtensteins).

Q. NOREGUR

1. Atvinnuleysisbætur:

   Arbeidsdirektoratet (Vinnumálaskrifstofan), Osló.

2. Í öllum öðrum tilvikum:

   Rikstrygdeverket (Tryggingastofnun ríkisins), Osló.

R. SVÍÞJÓÐ

1. Vegna allra tilvika nema atvinnuleysisbóta:

   Riksförsäkringsverket (Tryggingastofnun ríkisins).

2. Vegna atvinnuleysisbóta:

   Arbetsmarknadsstyrelsen (Vinnumarkaðsnefndin).

S. SVISS

1. Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:

   Bundesamt für Sozialversicherung, Bern — Office fédéral des assurances sociales, Berne — Ufficio federale degli assicurazioni sociali, Berna — (Sambandsskrifstofan vegna tryggingamála, Bern).

2. Örorkubætur:

   Örorkutryggingar:

   Schweizerische Ausgleichskasse, Genf — Caisse suisse de compensation, Genève — Cassa svizzera di compensazione, Ginevra — (Jöfnunarsjóður Sviss, Genf).

3. Elli- og dánarbætur:

   Elli- og eftirlifendatrygging:

   Schweizerische Ausgleichskasse, Genf — Caisse suisse de compensation, Genève — Cassa svizzera di compensazione, Ginevra — (Jöfnunarsjóður Sviss, Genf).

4. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

   Schweizerische Unfallversicherungsanstalt, Luzern — Caisse nationale suisse d'assurance en cas d'accidents, Lucerne — Cassa nazionale svizzera di assicurazione contro gli incidenti, Lucerna — (Almenni svissneski slysatryggingasjóðurinn, Luzern).

5. Atvinnuleysisbætur:

   Bundesamt für Industrie, Gewerbe und Arbeit, Bern — Office fédéral de l'industrie, des arts et métiers et du travail, Berne — Ufficio federale dell'industria, delle arti e mestieri e del lavoro, Berna — (Sambandsskrifstofan vegna atvinnumála, Bern).

6. Fjölskyldubætur:

   Bundesamt für Sozialversicherung, Bern — Office fédéral des assurances sociales, Berne — Ufficio federale degli assicurazioni sociali, Berna — (Sambandsskrifstofan vegna almannatrygginga, Bern).“

e) Eftirfarandi bætist við 6. viðauka:

„M. AUSTURRÍKI

Beinar greiðslur.

N. FINNLAND

Beinar greiðslur.

O. ÍSLAND

Beinar greiðslur.

P. LIECHTENSTEIN

Beinar greiðslur.

Q. NOREGUR

Beinar greiðslur.

R. SVÍÞJÓÐ

Beinar greiðslur.

S. SVISS

Beinar greiðslur.“

f) Eftirfarandi bætist við 7. viðauka:

„M. AUSTURRÍKI

Österreichische Nationalbank (Landsbanki Austurríkis), Vín.

N. FINNLAND

Postipankki Oy, Helsinki — Postbanken Ab, Helsingfors (Póstbankinn h.f., Helsinki).

O. ÍSLAND

Seðlabanki Íslands, Reykjavík.

P. LIECHTENSTEIN

Liechtensteinische Landesbank (Landsbanki Liechtensteins), Vaduz.

Q. NOREGUR

Sparebanken Nor (Sparisjóður Noregs), Osló.

R. SVÍÞJÓÐ

Enginn.

S. SVISS

Schweizerische Nationalbank, Zürich — Banque nationale suisse, Zurich — Banca nazionale svizzera, Zurigo — (Landsbanki Sviss, Zürich).“

g) Eftirfarandi bætist við 9. viðauka:

„M. AUSTURRÍKI

Þegar meðaltalskostnaður á ári vegna aðstoðar er reiknaður út skal taka skal tillit til eftirfarandi stofnana:

a) Gebietskrankenkassen (Héraðssjúkratryggingasjóðurinn) og

b) Betriebskrankenkassen (Sjúkrasjóðir fyrirtækja).

N. FINNLAND

Þegar meðaltalskostnaður á ári vegna aðstoðar er reiknaður út skal taka tillit til reglna um almannaheilbrigði og sjúkrahúsþjónustu og endurgreiðslna samkvæmt sjúkratryggingum.

O. ÍSLAND

Þegar meðaltalskostnaður á ári vegna aðstoðar er reiknaður út skal taka tillit til bóta sem veittar eru samkvæmt íslenskum almannatryggingareglum.

P. LIECHTENSTEIN

Þegar meðaltalskostnaður á ári vegna aðstoðar er reiknaður út skal taka tillit til bóta sem viðurkenndir sjúkrasjóðir greiða í samræmi við ákvæði innlendrar löggjafar um sjúkratryggingar.

Q. NOREGUR

Þegar meðaltalskostnaður á ári vegna aðstoðar er reiknaður út skal taka tillit til bóta sem veittar eru samkvæmt 2. kafla almannatryggingalaganna (Lög frá 17. júní 1966), samkvæmt lögum frá 19. nóvember 1982 um heilsugæslu á vegum sveitarfélaga, samkvæmt lögum frá 19. júní 1969 um sjúkrastofnanir og lögum frá 28. apríl 1961 um geðheilsugæslu.

R. SVÍÞJÓÐ

Þegar meðaltalskostnaður á ári vegna aðstoðar er reiknaður út skal taka tillit til bóta sem veittar eru samkvæmt innlendum almannatryggingareglum.

S. SVISS

Þegar meðaltalskostnaður á ári vegna aðstoðar er reiknaður út skal taka tillit til bóta sem viðurkenndir sjúkrasjóðir greiða í samræmi við ákvæði sambandslöggjafarinnar um sjúkratryggingar."

h) Eftirfarandi bætist við 10. viðauka:

„M. AUSTURRÍKI

1. Við beitingu 1. mgr. 6. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í tengslum við sjálfstryggingu samkvæmt 16. mgr. ASVG (almannatryggingalögin) vegna einstaklinga sem eru búsettir utan yfirráðasvæðis Austurríkis:

   Wiener Gebietskrankenkasse (Héraðssjúkratryggingasjóðurinn Vín), Vín.

2. Við beitingu b-liðar 1. mgr. 14. gr. og 17. gr. reglugerðarinnar:

   Bundesminister für Arbeit und Soziales (Sambandsráðherra sem fer með atvinnu- og félagsmál), Vín, að fengnu samkomulagi við „Bundesminister für Umwelt, Jugend und Familie" (Sambandsráðherra sem fer með umhverfis-, æsku- og fjölskyldumál), Vín.

3. Við beitingu 11., 11. a, 12. a, 13. og 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   a) Þegar hlutaðeigandi einstaklingur heyrir undir austurríska löggjöf og er sjúkratryggður:

      þar til bær sjúkratryggingastofnun.

   b) Þegar hlutaðeigandi einstaklingur heyrir undir austurríska löggjöf og er ekki sjúkratryggður:

      þar til bær slysatryggingastofnun.

   c) Í öllum öðrum tilvikum:

      Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Höfuðstöðvar austurríska almannatryggingastofnana), Vín.

4. Við beitingu 1. mgr. 38. gr. og 1. mgr. 70. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   Gebietskrankenkasse (Héraðssjúkratryggingasjóðurinn) sem er ábyrgur vegna búsetustaðar aðstandendanna.

5. Við beitingu 80. (2. mgr.), 81. og 82. (2. mgr.) gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   Arbeitsamt (Vinnumiðlunin) sem er ábyrg vegna síðasta búsetustaðar eða dvalarstaðar launþega eða síðasta vinnustaðar.

6. Við beitingu 2. mgr. 85. gr. og 2. mgr. 86. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í tengslum við Karenzurlaubsgeld (sérstakar greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar):

   Arbeitsamt (Vinnumiðlunin) sem er ábyrg vegna síðasta búsetustaðar eða dvalarstaðar launþega eða síðasta vinnustaðar.

7. Við beitingu:

   a) 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í tengslum við 36. og 63. gr. reglugerðarinnar:

      Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Höfuðstöðvar austurrískra almannatryggingastofnana), Vín.

   b) 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í tengslum við 70. gr. reglugerðarinnar:

      Landesarbeitsamt Wien (Héraðsvinnumiðlunin Vín), Vín.

8. Við beitingu 110. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

— þar til bær stofnun, eða

— ef engin austurrísk stofnun er þar til bær, stofnunin á búsetustað.

9. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Höfuðstöðvar austurrískra almannatryggingastofnana), Vín, að því tilskildu að iðgjöld vegna sjúkratrygginga sem umræddar höfuðstöðvar taka við séu notuð við endurgreiðsla vegna útgjalda við aðstoð.

N. FINNLAND

1. Við beitingu 11. (1. mgr.), 11. a (1. mgr.), 12. a, 13. og 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   Eläketurvakeskus — Pensionsskyddscentralen (Almenna lífeyristryggingastofnunin), Helsinki.

2. Við beitingu:

a) Ákvæða 1. og 3. mgr. 36. gr. og 1. mgr. 90. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

— Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin), Helsinki og staðbundnar skrifstofur hennar; og

— Työeläkelaitokset (Eftirlaunastofnanir) og Eläketurvakeskus — Pensionsskyddscentralen (Almenna lífeyristryggingastofnunin).

b) Annars málsliðar 1. mgr. 36. gr., 2. mgr. 36. gr. og 2. mgr. 90. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

— Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin), Helsinki.

— Eläketurvakeskus — Pensionsskyddscentralen (Almenna lífeyristryggingastofnunin), Helsinki sem stofnun á búsetustað.

3. Við beitingu 37. (b-liðar), 38. (1. mgr.), 70. (1. mgr.), 82. (2. mgr.) og 86. (2.mgr.) gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

— Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin), Helsinki og staðbundnar skrifstofur hennar.

4. Við beitingu 41. – 59. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

a) Innlendur lífeyrir:

Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin), Helsinki.

b) Eftirlaun:

Eläketurvakeskus — Pensionsskyddscentralen (Almenna lífeyristryggingastofnunin), Helsinki.

5. Við beitingu 60. – 67., 71. og 75 gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto — Olyckfallsförsäkringsanstalternas Förbund (Samtök slysatryggingastofnana), Helsinki sem stofnun á búsetustað.

6. Við beitingu 68. og 69. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Stofnunin sem er ábyrg vegna slysatryggingar í umræddu tilviki.

7. Við beitingu 76. og 78. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto — Olyckfallsförsäkringsanstalternas Förbund (Samtök slysatryggingastofnana), Helsinki, þegar um er að ræða slysatryggingar.

8. Við beitingu 80., 81. og 85. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:

Eläketurvakeskus — Pensionsskyddscentralen (Almenna lífeyristryggingastofnunin), Helsinki.

9. Við beitingu 96. og 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto — Olyckfallsförsäkringsanstalternas Förbund (Samtök slysatryggingastofnana), Helsinki, þegar um er að ræða slysatryggingar.

10. Við beitingu 110. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

a) Tryggingar vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar, innlendur lífeyrir:

Kansaneläkelaitos — Folkepensionsanstalten (Almannatryggingastofnunin), Helsinki.

b) Eftirlaun:

Eläketurvakeskus — Pensionsskyddscentralen (Almenna lífeyristryggingastofnunin), Helsinki.

c) Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto — Olyckfallsförsäkringsanstalternas Förbund (Samtök slysatryggingastofnana), Helsinki.

d) Önnur tilvik:

Sosiaali- ja terveysministeriö — Social- och hälsvårdsministeriet (Heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið), Helsinki.

O. ÍSLAND

Vegna allra tilvika nema 17. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.

P. LIECHTENSTEIN

1. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   a) Í tengslum við 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í reglugerðinni:

      Liechtensteinische Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung (Elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar Liechtensteins).

   b) Í tengslum við 17. gr. reglugerðarinnar:

      Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun).

2. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:

   a) Í tengslum við 1. mgr. 14. gr. a og 2. mgr. 14. gr. b í reglugerðinni:

      Liechtensteinische Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung (Elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar Liechtensteins).

   b) Í tengslum við 17. gr. reglugerðarinnar:

      Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun).

3. Við beitingu 2. og 3. mgr. 13. gr. og 1. og 2. mgr. 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   Amt für Volkswirtschaft und Liechtensteinische Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung (Þjóðhagsstofnun og elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar Liechtensteins).

4. Við beitingu 38. (1. mgr.), 70. (1. og 2. mgr.), 82. og 86. (2. mgr.) gr.:

   Gemeindeverwaltung (sveitarstjórn) á búsetustað.

5. Við beitingu 2. mgr. 80. gr. og 81. gr.:

   Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun).

6. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í tengslum við 36., 63. og 70. gr.:

   Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun).

7. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun).

Q. NOREGUR

1. Við beitingu a- og b-liðar 1. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar, a-liðar 1. mgr. og 2. mgr. 11. gr. og framkvæmdarreglugerðarinnar, þegar vinnan fer fram utan Noregs, og b-liðar 1. mgr. 14. gr. a:

   Folketrygdkontoret for utenlandssaker (Tryggingastofnunin vegna utanlandsmálefna), Osló.

2. Við beitingu a-liðar 1. mgr. 14. gr. a fari vinnan fram í Noregi:

   Staðartryggingaskrifstofan í sveitarfélaginu þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er búsettur.

3. Við beitingu a-liðar 1. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar gegni hlutaðeigandi einstaklingur störfum í Noregi:

   Staðartryggingaskrifstofan í sveitarfélaginu þar sem fulltrúi vinnuveitanda er skráður í Noregi, og hafi vinnuveitandinn engan fulltrúa í Noregi, staðartryggingaskrifstofan í sveitarfélaginu þar sem vinnan fer fram.

4. Við beitingu 2. og 3. mgr. 14. gr.:

   Staðartryggingaskrifstofan í sveitarfélaginu þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er búsettur.

5. Við beitingu 2. mgr. 14. gr. a:

   Staðartryggingaskrifstofan í sveitarfélaginu þar sem vinnan fer fram.

6. Við beitingu 1. og 2. mgr. 14. gr. b:

   Folketrygdkontoret for utenlandssaker (Tryggingastofnunin vegna utanlandsmálefna), Osló.

7. Við beitingu 1., 2., 3., 4., 5. og 8. kafla í III. hluta reglugerðarinnar og ákvæðanna sem tengjast þessum ákvæðum í framkvæmdarreglugerðinni:

   Rikstrygdeverket (Tryggingastofnun ríkisins), Osló og stofnanir tilnefndar af henni (héraðsstofnanir og staðartryggingaskrifstofur).

8. Við beitingu 6. kafla í III. hluta reglugerðarinnar og ákvæðanna sem tengjast þessum ákvæðum í framkvæmdarreglugerðinni:

   Arbeidsdirektoratet (Vinnumálaskrifstofan), Osló og stofnanir tilnefndar af henni.

9. Vegna lífeyristryggingakerfis sjómanna:

   a) Staðartryggingaskrifstofan á búsetustað sé hlutaðeigandi einstaklingur búsettur í Noregi.

   b) Folketrygdkontoret for utenlandssaker (Tryggingastofnunin vegna utanlandsmálefna), Osló í tengslum við greiðslu bóta til einstaklinga sem eru búsettir erlendis.

10. Vegna fjölskyldugreiðslna:

    Rikstrygdeverket (Tryggingastofnun ríkisins), Osló og stofnanir tilnefndar af henni (staðartryggingaskrifstofur).

R. SVÍÞJÓÐ

1. Við beitingu 14. (1. mgr.), 14. a (1. mgr.) og 14. (1. og 2. mgr.) gr. b í reglugerðinni og a-liðar 1. mgr. 11. gr. og 1. mgr. 11. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:

   Almannatryggingastofnunin sem hlutaðeigandi einstaklingur er tryggður hjá.

2. Við beitingu b-liðar 1. mgr. 14. gr. og b-liðar 1. mgr. 14. gr. a í þeim tilvikum þegar einstaklingur er sendur til starfa í Svíþjóð:

   Almannatryggingastofnunin á þeim stað þar sem vinnan fer fram.

3. Við beitingu 1. og 2. mgr. 14. gr. b í þeim tilvikum þegar einstaklingur er sendur til starfa í Svíþjóð yfir lengra tímabil en tólf mánuði:

   Göteborgs allm"anna förs"akringskassa, Sjöfartskontoret (Almannatryggingastofnun Gautaborgar, Sjómannadeild).

4. Við beitingu 2. og 3. mgr. 14. gr. og 2. og 3. mgr. 14. gr. a í reglugerðinni:

   Almannatryggingastofnunin á búsetustað.

5. Við beitingu 4. mgr. 14. gr. a í reglugerðinni og 11. (b-liðar 1. mgr.), 11. a (b-liðar 1. mgr.) og 12. gr. a (5. mgr., 6. mgr. og a-liðar 7. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni:

   Almannatryggingastofnunin á þeim stað þar sem vinnan fer fram.

6. Við beitingu 17. gr. reglugerðarinnar:

   a) Almannatryggingastofnunin á þeim stað þar sem vinnan fer eða mun fara fram, og

   b) Riksförsäkringsverket (Tryggingastofnun ríkisins) að því er varðar hópa launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga.

7. Við beitingu 2. mgr. 102. gr.:

   a) Riksförsäkringsverket (Tryggingastofnun ríkisins).

   b) Arbetsmarknadsstyrelsen (Vinnumarkaðsnefndin) vegna atvinnuleysisbóta.

S. SVISS

1. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   a) Í tengslum við 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í reglugerðinni:

      Ábyrgur „Ausgleichskasse der Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung — Caisse de compensation de l'assurance vieillesse, survivants et invalidité — Cassa di compensazione dell'assicurazione vecchiaia, superstiti e invalidità" — (Jöfnunarsjóður vegna elli-, eftirlifenda- og örorkutrygginga) og þar til bær slysatryggingaaðili.

   b) Í tengslum við 17. gr. reglugerðarinnar:

      Bundesamt für Sozialversicherung, Bern — Office fédéral des assurances sociales, Berne — Ufficio federale degli assicurazioni sociali, Berna — (Sambandsskrifstofan vegna almannatrygginga, Bern).

2. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:

   a) Í tengslum við 1. mgr. 14. gr. a og 2. mgr. 14. gr. b í reglugerðinni:

      Ábyrgur „Ausgleichskasse der Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung — Caisse de compensation de l'assurance vieillesse, survivants et invalidité — Cassa di compensazione dell'assicurazione vecchiaia, superstiti e invalidità" — (Jöfnunarsjóður vegna elli-, eftirlifenda- og örorkutrygginga).

   b) Í tengslum við beitingu 17. gr. reglugerðarinnar:

      Bundesamt für Sozialversicherung, Bern — Office fédéral des assurances sociales, Berne — Ufficio federale degli assicurazioni sociali, Berna — (Sambandsskrifstofan vegna almannatrygginga, Bern).

3. Við beitingu 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:

   a) Einstaklingar sem eru búsettir í Sviss:

      Kantonale Ausgleichkasse — Caisse cantonale de compensation — Cassa cantonale di compensazione (Jöfnunarsjóður kantónunnar) í búsetukantónunni.

   b) Einstaklingar sem eru búsettir utan Sviss:

      Kantonale Ausgleichkasse — Caisse cantonale de compensation — Cassa cantonale di compensazione (Jöfnunarsjóður kantónunnar) sem er ábyrgur vegna starfsstöðvar vinnuveitanda.

4. Við beitingu 2. og 3. mgr. 13. gr. og 1. og 2. mgr. 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   Eidgenössische Ausgleichskasse, Bern — Caisse fédérale de compensation, Berne — Cassa federale di compensazione, Berna (Sambandsjöfnunarsjóðurinn, Bern) og Schweizerische Unfallversicherungsanstalt, Kreisagentur Bern, Bern — Caisse nationale suisse d'assurance en cas d'accidents, agence d'arrondissement de Berne, Berne — Istituto nazionale svizzero di assicurazione contro gli infortuni, agenzia circondariale di Berna, Berna — (Almenni svissneski slysatryggingasjóðurinn, svæðisútibú í Bern, Bern).

5. Við beitingu 38. (1. mgr.), 70. (1. mgr.), 82. (2. mgr.) og 86. (2. mgr.) gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   Gemeindeverwaltung — Administration communale — Amministrazione communale — (sveitarstjórn) á búsetustað.

6. Við beitingu 2. mgr. 80. gr. og 81. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   Bundesamt für Industrie, Gewerbe und Arbeit, Bern — Office fédéral de l'industrie, des arts et métiers et du travail, Berne — Ufficio federale dell'industria, delle arti e mestieri e del lavoro, Berna — (Sambandsskrifstofan vegna atvinnumála, Bern).

7. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   a) Í tengslum við 63. gr. reglugerðarinnar:

      Schweizerische Unfallversicherungsanstalt, Luzern — Caisse nationale suisse d'assurance en cas d'accidents, Lucerne — Cassa nazionale svizzera di assicurazione contro gli incidenti, Lucerna — (Almenni svissneski slysatryggingasjóðurinn, Luzern).

   b) Í tengslum við 70. gr. reglugerðarinnar:

      Bundesamt für Industrie, Gewerbe und Arbeit, Bern — Office fédéral de l'industrie, des arts et métiers et du travail, Berne — Ufficio federale dell'industria, delle arti e mestieri e del lavoro, Berna — (Sambandsskrifstofan vegna atvinnumála, Bern).

8. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   Í tengslum við 1. mgr. 62. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   Schweizerische Unfallversicherungsanstalt, Luzern — Caisse nationale suisse d'assurance en cas d'accidents, Lucerne — Cassa nazionale svizzera di assicurazione contro gli incidenti, Lucerna — Almenni svissneski slysatryggingasjóðurinn, Luzern).“

k) Eftirfarandi bætist við 11. viðauka:

„M. AUSTURRÍKI

Engin.

N. FINNLAND

Engin.

O. ÍSLAND

Engin.

P. LIECHTENSTEIN

Engin.

Q. NOREGUR

Engin.

R. SVÍÞJÓÐ

Engin.

S. SVISS

Engin."

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA TILHLÝÐILEGT TILLIT TIL

3. 373Y0919(02): Ákvörðun nr. 74 frá 22. febrúar 1973 um heilsugæslu þegar um tímabundna dvöl er að ræða samkvæmt i-lið a-liðar 1. mgr. 22. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og 21. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjtíð. EB nr. C 75, 19.9.1973, bls. 4).

4. 373Y0919(03): Ákvörðun nr. 75 frá 22. febrúar 1973 varðandi umfjöllun umsókna sem taka á til endurskoðunar samkvæmt 5. mgr. 94. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71, óski örorkulífeyrisþegi þess (Stjtíð. EB nr. C 75, 19.9.1973, bls. 5).

5. 373Y0919(06): Ákvörðun nr. 78 frá 22. febrúar 1973 um túlkun á a-lið 1. mgr. 7. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 varðandi framkvæmd ákvæða um skerðingu og frestun (Stjtíð. EB nr. C 75, 19.9.1973, bls. 8).

6. 373Y0919(07): Ákvörðun nr. 79 frá 22. febrúar 1973 um túlkun á 2. mgr. 48. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 varðandi söfnun tryggingatímabila sem farið er með sem slík að því er varðar tryggingar vegna örorku, elli og andláts (Stjtíð. EB nr. C 75, 19.9.1973, bls. 9).

7. 373Y0919(09): Ákvörðun nr. 81 frá 22. febrúar 1973 um söfnun tryggingatímabila sem lokið hefur verið í tilteknu starfi samkvæmt 2. mgr. 45. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. C 75, 19.9.1973, bls. 11).

8. 373Y0919(11): Ákvörðun nr. 83 frá 22. febrúar 1973 um túlkun á 2. mgr. 68. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og 82. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 varðandi hækkun atvinnuleysisbóta vegna aðstandenda sem viðkomandi hefur á framfæri (Stjtíð. EB nr. C 75, 19.9.1973, bls. 14).

9. 373Y0919(13): Ákvörðun nr. 85 frá 22. febrúar 1973 um túlkun á 1. mgr. 57. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og á 3. mgr. 67. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 til ákvörðunar á viðeigandi löggjöf og stofnun sem ber ábyrgð á að greiða bætur vegna atvinnusjúkdóma (Stjtíð. EB nr. C 75, 19.9.1973, bls. 17).

10. 373Y1113(02): Ákvörðun nr. 86 frá 24. september 1973 um starfshætti og samsetningu endurskoðunarnefndar framkvæmdaráðs Evrópubandalaganna um félagslegt öryggi farandlaunþega (Stjtíð. EB nr. C 96, 13.11.1973, bls. 2), eins og henni var breytt með:

— 376Y0813(02): Ákvörðun nr. 106 frá 8. júlí 1976 (Stjtíð. EB nr. C 190, 13.8.1976, bls. 2).

11. 374Y0720(06): Ákvörðun nr. 89 frá 20. mars 1973 um túlkun á 1. og 2. mgr. 16. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 varðandi starfsmenn sendiráða eða ræðismannsskrifstofa (Stjtíð. EB nr. C 86, 20.7.1974, bls. 7).

12. 374Y0720(07): Ákvörðun nr. 91 frá 12. júlí 1973 um túlkun á 3. mgr. 46. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 varðandi úthlutun bóta sem viðkomandi á rétt á samkvæmt 1. mgr. umræddrar greinar (Stjtíð. EB nr. C 86, 20.7.1974, bls. 8).

13. 374Y0823(04): Ákvörðun nr. 95 frá 24. janúar 1974 um túlkun á 2. mgr. 46. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um útreikning á hlutfallslegum lífeyri (Stjtíð. EB nr. C 99, 23.8.1974, bls. 5).

14. 374Y1017(03): Ákvörðun nr. 96 frá 15. mars 1974 varðandi endurskoðun bótaréttar samkvæmt 2. mgr. 49. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. C 126, 17.10.1974, bls. 23).

15. 375Y0705(02): Ákvörðun nr. 99 frá 13. mars 1975 um túlkun á 1. mgr. 107. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 varðandi þá skyldu að endurreikna gildandi bætur (Stjtíð. EB nr. C 150, 5.7.1975, bls. 2).

16. 375Y0705(03): Ákvörðun nr. 100 frá 23. janúar 1975 um endurgreiðslu bóta í peningum sem stofnun á dvalar- eða búsetustað veitir fyrir hönd þar til bærrar stofnunar og hvernig endurgreiðslu þessara bóta er háttað (Stjtíð. EB nr. C 150, 5.7.1975, bls. 3).

17. 376Y0526(03): Ákvörðun nr. 105 frá 19. desember 1975 um framkvæmd 50. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. C 117, 26.5.1976, bls. 3).

18. 378Y0530(02): Ákvörðun nr. 109 frá 18. nóvember 1977 um breytingu á ákvörðun nr. 92 frá 22. nóvember 1973 varðandi hugtakið tryggingaraðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar sem um getur í 19. (1. og 2. mgr.), 22., 25. (1., 3. og 4. mgr.), 26., 28. (1. mgr.), 28. a, 29. og 31. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og ákvörðun þeirrar upphæðar sem á að endurgreiða samkvæmt 93., 94. og 95. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72, svo og fyrirframgreiðslna samkvæmt 4. mgr. 102. gr. sömu reglugerðar (Stjtíð. EB nr. C 125, 30.5.1978, bls. 2).

19. 383Y0115: Ákvörðun nr. 115 frá 15. desember 1982 varðandi gervilimi, meiri háttar hjálpartæki eða aðra verulega aðstoð sem kveðið er á um í 2. mgr. 24. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. C 193, 20.7.1983, bls. 7).

20. 383Y0117: Ákvörðun nr. 117 frá 7. júlí 1982 varðandi skilyrði fyrir framkvæmd a-liðar 1. mgr. 50. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjtíð. EB nr. C 238, 7.9.1983, bls. 3).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við 2. mgr. 2. gr.:

„*Austurríki*

Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Höfuðstöðvar austurrískra almannatryggingastofnana), Vín.

Finnland

Eläketurvakeskus — Pensionsskyddscentralen (Almenna lífeyristryggingastofnunin), Helsinki.

Ísland

Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.

Liechtenstein

Liechtensteinische Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung (Elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar Liechtensteins), Vaduz.

Noregur

Rikstrygdeverket (Tryggingastofnun ríkisins), Osló.

Svíþjóð

Riksförsäkringsverket (Tryggingastofnun ríkisins), Stokkhólmi.

Sviss

Schweizerische Ausgleichskasse, Genf — Caisse suisse de compensation, Genève — Cassa svizzera di compensazione, Ginevra — (Jöfnunarsjóður Sviss, Genf).“

21. 383Y1112(02): Ákvörðun nr. 118 frá 20. apríl 1983 varðandi skilyrði fyrir framkvæmd b-liðar 1. mgr. 50. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjtíð. EB nr. C 306, 12.11.1983, bls. 2).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við 4. mgr. 2. gr.:

„*Austurríki*

Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Höfuðstöðvar austurrískra almannatryggingastofnana), Vín.

Finnland

El"aketurvakeskus — Pensionsskyddcentralen (Almenna lífeyristryggingastofnunin), Helsinki.

Ísland

Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.

Liechtenstein

Liechtensteinische Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung (Elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar Liechtensteins), Vaduz.

Noregur

Rikstrygdeverket (Tryggingastofnun ríkisins), Osló.

Svíþjóð

Riksförsäkringsverket (Tryggingastofnun ríkisins), Stokkhólmi.

Sviss

Schweizerische Ausgleichskasse, Genf — Caisse suisse de compensation, Genève — Cassa svizzera di compensazione, Ginevra — (Jöfnunarsjóður Sviss, Genf).“

22. 383Y1102(03): Ákvörðun nr. 119 frá 24. febrúar 1983 um túlkun á 76. gr. og 3. mgr. 79. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og á 1. mgr. 10. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 varðandi skörun fjölskyldubóta og -greiðslna (Stjtíð. EB nr. C 295, 2.11.1983, bls. 3).

23. 383Y0121: Ákvörðun nr. 121 frá 21. apríl 1983 um túlkun á 7. mgr. 17. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 varðandi gervilimi, meiri háttar hjálpartæki eða aðra verulega aðstoð (Stjtíð. EB nr. C 193, 20.7.1983, bls. 10).

24. 384Y0802(32): Ákvörðun nr. 123 frá 24. febrúar 1984 um túlkun á a-lið 1. mgr. 22. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 varðandi einstaklinga sem fara í himnuskiljunarmeðferð vegna nýrna (Stjtíð. EB nr. C 203, 2.8.1984, bls. 13).

25. 386Y0125: Ákvörðun nr. 125 frá 17. október 1985 um notkun vottorðs varðandi viðeigandi löggjöf (Eyðublað E 101) þegar tímabundið starf varir ekki lengur en þrjá mánuði (Stjtíð. EB nr. C 141, 7.6.1986, bls. 3).

26. 386Y0126: Ákvörðun nr. 126 frá 17. október 1985 um beitingu a-liðar 1. mgr. 14. gr., a-liðar 1. mgr. 14. gr. a og 1. og 2. mgr. 14. gr. b í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. C 141, 7.6.1986, bls. 3).

27. 386Y0128: Ákvörðun nr. 128 frá 17. október 1985 um beitingu a-liðar 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um löggjöf sem á við launþega í tímabundinni vinnu (Stjtíð. EB nr. C 141, 7.6.1986, bls. 6).

28. 386Y0129: Ákvörðun nr. 129 frá 17. október 1985 um beitingu 77., 78. og 79. (3. mgr.) gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og ii-liðar í b-lið 1. mgr. 10. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjtíð. EB nr. C 141, 7.6.1986, bls. 7).

29. 386Y0130: Ákvörðun nr. 130 frá 17. október 1985 um fyrirmyndir að eyðublöðum sem nauðsynleg eru við beitingu reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og (EBE) nr. 574/72 (E 001; E 101-127; E 201-215; E 301-303; E 401-411) (86/303/EBE) (Stjtíð. EB nr. L 192, 15.7.1986, bls. 1), eins og henni var breytt með:

    — 391X0140: Ákvörðun nr. 144 frá 9. apríl 1990 (E 401 – E 410F) (Stjtíð. EB nr. L 71, 18.3.1991, bls. 1).

30. 386Y0131: Ákvörðun nr. 131 frá 3. desember 1985 um gildissvið ii-liðar í b-lið 1. mgr. 71. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 varðandi atvinnuleysisbótarétt launþega, annarra en launþega sem sækja vinnu yfir landamæri, sem voru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en hins lögbæra ríkis síðast er þeir voru við störf (Stjtíð. EB nr. C 141, 7.6.1986, bls. 10).

31. C/271/87/bls. 3: Ákvörðun nr. 132 frá 23. apríl 1987 um túlkun á ii-lið í a-lið 3. mgr. 40. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. C 271, 9.10.1987, bls. 3).

32. C/284/87/bls. 3: Ákvörðun nr. 133 frá 2. júlí 1987 um beitingu 7. mgr. 17. gr. og 6. mgr. 60. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjtíð. EB nr. C 284, 22.10.1987, bls. 3 og Stjtíð. EB nr. C 64, 9.3.1988, bls. 13).

33. C/64/88/bls. 4: Ákvörðun nr. 134 frá 1. júlí 1987 um túlkun á 2. mgr. 45. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 varðandi söfnun tryggingatímabila sem lokið hefur verið í starfsgrein sem heyrir undir sérstakt bótakerfi í einu eða fleiri aðildarríkjum (Stjtíð. EB nr. C 64, 9.3.1988, bls. 4).

34. C/281/88/bls. 7: Ákvörðun nr. 135 frá 1. júlí 1987 um veitingu þeirrar aðstoðar sem kveðið er á um í 7. mgr. 17. gr. og 6. mgr. 60. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 og hugtökin bráðatilvik í skilningi 20. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og neyðartilvik í skilningi 7. mgr. 17. gr. og 6. mgr. 60. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjtíð. EB nr. C 281, 9.3.1988, bls. 7).

    Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

    a) Eftirfarandi bætist við 2. mgr. 2. gr.:

    „m) ATS 7 000 vegna stofnunar á búsetustað í Austurríki;

    n) FIM 3 000 vegna stofnunar á búsetustað í Finnlandi;

    o) ISK 35 000 vegna stofnunar á búsetustað á Íslandi;

    p) SFR 800 vegna stofnunar á búsetustað í Liechtenstein;

    q) NOK 3 600 vegna stofnunar á búsetustað í Noregi;

    r) SEK 3 600 vegna stofnunar á búsetustað í Svíþjóð;

    s) CHF 800 vegna stofnunar á búsetustað í Sviss.“

35. C/64/88/bls. 7: Ákvörðun nr. 136 frá 1. júlí 1987 um túlkun á 1. – 3. mgr. 45. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um að tryggingatímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja verði tekin til greina til að öðlast, viðhalda eða endurheimta rétt til bóta (Stjtíð. EB nr. C 64, 9.3.1988, bls. 7).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við viðaukann:

„M. AUSTURRÍKI

Engin.

N. FINNLAND

Engin.

O. ÍSLAND

Engin.

P. LIECHTENSTEIN

Engin.

Q. NOREGUR

Engin.

R. SVÍÞJÓÐ

Engin.

S. SVISS

Engin."

36. C/140/89/bls. 3: Ákvörðun nr. 137 frá 15. desember 1988 um beitingu 3. mgr. 15. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjtíð. EB nr. C 140, 6.6.1989, bls. 3).

37. C/287/89/bls. 3: Ákvörðun nr. 138 frá 17. febrúar 1989 um túlkun á i-lið í c-lið 1. mgr. 22. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 við líffæraflutninga eða annars konar skurðlækningar sem krefjast líffræðilegra prófana en hlutaðeigandi einstaklingur er ekki í aðildarríkinu þar sem prófanirnar fara fram (Stjtíð. EB nr. C 287, 15.11.1989, bls. 3).

38. C/94/90/bls. 3: Ákvörðun nr. 139 frá 30. júní 1989 um það við hvaða dagsetningu skuli miða er ákvarða á hvaða gengi verði notað við umreikninginn sem um getur í 107. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 þegar tilteknar bætur og framlög eru reiknuð (Stjtíð. EB nr. C 94, 12.4. 1990, bls. 3).

39. C/94/90/bls. 4: Ákvörðun nr. 140 frá 17. október 1989 um það hvaða gengi verði notað af stofnun á búsetustað launþega, sem sækir vinnu yfir landamæri og er með öllu atvinnulaus, vegna síðasta kaups eða launa sem honum voru greidd í lögbæra ríkinu (Stjtíð. EB nr. C 94, 12.4.1990, bls. 4).

40. C/94/90/bls. 5: Ákvörðun nr. 141 frá 17. október 1989 um breytingu á ákvörðun nr. 127 frá 17. október 1985 varðandi söfnun skránna sem kveðið er á um í 4. mgr. 94. gr. og 4. mgr. 95. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjtíð. EB nr. C 94, 12.4.1990, bls. 5).

41. C/80/90/bls. 7: Ákvörðun nr. 142 frá 13. febrúar 1990 um beitingu 73., 74. og 75. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. C 80, 30.3.1990, bls. 7).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) 1. tölul. gildir ekki.

b) 3. tölul. gildir ekki.

42. 391D0425: Ákvörðun nr. 147 frá 11. október 1990 um beitingu 76. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. L 235, 23.8.1991, bls. 21).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirfarandi gerða:

43. Tilmæla nr. 14 frá 23. janúar 1975 um útgáfu eyðublaðs E 111 vegna launþega sem eru sendir til starfa erlendis (samþykkt af framkvæmdaráðinu á 139. fundi þess 23. janúar 1975).

44. Tilmæla nr. 15 frá 19. desember 1980 um hvaða tungumál skuli notað við útgáfu eyðublaðanna sem krafist er vegna reglugerða ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og nr. 574/72 (samþykkt af framkvæmdaráðinu á 176. fundi þess 19. desember 1980).

45. 385Y0016: Tilmæla nr. 16 frá 12. desember 1984 um gerð samkomulags samkvæmt 17. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. C 273, 24.10.1985, bls. 3).

46. 385Y0017: Tilmæla nr. 17 frá 12. desember 1984 um þau tölfræðilegu gögn sem afla skal á hverju ári vegna skýrslugerðar framkvæmdaráðsins (Stjtíð. EB nr. C 273, 24.10.1985, bls. 3).

47. 386Y0028: Tilmæla nr. 18 frá 28. febrúar 1986 varðandi hvaða löggjöf skuli gilda um atvinnulausa einstaklinga sem gegna hlutastarfi í öðru aðildarríki en búseturíkinu (Stjtíð. EB nr. C 284, 11.11.1986, bls. 4).

48. 380Y0609(03): Endurskoðunar á yfirlýsingum aðildarríkjanna sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. C 139, 9.6.1980, bls. 1).

49. 381Y0613(01): Yfirlýsingar Grikklands sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. C 143, 13.6. 1981, bls. 1).

50. 383Y1224(01): Breytinga á yfirlýsingu Sambandslýðveldisins Þýskalands sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. C 351, 24.12.1983, bls. 1).

51. C/338/86/bls. 1: Endurskoðunar á yfirlýsingum aðildarríkjanna sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. C 338, 31.12.1986, bls. 1).

52. C/107/87/bls. 1: Yfirlýsinga aðildarríkjanna sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. C 107, 22.4.1987, bls. 1).

53. C/323/80/bls. 1: Tilkynningar ríkisstjórna Sambandslýðveldisins Þýskalands og Stórhertogadæmisins Lúxemborgar til ráðsins um gerð samnings milli þessara tveggja ríkisstjórna um ýmis málefni er varða félagslegt öryggi, samkvæmt 2. mgr. 8. gr. og 96. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. C 323, 11.12.1980, bls. 1).

54. L/90/87/bls. 39: Yfirlýsingar Lýðveldisins Frakklands til ráðsins samkvæmt j-lið 1. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. L 90, 2.4.1987, bls. 39).

TILHÖGUN ÞÁTTTÖKU EFTA-RÍKJANNA Í FRAMKVÆMDARÁÐINU UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUNÞEGA OG Í ENDURSKOÐUNARNEFNDINNI SEM KOMIÐ ER Á Í TENGSLUM VIÐ RÁÐIÐ SAMKVÆMT 1. MGR. 101. GR. SAMNINGSINS

Austurríki, Finnland, Ísland, Liechtenstein, Noregur, Svíþjóð og Sviss geta hvert um sig sent áheyrnarfulltrúa til ráðgjafar á fundi framkvæmdaráðsins um félagslegt öryggi farandlaunþega, sem starfar í tengslum við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna, og á fundi endurskoðunarnefndarinnar, sem starfar í tengslum við umrætt framkvæmdaráð.

VII. VIÐAUKI

GAGNKVÆM VIÐURKENNING Á STARFSMENNTUN OG HÆFI

Skrá sem kveðið er á um í 30. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM

Að því er þennan viðauka varðar og þrátt fyrir ákvæði bókunar 1 ber að líta svo á að hugtakið „aðildarríki" í gerðunum sem vísað er til feli í sér, auk þeirrar merkingar sem það hefur í viðkomandi EB-gerðum, Austurríki, Finnland, Ísland, Liechtenstein, Noreg, Svíþjóð og Sviss.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

A. ALMENNT KERFI

1. 389L0048: Tilskipun ráðsins 89/48/EBE frá 21. desember 1988 um almennt kerfi til viðurkenningar á prófskírteinum sem veitt eru að lokinni sérfræðimenntun og starfsþjálfun á æðra skólastigi sem staðið hefur að minnsta kosti í þrjú ár (Stjtíð. EB nr. L 19, 24.1.1989, bls. 16).

   Sviss er veitt undanþága frá ákvæðum tilskipunar 89/48/EBE, eins og þau eru aðlöguð í þessum samningi, og skal standa við skuldbindingarnar sem þar eru settar fram í síðasta lagi 1. janúar 1995 í stað 1. janúar 1993.

B. LÖGFRÆÐISTÖRF

2. 377L0249: Tilskipun ráðsins 77/249/EBE frá 22. mars 1977 um að auðvelda lögmönnum að neyta réttar til að veita þjónustu (Stjtíð. EB nr. L 78, 26.3.1977, bls. 17), eins og henni var breytt með:

   — 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 91);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 160).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Eftirfarandi bætist við 2. mgr. 1. gr.:

„í Austurríki	„Rechtsanwalt“;
í Finnlandi	„Asianajaja/Advokat“;
á Íslandi	„Lögmaður“;
í Liechtenstein	„Rechtsanwalt“;
í Noregi	„Advokat“;
í Svíþjóð	„Advokat“;
‚í Sviss	„Avocat/Avvocato/Advokat/ Rechtsanwalt/Anwalt/ Fürsprecher/Fürsprech.“

C. LÆKNINGAR OG SKYLD STARFSEMI

3. 381L1057: Tilskipun ráðsins 81/1057/EBE frá 14. desember 1981 til viðbótar tilskipunum 75/362/EBE, 77/452/EBE, 78/686/EBE og 78/1026/EBE um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi lækna, hjúkrunarfræðinga í almennri hjúkrun, tannlækna og dýralækna með tilliti til áunninna réttinda (Stjtíð. EB nr. L 385, 31.12.1981, bls. 25).

Læknar

4. 375L0362: Tilskipun ráðsins 75/362/EBE frá 16. júní 1975 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í læknisfræði, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt (Stjtíð. EB nr. L 167, 30.6.1975, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 90);

— 382L0076: Tilskipun ráðsins 82/76/EBE frá 26. janúar 1982 (Stjtíð. EB nr. L 43, 15.2.1982, bls. 21);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 158);

— 389L0594: Tilskipun ráðsins 89/594/EBE frá 30. október 1989 (Stjtíð. EB nr. L 341, 23.11.1989, bls. 19);

— 390L0658: Tilskipun ráðsins 90/658/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls. 73).

Sviss er veitt undanþága frá ákvæðum tilskipunar 75/362/EBE, eins og þau eru aðlöguð í þessum samningi, og skal standa við skuldbindingarnar sem þar eru settar fram í síðasta lagi 1. janúar 1995 í stað 1. janúar 1993.

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við 3. gr.:

„m) *í Austurríki:*

„Doktor der gesamten Heilkunde" (prófskírteini í læknisfræði) sem læknadeild háskóla veitir og „Bescheinigung über die Absolvierung der Tätigkeit als Arzt im Praktikum" (vottorð um starfsþjálfun) sem lögbær yfirvöld gefa út;

n) *í Finnlandi:*

„todistus lääketieteen lisensiaatin tutkinnosta/ bevis om medicine licentiat examen" (vottorð um „lísentíat" gráðu í læknisfræði) sem læknadeild háskóla veitir og vottorð um starfsþjálfun sem lögbær yfirvöld heilbrigðismála gefa út;

o) *á Íslandi:*

„próf í læknisfræði frá læknadeild Háskóla Íslands" og vottorð um að minnsta kosti tólf mánaða þjálfun á sjúkrahúsi sem yfirlæknir gefur út;

p) *í Liechtenstein:*

prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein, ásamt vottorði sem lögbær yfirvöld gefa út um að starfsþjálfun hafi verið lokið;

q) *í Noregi:*

„bevis for bestått medisinsk embetseksamen" (prófgráðan cand.med.) sem læknadeild háskóla veitir og vottorð um starfsþjálfun sem lögbær yfirvöld heilbrigðismála gefa út;

r) *í Svíþjóð:*

„läkarexamen" (háskólagráða í læknisfræði) sem læknadeild háskóla veitir og vottorð um starfsþjálfun sem yfirstjórn heilbrigðis- og velferðarmála gefur út;

s) *í Sviss:*

„Eidgenössisch diplomierter Arzt/titulaire du diplôme fédéral de médecin/titolare di diploma federale di medico" (prófskírteini í læknisfræði) sem sambandsráðuneyti um innanríkismál veitir."

b) Eftirfarandi bætist við 2. mgr. 5. gr.:

„í Austurríki:

„Facharztdiplom“ (sérfræðiskírteini í læknisfræði) sem lögbær yfirvöld gefa út;

í Finnlandi:

„todistus erikoislääkärin oikeudesta/bevis om specialisträttigheten“ (sérfræðileyfi í læknisfræði) sem lögbær yfirvöld gefa út;

á Íslandi:

„sérfræðileyfi“ sem heilbrigðisráðuneytið gefur út;

í Liechtenstein:

prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein, ásamt vottorði sem lögbær yfirvöld gefa út um að starfsþjálfun hafi verið lokið;

í Noregi:

„bevis for tillatelse til å benytte spesialisttittelen“ (vottorð um rétt til að kalla sig sérfræðing) sem lögbær yfirvöld gefa út;

í Svíþjóð:

„bevis om specialistkompetens som läkare utfärdat av socialstyrelsen“ (vottorð um rétt til að kalla sig sérfræðing) sem yfirstjórn heilbrigðis- og velferðarmála gefur út;

í Sviss:

„Spezialarzt/spécialiste/specialista“ (sérfræðileyfi læknis) sem lögbær yfirvöld gefa út.“

c) Eftirfarandi færslum skal bætt við undirliðina í 3. mgr. 5. gr. eins og hér er tilgreint:

— *svæfingalækningar*:

„Austurríki:	Anästhesiologie
Finnland:	anestesiologia/anestesiologi
Ísland:	svæfingalækningar
Liechtenstein:	Anästhesiologie
Noregur:	anestesiologi
Svíþjóð:	anestesiologi
Sviss:	Anästhesiologie/anesthésiologie/anestesiologia“

— *almennar skurðlækningar*:

„Austurríki:	Chirurgie
Finnland:	kirurgia/kirurgi
Ísland:	almennar skurðlækningar
Liechtenstein:	Chirurgie
Noregur:	generell kirurgi
Svíþjóð:	allmän kirurgi
Sviss:	Chirurgie/chirurgie/chirurgia“

— *taugaskurðlækningar*:

„Austurríki:	Neurochirurgie
Finnland:	neurokirurgia/neurokirurgi

Ísland:	taugaskurðlækningar
Liechtenstein:	Neurochirurgie
Noregur:	nevrokirurgi
Svíþjóð:	neurokirurgi
Sviss:	Neurochirurgie/neurochirurgie/neurochirurgia“

— *kvenlækningar:*

„Austurríki:	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Finnland:	naistentaudit ja synnytykset/kvinnosjukdomar och förlossningar
Ísland:	kvenlækningar
Liechtenstein:	Gynäkologie und Geburtshilfe
Noregur:	fødselshjelp og kvinnesykdommer
Svíþjóð:	kvinnosjukdomar och förlossningar (gynekologi och obstetrik)
Sviss:	Gynäkologie und Geburtshilfe/gynécologie et obstétrique/ginecologia e ostetricia“

— *lyflækningar*:

„Austurríki:	Innere Medizin
Finnland:	sisätaudit/inremedicin
Ísland:	lyflækningar
Liechtenstein:	Innere Medizin
Noregur:	indremedisin
Svíþjóð:	allmän internmedicin
Sviss:	Innere Medizin/médecine interne/medicina interna“

— *augnlækningar:*

„Austurríki:	Augenheilkunde
Finnland:	silmätaudit/ögonsjukdomar
Ísland:	augnlækningar
Liechtenstein:	Augenheilkunde
Noregur:	øyesykdommer
Svíþjóð:	ögonsjukdomar (oftalmologi)
Sviss:	Ophthalmologie/ophtalmologie/oftalmologia“

— *háls-, nef- og eyrnalækningar*:

„Austurríki:	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten
Finnland:	korva-, nenä- ja kurkkutaudit/öron-, näs- och strupsjukdomar
Ísland:	háls-, nef- og eyrnalækningar
Liechtenstein:	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten
Noregur:	øre-nese-halssykdommer
Svíþjóð:	öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino- laryngologi)
Sviss:	Oto-Rhino-Laryngologie/oto-rhino-laryngologie/otorinolaringoiatria“

— *barnalækningar*:

„Austurríki:	Kinderheilkunde
Finnland:	lastentaudit/barnsjukdomar
Ísland:	barnalækningar
Liechtenstein:	Kinderheilkunde
Noregur:	barnesykdommer
Svíþjóð:	barnaålderns invärtes sjukdomar (pediatrik)
Sviss:	Pädiatrie/pédiatrie/pediatria“

— *lungnalækningar*:

„Austurríki:	Lungenkrankheiten
Finnland:	keuhkosairaudet/lungsjukdomar
Ísland:	lungnalækningar
Liechtenstein:	Lungenkrankheiten
Noregur:	lungesykdommer
Svíþjóð:	lungsjukdomar (pneumonologi)
Sviss:	Lungenkrankheiten/maladies des poumons/malattie polmonari“

— *þvagfæraskurðlækningar*:

„Austurríki:	Urologie
Finnland:	urologia/urologi
Ísland:	þvagfæraskurðlækningar
Liechtenstein:	Urologie
Noregur:	urologi
Svíþjóð:	urologisk kirurgi
Sviss:	Urologie/urologie/urologia“

— *bæklunarskurðlækningar*:

„Austurríki:	Orthopädie und orthopädische Chirurgie
Finnland:	ortopedia ja traumatologia/ ortopedi och traumatologi
Ísland:	bæklunarskurðlækningar
Liechtenstein:	Orthopädische Chirurgie
Noregur:	ortopedisk kirurgi
Svíþjóð:	ortopedisk kirurgi
Sviss:	Orthopädische Chirurgie/chirurgie orthopédique/chirurgia ortopedica“

— *líffærameinafræði*:

„Austurríki:	Pathologie
Finnland:	patologia/patologi
Ísland:	líffærameinafræði
Liechtenstein:	Pathologie
Noregur:	patologi
Svíþjóð:	klinisk patologi
Sviss:	Pathologie/pathologie/patologia“

— *taugalækningar*:

„Austurríki:	Neurologie
Finnland:	neurologia/neurologi
Ísland:	taugalækningar
Liechtenstein:	Neurologie
Noregur:	nevrologi
Svíþjóð:	nervsjukdomar (neurologi)
Sviss:	Neurologie/neurologie/neurologia“

— *geðlækningar*:

„Austurríki:	Psychiatrie
Finnland:	psykiatria/psykiatri
Ísland:	geðlækningar
Liechtenstein:	Psychiatrie und Psychotherapie
Noregur:	psykiatri
Svíþjóð:	allmän psykiatri
Sviss:	Psychiatrie und Psychotherapie/psychiatrie et psychothérapie/psichiatria e psicoterapia.“

d) Eftirfarandi færslum skal bætt við undirliðina í 2. mgr. 7. gr. eins og hér er tilgreint:

klínísk líffræði:

„Austurríki:	Medizinische Biologie“

blóðrannsóknir:

„Finnland:	hematologiset laboratoriotutkimukset/ hematologiska laboratorieundersökningar“

sýklafræði:

„Austurríki:	Hygiene und Mikrobiologie
Finnland:	kliininen mikrobiologia/klinisk mikrobiologi
Ísland:	sýklafræði
Noregur:	medisinsk mikrobiologi
Svíþjóð:	klinisk bakteriologi“

lífefnafræði:

„Austurríki:	Medizinisch-chemische Labordiagnostik
Finnland:	kliininen kemia/klinisk kemi
Noregur:	klinisk kjemi
Svíþjóð:	klinisk kemi“

ónæmisfræði:

„Austurríki:	Immunologie
Finnland:	immunologia/immunologi
Ísland:	ónæmisfræði
Noregur:	immunologi og transfusjonsmedisin
Svíþjóð:	klinisk immunologi“

lýtalækningar:

„Austurríki:	Plastische Chirurgie
Finnland:	plastiikkakirurgia/ plastikkirurgi
Ísland:	lýtalækningar
Noregur:	plastikkirurgi
Svíþjóð:	plastikkirurgi
Sviss:	Plastische und Wiederherstellungschirurgie/ chirurgie plastique et reconstructive/chirurgia plastica e ricostruttiva“

brjóstholsskurðlækningar:

„Finnland:	thorax- ja verisuonikirurgia/ thorax- och kärlkirurgi
Ísland:	brjóstholsskurðlækningar
Noregur:	thoraxkirurgi
Svíþjóð:	thoraxkirurgi“

barnaskurðlækningar:

„Finnland:	lastenkirurgia/barnkirurgi
Ísland:	barnaskurðlækningar
Noregur:	barnekirurgi
Svíþjóð:	barnkirurgi
Sviss:	Kinderchirurgie/chirurgie infantile/chirurgia infantile“

æðaskurðlækningar:

„Ísland:	æðaskurðlækningar
Noregur:	karkirurgi“

hjartalækningar:

„Finnland:	kardiologia/kardiologi
Ísland:	hjartalækningar
Noregur:	hjertesykdommer
Svíþjóð:	hjärtsjukdomar“

meltingarlækningar:

„Finnland:	gastroenterologia/gastroenterologi
Ísland:	meltingarlækningar
Noregur:	fordøyelsessykdommer
Svíþjóð:	matsmältningsorganens medicinska sjukdomar (medicinsk gastroenterologi)“

gigtarlækningar:

„Finnland:	reumatologia/reumatologi
Ísland:	gigtarlækningar
Liechtenstein:	Rheumatologie
Noregur:	revmatologi
Svíþjóð:	reumatiska sjukdomar“

blóðmeinafræði:

„Finnland:	kliininen hematologia/klinisk hematologi
Ísland:	blóðmeinafræði
Noregur:	blodsykdommer
Svíþjóð:	hematologi“

efnaskipta- og innkirtlalækningar:

„Finnland:	endokrinologia/endokrinologi
Ísland:	efnaskipta- og innkirtlalækningar
Noregur:	endokrinologi
Svíþjóð:	endokrina sjukdomar“

orku- og endurhæfingarlækningar:

„Austurríki:	Physikalische Medizin
Finnland:	fysiatria/fysiatri
Ísland:	orku- og endurhæfingarlækningar
Liechtenstein:	Physikalische Medizin und Rehabilitation
Noregur:	fysikalsk medisin og rehabilitering
Svíþjóð:	medicinsk rehabilitering
Sviss:	Physikalische Medizin und Rehabilitation/médecine physique et réhabilitation/medicina fisica e riabilitazione“

húð- og kynsjúkdómalækningar:

„Austurríki:	Haut- und Geschlechtkrankheiten
Finnland:	iho- ja sukupuolitaudit/hud- och könssjukdomar
Ísland:	húð- og kynsjúkdómalækningar
Liechtenstein:	Dermatologi und Venerologi
Noregur:	hud- og veneriske sykdommer
Svíþjóð:	hudsjukdomar och veneriska sjukdomar (dermatologi och venerologi)
Sviss:	Dermatologie und Venereologie/ dermatologie et vénéréologie/ dermatologia e venereologia“

geislalækningar:

„Austurríki:	Radiologie
Ísland:	geislalækningar
Noregur:	radiologi“

geislagreining:

„Austurríki:	Radiologie-Diagnostik
Finnland:	radiologia/radiologi
Liechtenstein:	Medizinische Radiologie
Svíþjóð:	röntgendiagnostik
Sviss:	Medizinische Radiologie — Radiodiagnostik/radiologie médicale — radiodiagnostic/radiologia medica — radiodiagnostica“

geislameðferð:

„Austurríki:	Radiologie-Strahlentherapie
Finnland:	syöpätaudit ja sädehoito/ cancersjukdomar och radioterapi
Noregur:	onkologi
Svíþjóð:	tumörsjukdomar (allmän onkologi)
Sviss:	Medizinische Radiologie — Radio-Onkologie/radiologie médicale — radio- oncologie/radiologia medica — radio-oncologia“

hitabeltislækningar:

„Sviss:	Tropenkrankheiten/maladies tropicales/malattie tropicali“

barnageðlækningar:

„Finnland:	lasten psykiatria/barnspsykiatri
Ísland:	barnageðlækningar
Liechtenstein:	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Noregur:	barne- og ungdomspsykiatri
Svíþjóð:	barn- och ungdomspsykiatri
Sviss:	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie/ psychiatrie et psychothérapie d'enfants et d'adolescents/ psichiatria e psicoterapia infantile e dell'adolescenza“

öldrunarlækningar:

„Finnland:	geriatria/geriatri
Ísland:	öldrunarlækningar
Liechtenstein:	Geriatrie
Noregur:	geriatri
Svíþjóð:	långvårdsmedicin“

nýrnalækningar:

„Finnland:	nefrologia/nefrologi
Ísland:	nýrnalækningar
Noregur:	nyresykdommer
Svíþjóð:	medicinska njursjukdomar (nefrologi)“

smitsjúkdómar:

„Finnland:	infektiosairaudet/ infektionssjukdomar
Ísland:	smitsjúkdómar
Noregur:	infeksjonssykdommer
Svíþjóð:	infektionssjukomar“

félagslækningar:

„Austurríki:	Sozialmedizin
Finnland:	terveydenhuolto/hälsovård
Ísland:	félagslækningar

Liechtenstein:	Prävention und Gesundheitswesen
Noregur:	samfunnsmedisin
Sviss:	Prävention und Gesundheitswesen/ prévention et santé publique/ prevenzione e sanitą pubblica“

lyfjafræði:

„Finnland:	kliininen farmakologia/klinisk farmakologi
Ísland:	lyfjafræði
Noregur:	klinisk farmakologi
Svíþjóð:	klinisk farmakologi“

atvinnulækningar:

„Austurríki:	Arbeitsmedizin
Finnland:	työterveyshuolto/företagshälsovård
Ísland:	atvinnulækningar
Noregur:	yrkesmedisin
Svíþjóð:	yrkesmedicin“

ofnæmislækningar:

„Finnland:	allergologia/allergologi
Ísland:	ofnæmislækningar
Svíþjóð:	internmedicinsk allergologi“

meltingarskurðlækningar:

„Finnland:	gastroenterologia/ gastroenterologi
Noregur:	gastroenterologisk kirurgi“

geislalæknisfræði:

„Austurríki:	Nuklearmedizin
Finnland:	isotooppitutkimukset/ isotopundersökningar
Sviss:	Medizinische Radiologie — Nuklearmedizin/radiologie médicale — médecine nucléaire/radiologia medica — medicina nucleare“

kjálka- og munnholsskurðlækningar (grunnþjálfun í lækningum og tannlækningum):

„Finnland:	leukakirurgia/käkkirurgi
Liechtenstein:	Kieferchirurgie
Noregur:	kjevekirurgi og munnhulesykdommer
Sviss:	Kieferchirurgie/chirurgie maxillo-faciale/chirurgia mascello-facciale.“

5. 375L0363: Tilskipun ráðsins 75/363/EBE frá 16. júní 1975 um samræmingu á ákvæðum er varða starfsemi lækna og sett eru með lögum eða stjórnsýslufyrirmælum (Stjtíð. EB nr. L 167, 30.6. 1975, bls. 14), eins og henni var breytt með:

— 382L0076: Tilskipun ráðsins 82/76/EBE frá 26. janúar 1982 (Stjtíð. EB nr. L 43, 15.12. 1982, bls. 21);

— 389L0594: Tilskipun ráðsins 89/594/EBE frá 30. október 1989 (Stjtíð. EB nr. L 341, 23.11. 1989, bls. 19).

Sviss er veitt undanþága frá ákvæðum tilskipunar 75/363/EBE, eins og þau eru aðlöguð í þessum samningi, og skal standa við skuldbindingarnar sem þar eru settar fram í síðasta lagi 1. janúar 1997 í stað 1. janúar 1993.

6. 386L0457: Tilskipun ráðsins 86/457/EBE frá 15. september 1986 um sérnám í heimilislækningum (Stjtíð. EB nr. L 267, 19.9. 1986, bls. 26).

Noregi er veitt undanþága frá ákvæðum 1. gr. tilskipunar 86/457/EBE, eins og þau eru aðlöguð í þessum samningi, og skal standa við skuldbindingarnar sem þar eru settar fram í síðasta lagi 1. janúar 1995 í stað 1. janúar 1993.

Sviss er veitt undanþága frá ákvæðum tilskipunar 86/457/EBE, eins og þau eru aðlöguð í þessum samningi, og skal standa við skuldbindingarnar sem þar eru settar fram í síðasta lagi 1. janúar 1997 í stað 1. janúar 1993 og 1. janúar 1999 í stað 1. janúar 1995.

7. C/268/90/bls. 2: Skrá 90/C 268/02 yfir starfsheiti sem tengjast prófskírteinum, vottorðum eða öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi heimilislækna og birt er í samræmi við 2. mgr. 12. gr. tilskipunar ráðsins 86/457/EBE (Stjtíð. EB nr. C 268, 14.10.1990, bls.2).

Hjúkrunarfræðingar

8. 377L0452: Tilskipun ráðsins 77/452/EBE frá 27. júní 1977 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi hjúkrunarfræðinga í almennri hjúkrun, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt (Stjtíð. EB nr. L 176, 15.7.1977, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 91);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 160);

— 389L0594: Tilskipun ráðsins 89/594/EBE frá 30. október 1989 (Stjtíð. EB nr. L 341, 23.11.1989, bls. 19);

— 389L0595: Tilskipun ráðsins 89/595/EBE frá 30. október 1989 (Stjtíð. EB nr. L 341, 23.11.1989, bls. 30);

— 390L0658: Tilskipun ráðsins 90/658/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls. 73).

Sviss er veitt undanþága frá ákvæðum tilskipunar 77/452/EBE, eins og þau eru aðlöguð í þessum samningi, og skal standa við skuldbindingarnar sem þar eru settar fram í síðasta lagi 1. janúar 1997 í stað 1. janúar 1993.

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við 2. mgr. 1. gr.:

„í Austurríki:

„Diplomierte Krankenschwester/Diplomierter Krankenpfleger“;

í Finnlandi:

„sairaanhoitaja/sjukskötare — terveydenhoitaja/ hälsovårdare“;

á Íslandi:

„hjúkrunarfræðingur“;

í Liechtenstein:

„Krankenschwester — Krankenpfleger“;

í Noregi:

„offentlig godkjent sykepleier“;

í Svíþjóð:

„sjuksköterska“;

í Sviss:

„Krankenschwester — Krankenpfleger/infirmière — infirmier/infermiera — infermiere“.“

b) Eftirfarandi bætist við 3. gr.:

„m) *í Austurríki:*

„Diplom in der allgemeinen Krankenpflege“ (prófskírteini í almennri hjúkrun) sem gefið er út af hjúkrunarskólum sem eru viðurkenndir af stjórnvöldum;

n) *í Finnlandi:*

prófskírteini „sairaanhoitaja/sjukskötare“ eða „terveydenhoitaja/hälsovårdare" sem hjúkrunarskóli veitir;

o) *á Íslandi:*

próf í hjúkrunarfræðum frá Háskóla Íslands;

p) *í Liechtenstein:*

prófskírteini, vottorð og önnur starfsréttindi sem veitt eru í öðru ríki sem þessi tilskipun tekur til og tilgreind í þessari grein;

q) *í Noregi:*

„bevis for bestått sykepleiereksamen“ (prófskírteini í almennri hjúkrun) sem hjúkrunarskóli veitir;

r) *í Svíþjóð:*

prófskírteini „sjuksköterska“ (háskólavottorð í almennri hjúkrun) sem hjúkrunarskóli veitir;

s) *í Sviss:*

„diplomierte Krankenschwester für allgemeine Krankenpflege — diplomierter Krankenpfleger für allgemeine Krankenpflege/infirmière diplômée en soins généraux — infirmier diplômé en soins généraux/infermiera diplomata in cure generali — infermiere diplomato in cure generali“ (prófskírteini í almennri hjúkrun) sem lögbært yfirvald veitir.“

9. 377L0453: Tilskipun ráðsins 77/453/EBE frá 27. júní 1977 um samræmingu á ákvæðum er varða starfsemi hjúkrunarfræðinga í almennri hjúkrun og sett eru með lögum og stjórnsýslufyrirmælum (Stjtíð. EB nr. L 176, 15.7.1977, bls. 8), eins og henni var breytt með:

— 389L0595: Tilskipun ráðsins 89/595/EBE frá 30. október 1989 (Stjtíð. EB nr. L 341, 23.11.1989, bls. 30).

Sviss er veitt undanþága frá ákvæðum tilskipunar 77/453/EBE, eins og þau eru aðlöguð í þessum samningi, og skal standa við skuldbindingarnar sem þar eru settar fram í síðasta lagi 1. janúar 1997 í stað 1. janúar 1993.

Tannlæknar

10. 378L0686: Tilskipun ráðsins 78/686/EBE frá 25. júlí 1978 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi tannlækna, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt (Stjtíð. EB nr. L 233, 24.8.1978, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 91);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 160);

— 389L0594: Tilskipun ráðsins 89/594/EBE frá 30. október 1989 (Stjtíð. EB nr. L 341, 23.11.1989, bls. 19);

— 390L0658: Tilskipun ráðsins 90/658/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls. 73).

Sviss er veitt undanþága frá ákvæðum tilskipunar 78/686/EBE, eins og þau eru aðlöguð í þessum samningi, og skal standa við skuldbindingarnar sem þar eru settar fram í síðasta lagi 1. janúar 1997 í stað 1. janúar 1993.

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við 1. gr.:

„— *í Austurríki:*

Austurríki tilkynnir samningsaðilum um starfsheitið innan sex ára frá því að þessi samningur tekur gildi;

— *í Finnlandi:*

hammaslääkäri/tandläkare;

— *á Íslandi:*

tannlæknir;

— *í Liechtenstein:*

Zahnarzt;

— *í Noregi:*

tannlege;

— *í Svíþjóð:*

tandläkare;

— *í Sviss:*

Zahnarzt/médecin-dentiste/medico-dentista.“

b) Eftirfarandi bætist við 3. gr.:

„m) *í Austurríki*

Austurríki tilkynnir samningsaðilum um heiti prófskírteinis innan sex ára frá því að þessi samningur tekur gildi;

n) *í Finnlandi*

„todistus hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinnosta/bevis om odontologi licentiat examen“ (vottorð um „lísentíat“ gráðu í tannlækningum) sem læknadeild háskóla veitir og vottorð um starfsþjálfun sem yfirstjórn heilbrigðis- og velferðarmála gefur út;

o) *á Íslandi*

„próf frá tannlæknadeild Háskóla Íslands“;

p) *í Liechtenstein*

prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein, ásamt vottorði sem lögbær yfirvöld gefa út um að starfsþjálfun hafi verið lokið;

q) *í Noregi*

„bevis for bestått odontologisk embetseksamen“ (prófgráðan cand.odont.) sem tannlæknadeild háskóla veitir;

r) *í Svíþjóð*

„tandläkarexamen“ (háskólagráða í tannlækningum) sem tannlæknadeildir veita og vottorð um starfsþjálfun sem yfirstjórn heilbrigðis- og velferðarmála gefur út;

s) *í Sviss*

„eidgenössisch diplomierter Zahnarzt/titulaire du diplôme fédéral de médecin-dentiste/titolare di diploma federale di medico-dentista“ (prófskírteini í tannlækningum) sem sambandsráðuneyti um innanríkismál veitir.“

c) Eftirfarandi færslum skal bætt við undirliðina í 5. gr. eins og hér er tilgreint:

1. Tannréttingar

„— *í Finnlandi*

„todistus erikoishammaslääkärin oikeudesta oikomishoidon alalla/bevis om specialist- tandläkarrättigheten inom området tandreglering“ (vottorð sérfræðings í tannréttingum) sem lögbær yfirvöld gefa út,

— *í Noregi*

„bevis for gjennomgått spesialistutdanning i kjeveortopedi“ (vottorð um sérnám í tannréttingum) sem tannlæknadeild háskóla veitir,

— *í Svíþjóð*

„bevis om specialistkompetens i tandreglering“ (vottorð til staðfestingar á réttinum til að mega nota starfsheitið sérfræðingur í tannréttingum) sem yfirstjórn heilbrigðis- og velferðarmála gefur út,

— *í Sviss*

„Dr.med.dent., Kieferorthopäde/diplôme, dr.méd.dent., orthodontiste/ diploma, dott.med.dent., ortodontista“ (vottorð um sérnám í tannréttingum) gefið út af yfirvaldi sem telst lögbært í þessu skyni.“

2. Tannskurðlækningar

„— *í Finnlandi*

„todistus erikoishammaslääkärin oikeudesta suukirurgian (hammas- ja suukirurgian) alalla/ bevis om specialist tandläkarrättigheten inom området oralkirurgi,

(tand- och munkirurgi)“ (vottorð um munn- eða tannskurðlækningar) gefið út af lögbærum yfirvöldum,

— *í Noregi*

„bevis for gjennomgått spesialistutdanning i oralkirurgi“ (vottorð um sérnám í tannskurðlækningum) sem tannlæknadeild háskóla veitir,

— *í Svíþjóð*

„bevis om specialistkompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar“ (vottorð til staðfestingar á réttinum til að mega nota starfsheitið sérfræðingur í tannlækningum) sem yfirstjórn heilbrigðis- og velferðarmála gefur út.“

d) Eftirfarandi bætist við:

„*19. gr. b*

Frá þeim degi er Austurríki gerir nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun, skulu ríkin sem þessi tilskipun tekur til viðurkenna, að því er varðar þá starfsemi sem um getur í 1. gr. þessarar tilskipunar, eins og hún hefur verið aðlöguð vegna EES, prófskírteini, vottorð og annan vitnisburð um formlega menntun og hæfi í læknisfræði sem veitt eru í Austurríki þeim einstaklingum sem hófu háskólanám í læknisfræði áður en EES-samningurinn tók gildi, fylgi þeim vottorð sem er gefið út af lögbærum austurrískum yfirvöldum til staðfestingar á að þessir einstaklingar hafi á viðhlítandi hátt, lagalega og að öllu jöfnu stundað í Austurríki þá starfsemi sem um getur í 5. gr. tilskipunar 78/687/EBE í þrjú ár hið minnsta samfleytt á fimm ára tímabili fyrir útgáfu vottorðsins og að þeim hafi verið heimilað að stunda umrædda starfsemi með sömu skilmálum og handhafar prófskírteina, vottorða og annars vitnisburðar um formlega menntun og hæfi sem um getur í m-lið 3. gr.

Kröfuna um þriggja ára reynslu sem getið er í fyrstu undirgrein má fella niður hafi einstaklingarnir lokið á fullnægjandi hátt að minnsta kosti þriggja ára námi sem lögbær yfirvöld staðfesta að sé jafngilt því námi sem getið er í 1. gr. tilskipunar 78/687/EBE.“

11. 378L0687: Tilskipun ráðsins 78/687/EBE frá 25. júlí 1978 um samræmingu á ákvæðum er varða starfsemi tannlækna og sett eru með lögum og stjórnsýslufyrirmælum (Stjtíð. EB nr. L 233, 24.8.1978, bls. 10).

Sviss er veitt undanþága frá ákvæðum tilskipunar 78/687/EBE, eins og þau eru aðlöguð í þessum samningi, og skal standa við skuldbindingarnar sem þar eru settar fram í síðasta lagi 1. janúar 1997 í stað 1. janúar 1993.

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Klausan „Einstaklingar sem heyra undir 19. gr. tilskipunar 78/686/EBE“ í 6. gr. hljóði „Einstaklingar sem heyra undir 19. gr., 19. gr. a og b í tilskipun 78/686/EBE“.

Auk þess gildir eftirfarandi að því er varðar tilskipanir 78/686/EBE og 78/687/EBE (þ.e. 10. og 11. tölul. hér að ofan):

Þar til þjálfun tannlækna í Austurríki hefur verið lokið samkvæmt skilyrðunum sem sett eru í tilskipun 78/687/EBE, og fram til 31. desember 1998 í síðasta lagi, skal skjóta því á frest að veita tannlæknum frá hinum ríkjunum, sem tilskipun þessi tekur til, og austurrískum læknum sem stunda tannlækningar í hinum ríkjunum, er tilskipun þessi tekur til, staðfesturétt og rétt til að veita þjónustu.

Á meðan hin tímabundna undanþága, sem kveðið er á um hér að ofan, gildir verður öllum almennum og sérstökum ráðstöfunum, er varða staðfesturéttinn og réttinn til að veita þjónustu samkvæmt austurrískum ákvæðum eða samningum um tengslin á milli Lýðveldisins Austurríkis og annars ríkis sem tilskipun þessi tekur til, viðhaldið og þeim beitt án mismununar að því er varðar öll önnur ríki sem þessi tilskipun tekur til.

Dýralæknar

12. 378L1026: Tilskipun ráðsins 78/1026/EBE frá 18. desember 1978 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í dýralækningum, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt (Stjtíð. EB nr. L 362, 23.12.1978, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 92);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 160);

— 389L0594: Tilskipun ráðsins 89/594/EBE frá 30. október 1989 (Stjtíð. EB nr. L 341, 23.11.1989, bls. 19);

— 390L0658: Tilskipun ráðsins 90/658/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls. 73).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við 3. gr.:

„m) *í Austurríki*

„Diplom-Tierarzt“ (prófskírteini í dýralækningum) sem dýralæknaháskólinn í Vín veitir;

n) *í Finnlandi*

„eläinlääketieteen lisensiaatti/veterinär-medicine licentiat" („lísentíat“ gráða í dýralækningum) sem dýralæknaskólinn veitir;

o) *á Íslandi*

prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein, ásamt vottorði sem lögbær yfirvöld gefa út um að starfsþjálfun hafi verið lokið;

p) *í Liechtenstein*

prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein, ásamt vottorði sem lögbær yfirvöld gefa út um að starfsþjálfun hafi verið lokið;

q) *í Noregi*

„eksamensbevis utstedt av Norges veterinærhøgskole for bestått veterinærmedisinsk embetseksamen" (prófskírteini með cand.med.vet. gráðu) sem norski dýralæknaskólinn veitir;

r) *í Svíþjóð*

„veterinärexamen" (meistarapróf í dýralækningum) sem sænski landbúnaðarháskólinn veitir;

s) *í Sviss*

„eidgenössisch diplomierter Tierarzt/titulaire du diplôme fédéral de vétérinaire/titolare di diploma federale di veterinario" (prófskírteini í dýralækningum) sem sambandsráðuneyti um innanríkismál veitir."

13. 378L1027: Tilskipun ráðsins 78/1027/EBE frá 18. desember 1978 um samræmingu á ákvæðum er varða starfsemi dýralækna og sett eru með lögum eða stjórnsýslufyrirmælum (Stjtíð. EB nr. L 362, 23.12.1978, bls. 7), eins og henni var breytt með:

— 389L0594: Tilskipun ráðsins 89/594/EBE frá 30. október 1989 (Stjtíð. EB nr. L 341, 23.11.1989, bls. 19).

Ljósmæður

14. 380L0154: Tilskipun ráðsins 80/154/EBE frá 21. janúar 1980 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í ljósmóðurfræðum, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt (Stjtíð. EB nr. L 33, 11.2.1980, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 380L1273: Tilskipun ráðsins 80/1273/EBE frá 22. desember 1980 (Stjtíð. EB nr. L 375, 31.12.1980, bls. 74);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 161);

— 389L0594: Tilskipun ráðsins 89/594/EBE frá 30. október 1989 (Stjtíð. EB nr. L 341, 23.11.1989, bls. 19);

— 390L0658: Tilskipun ráðsins 90/658/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls. 73).

Sviss er veitt undanþága frá ákvæðum tilskipunar 80/154/EBE, eins og þau eru aðlöguð í þessum samningi, og skal standa við skuldbindingarnar sem þar eru settar fram í síðasta lagi 1. janúar 1997 í stað 1. janúar 1993.

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við 1. gr.:

„í Austurríki:

— „Hebamme";

í Finnlandi:

— „kätilö/barnmorska“;

á Íslandi:

— „ljósmóðir“;

í Liechtenstein:

— „Hebamme“;

í Noregi:

— „jordmor“;

í Svíþjóð:

— „barnmorska“;

í Sviss:

— „Hebamme/sage-femme/levatrice“.“

b) Eftirfarandi bætist við 3. gr.:

„m) *í Austurríki:*

„Hebammen-Diplom“ sem ljósmæðraskóli veitir;

n) *í Finnlandi:*

„kätilö/barnmorska“ eða „erikoissairaanhoitaja, naistentaudit ja äitiyshuolto/specialsjukskötare, kvinnosjukdomar och mödravård“ (prófskírteini í ljósmæðrafræðum) sem hjúkrunarskóli veitir;

o) *á Íslandi:*

próf frá Ljósmæðraskóla Íslands;

p) *í Liechtenstein:*

prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein;

q) *í Noregi:*

„bevis for bestått jordmoreksamen“ (prófskírteini í ljósmóðurfræðum) sem ljósmæðraskóli veitir og vottorð um starfsþjálfun sem lögbær yfirvöld heilbrigðismála gefa út;

r) *í Svíþjóð:*

prófskírteini sem „barnmorska“ (BSc í hjúkrunarfræðum eða ljósmæðrafræðum) sem hjúkrunarskóli veitir;

s) *í Sviss:*

„diplomierte Hebamme/sage-femme diplômée/ levatrice diplomata“ (prófskírteini í ljósmóðurfræðum) sem lögbært yfirvald veitir.“

15. 380L0155: Tilskipun ráðsins 80/155/EBE frá 21. janúar 1980 um samræmingu á ákvæðum er varða það að hefja og stunda starfsemi ljósmæðra og sett eru með lögum eða stjórnsýslufyrirmælum (Stjtíð. EB nr. L 33, 11.2.1980, bls. 8), eins og henni var breytt með:

— 389L0594: Tilskipun ráðsins 89/594/EBE frá 30. október 1989 (Stjtíð. EB nr. L 341, 23.11.1989, bls. 19).

Sviss er veitt undanþága frá ákvæðum tilskipunar 80/155/EBE, eins og þau eru aðlöguð í þessum samningi, og skal standa við skuldbindingarnar sem þar eru settar fram í síðasta lagi 1. janúar 1997 í stað 1. janúar 1993.

Lyfjafræðingar

16. 385L0432: Tilskipun ráðsins 85/432/EBE frá 16. september 1985 um samræmingu á ákvæðum er varða ákveðna starfsemi á sviði lyfjafræði lyfsala og sett eru með lögum og stjórnsýslufyrirmælum (Stjtíð. EB nr. L 253, 24.9.1985, bls. 34).

17. 385L0433: Tilskipun ráðsins 85/433/EBE frá 16. september 1985 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í lyfjafræði lyfsala, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar sé neytt að því er varðar ákveðna starfsemi á sviði lyfjafræði lyfsala (Stjtíð. EB nr. L 253, 24.9.1985, bls. 37), eins og henni var breytt með:

— 385L0584: Tilskipun ráðsins 85/584/EBE frá 20. desember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 372, 31.12.1985, bls. 42);

— 390L0658: Tilskipun ráðsins 90/658/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls. 73).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist aftan við 4. gr.:

„m) *í Austurríki:*

„Staatliches Apothekerdiplom" (opinbert prófskírteini lyfjafræðinga) sem lögbær yfirvöld veita;

n) *í Finnlandi:*

„todistus proviisorin tutkinnosta/bevis om provisorexamen" (meistarapróf í lyfjafræði) sem háskóli veitir;

o) *á Íslandi:*

próf frá Háskóla Íslands í lyfjafræði;

p) *í Liechtenstein:*

prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein, ásamt vottorði sem lögbær yfirvöld gefa út um að starfsþjálfun hafi verið lokið;

q) *í Noregi:*

„bevis for bestått cand.pharm. eksamen" (prófskírteini með cand.pharm. gráðu) sem háskóladeild veitir;

r) *í Svíþjóð:*

„apotekarexamen" (meistarapróf í lyfjafræði) sem háskólinn í Uppsölum veitir;

s) *í Sviss:*

„eidgenössisch diplomierter Apotheker/titulaire du diplôme fédéral de pharmacien/titolare di diploma federale di farmacista“ (prófskírteini í lyfjafræði) sem sambandsráðuneyti um innanríkismál veitir.“

D. BYGGINGARLIST

18. 385L0384: Tilskipun ráðsins 85/384/EBE frá 10. júní 1985 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í byggingarlist, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt (Stjtíð. EB nr. L 223, 21.8.1985, bls. 15), eins og henni var breytt með:

— 385L0614: Tilskipun ráðsins 85/614/EBE frá 20. desember 1985 (Stjtíð. EB nr. L 376, 31.12.1985, bls. 1);

— 386L0017: Tilskipun ráðsins 86/17/EBE frá 27. janúar 1986 (Stjtíð. EB nr. L 27, 1.2.1986, bls. 71);

— 390L0658: Tilskipun ráðsins 90/658/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtíð. EB nr. L 353, 17.12.1990, bls. 73).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við 11. gr.:

„l) *í Austurríki*

— prófskírteini veitt af tækniháskólum á sviði byggingarlistar („Architektur“), byggingarverkfræði („Bauingenieurwesen“) eða byggingartækni („Hochbau“, „Wirtschafts- ingenieurwesen-Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“);

— prófskírteini sem eru veitt af listaakademíunni í Vín á sviði byggingarlistar („Meisterschule für Architektur“);

— prófskírteini sem eru veitt af nytjalistarskólanum í Vín á sviði byggingarlistar („Meisterklasse für Architektur“);

— prófskírteini sem eru veitt af iðnhönnunarskólanum í Linz á sviði byggingarlistar („Meisterklasse für Architektur“);

— prófskírteini í verkfræði (Ing.) sem eru veitt af tækniskólum eða byggingatækniskólum á æðra skólastigi ásamt leyfi til að kalla sig „Baumeister“ til staðfestingar á að minnsta kosti sex ára starfsþjálfun í Austurríki, staðfest með prófi;

— vottorð um menntun og hæfi sem byggingaverkfræðingur eða verkfræðiráðgjafi á sviði byggingartækni („Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen-Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“) samkvæmt lögum um byggingatæknifræði (Ziviltechnikergesetz, Federal Gazette nr. 146/1957);

m) *í Finnlandi*

— prófskírteini veitt af byggingarlistardeildum í tækniháskólum og háskólanum í Oulu (arkkitehti — arkitekt);

— prófskírteini veitt af tækniskólum (rakennusarkkitehti);

n) *á Íslandi*

— prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein, ásamt vottorði sem lögbær yfirvöld gefa út um að starfsþjálfun hafi verið lokið;

o) *í Liechtenstein*

— prófskírteini frá æðri tækniskólanum (Höhere Technische Lehranstalt: Architekt HTL);

p) *í Noregi*

— prófskírteini (sivilarkitekt) sem er veitt af norsku tæknistofnuninni í háskólanum í Þrándheimi og byggingarlistarskólunum í Osló og Björgvin;

— vottorð um félagsaðild að „Norske Arkitekters Landsforbund" (NAL) hafi hlutaðeigandi einstaklingar hlotið þjálfun í ríki sem þessi tilskipun tekur til;

q) *í Svíþjóð*

— prófskírteini sem eru veitt af byggingarlistarskólanum við konunglegu tæknistofnunina, tæknistofnun Chalmers og tæknistofnunina við Lundarháskóla (arkitekt, meistarapróf í byggingarlist);

— vottorð um félagsaðild að „Svenska Arkitekters Riksförbund" (SAR) hafi hlutaðeigandi einstaklingar hlotið þjálfun í ríki sem þessi tilskipun tekur til;

r) *í Sviss*

— prófskírteini sem eru veitt af tækniskólum sambandsríkisins (Eidgenössische Technische Hochschulen, Ecoles Polytechniques Fédérales, Politecnici Federali: dipl.Arch.ETH, arch.dipl.EPF, arch.dipl.PF);

— prófskírteini sem eru veitt af byggingarlistardeild Genfarháskóla (Ecole d'architecture de l'Université de Genève: architecte diplômé EAUG);

— prófskírteini sem eru veitt af æðri tækniskólum (Höhere Technische Lehranstalten, Ecoles Techniques Supérieures, Scuole Tecniche Superiore: Architekt HTL, architecte ETS, architetto STS), ásamt vottorði til staðfestingar á fjögurra ára starfsreynslutíma í Sviss;

— vottorð frá „Stiftung der Schweizerischen Register der Ingenieure, der Architekten und der Techniker/Fondation des Registres suisses des ingénieurs, des architectes et des techniciens/Fondazione dei Registri svizzeri degli ingegneri, degli architetti e dei technici" (REG), „Architekt REG A", „architecte REG A" og „architetto REG A";

— vottorð frá „Stiftung der Schweizerischen Register der Ingenieure, der Architekten und der Techniker/Fondation des Registres suisses des ingénieurs, des architectes et des techniciens/Fondazione dei Registri svizzeri degli ingegneri, degli architetti e dei technici" (REG), „Architekt REG B", „architecte REG B", „architetto REG B", ásamt vottorði til staðfestingar á fjögurra ára starfsreynslutíma í Sviss."

b) Ákvæði 15. gr. gilda ekki.

19. C/205/89/bls. 5: prófskírteini, vottorð og annar vitnisburður um formlega menntun og hæfi í byggingarlist sem gagnkvæm viðurkenning aðildarríkjanna nær til 89/C 205/06 (endurskoðun og leiðrétting á orðsendingu 88/C 270/03 frá 19. október 1988) (Stjtíð. EB nr. C 205, 10.8.1989, bls.5).

E. VERSLUN OG MILLILIÐIR

Heildverslun

20. 364L0222: Tilskipun ráðsins 64/222/EBE frá 25. febrúar 1964 sem hefur að geyma ítarleg ákvæði um bráðabirgðaráðstafanir vegna starfsemi á sviði heildsölu og milliliða í verslun, iðnaði og handverki (Stjtíð. EB nr. 56, 4.4.1964, bls. 857/64).

21. 364L0223: Tilskipun ráðsins 64/223/EBE frá 25. febrúar 1964 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu vegna starfsemi á sviði heildsölu (Stjtíð. EB nr. 56, 4.4.1964, bls. 863/64), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 84).

Milliliðir í verslun, iðnaði og handverki

22. 364L0224: Tilskipun ráðsins 64/224/EBE frá 25. febrúar 1964 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu vegna starfsemi milliliða á sviði verslunar, iðnaðar og handverks (Stjtíð. EB nr. 56 , 4.4.1964, bls. 869/64), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 85);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 89);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 155).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við 3. gr.:

	Sjálfstætt starfandi einstaklingar	Launþegar
„í Austurríki	Handelsagent	Handlungsreisender
í Finnlandi	Kauppa-agentti/ Handelsagent Kauppaedustaja/ Handelsrepresentant	Myyintimes/ Försäljare
á Íslandi	smásali heildsali umboðssali farandsali	sölumaður
í Liechtenstein	Handelsvertreter	Handelsreisender

í Noregi	Handelsagent Kommisjonær Grossist	Handelsagent Selger Representant
í Svíþjóð	Handelsagent Mäklare Kommissionär	Handelsresande
í Sviss	Agent/agent/ agente	Handelsreisender/ représentant de commerce/ rappresentante“

Sjálfstætt starfandi einstaklingar í smásölu

23. 368L0363: Tilskipun ráðsins 68/363/EBE frá 15. október 1968 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu á sviði smásöluverslunar (ISIC úr flokki 612) (Stjtíð. EB nr. L 260, 22.10.1968, bls. 496), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 86).

24. 368L0364: Tilskipun ráðsins 68/364/EBE frá 15. október 1968 sem hefur að geyma ítarleg ákvæði um bráðabirgðaráðstafanir vegna starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga á sviði smásöluverslunar (ISIC úr flokki 612) (Stjtíð. EB nr. L 260, 22.10.1968, bls. 6).

Sjálfstætt starfandi einstaklingar á sviði heildsölu og umboðsverslunar með kol

25. 370L0522: Tilskipun ráðsins 70/522/EBE frá 30. nóvember 1970 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu á sviði heildsölu og umboðsverslunar með kol (ISIC úr flokki 6112) (Stjtíð. EB nr. L 267, 10.12.1970, bls. 14), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 86).

26. 370L0523: Tilskipun ráðsins 70/523/EBE frá 30. nóvember 1970 sem hefur að geyma ítarleg ákvæði um bráðabirgðaráðstafanir vegna starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga á sviði heildsölu og umboðsverslunar með kol (ISIC úr flokki 6112) (Stjtíð. EB nr. L 267, 10.12.1970, bls. 18).

Verslun með og dreifing á eiturefnum

27. 374L0556: Tilskipun ráðsins 74/556/EBE frá 4. júní 1974 sem hefur að geyma ítarleg ákvæði um bráðabirgðaráðstafanir vegna starfsemi, verslunar með og dreifingar á eiturefnum og vegna starfsemi sem felur í sér notkun slíkra efna í atvinnuskyni, að meðtalinni starfsemi millilíða (Stjtíð. EB nr. L 307, 18.12.1974, bls. 1).

28. 374L0557: Tilskipun ráðsins 74/557/EBE frá 4. júní 1974 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga og millilíða til að veita þjónustu á sviði verslunar með og dreifingar á eiturefnum (Stjtíð. EB nr. L 307, 18.11.1974, bls. 5).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við viðaukann:

„— *í Austurríki:*

Eiturefni og efnablöndur sem eru flokkuð „verulega eitruð" eða „eitruð" samkvæmt lögum um eiturefni (Chemikaliengesetz), Federal Gazette 326/1987, og viðeigandi reglugerðum (§224 Gewerbeordnung);

— *í Finnlandi:*

1. Efni sem falla undir lög um efni frá 1989 og reglugerðir;
2. Líffræðileg varnarefni sem falla undir lög um varnarefni frá 1969 og reglugerðir;

— *í Liechtenstein:*

1. Bensól og tetraklórkolefni (reglugerð nr. 23 frá 1. júní 1964);
2. Öll eiturefni og efnaafurðir samkvæmt 2. gr. laga um eiturefni (SR 814.80), einkum þau sem eru tilgreind í skrá yfir eiturefni eða efnaafurðir 1, 2, 3 samkvæmt 3. gr. reglugerðar um eiturefni (SR 814.801) (sem er unnt að beita samkvæmt tollasáttmála, opinber auglýsing nr. 47 frá 28. ágúst 1979);

— *í Noregi:*

1. Varnarefni sem falla undir lög um varnarefni frá 5. apríl 1963 og reglugerðir;
2. Efni sem falla undir reglugerð frá 1. júní 1990 um merkingar og viðskipti með efni sem geta verið hættuleg heilsu manna, ásamt viðeigandi reglugerð með skrá yfir efni;

— *í Svíþjóð:*

1. Stórhættulegar og mjög hættulegar efnaafurðir sem um getur í reglugerðinni um efnaafurðir (1985:835);
2. Sérstök lyfjaforefni sem um getur í leiðbeiningum um leyfi til að framleiða, stunda viðskipti með og dreifa skaðvænlegum og mjög áhættusömum efnaafurðum (KIFS 1986:5, KIFS 1990:9);
3. Varnarefni, 1. flokkur, sem um getur í reglugerð 1985:836;
4. Úrgangur sem er hættulegur umhverfinu og um getur í reglugerð 1985:841;
5. PCB og efnaafurðir sem innihalda PCB og um getur í reglugerð 1985:837;
6. Efni sem eru skráð undir B flokki í opinberri auglýsingu um fyrirmæli varðandi hreinlætismörk (AFS 1990:13);
7. Asbest og efni sem innihalda asbest og um getur í opinberri auglýsing AFS 1986:2;

— *í Sviss:*

Öll eiturefni og efnaafurðir samkvæmt 2. gr. laga um eiturefni (SR 814.80), einkum þau sem eru tilgreind í skrá yfir eiturefni eða efnaafurðir 1, 2, 3 samkvæmt 3. gr. reglugerðar um eiturefni (SR 814.801)."

Farandsala

29. 375L0369: Tilskipun ráðsins 75/369/EBE frá 16. júní 1975 um ráðstafanir til að auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt á sviði farandsölu og einkum bráðabirgðaráðstafanir er varða starfsemi af þessu tagi (Stjtíð. EB nr. L 167, 30.6.1975, bls. 29).

Sjálfstætt starfandi umboðssölumenn

30. 386L0653: Tilskipun ráðsins 86/653/EBE frá 18. desember 1986 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna er varða sjálfstætt starfandi umboðssölumenn (Stjtíð. EB nr. L 382, 31.12.1986, bls. 17).

F. IÐNAÐUR OG HANDVERK

Framleiðslu- og vinnsluiðnaður

31. 364L0427: Tilskipun ráðsins 64/427/EBE frá 7. júlí 1964 sem hefur að geyma ítarleg ákvæði um bráðabirgðaráðstafanir vegna starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga á sviði framleiðslu- og vinnsluiðnaðar sem fellur undir ISIC yfirflokka 23–40 (Iðnaður og handverk) (Stjtíð. EB nr. 117, 23.7.1964, bls. 1863/64), eins og henni var breytt með:

— 369L0077: Tilskipun ráðsins 69/77/EBE frá 4. mars 1969 (Stjtíð. EB nr. L 59, 10.3.1969, bls. 8).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ákvæði 3. mgr. 5. gr. gilda ekki.

32. 364L0429: Tilskipun ráðsins 64/429/EBE frá 7. júlí 1964 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu á sviði framleiðslu- og vinnsluiðnaðar er heyrir undir ISIC yfirflokka 23–40 (Iðnaður og handverk) (Stjtíð. EB nr. 117, 23.7.1964, bls. 1880/64), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 83).

Námuvinnsla og grjótnám

33. 364L0428: Tilskipun ráðsins 64/428/EBE frá 7. júlí 1964 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu á sviði námuvinnslu og grjótnáms (ISIC yfirflokkar 11–19) (Stjtíð. EB nr. 117 , 23.7.1964, bls. 1871/64), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 81).

Þjónusta á sviði rafmagns, gass, vatns og skolps og sorphirðu

34. 366L0162: Tilskipun ráðsins 66/162/EBE frá 28. febrúar 1966 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu að því er varðar rafmagn, gas, vatn og skolp og sorphirðu (ISIC deild 5) (Stjtíð. EB nr. 42, 8.3.1966, bls. 584/66), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 82).

Matvæla- og drykkjarvöruframleiðsla

35. 368L0365: Tilskipun ráðsins 68/365/EBE frá 15. október 1968 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu á sviði matvæla- og drykkjarvöruframleiðslu (ISIC yfirflokkar 20 og 21) (Stjtíð. EB nr. L 260, 22.10.1968, bls. 9), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 83).

36. 368L0366: Tilskipun ráðsins 68/366/EBE frá 15. október 1968 sem hefur að geyma ítarleg ákvæði um bráðabirgðaráðstafanir vegna starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga á sviði matvæla- og drykkjarvöruframleiðslu (ISIC yfirflokkar 20 og 21) (Stjtíð. EB nr. L 260, 22.10.1968, bls. 12).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ákvæði 3. mgr. 6. gr. gilda ekki.

Rannsóknir (leit og borun) á jarðolíu og jarðgasi

37. 369L0082: Tilskipun ráðsins 69/82/EBE frá 13. mars 1969 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu að því er varðar rannsóknir (leit og borun) á jarðolíu og jarðgasi (úr ISIC yfirflokki 13) (Stjtíð. EB nr. L 68, 19.3.1969, bls. 4), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 82).

G. GREINAR SEM TENGJAST FLUTNINGUM

38. 382L0470: Tilskipun ráðsins 82/470/EBE frá 29. júní 1982 um ráðstafanir til að auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt hvað varðar starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga í ákveðnum greinum sem tengjast flutningum og ferðaskrifstofum (ISIC flokkur 718) og geymslu og vöruskemmum (ISIC flokkur 720) (Stjtíð. EB nr. L 213, 21.7.1982, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 156).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist aftan við 3. gr.:

„*Austurríki*

A. Spediteur
Transportagent

B. Reisebüro

C. Lagerhalter
Tierpfleger

D. Kraftfahrzeugprüfer
Kraftfahrzeugsachverständiger
Wäger

Finnland

A. Huolitsija/Speditör
Laivanselvittäjä/Skeppsmäklare

B. Matkanjärjestäjä/Researrangör
Matkanvälittäjä/Reseagent

C. —

D. Autonselvittäjä/Bilmäklare

Ísland

A. Skipamiðlari

B. Ferðaskrifstofa

C. Flutningamiðstöð

D. Bifreiðaskoðun

Liechtenstein

A. Spediteur, Warentransportvermittler

B. Reisebürounternehmer

C. Lagerhalter

D. Fahrzeugsachverständiger, Wäger

Noregur

A. Speditør
Sipsmegler

B. Reisebyrå

C. Oppbevaring

D. Bilinspektør

Svíþjóð

A. Speditör
Skeppsmäklare

B. Resebyrå

C. Magasinering
Lagring
Förvaring

D. Bilinspektör
Bilprovare
Bilbesiktningsman

Sviss

A. Spediteur
Expéditeur
Spedizioniere
Zolldeklarant
Déclarant de douane
Dichiarante di dogana

B. Reisebürounternehmer
Agent de voyage
Agente di viaggio

C. Lagerhalter
Entrepositaire
Agente di deposito

D. Automobilexperte
Expert en automobiles
Perito in automobili
Eichmeister
Vérificateur des poids et mesures
Verificatore dei pesi e delle misure."

H. KVIKMYNDAIÐNAÐUR

39. 363L0607: Tilskipun ráðsins 63/607/EBE frá 15. október 1963 um framkvæmd á ákvæðum hinnar almennu áætlunar um afnám hafta á rétti til að veita þjónustu að því er varðar kvikmyndaiðnaðinn (Stjtíð. EB nr. 159, 2.11.1963, bls. 2661/63).

40. 365L0264: Önnur tilskipun ráðsins 65/264/EBE frá 13. maí 1965 um framkvæmd á ákvæðum hinnar almennu áætlunar um afnám hafta á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu á sviði kvikmyndaiðnaðar (Stjtíð. EB nr. 85, 19.5.1965, bls. 1437/65), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 14).

41. 368L0369: Tilskipun ráðsins 68/369/EBE frá 15. október 1968 um hvernig koma skuli á staðfesturétti sjálfstætt starfandi einstaklinga að því er varðar starfsemi á sviði kvikmyndadreifingar (Stjtíð. EB nr. L 260, 22.10.1968, bls. 22), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 88).

42. 370L0451: Tilskipun ráðsins 70/451/EBE frá 29. september 1970 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu að því er varðar starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga á sviði kvikmyndaframleiðslu (Stjtíð. EB nr. L 218, 3.10.1970, bls. 37), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 88).

I. ÖNNUR SVIÐ

Þjónustuviðskipti með fasteignir og önnur svið

43. 367L0043: Tilskipun ráðsins 67/43/EBE frá 12. janúar 1967 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu að því er varðar starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga innan: 1. „fasteignaviðskipta" (nema 6401) (ISIC úr flokki 640) 2. „viðskiptaþjónustu sem ekki er flokkuð annars staðar" (ISIC flokkur 839) (Stjtíð. EB nr. 10, 19.1.1967, bls. 140/67), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 86);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 89);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 156).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist aftan við 3. mgr. 2. gr.:

„í Austurríki:

— Immobilienmakler

— Immobilienverwaltung

— Bauträger (Bauorganisator, Baubetreuer)

í Finnlandi:

— kiinteistönvälittäjä,

fastighetsförmedlare,

fastighetsmäklare

á Íslandi:

— Fasteigna- og skipasala

— Leigumiðlarar

í Liechtenstein:

— Immobilien- und Finanzmakler

— Immobilienschätzer, Immobiliensachverständiger

— Immobilienhändler

— Baubetreuer

— Immobilien-, Haus- und Vermögensverwalter

í Noregi:

— Eiendomsmeglere, advokater

— Entreprenører, utbyggere av fast eiendom

— Eiendomsforvalter

— Eiendomsforvaltere

— Utleiekontorer

í Svíþjóð:

— Fastighetsmäklare

— (Fastighets-)Värderingsman

— Fastighetsförvaltare

— Byggnadsentreprenörer

í Sviss:

— Liegenschaftenmakler,
courtier en immeubles,
agente immobiliare

— Hausverwalter,
gestionnaire en immeubles,
amministratore di stabili

— Immobilien-Treuhänder,
régisseur et courtier en immeubles,
fiduciario immobiliare."

Þjónustugeiri

44. 368L0367: Tilskipun ráðsins 68/367/EBE frá 15. október 1968 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu vegna starfsemi innan þjónustugeirans (ISIC úr yfirflokki 85): C 80

1. Veitingahús, kaffihús, ölstofur og aðrir veitingastaðir (ISIC flokkur 852) 2. Hótel, gistiheimili, tjaldstæði og aðrir gististaðir (ISIC flokkur 853) (Stjtíð. EB nr. L 260, 22.10.1968, bls. 16), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 86).

45. 368L0368: Tilskipun ráðsins 68/368/EBE frá 15. október 1968 sem hefur að geyma ítarleg ákvæði um bráðabirgðaráðstafanir vegna starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga í þjónustugeiranum (úr ISIC yfirflokki 85); 1. Veitingahús, kaffihús, ölstofur og aðrir veitingastaðir (ISIC flokkur 852) 2. Hótel, gistiheimili, tjaldstæði og aðrir gististaðir (ISIC flokkur 853) (Stjtíð. EB nr. L 260, 22.10.1968, bls. 19).

Ýmis starfsemi

46. 375L0368: Tilskipun ráðsins 75/368/EBE frá 16. júní 1975 um ráðstafanir til að auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt að því er varðar ýmsa starfsemi (úr ISIC deildum 1 til 85) og einkum bráðabirgðaráðstafanir með tilliti til þessarar starfsemi (Stjtíð. EB nr. L 167, 30.6.1975, bls. 22).

Hárið

47. 382L0489: Tilskipun ráðsins 82/489/EBE frá 19. júlí 1982 um ráðstafanir til að auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt í hárið (Stjtíð. EB nr. L 218, 27.7.1982, bls. 24).

J. LANDBÚNAÐUR

48. 363L0261: Tilskipun ráðsins (63/261/EBE) frá 2. apríl 1963 sem setur ítarleg ákvæði um hvernig koma skuli á staðfesturétti í landbúnaði á yfirráðasvæði aðildarríkis að því er varðar ríkisborgara annarra landa bandalagsins sem starfað hafa sem launþegar í landbúnaði í því aðildarríki í tvö ár samfellt (Stjtíð. EB nr. 62, 20.4.1963, bls. 1323/63), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 14).

49. 363L0262: Tilskipun ráðsins 63/262/EBE frá 2. apríl 1963 sem setur ítarleg ákvæði um hvernig koma skuli á staðfesturétti á bújörðum sem verið hafa í eyði eða órækt lengur en tvö ár (Stjtíð. EB nr. 62, 20.4.1963, bls. 1326/63), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 14).

50. 365L0001: Tilskipun ráðsins 65/1/EBE frá 14. desember 1964 sem setur ítarleg ákvæði um hvernig koma skuli á rétti til að veita þjónustu í landbúnaði og garðyrkju (Stjtíð. EB nr. 1, 8.1.1965, bls. 1/65), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 79).

51. 367L0530: Tilskipun ráðsins 67/530/EBE frá 25. júlí 1967 um rétt bænda sem eru ríkisborgarar annars aðildarríkis en þeir hafa staðfestu í til þess að flytjast af einni jörð á aðra (Stjtíð. EB nr. 190, 10.8.1967, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 79).

52. 367L0531: Tilskipun ráðsins 67/531/EBE frá 25. júlí 1967 um beitingu laga aðildarríkja að því er varðar leigu á jörðum til bænda sem eru ríkisborgarar annarra aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. 190, 10.8.1967, bls. 3/67), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 79).

53. 367L0532: Tilskipun ráðsins 67/532/EBE frá 25. júlí 1967 um rétt bænda til aðildar að samvinnufélögum þegar þeir eru ríkisborgarar annars aðildarríkis en þeir hafa staðfestu í (Stjtíð. EB nr. 190, 10.8.1967, bls. 5), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 80).

54. 367L0654: Tilskipun ráðsins 67/654/EBE frá 24. október 1967 sem setur ítarleg ákvæði um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu að því er varðar starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga í skógrækt og skógarhöggi (Stjtíð. EB nr. 263, 30.10.1967, bls. 6), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 80).

55. 368L0192: Tilskipun ráðsins 68/192/EBE frá 5. apríl 1968 um rétt bænda sem eru ríkisborgarar annars aðildarríkis en þeir hafa staðfestu í til ýmiss konar lána (Stjtíð. EB nr. L 93, 17.4.1968, bls. 13), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 80).

56. 368L0415: Tilskipun ráðsins 68/415/EBE frá 20. desember 1968 um rétt bænda sem eru ríkisborgarar annars aðildarríkis en þeir hafa staðfestu í til ýmiss konar aðstoðar (Stjtíð. EB nr. L 308, 23.12.1968, bls. 17).

57. 371L0018: Tilskipun ráðsins 71/18/EBE frá 16. desember 1970 sem setur ítarleg ákvæði um hvernig koma skuli á staðfesturétti sjálfstætt starfandi einstaklinga sem veita þjónustu í landbúnaði og garðyrkju (Stjtíð. EB nr. L 8, 11.1.1971, bls. 24), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 80).

K. ANNAÐ

58. 385D0368: Ákvörðun ráðsins 85/368/EBE frá 16. júlí 1985 um samanburð á kröfum um starfsmenntun og hæfi milli aðildarríkja Evrópubandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 199, 31.7.1985, bls. 56).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilar taki mið af efni eftirfarandi gerða:

Almennt

59. C/81/74/bls. 1: Orðsending frá framkvæmdastjórninni um sannanir, yfirlýsingar og vottorð varðandi óflekkað mannorð, að ekki hafi komið til gjaldþrots, eðli starfsemi og hve lengi hún hefur verið stunduð í landinu sem komið er frá, eins og kveðið er á um í tilskipunum ráðsins sem samþykktar voru fyrir 1. júní 1973 á sviði staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu (Stjtíð. EB nr. C 81, 13.7.1974, bls. 1).

60. 374Y0820(01): Ályktun ráðsins frá 6. júní 1974 um viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi (Stjtíð. EB nr. C 98, 20.8.1974, bls.1).

Almennt kerfi

61. 389L0048: Greinargerð ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar við samþykkt tilskipunar 89/48/EBE um almennt kerfi til viðurkenningar á prófskírteinum sem veitt eru að lokinni sérfræðimenntun og starfsþjálfun á æðra skólastigi sem staðið hefur að minnsta kosti í þrjú ár (Stjtíð. EB nr. L 19, 24.1.1989, bls. 23).

Læknar

62. 375X0366: Tilmæli ráðsins 75/366/EBE frá 16. júní 1975 um ríkisborgara Stórhertogadæmisins Lúxemborgar sem hafa prófskírteini í læknisfræði sem þeim hefur verið veitt í þriðja landi (Stjtíð. EB nr. L 167, 30.6.1975, bls. 20).

63. 375X0367: Tilmæli ráðsins 75/367/EBE frá 16. júní 1975 um klíníska þjálfun lækna (Stjtíð. EB nr. L 167, 30.6.1975, bls. 21).

64. 375Y0701(01): Greinargerðir ráðsins við samþykkt texta er varða staðfesturétt og rétt lækna til að veita þjónustu innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. C 146, 1.7.75, bls. 1).

65. 386X0458: Tilmæli ráðsins 86/458/EBE frá 15. september 1986 um ríkisborgara Stórhertogadæmisins Lúxemborgar sem hafa prófskírteini í læknisfræði frá þriðja ríki (Stjtíð. EB nr. L 267, 19.9.1986, bls. 30).

66. 389X0601: Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 89/601/EBE frá 8. nóvember 1989 um krabbameinsfræðslu starfsfólks í heilbrigðisþjónustu (Stjtíð. EB nr. L 346, 27.11.1989, bls. 1).

Tannlæknar

67. 378Y0824(01): Greinargerð ráðsins varðandi tilskipunina um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum er varða starfsemi tannlækna (Stjtíð. EB nr. C 202, 24.8.1978, bls. 1).

Dýralæknar

68. 378X1029: Tilmæli ráðsins 78/1029/EBE frá 18. desember 1978 um ríkisborgara Stórhertogadæmisins Lúxemborgar sem hafa prófskírteini í dýralæknisfræði sem þeim hefur verið veitt í þriðja landi (Stjtíð. EB nr. L 362, 23.12.1978, bls. 12).

69. 378Y1223(01): Greinargerðir ráðsins varðandi tilskipun um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í dýralækningum, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt (Stjtíð. EB nr. C 308, 23.12.1978, bls. 1).

Lyfjafræði

70. 385X0435: Tilmæli ráðsins 85/435/EBE frá 16. september 1985 um ríkisborgara Stórhertogadæmisins Lúxemborgar sem hafa prófskírteini í lyfjafræði frá þriðja ríki (Stjtíð. EB nr. L 253, 24.9.1985, bls. 45).

Byggingarlist

71. 385X0386: Tilmæli ráðsins 85/386/EBE frá 10. júní 1985 um þá sem hafa prófskírteini í byggingarlist sem er veitt í þriðja landi (Stjtíð. EB nr. L 223, 21.8.1985, bls. 28).

Heildsala

72. 365X0077: Recommandation de la Commission 65/77/CEE du 12 Janvier 1965 aux Etats Membres relative aux attestations concernant l'exercice de la profession dans le pays de provenance, prévues à l'article 4 paragraphe 2 de la Directive 64/222/CEE (Stjtíð. EB nr. 24, 11.2.1965, bls. 413/65).

Iðnaður og handverk

73. 365X0076: Recommandation de la Commission 65/76/CEE du 12 Janvier 1965 aux Etats Membres relative aux attestations concernant l'exercice de la profession dans le pays de provenance, prévues à l'article 4 paragraphe 2 de la Directive 64/427/CEE du Conseil (Stjtíð. EB nr. 24, 11.2.1965, bls. 410/65).

74. 369X0174: Recommandation de la Commission 69/174/CEE du 24 Mai 1969 aux Etats Membres relative aux attestations concernant l'exercice de la profession dans le pays de provenance, prévues à l'article 5 paragraphe 2 de la Directive 68/366/CEE du Conseil (Stjtíð. EB nr. L 146, 18.6.1969, bls. 4).

VIII. VIÐAUKI

STAÐFESTURÉTTUR

Skrá sem kveðið er á um í 31. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM

Að því er þennan viðauka varðar og þrátt fyrir ákvæði bókunar 1 ber að líta svo á að hugtakið „aðildarríki“ í gerðunum sem vísað er til feli í sér, auk þeirrar merkingar sem það hefur í viðkomandi EB-gerðum, Austurríki, Finnland, Ísland, Liechtenstein, Noreg, Svíþjóð og Sviss.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 361X1201/bls. 32/62: Almenn áætlun um afnám hafta á rétti til að veita þjónustu (Frönsk útgáfa: Stjtíð. EB nr. 2, 15.1.1962, bls. 32; Ensk útgáfa: Ensk sérútgáfa (2. ritröð) IX, bls. 3).

   Ákvæði almennu áætlunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Í fyrsta undirlið fyrstu málsgreinar III. bálks komi tilvísun í 32. gr. samningsins í stað tilvísunar í 55. gr. EBE-sáttmálans.

   b) Í öðrum undirlið fyrstu málsgreinar III. bálks komi tilvísun í 33. gr. EES-samningsins í stað tilvísunar í 56. gr. EBE-sáttmálans.

   c) Í þriðja undirlið fyrstu málsgreinar III. bálks komi tilvísun í 38. gr. samningsins í stað tilvísunar í 61. gr. EBE-sáttmálans.

   d) Í fyrstu málsgrein VI. bálks komi tilvísun í 30. gr. samningsins í stað tilvísunar í 3. mgr. 57. gr. EBE-sáttmálans.

2. 361X1202/bls. 36/62: Almenn áætlun um afnám hafta á staðfesturétti (Frönsk útgáfa: Stjtíð. EB nr. 2, 15.1.1962, bls. 36; Ensk útgáfa: Ensk sérútgáfa (2. ritröð) IX, bls. 7).

   Ákvæði almennu áætlunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Í fyrstu málsgrein I. bálks gildi fyrsta klausan fram að „sjálfstæði sem fæst eftir að sáttmálinn hefur öðlast gildi“ ekki.

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við I. bálk:

„Líta ber á tilvísanir í lönd og yfirráðasvæði handan hafsins í ljósi ákvæða 126. gr. samningsins."

c) Í fyrstu málsgrein V. bálks komi tilvísun í 30. gr. samningsins í stað tilvísunar í 3. mgr. 57. gr. EBE-sáttmálans.

d) Í VII. bálki komi tilvísun í 61. gr. o. áfr. samningsins í stað tilvísunar í 92. gr. o. áfr. EBE-sáttmálans.

3. 373L0148: Tilskipun ráðsins 73/148/EBE frá 21. maí 1973 um afnám hafta á flutningum og búsetu innan bandalagsins gagnvart ríkisborgurum aðildarríkja að því er varðar staðfestu og þjónustustarfsemi (Stjtíð. EB nr. L 172, 28.6.1973, bls. 14).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í annarri undirgrein 1. mgr. 4. gr. komi orðið „dvalarleyfi" í stað orðanna „dvalarleyfi fyrir ríkisborgara aðildarríkis EB".

b) Ákvæði 10. gr. gilda ekki.

4. 375L0034: Tilskipun ráðsins 75/34/EBE frá 17. desember 1974 um rétt ríkisborgara aðildarríkis til að dveljast áfram á yfirráðasvæði annars aðildarríkis eftir að hafa starfað þar sjálfstætt (Stjtíð. EB nr. L 14, 20.1.1975, bls. 10).

5. 375L0035: Tilskipun ráðsins 75/35/EBE frá 17. desember 1974 um útfærslu gildissviðs tilskipunar 64/221/EBE, um samræmingu á sérstökum ráðstöfunum er varða flutninga og búsetu erlendra ríkisborgara og réttlættar eru með skírskotun til allsherjarreglu, almannaöryggis og almannaheilbrigðis, svo að það nái einnig til ríkisborgara aðildarríkis sem neyta réttarins til að dveljast áfram á yfirráðasvæði annars aðildarríkis eftir að hafa starfað þar sjálfstætt (Stjtíð. EB nr. L 14, 20.1.1975, bls. 14).

6. 390L0364: Tilskipun ráðsins 90/364/EBE frá 28. júní 1990 um búseturétt (Stjtíð. EB nr. L 180, 13.7.1990, bls. 26).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í fyrstu undirgrein 1. mgr. 2. gr. komi orðið „dvalarleyfi" í stað orðanna „dvalarleyfi fyrir ríkisborgara aðildarríkis EB".

7. 390L0365: Tilskipun ráðsins 90/365/EBE frá 28. júní 1990 um búseturétt launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga sem hafa látið af störfum (Stjtíð. EB nr. L 180, 13.7.1990, bls. 28).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í fyrstu undirgrein 1. mgr. 2. gr. komi orðið „dvalarleyfi" í stað orðanna „dvalarleyfi fyrir ríkisborgara aðildarríkis EB".

8. 390L0366: Tilskipun ráðsins 90/366/EBE frá 28. júní 1990 um búseturétt námsmanna (Stjtíð. EB nr. L 180, 13.7.1990, bls. 30).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í annarri undirgrein 1. mgr. 2. gr. komi orðið „dvalarleyfi" í stað orðanna „dvalarleyfi fyrir ríkisborgara aðildarríkis EB".

9. Þrátt fyrir 31. – 35. gr. samningsins og ákvæði þessa viðauka er Íslandi heimilt að beita áfram höftum, sem eru í gildi við undirritun samningsins um staðfestu þeirra sem eru ekki ríkisborgarar og ríkisborgara sem hafa ekki lögheimili á Íslandi, á sviði sjávarútvegs og fiskvinnslu.

10. Þrátt fyrir 31. – 35. gr. samningsins og ákvæði þessa viðauka er Noregi heimilt að beita áfram höftum, sem eru í gildi við undirritun samningsins um staðfestu þeirra sem eru ekki ríkisborgarar, á sviði sjávarútvegs eða útgerðarfélaga sem eiga eða gera út fiskiskip.

IX. VIÐAUKI

FJÁRMÁLAÞJÓNUSTA
Skrá sem kveðið er á um í 2. mgr. 36. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM

Að því er varðar upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda aðildarríkja EB, sem gert er ráð fyrir í gerðunum sem tilgreindar eru í þessum viðauka, gildir 7. mgr. bókunar 1 að því er þennan samning varðar.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

I. VÁTRYGGINGAR

i) Skaðatryggingar

1. 364L0225: Tilskipun ráðsins 64/225/EBE frá 25. febrúar 1964 um afnám hafta á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu á sviði endurtrygginga (Stjtíð. EB nr. 56, 4. 4. 1964, bls. 878/64).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Ákvæði 3. gr. gilda ekki.

2. 373L0239: Fyrsta tilskipun ráðsins 73/239/EBE frá 24. júlí 1973 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga (Stjtíð. EB nr. L 228, 16. 8. 1973, bls. 3), eins og henni var breytt með:

   — 376L0580: Tilskipun ráðsins 76/580/EBE frá 29. júní 1976 (Stjtíð. EB nr. L 189, 13. 7. 1976, bls. 13);

   — 384L0641: Tilskipun ráðsins 84/641/EBE frá 10. desember 1984 með breytingu á fyrstu tilskipun 73/239/EBE, einkum að því er varðar aðstoð við ferðamenn, um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga (Stjtíð. EB nr. L 339, 27. 12. 1984, bls. 21);

— 387L0343: Tilskipun ráðsins 87/343/EBE frá 22. júní 1987 um breytingu, að því er varðar greiðslu- og efndavátryggingar, á fyrstu tilskipun 73/239/EBE (Stjtíð. EB nr. L 185, 4. 7. 1987, bls. 72);

— 387L0344: Tilskipun ráðsins 87/344/EBE frá 22. júní 1987 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um réttaraðstoðarvátryggingar (Stjtíð. EB nr. L 185, 4. 7. 1987, bls. 77);

— 388L0357: Önnur tilskipun ráðsins 88/357/EBE frá 22. júní 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum á sviði frumtrygginga, annarra en líftrygginga, um að greiða fyrir því að réttur til að stunda þjónustustarfsemi sé nýttur, og um breytingu á tilskipun 73/239/EBE (Stjtíð. EB nr. L 172, 4. 7. 1988, bls. 1);

— 390L0618: Tilskipun ráðsins 90/618/EBE frá 8. nóvember 1990 um breytingu á tilskipunum 73/239/EBE og 88/357/EBE er fjalla um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um frumtryggingar, aðrar en líftryggingar, einkum hvað snertir ábyrgðartryggingu ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 330, 29. 11. 1990, bls. 44).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við 4. gr.:

„f) *á Íslandi*

— Húsatryggingar Reykjavíkurborgar

— Viðlagatrygging Íslands

g) *í Sviss*

— Aargau: Aargauisches Versicherungsamt, Aarau

— Appenzell Ausser-Rhoden: Brand- und Elementarschadenversicherung Appenzell AR, Herisau

— Basel-Land: Basellandschaftliche Gebäudeversicherung, Liestal

— Basel-Stadt: Gebäudeversicherung des Kantons Basel-Stadt, Basel

— Bern/Berne: Gebäudeversicherung des Kantons Bern, Bern/Assurance immobilière du canton de Berne, Berne

— Fribourg/Freiburg: Etablissement cantonal d'assurance des bâtiments du canton de Friburg, Fribourg/Kantonale Gebäudeversicherungsanstalt Freiburg, Freiburg

— Glarus: Kantonale Sachversicherung Glarus, Glarus

— Graubünden/Grigioni/Grischun: Gebäudeversicherungsanstalt des Kantons Graubünden, Chur/Istituto d'assicurazione fabbricati del cantone del Grigioni, Coira/Institut dil cantun Grischun per assicuranzas da baghetgs, Cuera

— Jura: Assurance immobilière de la République et canton du Jura, Saignelégier

— Luzern: Gebäudeversicherung des Kantons Luzern, Luzern

— Neuchâtel: Etablissement cantonal d'assurance immobilière contre l'incendie, Neuchâtel

— Nidwalden: Nidwaldner Sachversicherung, Stans

— Schaffhausen: Gebäudeversicherung des Kantons Schaffhausen, Schaffhausen

— Solothurn: Solothurnische Gebäudeversicherung, Solothurn

— St. Gallen: Gebäudeversicherungsanstalt des Kantons St.Gallen, St. Gallen

— Thurgau: Gebäudeversicherung des Kantons Thurgau, Frauenfeld

— Vaud: Etablissement d'assurance contre l'incendie et les éléments naturels du canton de Vaud, Lausanne

— Zug: Gebäudeversicherung des Kantons Zug, Zug

— Zürich: Gebäudeversicherung des Kantons Zürich, Zürich."

b) Eftirfarandi bætist við 8. gr.:

„— fyrir Austurríki:
Aktiengesellschaft, Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit

— fyrir Finnland:
Keskinäinen Vakuutusyhtiö/Ömsesidigt försäkringsbolag,
Vakuutusosakeyhtiö/Försäkringsaktiebolag,
Vakuutusyhdistys/Försäkringsförening

— fyrir Ísland:
Hlutafélag, Gagnkvæmt félag

— fyrir Liechtenstein:
Aktiengesellschaft, Genossenschaft

— fyrir Noreg:
Aksjeselskaper, Gjensidige selskaper

— fyrir Svíþjóð:
Försäkringsaktiebolag, Ömsesidiga försäkringsbolag, Understödsföreningar

— fyrir Sviss:
Aktiengesellschaft, Société anonyme, Società anonima, Genossenschaft, Société coopérative, Società cooperativa."

c) Ákvæði 29. gr. gilda ekki; í staðinn gilda eftirfarandi ákvæði:

Hverjum samningsaðila er heimilt, með samningum við eitt eða fleiri þriðju lönd, að samþykkja að öðrum ákvæðum en þeim sem kveðið er á um í 23. – 28. gr. sé beitt, að því tilskildu að hinum vátryggðu sé veitt nægileg og sambærileg vernd. Áður en samningsaðilarnir gera slíka samninga skulu þeir láta hverjum öðrum í té upplýsingar og hafa samráð sín á milli.

Samningsaðilarnir skulu ekki beita ákvæðum gagnvart vátryggingarútibúum, sem eru með aðalskrifstofu fyrir utan yfirráðasvæði samningsaðilanna, er hefðu í för með sér betri kjör en þau sem búin eru vátryggingarútibúum sem hafa aðalskrifstofu á yfirráðasvæði samningsaðila.

d) Ákvæði 30., 31., 32. og 34 gr. gilda ekki; í staðinn gilda eftirfarandi ákvæði:

Skaðatryggingarfyrirtæki, sem verða tilgreind sérstaklega af Finnlandi, Íslandi og Noregi, skulu undanþegin 16. og 17. gr. Þar til bært eftirlitsyfirvald skal fara fram á að slík fyrirtæki uppfylli þær kröfur sem kveðið er á um í þessum greinum eigi síðar en 1. janúar 1995. Fyrir þann dag skal sameiginlega EES-nefndin rannsaka fjárhagsstöðu þeirra fyrirtækja sem uppfylla ekki kröfurnar og koma fram með viðeigandi tillögur. Uppfylli vátryggingarfyrirtæki ekki kröfur 16. og 17. gr. hefur það ekki rétt til að stofna útibú eða veita þjónustu á yfirráðasvæði annars samningsaðila. Fyrirtækjum sem óska eftir að færa út starfsemi sína í skilningi 2. mgr. 8. gr. eða 10. gr. er óheimilt að gera það, nema þau fari þegar í stað að reglum tilskipunarinnar.

e) Að því er varðar tengsl við vátryggingarfyrirtæki í þriðja landi sem lýst er í 29. gr. b (sjá 4. gr. tilskipunar ráðsins 90/618/EBE) gildir eftirfarandi:

1. Með það fyrir augum að ná sem mestri samleitni í beitingu á reglum þriðja lands vegna vátryggingarfyrirtækja skulu samningsaðilar skiptast á upplýsingum svo sem lýst er í 1. og 5. mgr. 29. gr. b og viðræðufundir haldnir um málefni sem um getur í 2., 3. og 4. mgr. 29. gr. b innan ramma sameiginlegu EES-nefndarinnar og í samræmi við sérstaka málsmeðferð sem samþykkt verður af samningsaðilunum.

2. Leyfi, veitt af lögbærum yfirvöldum samningsaðila til vátryggingarfyrirtækja, sem beint eða óbeint eru dótturfyrirtæki móðurfyrirtækja er heyra undir lög þriðja lands, skulu gilda í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar alls staðar innan yfirráðasvæða allra samningsaðila. Hins vegar,

a) leggi þriðja land á magntakmarkanir varðandi stofnsetningu vátryggingarfyrirtækja EFTA-ríkis, eða höft á slík vátryggingarfyrirtæki sem það leggur ekki á vátryggingarfyrirtæki bandalagsins, gilda leyfi veitt af lögbærum yfirvöldum innan bandalagsins til vátryggingarfyrirtækja, sem beint eða óbeint eru dótturfyrirtæki móðurfyrirtækja er heyra undir lög þessa þriðja lands, aðeins innan bandalagsins, nema EFTA-ríki ákveði annað fyrir eigið lögsagnarumdæmi;

b) hafi bandalagið ákveðið að leyfisveitingar vátryggingarfyrirtækja, sem beint eða óbeint eru dótturfyrirtæki móðurfyrirtækja er heyra undir lög þriðja lands, skuli takmarkaðar eða felldar niður um tíma, skal leyfi veitt af lögbæru yfirvaldi EFTA-ríkis til slíkra vátryggingarfyrirtækja aðeins gilda í lögsagnarumdæmi þess, nema annar samningsaðili ákveði annað fyrir eigið lögsagnarumdæmi;

c) er óheimilt er að beita takmörkununum eða niðurfellingunni sem um getur í a- og b-lið gagnvart vátryggingarfyrirtækjum eða dótturfyrirtækjum þeirra sem þegar hafa fengið leyfi á yfirráðasvæði samningsaðila.

3. Hvenær sem bandalagið semur við þriðja land á grundvelli 3. og 4. mgr. 29. gr. b, til þess að ná fram sambærilegum kjörum og innlend fyrirtæki njóta og markaðsaðgangi í reynd fyrir vátryggingarfyrirtæki sín, skal það leggja kapp á að fá sömu kjör fyrir vátryggingarfyrirtæki EFTA-ríkjanna.

3. 373L0240: Tilskipun ráðsins 73/240/EBE frá 24. júlí 1973 um afnám hafta á staðfesturétti á sviði atvinnurekstrar með frumtryggingar aðrar en líftryggingar (Stjtíð. EB nr. L 228, 16. 8. 1973, bls. 20).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ákvæði 1., 2. og 5. gr. gilda ekki.

4. 378L0473: Tilskipun ráðsins 78/473/EBE frá 30. maí 1978 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um samtryggingar innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 151, 7. 6. 1978, bls. 25.

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ákvæði 9. gr. gilda ekki.

5. 384L0641: Tilskipun ráðsins 84/641/EBE frá 10. desember 1984 með breytingu á fyrstu tilskipun 73/239/EBE, einkum að því er varðar aðstoð við ferðamenn, um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga (Stjtíð. EB nr. L 339, 27. 12. 1984, bls. 21).

6. 387L0344: Tilskipun ráðsins 87/344/EBE frá 22. júní 1987 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um réttaraðstoðarvátryggingar (Stjtíð. EB nr. L 185, 4. 7. 1987, bls. 77).

7. 388L0357: Önnur tilskipun ráðsins 88/357/EBE frá 22. júní 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum á sviði frumtrygginga, annarra en líftrygginga, um að greiða fyrir því að réttur til að stunda þjónustustarfsemi sé nýttur, og um breytingu á tilskipun 73/239/EBE (Stjtíð. EB nr. L 172, 4. 7. 1988, bls. 1), eins og henni var breytt með:

   — 390L0618: Tilskipun ráðsins 90/618/EBE frá 8. nóvember 1990 um breytingu á tilskipunum 73/239/EBE og 88/357/EBE er fjalla um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um frumtryggingar, aðrar en líftryggingar, einkum hvað snertir ábyrgðartryggingu ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 330, 29. 11. 1990, bls. 44).

ii) Ökutækjatryggingar

8. 372L0166: Tilskipun ráðsins 72/166/EBE frá 24. apríl 1972 um samræmingu á lögum aðildarríkja um ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja, og til að kveða á um skyldu til að viðhalda vátryggingu gagnvart slíkri ábyrgð (Stjtíð. EB nr. L 103, 2. 5. 1972, bls. 1), eins og henni var breytt með:

   — 372L0430: Tilskipun ráðsins 72/430/EBE frá 19. desember 1972 (Stjtíð. EB nr. L 291, 28. 12. 1972, bls. 162);

   — 384L0005: Annarri tilskipun ráðsins 84/5/EBE frá 30. desember 1983 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um ábyrgðartryggingu vegna notkunar á vélknúnum ökutækjum (Stjtíð. EB nr. L 8, 11. 1. 1984, bls. 17);

   — 390L0232: Þriðju tilskipun ráðsins 90/232/EBE frá 14. maí 1990 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um ábyrgðartryggingu vegna notkunar á vélknúnum ökutækjum (Stjtíð. EB nr. L 129, 19. 5. 1990, bls. 33).

   — 391D0323: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 30. maí 1991 um beitingu á tilskipun ráðsins 72/166/EBE (Stjtíð. EB nr. L 177, 5. 7. 1991, bls. 25);

9. 384L0005: Önnur tilskipun ráðsins 84/5/EBE frá 30. desember 1983 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um ábyrgðartryggingu vegna notkunar á vélknúnum ökutækjum (Stjtíð. EB nr. L 8, 11. 1. 1984, bls. 17), eins og henni var breytt með:

   — 390L0232: Þriðju tilskipun ráðsins 90/232/EBE frá 14. maí 1990 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um ábyrgðartryggingu vegna notkunar á vélknúnum ökutækjum (Stjtíð. EB nr. L 129, 19. 5. 1990, bls. 33).

10. 390L0232: Þriðja tilskipun ráðsins 90/232/EBE frá 14. maí 1990 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um ábyrgðartryggingu vegna notkunar á vélknúnum ökutækjum (Stjtíð. EB nr. L 129, 19. 5. 1990, bls. 33).

iii) Líftryggingar

11. 379L0267: Fyrsta tilskipun ráðsins 79/267/EBE frá 5. mars 1979 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um stofnun og rekstur líftryggingastarfsemi í frumtryggingu (Stjtíð. EB nr. L 63, 13. 3. 1979, bls. 1), eins og henni var breytt með:

   — 390L0619: Tilskipun ráðsins 90/619/EBE frá 8. nóvember 1990 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum varðandi frumtryggingar á sviði líftrygginga, með ákvæðum um að greitt sé fyrir því að réttur til að veita þjónustu sé nýttur og um breytingu á tilskipun 79/267/EBE (Stjtíð. EB nr. L 330, 29. 11. 1990, bls. 50).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við 4. gr.:

Tilskipun þessi varðar ekki lífeyrisstarfsemi lífeyristryggingarfyrirtækja sem mælt er fyrir um í lögum um lífeyrisréttindi launþega (TEL) og annarri finnskri löggjöf á þessu sviði. Þó skulu finnsk yfirvöld heimila öllum ríkisborgurum og félögum samningsaðila að stunda á jafnréttisgrundvelli, samkvæmt finnskri löggjöf, hverja þá starfsemi sem tilgreind er í 1. gr. og tengist þessari undanþágu hvort sem það er með:

— eignarhaldi eða hlutdeild í vátryggingarfélagi eða hópi sem þegar er starfandi;

— myndun eða hlutdeild í nýjum vátryggingarfélögum eða hópum, þar með talið lífeyristryggingarfélögum.

b) Eftirfarandi bætist við a-lið 1. mgr. 8. gr.:

„— í Austurríki:
Aktiengesellschaft, Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit

— í Finnlandi:
Keskinäinen Vakuutusyhtiö / Ömsesidigt Försäkringsbolag,
Vakuutusosakeyhtiö / Försäkringsaktiebolag,
Vakuutusyhdistys / Försäkringsförening

— á Íslandi:
Hlutafélag, Gagnkvæmt félag

— í Liechtenstein:
Aktiengesellschaft, Genossenschaft, Stiftung

— í Noregi:
Aksjeselskaper, Gjensidige selskaper

— í Svíþjóð:
Försäkringsaktiebolag, Ömsesidiga försäkringsbolag, Understödsföreningar

— í Sviss:
Aktiengesellschaft / Société anonyme / Società anonima,
Genossenschaft / Société coopérative, Società cooperativa,
Stiftung / Fondation / Fondazione."

c) Ákvæði 13. (5. mgr.), 33., 34., 35. og 36. gr. gilda ekki; í staðinn gilda eftirfarandi ákvæði:

Líftryggingarfyrirtæki, sem verða tilgreind sérstaklega af Íslandi, skulu undanþegin 18., 19. og 20. gr. Þar til bært eftirlitsyfirvald skal fara fram á að slík fyrirtæki uppfylli þær kröfur sem kveðið er á um í þessum greinum eigi síðar en 1. janúar 1995. Fyrir þann dag skal sameiginlega EES-nefndin rannsaka fjárhagsstöðu þeirra fyrirtækja sem uppfylla ekki kröfurnar og koma fram með viðeigandi tillögur. Uppfylli vátryggingarfyrirtæki ekki kröfurnar sem um getur í 18., 19. og 20. gr. hefur það ekki rétt til að stofna útibú eða veita þjónustu á yfirráðasvæði annars samningsaðila. Fyrirtækjum sem óska eftir að færa út starfsemi sína í skilningi 2. mgr. 8. gr. eða 10. gr. er óheimilt að gera það nema þau fari þegar í stað að reglum tilskipunarinnar.

d) Ákvæði 32. gr.gilda ekki; í staðinn gilda eftirfarandi ákvæði:

Hverjum samningsaðila er heimilt, með samningum við eitt eða fleiri þriðju lönd, að samþykkja að öðrum ákvæðum en þeim sem kveðið er á um í 27. – 31. gr. tilskipunarinnar sé beitt að því tilskildu að hinum vátryggðu sé veitt nægileg og sambærileg vernd.

Áður en samningsaðilarnir gera slíka samninga skulu þeir láta hverjum öðrum í té upplýsingar og hafa samráð sín á milli.

Samningsaðilarnir skulu ekki beita ákvæðum gagnvart vátryggingarútibúum, sem eru með aðalskrifstofu fyrir utan yfirráðasvæði samningsaðilanna, er hefðu í för með sér betri kjör en þau sem búin eru vátryggingarútibúum sem hafa aðalskrifstofu á yfirráðasvæði samningsaðila.

e) Að því er varðar tengsl við vátryggingarfyrirtæki í þriðja landi sem lýst er í 32. gr. b (sjá 9. gr. tilskipunar ráðsins 90/619/EBE) gildir eftirfarandi:

1. Með það fyrir augum að ná sem mestri samleitni í beitingu á stjórnarfyrirkomulagi þriðja lands vegna vátryggingarfyrirtækja skulu samningsaðilar skiptast á upplýsingum svo sem lýst er í 1. og 5. mgr. 32. gr. b og viðræðufundir haldnir um málefni sem um getur í 2., 3. og 4. mgr. 32. gr. b innan ramma sameiginlegu EES-nefndarinnar og í samræmi við sérstakar reglur sem samþykktar verða af samningsaðilunum.

2. Leyfi, veitt af lögbærum yfirvöldum samningsaðila til vátryggingarfyrirtækja sem beint eða óbeint eru dótturfyrirtæki móðurfyrirtækja er heyra undir lög þriðja lands, skulu gilda í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar alls staðar innan yfirráðasvæða allra samningsaðila. Hins vegar,

a) leggi þriðja land á magntakmarkanir varðandi stofnsetningu vátryggingarfyrirtækja EFTA-ríkis eða höft á slík vátryggingarfyrirtæki sem það leggur ekki á vátryggingarfyrirtæki bandalagsins, gilda leyfi veitt af lögbærum yfirvöldum innan bandalagsins til vátryggingarfyrirtækja, sem beint eða óbeint eru dótturfyrirtæki móðurfyrirtækja er heyra undir lög þessa þriðja lands, aðeins innan bandalagsins, nema EFTA-ríki ákveði annað fyrir eigið lögsagnarumdæmi;

b) hafi bandalagið ákveðið að leyfisveitingar vátryggingarfyrirtækja, sem beint eða óbeint eru dótturfyrirtæki móðurfyrirtækja er heyra undir lög þriðja lands, skuli takmarkaðar eða felldar niður um tíma, skal leyfi veitt af lögbæru yfirvaldi EFTA-ríkis til slíkra vátryggingarfyrirtækja aðeins gilda í lögsagnarumdæmi þess, nema annar samningsaðili ákveði annað fyrir eigið lögsagnarumdæmi;

c) er óheimilt er að beita takmörkununum eða niðurfellingunni sem um getur í a- og b-lið gagnvart vátryggingarfyrirtækjum eða dótturfyrirtækjum þeirra sem þegar hafa fengið leyfi á yfirráðasvæði samningsaðila.

3. Hvenær sem bandalagið semur við þriðja land á grundvelli 3. og 4. mgr. 32. gr. b, til þess að ná fram sambærilegum kjörum og innlend fyrirtæki njóta og markaðsaðgangi í reynd fyrir vátryggingarfyrirtæki sín, skal það leggja kapp á að fá sömu kjör fyrir vátryggingarfyrirtæki EFTA-ríkjanna.

f) Í 3. mgr. 13. gr. komi orðin „á þeim tíma þegar EES-samningurinn er undirritaður“ í stað „á þeim tíma er tilskipun þessi er birt“.

12. 390L0619: Tilskipun ráðsins 90/619/EBE frá 8. nóvember 1990 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum varðandi frumtryggingar á sviði líftrygginga, með ákvæðum um að greitt sé fyrir því að réttur til að veita þjónustu sé nýttur og um breytingu á tilskipun 79/267/EBE (Stjtíð. EB nr. L 330, 29. 11. 1990, bls. 50).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ákvæði 9. gr.: sjá aðlögun e) við tilskipun ráðsins 79/267/EBE.

iv) Önnur málefni

13. 377L0092: Tilskipun ráðsins 77/92/EBE frá 13. desember 1976 um ráðstafanir til að greiða fyrir því að umboðsmenn í vátryggingum og vátryggingamiðlarar (úr ISIC flokki 630) geti nýtt sér staðfesturétt og rétt til að stunda þjónustustarfsemi á því sviði, svo og sérstakar bráðabirgðaráðstafanir varðandi þá starfsemi (Stjtíð. EB nr. L 26, 31. 1. 1977, bls. 14).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við a-lið 2. mgr. 2. gr.:

„í Austurríki:
— Versicherungsmakler
— Rückversicherungsmakler

í Finnlandi:
— Vakuutuksenvälittäjä / Försäkringsmäklare

á Íslandi:
— Vátryggingamiðlari

í Liechtenstein:
— Versicherungsmakler

í Noregi:
— Forsikringsmegler

í Svíþjóð:
— Försäkringsmäklare

í Sviss:
— Versicherungsmakler
— Courtier en assurances
— Mediatore d'assicurazione
— Broker."

b) Eftirfarandi bætist við b-lið 2. mgr. 2. gr.:

„í Austurríki:
— Versicherungsvertreter

í Finnlandi:
— Vakuutusasiamies/Försäkringsombud

á Íslandi:
— Vátryggingaumboðsmaður

í Liechtenstein:
— Versicherungs–Generalagent
— Versicherungsagent
— Versicherungsinspektor

í Noregi:
— Assurandør
— Agent

í Svíþjóð:
— Försäkringsombud

í Sviss:
— Versicherungs-Generalagent
— Agent général d'assurance
— Agente generale d'assicurazione
— Versicherungsagent
— Agent d'assurance

— Agente d'assicurazione
— Versicherungsinspektor
— Inspecteur d'assurance
— Ispettore d'assicurazione."

c) Eftirfarandi bætist við c-lið 2. mgr. 2. gr.:

„á Íslandi:
— Vátryggingasölumaður

í Noregi:
— Underagent."

II. BANKAR OG AÐRAR LÁNASTOFNANIR

i) Samræming á löggjöf um staðfestu og rétt til að veita þjónustu

14. 373L0183: Tilskipun ráðsins 73/183/EBE frá 28. júní 1973 um afnám hafta á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu að því er varðar sjálfstæða starfsemi banka og annarra fjármálastofnana (Stjtíð. EB nr. L 194, 16. 7. 1973, bls. 1, eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 320, 21. 11. 1973, bls. 26 og Stjtíð. EB nr. L 17, 22. 1. 1974, bls. 22).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Ákvæði 1., 2., 3. og 6. gr. tilskipunarinnar gilda ekki.

b) Í 1. mgr. 5. gr. og 3. mgr. 5. gr. tilskipunarinnar komi orðin „í II. viðauka, nema 4. flokkur" í stað „í 2. gr.".

15. 377L0780: Fyrsta tilskipun ráðsins 77/780/EBE frá 12. desember 1977 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um stofnun og rekstur lánastofnana (Stjtíð. EB nr. L 322, 17. 12. 1977, bls. 30), eins og henni var breytt með:

— 386L0524: Tilskipun ráðsins 86/524/EBE frá 27. október 1986 um breytingu á því ákvæði tilskipunar 77/780/EBE þar sem taldar eru upp tilteknar lánastofnanir sem undanþegnar skulu ákvæðum hennar til frambúðar (Stjtíð. EB nr. L 309, 4. 11. 1986, bls. 15);

— 389L0646: Annarri tilskipun ráðsins 89/646/EBE frá 15. desember 1989 um samræmingu á ákvæðum í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um stofnun og rekstur lánastofnana og um breytingu á tilskipun 77/780/EBE (Stjtíð. EB nr. L 386, 30. 12. 1989, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Ákvæði 2. (5. og 6. mgr.), 3. (b-d liður 3. mgr.), 9. (2. og 3. mgr.) og 10. gr. tilskipunarinnar gilda ekki.

b) Eftirfarandi bætist við 2. mgr. 2. gr.:

„— í Austurríki, fyrirtæki sem eru viðurkennd sem byggingafélög í almannaþágu
— á Íslandi, „Byggingarsjóðir ríkisins"
— í Liechtenstein, „Liechtensteinische Landesbank"
— í Svíþjóð, „Svenska skeppshypotekskassan"."

c) Ísland skal koma ákvæðum tilskipunarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995.

16. 389L0646: Önnur tilskipun ráðsins 89/646/EBE frá 15. desember 1989 um samræmingu á ákvæðum í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um stofnun og rekstur lánastofnana og um breytingu á tilskipun 77/780/EBE (Stjtíð. EB nr. L 386, 30. 12. 1989, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Að því er varðar tengsl við lánastofnanir í þriðja landi sem lýst er í 8. og 9. gr. tilskipunarinnar gildir eftirfarandi:

1. Með það fyrir augum að ná sem mestri samleitni í beitingu á stjórnarfyrirkomulagi þriðja lands vegna lánastofnana skulu samningsaðilar skiptast á upplýsingum svo sem lýst er í 1. og 5. mgr. 9. gr. og viðræðufundir haldnir um málefni sem um getur í 2., 3. og 4. mgr. 9. gr. innan ramma sameiginlegu EES-nefndarinnar og í samræmi við sérstakar reglur sem samþykktar verða af samningsaðilunum.

2. Leyfi, veitt af lögbærum yfirvöldum samningsaðila til lánastofnana sem beint eða óbeint eru dótturfyrirtæki móðurfyrirtækja er heyra undir lög þriðja lands, skulu gilda í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar alls staðar innan yfirráðasvæða allra samningsaðila. Hins vegar,

a) leggi þriðja land á magntakmarkanir varðandi stofnsetningu lánastofnana EFTA-ríkis eða höft á slíkar lánastofnanir sem það leggur ekki á lánastofnanir bandalagsins, gilda leyfi veitt af lögbærum yfirvöldum innan bandalagsins til lánastofnana, sem beint eða óbeint eru dótturfyrirtæki móðurfyrirtækja er heyra undir lög þessa þriðja lands, aðeins innan bandalagsins nema EFTA-ríki ákveði annað fyrir eigið lögsagnarumdæmi;

b) hafi bandalagið ákveðið að leyfisveitingar lánastofnana, sem beint eða óbeint eru dótturfyrirtæki móðurfyrirtækja er heyra undir lög þriðja lands, skuli takmarkaðar eða felldar niður um tíma, skal leyfi veitt af lögbæru yfirvaldi EFTA-ríkis til slíkra lánastofnana aðeins gilda í lögsagnarumdæmi þess, nema annar samningsaðili ákveði annað fyrir eigið lögsagnarumdæmi;

c) er óheimilt er að beita takmörkununum eða niðurfellingunni sem um getur í a- og b-lið gagnvart lánafyrirtækjum eða dótturfyrirtækjum þeirra sem þegar hafa fengið leyfi á yfirráðasvæði samningsaðila.

3. Hvenær sem bandalagið semur við þriðja land á grundvelli 3. og 4. mgr. 9. gr., til þess að ná fram sambærilegum kjörum og innlend fyrirtæki njóta og markaðsaðgangi í reynd fyrir lánastofnanir sínar, skal það leggja kapp á að fá sömu kjör fyrir lánastofnanir EFTA-ríkjanna.

b) Í 2. mgr. 10. gr. komi orðin „þegar EES-samningurinn öðlast gildi" í stað „þegar tilskipunin kemur til framkvæmda" og „þann dag þegar EES-samningurinn er undirritaður" í stað „þann dag er þessi tilskipun var birt".

c) Ísland skal koma ákvæðum tilskipunarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995. Á meðan á aðlögunartímabilinu stendur skal það viðurkenna, í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar, leyfi sem veitt eru lánastofnunum af lögbærum yfirvöldum annarra samningsaðila. Leyfi veitt lánastofnunum af lögbærum íslenskum yfirvöldum skulu ekki gilda innan EES fyrr en farið er að beita tilskipuninni að fullu.

ii) Sanngirniskröfur og reglugerðir

17. 389L0299: Tilskipun ráðsins 89/299/EBE frá 17. apríl 1989 um eigið fé lánastofnana (Stjtíð. EB nr. L 124, 5. 5. 1989, bls. 16).

18. 389L0647: Tilskipun ráðsins 89/647/EBE frá 18. desember 1989 um eiginfjárhlutfall lánastofnana (Stjtíð. EB nr. L 386, 30. 12. 1989, bls. 14).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Lán sem eru að fullu tryggð með hlutum í finnskum íbúðarhúsnæðisfélögum, sem starfa á grundvelli finnskra laga um húsnæðisfélög frá 1991 eða síðari samsvarandi löggjöf, skulu hafa sama vægi og þau sem tryggð eru með veði í íbúðarhúsnæði í samræmi við reglur sem settar eru í 1. lið c-liðar í 1. mgr. 6. gr. tilskipunarinnar.

b) Ákvæði 4. mgr. 11. gr. gilda einnig um Austurríki og Ísland.

c) Austurríki og Finnland skulu fyrir 1. janúar 1993 koma á kerfi til að komast að raun um hvaða lánastofnanir eru ófærar um að uppfylla kröfur 1. mgr. 10. gr. tilskipunarinnar. Lögbært yfirvald skal gera viðeigandi ráðstafanir fyrir sérhverja þessara lánastofnana til þess að tryggja að 8% eiginfjárhlutfallinu sé náð svo skjótt sem verða má og eigi síðar en 1. janúar 1995. Þar til hlutaðeigandi lánastofnanir hafa náð 8% eiginfjárhlutfalli telja lögbær yfirvöld í Austurríki og Finnlandi, með hliðsjón af 3. mgr. 19. gr. tilskipunar ráðsins 89/646/EBE, að fjárhagur þessara lánastofnana standi höllum fæti.

19. 391L0031: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/31/EBE frá 19. desember 1990 um breytingu á tæknilegri skilgreiningu á „fjölþjóðlegum þróunarbönkum" í tilskipun ráðsins 89/647/EBE frá 18. desember 1989 um eiginfjárhlutfall lánastofnana (Stjtíð. EB nr. L 17, 23. 1. 1991, bls. 20).

iii) Eftirlit og reikningar

20. 383L0350: Tilskipun ráðsins 83/350/EBE frá 13. júní 1983 um eftirlit með lánastofnunum á samstæðugrundvelli (Stjtíð. EB nr. L 193, 18. 7. 1983, bls. 18).

21. 386L0635: Tilskipun ráðsins 86/635/EBE frá 8. desember 1986 um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana (Stjtíð. EB nr. L 372, 31. 12. 1986, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Austurríki, Noregur og Svíþjóð skulu koma ákvæðum tilskipunarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995 og Liechtenstein og Sviss eigi síðar en 1. janúar 1996. Meðan á aðlögunartímabilinu stendur skulu ársreikningar útibúa sem birtir eru af lánastofnunum samningsaðilanna hljóta gagnkvæma viðurkenningu.

22. 389L0117: Tilskipun ráðsins 89/117/EBE frá 13. febrúar 1989 um skyldur útibúa lána- og fjármálastofnana, sem stofnuð eru í aðildarríki en hafa aðalstöðvar sínar utan þess, til að birta upplýsingar úr ársreikningi (Stjtíð. EB nr. L 44, 16. 2. 1989, bls. 40).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ákvæði 3. gr. gilda ekki.

23. 391L0308: Tilskipun ráðsins 91/308/EBE frá 10. júní 1991 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvottar (Stjtíð. EB nr. L 166, 28. 6. 1991, bls. 77).

Tilhögun samstarfs EFTA-ríkjanna í samræmi við 101. gr. samningsins:

Sérfræðingi frá hverju EFTA-ríkjanna er heimilt að taka þátt í verkefnum samráðsnefndarinnar um peningaþvott sem lýst er í a- og b-lið 1. mgr. 13. gr. Að því er varðar þátttöku sérfræðinga EFTA-ríkjanna í verkefnunum sem lýst er í c- og d-lið 1. mgr. 13. gr. gilda viðeigandi ákvæði samningsins.

Framkvæmdastjórn EB skal, þegar þar að kemur, láta þátttökuaðila vita um fundardag nefndarinnar og senda viðeigandi gögn.

III. VERÐBRÉFAÞING OG VERÐBRÉF

i) Skráning verðbréfa á verðbréfaþingi og verðbréfaviðskipti

24. 379L0279: Tilskipun ráðsins 79/279/EBE frá 5. mars 1979 til samræmingar á skilmálum fyrir opinberri skráningu verðbréfa á verðbréfaþingi (Stjtíð. EB nr. L 66, 16. 3. 1979, bls. 21), eins og henni var breytt með:

— 388L0627: Tilskipun ráðsins 88/627/EBE frá 12. desember 1988 um upplýsingar er birta skal þegar aflað er eða ráðstafað verulegum eignarhlut í félagi sem skráð er á verðbréfaþingi (Stjtíð. EB nr. L 348, 17. 12. 1988, bls. 62).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ísland og Sviss skulu koma ákvæðum tilskipunarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995. Meðan á aðlögunartímabilinu stendur skulu þessi lönd skiptast á upplýsingum við lögbær yfirvöld annarra samningsaðila varðandi málefni sem tilskipun þessi mælir fyrir um.

25. 380L0390: Tilskipun ráðsins 80/390/EBE frá 17. mars 1980 til samræmingar á kröfum um gerð, athugun og dreifingu á skráningarlýsingu sem birta skal þegar verðbréf eru tekin til opinberrar skráningar á verðbréfaþingi (Stjtíð. EB nr. L 100, 17. 4. 1980, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 387L0345: Tilskipun ráðsins 87/345/EBE frá 22. júní 1987 (Stjtíð. EB nr. L 185, 4. 7. 1987, bls. 81);

— 390L0211: Tilskipun ráðsins 90/211/EBE frá 23. apríl 1990 um breytingu á tilskipun 80/390/EBE að því er varðar gagnkvæma viðurkenningu á að útboðslýsing almennra útboða gildi sem skráningarlýsing á verðbréfaþingi (Stjtíð. EB nr. L 112, 3. 5. 1990, bls. 24).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Ákvæði 25. gr. a í tilskipuninni sem komið var á með tilskipun 87/345/EBE gilda ekki.

b) Ísland og Sviss skulu koma ákvæðum tilskipunarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995. Meðan á aðlögunartímabilinu stendur skulu þessi lönd skiptast á upplýsingum við lögbær yfirvöld annarra samningsaðila varðandi málefni sem tilskipun þessi mælir fyrir um.

26. 382L0121: Tilskipun ráðsins 82/121/EBE frá 15. febrúar 1982 um þær upplýsingar sem félög sem hafa fengið hlutabréf sín tekin til opinberrar skráningar á verðbréfaþingi eiga að birta reglulega (Stjtíð. EB nr. L 48, 20. 2. 1982, bls. 26).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ísland og Sviss skulu koma ákvæðum tilskipunarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995. Meðan á aðlögunartímabilinu stendur skulu þessi lönd skiptast á upplýsingum við lögbær yfirvöld annarra samningsaðila varðandi málefni sem tilskipun þessi mælir fyrir um.

27. 388L0627: Tilskipun ráðsins 88/627/EBE frá 12. desember 1988 um upplýsingar er birta skal þegar aflað er eða ráðstafað verulegum eignarhlut í félagi sem skráð er á verðbréfaþingi (Stjtíð. EB nr. L 348, 17. 12. 1988, bls. 62).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ísland, Sviss og Liechtenstein skulu koma ákvæðum tilskipunarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995. Meðan á aðlögunartímabilinu stendur skulu þessi lönd skiptast á upplýsingum við lögbær yfirvöld annarra samningsaðila varðandi málefni sem tilskipun þessi mælir fyrir um.

28. 389L0298: Tilskipun ráðsins 89/298/EBE frá 17. apríl 1989 um samræmingu á kröfum við gerð, athugun og dreifingu á útboðslýsingu sem birta skal við almennt útboð framseljanlegra verðbréfa (Stjtíð. EB nr. L 124, 5. 5. 1989, bls. 8).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Ákvæði 24. gr. tilskipunarinnar gilda ekki.

b) Ísland, Sviss og Liechtenstein skulu koma ákvæðum tilskipunarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995. Meðan á aðlögunartímabilinu stendur skulu þessi lönd skiptast á upplýsingum við lögbær yfirvöld annarra samningsaðila varðandi málefni sem tilskipun þessi mælir fyrir um.

29. 389L0592: Tilskipun ráðsins 89/592/EBE frá 13. nóvember 1989 um samræmingu á reglum um innherjaviðskipti (Stjtíð. EB nr. L 334, 18. 11. 1989, bls. 30).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Austurríki, Ísland, Sviss og Liechtenstein skulu koma ákvæðum tilskipunarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995. Meðan á aðlögunartímabilinu stendur skulu þessi lönd skiptast á upplýsingum við lögbær yfirvöld annarra samningsaðila varðandi málefni sem tilskipun þessi mælir fyrir um.

b) Ákvæði 11. gr. gildir ekki.

ii) Fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum (UCITS)

30. 385L0611: Tilskipun ráðsins 85/611/EBE frá 20. desember 1985 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum (Stjtíð. EB nr. L 375, 31. 12. 1985, bls. 3), eins og henni var breytt með:

— 388L0220: Tilskipun ráðsins 88/220/EBE frá 22. mars 1988 um breytingu á fjárfestingarstefnu einstakra fyrirtækja samkvæmt tilskipun 85/611/EBE um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum (Stjtíð. EB nr. L 100, 19. 4. 1988, bls. 31).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í 2. mgr. 57. gr. komi orðin „þegar EES-samningurinn öðlast gildi“ í stað „þegar þessi tilskipun kemur til framkvæmdar“.

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirtalinna gerða:

31. 374X0165: Tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 74/165/EBE frá 6. febrúar 1974 til aðildarríkja um framkvæmd tilskipunar ráðsins frá 24. apríl 1972 (Stjtíð. EB nr. L 87, 30. 3. 1974, bls. 12).

32. 381X0076: Tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 81/76/EBE frá 8. janúar 1981 um að hraða bótauppgjöri vegna tjóns sem fellur undir ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 57, 4. 3. 1981, bls. 27).

33. 385X0612: Tilmælum ráðsins 85/612/EBE frá 20. desember 1985 varðandi aðra undirgrein 1. mgr. 25. gr. tilskipunar ráðsins 85/611/EBE (Stjtíð. EB nr. L 375, 31. 12. 1985, bls. 19).

34. 387X0062: Tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 87/62/EBE frá 22. desember 1986 um eftirlit með stórum áhættum lánastofnana (Stjtíð. EB nr. L 33, 4. 2. 1987, bls. 10).

35. 387X0063: Tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 87/63/EBE frá 22. desember 1986 um að komið verði á innlánatryggingakerfi innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 33, 4. 2. 1987, bls. 16).

36. 390X0109: Tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 90/109/EBE frá 14. febrúar 1990 um upplýsingaskyldu banka í sambandi við fjármálaviðskipti milli landa (Stjtíð. EB nr. L 67, 15. 3. 1990, bls. 39).

X. VIÐAUKI

HLJÓÐ- OG MYNDMIÐLUN

Skrá sem kveðið er á um í 2. mgr. 36. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 389L0552: Tilskipun ráðsins 89/552/EBE frá 3. október 1989 um samræmingu tiltekinna ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum í aðildarríkjunum um sjónvarpsrekstur (Stjtíð. EB nr. L 298, 17. 10. 1989, bls. 23).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Með tilliti til EFTA-ríkjanna eru þau verk sem um getur í c-lið 1. mgr. 6. gr. tilskipunarinnar einnig verk, eins og lýst er í 3. mgr. 6. gr., gerð af og með framleiðendum sem hafa staðfestu í þriðja landi í Evrópu og hlutaðeigandi EFTA-ríki hefur gert samninga við í þessu skyni.

      Hafi samningsaðili í hyggju að gera samning eins og um ræðir í 3. mgr. 6. gr. skal hann tilkynna það sameiginlegu EES-nefndinni. Heimilt er að hefja samráð um efni slíkra samninga að beiðni hvaða samningsaðila sem er.

   b) Eftirfarandi bætist við 15. gr. tilskipunarinnar:

      „EFTA-ríkjunum er í sjálfsvald sett hvort þau geri kapalfyrirtækjum sem starfa á yfirráðasvæði þeirra skylt að rugla eða á annan hátt trufla auglýsingainnskot fyrir áfenga drykki. Þessi undantekning hefur ekki áhrif á takmarkanir á endurútsendingu á hluta sjónvarpsefnis öðru en auglýsingainnskotum fyrir áfenga drykki. Samningsaðilar munu endurskoða þessa undantekningu sameiginlega 1995."

XI. VIÐAUKI

FJARSKIPTAÞJÓNUSTA

Skrá sem kveðið er á um í 2. mgr. 36. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins er beint til;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 387L0372: Tilskipun ráðsins 87/372/EBE frá 25. júní 1987 um tíðnisvið sem taka á frá fyrir samræmda opnun almenns Evrópufarsíma innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 196, 17. 7. 1987, bls. 85).

2. 390L0387: Tilskipun ráðsins 90/387/EBE frá 28. júní 1990 um myndun innri markaðar fyrir fjarskiptaþjónustu með því að koma á frjálsum aðgangi að netum (Stjtíð. EB nr. L 192, 24. 7. 1990, bls. 1).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Í 3. mgr. 5. gr. lesist „85. og 86. gr. sáttmálans“ sem „53. og 54. gr. EES-samningsins“.

   b) Ísland skal koma ákvæðum tilskipunarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995.

3. 390L0388: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/388/EBE frá 28. júní 1990 um samkeppni á mörkuðum fyrir fjarskiptaþjónustu (Stjtíð. EB nr. L 192, 24. 7. 1990, bls. 10).

4. 390L0544: Tilskipun ráðsins 90/544/EBE frá 9. október 1990 um tíðnisvið sem tiltekin eru fyrir samræmda opnun á almennu samevrópsku boðkerfi innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 310, 9. 11. 1990, bls. 28).

5. 391L0287: Tilskipun ráðsins 91/287/EBE frá 3. júní 1991 um tíðnisvið sem tiltekin eru fyrir samræmda opnun evrópskra stafrænna þráðlausra fjarskipta (DECT) innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 144, 8. 6. 1991, bls. 45).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirtalinna gerða:

6. 388Y1004(01): Ályktun ráðsins 88/C 257/01 frá 30. júní 1988 um að þróa sameiginlegan markað fyrir fjarskiptaþjónustu og -búnað fram til ársins 1992 (Stjtíð. EB nr. C 257, 4. 10. 1988, bls. 1).

7. 389Y0511(01): Ályktun ráðsins 89/C 117/01 frá 27. apríl 1989 um stöðlun á sviði upplýsingatækni og fjarskipta (Stjtíð. EB nr. C 117, 11. 5. 1989, bls. 1).

8. 389Y0801: Ályktun ráðsins 89/C 196/04 frá 18. júlí 1989 um að styrkja samræmingu í opnun á samþættri þjónustu í stafrænum netkerfum (ISDN) innan Evrópubandalagsins fram til ársins 1992 (Stjtíð. EB nr. C 196, 1. 8. 1989, bls. 4).

9. 390Y0707(02): Ályktun ráðsins 90/C 166/02 frá 28. júní um að styrkja samræmingu í allri Evrópu á útvarpstíðnum einkum með hliðsjón af þjónustu sem nær til allrar Evrópu (Stjtíð. EB nr. C 166, 7. 7. 1990, bls. 2).

10. 390Y3112(01): Ályktun ráðsins 90/C 329/09 frá 14. desember um lokastig samræmdrar opnunar almenns Evrópufarsíma innan bandalagsins (GSM) (Stjtíð. EB nr. C 329, 31. 12. 1990, bls. 9).

11. 384X0549: Tilmælum ráðsins 84/549/EBE frá 12. nóvember 1984 um að koma á samhæfingu á sviði fjarskipta (Stjtíð. EB nr. L 298, 16. 11. 1984, bls. 49).

12. 384X0550: Tilmælum ráðsins 84/550/EBE frá 12. nóvember 1984 varðandi fyrsta áfanga þess að opna aðgang að samningum á sviði almennra fjarskipta (Stjtíð. EB nr. L 298, 16. 11. 1984, bls. 51).

13. 386X0659: Tilmælum ráðsins 86/659/EBE frá 22. desember 1986 um samræmda opnun á samþættri þjónustu í stafrænum netkerfum (ISDN) innan Evrópubandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 382, 31. 12. 1986, bls. 36).

14. 387X0371: Tilmælum ráðsins 87/371/EBE frá 25. júní 1987 um samræmda opnun á almennum Evrópufarsíma í bandalaginu (Stjtíð. EB nr. L 196, 17. 7. 1987, bls. 81).

15. 390X0543: Tilmælum ráðsins 90/543/EBE frá 9. október 1990 um samræmda opnun á almennu samevrópsku boðkerfi innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 310, 9. 11. 1990, bls. 23).

16. 391X0288: Tilmælum ráðsins 91/288/EBE frá 3. júní 1991 um opnun evrópskra stafrænna þráðlausra fjarskipta (DECT) innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 144, 8. 6. 1991, bls. 47).

XII. VIÐAUKI

FRJÁLSIR FJÁRMAGNSFLUTNINGAR

Skrá sem kveðið er á um í 40. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

GERÐ SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 388L0361: Tilskipun ráðsins 88/361/EBE frá 24. júní 1988 um framkvæmd 67. greinar sáttmálans (Stjtíð. EB nr. L 178, 8. 7. 1988, bls. 5).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) EFTA-ríkin skulu tilkynna sameiginlegu EES-nefndinni um ráðstafanirnar sem um getur í 2. gr. tilskipunarinnar. Bandalagið skal tilkynna sameiginlegu EES-nefndinni um ráðstafanir sem aðildarríki þess gera. Upplýsingaskipti um slíkar ráðstafanir skulu fara fram innan sameiginlegu EES-nefndarinnar.

   b) Þegar ráðstöfunum sem um getur í 3. gr. tilskipunarinnar er beitt skulu EFTA-ríkin fylgja þeirri málsmeðferð sem sett er fram í bókun 18. Í samvinnu milli samningsaðilanna gilda hinar sameiginlegu reglur sem settar eru fram í 45. gr. samningsins.

   c) Ákvarðanir sem bandalagið kann að taka í samræmi við 2. mgr. 6. gr. tilskipunarinnar skulu ekki háðar reglum 2. kafla í VII. hluta samningsins. Bandalagið skal láta aðra samningsaðila vita um slíkar ákvarðanir. Heimilt er að viðhalda þeim takmörkunum sem lengingu aðlögunartímabila eru sett fyrir innan ramma samningsins með sömu skilmálum og innan bandalagsins.

   d) EFTA-ríkjunum er heimilt að halda áfram að beita innanlandslöggjöf er gildir um eignarrétt erlendra aðila, og/eða eignir sem eru í eigu erlendra aðila, þegar EES-samningurinn öðlast gildi en samkvæmt settum tímamörkum og innan eftirtalinna svæða:

      — Til 1. janúar 1995 á Íslandi að því er varðar skammtímafjármagnsflutningana sem um getur í II. viðauka tilskipunarinnar;

      — Til 1. janúar 1995 í Noregi að því er varðar kaup á innlendum verðbréfum og inntöku innlendra verðbréfa á erlenda fjármagnsmarkaði;

      — Til 1. janúar 1995 í Noregi og Svíþjóð og til 1. janúar 1996 í Finnlandi, Íslandi og Liechtenstein að því er varðar beinar fjárfestingar á innlendu yfirráðasvæði;

      — Til 1. janúar 1998 í Sviss að því er varðar beinar fjárfestingar í fasteignaviðskiptum í atvinnuskyni á innlendu yfirráðasvæði;

      — Til 1. janúar 1995 í Noregi, til 1. janúar 1996 í Austurríki, Finnlandi og Íslandi og fram til 1. janúar 1998 í Liechtenstein og Sviss að því er varðar fjárfestingar í fasteignum á innlendu yfirráðasvæði;

      — í Austurríki að því er varðar beinar fjárfestingar í flutningum á skipgengum vatnaleiðum, þar til sambærilegur aðgangur hefur fengist að vatnaleiðum Evrópubandalagsins.

   e) Á meðan aðlögunartímabilum stendur skulu EFTA-ríkin ekki meðhöndla nýjar fjárfestingar og fjárfestingar félaga eða ríkisborgara EB-aðildarríkja eða annarra EFTA-ríkja sem þegar eru fyrir hendi á óhagstæðari hátt en gert er samkvæmt þeirri löggjöf er gildir við undirritun samningsins, þetta gildir án þess að það hafi áhrif á rétt EFTA-ríkja til að koma á löggjöf sem er í samræmi við samninginn og sérstaklega ákvæði er varða kaup á íbúðarhúsnæði, sem notað er hluta úr ári, er samsvara í raun löggjöf sem hefur verið við lýði innan bandalagsins í samræmi við 4. mgr. 6. gr. tilskipunarinnar.

f) Tilvísunin í inngangshluta I. viðauka tilskipunarinnar til 3. mgr. 68. gr. sáttmálans telst vera til 2. mgr. 42. gr. samningsins.

g) Þrátt fyrir 40. gr. samningsins og ákvæði þessa viðauka er Íslandi heimilt að beita áfram þeim höftum sem eru í gildi við undirritun samningsins um eignarrétt erlendra aðila og/eða eignarrétt aðila sem ekki eru búsettir á Íslandi á sviði fiskveiða og fiskvinnslu.

Þessi höft skulu ekki koma í veg fyrir fjárfestingar erlendra aðila eða ríkisborgara sem eru ekki með lögheimili á Íslandi í félögum sem taka aðeins á óbeinan hátt þátt í fiskveiðum eða fiskvinnslu. Þó hafa innlend yfirvöld rétt til að skuldbinda fyrirtæki sem hafa að hluta eða að öllu leyti verið keypt af erlendum aðilum eða ríkisborgurum sem ekki eru með lögheimili á Íslandi til að losa sig við fjárfestingar í starfsemi á sviði fiskvinnslu eða í fiskiskipum.

h) Þrátt fyrir 40. gr. samningsins og ákvæði þessa viðauka er Noregi heimilt að beita áfram þeim höftum sem eru í gildi við undirritun samningsins um eignarhald erlendra aðila á fiskiskipum.

Þessi höft skulu ekki koma í veg fyrir fjárfestingar erlendra aðila í fiskvinnslu á landi eða í félögum sem tengjast fiskveiðum aðeins óbeint. Þó hafa innlend yfirvöld rétt til að skuldbinda fyrirtæki sem hafa að hluta eða að öllu leyti verið keypt af erlendum aðilum til að losa sig við fjárfestingar í fiskiskipum.

XIII. VIÐAUKI

FLUTNINGASTARFSEMI

Skrá sem kveðið er á um í 47. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM

I. Þegar gerðir sem vísað er til í þessum viðauka hafa að geyma tilvísanir í EBE-sáttmálann skulu þær, að því er þennan samning varðar,

a) hljóða, hvað eftirfarandi tilvísanir varðar, sem hér segir:

— 55. gr. EBE = 32. gr. EES
— 56. gr. EBE = 33. gr. EES
— 57. gr. EBE = 30. gr. EES
— 58. gr. EBE = 34. gr. EES

— 77. gr. EBE = 49. gr. EES
— 79. gr. EBE = 50. gr. EES
— 85. gr. EBE = 53. gr. EES
— 86. gr. EBE = 54. gr. EES
— 92. gr. EBE = 61. gr. EES
— 93. gr. EBE = 62. gr. EES
— 214. gr. EBE = 122. gr. EES

b) teljast óviðkomandi hvað eftirfarandi tilvísanir varðar:

— 75. gr. EBE
— 83. gr. EBE
— 94. gr. EBE
— 95. gr. EBE
— 99. gr. EBE
— 172. gr. EBE
— 192. gr. EBE
— 207. gr. EBE
— 209. gr. EBE

II. Að því er þennan samning varðar bætist eftirfarandi við skrárnar í A.1 í II. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 1108/70, 19. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1191/69, 1. gr. ákvörðunar 83/418/EBE, 3. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1192/69, 2. gr. reglugerðar EBE nr. 2830/77, 2. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2183/78 og 2. gr. ákvörðunar 82/529/EBE:

„— Österreichische Bundesbahnen

— Valtionrautatiet/Statsjärnvägarna

— Norges Statsbaner

— Statens Järnvägar

— Schweizerische Bundesbahnen/Chemins de fer fédéraux suisses/Ferrovie federali svizzere/Viafiers federalas svizras."

III. Þegar kveðið er á um málsmeðferð við lausn deilumála milli aðildarríkja EB í gerð sem vísað er til í þessum viðauka og deila ris milli EFTA-ríkja skulu þau skjóta deilunni undir úrskurð viðeigandi aðila á vegum EFTA sem beita sambærilegri málsmeðferð. Rísi deila milli aðildarríkis EB og EFTA-ríkis skulu hlutaðeigandi samningsaðilar skjóta deilunni undir úrskurð sameiginlegu EFTA-nefndarinnar sem beitir sambærilegri málsmeðferð.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

I. FLUTNINGAR Á LANDI

i) ALMENN MÁLEFNI

1. 370R1108: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1108/70 frá 4. júní 1970 um að koma á bókhaldsyfirliti yfir útgjöld vegna samgöngumannvirkja til flutninga á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 130, 15. 6. 1970, bls. 4), eins og henni var breytt með:

   — 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27. 3. 1972, bls. 90);

   — 373D0101(01): Ákvörðun ráðsins frá 1. janúar 1973 um aðlögun á skjölum varðandi aðild nýrra aðildarríkja að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 2, 1. 1. 1973, bls. 19);

   — 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19. 11. 1979, bls. 92);

   — 379R1384: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1384/79 frá 25. júní 1979 (Stjtíð. EB nr. L 167, 5. 7. 1979, bls. 1);

   — 381R3021: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3021/81 frá 19. október 1981 (Stjtíð. EB nr. L 302, 23. 10. 1981, bls. 8);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 161);

   — 390R3572: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3572/90 frá 4. desember 1990 um breytingu, vegna sameiningar Þýskalands, á tilteknum tilskipunum, ákvörðunum og reglugerðum er varða flutninga á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12).

   Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Eftirfarandi bætist við í II. viðauka reglugerðarinnar:

   A.1 JÁRNBRAUTIR – Aðalleiðakerfi

   Sjá II. lið kaflans um aðlögun á tilteknum sviðum

   A.2 JÁRNBRAUTIR – Leiðakerfi opin almennri umferð sem tengd eru aðalleiðakerfi (að undanskildum leiðakerfum borga)

   „*Austurríki*

   1. Montafoner Bahn AG
   2. Stubaitalbahn AG
   3. Achenseebahn AG
   4. Zillertaler Verkehrsbetriebe AG
   5. Salzburger Stadtwerke Verkehrsbetriebe (SVB)
   6. Bürmoos — Trimmelkam AG
   7. Lokalbahn Vöcklamarkt — Attersee AG
   8. Lokalbahn Gmunden — Vorchdorf AG
   9. Lokalbahn Lambach — Vorchdorf — Eggenberg AG
   10. Linzer Lokalbahn AG
   11. Lokalbahn Neumarkt — Waizenkirchen — Peuerbach AG

12. Lambach — Haag
13. Steiermärkische Landesbahnen
14. GKB Graz-Köflacher Eisenbahn und Bergbau-Ges.m.b.H
15. Raab — Sopron — Ebenfurther Eisenbahn
16. AG der Wiener Lokalbahn

Finnland

Valtionrautatiet/Statsjärnvägarna

Noregur

Norges Statsbaner

Svíþjóð Nordmark–Klarälvens Järnväg (NKLJ)

Malmö–Limhamns Järnväg (NLJ)
Växjö–Hultsfred–Västerviks Järnväg (VHVJ)
Johannesberg–Ljungaverks Järnväg (JLJ)

Sviss

1. Chemin de fer Vevey-Chexbres
2. Chemin de fer Pont-Brassus
3. Chemin de fer Orbe-Chavornay
4. Chemin de fer Régional du val-de-Travers 5. Chemin de fer du Jura
6. Chemin de fer Fribourgeois
7. Chemin de fer Martigny-Orsières
8. Berner Alpenbahn Gesellschaft; Bern–Lötschberg–Simpion
9. Bern–Neuenburg–Bahn
10. Gürbetal–Bern–Schwarzenburg–Bahn
11. Simmentalbahn, Spiez–Erlenbach–Zweisimmen
12. Sensetalbahn
13. Solothurn–Münster-Bahn
14. Emmental–Burgdorf–Thun–Bahn
15. Vereinigte Huttwil–Bahnen
16. Oensingen-Balsthal–Bahn
17. Wohlen–Meisterschwanden–Bahn
18. Sursee–Triengen-Bahn
19. Sihltal–Zürich–Uetliberg–Bahn
20. Schweizerische Südostbahn
21. Mittel–Thurgau–Bahn
22. Bodensee–Toggenburg–Bahn
23. Chemin de fer Nyon–St Cergue–Morez
24. Chemin de fer Bière-Apples–Morges
25. Chemin de fer Lausanne–Echallens–Bercher
26. Chemin de fer Yverdon–Ste Croix
27. Chemin de fer des Montagnes Neuchâteloises
28. Chemin de fer Electriques Veveysans
29. Chemin de fer Montreux–Oberland Bernois
30. Chemin de fer Aigle–Leysin
31. Chemin de fer Aigle-Sépey-Diablerets
32. Chemin de fer Aigle–Ollon–Monthey–Champéry
33. Chemin de fer Bex–Villars–Bretaye
34. Chemin de fer Martigny–Châtelard
35. Berner Oberland–Bahnen
36. Meiringen–Innertkirchen–Bahn
37. Brig–Visp–Zermatt–Bahn
38. Furka–Oberalp–Bahn
39. Biel–Täuffelen–Ins–Bahn

40. Regionalverkehr Bern–Solothurn
41. Solothurn–Niederbipp–Bahn
42. Oberaargau–Jura–Bahnen
43. Baselland–Transport
44. Waldenburgerbahn
45. Wynental–und Suhrentalbahn
46. Bremgarten–Dietikon–Bahn
47. Luzern–Stans–Engelberg–Bahn
48. Ferrovie Autolinee Regionali Ticinesi
49. Ferrovia Lugano–Ponte Tresa
50. Forchbahn
51. Frauenfeld–Wil–Bahn
52. Appenzellerbahn
53. St. Gallen–Gais–Appenzell–Altstätten–Bahn
54. Trogenerbahn; St. Gallen–Speicher–Trogen
55. Rhätische Bahn/Vlafler Retica."

B. VEGIR

„Austurríki

1. Bundesautobahnen
2. Bundesstrassen
3. Landesstrassen
4. Gemeindestrassen

Finnland

1. Päätiet/Huvudvägar
2. Muut maantiet/Övriga landsvägar
3. Paikallistiet/Bygdevägar
4. Kadut Ja kaavatiet/Gator och planlagda vägar

Ísland

1. Þjóðvegir
2. Sýsluvegir
3. Þjóðvegir í þéttbýli
4. Götur sveitarfélaga

Liechtenstein

1. Landesstrassen
2. Gemeindestrassen

Noregur

1. Riksveger
2. Fylkesveger
3. Kommunale veger

Svíþjóð

1. Motorvägar
2. Motortrafikleder
3. Övriga vägar

Sviss

1. Nationalstrassen/routes nationales/strade Nazionali
2. Kantonsstrassen/routes cantonales/strade cantonali
3. Gemeindestrassen/routes communales/strade comunali."

2. 370R2598: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2598/70 frá 18. desember 1970 um hvaða atriði skuli talin fram undir einstökum liðum á eyðublöðum fyrir bókhaldsyfirlit í I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1108/70 frá 4. júní 1970 (Stjtíð. EB nr. L 278, 23. 12. 1970, bls. 1), eins og henni var breytt með:

   — 378R2116: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2116/78 frá 7. september 1978 (Stjtíð. EB nr. L 246, 8. 9. 1978, bls. 7).

3. 371R0281: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 281/71 frá 9. febrúar 1971 um samsetningu skrár yfir skipgengar vatnaleiðir sem liggja að sjó eins og kveðið er á um í e-lið 3. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1108/70 frá 4. júní 1970 (Stjtíð. EB nr. L 33, 10. 2. 1971, bls. 11), eins og henni var breytt með:

   — 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27. 3. 1972, bls. 92);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 162).

   Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Eftirfarandi bætist við viðaukann:

   „Finnland

   – Saimaan kanava/Saima kanal
   – Saimaan vesistö/Saimens vattendrag

   Svíþjóð

   – Trollhätte kanal og Göta älv
   – Vänern
   – Södertälje kanal
   – Mälaren."

4. 369R1191: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1191/69 frá 26. júní 1969 um aðgerðir aðildarríkjanna vegna skyldna sem felast í hugtakinu opinber þjónusta í flutningum á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 156, 28. 6. 1969, bls. 1), eins og henni var breytt með:

   — 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27. 3. 1972, bls. 92);

   — 373D0101(01): Ákvörðun ráðsins frá 1. janúar 1973 um aðlögun á skjölum varðandi aðild nýrra aðildarríkja að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 2, 1. 1. 1973, bls. 19);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19. 11. 1979, bls. 90);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 161);

— 390R3572: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3572/90 frá 4. desember 1990 um breytingu, vegna sameiningar Þýskalands, á tilteknum tilskipunum, ákvörðunum og reglugerðum er varða flutninga á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12);

— 391R1893: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1893/91 frá 20. júní 1991 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1191/69 um aðgerðir aðildarríkjanna vegna skyldna sem felast í hugtakinu opinber þjónusta í flutningum á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 169, 29. 6. 1991, bls. 1).

ii) SAMGÖNGUMANNVIRKI

5. 378D0174: Ákvörðun ráðsins nr. 78/174/EBE frá 20. febrúar 1978 um tilhögun samráðs og skipan nefndar er fjalli um samgöngumannvirki (Stjtíð. EB nr. L 54, 25. 2. 1978, bls. 15).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 2. mgr. 1. gr. og 5. gr. komi orðin „þýðingarmikið fyrir samningsaðila EES-samningsins" í stað orðanna „þýðingarmikið fyrir bandalagið" og í 1. mgr. 2. gr. komi orðin „þýðingarmikil fyrir samningsaðila EES-samningsins" í stað orðanna „þýðingarmikil fyrir bandalagið".

b) Ákvæði c-liðar 2. mgr. 1. gr. gilda ekki.

Tilhögun samstarfs EFTA-ríkjanna í samræmi við 101. gr. samningsins:

Sérfræðingi frá hverju EFTA-ríkjanna er heimilt að taka þátt í verkefnum nefndarinnar um samgöngumannvirki sem lýst er þessari ákvörðun.

Framkvæmdastjórn EB skal, þegar þar að kemur, láta þátttökuaðila vita um fundardag nefndarinnar og senda viðeigandi gögn.

iii) SAMKEPPNISREGLUR

6. 360R0011: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 11/60 um afnám mismununar á flutningsgjöldum og -skilmálum í tengslum við framkvæmd 3. mgr. 79. gr. stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu (Stjtíð. EB nr. 52, 16. 8. 1960, bls. 1121/60), eins og henni var breytt og bætt var við hana með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27. 3. 1972, bls. 148);

— 384R3626: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3626/84 frá 19. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 335, 22. 12. 1984, bls. 4).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Sjá bókun 21 að því er varðar beitingu 11. – 26. gr. reglugerðar þessarar.

7. 368R1017: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1017/68 frá 19. júlí 1968 um að beita samkeppnisreglum gagnvart flutningum á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 175, 23. 7. 1968, bls. 1) ([1]).

8. 369R1629: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1629/69 frá 8. ágúst 1969 um framsetningu, efni og önnur atriði varðandi kærur á grundvelli 10. gr., umsóknir á grundvelli 12. gr. og tilkynningar á grundvelli 1. mgr. 14. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1017/68 frá 19. júlí 1968 (Stjtíð. EB nr. L 209, 21. 8. 1969, bls. 1) ([2]).

9. 369R1630: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1630/69 frá 8. ágúst 1969 um skýrslugjöf sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr. 26. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1017/68 frá 19. júlí 1968 (Stjtíð. EB nr. L 209, 21. 8. 1969, bls. 11)([2]).

10. 374R2988: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2988/74 frá 26. nóvember 1974 um fyrningarfrest við meðferð mála og hvernig beita skuli refsiaðgerðum samkvæmt reglum Efnahagsbandalags Evrópu um flutninga og samkeppni (Stjtíð. EB nr. L 319, 29. 11. 1974, bls. 1)([1]).

iv) RÍKISAÐSTOÐ

11. 370R1107: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1107/70 frá 4. júní 1970 um aðstoð vegna flutninga á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 130, 15. 6. 1970, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27. 3. 1972, bls. 148);

— 375R1473: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1473/75 frá 20. maí 1975 (Stjtíð. EB nr. L 152, 12. 6. 1975, bls. 1);

— 382R1658: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1658/82 frá 10. júní 1982 um að bæta ákvæðum um samsetta flutninga við reglugerð (EBE) nr. 1107/70 um aðstoð vegna flutninga á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 184, 29. 6. 1982, bls. 1);

— 389R1100: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1100/89 frá 27. apríl 1989 (Stjtíð. EB nr. L 116, 28. 4. 1989, bls. 24).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í 5. gr. reglugerðarinnar komi „lögbæru yfirvaldi eins og það er skilgreint í 62. gr. EES-samningsins“ í stað „framkvæmdastjórninni“.

v) LANDAMÆRAEFTIRLIT

12. 389R4060: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4060/89 frá 21. desember 1989 um afnám eftirlits á landamærum aðildarríkjanna vegna flutninga á vegum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 390, 30. 12. 1989, bls. 18).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Samkvæmt 17. gr. samningsins milli Evrópubandalagsins og Lýðveldisins Austurríkis um umflutning vara á vegum og járnbrautum (nefnt „umflutningssamningurinn“) er Austurríki heimilt að láta fara fram landamæraeftirlit til að sannreyna að farið sé eftir „eco-punktakerfinu“ sem um getur í 15. og 16. gr. umflutningssamningsins.

([1]) Einungis birt hér í upplýsingaskyni. Sjá XIV. viðauka vegna beitingar.
([2]) Einungis birt hér í upplýsingaskyni. Sjá bókun 21 vegna beitingar.

Öllum hlutaðeigandi samningsaðilum er heimilt að láta fara fram landamæraeftirlit til að sannreyna að farið sé eftir kvótafyrirkomulaginu sem um getur í 16. gr. umflutningssamningsins, og „eco-punktakerfið" leysir ekki af hólmi, og eftir kvótafyrirkomulaginu sem gert er ráð fyrir í tvíhliða samningum milli Austurríkis annars vegar og Finnlands, Noregs, Svíþjóðar og Sviss hins vegar.
Allt annað eftirlit skal fara fram í samræmi við reglugerðina.

b) Sviss er heimilt að láta fara fram landamæraeftirlit til að sannreyna leyfi sem gefin eru út samkvæmt 6. viðauka samningsins milli Evrópubandalaganna og Ríkjasambandsins Sviss um vöruflutninga á vegum og járnbrautum.
Allt annað eftirlit skal fara fram í samræmi við reglugerðina.

vi) SAMSETTIR FLUTNINGAR

13. 375L0130: Tilskipun ráðsins 75/130/EBE frá 17. febrúar 1975 um setningu sameiginlegra reglna fyrir tilteknar tegundir samsettra vöruflutninga milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. L 48, 22. 2. 1975, bls. 31), eins og henni var breytt með:

— 379L0005: Tilskipun ráðsins 79/5/EBE frá 19. desember 1978 (Stjtíð. EB nr. L 5, 9. 1. 1979, bls. 33);

— 382L0003: Tilskipun ráðsins 82/3/EBE frá 21. desember 1981 (Stjtíð. EB nr. L 5, 9. 1. 1982, bls. 12);

— 382L0603: Tilskipun ráðsins 82/603/EBE frá 28. júlí 1982 (Stjtíð. EB nr. L 247, 23. 8. 1982, bls. 6);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 5. 11. 1985, bls. 163);

— 386L0544: Tilskipun ráðsins 86/544/EBE frá 10. nóvember 1986 (Stjtíð. EB nr. L 320, 15. 11. 1986, bls. 33);

— 391L0224: Tilskipun ráðsins 91/224/EBE frá 27. mars 1991 (Stjtíð. EB nr. L 103, 23. 4. 1991, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við 3. mgr. 8. gr.:

„— Austurríki: Strassenverkehrsbeitrag

— Finnland: Moottoriajoneuvovero/Motorfordonsskatt

— Svíþjóð: Fordonsskatt."

Sviss viðheldur styrkjakerfi sínu vegna samsettra flutninga (við undirritun samningsins: Verordnung des Schweizerischen Bundesrates vom 29. Juni 1988 über die Förderung des kombinierten Verkehrs und des Transportes begleiteter Motorfahrzeuge — Ordonnance sur la promotion du traffic combiné et du transport des vehicules à moteur accompagnés, du 29 juin 1988 — Ordinanza sul promovimento del traffico combinato e del trasporto di autoveicoli accompagnati, del 29 giugno 1988) í stað þess að koma á endurgreiðslu skatta.

II. FLUTNINGAR Á VEGUM

i) TÆKNILEG SAMHÆFING OG ÖRYGGI

14. 385L0003: Tilskipun ráðsins 85/3/EBE frá 19. desember 1984 um mál, þyngd og ýmsa aðra tæknilega eiginleika tiltekinna ökutækja á vegum (Stjtíð. EB nr. L 2, 3. 1. 1985, bls. 14), eins og henni var breytt með:

— 386L0360: Tilskipun ráðsins 86/360/EBE frá 24. júlí 1986 (Stjtíð. EB nr. L 217, 5. 8. 1986, bls. 19);

— 388L0218: Tilskipun ráðsins 88/218/EBE frá 11. apríl 1988 (Stjtíð. EB nr. L 98, 15. 4. 1988, bls. 48);

— 389L0338: Tilskipun ráðsins 89/338/EBE frá 27. apríl 1989 (Stjtíð. EB nr. L 142, 25. 5. 1989, bls. 3);

— 389L0460: Tilskipun ráðsins 89/460/EBE frá 18. júlí 1989 um breytingu á tilskipun 85/3/EBE um mál, þyngd og ýmsa aðra tæknilega eiginleika tiltekinna ökutækja á vegum til að ákvarða daginn sem niðurfelling á undanþágum vegna Írlands og Breska konungsríkisins á að koma til framkvæmda (Stjtíð. EB nr. L 226, 3. 8. 1989, bls. 5);

— 389L0461: Tilskipun ráðsins 89/461/EBE frá 18. júlí 1989 um breytingu á tilskipun 85/3/EBE um mál, þyngd og ýmsa aðra tæknilega eiginleika tiltekinna ökutækja á vegum til að ákvarða hámarksmál festivagnalesta (Stjtíð. EB nr. L 226, 3. 8. 1989, bls. 7);

— 391L0060: Tilskipun ráðsins 91/60/EBE frá 4. febrúar 1991 um breytingu á tilskipun 85/3/EBE um mál, þyngd og ýmsa aðra tæknilega eiginleika tiltekinna ökutækja á vegum til að ákvarða hámarksmál eftirvagnalesta (Stjtíð. EB nr. L 37, 9. 2. 1991, bls. 37).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Austurríki er heimilt að viðhalda eigin löggjöf um leyfilegan hámarksþunga vélknúinna ökutækja og eftirvagna eins og kveðið er á um í þáttum 2.2.1 og 2.2.2 í I. viðauka tilskipunarinnar. Því gilda þau ákvæði ekki í Austurríki sem heimila notkun ökutækja (stakra eða tengdra) sem ekki eru í samræmi við innlenda löggjöf. Þessar aðstæður verða teknar sameiginlega til endurskoðunar sex mánuðum áður en samningurinn milli Evrópubandalaganna og Lýðveldisins Austurríkis um umflutning vara á vegum og járnbrautum fellur úr gildi.

Sviss er heimilt að viðhalda eigin löggjöf um leyfilegan hámarksþunga vélknúinna ökutækja og eftirvagna eins og kveðið er á um þáttum 2.2 og 2.3.3 í I. viðauka tilskipunarinnar. Því gilda þau ákvæði ekki í Sviss sem heimila notkun ökutækja (stakra eða tengdra) sem ekki eru í samræmi við innlenda löggjöf. Þessar aðstæður verða teknar sameiginlega til endurskoðunar sex mánuðum áður en samningurinn milli Evrópubandalaganna og Ríkjasambandsins Sviss um umflutning vara á vegum og járnbrautum fellur úr gildi.

Austurríki og Sviss skulu koma til framkvæmda öllum öðrum ákvæðum um mál og þyngd sem tilskipunin tekur til.

15. 386L0364: Tilskipun ráðsins 86/364/EBE frá 24. júlí 1986 varðandi sönnunargögn um samræmi ökutækja við tilskipun 85/3/EBE um mál, þyngd og ýmsa aðra tæknilega eiginleika tiltekinna ökutækja á vegum (Stjtíð. EB nr. L 221, 7. 8. 1986, bls. 48).

16. 377L0143: Tilskipun ráðsins 77/143/EBE frá 29. desember 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um prófanir á akstursháefni vélknúinna ökutækja og eftirvagna sem eru tengdir við þau (Stjtíð. EB nr. L 47, 18. 2. 1977, bls. 47), eins og henni var breytt með:

— 388L0449: Tilskipun ráðsins 88/449/EBE frá 26. júlí 1988 (Stjtíð. EB nr. L 222, 12. 8. 1988, bls. 10);

— 391L0225: Tilskipun ráðsins 91/225/EBE frá 27. mars 1991 (Stjtíð. EB nr. L 103, 23. 4. 1991, bls. 3).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Fram að 1. janúar 1998 er Sviss heimilt að viðhalda lengra hléi milli tveggja samtengdra skylduskoðana fyrir allar gerðir ökutækja sem taldar eru upp í I. viðauka við tilskipunina.

17. 389L0459: Tilskipun ráðsins 89/459/EBE frá 18. júlí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi mynsturdýpt hjólbarða í tilteknum flokkum ökutækja og eftirvagna þeirra (Stjtíð. EB nr. L 226, 3. 8. 1989, bls. 4).

ii) SKATTLAGNING

18. 368L0297: Tilskipun ráðsins 68/297/EBE frá 19. júlí 1968 um stöðlun ákvæða um tollfrjálsan innflutning á eldsneyti í eldsneytistönkum hópferða- og vöruflutningabifreiða (Stjtíð. EB nr. L 175, 23. 7. 1968, bls. 15), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27. 3. 1972, bls. 92);

— 385L0347: Tilskipun ráðsins 85/347/EBE frá 8. júlí 1985 (Stjtíð. EB nr. L 183, 16. 7. 1985, bls. 22).

iii) FÉLAGSLEG SAMHÆFING

19. 377L0796: Tilskipun ráðsins 77/796/EBE frá 12. desember 1977 um að stefnt skuli að gagnkvæmri viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi farmflytjenda og aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum, að meðtöldum ráðstöfunum sem ætlað er að hvetja þessa aðila til að neyta staðfesturéttarins (Stjtíð. EB nr. L 334, 24. 12. 1977, bls. 37), eins og henni var breytt með:

— 389L0438: Tilskipun ráðsins 89/438/EBE frá 21. júní 1989 (Stjtíð. EB nr. L 212, 22. 7. 1989, bls. 101).

20. 385R3820: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3820/85 frá 20. desember 1985 um samhæfingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum (Stjtíð. EB nr. L 370, 31. 12. 1985, bls. 1).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Ákvæði 3. gr. gilda ekki.

b) Sviss skal koma ákvæðum 5. (2. mgr.), 6. (1. mgr.), 7. (1. og 2. mgr.) og 8. (1. – 3. mgr.) gr. reglugerðarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995.

21. 385R3821: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3821/85 frá 20. desember 1985 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum (Stjtíð. EB nr. L 370, 31. 12. 1985, bls. 8), eins og henni var breytt með:

— 390R3572: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3572/90 frá 4. desember 1990 um breytingu, vegna sameiningar Þýskalands, á tilteknum tilskipunum, ákvörðunum og reglugerðum er varða flutninga á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Austurríki er heimilt fram að 1. janúar 1995, í síðasta lagi, að undanþiggja ökutæki eingöngu í flutningum innanlands frá þeirri skyldu að taka upp skráningarbúnaðinn sem lýst er í 1. mgr. 3. gr. í reglugerðinni.

b) Sviss er heimilt fram að 1. janúar 1995, í síðasta lagi, að undanþiggja áhöfn sem í eru fleiri en einn bílstjóri frá þeirri skyldu sem sett er fram í tölulið 4.3 í c-lið III. kafla í I. viðauka við reglugerðina um að framkvæma skráninguna sem kveðið er á um í tölulið 4.1 á tveimur aðskildum blöðum.

22. 376L0914: Tilskipun ráðsins 76/914/EBE frá 16. desember 1976 um lágmarksþjálfun fyrir tiltekna ökumenn sem sjá um flutninga á vegum (Stjtíð. EB nr. L 357, 29. 12. 1976, bls. 36).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Sviss skal koma ákvæðum tilskipunarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995.

23. 388L0599: Tilskipun ráðsins 88/599/EBE frá 23. nóvember 1988 um staðlaðar aðferðir við eftirlit með framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 um samhæfingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum og reglugerðar (EBE) nr. 3821/85 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum (Stjtíð. EB nr. L 325, 29.11. 1988, bls. 55).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Austurríki og Sviss skulu koma ákvæðum tilskipunarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995.

24. 389L0684: Tilskipun ráðsins 89/684/EBE frá 21. desember 1989 um starfsþjálfun tiltekinna bílstjóra ökutækja sem flytja hættulegan varning (Stjtíð. EB nr. L 398, 30. 12. 1989, bls. 33).

iv) MARKAÐSAÐGANGUR (vöruflutningar)

25. 362L2005: Fyrsta tilskipun ráðsins frá 23. júlí 1962 um setningu sameiginlegra reglna um tiltekna vöruflutninga á vegum milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. L 70, 6. 8. 1962, bls. 2005/62), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27. 3. 1972, bls. 148);

— 372L0426: Tilskipun ráðsins 72/426/EBE frá 19. desember 1972 (Stjtíð. EB nr. L 291, 28. 12. 1972, bls. 155);

— 374L0149: Tilskipun ráðsins 74/149/EBE frá 4. mars 1974 (Stjtíð. EB nr. L 84, 28. 3. 1974, bls. 8);

— 377L0158: Tilskipun ráðsins 77/158/EBE frá 14. febrúar 1977 (Stjtíð. EB nr. L 48, 19. 2. 1977, bls. 30);

— 378L0175: Tilskipun ráðsins 78/175/EBE frá 20. febrúar 1978 (Stjtíð. EB nr. L 54, 25. 2. 1978, bls. 18);

— 380L0049: Tilskipun ráðsins 80/49/EBE frá 20. desember 1979 (Stjtíð. EB nr. L 18, 24. 1. 1980, bls. 23);

— 382L0050: Tilskipun ráðsins 82/50/EBE frá 19. janúar 1982 (Stjtíð. EB nr. L 27, 4. 2. 1982, bls. 22);

— 383L0572: Tilskipun ráðsins 83/572/EBE frá 26. október 1983 (Stjtíð. EB nr. L 332, 28. 11. 1983, bls. 33);

— 384L0647: Tilskipun ráðsins 84/647/EBE frá 19. desember 1984 um notkun ökutækja sem leigð eru án ökumanna til vöruflutninga á vegum (Stjtíð. EB nr. L 335, 22. 12. 1984, bls. 72).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Ákvæði tilskipunarinnar skulu eingöngu gilda um flutninga fyrir eigin reikning.

b) Meðan samningurinn milli Evrópubandalaganna og Lýðveldisins Austurríkis um vöruflutning á vegum og járnbrautum gildir skal beiting þessarar tilskipunar ekki hafa áhrif á gagnkvæman markaðsaðgang sem um getur í 16. gr. í samningnum milli Evrópubandalaganna og Lýðveldisins Austurríkis um umflutning vara á vegum og járnbrautum og samkvæmt tvíhliða samningum milli Austurríkis annars vegar og Finnlands, Noregs, Svíþjóðar og Sviss hins vegar, nema hlutaðeigandi samningsaðilar komi sér saman um annað.

26. 376R3164: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3164/76 frá 16. desember 1976 um aðgang að markaði í vöruflutningum á vegum milli ríkja (Stjtíð. EB nr. L 357, 29. 12. 1976, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 388R1841: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1841/88 frá 21. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 163, 30. 6. 1988, bls. 1).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eingöngu 4. gr. a í reglugerðinni skal gilda samanber þó framkvæmdarráðstafanir sem kveðið er á um í 4. gr. b og samþykktar í samræmi við ákvæði samningsins.

b) Meðan samningurinn milli Evrópubandalaganna og Lýðveldisins Austurríkis um umflutning vara á vegum og járnbrautum gildir skal beiting þessarar reglugerðar ekki hafa áhrif á gagnkvæman markaðsaðgang sem um getur í 16. gr. í samningnum milli Evrópubandalaganna og Lýðveldisins Austurríkis um vöruflutning á vegum og járnbrautum og samkvæmt tvíhliða samningum milli Austurríkis annars vegar og Finnlands, Noregs, Svíþjóðar og Sviss hins vegar, nema hlutaðeigandi samningsaðilar komi sér saman um annað.

v) FLUTNINGSGJÖLD (vöruflutningar)

27. 389R4058: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4058/89 frá 21. desember 1989 um ákvörðun flutningsgjalda í vöruflutningum á vegum milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. L 390, 30. 12. 1989, bls. 1).

vi) AÐGANGUR AÐ STARFSGREININNI (vöruflutningar)

28. 374L0561: Tilskipun ráðsins 74/561/EBE frá 12. nóvember 1974 um aðgang að starfsgrein farmflytjenda á vegum í innanlands- og millilandaflutningum (Stjtíð. EB nr. L 308, 19. 11. 1974, bls. 18), eins og henni var breytt með:

— 389L0438: Tilskipun ráðsins 89/438/EBE frá 21. júní 1989 (Stjtíð. EB nr. L 212, 22. 7. 1989, bls. 101);

— 390R3572: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3572/90 frá 4. desember 1990 um breytingu, vegna sameiningar Þýskalands, á tilteknum tilskipunum, ákvörðunum og reglugerðum er

varða flutninga á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Sviss skal koma ákvæðum tilskipunarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995.

vii) LEIGÐ ÖKUTÆKI (vöruflutningar)

29. 384L0647: Tilskipun ráðsins 84/647/EBE frá 19. desember 1984 um notkun ökutækja sem leigð eru án ökumanna til vöruflutninga á vegum (Stjtíð. EB nr. L 335, 22. 12. 1984, bls. 72), eins og henni var breytt með:

— 390L0398: Tilskipun ráðsins 90/398/EBE frá 24. júlí 1990 (Stjtíð. EB nr. L 202, 31. 7. 1990, bls. 46).

viii) MARKAÐSAÐGANGUR (farþegaflutningar)

30. 366R0117: Reglugerð ráðsins nr. 117/66/EBE frá 28. júlí 1966 um setningu sameiginlegra reglna um farþegaflutninga milli landa með langferða- og áætlunarbifreiðum (Stjtíð. EB nr. L 147, 9. 8. 1966, bls. 2688/66).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ákvæði 2. mgr. 4. gr. gilda ekki.

31. 368R1016: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1016/68 frá 9. júlí 1968 um fyrirmynd að eftirlitsskjölum sem um getur í 6. og 9. gr. reglugerðar ráðsins nr. 117/66/EBE (Stjtíð. EB nr. L 173, 22. 7. 1968, bls. 8), eins og henni var breytt með:

— 382R2485: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2485/82 frá 13. september 1982 (Stjtíð. EB nr. L 265, 15. 9. 1982, bls. 5).

32. 372R0516: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 516/72 frá 28. febrúar 1972 um setningu sameiginlegra reglna um ferðir fram og til baka milli aðildarríkja með langferða- og áætlunarbifreiðum (Stjtíð. EB nr. L 67, 20. 3. 1972, bls. 13), eins og henni var breytt með:

— 378R2778: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2778/78 frá 23. nóvember 1978 (Stjtíð. EB nr. L 333, 30. 11. 1978, bls. 4).

33. 372R0517: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 517/72 frá 28. febrúar 1977 um setningu sameiginlegra reglna um reglubundna flutninga og sérstakar áætlunarferðir með langferða- og áætlunarbifreiðum milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. L 67, 20. 3. 1972, bls. 19), eins og henni var breytt með:

— 377R3022: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3022/77 frá 20. desember 1977 (Stjtíð. EB nr. L 358, 31. 12. 1977, bls. 1);

— 378R1301: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1301/78 frá 12. júní 1978 (Stjtíð. EB nr. L 158, 16. 6. 1978, bls. 1).

34. 372R1172: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1172/72 frá 26. maí 1972 þar sem mælt er fyrir um form eyðublaða sem um getur í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 517/72 og reglugerð ráðsins (EBE) nr. 516/72 (Stjtíð. EB nr. L 134, 12. 6. 1972, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 372R2778: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) 2778/72 frá 20. desember 1972 (Stjtíð. EB nr. L 292, 29. 12. 1972, bls. 22);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19. 11. 1979, bls. 92);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 162).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Við neðanmálsgrein í 1. viðauka bætist eftirfarandi:
Ísland (IS), Liechtenstein (FL), Noregur (N), Austurríki (A), Sviss (CH), Finnland (SF), Svíþjóð (S).

ix) AÐGANGUR AÐ STARFSGREININNI (farþegaflutningar)

35. 374L0562: Tilskipun ráðsins 74/562/EBE frá 12. nóvember 1974 um aðgang að starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum í innanlands- og millilandaflutningum (Stjtíð. EB nr. L 308, 19. 11. 1974, bls. 23), eins og henni var breytt með:

— 389L0438: Tilskipun ráðsins 89/438/EBE frá 21. júní 1989 (Stjtíð. EB nr. L 212, 22. 7. 1989, bls. 101).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Austurríki skal koma ákvæðum tilskipunarinnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995.

36. 390R3572: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3572/90 frá 4. desember 1990 um breytingu, vegna sameiningar Þýskalands, á tilteknum tilskipunum, ákvörðunum og reglugerðum er varða flutninga á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12).

III. FLUTNINGAR Á JÁRNBRAUTUM

i) STEFNA Í SKIPULAGSMÁLUM

37. 375D0327: Ákvörðun ráðsins 75/327/EBE frá 20. maí 1975 um endurbætur á aðstæðum járnbrautafyrirtækja og samhæfingu reglna sem gilda um fjárhagstengsl milli slíkra fyrirtækja og ríkja (Stjtíð. EB nr. L 152, 12. 6. 1975, bls. 3), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19. 11. 1979, bls. 92);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 163);

— 390R3572: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3572/90 frá 4. desember 1990 um breytingu, vegna sameiningar Þýskalands, á tilteknum tilskipunum, ákvörðunum og reglugerðum er varða flutninga á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Ákvæði 8. gr. gilda ekki.

b) Austurríki skal beita ákvæðum tilskipunar þessarar eigi síðar en 1. janúar 1995.

38. 383D0418: Ákvörðun ráðins 83/418/EBE frá 25. júlí 1983 um sjálfstæði í viðskiptum járnbrautafyrirtækja varðandi flutninga farþega og farangurs milli landa (Stjtíð. EB nr. L 237, 26. 8. 1983, bls. 32), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 165);

— 390R3572: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3572/90 frá 4. desember 1990 um breytingu, vegna sameiningar Þýskalands, á tilteknum tilskipunum, ákvörðunum og reglugerðum er varða flutninga á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12).

39. 369R1192: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1192/69 frá 26. júní 1969 um sameiginlegar reglur til stöðlunar á reikningum járnbrautafyrirtækja (Stjtíð. EB nr. L 156, 28. 6. 1969, bls. 8), eins og henni var breytt með:

— 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27. 3. 1972, bls. 90);

— 373D0101(01): Ákvörðun ráðs Evrópubandalaganna frá 1. janúar 1973 um aðlögun á skjölum varðandi aðild nýrra aðildarríkja að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 2, 1. 1. 1973, bls. 19);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19. 11. 1979, bls. 92);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 161);

— 390R3572: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3572/90 frá 4. desember 1990 um breytingu, vegna sameiningar Þýskalands, á tilteknum tilskipunum, ákvörðunum og reglugerðum er varða flutninga á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12).

40. 377R2830: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2830/77 frá 12. desember 1977 um ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að gera bókhaldskerfi og ársreikninga járnbrautafyrirtækja samanburðarhæfa (Stjtíð. EB nr. L 334, 24. 12. 1977, bls. 13), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19. 11. 1979, bls. 94);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 162);

— 390R3572: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3572/90 frá 4. desember 1990 um breytingu, vegna sameiningar Þýskalands, á tilteknum tilskipunum, ákvörðunum og reglugerðum er varða flutninga á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12).

41. 378R2183: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2183/78 frá 19. september 1978 um samræmdar kostnaðarverðsreglur fyrir járnbrautafyrirtæki (Stjtíð. EB nr. L 258, 21. 9. 1978, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19. 11. 1979, bls. 93);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 162);

— 390R3572: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3572/90 frá 4. desember 1990 um breytingu, vegna sameiningar Þýskalands, á tilteknum tilskipunum, ákvörðunum og reglugerðum er varða flutninga á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12).

ii) FLUTNINGSGJÖLD

42. 382D0529: Ákvörðun ráðsins 82/529/EBE frá 19. júlí 1982 um ákvörðun flutningsgjalda í vöruflutningum á járnbrautum milli landa (Stjtíð. EB nr. L 234, 9. 8. 1982, bls. 5), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 164);

— 390R3572: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3572/90 frá 4. desember 1990 um breytingu, vegna sameiningar Þýskalands, á tilteknum tilskipunum, ákvörðunum og reglugerðum er varða flutninga á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12).

IV. FLUTNINGAR Á SKIPGENGUM VATNALEIÐUM

i) MARKAÐSAÐGANGUR

43. 385R2919: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2919/85 frá 17. október 1985 um skilmála um aðild að samkomulagi samkvæmt endurskoðuðum samningi um siglingar á Rín að því er tekur til skipa Rínarsiglingasambandsins (Stjtíð. EB nr. L 280, 22. 10. 1985, bls. 4).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) EFTA-ríkin skulu einnig veita framkvæmdastjórninni, í samræmi við ákvæði 2. gr., þær upplýsingar sem um getur í þeirri grein og EFTA-ríkin geta sent til miðstjórnar Rínarsiglingasambandsins (CCR).

b) Ákvæði 3. gr. gilda ekki.

ii) STEFNA Í SKIPULAGSMÁLUM

44. 389R1101: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1101/89 frá 27. apríl 1989 um skipulagsumbætur í flutningum á skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 116, 28. 4. 1989, bls. 25), eins og henni var breytt með:

— 390R3572: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3572/90 frá 4. desember 1990 um breytingu, vegna sameiningar Þýskalands, á tilteknum tilskipunum, ákvörðunum og reglugerðum er varða flutninga á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Þegar framkvæmdastjórnin tekur ákvarðanir sínar svo sem um getur í 7. mgr. 6. gr., c-lið 1. mgr. 8. gr. og c-lið 3. mgr. 8. gr. skal hún taka tilhlýðilegt tillit til skoðana sem EFTA-ríkin láta í ljós á sama hátt og hún tekur tillit til skoðana EB-ríkjanna.

45. 389R1102: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1102/89 frá 27. apríl 1989 um sérstakar ráðstafanir vegna framkvæmdar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1101/89 um skipulagsumbætur í flutningum á skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 116, 28. 4. 1989, bls. 30), eins og henni var breytt með

— 389R3685: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3685/89 frá 8. desember 1989 (Stjtíð. EB nr. L 360, 9. 12. 1989, bls. 20);

— 391R0317: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 317/91 frá 8. febrúar 1991 (Stjtíð. EB nr. L 37, 9. 2. 1991, bls. 27).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Þegar framkvæmdastjórnin breytir þessari reglugerð svo sem um getur í 1. mgr. 12. gr. skal hún taka tilhlýðilegt tillit til skoðana sem EFTA-ríkin láta í ljós á sama hátt og hún tekur tillit til skoðana EB-ríkjanna.

iii) AÐGANGUR AÐ STARFSGREININNI

46. 387L0540: Tilskipun ráðsins 87/540/EBE frá 9. nóvember 1987 um aðgang að starfsgrein farmflytjenda á vatnaleiðum í innanlands- og millilandaflutningum og gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi vegna þessarar starfsgreinar (Stjtíð. EB nr. L 322, 12. 11. 1987, bls. 20).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Austurríki skal koma tilskipuninni til framkvæmda eigi síðar en 1. júlí 1994. Sviss skal koma tilskipuninni til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995.

iv) TÆKNILEG SAMHÆFING

47. 382L0714: Tilskipun ráðsins 82/714/EBE frá 4. október 1982 um tæknilegar kröfur vegna skipa á skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 301, 28. 10. 1982, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við skrána í I. viðauka:

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við skrána í viðaukanum:

„*Suomi/Finland*

Saimaan kanava/Saima kanal
Saimaan vesistö/Saimens vattendrag

Sverige

Trollhätte kanal og Göta älv
Vänern
Mälaren
Södertälje kanal
Falsterbo kanal
Sotenkanalen."

I. KAFLI

Svæði 2

„*Svíþjóð*

Trollhätte kanal og Göta älv
Vänern
Södertälje kanal
Mälaren
Falsterbo kanal
Sotenkanalen."

II. KAFLI

Svæði 3

„*Austurríki*

Dóná frá landamærum Austurríkis og Þýskalands til landamæra Austurríkis og Tékkóslóvakíu

Svíþjóð

Göta kanal
Vättern

Sviss

Rín frá Rheinfelden til landamæra Sviss og Þýskalands."

III. KAFLI

Svæði 4

„*Svíþjóð*

Allar aðrar ár, skipaskurðir og vötn sem ekki eru talin upp á svæðum 1, 2 og 3."

48. 376L0135: Tilskipun ráðsins 76/135/EBE frá 20. janúar 1976 um gagnkvæma viðurkenningu á siglingaskírteinum skipa á skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 21, 29. 1. 1976, bls. 10), eins og henni var breytt með:

— 378L1016: Tilskipun ráðsins 78/1016/EBE frá 23. nóvember 1978 (Stjtíð. EB nr. L 349, 13. 12. 1978, bls. 31).

49. 377D0527: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 77/527/EBE frá 29. júlí 1977 um gerð skrár yfir siglingaleiðir sem liggja að sjó vegna beitingar tilskipunar ráðsins 76/135/EBE (Stjtíð. EB nr. L 209, 17. 8. 1977, bls. 29), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 164).

V. FLUTNINGAR Á SJÓ

Bókun 19 gildir um tengsl við þriðju lönd í flutningum á sjó.

50. 386R4056: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4056/86 frá 22. desember 1986 sem setur nákvæmar reglur um beitingu 85. og 86. gr. sáttmálans gagnvart flutningum á sjó (Stjtíð. EB nr. L 378, 31. 12. 1986, bls. 4) ([3]).

51. 388R4260: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 4260/88 frá 16. desember 1988 um tilkynningar, kærur, umsóknir og skýrslur sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4056/86 sem setur nákvæmar reglur um beitingu 85. og 86. gr. sáttmálans gagnvart flutningum á sjó (Stjtíð. EB nr. L 376, 21. 12. 1988, bls. 1) ([4]).

52. 379R0954: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 954/79 frá 15. maí 1979 um fullgildingu aðildarríkjanna á eða aðild að samningi Sameinuðu þjóðanna um starfsreglur fyrir samsiglingakerfi (Stjtíð. EB nr. L 121, 17. 5. 1979, bls. 1)([3]).

53. 386R4055: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4055/86 frá 22. desember 1986 um beitingu meginreglunnar um frjálsa þjónustustarfsemi í flutningum á sjó milli aðildarríkja og milli aðildarríkja og landa utan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 378, 31. 12. 1986, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 390R3573: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3573/90 frá 4. desember 1990 um breytingu, vegna sameiningar Þýskalands, á reglugerð (EBE) nr. 4055/86 um beitingu meginreglunnar um frjálsa þjónustustarfsemi í flutningum á sjó milli aðildarríkja og milli aðildarríkja og landa utan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 16).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í stað 2. gr. komi: „Engar einhliða innlendar takmarkanir skulu vera á flutningi tiltekins varnings ætluðum, að hluta eða í heild, skipum sem sigla undir þjóðfána."

b) Að því er varðar 1. mgr. 5. gr. ber að líta svo á að bannað sé að gera samkomulag um farmskiptingu í væntanlegum samningum við þriðju lönd.

c) Að því er varðar framkvæmd 5., 6. og 7. gr. skal bókun 19 við EES-samninginn gilda.

54. 379L0115: Tilskipun ráðsins 79/115/EBE frá 21. desember 1978 um skipaleiðsögn úthafsleiðsögumanna í Norðursjó og á Ermarsundi (Stjtíð. EB nr. L 33, 8. 2. 1979, bls. 32).

55. 379L0116: Tilskipun ráðsins 79/116/EBE frá 21. desember 1978 um lágmarkskröfur fyrir tiltekin tankskip sem koma til eða fara frá höfnum í bandalagslöndum (Stjtíð. EB nr. L 33, 8. 2. 1979, bls. 33), eins og henni var breytt með:

— 379L1034: Tilskipun ráðsins 79/1034/EBE frá 6. desember 1979 (Stjtíð. EB nr. L 315, 11. 12. 1979, bls. 16).

56. 391R0613: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 613/91 frá 4. mars 1991 um tilfærslu skipa frá einni skipaskrá til annarrar innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 68, 15. 3. 1991, bls. 1).

([3]) Einungis birt hér í upplýsingaskyni. Sjá XIV. viðauka vegna beitingar.
([4]) Einungis birt hér í upplýsingaskyni. Sjá bókun 21 vegna beitingar.

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirtalinna gerða:

57. 386R4057: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4057/86 frá 22. desember 1986 um óréttmæta verðlagningu í flutningum á sjó (Stjtíð. EB nr. L 378, 31. 12. 1986, bls. 14).

58. 386R4058: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4058/86 frá 22. desember 1986 um samræmdar aðgerðir til að tryggja rétt til að keppa um farmflutninga í úthafssiglingum (Stjtíð. EB nr. L 378, 31. 12. 1986, bls. 21).

59. 383D0573: Ákvörðun ráðsins 83/573/EBE frá 26. október 1983 um gagnaðgerðir á sviði alþjóðlegra kaupsiglinga (Stjtíð. EB nr. L 332, 28. 11. 1983, bls. 37).

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

VI. ALMENNT FLUG

i) SAMKEPPNISREGLUR

60. 387R3975: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3975/87 frá 14. desember 1987 sem setur reglur um beitingu samkeppnisreglna gagnvart fyrirtækjum á sviði flutninga í lofti (Stjtíð. EB nr. L 374, 31. 12. 1987, bls. 1) ([5]).

61. 388R4261: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 4261/88 frá 16. desember 1988 um kærur, umsóknir og skýrslur sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3975/87 sem setur reglur um beitingu samkeppnisreglna gagnvart fyrirtækjum á sviði flutninga í lofti (Stjtíð. EB nr. L 376, 31. 12. 1988, bls. 10)([5]).

ii) MARKAÐSAÐGANGUR

62. 390R2343: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2343/90 frá 24. júlí 1990 um aðgang flugfélaga að áætlunarflugleiðum innan bandalagsins og skiptingu á sætaframboði fyrir farþega milli flugfélaga í áætlunarflugi milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. L 217, 11. 8. 1990, bls. 8).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Við skrána í II. viðauka reglugerðarinnar bætist eftirfarandi:

„Austurríki:	Vín
Finnland:	Helsinki – Vantaa
Ísland:	Keflavík
Noregur:	Osló – Fornebu/Gardemoen
Svíþjóð:	Stokkhólmur – Arlanda
Sviss:	Zürich Genf – Cointrin.“

63. 389R2299: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2299/89 frá 24. júlí 1989 um starfsreglur fyrir notkun tölvufarskráningarkerfa (Stjtíð. EB nr. L 220, 29. 7. 1989, bls. 1).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Sjá bókun 21 að því er varðar beitingu 7. og 11. – 20. gr. reglugerðarinnar.

64. 391R0294: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 294/91 frá 4. febrúar 1991 um rekstur farmflugs milli aðildarríkjanna (Stjtíð. EB nr. L 36, 8. 2. 1991, bls. 1).

([5]) Einungis birt hér í upplýsingaskyni. Sjá bókun 21 vegna beitingar.

iii) FARGJÖLD

65. 390R2342: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2342/90 frá 24. júlí 1990 um fargjöld í áætlunarflugi (Stjtíð. EB nr. L 217, 11. 8. 1990, bls. 1).

iv) TÆKNILEG SAMHÆFING OG ÖRYGGI

66. 380L1266: Tilskipun ráðsins 80/1266/EBE frá 16. desember 1980 um framtíðarsamvinnu og gagnkvæma aðstoð aðildarríkjanna við rannsóknir flugslysa (Stjtíð. EB nr. L 375, 31. 12. 1980, bls. 32).

v) TILHÖGUN SAMRÁÐS

67. 380D0050: Ákvörðun ráðsins 80/50/EBE frá 20. desember 1979 um tilhögun samráðs vegna samskipta aðildarríkjanna við ríki utan bandalagsins á sviði flutninga í lofti og vegna aðgerða í þeim málum á vegum alþjóðastofnana (Stjtíð. EB nr. L 18, 24. 1. 1980, bls. 24).

vi) FÉLAGSLEG SAMHÆFING

68. 391R0295: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 295/91 frá 4. febrúar 1991 um sameiginlegar reglur um skaðabætur til handa farþegum sem er vísað frá vegna umframskráningar í áætlunarflugi (Stjtíð. EB nr. L 36, 8. 2. 1991, bls. 5).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirtalinna gerða:

69. C/257/88/bls. 6: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar varðandi reglur um orðsendingar til framkvæmdastjórnarinnar um 4. og 5. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2671/88 frá 26. júlí 1988 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga milli fyrirtækja, ákvarðana samtaka fyrirtækja og samstilltra aðgerða varðandi sameiginlega áætlanagerð og samræmingu á framboði, skiptingu tekna og samráði um gjaldskrár í áætlunarflugi og úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum (Stjtíð. EB nr. C 257, 4. 10. 1988, bls. 6).

70. C/119/89/bls. 6: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar um beitingu a-liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2671/88 frá 26. júlí 1988 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga milli fyrirtækja, ákvarðana samtaka fyrirtækja og samstilltra aðgerða varðandi sameiginlega áætlanagerð og samræmingu á framboði, skiptingu tekna og samráði um gjaldskrár í áætlunarflugi og úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum (Stjtíð. EB nr. C 119, 13. 5. 1989, bls. 6).

71. 361Y0722(01): Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar frá 14. júní 1961 til aðildarríkjanna um beitingu reglugerðar nr. 11 um afnám mismununar á flutningsgjöldum og -skilmálum í tengslum við framkvæmd 3. mgr. 79. gr. sáttmálans (Stjtíð. EB nr. 50, 22. 7. 1961, bls. 975).

72. 485Y1231(01): Ályktun 85/C348/01 frá ráðinu og fulltrúum ríkisstjórna aðildarríkjanna sem funduðu með ráðinu til að bæta framkvæmd félagslegra reglugerða í flutningum á vegum (Stjtíð. EB nr. C 348, 31. 12. 1985, bls. 1).

73. 384X0646: Tilmæli 84/646/EBE ráðsins frá 19. desember 1984 um að efla samvinnu ríkisjárnbrautafélaga aðildarríkjanna í millilandaflutningum á farþegum og vörum (Stjtíð. EB nr. L 333, 21. 12. 1984, bls. 63).

74. 382X0922: Tilmæli 82/922/EBE framkvæmdastjórnarinnar frá 17. desember 1982 til ríkisjárnbrautafyrirtækja um skilgreiningu á hágæðaþjónustu í farþegaflutningum milli landa (Stjtíð. EB nr. L 381, 31. 12. 1982, bls. 38).

75. 371Y0119(01): Ályktun ráðsins frá 7. desember 1970 um samvinnu milli járnbrautafyrirtækja (Stjtíð. EB nr. C 5, 19. 1. 1971, bls. 1).

XIV. VIÐAUKI

SAMKEPPNI

Skrá sem kveðið er á um í 60. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM

Ef ekki er kveðið á um annað skulu ákvæði viðaukans, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

I. Hugtakið „framkvæmdastjórn“ lesist „þar til bær eftirlitsstofnun“.

II. Hugtakið „sameiginlegur markaður“ lesist „svæðið sem EES-samningurinn tekur til“.

III. Hugtakið „viðskipti milli aðildarríkja“ lesist „viðskipti milli samningsaðila“.

IV. Hugtakið „framkvæmdastjórn og yfirvöld í aðildarríkjunum“ lesist „framkvæmdastjórn EB, eftirlitsstofnun EFTA, yfirvöld aðildarríkja EB og EFTA-ríkja“.

V. Tilvísanir til greina í stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu (EBE) eða stofnsáttmála Kola- og stálbandalagsins (KSE) lesist sem tilvísanir í EES-samninginn (EES) svo sem hér segir:

85. gr. (EBE)	–	53. gr. (EES)
86. gr. (EBE)	–	54. gr. (EES)
90. gr. (EBE)	–	59. gr. (EES)
66. gr. (KSE)	–	2. gr. bókunar 25 í EES-samningnum
80. gr. (KSE)	–	3. gr. bókunar 25 í EES-samningnum.

VI. Hugtakið „reglugerð þessi“ lesist „gerð þessi“.

VII. Hugtakið „samkeppnisreglur sáttmálans“ lesist „samkeppnisreglur EES-samningsins“.

VIII. Hugtakið „háa yfirvald“ lesist „þar til bær eftirlitsstofnun“.

Með fyrirvara um reglur um eftirlit með samfylkingum, lesist hugtakið „þar til bær eftirlitsstofnun“ sem vísað er til í reglunum hér á eftir sem „þar til bær eftirlitsstofnun sem hefur umboð til að skera úr um mál í samræmi við 56. gr. EES-samningsins“.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

A. EFTIRLIT MEÐ SAMRUNA

1. 389R4064: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4064/89 frá 21. desember 1989 um eftirlit með samfylkingum fyrirtækja (Stjtíð. EB nr. L 395, 30.12. 1989, bls. 1), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 257, 21.9. 1990, bls. 13.

Ákvæði 1. – 5. gr. reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 1. mgr. 1. gr. skal klausunni „eða í samræmi við reglur sem fyrirhugaðar eru í bókun 21 við EES-samninginn“ skotið inn á eftir orðunum „með fyrirvara um 22. gr.“.

Enn fremur komi „hagsmuni bandalagsins eða EFTA“ í stað orðanna „hagsmuni bandalagsins“.

b) Í 2. mgr. 1. gr. komi „hagsmuni bandalagsins eða EFTA“ í stað orðanna „hagsmuni bandalagsins“.

Enn fremur komi „velta ... innan bandalagsins eða EFTA“ í stað orðanna „velta ... innan bandalagsins“.

Í síðustu undirgreininni komi „ríki“ í stað orðsins „aðildarríki“.

c) Ákvæði 3. mgr. 1. gr. gilda ekki.

d) Í fyrstu undirgrein 1. mgr. 2. gr. komi „framkvæmd EES-samningsins“ í stað orðanna „hins sameiginlega markaðar“.

e) Í lok 2. mgr. 2. gr. komi „framkvæmd EES-samningsins“ í stað orðanna „hins sameiginlega markaðar“.

f) Í lok 3. mgr. 2. gr. komi „framkvæmd EES-samningsins“ í stað orðanna „hins sameiginlega markaðar“.

g) Í b-lið 5. mgr. 3. gr. komi „aðildarríki EB eða EFTA-ríki“ í stað orðsins „aðildarríkis“.

h) Í 1. mgr. 4. gr. komi „hagsmuni bandalagsins eða EFTA“ í stað orðanna „hagsmuni bandalagsins“.

Enn fremur skal klausunni „í samræmi við 57. gr. EES-samningsins“, í fyrsta málslið, skotið inn á eftir orðunum „Tilkynna skal framkvæmdastjórninni“.

i) Í 1. mgr. 5. gr. komi eftirfarandi í stað síðustu undirgreinarinnar:

„Velta, innan bandalagsins eða aðildarríkis EB, skal samanstanda af tekjum af sölu vöru og þjónustu til fyrirtækja eða neytenda innan bandalagsins eða aðildarríkis EB eftir því sem við á. Sama gildir að því er varðar veltu á yfirráðasvæði EFTA-ríkjanna í heild eða í EFTA-ríki.“.

j) Í annarri undirgrein a-liðar 3. mgr. 5. gr. komi „veltu innan bandalagsins eða EFTA“ í stað orðanna „veltu innan bandalagsins“.

Enn fremur komi „íbúar innan bandalagsins eða EFTA“ í stað orðanna „íbúar innan bandalagsins“.

k) Í þriðju undirgrein a-liðar 3. mgr. 5. gr. komi „aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis“ í stað orðsins „aðildarríkis“.

l) Í síðustu setningu b-liðar 3. mgr. 5. gr. komi:

„..., skal taka til greina heildariðgjöld greidd af íbúum innan bandalagsins og af íbúum innan eins aðildarríkis EB. Hið sama skal gilda hvað varðar heildariðgjöld frá íbúum á yfirráðasvæði EFTA-ríkjanna í heild eða frá íbúum eins EFTA-ríkis“.

í stað „..., skal taka til greina heildariðgjöld greidd af íbúum innan bandalagsins og af íbúum innan eins aðildarríkis“.

B. SAMNINGAR UM EINKAKAUP OG -SÖLU

2. 383R1983: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1983/83 frá 22. júní 1983 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um einkadreifingu (Stjtíð. EB nr. L 173, 30.6. 1983, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 166).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 1. mgr. 5. gr. komi orðin „stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu“ í stað „sáttmálans“.

b) Í upphafsmálsgrein 6. gr. lesist klausan „á grundvelli 7. gr. reglugerðar nr. 19/65/EBE“ sem „annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni hinnar eftirlitsstofnunarinnar, eða ríkis innan lögsögu hennar, eða einstaklings eða lögpersónu sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta“.

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við í lok 6. gr.:

„Í slíkum tilvikum er þar til bærri eftirlitsstofnun heimilt að gefa út ákvörðun í samræmi við 6. og 8. gr. reglugerðar (EBE) nr. 17/62, eða samsvarandi ákvæði sem eru fyrirhuguð í bókun 21 við EES-samninginn, án þess að viðkomandi fyrirtækjum sé gert að tilkynna það.“

d) Ákvæði 7. gr. gilda ekki.

e) Ákvæði 10. gr. lesist:

„Gerð þessi fellur úr gildi 31. desember 1997.“

3. 383R1984: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1984/83 frá 22. júní 1983 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um einkakaup (Stjtíð. EB nr. L 173, 30.6. 1983, bls. 5), eins og hún var leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 281, 13.10. 1983, bls. 24, og eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 166);

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 1. mgr. 5. gr. komi orðin „stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu“ í stað „sáttmálans“.

b) Í upphafsmálsgrein 14. gr. lesist klausan „á grundvelli 7. gr. reglugerðar nr. 19/65/EBE“ sem „annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni hinnar eftirlitsstofnunarinnar, eða ríkis innan lögsögu hennar, eða einstaklings eða lögpersónu sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta“.

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við í lok 14. gr.:

„Í slíkum tilvikum er þar til bærri eftirlitsstofnun heimilt að gefa út ákvörðun í samræmi við 6. og 8. gr. reglugerðar (EBE) nr. 17/62, eða samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn, án þess að viðkomandi fyrirtækjum sé gert að tilkynna það.“.

d) Ákvæði 15. gr. gilda ekki.

e) Ákvæði 19. gr. lesist:

„Gerð þessi fellur úr gildi 31. desember 1997.“

4. 385R0123: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 123/85 frá 12. desember 1984 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga um sölu og viðhaldsþjónustu ökutækja (Stjtíð. EB nr. L 15, 18.1. 1985, bls. 16), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 167).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í d-lið 2. liðar 1. mgr. 5. gr. komi „aðildarríki EB eða EFTA-ríki“ í stað orðsins „aðildarríki“.

b) Ákvæði 7. gr. gilda ekki.

c) Ákvæði 8. gr. gilda ekki.

d) Ákvæði 9. gr. gilda ekki.

e) Í upphafsmálsgrein 10. gr. lesist klausan „á grundvelli 7. gr. reglugerðar nr. 19/65/EBE“ sem „annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni hinnar eftirlitsstofnunarinnar, eða ríkis innan lögsögu hennar, eða einstaklings eða lögpersónu sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta“.

f) Í 3. mgr. 10. gr. lesist orðið „aðildarríki“ sem „samningsaðilar“.

g) Eftirfarandi málsgrein bætist við í lok 10. gr.:

„Í slíkum tilvikum er þar til bærri eftirlitsstofnun heimilt að gefa út ákvörðun í samræmi við 6. og 8. gr. reglugerðar (EBE) nr. 17/62, eða samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn, án þess að viðkomandi fyrirtækjum sé gert að tilkynna það.“.

h) Ákvæði 14. gr. lesist:

„Gerð þessi gildir til 30. júní 1995.“.

C. NYTJALEYFISSAMNINGAR VEGNA EINKALEYFA

5. 384R2349: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2349/84 frá 23. júlí 1984 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum nytjaleyfissamninga vegna einkaleyfa (Stjtíð. EB nr. L 219, 16.8. 1984, bls. 15), eins og henni var breytt með:

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 166).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 1. mgr. 4. gr. lesist klausan „að því tilskildu að umræddir samningar séu tilkynntir framkvæmdastjórninni í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar nr. 27, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 1699/75, og að framkvæmdastjórnin hreyfi ekki andmælum“ sem „að því tilskildu að umræddir samningar séu tilkynntir framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar nr. 27/62, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 2526/85, og samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn, og að þar til bær eftirlitsstofnun hreyfi ekki andmælum“.

b) Í 2. mgr. 4 gr. lesist hugtakið „framkvæmdastjórn“ sem „framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA“.

c) Ákvæði 4. mgr. 4. gr. gilda ekki.

d) Í stað annars málsliðar 5. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:
„Henni ber að andmæla undanþágu fái hún beiðni um það frá ríki sem heyrir undir lögsögu hennar innan þriggja mánaða frá því að tilkynningunni sem um getur í 1. mgr. var komið áleiðis til þessara ríkja.“.

e) Í stað annars málsliðar 6. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:
„Hafi andmælum hins vegar verið hreyft að beiðni ríkis sem heyrir undir lögsögu hennar og haldi það ríki fast við beiðni sína er einungis unnt að falla frá þeim að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu.“.

f) Eftirfarandi bætist við í lok 9. mgr. 4. gr.:

„ , eða samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn.“.

g) Ákvæði 6. gr. gilda ekki.

h) Ákvæði 7. gr. gilda ekki.

i) Ákvæði 8. gr. gilda ekki.

j) Í upphafsmálsgrein 9. gr. lesist klausan „á grundvelli 7. gr. reglugerðar nr. 19/65/EBE“ sem „annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni hinnar eftirlitsstofnunarinnar, eða ríkis innan lögsögu hennar, eða einstaklings eða lögpersónu sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta“.

k) Eftirfarandi málsgrein bætist við í lok 9. gr.:
„Í slíkum tilvikum er þar til bærri eftirlitsstofnun heimilt að gefa út ákvörðun í samræmi við 6. og 8. gr. reglugerðar (EBE) nr. 17/62, eða samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn, án þess að viðkomandi fyrirtækjum sé gert að tilkynna það.“.

l) Ákvæði 14. gr. lesist:

„Gerð þessi gildir til 31. desember 1994.“.

D. SAMNINGAR UM SÉRHÆFINGU, RANNSÓKNIR OG ÞRÓUN

6. 385R0417: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 417/85 frá 19. desember 1984 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um sérhæfingu (Stjtíð. EB nr. L 53, 22.2. 1985, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 167).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 1. mgr. 4. gr. lesist klausan „að því tilskildu að umræddir samningar séu tilkynntir framkvæmdastjórninni í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar nr. 27 og að framkvæmdastjórnin hreyfi ekki andmælum“ sem „að því tilskildu að umræddir samningar séu tilkynntir framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar nr. 27/62, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 2526/85, og samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn, og að þar til bær eftirlitsstofnun hreyfi ekki andmælum“.

b) Í 2. mgr. 4. gr. lesist hugtakið „framkvæmdastjórn“ sem „framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA“.

c) Ákvæði 4. mgr. 4. gr. gilda ekki.

d) Í stað annars málsliðar 5. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:

„Henni ber að andmæla undanþágu fái hún beiðni um það frá ríki sem heyrir undir lögsögu hennar innan þriggja mánaða frá því að tilkynningunni sem um getur í 1. mgr. var komið áleiðis til þessara ríkja.“.

e) Í stað annars málsliðar 6. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:

„Hafi andmælum hins vegar verið hreyft að beiðni ríkis sem heyrir undir lögsögu hennar og haldi það ríki fast við beiðni sína er einungis unnt að falla frá þeim að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu.“.

f) Eftirfarandi bætist við í lok 9. mgr. 4. gr.:

„ , eða samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn.“.

g) Í upphafsmálsgrein 8. gr. lesist klausan „á grundvelli 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2821/71“ sem „annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni hinnar eftirlitsstofnunarinnar, eða ríkis innan lögsögu hennar, eða einstaklings eða lögpersónu sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta“.

h) Eftirfarandi málsgrein bætist við í lok 8. gr.:

„Í slíkum tilvikum er þar til bærri eftirlitsstofnun heimilt að gefa út ákvörðun í samræmi við 6. og 8. gr. reglugerðar (EBE) nr. 17/62, eða samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn, án þess að viðkomandi fyrirtækjum sé gert að tilkynna það.“.

i) Ákvæði 10. gr. lesist:

„Gerð þessi gildir til 31. desember 1997.“.

7. 385R0418: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 418/85 frá 19. desember 1984 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um rannsóknir og þróun (Stjtíð. EB nr. L 53, 22.2. 1985, bls. 5), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 167).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 1. mgr. 7. gr. lesist klausan „að því tilskildu að umræddir samningar séu tilkynntir framkvæmdastjórninni í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar nr. 27 og að framkvæmdastjórnin hreyfi ekki andmælum“ sem „að því tilskildu að umræddir samningar séu tilkynntir framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar nr. 27/62, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 2526/85, og samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn, og að þar til bær eftirlitsstofnun hreyfi ekki andmælum“.

b) Í 2. mgr. 7. gr. lesist hugtakið „framkvæmdastjórn“ sem „framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA“.

c) Ákvæði 4. mgr. 7. gr. gilda ekki.

d) Í stað annars málsliðar 5. mgr. 7. gr. komi eftirfarandi:

„Henni ber að andmæla undanþágu fái hún beiðni um það frá ríki sem heyrir undir lögsögu hennar innan þriggja mánaða frá því að tilkynningunni sem um getur í 1. mgr. var komið áleiðis til þessara ríkja.“.

e) Í stað annars málsliðar 6. mgr. 7. gr. komi eftirfarandi:

„Hafi andmælum hins vegar verið hreyft að beiðni ríkis sem heyrir undir lögsögu hennar og haldi það ríki fast við beiðni sína er einungis unnt að falla frá þeim að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu.“.

f) Eftirfarandi bætist við í lok 9. mgr. 7. gr.:

„ , eða samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn.“.

g) Í upphafsmálsgrein 10. gr. lesist klausan „á grundvelli 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2821/71“ sem „annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni hinnar eftirlitsstofnunarinnar, eða ríkis innan lögsögu hennar, eða einstaklings eða lögpersónu sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta“.

h) Eftirfarandi málsgrein bætist við í lok 10. gr.:

„Í slíkum tilvikum er þar til bærri eftirlitsstofnun heimilt að gefa út ákvörðun í samræmi við 6. og 8. gr. reglugerðar (EBE) nr. 17/62, eða samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn, án þess að viðkomandi fyrirtækjum sé gert að tilkynna það.“.

i) Ákvæði 11. gr. gilda ekki.

j) Ákvæði 13. gr. lesist:

„Gerð þessi gildir til 31. desember 1997.“.

E. UMBOÐSSAMNINGAR

8. 388R4087: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 4087/88 frá 30. nóvember 1988 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart flokkum umboðssamninga (Stjtíð EB nr. L 359, 28.12. 1988, bls. 46).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 1. mgr. 6. gr. lesist klausan „að því tilskildu að umræddir samningar séu tilkynntir framkvæmdastjórninni í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar nr. 27 og að framkvæmdastjórnin hreyfi ekki andmælum“ sem „að því tilskildu að umræddir samningar séu tilkynntir framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar nr. 27/62, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 2526/85, og samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn, og að þar til bær eftirlitsstofnun hreyfi ekki andmælum“.

b) Í 2. mgr. 6. gr. lesist hugtakið „framkvæmdastjórn“ sem „framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA“.

c) Ákvæði 4. mgr. 6. gr. gilda ekki.

d) Í stað annars málsliðar 5. mgr. 6. gr. komi eftirfarandi:

„Henni ber að andmæla undanþágu fái hún beiðni um það frá ríki sem heyrir undir lögsögu hennar innan þriggja mánaða frá því að tilkynningunni sem um getur í 1. mgr. var komið áleiðis til þessara ríkja.“.

e) Í stað annars málsliðar 6. mgr. 6. gr. komi eftirfarandi:

„Hafi andmælum hins vegar verið hreyft að beiðni ríkis sem heyrir undir lögsögu hennar og haldi það ríki fast við beiðni sína er einungis unnt að falla frá þeim að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu.“.

f) Eftirfarandi bætist við í lok 9. mgr. 6. gr.:

„ , eða samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn.“.

g) Í upphafsmálsgrein 8. gr. lesist klausan „á grundvelli 7. gr. reglugerðar nr. 19/65/EBE“ sem „annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni hinnar eftirlitsstofnunarinnar, eða ríkis innan lögsögu hennar, eða einstaklings eða lögpersónu sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta“.

h) Eftirfarandi málsgrein bætist við í lok 8. gr.:

„Í slíkum tilvikum er þar til bærri eftirlitsstofnun heimilt að gefa út ákvörðun í samræmi við 6. og 8. gr. reglugerðar nr. 17/62, eða samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn, án þess að viðkomandi fyrirtækjum sé gert að tilkynna það.“.

i) Í c-lið 8. gr. lesist hugtakið „aðildarríki“ sem „aðildarríki EB eða EFTA-ríki“.

j) Ákvæði 9. gr. lesist:

„Gerð þessi gildir til 31. desember 1999.“.

F. NYTJALEYFISSAMNINGAR UM KUNNÁTTU

9. 389R0556: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 556/89 frá 30. nóvember 1988 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum nytjaleyfissamninga um kunnáttu (Stjtíð. EB nr. L 61, 4.3. 1989, bls. 1).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 2. mgr. 1. gr. lesist hugtakið „EBE" sem "svæðisins sem EES-samningurinn tekur til".

b) Ákvæði 4. mgr. 1. gr. lesist:

„Að því marki sem skuldbindingarnar sem um getur í 1. – 5. lið 1. mgr. lúta að yfirráðasvæðum innan aðildarríkja EB eða EFTA-ríkjanna, þar sem sama tækniþekking nýtur nauðsynlegrar einkaleyfisverndar, gildir sú undanþága sem kveðið er á um í 1. mgr. áfram í þeim ríkjum meðan framleiðsluvaran eða vinnsluaðferðin sem heyrir undir nytjaleyfi nýtur verndar slíkra einkaleyfa í þeim ríkjum, enda standi sú vernd lengur en sem nemur þeim tíma sem tilgreindur er í 2. mgr.".

c) Í 6. og 8. tölul. 7. mgr. 1. gr. lesist hugtakið „aðildarríki" sem „aðildarríki EB eða EFTA-ríkjum".

d) Í 1. mgr. 4. gr. lesist klausan „að því tilskildu að umræddir samningar séu tilkynntir framkvæmdastjórninni í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar nr. 27 og að framkvæmdastjórnin hreyfi ekki andmælum" sem „að því tilskildu að umræddir samningar séu tilkynntir framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar nr. 27/62, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 2526/85, og samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn, og að þar til bær eftirlitsstofnun hreyfi ekki andmælum".

e) Í 3. mgr. 4. gr. lesist hugtakið „framkvæmdastjórn" sem „framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA".

f) Ákvæði 5. mgr. 4. gr. gilda ekki.

g) Í stað annars málsliðar 6. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:

„Henni ber að andmæla undanþágu fái hún beiðni um það frá ríki sem heyrir undir lögsögu hennar innan þriggja mánaða frá því að tilkynningunni sem um getur í 1. mgr. var komið áleiðis til þessara ríkja.".

h) Í stað annars málsliðar 7. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:

„Hafi andmælum hins vegar verið hreyft að beiðni ríkis sem heyrir undir lögsögu hennar og haldi það ríki fast við beiðni sína er einungis unnt að falla frá þeim að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu.".

i) Eftirfarandi bætist við í lok 10. mgr. 4. gr.:

„ , eða samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn.".

j) Í upphafsmálsgrein 7. gr. lesist klausan „á grundvelli 7. gr. reglugerðar nr. 19/65/EBE" sem „annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni hinnar eftirlitsstofnunarinnar, eða ríkis innan lögsögu hennar, eða einstaklings eða lögpersónu sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta".

k) Eftirfarandi bætist við í lok a- og b-liðar 5. tölul. í 7. gr.:

„Í slíkum tilvikum er þar til bærri eftirlitsstofnun heimilt að gefa út ákvörðun í samræmi við 6. og 8. gr. reglugerðar (EBE) nr. 17/62, eða samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn, án þess að viðkomandi fyrirtækjum sé gert að tilkynna það.".

l) Ákvæði 8. gr. gilda ekki.

m) Ákvæði 9. gr. gilda ekki.

n) Ákvæði 10. gr. gilda ekki.

o) Ákvæði 12. gr. lesist:

„Gerð þessi gildir til 31. desember 1999.“.

G. FLUTNINGAR

10. 368R1017: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1017/68 frá 19. júlí 1968 um að beita samkeppnisreglum gagnvart flutningum á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB. nr. L 175, 23.7. 1986, bls. 1).

Ákvæði 1. – 5. gr. og 7. – 9. gr. reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 2. gr. lesist upphafsmálsgreinin svo sem hér segir:

„Með fyrirvara um ákvæði 3. – 6. gr. þessarar reglugerðar, og samsvarandi ákvæði við 6. gr. sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn, skal eftirfarandi bannað enda sé það ósamrýmanlegt EES-samningnum, og engin þörf á úrskurði þar um: allir samningar milli fyrirtækja, ákvarðanir samtaka fyrirtækja og samstilltar aðgerðir sem gætu haft áhrif á viðskipti milli samningsaðila og miða að því eða hafa þær afleiðingar að koma í veg fyrir, takmarka eða raska samkeppni á svæði því sem EES-samningurinn tekur til, einkum þar sem:“ .

b) Ákvæði 2. mgr. 3. gr. gilda ekki.

c) Ákvæði 6. gr. gilda ekki.

d) Í fyrstu málsgrein 8. gr. lesist klausan „samrýmist ekki hinum sameiginlega markaði“ sem „samrýmist ekki framkvæmd EES-samningsins“.

e) Ákvæði 1. mgr. 9. gr. lesist: „Þegar í hlut eiga opinber fyrirtæki eða fyrirtæki sem aðildarríki EB eða EFTA-ríki hafa veitt sérstök réttindi eða einkarétt skulu samningsaðilar tryggja að aðgerðir gegn ákvæðum undanfarandi greina séu hvorki samþykktar né þeim viðhaldið.“.

f) Í 2. mgr. 9. gr. lesist orðið „bandalagið“ sem „samningsaðilar“.

g) Ákvæði 3. mgr. 9. gr. lesist: „Framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA skulu sjá til þess að ákvæðum þessarar greinar sé beitt og, ef þörf krefur, gera viðeigandi ráðstafanir í ríkjum innan lögsögu þeirra.“.

11. 386R4056: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4056/86 frá 22. desember 1986 sem setur nákvæmar reglur um beitingu 85. og 86. gr. sáttmálans gagnvart flutningum á sjó (Stjtíð. EB. nr. L 378, 31.12. 1986, bls. 4).

Ákvæði I. þáttar reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 2. mgr. 1. gr. lesist „hafnir innan bandalagsins“ sem „hafnir innan svæðisins sem EES-samningurinn tekur til“.

b) Ákvæði 2. mgr. 2. gr. gilda ekki.

c) Í upphafsmálsgrein 1. mgr. 7. gr. lesist hugtakið „II. þætti“ sem „II. þætti eða samsvarandi ákvæðum sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn“.

Enn fremur í lesist „4. mgr. 11. gr.“ í öðrum undirlið sem „4. mgr. 11. gr. eða samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn“.

d) Í a-lið 2. mgr. 7. gr. lesist hugtakið „II. þætti“ sem „II. þætti eða samsvarandi ákvæðum sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn“.

e) Við i-lið c-liðar í 2. mgr. 7. gr. bætast eftirfarandi lokamálsgreinar:

„Hafi samningsaðili í hyggju að hefja viðræður við þriðja land í samræmi við þessa reglugerð skal hann tilkynna það sameiginlegu EES-nefndinni.

Hvenær sem við á er samningsaðila, sem hefur málsmeðferðina, heimilt að krefjast þess að aðrir samningsaðilar taki þátt í henni.

Mótmæli einn eða fleiri samningsaðilar fyrirhugaðri aðgerð verður leitast við að finna viðunandi lausn innan sameiginlegu EES-nefndarinnar. Komist samningsaðilar ekki að samkomulagi er heimilt að gera viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á röskun á samkeppni sem kann að fylgja í kjölfarið.“.

f) Í 2. mgr. 8. gr. lesist klausan „að beiðni aðildarríkis“ sem „að beiðni aðildarríkis sem heyrir undir lögsögu hennar“.

Enn fremur lesist hugtakið „10. gr.“ sem „10. gr. eða samsvarandi ákvæðum sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn“.

g) Í 1. mgr. 9. gr. lesist „hagsmunum bandalagsins í viðskiptum og siglingum“ sem „hagsmunum samningsaðila í viðskiptum og siglingum“.

h) Við 9. gr. bætist eftirfarandi málsgrein:

„ 4. Hafi samningsaðili í hyggju að hefja viðræður við þriðja land í samræmi við þessa reglugerð skal hann tilkynna það sameiginlegu EES-nefndinni.

Hvenær sem við á er samningsaðila, sem hefur málsmeðferðina, heimilt að krefjast þess að aðrir samningsaðilar taki þátt í henni.

Mótmæli einn eða fleiri samningsaðilar fyrirhugaðri aðgerð verður leitast við að finna viðunandi lausn innan sameiginlegu EES-nefndarinnar. Komist samningsaðilar ekki að samkomulagi er heimilt að gera viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á röskun á samkeppni sem kann að fylgja í kjölfarið.“.

H. OPINBER FYRIRTÆKI

12. 388L0301: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/301/EBE frá 16. maí 1988 um samkeppni á mörkuðum fyrir notendabúnað til fjarskipta (Stjtíð. EB nr. L 131, 27.5. 1988, bls. 73).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í annarri málsgrein 2. gr. komi klausan „gildistöku EES-samningsins“ í stað „birtingu þessarar tilskipunar“.

b) Ákvæði 10. gr. gilda ekki.

c) Enn fremur gildir eftirfarandi:

Að því er EFTA-ríkin varðar er samkomulag um að öllum upplýsingum, boðskiptum, skýrslum og tilkynningum sé beint til eftirlitsstofnunar EFTA en innan bandalagsins er þeim, í samræmi við þessa tilskipun, beint til framkvæmdastjórnar EB.

Að því er varðar mismunandi aðlögunartímabil sem kveðið er á um í þessari gerð gildir almennt sex mánaða aðlögunartímabil frá gildistöku EES-samningsins.

13. 390L0388: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/388/EBE frá 28. júní 1990 um samkeppni á mörkuðum fyrir fjarskiptaþjónustu (Stjtíð. EB nr. L 192, 24.7. 1990, bls. 10).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í stað fimmtu málsgreinar 3. gr. komi eftirfarandi:

"Framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA skal innan lögsögu sinnar ganga úr skugga um að þessar fyrirætlanir séu í samræmi við EES-samninginn, áður en til framkvæmdar þeirra kemur.

b) Í annarri málsgrein 6. gr. komi klausan „samhæfðar reglur sem fram koma ... í EES-samningnum" í stað „samræmdar bandalagsreglur ... samþykktar af ráðinu".

c) Fyrsta málsgrein 10. gr. gildir ekki.

d) Enn fremur gildir eftirfarandi:

Að því er EFTA-ríkin varðar er samkomulag um að öllum upplýsingum, boðskiptum, skýrslum og tilkynningum sé beint til eftirlitsstofnunar EFTA en innan bandalagsins er þeim, í samræmi við þessa tilskipun, beint til framkvæmdastjórnar EB.

Að því er varðar mismunandi aðlögunartímabil sem kveðið er á um í þessari gerð gildir almennt sex mánaða aðlögunartímabil frá gildistöku EES-samningsins.

I. KOL OG STÁL

14. 354D7024: Ákvörðun hins háa yfirvalds nr. 24/54 frá 6. maí 1954 varðandi reglugerð um framkvæmd 1. mgr. 66. gr. sáttmálans um yfirráð í fyrirtæki (Stjtíð. KSE nr. 9, 11.5. 1954, bls. 345/54).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ákvæði 4. gr. gilda ekki.

15. 367D7025: Ákvörðun hins háa yfirvalds nr. 25/67 frá 22. júní 1967 varðandi reglugerð um framkvæmd 3. mgr. 66. gr. sáttmálans um undanþágu frá fyrirfram veittu leyfi (Stjtíð. EB nr. 154, 14. 7. 1967, bls. 11), eins og henni var breytt með:

— 378S2495: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar nr. 2495/78/KSE frá 20. október 1978 (Stjtíð. EB nr. L 300, 27.10. 1978, bls. 21).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 2. mgr. 1. gr. skal skjóta inn klausunni „og innan EFTA-ríkjanna" á eftir „... innan bandalagsins".

b) Í fyrirsögn 2. gr. lesist klausan „gildissvið sáttmálans" sem „gildissvið bókunar 25 við EES-samninginn".

c) Í fyrirsögn 3. gr. lesist klausan „gildissvið sáttmálans" sem „gildissvið bókunar 25 við EES-samninginn".

d) Ákvæði 11. gr. gilda ekki.

GERÐIR SEM FRAMKVÆMDASTJÓRN EB OG EFTIRLITSSTOFNUN EFTA SKULU TAKA TILHLÝÐILEGT TILLIT TIL

Við beitingu 53. – 60. gr. samningsins og ákvæða sem vísað er til í þessum viðauka, skulu framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA taka tilhlýðilegt tillit til meginreglna og annarra reglna sem eftirfarandi gerðir hafa að geyma:

Eftirlit með samfylkingum

16. C/203/90/bls. 5: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar um takmarkanir sem lúta að samfylkingum (Stjtíð. EB. nr. C 203, 14.8. 1990, bls. 5).

17. C/203/90/bls. 10: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar um samfylkingar- og samvinnuaðgerðir samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4064/89 frá 21. desember 1989 um eftirlit með samfylkingum fyrirtækja (Stjtíð. EB. nr. C 203, 14.8. 1990, bls. 10).

Samningar um einkakaup og -sölu

18. C/101/84/bls. 2: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar um reglugerðir framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1983/83 og (EBE) nr. 1984/83 frá 22. júní 1983 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um einkadreifingu og einkakaup (Stjtíð. EB nr. C 101, 13.4. 1984, bls. 2).

19. C/17/85/bls. 4: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar varðandi reglugerð (EBE) nr. 123/85 frá 12. desember 1984 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga um sölu og viðhaldsþjónustu ökutækja (Stjtíð. EB nr. C 17, 18.1. 1985, bls. 4).

Annað

20. 362X1224(01): Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar varðandi samninga við umboðsmenn um einkakaup og -sölu (Stjtíð. EB nr. 139, 24.12. 1962, bls. 2921/62).

21. C/75/68/bls. 3: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar varðandi samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir á sviði samvinnu milli fyrirtækja (Stjtíð. EB nr. C 75, 29.7. 1968, bls. 3), eins og henni var breytt í Stjtíð. EB nr. C 84, 28.8. 1968, bls. 14).

22. C/111/72/bls. 13: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar varðandi innflutning til bandalagsins á japönskum vörum sem falla undir gildissvið Rómarsáttmálans (Stjtíð. EB nr. C 111, 21.10. 1972, bls. 13).

23. C/1/79/bls. 2: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar frá 18. desember 1978 varðandi mat hennar á tilteknum samningum undirverktaka í tengslum við 1. mgr. 85. gr. EBE-sáttmálans (Stjtíð. EB nr. C 1, 3.1. 1979, bls. 2).

24. C/231/86/bls.2: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar varðandi minniháttar samninga sem ekki falla undir 1. mgr. 85. gr. stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu (Stjtíð. EB nr. C 231, 12.9. 1986, bls. 2).

25. C/233/91/bls. 2: Leiðbeiningar um beitingu samkeppnisreglna EBE á sviði fjarskipta (Stjtíð. EB nr. C 233, 6.9. 1991, bls. 2).

XV. VIÐAUKI

RÍKISAÐSTOÐ

Skrá sem kveðið er á um í 63. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

Opinber fyrirtæki

1. 380L0723: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/723/EBE frá 25. júní 1980 um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkjanna og opinberra fyrirtækja (Stjtíð. EB nr. L 195, 29.7. 1980, bls. 35), eins og henni var breytt með:

   — 385L0413: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/413/EBE frá 24. júlí 1985 um breytingu á tilskipun 80/723/EBE um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkjanna og opinberra fyrirtækja (Stjtíð. EB nr. L 229, 28.8. 1985, bls. 20).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Orðið „framkvæmdastjórn" lesist „þar til bær eftirlitsstofnun samkvæmt skilgreiningu 62. gr. EES-samningsins".

   b) Orðin „viðskipti milli aðildarríkja" lesist „viðskipti milli samningsaðila".

GERÐIR SEM FRAMKVÆMDASTJÓRN EB OG EFTIRLITSSTOFNUN EFTA SKULU TAKA TILHLÝÐILEGT TILLIT TIL

Við beitingu 61. – 63. gr. samningsins og ákvæða sem vísað er til í þessum viðauka skulu framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA taka tilhlýðilegt tillit til meginreglna og annarra reglna sem eftirfarandi gerðir hafa að geyma:

Kannað af framkvæmdastjórninni

Fyrri tilkynningar um áætlaða ríkisaðstoð og aðrar framkvæmdarreglur

2. C/252/80/bls. 2: Tilkynning til framkvæmdastjórnarinnar um ríkisaðstoð samkvæmt 3. mgr. 93. gr. EBE-sáttmálans; vanræksla aðildarríkjanna á að standa við skuldbindingar sínar (Stjtíð. EB nr. C 252, 30.9. 1980, bls. 2).

3. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(81) 12740 frá 2. október 1981.

4. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(89) D/5521 frá 27. apríl 1989.

5. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(87) D/5540 frá 30. apríl 1989: Málsmeðferð samkvæmt 2. mgr. 93. gr. EBE-sáttmálans – Tímamörk.

6. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(90) D/28091 frá 11. október 1990: Ríkisaðstoð – aðildarríkjunum tilkynnt um aðstoð sem hefur ekki verið andmælt af hálfu framkvæmdastjórnarinnar.

7. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(91) D/4577 frá 4. mars 1991: Orðsending til aðildarríkjanna varðandi málsmeðferð við tilkynningu á aðstoðaráætlunum og málsmeðferð sem beitt er þegar aðstoð er veitt þrátt fyrir reglur 3. mgr. 93. gr. EBE-sáttmálans.

Mat á minniháttar aðstoð

8. C/40/90/bls. 2: Tilkynning um aðstoðaráætlun vegna minniháttar aðstoðar (Stjtíð. EB nr. C 40, 20.2. 1990, bls. 2).

Eignarhlutur hins opinbera

9. Beiting 92. og 93. gr. EBE-sáttmálans gagnvart eignarhlutum hins opinbera (Fréttatilkynning EB 9-1984)

Ólögleg aðstoð

10. C/318/83/bls. 3: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um ólöglega aðstoð (Stjtíð. EB nr. C 318, 24.11. 1983, bls. 3).

Ríkisábyrgðir

11. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(89) D/4328 frá 5. apríl 1989.

12. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(89) D/12772 frá 12. október 1989.

Viðmiðanir fyrir aðstoðaráætlanir á tilteknum sviðum

Textíl- og fataiðnaður

13. Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um viðmiðanir varðandi aðstoð við textíliðnaðinn (SEC(71) 363 Endanlegt – júlí 1971).

14. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(77) D/1190 frá 4. febrúar 1977 og viðauki (Skjal. SEC(77) 317, 25.1. 1977): Um athugun á núverandi aðstæðum með tilliti til aðstoðar við textíl- og fataiðnaðinn.

Gerviefnaiðnaður

15. C/173/89/bls. 5: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um aðstoð til gerviefnaiðnaðar innan EBE (Stjtíð. EB nr. C 173, 8.7. 1989, bls. 5).

Bílaiðnaður

16. C/123/89/bls. 3: Viðmiðanir bandalagsins fyrir ríkisaðstoð við bílaiðnaðinn (Stjtíð. EB nr. C 123, 18.5. 1989, bls. 3).

17. C/81/91/bls. 4: Viðmiðanir bandalagsins fyrir ríkisaðstoð við bílaiðnaðinn (Stjtíð. EB nr. C 81, 26.3. 1991, bls. 4).

Viðmiðanir fyrir almenn kerfi vegna aðstoðar við ákveðin svæði

18. 471Y1104: Ályktun ráðsins frá 20. október 1971 um almenn kerfi vegna aðstoðar við ákveðin svæði (Stjtíð. EB nr. C 111, 4.11. 1971, bls. 1).

19. C/111/71/bls. 7: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um ályktun ráðsins frá 20. október 1971 um almenn kerfi vegna aðstoðar við ákveðin svæði (Stjtíð. EB nr. C 111, 4.11. 1971, bls. 7).

20. Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins um almenn kerfi vegna aðstoðar við ákveðin svæði (COM(75)77, endanlegt).

21. C/31/79/bls. 9: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar frá 21. desember 1978 um kerfi vegna svæðaaðstoðar (Stjtíð. EB nr. C 31, 3.2. 1979, bls. 9).

22. C/212/88/bls. 2: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um hvernig a- og c-lið 3. mgr. 92. gr. skuli beitt um aðstoð við ákveðin svæði (Stjtíð. EB nr. C 212, 12.8. 1988, bls. 2).

23. C/10/90/bls. 8: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um endurskoðun orðsendingarinnar frá 21. desember 1978 (Stjtíð. EB nr. C 10, 16.1. 1990, bls. 8).

24. C/163/90/bls. 5: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um hvernig c-lið 3. mgr. 92. gr. skuli beitt um aðstoð við ákveðin svæði (Stjtíð. EB nr. C 163, 4.7. 1990, bls. 5).

25. C/163/90/bls. 6: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar hvernig a-lið 3. mgr. 92. gr. skuli beitt um aðstoð við ákveðin svæði (Stjtíð. EB nr. C 163, 4.7. 1990, bls. 6).

Altækar viðmiðanir

Viðmiðanir bandalagsins um ríkisaðstoð til umhverfismála

26. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna S/74/30.807 frá 7. nóvember 1974.

27. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(80) D/8287 frá 7. júlí 1980.

28. Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna (Viðauki við bréfið frá 7. júlí 1980).

29. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(87) D/3795 frá 23. mars 1987.

Viðmiðanir bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunarverkefna

30. C/83/86/bls. 2: Viðmiðun bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunarverkefna (Stjtíð. EB nr. C 83, 11.4. 1986, bls. 2).

31. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(90) D/01620 frá 5. febrúar 1990.

Reglur sem beita má við almennar aðstoðaráætlanir

32. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(79) D/10478 frá 14. september 1979.

33. Eftirlit með neyðaraðstoð og aðstoð vegna endurskipulagningar (Áttunda skýrsla um stefnu í samkeppnismálum, 228. tölul.).

Reglur sem beita má í tilvikum þegar um er að ræða uppsafnaða aðstoð í ólíkum tilgangi

34. C/3/85/bls. 3: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um uppsafnaða aðstoð í ólíkum tilgangi (Stjtíð. EB nr. C 3, 5.1. 1985, bls. 3).

Aðstoð vegna atvinnu

35. Sextánda skýrsla um stefnu í samkeppnismálum, 253. tölul.

36. Tuttugasta skýrsla um stefnu í samkeppnismálum, 280. tölul.

Eftirlit með aðstoð við stáliðnaðinn

37. C/320/88/bls. 3: Viðmiðanir fyrir tiltekin svið innan stáliðnaðar sem KSE-sáttmálinn tekur ekki til (Stjtíð. EB nr. C 320, 13.12. 1988, bls. 3).

XVI. VIÐAUKI

OPINBER INNKAUP

Skrá sem kveðið er á um í 1. mgr. 65. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM

1. Um beitingu tilskipana 71/305/EBE, 89/440/EBE og 90/531/EBE, sem vísað er til í þessum viðauka, gildir eftirfarandi:

   Þar til frelsi vinnuafls til flutninga verður óheft í samræmi við 28. gr. samningsins ber samningsaðilum að tryggja:

   — frjálsan aðgang lykilstarfsmanna hjá verktökum samningsaðila sem fengið hafa opinbera verksamninga;

   — jafnan rétt til atvinnuleyfa handa verktökum samningsaðila sem fengið hafa opinbera verksamninga.

2. Þegar til þess er ætlast í gerðunum, sem vísað er til í þessum viðauka, að birtar séu opinberar auglýsingar eða gögn gildir eftirfarandi:

   a) Skrifstofa opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna skal annast birtingu auglýsinga og annarra gagna, eins og til er ætlast í gerðunum sem vísað er til í þessum viðauka, í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins og í tölvubanka með daglegum upplýsingum um tilboð.

   b) Auglýsingar frá EFTA-ríkjunum skulu sendast skrifstofu opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna á að minnsta kosti einu af tungumálum bandalagsins. Þær skulu birtar, á tungumálum bandalagsins, í S-hluta Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins og í tölvubanka með daglegum upplýsingum um tilboð. Ekki er þörf á að þýða auglýsingar EB yfir á tungumál EFTA-ríkjanna.

3. Við beitingu 3. kafla VII. hluta samningsins um eftirlit vegna þessa viðauka, telst þar til bær stofnun varðandi eftirlit með meintum brotum vera framkvæmdastjórn EB, ef meint brot er framið af samningsstofnun innan bandalagsins, en eftirlitsstofnun EFTA sé það framið af samningsstofnun í EFTA-ríki.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 371L0304: Tilskipun ráðsins 71/304/EBE frá 26. júlí 1971 um afnám hafta á rétti til að veita þjónustu á sviði opinberra verksamninga og um gerð opinberra verksamninga fyrir milligöngu umboða eða útibúa (Stjtíð. EB nr. L 185, 16.8.1971, bls. 1).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) II. viðauki við tilskipun 89/440/EBE komi í staðinn fyrir skrá yfir sérfræðistörf.

   b) Að því er Liechtenstein varðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari öðlast gildi 1. janúar 1995;

   að því er Sviss varðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari öðlast gildi 1. janúar 1994.

   meðan á aðlögunartímabilunum stendur fresta þessi ríki og aðrir samningsaðilar beitingu þessarar tilskipunar.

2. 371L0305: Tilskipun ráðsins 71/305/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra verksamninga (Stjtíð. EB nr. L 185, 16.8.1971, bls. 5), eins og henni var breytt með:

— 389L0440: Tilskipun ráðsins 89/440/EBE frá 18. júlí 1989 (Stjtíð. EB nr. L 210, 21.7.1989, bls. 1).

— 390D0380: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/380/EBE frá 13. júlí 1990 um endurskoðun og leiðréttingar á I. viðauka við tilskipun ráðsins 89/440/EBE (Stjtíð. EB nr. L 187, 19.7.1990, bls. 55).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Að því er Liechtenstein varðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari öðlast gildi 1. janúar 1995;

að því er Sviss varðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari öðlast gildi 1. janúar 1994;

meðan á aðlögunartímabilunum stendur fresta þessi ríki og aðrir samningsaðilar beitingu þessarar tilskipunar.

b) Í a-lið 4. gr. lesist „í samræmi við stofnsáttmála EBE“ sem „í samræmi við EES-samninginn“.

c) Í 1. og 3. mgr. 4. gr. a, hafi honum ekki verið komið á í Finnlandi, Liechtenstein og Sviss merkir virðisaukaskattur:

— „liikevaihtovero/omsättningsskatt“ í Finnlandi;

— „Warenumsatzsteuer“ í Liechtenstein;

— „Warenumsatzsteuer/impôt sur le chiffre d'affaires/imposta sulla cifra d'affari“ í Sviss.

d) Í 2. mgr. 4. gr. a skulu fjárhæðir viðmiðunarmarka í gjaldmiðlum EFTA-ríkja miðast við gildistöku 1. janúar 1993 og skal meginreglan vera sú að þær séu endurskoðaðar á tveggja ára fresti frá 1. janúar 1995 og birtar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

e) Eftirfarandi bætist við 24. gr.:

„í Austurríki	Firmenbuch, Gewerberegister, Mitgliederverzeichnisse der Landeskammern,
í Finnlandi	Kaupparekisteri, Handelsregistret,
á Íslandi	Firmaskrá,
í Liechtenstein	Gewerberegister,
í Noregi	Foretaksregisteret,
í Svíþjóð	Aktiebolagsregistret, Handelsregistret,
í Sviss	Handelsregister, Registre du Commerce, Registro di Commercio.“

f) Í 1. mgr. 30. gr. a komi dagsetningin 31. október 1995 í stað 31. október 1993.

g) Við I. viðauka bætist 1. viðbætir þessa viðauka.

3. 377L0062: Tilskipun ráðsins 77/62/EBE frá 21. desember 1976 um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra samninga um vörukaup (Stjtíð. EB nr. L 13, 15.1.1977, bls. 1), eins og henni var breytt með tilskipun 80/767/EBE og tilskipun 88/295/EBE, eins og henni var breytt og bætt var við hana með:

— 380L0767: Tilskipun ráðsins 80/767/EBE frá 22. júlí 1980 til að auka við og aðlaga tilskipun 77/62/EBE um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra samninga um vörukaup að því er varðar tiltekin samningsyfirvöld (Stjtíð. EB nr. L 215, 18.8.1980, bls. 1), eins og henni var breytt með tilskipun 88/295/EBE.

— 388L0295: Tilskipun ráðsins 88/295/EBE frá 22. mars 1988 um breytingu á tilskipun 77/62/EBE um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra samninga um vörukaup og afnám ákveðinna ákvæða í tilskipun 80/767/EBE (Stjtíð. EB nr. L 127, 20.5.1988, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Að því er Liechtenstein varðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari öðlast gildi 1. janúar 1995;

að því er Sviss varðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari öðlast gildi 1. janúar 1994;

meðan á aðlögunartímabilunum stendur fresta þessi ríki og aðrir samningsaðilar beitingu þessarar tilskipunar.

b) Í 2. gr. a komi tilvísun í „123. gr. EES-samningsins“ í stað „b-liðar 1. mgr. 223. gr. stofnsáttmálans.“

c) Í a-lið 1. mgr. 5. gr., hafi honum ekki verið komið á í Finnlandi, Liechtenstein og Sviss merkir virðisaukaskattur:

— „liikevaihtovero/omsättningsskatt“ í Finnlandi;

— „Warenumsatzsteuer“ í Liechtenstein;

— „Warenumsatzsteuer/impôt sur le chiffre d'affaires/imposta sulla cifra d'affari“ í Sviss.

d) Með þann skilning í huga að viðmiðunarmörk sem sett eru í evrópsku mynteiningunni (ECU) gildi einungis innan EES, falla eftirfarandi orð í c-lið 1. mgr. 5. gr. niður:

— í fyrsta málslið orðin „fjárhæð viðmiðunarmarka GATT-samkomulagsins í evrópsku gjaldmiðilseiningunni (ECU)“;

— í öðrum málslið orðin „og meðaldaggengi evrópsku gjaldmiðilseiningarinnar (ECU) reiknuðu í sérstökum dráttarréttindum (SDR)“.

e) Í c-lið 1. mgr. 5. gr. skulu fjárhæðir viðmiðunarmarka í gjaldmiðlum EFTA-ríkjanna miðast við gildistöku 1. janúar 1993.

f) Í 1. mgr. 9. gr. komi dagsetningin 1. janúar 1993 í stað 1. janúar 1989.

g) Í 4. mgr. 20. gr. lesist „innan þess frests sem tiltekinn er í 30. gr.“ sem „fyrir 1. janúar 1993“.

h) Eftirfarandi bætist við 21. gr.:

„í Austurríki	Firmenbuch, Gewerberegister, Mitgliederverzeichnisse der Landeskammern,
í Finnlandi	Kaupparekisteri, Handelsregistret,
á Íslandi	Firmaskrá,
í Liechtenstein	Gewerberegister,
í Noregi	Foretaksregisteret,
í Svíþjóð	Aktiebolagsregistret, Handelsregistret,
í Sviss	Handelsregister, Registre du Commerce, Registro di Commercio.“

i) Í b-lið 1. mgr. 29. gr. komi dagsetningin 31. október 1994 í stað 31. október 1991.

j) Við I. viðauka tilskipunar 80/767/EBE bætist 2. viðbætir þessa viðauka.

k) Við I. viðauka tilskipunar 88/295/EBE bætist 3. viðbætir þessa viðauka.

4. 390L0531: Tilskipun ráðsins 90/531/EBE frá 17. september 1990 um reglur um innkaup stofnana sem sinna vatnsveitu, orkuveitu, flutningum og fjarskiptum (Stjtíð. EB nr. L 297, 29.10.1990, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Að því er Liechtenstein varðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari öðlast gildi 1. janúar 1995;

að því er Sviss varðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari öðlast gildi 1. janúar 1994;

meðan á aðlögunartímabilunum stendur fresta þessi ríki og aðrir samningsaðilar beitingu þessarar tilskipunar.

b) Að því er Noreg varðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari öðlast gildi 1. janúar 1995 eða fyrr eftir tilkynningu frá Noregi um að farið sé að tilskipuninni. Meðan á aðlögunartímabilunum stendur fresta Noregur og aðrir samningsaðilar beitingu þessarar tilskipunar.

c) Í e-lið 1. mgr. 3. gr. komi tilvísun í „13. gr. EES-samningsins“ í stað „36. gr. sáttmálans“.

d) Í 1. mgr. 11. gr. lesist „í samræmi við ákvæði stofnsáttmálans“ sem „í samræmi við EES-samninginn“.

e) Í 1. og 6. mgr. 12. gr., hafi honum ekki verið komið á í Finnlandi, Liechtenstein og Sviss merkir virðisaukaskattur:

— „liikevaihtovero/omsättningsskatt“ í Finnlandi;

— „Warenumsatzsteuer“ í Liechtenstein;

— „Warenumsatzsteuer/impôt sur le chiffre d'affaires/imposta sulla cifra d'affari“ í Sviss.

f) Í 5. mgr. 27. gr. komi tilvísun í „62. gr. EES-samningsins“ í stað „3. mgr. 93. gr. sáttmálans“.

g) Í 29. gr. ber að skilja hugtakið „lönd utan bandalagsins“ sem „lönd önnur en lönd samningsaðila að EES-samningnum“.

h) Í 1. mgr. 29. gr. lesist hugtakið „bandalagið" sem „bandalagið, hvað varðar stofnanir bandalagsins, eða EFTA-ríkin, hvað varðar stofnanir þeirra".

i) Í 1. mgr. 29. gr. lesist hugtakið „fyrirtæki bandalagsins" sem „fyrirtæki bandalagsins, hvað varðar samninga innan bandalagsins, eða fyrirtæki í EFTA-ríkjunum, hvað varðar samninga innan EFTA ríkjanna".

j) Í 1. mgr. 29. gr. lesist orðin „bandalagsins eða aðildarríkja þess við lönd utan bandalagsins" sem „annaðhvort bandalagsins eða aðildarríkja þess að því er varðar þriðju lönd eða EFTA-ríkjanna að því er varðar þriðju lönd."

k) Í 5. mgr. 29. gr. lesist orðin „með ákvörðun ráðsins" sem „með ákvörðun ráðsins sem helgast af almennum reglum um ákvarðanir í EES-samningnum".

l) Ákvæði 6. mgr. 29. gr. lesist sem hér segir: „Að því er varðar almenn ákvæði um stofnanir í EES-samningnum skal leggja fram ársskýrslu um gang marghliða eða tvíhliða samningaviðræðna um aðgang fyrirtækja bandalagsins og EFTA að mörkuðum þriðju landa á þeim sviðum sem þessi tilskipun tekur til, um þær niðurstöður sem fengist hafa í slíkum viðræðum og um reynslu af framkvæmd samninga sem gerðir hafa verið.

Að því er varðar tilhögun ákvarðanatöku í EES-samningnum, er heimilt að breyta ákvæðum þessarar greinar í ljósi þróunar þessara mála".

m) Til þess að gera samningsstofnunum innan EES kleift að beita 2. og 3. mgr. 29. gr. skulu samningsaðilar tryggja að þeir birgjar sem hafa staðfestu á yfirráðasvæðum hvers þeirra ákvarði uppruna afurðanna í tilboðum sínum um birgðasamninga í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 802/68 frá 27. júní 1968 um sameiginlega skilgreiningu á hugtakinu „uppruni vara" (Stjtíð. EB nr. L 148, 28.6.1968, bls. 1).

n) Til þess að ná fram hámarkssamleitni skal beita 29. gr. innan ramma EES á þeim grundvelli að:

— starfsemin í 3. mgr. er með fyrirvara um gildandi frjálsræði í viðskiptum við þriðju lönd,

— samningsaðilar hafi náið samráð í samningaviðræðum sínum við þriðju lönd.

Beiting þessara reglna verður endurskoðuð sameiginlega á árinu 1996.

o) Í 30. gr. skulu fjárhæðir viðmiðunarmarka í gjaldmiðlum EFTA-ríkjanna miðast við gildistöku 1. janúar 1993. Skal meginreglan vera sú að þær séu endurskoðaðar á tveggja ára fresti frá 1. janúar 1995.

p) Við viðauka I–X bætast 4. - 13. viðbætir við þennan viðauka, eftir því sem við á.

5. 389L0665: Tilskipun ráðsins 89/665/EBE frá 21. desember 1989 um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna á reglum um meðferð kæru vegna útboðs og gerðar opinberra vörukaupa- og verksamninga (Stjtíð. EB nr. L 395, 30.12.1989, bls. 33).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Að því er Liechtenstein varðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari öðlast gildi 1. janúar 1995;

að því er Sviss varðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari öðlast gildi 1. janúar 1994;

meðan á aðlögunartímabilunum stendur fresta þessi ríki og aðrir samningsaðilar beitingu þessarar tilskipunar.

b) Í 8. mgr. 2. gr. komi tilvísun í „skilyrðin sem dómstóllinn setur vegna túlkunar 177. gr. EBE-sáttmálans" í stað „177. gr. EBE-sáttmálans". ([1])

6. 371R1182: Reglugerð (EBE/KBE) nr. 1182 frá 3. júní 1971 sem setur reglur um hvernig reikna ber tímabil, dagsetningar og fresti (Stjtíð. EB nr. L 124, 8.6.1971, bls. 1). ([2])

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Að því er Liechtenstein varðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari öðlast gildi 1. janúar 1995;

að því er Sviss varðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari öðlast gildi 1. janúar 1994;

meðan á aðlögunartímabilunum stendur fresta þessi ríki og aðrir samningsaðilar beitingu þessarar tilskipunar.

b) Skilja ber orðin „gerðir ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar" sem gerðir sem vísað er til í þessum viðauka.

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Við beitingu ákvæða þessa viðauka skulu samningsaðilar taka mið af efni eftirtalinna gerða:

7. Leiðbeiningum varðandi reglur bandalagsins um opinber innkaup (Stjtíð. EB nr. C 358, 21.12.1987, bls. 1).

8. Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar (COM(89)400 frá 27.7.1989) um byggða- og félagsleg sjónarmið (Stjtíð. EB nr. C 311 frá 12.12.1989, bls. 7).

1. VIÐBÆTIR

SKRÁR YFIR STOFNANIR OG TEGUNDIR STOFNANA SEM HEYRA UNDIR OPINBERAN RÉTT

I. Í AUSTURRÍKI:

Allar stofnanir undir eftirliti „Rechnungshof" (Ríkisendurskoðun) sem eru ekki á sviði iðnaðar eða viðskipta.

II. Í FINNLANDI:

Opinberar stofnanir og fyrirtæki, eða stofnanir og fyrirtæki undir opinberu eftirliti, sem eru ekki á sviði iðnaðar eða viðskipta.

([1]) Dæmi: Mál 61/65 Vaassen gegn Beamptenfonds Mijnbedrijf [1966] E.C.R. 261; [1966] C.M.L.R. 508: Mál 36/73 Nederlandse Spoorwegen gegn Minister van Verkeer en Waterstaat [1973] E.C.R. 1299; [1974] 2 C.M.L.R. 148; Mál 246/80 Broekmeulen gegn Huisarts Registratie Commissie [1981] E.C.R. 2311: [1982] I.C.M.L.R. 91

([2]) Í 30. gr. tilskipunar 71/305/EBE og 28. gr. tilskipunar 77/62/EBE er vísað til þessarar reglugerðar og þarf hún því að vera hluti af réttarreglunum.

III. Á ÍSLANDI:

Tegundir

Fjármálaráðuneytið

Innkaupastofnun ríkisins samkvæmt lögum nr. 63 1970 um skipan opinberra framkvæmda

Lyfjaverslun ríkisins

Samgönguráðuneytið

Póst- og símamálastofnunin

Vegagerð ríkisins

Flugmálastjórn

Menntamálaráðuneytið

Háskóli Íslands

Utanríkisráðuneytið

Félagsmálaráðuneytið

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið

Ríkisspítalar

Sveitarfélög

Reykjavíkurborg

Innkaupastofnun Reykjavíkurborgar

IV. Í LIECHTENSTEIN:

Die öffentlich-rechtlichen Verwaltungseinrichtungen auf Landes- und Gemeindeebene. (Yfirvöld, stofnanir og sjóðir fyrir landið allt og fyrir sveitarfélög sem heyra undir opinberan rétt.)

V. Í NOREGI:

Offentlige eller offentlig kontrollerte organer eller virksomheter som ikke har en industriell eller kommersiell karakter. (Opinberar stofnanir og fyrirtæki, eða stofnanir og fyrirtæki undir opinberu eftirliti, sem eru ekki á sviði iðnaðar eða viðskipta.)

Stofnanir

- Norsk Rikskringkasting (Ríkisútvarpið í Noregi)
- Norges Bank (Seðlabanki Noregs)
- Statens Lånekasse for Utdanning (Lánasjóður námsmanna)
- Statistisk Sentralbyrå (Hagstofa Noregs)
- Den Norske Stats Husbank (Húsnæðisbanki Noregs)
- Statens Innvandrar- og Flyktningeboliger
- Medisinsk Innovasjon Rikshospitalet
- Norsk Teknisk Naturvitenskapelig Forskningsråd (Konunglega norska vísinda- og rannsóknaráðið á sviði iðnaðar)

– Statens Pensjonskasse (Opinber lífeyrissjóður)

Tegundir

– Statsbedrifter i h.h.t. lov om statsbedrifter av 25. juni 1965 nr. 3 (Ríkisfyrirtæki)

– Statsbanker (Ríkisbankar)

– Universiteter og høyskoler etter lov av 16. juni 1989 nr. 77 (Háskólar)

VI. Í SVÍÞJÓÐ:

Alla icke-kommersiella organ vars upphandling står under tillsyn av riksrevisionsverket. (Allar stofnanir sem ekki eru á sviði viðskipta og heyra undir eftirlit Ríkisendurskoðunar varðandi innkaup.)

VII. Í SVISS:

Die öffentlich-rechtlichen Verwaltungseinrichtungen auf Landes-, kantonaler, Bezirks- und Gemeindeebene. (Yfirvöld, stofnanir og sjóðir fyrir landið allt, kantónur, sýslur og sveitarfélög sem heyra undir opinberan rétt.)

2. VIÐBÆTIR

AUSTURRÍKI

SKRÁ YFIR HELSTU INNKAUPASTOFNANIR

1. Bundeskanzleramt (Kanslaraembættið)
2. Bundesministerium für auswärtige Angelegenheiten (Sambandsráðuneyti sem fer með utanríkismál)
3. Bundesministerium für Gesundheit, Sport und Konsumentenschutz (Sambandsráðuneyti heilbrigðis-, íþrótta- og neytendamála)
4. Bundesministerium für Finanzen
   a) Amtswirtschaftsstelle
   b) Abteilung VI/5 (EDV-Bereich des Bundesministeriums für Finanzen und des Bundesrechenamtes)
   c) Abteilung III/1 (Beschaffung von technischen Geräten, Einrichtungen und Sachgütern für die Zollwache)

   (Sambandsráðuneyti sem fer með fjármál)
   a) Innkaupaskrifstofa
   b) Deild VI/5 (innkaup sambandsráðuneytisins sem fer með fjármál og Ríkisbókhalds á tölvubúnaði)
   c) Deild III/1 (innkaup á tækjum, búnaði og vörum fyrir tollgæsluna))
5. Bundesministerium für Umwelt, Jugend und Familie Amtswirtschaftsstelle (Innkaupaskrifstofa fyrir sambandsráðuneyti umhverfis-, æskulýðs- og fjölskyldumála)
6. Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten Abteilung Präsidium 1 (Sambandsráðuneyti á sviði viðskipta, forstöðudeild 1)

7. Bundesministerium für Inneres
   a) Abteilung I/5 (Amtswirtschaftsstelle)
   b) EDV-Zentrale (Beschaffung von EDV-Hardware)
   c) Abteilung II/3 (Beschaffung von technischen Geräten und Einrichtungen für die Bundespolizei)
   d) Abteilung I/6 (Beschaffung aller Sachgüter für die Bundespolizei, soweit sie nicht von der Abteilung II/3 beschafft werden)
   e) Abteilung IV/8 (Beschaffung von Flugzeugen)

   (Sambandsráðuneyti sem fer með innanríkismál
   a) Deild I/5 (Innkaupaskrifstofa)
   b) Tölvuinnkaupadeild (kaup á tölvum (vélbúnaði))
   c) Deild II/3 (kaup á tækjum og búnaði fyrir lögreglu sambandsríkisins)
   d) Deild I/6 (kaup á vörum (öðrum en þeim sem deild II/3 kaupir) fyrir lögregluna)
   e) Deild IV/8 (flugvélakaup))

8. Bundesministerium für Justiz
   Amtswirtschaftsstelle
   (Innkaupaskrifstofa sambandsráðuneytisins sem fer með dómsmál)

9. Bundesministerium für Landesverteidigung (Nichtkriegsmaterial ist in Anhang I, Teil II, Österreich, des GATT Übereinkommens über das öffentliche Beschaffungswesen enthalten)
   (Varnarmálaráðuneytið (varningur sem ekki tengist hernaði og getið er um í II. hluta I. viðauka vegna Austurríkis í GATT-samkomulaginu varðandi opinber innkaup))

10. Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft
    (Sambandsráðuneyti sem fer með landbúnaðarmál og málefni á sviði skógariðnaðar)

11. Bundesministerium für Arbeit und Soziales Amtswirtschaftsstelle
    (Innkaupaskrifstofa sambandsráðuneytisins sem fer með atvinnu- og félagsmál)

12. Bundesministerium für Unterricht und Kunst
    (Sambandsráðuneyti sem fer með menntamál)

13. Bundesministerium für öffentliche Wirtschaft und Verkehr
    (Sambandsráðuneyti um opinberan rekstur og samgöngur)

14. Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung
    (Sambandsráðuneyti um vísindi og rannsóknir)

15. Österreichisches Statistisches Zentralamt
    (Hagstofa Austurríkis)

16. Österreichisches Staatsdruckerei
    (Ríkisprentsmiðja Austurríkis)

17. Bundesamt für Eich- und Vermessungswesen
    (Sambandsskrifstofa sem sér um mælitækni og landmælingar)

18. Bundesversuchs- und Forschungsanstalt Arsenal (BVFA)
    (Sambandsstofnun þar sem vopn eru prófuð og athuguð (BVFA))

19. Bundesstaatliche Prothesenwerkstätten
(Gervilimaverkstæði sambandsríkisins)

20. Bundesamt für Zivilluftfahrt
(Flugmálastjórn sambandsríkisins)

21. Amt für Schiffahrt
(Siglingamálastofnun)

22. Bundesprüfanstalt für Kraftfahrzeuge
(Bifreiðaskoðun sambandsríkisins)

23. Generaldirektion für die Post- und Telegraphenverwaltung (nur Einrichtungen für das Postwesen)
(Höfuðstöðvar póst- og símamálastofnunarinnar (eingöngu póstmál))

FINNLAND

SKRÁ YFIR HELSTU INNKAUPASTOFNANIR

1. Oikeusministeriö, Justitieministeriet (Dómsmálaráðuneytið)

2. Suomen rahapaja, Myntverket i Finland (Myntslátta ríkisins)

3. Valtion painatuskeskus, Statens tryckericentral (Ríkisprentsmiðja)

4. Valtion ravitsemuskeskus, Statens måltidscentral (Ríkiseldhús)

5. Metsähallitus, Forststyrelsen (Skógariðnaðarráð)

6. Maanmittaushallitus, Lantmäteristyrelsen (Landmælingaráð)

7. Maatalouden tutkimuskeskus, Lantbrukets forskningscentral (Rannsóknastofnun landbúnaðar í Finnlandi)

8. Valtion margariinitehdas, Statens margarinfabrik (Smjörlíkisverksmiðja ríkisins)

9. Ilmailulaitos, Luftfartsverket (Flugmálaráð)

10. Ilmatieteen laitos, Meteorologiska institutet (Veðurstofa Finnlands)

11. Merenkulkuhallitus, Sjöfartstyrelsen (Siglingamálaráð)

12. Valtion teknillinen tutkimuskeskus, Statens tekniska forskningscentral (Tæknirannsóknastofnun ríkisins)

13. Valtion Hankintakeskus, Statens upphandlingscentral (Innkaupastofnun ríkisins)

14. Vesi-ja ympäristöhallitus, Vatten- och miljöstyrelsen (Vatna- og umhverfismálaráð)

15. Opetushallitus, Utbildningsstyrelsen (Menntamálaráð)

ÍSLAND

SKRÁ YFIR HELSTU INNKAUPASTOFNANIR SAMBÆRILEGAR VIÐ ÞÆR SEM FALLA UNDIR GATT-SAMKOMULAGIÐ UM OPINBER INNKAUP

Helstu innkaupastofnanir sem lög um opinber innkaup frá 18. mars 1987 og reglugerð frá 14. apríl 1988 gilda um.

LIECHTENSTEIN

SKRÁ YFIR HELSTU INNKAUPASTOFNANIR SAMBÆRILEGAR VIÐ ÞÆR SEM FALLA UNDIR GATT-SAMKOMULAGIÐ UM OPINBER INNKAUP

1. Regierung des Fürstentums Liechtenstein
2. Liechtensteinische Post-, Telefon- und Telegrafenbetriebe (PTT)

NOREGUR

SKRÁ YFIR HELSTU INNKAUPASTOFNANIR

1. Statens vegvesen (Vegagerð ríkisins)
2. Postverket (Póstmálastofnunin)
3. Rikshospitalet (Ríkissjúkrahúsið)
4. Universitetet i Oslo (Oslóarháskóli)
5. Politiet (Lögreglan)
6. Norsk Rikskringkasting (Ríkisútvarpið í Noregi)
7. Universitetet i Trondheim (Háskólinn í Þrándheimi)
8. Universitetet i Bergen (Háskólinn í Björgvin)
9. Kystdirektoratet (Strandgæslan)
10. Universitetet i Tromsø (Háskólinn í Tromsø)
11. Statens forurensingstilsyn (Mengunarvarnir ríkisins)
12. Luftfartsverket (Flugmálastjórn)
13. Forsvarsdepartementet (Varnarmálaráðuneytið)
14. Forsvarets Sanitet (Hjúkrunardeild varnarliðsins)
15. Luftforsvarets Forsyningskommando (Birgðasveit loftvarnarliðsins)
16. Hærens Forsyningskommando (Birgðasveit hersins)
17. Sjøforsvarets Forsyningskommando (Birgðasveit sjóvarnarliðsins)
18. Forsvarets Felles Materielltjeneste (Sameiginleg birgðastöð varnarliðsins)
19. Norges Statsbaner (for innkjøp av)
    - betongsviller

- bremseutstyr til rullende materiell
- reservedeler til skinnegående maskiner
- autodiesel
- person- og varebiler

(Ríkisjárnbrautir Noregs (vegna kaupa á)

- steyptum þverbitum undir járnbrautarteina
- bremsubúnaði fyrir járnbrautarvagna
- varahlutum í járnbrautarlestir
- dísilvögnum
- farþega- og flutningavögnum í járnbrautir)

SVÍÞJÓÐ

SKRÁ YFIR HELSTU INNKAUPASTOFNANIR. UNDIRDEILDIR FYRIR HÉRUÐ OG SVEITIR TILHEYRA SKRÁÐU STOFNUNUNUM

1. Försvarets materielverk (Birgðastöð varnarliðsins)
2. Vägverket (Vegagerð ríkisins)
3. Byggnadsstyrelsen (Nefnd um opinberar byggingar)
4. Postverket (Póstmálastofnun)
5. Domänverket (Skógrækt ríkisins)
6. Luftfartsverket (Flugmálastjórn)
7. Fortifikationsförvaltningen (Byggingarnefnd (varnarliðsins))
8. Skolverket (Menntamálaráð)
9. Rikspolisstyrelsen (Lögreglustjóraembættið)
10. Statskontoret (Ríkisskrifstofur)
11. Kriminalvårdsstyrelsen (Stjórn fangelsis- og skilorðsmála)
12. Sjöfartsverket (Skipa- og siglingamálastjórn)
13. Riksskatteverket (Ríkisskattanefnd)
14. Skogsstyrelsen (Stjórn skógarmála)
15. Försvarets sjukvårdsstyrelse (Hjúkrunarráð varnarliðsins)
16. Statens trafiksäkerhetsverk (Vegaeftirlit ríkisins)
17. Civilförsvarsstyrelsen (Almannavarnaráð)
18. Närings- och teknikutvecklingsverket (Iðn- og tækniþróunarnefnd)

19. Socialstyrelsen (Heilbrigðis- og félagsmálanefnd)

20. Statistiska centralbyrån (Hagstofan)

SVISS

SKRÁ YFIR HELSTU INNKAUPASTOFNANIR

1. Eidgenössische Drucksachen- und Materialzentrale
Office central fédéral des imprimés et du matériel
Ufficio centrale federale degli stampati e del materiale
(Aðalskrifstofa ríkjasambandsins fyrir prentað mál og birgðir)

2. Eidgenössische Parlaments- und Zentralbibliothek
Bibliothèque centrale du Parlement et de l'administration fédérale
Biblioteca centrale del Parlamento e dell'amministrazione federale
(Aðalbókasafn þings og stjórnvalda ríkjasambandsins)

3. Amt für Bundesbauten
Office des constructions fédérales
Ufficio delle costruzione federali
(Byggingamálaskrifstofa ríkjasambandsins)

4. Eidgenössische Technische Hochschule Zürich
Ecole polytechnique fédérale de Zurich
Politecnico federale di Zurigo
(Tækniskóli ríkjasambandsins, Zürich)

5. Eidgenössische Technische Hochschule Lausanne
Ecole polytechnique fédérale de Lausanne
Politecnico federale di Losanna
(Tækniskóli ríkjasambandsins, Lausanne)

6. Schweizerische Meteorologische Zentralanstalt
Institut suisse de météorologie
Istituto svizzero di meteorologia
(Veðurstofa Sviss)

7. Eidgenössische Anstalt für Wasserversorgung Abwasserreinigung und Gewässerschutz
Institut fédéral pour l'aménagement, l'épuration et la protection des eaux
Istituto federale per l'approvvigionamento, la depurazione e la protezione delle acque
(Stofnun ríkjasambandsins sem fer með vatnsveitu- og vatnsverndarmál)

8. Eidgenössische Forschungsanwalt für Wald, Schnee und Landschaft
Institut fédéral de recherches sur la forêt, la neige et le paysage
Istituto federale di recerca per la foresta, la neve e il paesaggio
Federal Institute for research on the forest, the snow and the landscape
(Rannsóknastofnun ríkjasambandsins um skóga, snjóa og landslag)

9. Bundesamt für Gesundheitswesen
Office fédéral de la santé publique
Ufficio federale della sanità pubblica
(Heilbrigðiseftirlit ríkjasambandsins)

10. Schweizerische Landesbibliothek
Bibliothèque nationale suisse
Biblioteca nazionale svizzera
(Landsbókasafn Sviss)

11. Bundesamt für Zivilschutz
Office fédéral de la protection civile
Ufficio federale della protezione civile
(Almannavarnir ríkjasambandsins)

12. Eidgenössische Zollverwaltung
Administration fédérale des douanes
Amministrazione federale delle dogane
(Tollgæsla ríkjasambandsins)

13. Eidgenössische Alkoholverwaltung
Régie fédérale des alcools
Regia federale degli alcool
(Stjórn ríkjasambandsins um áfengismál)

14. Münzstätte
Monnaie
Zecca
(Myntslátta)

15. Eidgenössisches Amt für Messwesen
Office fédéral de métrologie
Ufficio federale di metrologia
(Landmælingaráð ríkjasambandsins)

16. Paul Scherrer Institut
Institut Paul Scherrer
Istituto Paul Scherrer
(Stofnun Paul Scherrer)

17. Bundesamt für Landwirtschaft
Office fédéral de l'agriculture
Ufficio federale dell'agricoltura
(Skrifstofa ríkjasambandsins um landbúnaðarmál)

18. Bundesamt für Zivilluftfahrt
Office fédéral de l'aviation civile
Ufficio federale dell'aviazione civile
(Flugmálastjórn ríkjasambandsins)

19. Bundesamt für Wasserwirtschaft
Office fédéral de l'économie des eaux
Ufficio federale dell'economia delle acque
(Vatnsveita ríkjasambandsins)

20. Gruppe für Rüstungsdienste
Groupement de l'armement
Aggruppamento dell'armamento
(Vígbúnaðarnefnd)

21. Postbetriebe
Entreprise des postes
Azienda delle poste
(Póstþjónustan)

3. VIÐBÆTIR

SKRÁ YFIR STOFNANIR OG TEGUNDIR STOFNANA SEM HEYRA UNDIR OPINBERAN RÉTT

I. Í AUSTURRÍKI:

Allar stofnanir undir eftirliti „Rechnungshof" (Ríkisendurskoðun) sem eru ekki á sviði iðnaðar eða viðskipta.

II. Í FINNLANDI:

Opinberar stofnanir og fyrirtæki, eða stofnanir og fyrirtæki undir opinberu eftirliti, sem eru ekki á sviði iðnaðar eða viðskipta.

III. Á ÍSLANDI:

Tegundir

Fjármálaráðuneytið

Innkaupastofnun ríkisins samkvæmt lögum um opinber innkaup frá 18. mars 1987 og reglugerð frá 14. apríl 1988

Lyfjaverslun ríkisins

Samgönguráðuneytið

Póst- og símamálastofnunin

Vegagerð ríkisins

Flugmálastjórn

Menntamálaráðuneytið

Háskóli Íslands

Utanríkisráðuneytið

Félagsmálaráðuneytið

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið

Ríkisspítalar

Sveitarfélög

Reykjavíkurborg

Innkaupastofnun Reykjavíkurborgar

IV. Í LIECHTENSTEIN:

Die öffentlich-rechtlichen Verwaltungseinrichtungen auf Landes- und Gemeindeebene. (Yfirvöld, stofnanir og sjóðir fyrir landið allt og fyrir sveitarfélög sem heyra undir opinberan rétt.)

V. Í NOREGI:

Offentlige eller offentlig kontrollerte organer eller virksomheter som ikke har en industriell eller kommersiell karakter. (Opinberar stofnanir og fyrirtæki, eða stofnanir og fyrirtæki undir opinberu eftirliti, sem eru ekki á sviði iðnaðar eða viðskipta.)

Stofnanir

- Norsk Rikskringkasting (Ríkisútvarpið í Noregi)
- Norges Bank (Seðlabanki Noregs)
- Statens Lånekasse for Utdanning (Lánasjóður námsmanna)
- Statistisk Sentralbyrå (Hagstofan)
- Den Norske Stats Husbank (Húsnæðisbanki Noregs)
- Statens Innvandrar- og Flyktningeboliger
- Medisinsk Innovasjon Rikshospitalet
- Norsk Teknisk Naturvitenskapelig Forskningsråd (Konunglega norska vísinda- og rannsóknaráðið á sviði iðnaðar)
- Statens Pensjonskasse (Opinber lífeyrissjóður)

Tegundir

- Statsbedrifter i h.h.t. lov om statsbedrifter av 25. juni 1965 nr. 3 (Ríkisfyrirtæki)
- Statsbanker (Ríkisbankar)
- Universiteter og høyskoler etter lov av 16. juni 1989 nr. 77 (Háskólar)

VI. Í SVÍÞJÓÐ:

Alla icke-kommersiella organ vars upphandling står under tillsyn av riksrevisionsverket. (Allar stofnanir sem ekki eru á sviði viðskipta og heyra undir eftirlit Ríkisendurskoðunar varðandi innkaup.)

VII. Í SVISS:

Die öffentlich-rechtlichen Verwaltungseinrichtungen auf Landes-, kantonaler, Bezirks- und Gemeindeebene. (Yfirvöld, stofnanir og sjóðir fyrir landið allt, kantónur, sýslur og sveitarfélög sem heyra undir opinberan rétt.)

4. VIÐBÆTIR

ÖFLUN, FLUTNINGUR EÐA DREIFING DRYKKJARVATNS

AUSTURRÍKI

Stofnanir sveitarfélaga (Gemeinden) og samtaka sveitarfélaga (Gemeindeverbände) samkvæmt *Wasserversorgungsgesetze* hinna níu fylkja (Länder).

FINNLAND

Stofnanir sem sjá um að afla, flytja eða dreifa drykkjarvatni samkvæmt 1. gr. *Laki yleisistä vesija viemärilaitoksista* (982/77) frá 23. desember 1977.

ÍSLAND

Vatnsveita Reykjavíkur og vatnsveitur annarra sveitarfélaga samkvæmt lögum nr. 15 frá 1923.

LIECHTENSTEIN

Gruppenwasserversorgung Liechtensteiner Oberland.

Wasserversorgung Liechtensteiner Unterland.

NOREGUR

Stofnanir sem sjá um að afla eða dreifa vatni samkvæmt *Forskrift om Drikkevann og Vannforsyning (FOR* 1951-09-28 9576 *SO).*

SVÍÞJÓÐ

Sveitarfélög og fyrirtæki á þeirra vegum sem sjá um að afla, flytja eða dreifa drykkjarvatni samkvæmt *Lag* (1970:244) *om allmänna vatten- och avloppsanläggningar.*

SVISS

Stjórnsýsluaðilar og -fyrirtæki á einstökum svæðum sem sjá um að afla, flytja og dreifa vatni.

Slíkir stjórnsýsluaðilar og -fyrirtæki starfa eftir löggjöf sveitarfélaga eða kantóna eða sérstökum samningum sem grundvallast á þeirri löggjöf.

5. VIÐBÆTIR

FRAMLEIÐSLA, FLUTNINGUR EÐA DREIFING RAFMAGNS

AUSTURRÍKI

Stofnanir samkvæmt öðrum *Verstaatlichungsgesetz* (BGBl. 81/47, eins og þeim var síðast breytt með BGBl. 321/87) og *Elektrizitätswirtschaftsgesetz* (BGBl. 260/75, eins og þeim var breytt með BGBl. 131/79), að meðtöldum *Elektrizitätswirtschaftsgesetze* hinna níu fylkja (Länder).

FINNLAND

Stofnanir sem sjá um að framleiða, flytja eða dreifa rafmagni á grundvelli ívilnana samkvæmt 27. gr. *Sähkölaki* (319/79) frá 16. mars 1979.

ÍSLAND

Landsvirkjun samkvæmt lögum nr. 59 frá árinu 1965.
Rafmagnsveitur ríkisins samkvæmt 9. kafla orkulaga nr. 58 frá árinu 1967.
Rafmagnsveita Reykjavíkur.
Hitaveita Suðurnesja samkvæmt lögum nr. 100 frá árinu 1974.
Rafmagnsveita Vestfjarða samkvæmt lögum nr. 66 frá árinu 1976.

LIECHTENSTEIN

Liechtensteinische Kraftwerke.

NOREGUR

Stofnanir sem sjá um að framleiða, flytja eða dreifa rafmagni samkvæmt *Lov om bygging og drift av elektriske anlegg (LOV* 1969-06-19), *Lov om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom m.v., Kap. I, jf. kap. V (LOV* 1917-12-14 16, *kap. I)* eða *Vassdragsreguleringsloven (LOV* 1917-12-14 17) eða *Energiloven (LOV* 1990-06-29 50).

SVÍÞJÓÐ

Stofnanir sem sjá um að flytja eða dreifa rafmagni á grundvelli ívilnana samkvæmt *Lag* (1902:71 *s.*1) *innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar.*

SVISS

Stjórnsýsluaðilar og -fyrirtæki á einstökum svæðum sem sjá um að flytja og dreifa rafmagni og starfa á grundvelli heimilda til eignarnáms samkvæmt *Bundesgesetz vom 24. Juni 1902 betreffend die elektrischen Schwach- und Starkstromanlagen.*

Stjórnsýsluaðilar og -fyrirtæki á einstökum svæðum sem sjá um að framleiða rafmagn fyrir ofannefnda stjórnsýsluaðila og fyrirtæki samkvæmt *Bundesgesetz vom 22. Dezember 1916 über die Nutzbarmachung der Wasserkräfte* og *Bundesgesetz vom 23. Dezember 1959 über die friedliche Verwendung der Atomenergie und den Strahlenschutz.*

6. VIÐBÆTIR

FLUTNINGUR EÐA DREIFING Á GASI EÐA HITA

AUSTURRÍKI

Gas: samningsstofnanir samkvæmt *Energiewirtschaftsgesetz 1935.*

Hiti: samningsstofnanir sem sjá um að flytja eða dreifa hita með leyfi samkvæmt atvinnulögum (*Gewerbeordnung*), (BGB1. 50/74, eins og þeim var síðast breytt með BGB1. 233/80).

FINNLAND

Rafmagnsveitur sveitarfélaga (kunnalliset energialaitokset), eða samtök þeirra, eða aðrar stofnanir sem dreifa gasi eða hita á grundvelli ívilnana er sveitarfélög veita.

ÍSLAND

Hitaveita Suðurnesja samkvæmt lögum nr. 100 frá árinu 1974.
Hitaveita Reykjavíkur og hitaveitur annarra sveitarfélaga.

LIECHTENSTEIN

Liechtensteinische Gasversorgung.

NOREGUR

Stofnanir sem sjá um að flytja eða dreifa hita samkvæmt *Lov om bygging og drift av fjernvarmeanlegg* (LOV 1986-04-18 10) eða *Energiloven (LOV* 1990-06-29 50).

SVÍÞJÓÐ

Stofnanir sem sjá um að flytja eða dreifa gasi eða hita á grundvelli ívilnana samkvæmt *Lag* (1978:160) *om vissa rörledningar.*

SVISS

Stjórnsýsluaðilar og fyrirtæki á einstökum svæðum sem starfrækja leiðslukerfi samkvæmt *Bundesgesetz vom 4. Oktober 1963 über Rohrleitungsanlagen zur Beförderung flüssiger oder gasförmiger Brenn- und Treibstoffe.*

7. VIÐBÆTIR

LEIT AÐ OLÍU EÐA GASI/OLÍU- EÐA GASNÁM

AUSTURRÍKI

Stofnanir samkvæmt *Berggesetz* 1975 (BGBl. 259/75, eins og þeim var síðast breytt með BGBl. 355/90).

FINNLAND

Stofnanir sem starfa á grundvelli einkaréttar samkvæmt 1. og 2. gr. *Laki oikeudesta luovuttaa valtion maaomaisuutta ja tuloatuottavia oikeuksia* (687/78).

ÍSLAND

Orkustofnun samkvæmt lögum nr. 58 frá árinu 1967.

LIECHTENSTEIN

–

NOREGUR

Samningsstofnanir sem falla undir *Petroleumsloven (LOV* 1985-03-22 11) (Lög um jarðolíu) og reglugerðir samkvæmt þessum lögum eða *Lov om undersøkelse etter og utvinning av petroleum i grunnen under norsk landområde (LOV* 1973-05-04 21).

SVÍÞJÓÐ

Stofnanir sem sjá um leit eða nám olíu eða gass á grundvelli ívilnana samkvæmt *Lag* (1974:890) *om vissa mineralfyndigheter* eða sem hafa fengið heimild samkvæmt *Lag* (1966:314) *om kontinentalsockeln.*

SVISS

Stjórnsýsluaðilar og -fyrirtæki á einstökum svæðum sem sjá um leit eða nám olíu eða gass samkvæmt ákvæðum kantóna um nýtingu jarðvegsgrunns í ábataskyni í *Verfassungen der Kantone* eða *Erdölkonkordat vom 24. September 1955 zwischen den Kantonen Zürich, Schwyz, Zug, Schaffhausen, Appenzell Innerrhoden, Appenzell Ausserhoden, St. Gallen, Argau und Thurgau* eða *Einführungsgesetzen zum Zivilgesetzbuch der Kantone* eða *Spezialgesetzgebungen der Kantone.*

8. VIÐBÆTIR

LEIT AÐ KOLUM EÐA ÖÐRU FÖSTU ELDSNEYTI/KOLA- EÐA ELDSNEYTISNÁM

AUSTURRÍKI

Stofnanir samkvæmt *Berggesetz* 1975 (BGBl. 259/75, eins og þeim var síðast breytt með BGBl. 355/90).

FINNLAND

—

ÍSLAND

Orkustofnun samkvæmt lögum nr. 58 árið 1967.

LIECHTENSTEIN

—

NOREGUR

—

SVÍÞJÓÐ

Stofnanir sem sjá um leit eða nám kola eða annars fasts eldsneytis á grundvelli ívilnana samkvæmt *Lag* (1974:890) *om vissa mineralfyndigheter* eða *Lag* (1985:620) *om vissa torvfyndigheter* eða sem fengið hafa heimild samkvæmt *Lag* (1966:314) *om kontinentalsockeln.*

SVISS

—

9. VIÐBÆTIR

SAMNINGSSTOFNANIR Á SVIÐI JÁRNBRAUTARÞJÓNUSTU

AUSTURRÍKI

Stofnanir samkvæmt *Eisenbahngesetz* 1957 (BGBl. 60/57, eins og þeim var síðast breytt með BGBl. 305/76).

FINNLAND

Valtion rautatiet, Statsjärnvägarna (Ríkisjárnbrautir).

ÍSLAND

—

LIECHTENSTEIN

—

NOREGUR

Norges Statsbaner (NSB) og stofnanir er starfa samkvæmt *Lov inneholdende særskilte bestemmelser angående anlegg av jernveie til almindelig benyttelse (LOV* 1848-08-12) eða *Lov inneholdende bestemmelser angående jernveie til almindelig afbenyttelse (LOV* 1854-09-07) eða *Lov om tillægg til jernbaneloven af 12te august 1848 og 23de april 1898.*

SVÍÞJÓÐ

Opinberar stofnanir er annast járnbrautarþjónustu í samræmi við *Förordning* (1988:1339) *om statens spåranläggningar* og *Lag* (1990:1157) *om järnvägssäkerhet.*

Opinberar stofnanir héraðsstjórna og sveitarfélaga er annast járnbrautarsamgöngur í héruðum eða sveitarfélögum samkvæmt *Lag* (1978:438) *om huvudmannaskap för viss kollektiv persontrafik.*

Einkarekstur járnbrautarþjónustu samkvæmt leyfi í *Förordning* (1988:1339) *om statens spåranläggningar* ef slík leyfi eru í samræmi við grein 2.3 í tilskipuninni.

SVISS

Schweizerische Bundesbahnen (SBB)/Chemins de Fer Fédéraux (CFF).

Öll önnur fyrirtæki samkvæmt 2. mgr. 1. gr. og 1. mgr. 2. gr. *Eisenbahngesetz vom 20. Dezember 1957.*

10. VIÐBÆTIR

SAMNINGSSTOFNANIR Á SVIÐI JÁRNBRAUTARÞJÓNUSTU Í BORGUM, SPORVAGNAÞJÓNUSTU, ÞJÓNUSTU RAFKNÚINNA STRÆTISVAGNA OG STRÆTISVAGNAÞJÓNUSTU

AUSTURRÍKI

Stofnanir samkvæmt *Eisenbahngesetz* 1957 (BGBl. 60/57, eins og þeim var síðast breytt með BGBl. 305/76) og *Kraftfahrlinengesetz* 1952 (BGBl. 84/52, eins og þeim var breytt með BGBl. 265/66).

FINNLAND

Umferðarráð sveitarfélaga (kunnalliset liikennelaitokset) eða stofnanir sem starfrækja strætisvagnaþjónustu fyrir almenning á grundvelli ívilnana sem sveitarfélög veita.

ÍSLAND

Strætisvagnar Reykjavíkur.

LIECHTENSTEIN

Liechtensteinische Post-, Telefon- und Telegrafenbetriebe (PTT).

NOREGUR

Norges Statsbaner (NSB) og stofnanir er stunda landflutninga samkvæmt *Lov inneholdende særskilte bestemmelser angående anlegg av jernveie til almindelig benyttelse (LOV* 1848-08-12) eða *Lov inneholdende bestemmelser angående jernveie til almindelig afbenyttelse (LOV* 1854-09-07) eða *Lov om tillægg til jernbaneloven af 12te august 1848 og 23de april 1898* eða *Lov om samferdsel (LOV* 1976-06-04 63) eða *lov om anlegg av taugbaner og løipestrenger (LOV* 1912-06-14 1).

SVÍÞJÓÐ

Opinberar stofnanir er starfrækja járnbrautarþjónustu í borgum eða sporvagnaþjónustu í samræmi við *Lag* (1978:438) *om huvudmannaskap för viss kollektiv persontrafik* og *Lag* (1990:1157) *om järnvägssäkerhet.*

Opinberar eða einkavæddar stofnanir er annast rekstur rafknúinna strætisvagna og strætisvagna í samræmi við *Lag* (1978:438) *om huvudmannaskap för viss kollektiv persontrafik* og *Lag* (1988:263) *om yrkestrafik.*

SVISS

Schweizerische Post-, Telefon- und Telegrafenbetriebe (PTT).

Stjórnsýsluaðilar og -fyrirtæki á einstökum svæðum sem starfrækja sporvagnaþjónustu samkvæmt 1. mgr. 2. gr. *Eisenbahngesetz vom 20. Dezember 1957.*

Stjórnsýsluaðilar og -fyrirtæki á einstökum svæðum er sjá um almenningssamgöngur og veita þjónustu samkvæmt 1. mgr. 4. gr. *Bundesgesetz vom 29. März 1950 über die Trolleybusunternehmungen.*

Stjórnsýsluaðilar og -fyrirtæki á einstökum svæðum sem annast áætlunarferðir fyrir farþega samkvæmt a-lið 1. mgr. 1. gr. og 1. mgr. 3. gr. *Postverkehrsgesetz vom 2. Oktober 1924.*

11. VIÐBÆTIR

SAMNINGSSTOFNANIR Á SVIÐI FLUGVALLA

AUSTURRÍKI

Stofnanir samkvæmt skilgreiningu í 63. – 80. gr. *Luftfahrtgesetz 1957* (BGBl. 253/57).

FINNLAND

Flugvellir sem lúta stjórn „Ilmailulaitos" samkvæmt *Ilmailulaki* (595/64).

ÍSLAND

Flugmálastjórn.

LIECHTENSTEIN

—

NOREGUR

Stofnanir sem sjá um rekstur flugvalla samkvæmt *Lov om luftfart (LOV* 1960-12-16 1).

SVÍÞJÓÐ

Flugvellir í eigu og umsjá ríkis í samræmi við *Lag* (1957:297) *om luftfart.*

Flugvellir í eigu og umsjá einkaaðila með rekstrarleyfi í samræmi við lögin, ef leyfið er miðað við skilyrði 3. mgr. 2. gr. í tilskipuninni.

SVISS

Aéroport de Bâle-Mulhouse byggður samkvæmt *Convention Franco-Suisse du 4 juillet 1949 relative à la construction et à l'exploitation de l'aéroport de Bâle-Mulhouse, à Blotzheim.*

Flugvellir reknir með leyfi samkvæmt 37. gr. *Bundesgesetz vom 21. Dezember 1948 über die Luftfahrt.*

12. VIÐBÆTIR

SAMNINGSSTOFNANIR Á SVIÐI HAFNA VIÐ SJÓ EÐA INNI Í LANDI, EÐA ANNARRA ENDASTÖÐVA

AUSTURRÍKI

Hafnir inni í landi sem eru að hluta eða að öllu leyti í eigu fylkja (Länder) og/eða sveitarfélaga (Gemeinden).

FINNLAND

Hafnir í eigu eða umsjá sveitarfélaga samkvæmt *Laki kunnallisista satamajärjestyksistä ja liikennemaksuista* (955/76).

Saimaa Canal (Saimaan kanavan hoitokunta).

ÍSLAND

Vita-og hafnamálaskrifstofan samkvæmt hafnalögum nr. 69 frá árinu 1984.

Reykjavíkurhöfn.

LIECHTENSTEIN

—

NOREGUR

Norges Statsbaner (NSB) (járnbrautarstöðvar).

Stofnanir sem starfa samkvæmt *Havneloven (LOV* 1984-06-08 51).

SVÍÞJÓÐ

Hafnir og stöðvar í eigu ríkis og/eða reknar af ríkinu í samræmi við *Lag* (1988:293) *om inrättande, utvidgning och avlysning av allmän farled och allmän hamn, Förordning* (1983:744) *om trafiken på Göta kanal, Kungörelse* (1970:664) *om trafik på Södertälje kanal, Kungörelse* (1979:665) *om trafik på Trollhätte kanal.*

SVISS

Rheinhäfen beider Basel: byggð samkvæmt *Gesetz vom 13. November 1919 betreffend Verwaltung der baselstädtischen Rheinhafenanlagen* fyrir Basel-Stadt kantónu, byggð samkvæmt *Gesetz vom 26. Oktober 1936 über die Errichtung von Hafen-, Geleise- und Strassenanlagen auf dem „Stern-enfeld", Birsfelden, und in der „Au", Muttenz* fyrir Basel-Land kantónu.

13. VIÐBÆTIR

STARFRÆKSLA FJARSKIPTANETA EÐA FJARSKIPTAÞJÓNUSTU

AUSTURRÍKI

Österreichische Post- und Telegraphenverwaltung (PTV).

FINNLAND

Stofnanir sem starfa á grundvelli einkaréttar samkvæmt 4. gr. *Teletoimintalaki* (183/87) frá 16. júlí 1990.

ÍSLAND

Póst- og símamálastofnunin samkvæmt lögum um fjarskipti nr. 73 frá árinu 1984 og lögum um stjórn og starfsemi póst- og símamála nr. 36 frá árinu 1977.

LIECHTENSTEIN

Liechtensteinische Post-, Telefon- und Telegrafenbetriebe (PTT).

NOREGUR

Stofnanir sem starfa samkvæmt *Telegrafloven (LOV* 1899-04-29).

SVÍÞJÓÐ

Einkarekstur háður leyfi er miðast við skilyrði 3. mgr. 2. gr. í tilskipuninni.

SVISS

Schweizerische Post-, Telefon- und Telegrafenbetriebe (PTT).

XVII. VIÐAUKI

HUGVERKARÉTTINDI

skrá sem kveðið er á um í 2. mgr. 65. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 387L0054: Tilskipun ráðsins 87/54/EBE frá 16. desember 1986 um vernd svæðislýsinga smárása á hálfleiðurum (Stjtíð. EB nr. L 24, 27.1.1987, bls. 36).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Í c-lið 1. mgr. 1. gr. komi tilvísun í 123. gr. EES-samningsins í stað tilvísunar í b-lið 1. mgr. 223. gr. EBE-sáttmálans.

   b) Ákvæði 6. – 8. mgr. 3. gr. gilda ekki.

   c) Í stað 5. mgr. 5. gr. komi eftirfarandi:

      „Einkaréttur til að heimila eða banna atferli, sem er nánar tilgreint b-lið 1. mgr., gildir ekki um slíkt atferli eigi það sér stað eftir að svæðislýsingin eða hálfleiðaravaran hefur verið markaðssett hjá samningsaðila af einstaklingi sem hefur leyfi til að markaðssetja hana eða með samþykki hans."

2. 390D0510: Fyrsta ákvörðun ráðsins 90/510/EBE frá 9. október 1990 um aukna lögvernd fyrir svæðislýsingar smárása á hálfleiðurum til að ná til einstaklinga frá tilteknum löndum og yfirráðasvæðum (Stjtíð. EB nr. L 285, 17.10.1990, bls. 29).

   Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Í viðaukanum falli tilvísanir til Austurríkis og Svíþjóðar niður.

   b) Að auki gildir eftirfarandi:

      Veiti land eða yfirráðasvæði, sem talið er upp í viðaukanum, einstaklingum samningsaðila ekki þá vernd sem ráð er fyrir gert í þeirri ákvörðun munu samningsaðilar leitast við af fremsta megni að tryggja að áðurnefnt land eða yfirráðasvæði veiti fyrrnefndum samningsaðila slíka vernd í síðasta lagi einu ári eftir að samningurinn öðlast gildi.

3. a) 390D0511: Önnur ákvörðun ráðsins 90/511/EBE frá 9. október 1990 um aukna lögvernd fyrir svæðislýsingar smárása á hálfleiðurum til að ná til einstaklinga frá tilteknum löndum og yfirráðasvæðum (Stjtíð. EB nr. L 285, 17.10.1990, bls. 31).

   b) 390D0541: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/541/EBE frá 26. október 1990 í samræmi við ákvörðun ráðsins 90/511/EBE sem kveður á um aukna lögvernd fyrir svæðislýsingar smárása á hálfleiðurum til að ná til félaga og lögpersóna frá tilteknum löndum (Stjtíð. EB nr. L 307, 7.11.1990, bls. 21).

   Til viðbótar þessum tveimur ákvörðunum skal eftirfarandi gilda:

   Að því er varðar þennan samning skuldbinda EFTA-ríkin sig til að samþykkja ákvörðun ráðsins 90/511/EBE og ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar, í samræmi við þessa ákvörðun ráðsins, ef gildistími þeirra er framlengdur eftir 31. desember 1992. Síðari breytingar eða endurnýjun ber að samþykkja áður en samningurinn öðlast gildi.

4. 389L0104: Fyrsta tilskipun ráðsins 89/104/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum aðildarríkja um vörumerki (Stjtíð. EB nr. L 40, 11.2.1989, bls. 1).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Í 2. mgr. 3. gr. ber að skilja hugtakið „vörumerkjalög" sem þau lög um vörumerki sem gilda hjá samningsaðila.

   b) Í 4. (i-lið a-liðar 2. mgr., b-lið 2. mgr. og 3. mgr.), 9. og 14. gr. skulu ákvæðin um vörumerki bandalagsins ekki gilda um EFTA-ríki nema vörumerki bandalagsins nái til þeirra.

   c) Í stað 1. mgr. 7. gr. komi eftirfarandi:

   „Vörumerkið veitir rétthafa ekki heimild til að banna notkun þess til að auðkenna vörur hafi hann sjálfur sett þær á markað með því vörumerki í ríki samningsaðila eða veitt samþykki sitt til þess."

5. 391L0250: Tilskipun ráðsins 91/250/EBE frá 14. maí 1991 um lögvernd fyrir tölvuforrit (Stjtíð. EB nr. L 122, 17.5.1991, bls. 42).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Í stað c-liðar 4. gr. komi eftirfarandi:

   „hvers kyns dreifingu upprunalegs forrits eða afrita þess til almennings, þar með talið leigu. Í fyrsta skipti sem rétthafi selur eintak forrits hjá samningsaðila, eða veitir samþykki sitt til þess, tæmist rétturinn til dreifingar á því eintaki á yfirráðasvæði samningsaðilanna, að frátöldum rétti til að ráða frekari leigu á forritinu eða afritum þess."

XVIII. VIÐAUKI

ÖRYGGI OG HOLLUSTUHÆTTIR Á VINNUSTÖÐUM, VINNURÉTTUR OG JAFNRÉTTI KYNJANNA

SKRÁ SEM KVEÐIÐ ER Á UM Í 67. – 70. GR.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum

1. 377L0576: Tilskipun ráðsins 77/576/EBE frá 25. júlí 1977 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um öryggisskilti á vinnustöðum (Stjtíð. EB nr. L 229, 7.9.1977, bls. 12), eins og henni var breytt með:

   — 379L0640: Tilskipun ráðsins 79/640/EBE frá 21. júní 1979 (Stjtíð. EB nr. L 183, 19.7.1979, bls. 11);

   — 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 108);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 208, 209).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Bæta skal eftirfarandi færslum við II. viðauka:

„Liite II / II. viðauki / Vedlegg II / Bilaga II

Erityinen turvamerkintä / Sérstök öryggisskilti / Spesiell sikkerhetsskiltning / Särskilda säkerhetsskyltar

1. Kieltomerkit / Bannskilti / Forbudsskilt / Förbudsskyltar

   a) Tupakointi kielletty
   Reykingar bannaðar
   Røyking forbudt
   Rökning förbjuden

b) Tupakointi ja avotulen teko kielletty
Reykingar og opinn eldur bannaður
Ild, åpen varme og røyking forbudt
Förbud mot rökning och öppen eld

c) Jalankulku kielletty
Umferð gangandi vegfarenda bönnuð
Forbudt for gående
Förbjuden ingång

d) Vedellä sammuttaminen kielletty
Bannað að slökkva með vatni
Vann er forbudt som slokkingsmiddel
Förbud mot släckning med vatten

e) Juomakelvotonta vettä
Ekki drykkjarhæft
Ikke drikkevann
Ej dricksvatten

2. Varoitusmerkit / Viðvörunarskilti / Fareskilt / Varningsskyltar

a) Syttyvää ainetta
Eldfim efni
Forsiktig, brannfare
Brandfarliga ämnen

b) Räjähtävää ainetta
Sprengifim efni
Forsiktig, eksplosjonsfare
Explosiva ämnen

c) Myrkyllistä ainetta
Eiturefni
Forsiktig, fare for forgiftning
Giftiga ämnen

d) Syövyttävää ainetta
Ætandi efni
Forsiktig, fare for korrosjon eller etsing
Frätande ämnen

e) Radioaktiivista ainetta
Jónandi geislun
Forsiktig, ioniserende stråling
Radioaktive ämnen

f) Riippuva taakka
Krani að vinnu
Forsiktig, kran i arbeid
Hängande last

g) Liikkuvia ajoneuvoja
Flutningatæki

Forsiktig, truckkjøring
Arbetsfordon i rörelse

h) Vaarallinen jännite
Hættuleg rafspenna
Forsiktig, farlig spenning
Farlig spänning

i) Yleinen varoitusmerkki
Hætta
Alminnelig advarsel, forsiktig, fare
Varning

j) Lasersäteilyä
Leysigeislar
Forsiktig, laserstrålning
Laserstrålning

3. Pakolliset merkit / Boðskilti / Påbudsskilt / Påbudsskyltar

a) Silmiensuojaimien käyttöpakko
Notið augnhlífar
Påbudt med øyevern
Skyddsglasögon

b) Suojakypärän käyttöpakko
Notið öryggishjálma
Påbudt med vernehjelm
Skyddshjälm

c) Kuulonsuojainten käyttöpakko
Notið heyrnarhlífar
Påbudt med hørselvern
Hörselskydd

d) Hengityksensuojainten käyttöpakko
Notið öndunargrímur
Påbudt med åndedrettsvern
Andningsskydd

e) Sueojajalkineiden käyttöpakko
Notið öryggisskó
Påbudt med vernesko
Skyddsskor

f) Suojakäsineiden käyttöpakko
Notið hlífðarhanska
Påbudt med vernehansker
Skyddshandskar

4. Hätätilanteisiin tarkoitetut merkit/ Neyðarskilti/Redningsskilt/Räddningsskyltar

a) Ensiapu
Skyndihjálp
Førstehjelp
Första hjälpen

c) tai
eða
eller
eller

d) Poistumistie
Leið að neyðarútgangi
Retningsangivelse til nødutgang
Nödutgang i denna riktning

e) Poistumistie (asetetaan uloskäynnin yläpuolelle)
Neyðarútgangur (setjist yfir neyðarútganginn)
Nødutgang (plasseres over utgangen)
Nödutgång (placeras ovanför utgången).“

2. 378L0610: Tilskipun ráðsins 78/610/EBE frá 29. júní 1978 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um heilsuvernd starfsmanna er verða fyrir áhrifum af vinýlklóríðeinliðu (Stjtíð. EB nr. L 197, 22.7.1978, bls. 12).

3. 380L1107: Tilskipun ráðsins 80/1107/EBE frá 27. nóvember 1980 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna efna-, eðlis- og líffræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum (Stjtíð. EB nr. L 327, 3.12.1980, bls. 8), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 209);

— 388L0642: Tilskipun ráðsins (88/642/EBE) frá 16. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 356, 24.12.1988, bls. 74).

4. 382L0605: Tilskipun ráðsins 82/605/EBE frá 28. júlí 1982 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af blýmálmi og jónsamböndum hans á vinnustöðum (fyrsta sértilskipun í skilningi 8. gr. tilskipunar 80/1107/EBE) (Stjtíð. EB nr. L 247, 23.8.1982, bls. 12).

5. 383L0477: Tilskipun ráðsins 83/477/EBE frá 19. september 1983 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af asbesti á vinnustöðum (önnur sértilskipun í skilningi 8. gr. tilskipunar 80/1107/EBE) (Stjtíð. EB nr. L 263, 24.9.1983, bls. 25), eins og henni var breytt með:

— 391L0382: Tilskipun ráðsins 91/382/EBE frá 25. júní 1991 (Stjtíð. EB nr. L 206, 29.7.1991, bls. 16).

6. 386L0188: Tilskipun ráðsins 86/188/EBE frá 12. maí 1986 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa hávaða á vinnustöðum (Stjtíð. EB nr. L 137, 24.5.1986, bls. 28).

7. 388L0364: Tilskipun ráðsins 88/364/EBE frá 9. júní 1988 um verndun starfsmanna með því að banna tiltekna áhrifavalda og/eða tiltekna verkþætti (fjórða sértilskipun í skilningi 8. gr. tilskipunar 80/1107/EBE) (Stjtíð. EB nr. L 179, 9.7.1988, bls. 44).

8. 389L0391: Tilskipun ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum (Stjtíð. EB nr. L 183, 29.6.1989, bls. 1), eins og hún er leiðrétt í Stjtíð. EB nr. L 275, 5.10.1990, bls. 42.

9. 389L0654: Tilskipun ráðsins 89/654/EBE frá 30. nóvember 1989 um lágmarkskröfur varðandi öryggi og hollustu á vinnustöðum (fyrsta sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) (Stjtíð. EB nr. L 393, 30.12.1989, bls. 1).

10. 389L0655: Tilskipun ráðsins 89/655/EBE frá 30. nóvember 1989 um lágmarkskröfur varðandi öryggi og hollustu er starfsmenn nota tæki á vinnustöðum (önnur sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) (Stjtíð. EB nr. L 393, 30.12.1989, bls. 13).

11. 389L0656: Tilskipun ráðsins 89/656/EBE frá 30. nóvember 1989 um lágmarkskröfur varðandi öryggi og hollustu er starfsmenn nota persónuhlífar á vinnustöðum (þriðja sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) (Stjtíð. EB nr. L 393, 30.12.1989, bls. 18).

12. 390L0269: Tilskipun ráðsins 90/269/EBE frá 29. maí 1990 um lágmarkskröfur varðandi öryggi og hollustu þegar byrðar eru handleiknar og hætta er á að starfsmenn verði fyrir bakmeiðslum (fjórða sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) (Stjtíð. EB nr. L 156, 21.6.1990, bls. 9).

13. 390L0270: Tilskipun ráðsins 90/270/EBE frá 29. maí 1990 um lágmarkskröfur varðandi öryggi og hollustu við skjávinnu (fimmta sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) (Stjtíð. EB nr. L 156, 21.6.1990, bls. 14).

14. 390L0394: Tilskipun ráðsins 90/394/EBE frá 28. júní 1990 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað (sjötta sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) (Stjtíð. EB nr. L 196, 26.7.1990, bls. 1).

15. 390L0679: Tilskipun ráðsins 90/679/EBE frá 26. nóvember 1990 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna líffræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum (sjöunda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) (Stjtíð. EB nr. L 374, 31.12.1990, bls. 1).

16. 391L0383: Tilskipun ráðsins 91/383/EBE frá 25. júní 1991 til viðbótar ráðstöfunum til að bæta öryggi og hollustuhætti starfsmanna í afleysingarstarfi eða tímabundnu starfi (Stjtíð. EB nr. L 206, 29.7.91, bls. 19).

Jafnrétti kynjanna

17. 375L0117: Tilskipun ráðsins 75/117/EBE frá 10. febrúar 1975 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna er varða beitingu meginreglunnar um sömu laun karla og kvenna (Stjtíð. EB nr. L 45, 19.2.1975, bls. 19).

    Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

    Í 1. gr. komi „69. gr. EES-samningsins" í stað „119. gr. stofnsáttmálans".

18. 376L0207: Tilskipun ráðsins 76/207/EBE frá 9. febrúar 1976 um framkvæmd meginreglunnar um jafnrétti karla og kvenna varðandi aðgang að störfum, starfsþjálfun og stöðuhækkunum, sem og varðandi starfskjör (Stjtíð. EB nr. L 39, 14.2.1976, bls. 40).

    Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

    Í Sviss og Liechtenstein skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

19. 379L0007: Tilskipun ráðsins 79/7/EBE frá 19. desember 1978 um að meginreglan um jafnan rétt karla og kvenna til almannatrygginga komi til framkvæmda stig af stigi (Stjtíð. EB nr. L 6, 10.1.1979, bls. 24).

    Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

    Í Austurríki skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari koma til framkvæmda frá 1. janúar 1994.

20. 386L0378: Tilskipun ráðsins 86/378/EBE frá 24. júlí 1986 um framkvæmd meginreglunnar um jafnrétti karla og kvenna innan almannatryggingakerfa einstakra starfsgreina (Stjtíð. EB nr. L 225, 12.8.1986, bls. 40).

21. 386L0613: Tilskipun ráðsins 86/613/EBE frá 11. desember 1986 um beitingu meginreglunnar um jafnrétti karla og kvenna sem stunda sjálfstæðan atvinnurekstur, þar með talið landbúnað, og um vernd sjálfstætt starfandi kvenna við meðgöngu og barnsburð (Stjtíð. EB nr. L 359, 19.12.1986, bls. 56).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í Austurríki skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari koma til framkvæmda frá 1. janúar 1994.

Vinnuréttur

22. 375L0129: Tilskipun ráðsins 75/129/EBE frá 17. febrúar 1975 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um hópuppsagnir (Stjtíð. EB nr. L 48, 22.2.1975, bls. 29).

23. 377L0187: Tilskipun ráðsins 77/187/EBE frá 14. febrúar 1977 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vernd launþega við eigendaskipti að fyrirtækjum, atvinnurekstri eða hluta atvinnurekstrar (Stjtíð. EB nr. L 61, 5.3.1977, bls. 26).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í 2. mgr. 1. gr. komi „þess yfirráðasvæðis þar sem EES-samningurinn gildir" í stað „þess yfirráðasvæðis þar sem sáttmálinn gildir".

24. 380L0987: Tilskipun ráðsins 80/987/EBE frá 20. október 1980 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vernd til handa launþegum verði vinnuveitandi gjaldþrota (Stjtíð. EB nr. L 283, 28.10.1980, bls. 23), eins og henni var breytt með:

— 387L0164: Tilskipun ráðsins 87/164/EBE frá 2. mars 1987 (Stjtíð. EB nr. L 66, 11.3.1987, bls. 11).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við I. þátt viðaukans:

„F. AUSTURRÍKI

1. Stjórnarmenn hlutafélags sem annast löggilt umboð fyrir hönd þess félags.

2. Félagsmenn sem hafa rétt til ákvarðanatöku í félagi, jafnvel þótt það sé gert fyrir annarra hönd.

G. LIECHTENSTEIN

Meðeigendur eða hluthafar sem hafa rétt til ákvarðanatöku í sameignarfélagi eða félagi.

H. ÍSLAND

1. Stjórnarmenn gjaldþrota félags eftir að fjárhagsstaða félagsins varð mjög slæm.

2. Þeir sem hafa átt 5% eða meira af fjármagni gjaldþrota hlutafélags.

3. Framkvæmdastjóri gjaldþrota félags eða aðrir sem vegna starfa sinna fyrir félagið höfðu þá yfirsýn yfir fjárhag þess að þeim mátti vera ljóst að gjaldþrot vofði yfir þegar teknanna var aflað.

4. Maki einstaklings sem er í þeirri aðstöðu sem tilgreind er í 1. – 3. lið svo og ættingi einstaklings og ættingi maka í beinan legg.

I. SVÍÞJÓÐ

Launþegi, eða eftirlifendur launþega, sem einn eða í félagi við nána ættingja átti stóran hlut í félagi eða atvinnurekstri vinnuveitanda og hafði umtalsverð áhrif á starfsemina. Þetta gildir einnig þegar vinnuveitandi er lögpersóna og ekki er um fyrirtæki eða atvinnurekstur að ræða."

b) Eftirfarandi bætist við II. þátt viðaukans:

„E. LIECHTENSTEIN

Tryggðir einstaklingar sem fá bætur úr ellitryggingasjóði.

F. SVISS

Tryggðir einstaklingar sem fá bætur úr ellitryggingasjóði."

XIX. VIÐAUKI

NEYTENDAVERND

SKRÁ SEM KVEÐIÐ ER Á UM Í 72. GR.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM

Í þessum viðauka og þrátt fyrir ákvæði bókunar 1 ber að líta svo á að hugtakið „aðildarríki" í gerðunum sem vísað er til feli í sér, auk merkingar þess í viðkomandi EB-gerðum, Austurríki, Finnland, Ísland, Liechtenstein, Noreg, Sviss og Svíþjóð.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 379L0581: Tilskipun ráðsins 79/581/EBE frá 19. júní 1979 um neytendavernd að því er varðar hvernig verð á matvælum er tilgreint (Stjtíð. EB nr. L 158, 26.6.1979, bls. 19), eins og henni var breytt með:

   — 388L0315: Tilskipun ráðsins 88/315/EBE frá 7. júní 1988 (Stjtíð. EB nr. L 142, 9.6.1988, bls. 23).

2. 384L0450: Tilskipun ráðsins 84/450/EBE frá 10. september 1984 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um villandi auglýsingar (Stjtíð. EB nr. L 250, 19.9.1984, bls. 17).

3. 385L0577: Tilskipun ráðsins 85/577/EBE frá 20. desember 1985 um að vernda neytendur þegar samningar eru gerðir utan fastra starfsstöðva (Stjtíð. EB nr. L 372, 31.12.1985, bls. 31).

4. 387L0102: Tilskipun ráðsins 87/102/EBE frá 22. desember 1986 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi neytendalán (Stjtíð. EB nr. L 42, 12.2.1987, bls. 48), eins og henni var breytt með:

   — 390L0088: Tilskipun ráðsins 90/88/EBE frá 22. febrúar 1990 (Stjtíð. EB nr. L 61, 10.3.1990, bls. 14).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Í a-lið 3. mgr. og a-lið 5. mgr. 1. gr. a komi dagsetningin 1. mars 1992 í staðinn fyrir 1. mars 1990.

5. 387L0357: Tilskipun ráðsins 87/357/EBE frá 25. júní 1987 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vörur sem geta reynst hættulegar heilsu og öryggi neytenda þar eð þær virðast aðrar en þær eru (Stjtíð. EB nr. L 192, 11.7.1987, bls. 49).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Í 2. mgr. 4. gr. lesist tilvísun í ákvörðun 84/133/EBE sem tilvísun í ákvörðun 89/45/EBE.

6. 388L0314: Tilskipun ráðsins 88/314/EBE frá 7. júní 1988 um neytendavernd að því er varðar hvernig verð á vörum öðrum en matvörum er tilgreint (Stjtíð. EB nr. L 142, 9.6.1988, bls. 19).

7. 390L0314: Tilskipun ráðsins 90/314/EBE frá 13. júní 1990 um ferðapakka, orlofspakka og skoðunarferðapakka (Stjtíð. EB nr. L 158, 23.6.1990, bls. 59).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilar skulu taka mið af efni eftirtalinna gerða:

8. 388X0590: Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 88/590/EBE frá 17. nóvember 1988 um greiðslumiðlanir, einkum sambandið milli korthafa og kortaútgefanda (Stjtíð. EB nr. L 317, 24.11.1988, bls. 55).

9. 388Y0611(01): Ályktun ráðsins 88/C 153/01 frá 7. júní 1988 um neytendavernd að því er varðar hvernig verð á matvælum og öðrum vörum er tilgreint (Stjtíð. EB nr. C 153, 11.6.1988, bls. 1).

XX. VIÐAUKI

UMHVERFISMÁL

skrá sem kveðið er á um í 74. gr.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM

Í þessum viðauka og þrátt fyrir ákvæði bókunar 1 ber að líta svo á að hugtakið „aðildarríki" í gerðunum sem vísað er til feli í sér, auk merkingar þess í viðkomandi EB-gerðum, Austurríki, Finnland, Ísland, Liechtenstein, Noreg, Sviss og Svíþjóð.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

I. ALMENNT

1. 385L0337: Tilskipun ráðsins 85/337/EBE frá 27. júní 1985 um mat á áhrifum sem tilteknar framkvæmdir á vegum hins opinbera eða einkaaðila kunna að hafa á umhverfið (Stjtíð. EB nr. L 175, 5.7.1985, bls. 40).

2. 390L0313: Tilskipun ráðsins 90/313/EBE frá 7. júní 1990 um frjálsan aðgang að upplýsingum um umhverfismál (Stjtíð. EB nr. L 158, 23.6.1990, bls. 56).

II. VATN

3. 375L0440: Tilskipun ráðsins 75/440/EBE frá 16. júní 1975 um kröfur varðandi gæði yfirborðsvatns í aðildarríkjunum sem nýtt er til drykkjar (Stjtíð. EB nr. L 194, 25.7.1975, bls. 26), eins og henni var breytt með:

   — 379L0869: Tilskipun ráðsins 79/869/EBE frá 9. október 1979 (Stjtíð. EB nr. L 271, 29.10.1979, bls. 44).

4. 376L0464: Tilskipun ráðsins 76/464/EBE frá 4. maí 1976 um mengun af völdum tiltekinna hættulegra efna sem losuð eru í vatn í bandalaginu (Stjtíð. EB nr. L 129, 18.5.1976, bls. 23).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

5. 379L0869: Tilskipun ráðsins 79/869/EBE frá 9. október 1979 um mæliaðferðir og tíðni sýnatöku og greiningar á yfirborðsvatni sem nýtt er til drykkjar í aðildarríkjunum (Stjtíð. EB nr. L 271, 29.10.1979, bls. 44), eins og henni var breytt með:

   — 381L0855: Tilskipun ráðsins 81/855/EBE frá 19. október 1981 (Stjtíð. EB nr. L 319, 7.11.1981, bls. 16);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 219).

6. 380L0068: Tilskipun ráðsins 80/68/EBE frá 17. desember 1979 um verndun grunnvatns gegn mengun af völdum tiltekinna hættulegra efna (Stjtíð. EB nr. L 20, 26.1.1980, bls. 43).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Ákvæði 14. gr. gilda ekki.

7. 380L0778: Tilskipun ráðsins 80/778/EBE frá 15. júlí 1980 um gæði neysluvatns (Stjtíð. EB nr. L 229, 30.8.1980, bls. 11), eins og henni var breytt með:

   — 381L0858: Tilskipun ráðsins 81/858/EBE frá 19. október 1981 (Stjtíð. EB nr. L 319, 7.11.1981, bls. 19);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 219).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Ákvæði 20. gr. gilda ekki.

8. 382L0176: Tilskipun ráðsins 82/176/EBE frá 22. mars 1982 um viðmiðunarmörk og gæðamarkmið fyrir losun á kvikasilfri frá rafgreiningu alkalí-klóríða (Stjtíð. EB nr. L 81, 27.3.1982, bls. 29).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

9. 383L0513: Tilskipun ráðsins 83/513/EBE frá 26. september 1983 um viðmiðunarmörk og gæðamarkmið fyrir losun á kadmíum (Stjtíð. EB nr. L 291, 24.10.1983, bls. 1).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

10. 384L0156: Tilskipun ráðsins 84/156/EBE frá 8. mars 1984 um viðmiðunarmörk og gæðamarkmið fyrir losun á kvikasilfri frá annarri starfsemi en rafgreiningu alkalí-klóríða (Stjtíð. EB nr. L 74, 17.3.1984, bls. 49).

    Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

    Á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

11. 384L0491: Tilskipun ráðsins 84/491/EBE frá 9. október 1984 um viðmiðunarmörk og gæðamarkmið fyrir losun á hexaklórsýklóhexani (Stjtíð. EB nr. L 274, 17.10.1984, bls. 11).

    Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

12. 386L0280: Tilskipun ráðsins 86/280/EBE frá 12. júní 1986 um viðmiðunarmörk og gæðamarkmið fyrir losun hættulegra efna sem upp eru talin í lista I í viðauka við tilskipun 76/464/EBE (Stjtíð. EB nr. L 181, 4.7.1986, bls. 16), eins og henni var breytt með:

— 388L0347: Tilskipun ráðsins 88/347/EBE frá 16. júní 1988 um breytingu á II. viðauka við tilskipun 86/280/EBE (Stjtíð. EB nr. L 158, 25.6.1988, bls. 35);

— 390L0415: Tilskipun ráðsins 90/415/EBE frá 27. júlí 1990 um breytingu á II. viðauka við tilskipun 86/280/EBE (Stjtíð. EB nr. L 219, 14.8.1990, bls. 49).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

13. 391L0271: Tilskipun ráðsins 91/271/EBE frá 21. maí 1991 um hreinsun skólps frá þéttbýli (Stjtíð. EB nr. L 135, 30.5.1991, bls. 40).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

III. LOFT

14. 380L0779: Tilskipun ráðsins 80/779/EBE frá 15. júlí 1980 um viðmiðunarmörk og leiðbeiningarmörk fyrir loftgæði varðandi brennisteinsdíoxíð og svifryk (Stjtíð. EB nr. L 229, 30.8.1980, bls. 30), eins og henni var breytt með:

— 381L0857: Tilskipun ráðsins 81/857/EBE frá 19. október 1981 (Stjtíð. EB nr. L 319, 7.11.1981, bls. 18);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 219);

— 389 L0427: Tilskipun ráðsins 89/427/EBE frá 21. júní 1989 (Stjtíð. EB nr. L 201, 14.7.1989, bls. 53).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

15. 382L0884: Tilskipun ráðsins 82/884/EBE frá 3. desember 1982 um viðmiðunarmörk fyrir blý í andrúmslofti (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 15).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

16. 384L0360: Tilskipun ráðsins 84/360/EBE frá 28. júní 1984 um baráttu gegn loftmengun frá iðjuverum (Stjtíð. EB nr. L 188, 16.7.1984, bls. 20).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

17. 385L0203: Tilskipun ráðsins 85/203/EBE frá 7. mars 1985 um loftgæðastaðla fyrir köfnunarefnisdíoxíð (Stjtíð. EB nr. L 87, 27.3.1985, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 385L0580: Tilskipun ráðsins 85/580/EBE frá 20. september 1985 (Stjtíð. EB nr. L 372, 31.12.1985, bls. 36).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

18. 387L0217: Tilskipun ráðsins 87/217/EBE frá 19. mars 1987 um að koma í veg fyrir og draga úr asbestmengun í umhverfinu (Stjtíð. EB nr. L 85, 28.3.1987, bls. 40).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 9. gr. lesist orðið „stofnsáttmálanum" sem „EES-samningnum".

b) Á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

19. 388L0609: Tilskipun ráðsins 88/609/EBE frá 24. nóvember 1988 um takmörkun á útblæstri tiltekinna mengunarefna frá stórum brennsluverum í andrúmsloftið (Stjtíð. EB nr. L 336, 7.12.1988, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í staðinn fyrir 5. mgr. 3. gr. kemur eftirfarandi:

„5. a) Ef veruleg og óvænt breyting verður á orkuþörf eða framboði á tilteknum tegundum eldsneytis eða á sérstökum búnaði til orkuframleiðslu, og það veldur samningsaðila alvarlegum tæknilegum vanda við framkvæmd reglna um hámark útblásturs, getur sá samningsaðili farið fram á breytingu á útblástursmörkum og/eða þeim dagsetningum sem settar eru fram í I. og II. viðauka. Málsmeðferðinni sem sett er fram í b-lið skal beitt.

b) Samningsaðili skal þegar í stað tilkynna öðrum samningsaðilum, í gegnum sameiginlegu EES-nefndina, um slíka aðgerð og rökstyðja ákvörðun sína. Fari samningsaðili þess á leit skal sameiginlega EES-nefndin fjalla um réttmæti þeirra ráðstafana sem gerðar hafa verið. VII. hluti samningsins skal gilda."

b) Í I. viðauka bætist eftirfarandi við töflu um hámarkstölur og markmið um að draga úr losun:

„	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Austurríki:	90	54	36	27	−40	−60	−70	−40	−60	−70
Finnland:	171	102	68	51	−40	−60	−70	−40	−60	−70
Svíþjóð:	112	67	45	34	−40	−60	−70	−40	−60	−70
Sviss:	28	14	14	14	−50	−50	−50	−50	−50	−50 "

c) Í II. viðauka bætist eftirfarandi við töflu um hámarkstölur og markmið um að draga úr losun:

„	0	1	2	3	4	5	6
Austurríki:	19	15	11	−20	−40	−20	−40
Finnland:	81	65	48	−20	−40	−20	−40
Svíþjóð:	31	25	19	−20	−40	−20	−40
Sviss:	9	8	5	−10	−40	−10	−40 “

d) Við gildistöku samningsins eru engin stór brennsluver, samkvæmt skilgreiningu 1. gr., á Íslandi, í Liechtenstein eða í Noregi. Þessi ríki munu fara að tilskipuninni ef og þegar slík ver eru byggð þar.

20. 389L0369: Tilskipun ráðsins 89/369/EBE frá 8. júní 1989 um varnir gegn loftmengum frá nýjum sorpbrennslustöðvum sveitarfélaga (Stjtíð. EB nr. L 163, 14.6.1989, bls. 32).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

21. 389L0429: Tilskipun ráðsins 89/429/EBE frá 21. júní 1989 um varnir gegn loftmengun frá starfandi sorpbrennsiustöðvum sveitarfélaga (Stjtíð. EB nr. L 203, 15.7.1989, bls. 50).

IV. EFNI, ÁHÆTTA Í IÐNAÐI OG LÍFTÆKNI

22. 376L0403: Tilskipun ráðsins 76/403/EBE frá 6. apríl 1976 um förgun pólýklór-bífenýls (PCB) og pólýklór-terfenýls (PCT) (Stjtíð. EB nr. L 108, 26.4.1976, bls. 41).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í EFTA-ríkjunum skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995, með fyrirvara um endurskoðun fyrir þá dagsetningu.

23. 382L0501: Tilskipun ráðsins 82/501/EBE frá 24. júní 1982 um hættu á stórslysum í tengslum við tiltekna iðnaðarstarfsemi (Stjtíð. EB nr. L 230, 5.8.1982, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 219);

— 387L0216: Tilskipun ráðsins 87/216/EBE frá 28. mars 1987 (Stjtíð. EB nr. L 85, 28.3.1987, bls. 36);

— 388L0610: Tilskipun ráðsins 88/610/EBE frá 24. nóvember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 336, 7.12.1988, bls. 14).

24. 390L0219: Tilskipun ráðsins 90/219/EBE frá 23. apríl 1990 um einangraða notkun erfðabreyttra örvera (Stjtíð. EB nr. L 117, 8.5.1990, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í Austurríki, Finnlandi, Liechtenstein, Noregi, Svíþjóð og á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

25. 390L0220: Tilskipun ráðsins 90/220/EBE frá 23. apríl 1990 um þau tilvik er erfðabreyttum lífverum er sleppt af ásettu ráði út í umhverfið (Stjtíð. EB nr. L 117, 8.5.1990, bls. 15).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í Austurríki, Finnlandi, Liechtenstein, Noregi, Svíþjóð og á Íslandi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995.

b) Í stað 16. gr. komi eftirfarandi:

1. Hafi samningsaðili rökstuddar ástæður til að ætla að vara, sem tilkynnt hefur verið um á réttan hátt og fengið hefur skriflegt samþykki samkvæmt tilskipun þessari, sé hættuleg heilsu manna eða umhverfinu, er honum heimilt að takmarka eða banna notkun og/eða sölu vörunnar á yfirráðasvæði sínu. Skal hann þegar í stað tilkynna öðrum samningsaðilum, í gegnum sameiginlegu EES-nefndina, um slíka aðgerð og rökstyðja ákvörðun sína.

2. Fari samningsaðili þess á leit skal sameiginlega EES-nefndin fjalla um réttmæti þeirra ráðstafana sem gerðar hafa verið. VII. hluti samningsins skal gilda.

c) Samningsaðilar fallast á að tilskipunin nái eingöngu til þátta sem mönnum, jurtum, dýrum og umhverfi getur hugsanlega stafað hætta af.

EFTA-ríkin áskilja sér því rétt til að beita innlendri löggjöf á þessu sviði í tengslum við önnur málefni en heilbrigðis- og umhverfismál, að svo miklu leyti sem slíkt samræmist samningnum.

V. ÚRGANGUR

26. 375L0439: Tilskipun ráðsins 75/439/EBE frá 16. júní 1975 um förgun olíuúrgangs (Stjtíð. EB nr. L 194, 25.7.1975, bls. 23), eins og henni var breytt með:

— 387L0101: Tilskipun ráðsins 87/101/EBE frá 22. desember 1986 (Stjtíð. EB nr. L 42, 12.2.1987, bls. 43).

27. 375L0442: Tilskipun ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang (Stjtíð. EB nr. L 194, 25.7.1975, bls. 39), eins og henni var breytt með:

— 391L0156: Tilskipun ráðsins 91/156/EBE frá 18. mars 1991 (Stjtíð. EB nr. L 78, 26.3.1991, bls. 32).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í Noregi skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun kemur til framkvæmda frá 1. janúar 1995, með fyrirvara um endurskoðun fyrir þá dagsetningu.

28. 378L0176: Tilskipun ráðsins 78/176/EBE frá 20. febrúar 1978 um úrgang frá títandíoxíðiðnaði (Stjtíð. EB nr. L 54, 25.2.1978, bls. 19), eins og henni var breytt með:

— 382L0883: Tilskipun ráðsins 82/883/EBE frá 3. desember 1982 um aðferðir við eftirlit og gæslu svæða þar sem úrgangur frá títandíoxíðiðnaði er settur (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 1).

— 383L0029: Tilskipun ráðsins 83/29/EBE frá 24. janúar 1983 (Stjtíð. EB nr. L 32, 3.2.1983, bls. 28).

29. 378L0319: Tilskipun ráðsins 78/319/EBE frá 20. mars 1978 um eitraðan og hættulegan úrgang (Stjtíð. EB nr. L 84, 31.3.1978, bls. 43), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 111);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 219).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í EFTA-ríkjunum skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995, með fyrirvara um endurskoðun fyrir þá dagsetningu.

30. 382L0883: Tilskipun ráðsins 82/883/EBE frá 3. desember 1982 um aðferðir við eftirlit og gæslu svæða þar sem úrgangur frá títandíoxíðiðnaði er settur (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 219).

31. 384L0631: Tilskipun ráðsins 84/631/EBE frá 6. desember 1984 um umsjón og eftirlit með flutningi hættulegs úrgangs milli landa innan bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 326, 13.12.1984, bls. 31), eins og henni var breytt með:

— 385L0469: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/469/EBE frá 22. júlí 1985 (Stjtíð. EB nr. L 272, 12.10.1985, bls. 1);

— 386L0121: Tilskipun ráðsins 86/121/EBE frá 8. apríl 1986 (Stjtíð. EB nr. L 100, 16.4.1986, bls. 20);

— 386L0279: Tilskipun ráðsins 86/279/EBE frá 12. júní 1986 (Stjtíð. EB nr. L 181, 4.7.1986, bls. 13).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í I. viðauka bætist eftirfarandi við reit 36:

„ÍSLENSKA:	duft, duftkennt, fast, límkennt, seigfljótandi, þunnfljótandi, vökvi loftkennt
NORSK:	pulverformet, støvformet, fast, pastaformet, viskøst (tyktflytende), slamformet, flytende, gassformet
SUOMEKSI:	jauhemainen, pölymäinen, kiinteä, tahnamainen, siirappimainen, lietemäinen, nestamäinen, kaasumainen
SVENSKA:	pulverformigt, stoft, fast, pastöst, visköst, slamformigt, flytande, gasformigt.“

b) Eftirtalin ný atriði bætast við síðasta málslið í 6. ákvæði III. viðauka: AU fyrir Austurríki, SF fyrir Finnland, IS fyrir Ísland, LI fyrir Liechtenstein, NO fyrir Noreg, SE fyrir Svíþjóð og CH fyrir Sviss.

c) Í EFTA-ríkjunum skulu nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun koma til framkvæmda frá 1. janúar 1995, með fyrirvara um endurskoðun fyrir þá dagsetningu.

32. 386L0278: Tilskipun ráðsins 86/278/EBE frá 12. júní 1986 um verndun umhverfisins, einkum jarðvegs, þegar seyra frá skólphreinsistöðvum er notuð í landbúnaði (Stjtíð. EB nr. L 181, 4.7.1986, bls. 6).

GERÐIR SEM SAMNINGSAÐILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilar skulu taka mið af efni eftirtalinna gerða:

33. 375X0436: Tilmælum ráðsins 75/436/KBE,KSE,EBE frá 3. mars 1975 um hvernig opinber yfirvöld skipta kostnaði vegna umhverfismála (Stjtíð. EB nr. L 194, 25.7.75, bls. 1) .

34. 379X0003: Tilmælum ráðsins 79/3/EBE frá 19. desember 1978 til aðildarríkjanna um aðferðir við mat á kostnaði vegna mengunarvarna í iðnaði (Stjtíð. EB nr. L 5, 9.1.1979, bls. 28).

35. 380Y0830(01): Ályktun ráðsins frá 15. júlí 1980 um loftmengun af völdum brennisteinsdíoxíðs og svifryks sem hefur áhrif yfir landamæri (Stjtíð. EB nr. C 222, 30.8.1980, bls. 1).

36. 389Y1026(01): Ályktun ráðsins (89/C 273/01) frá 16. október 1989 um ábendingar til að draga úr iðnaðarslysum og náttúruhamförum (Stjtíð. EB nr. C 273, 26.10.1989, bls. 1).

37. 390Y0518(01): Ályktun ráðsins (90/C 122/02) frá 7. maí 1990 um meðhöndlun úrgangs (Stjtíð. EB nr. C 122, 18.5.1990, bls. 2).

38. SEC (89) 934 lokaniðurstaða: Orðsendingu frá framkvæmdastjórninni til ráðsins og þingsins frá 18. september 1989. Áætlun bandalagsins um eftirlit með úrgangsefnum

XXI. VIÐAUKI

HAGSKÝRSLUGERÐ

SKRÁ SEM KVEÐIÐ ER Á UM Í 76. GR.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM

1. Í þessum viðauka og þrátt fyrir ákvæði bókunar 1 ber að líta svo á að hugtakið „aðildarríki" í gerðunum sem vísað er til feli í sér, auk merkingar þess í viðkomandi EB-gerðum, Austurríki, Finnland, Ísland, Liechtenstein, Noreg, Sviss og Svíþjóð.

2. Tilvísanir í „Atvinnuvegaflokkun Evrópubandalagsins (NICE)" og „Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (NACE)" ber að skilja, nema annað sé tekið fram, sem tilvísanir í „Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (NACE, 1. endursk.)", eins og hún er skilgreind í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3037/90 frá 9. október 1990 um atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, og eins og hún er notuð í þessum samningi. Tölumerkingarnar sem vísað er til ber að skilja sem samsvarandi breyttar merkingar í NACE, 1. endursk.

3. Ákvæði um það hver eigi að bera kostnað af könnunum og öðru slíku skipta ekki máli vegna þessa samnings.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

IÐNAÐARSKÝRSLUR

1. 364L0475: Tilskipun ráðsins 64/475/EBE frá 30. júlí 1964 um samræmdar árlegar kannanir á fjárfestingum í iðnaði (Stjtíð. EB nr. 131, 13.8.1964, bls. 2193/64), eins og henni var breytt með:

   — 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 121,159);

   — 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 112);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 231).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   a) Viðaukinn skiptir ekki máli.

   b) Að því er Liechtenstein varðar skulu upplýsingar sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun vera innifaldar í upplýsingum fyrir Sviss.

   c) EFTA-ríkin skulu hvert um sig gera fyrstu könnunina sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun eigi síðar en 1995.

   d) Finnland, Ísland, Liechtenstein, Noregur, Svíþjóð og Sviss skulu veita þær upplýsingar sem krafist er í þessari tilskipun að minnsta kosti eftir þriggja stafa sundurliðun og, ef þess er kostur, eftir fjögurra stafa sundurliðun NACE, 1. endursk.

   e) Hvað varðar fyrirtæki sem flokkast undir atvinnugreinanúmer 27.10 samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3037/90 frá 9. október 1990 um atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins skulu Austurríki, Finnland, Ísland, Noregur, Svíþjóð og Sviss, fyrir atbeina þeirra innlendu hagskýrsluyfirvalda sem með málið fara, og að teknu fullu tilliti til trúnaðarkvaða í hagskýrslugerð samkvæmt skilgreiningu í reglugerð ráðsins (KBE/EBE) nr. 1588/90 frá 11. júní 1990 um afhendingu gagna sem eru háð trúnaðarkvöðum í hagskýrslum til Hagstofu Evrópubandalagsins, eins og hún hefur verið aðlöguð þessum samningi, veita upplýsingar sem eru sambærilegar þeim sem um er beðið í spurningalistum 2.60 og

2.61 í viðauka við ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 3302/81/KSE frá 18. nóvember 1981 um upplýsingar sem fyrirtæki í stáliðnaði veita um fjárfestingar sínar (Stjtíð. EB nr. L 333, 20.11.1981, bls. 35).

2. 372L0211: Tilskipun ráðsins 72/211/EBE frá 30. maí 1972 um samræmdar hagskýrslur um skammtímabreytingar á umsvifum í iðnaði og handiðnaði (Stjtíð. EB nr. L 128, 3.6.1972, bls. 28), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 112);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 231).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 5. tölul. í fyrstu málsgrein 3. gr. falli orðin „og fjöldi verkamanna tilgreindur sérstaklega“ niður.

b) Ísland og Liechtenstein þurfa ekki að safna þeim upplýsingum sem krafist er í þessari tilskipun.

c) Sviss skal safna þeim upplýsingum sem krafist er í þessari tilskipun í síðasta lagi frá 1997. Þó ber að veita upplýsingarnar ársfjórðungslega frá 1995.

d) Finnland skal safna þeim upplýsingum sem krafist er í þessari tilskipun í síðasta lagi frá 1997. Þó ber að veita upplýsingar um vísitölu iðnaðarframleiðslu mánaðarlega frá 1995.

e) Austurríki, Noregur og Svíþjóð skulu safna þeim upplýsingum sem krafist er í þessari tilskipun í síðasta lagi frá 1995.

3. 372L0221: Tilskipun ráðsins 72/221/EBE frá 6. júní 1972 um samræmdar árlegar kannanir á umsvifum í iðnaði (Stjtíð. EB nr. L 133, 10.6.1972, bls. 57), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 112);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 231).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Tilvísun í „NACE“ í 3. gr. lesist „NACE, útg. 1970“.

b) Að því er Liechtenstein varðar skulu upplýsingar sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun vera innifaldar í upplýsingum fyrir Sviss.

c) EFTA-ríkin skulu safna þeim upplýsingum sem krafist er í þessari tilskipun í síðasta lagi frá 1995.

d) Finnland, Ísland, Liechtenstein, Noregur, Svíþjóð og Sviss skulu safna og veita upplýsingar þær sem krafist er í 2. og 5. gr. þessarar tilskipunar að minnsta kosti eftir þriggja stafa sundurliðun NACE, 1. endursk.

e) Sviss og Liechtenstein þurfa ekki að veita upplýsingar eftir rekstrareiningum og starfsstöðvum fyrir allar breytur nema veltu og fjölda starfsmanna.

f) EFTA-ríkin þurfa ekki að veita upplýsingar um þau atriði sem greinir í liðum 1.21, 1.21.1, 1.22 og 1.22.1 í viðaukanum.

4. 378L0166: Tilskipun ráðsins 78/166/EBE frá 13. febrúar 1978 um samræmdar hagskýrslur um skammtímabreytingar á umsvifum í byggingarstarfsemi og mannvirkjagerð (Stjtíð. EB nr. L 52, 23.1.1978, bls. 17), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 113);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 231).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Tilvísun í „I. hluta NACE" í annarri málsgrein 2. gr. lesist „I. hluta NACE, útg. 1970". Tilvísun í „NACE" í þriðju málsgrein lesist „NACE, 1. endursk. ".

b) Í a-lið 3. gr., upplýsinganna skal aflað ársfjórðungslega að minnsta kosti.

c) Í 1. mgr. 4. gr. falli orðin „mánuður eða" niður.

d) Ísland og Liechtenstein þurfa ekki að veita þær upplýsingar sem krafist er í þessari tilskipun.

e) Austurríki, Finnland, Noregur, Svíþjóð og Sviss skulu safna þeim upplýsingum sem krafist er í þessari tilskipun í síðasta lagi frá 1995.

FLUTNINGASKÝRSLUR

5. 378L0546: Tilskipun ráðsins 78/546/EBE frá 12. júní 1978 um hagskýrslur um vöruflutninga á vegum sem hluta af svæðaskýrslum (Stjtíð. EB nr. L 168, 26.6.1978, bls. 29), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 29);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 163);

— 389L0462: Tilskipun ráðsins 89/462/EBE frá 18. júlí 1989 (Stjtíð. EB. nr. L 226, 3.8.89, bls. 8).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Að því er Liechtenstein varðar skulu upplýsingar sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun vera innifaldar í upplýsingum fyrir Sviss.

b) Í II. viðauka bætist eftirfarandi aftan við textann fyrir Breska konungsríkið:

„Austurríki

Burgenland
Kärnten
Niederösterreich
Oberösterreich

Salzburg
Steiermark
Tirol
Vorarlberg
Wien

Finnland

Suomi/Finland

Ísland

Ísland

Noregur

Norge/Noreg

Svíþjóð

Sverige

Sviss og Liechtenstein

Schweiz/Suisse/Svizzera og Liechtenstein."

c) Í stað III. viðauka komi eftirfarandi:

„LISTI YFIR LÖND

Belgía
Breska konungsríkið
Danmörk
Frakkland
Grikkland
Holland
Írland
Ítalía
Lúxemborg
Portúgal
Spánn
Þýskaland

Austurríki
Finnland
Ísland
Noregur
Svíþjóð
Sviss og Liechtenstein

Búlgaría
Júgóslavía
Pólland
Rúmenía

Sovétríkin
Tékkóslóvakía
Tyrkland
Ungverjaland

Önnur Evrópulönd
Lönd í Norður-Afríku
Lönd í Austurlöndum nær og Miðausturlöndum
Önnur lönd."

d) Í töflum B, C2 og C4 í IV. viðauka komi hugtakið „EES-ríki" í staðinn fyrir „aðildarríki".

e) Í töflum C1, C2, C3, C5 og C6 í IV. viðauka komi hugtakið „EES" í staðinn fyrir „EUR".

f) Í töflu C2 í IV. viðauka á síðasta númer lands við „Móttekið frá" og „Sent til" að vera 18.

g) Austurríki, Finnland, Liechtenstein, Noregur, Svíþjóð og Sviss skulu taka saman þær upplýsingar sem krafist er í þessari tilskipun í síðasta lagi frá 1995. Ísland skal taka upplýsingarnar saman í síðasta lagi frá 1998.

h) Fram til 1997 hefur Sviss leyfi til að senda ársfjórðungslegar upplýsingar um innanlandsflutninga (að meðtöldum flutningum til og frá Liechtenstein) sem krafist er í þessari tilskipun sem hluta af árlegum upplýsingum.

i) Ísland skal taka saman þær upplýsingar um innanlandsflutninga sem krafist er í þessari tilskipun að minnsta kosti þriðja hvert ár.

6. 380L1119: Tilskipun ráðsins 80/1119/EBE frá 17. nóvember 1980 um hagskýrslur um vöruflutninga á skipgengum vatnaleiðum (Stjtíð. EB nr. L 339, 15.12.1980, bls. 30), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 163).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í II. viðauka bætist eftirfarandi aftan við textann fyrir Breska konungsríkið:

„Austurríki

Burgenland
Kärnten
Niederösterreich
Oberösterreich
Salzburg
Steiermark
Tirol
Vorarlberg
Wien

Finnland

Suomi/Finland

Ísland

Ísland

Noregur

Norge/Noreg

Svíþjóð

Sverige

Sviss og Liechtenstein

Schweiz/Suisse/Svizzera og Liechtenstein.“

b) III. viðauka er breytt á eftirfarandi hátt:

Eftirfarandi bætist við á milli fyrirsagnarinnar „LISTI YFIR ...“ og I. hluta töflunnar:

„A. EES-ríki

Í stað II. — VII. hluta komi eftirfarandi:

„II. EFTA-ríki“

13. Austurríki
14. Finnland
15. Ísland
16. Noregur
17. Svíþjóð
18. Sviss og Liechtenstein

B. Lönd utan EES

III. Evrópulönd utan EES

19. Sovétríkin
20. Pólland
21. Tékkóslóvakía
22. Ungverjaland
23. Rúmenía
24. Búlgaría
25. Júgóslavía
26. Tyrkland
27. Önnur Evrópuríki utan EES

IV. 28. Bandaríki Norður-Ameríku

V. 29. Önnur lönd.“

c) Hugtakið „hluti EBE“ í IV. viðauka, töflum 1(A) og 1(B), lesist „hluti EES“.

d) Í IV. viðauka, töflum 7(A), 7(B), 8(A) og 8(B), er dálkum sem bera yfirskriftina „Ríkisviðskiptalönd“ og „Önnur lönd“ víxlað; í stað dálkafyrirsagnarinnar „Önnur lönd“ komi „EFTA-lönd“; í stað dálkafyrirsagnarinnar „Ríkisviðskiptalönd“ komi „Önnur lönd“.

e) Í IV. viðauka, töflum 10(A) og 10(B) komi „Listi yfir lönd og landahópa“ úr breyttum III. viðauka í stað lista yfir lönd undir fyrirsögninni „Skráningarland skips“. Hugtakið „hluti EBE“ lesist „hluti EES“.

f) EFTA-ríkin skulu láta fara fram þær kannanir sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun í síðasta lagi frá 1995.

7. 380L1177: Tilskipun ráðsins 80/1177/EBE frá 4. desember 1980 um hagskýrslur um vöruflutninga á járnbrautum sem hluta af svæðaskýrslum (Stjtíð. EB nr. L 350, 23.12.1980, bls. 23), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 164).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við a-lið 2. mgr. 1. gr.:

„ÖBB:	Österreichische Bundesbahnen
VR:	Valtionrautatiet/Statsjärnvägarna
NSB:	Norges Statsbaner
SJ:	Statens Järnvägar
SBB/CFF/FFS:	Schweizerische Bundesbahnen/Chemins de fer federaux/Ferrovie federali svizzere
BLS:	Bern-Lötschberg-Simplon.“

b) Í II. viðauka bætist eftirfarandi aftan við textann fyrir Breska konungsríkið:

„Austurríki
Österreich

Finnland
Suomi/Finland

Noregur
Norge/Noreg

Svíþjóð
Sverige

Sviss
Schweiz/Suisse/Svizzera.“

c) III. viðauka er breytt á eftirfarandi hátt:

Eftirfarandi bætist við á milli fyrirsagnarinnar „LISTI YFIR ...“ og I. hluta töflunnar:

„A. EES-ríki“

Í stað II. hluta komi eftirfarandi:

„II. EFTA-ríki

13. Austurríki
14. Finnland
15. Noregur
16. Svíþjóð
17. Sviss

B. Lönd utan EES

18. Sovétríkin
19. Pólland
20. Tékkóslóvakía
21. Ungverjaland
22. Rúmenía
23. Búlgaría
24. Júgóslavía
25. Tyrkland
26. Lönd í Austurlöndum nær og Miðausturlöndum
27. Önnur lönd.“

d) EFTA-ríkin skulu safna þeim upplýsingum sem krafist er í þessari tilskipun í síðasta lagi frá 1995.

VERSLUNARSKÝRSLUR

8. 375R1736: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1736/75 frá 24. júní 1975 um hagskýrslur um utanríkisverslun bandalagsins og verslun milli aðildarríkja þess (Stjtíð. EB nr. L 183, 14.7.1975, bls. 3), eins og henni var breytt með:

— 377R2845: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2845/77 frá 19. desember 1977 (Stjtíð. EB nr. L 329, 22.12.1977, bls. 3);

— 384R3396: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3396/84 frá 3. desember 1984 (Stjtíð. EB nr. L 314, 4.12.1984, bls. 10);

— 387R3367: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3367/87 frá 9. nóvember 1987 um að nota sameinaða flokkunarkerfið í hagskýrslum um verslun milli aðildarríkja bandalagsins og breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1736/75 um hagskýrslur um utanríkisverslun bandalagsins og verslun milli aðildarríkja þess (Stjtíð. EB nr. L 321, 11.11.1987, bls. 3);

— 387R3678: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3678/87 frá 9. desember 1987 um tilhögun skýrslugerðar um utanríkisverslun bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 346, 10.12.1987, bls. 12);

— 388R0455: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 455/88 frá 18. febrúar 1988 um lágmarkstölur í gerð hagskýrslna um utanríkisverslun bandalagsins og verslun milli aðildarríkja þess (Stjtíð. EB nr. L 46, 19.2.1988, bls. 19);

— 388R1629: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1629/88 frá 27. maí 1988 (Stjtíð. EB nr. L 147, 14.6.1988, bls. 1);

— 391R0091: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 91/91 frá 15. janúar 1991 (Stjtíð. EB nr. L 11, 16.1.1991, bls. 5).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Ákvæði a- og b-liðar 2. mgr. 2. gr. lesist:

„a. vörur sem eru fluttar í eða úr tollvörugeymslum, að undanskildum þeim tollvörugeymslum sem taldar eru upp í viðauka A;

b. vörur sem eru fluttar á eða af frísvæðum sem talin eru upp í viðauka A."

b) Í stað 3. gr. komi eftirfarandi:

„1. Hagskýrslusvæði EES skal í grundvallaratriðum ná yfir tollsvæði samningsaðila. Samningsaðilum ber að skilgreina hagskýrslusvæði sín samkvæmt því.

2. Hagskýrslusvæði bandalagsins skal ná yfir tollsvæði bandalagsins eins og það er skilgreint í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2151/84 frá 23. júlí 1984 um skilgreiningu á tollsvæði bandalagsins, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 4151/88.

3. Hagskýrslusvæði EFTA-ríkjanna skal ná yfir tollsvæði þeirra. Hagskýrslusvæði Noregs skal þó ná yfir eyjaklasann Svalbarða og eyjuna Jan Mayen. Sviss og Liechtenstein mynda eitt hagskýrslusvæði."

c) Flokkunin sem um getur í 1. og 3. mgr. 5. gr. skal gerð að minnsta kosti niður í sex stafi.

d) Í stað fyrsta málsliðar 1. mgr. 7. gr. komi eftirfarandi texti:

„Með fyrirvara um 1. og 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2658/87 ætti að tilgreina eftirfarandi upplýsingar í að minnsta kosti sex stafa sundurliðun sameinaða flokkunarkerfisins."

e) Eftirfarandi ný málsgrein bætist við 9. gr.:

3. „Að því er EFTA-ríkin varðar er „upprunaland" það land sem vörurnar eru frá samkvæmt upprunareglum hvers þeirra."

f) 1. mgr. 17. gr.: Tilvísun í „reglugerð ráðsins (EBE) nr. 803/68 frá ... eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 1028/75" á að vera „reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1224/80 frá 28. maí 1980 um verðmat vöru vegna tollafgreiðslu (Stjtíð. EB nr. L 134, 31.5.1980, bls. 1)".

g) Í stað 34. gr. komi eftirfarandi texti:

„Afla skal upplýsinganna sem um getur í 1. mgr. 22. gr. fyrir hvern vörulið í sex stafa sundurliðun samkvæmt gildandi útgáfu sameinaða flokkunarkerfisins." C 87

h) Viðauka C er breytt á eftirfarandi hátt:

Eftirfarandi lína bætist við milli „EVRÓPA“ og „Bandalagið“:

„Evrópskt efnahagssvæði“

Eftirfarandi bætist við milli færslunnar „022 Ceuta og ....“ og fyrirsagnarinnar „Önnur Evrópulönd og yfirráðasvæði“:

„EFTA-lönd

024	Ísland	
028	Noregur	að meðtöldum eyjaklasanum Svalbarða og eynni Jan Mayen
030	Svíþjóð	
032	Finnland	að meðtöldum Álandseyjum
036	Sviss	að meðtöldu Liechtenstein, þýska yfirráðasvæðinu Büsingen og ítalska héraðinu Campione d'Italia
038	Austurríki	að undanskildum yfirráðasvæðunum Jungholz og Mittelberg.“

Í staðinn fyrir færslurnar 024, 025, 028, 030, 032, 036 og 038 á eftir „Önnur Evrópulönd ...“ komi „041 Færeyjar“.

i) EFTA-ríkin skulu afla þeirra upplýsinga sem krafist er í þessari reglugerð í síðasta lagi frá 1995.

9. 377R0546: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 546/77 frá 16. mars 1977 um tilhögun skýrslugerðar um utanríkisverslun bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 70, 17.3.1977, bls. 13), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 112);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 230);

— 387R3678: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3678/87 frá 9. desember 1987 um tilhögun skýrslugerðar um utanríkisverslun bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 346, 10.12.1987, bls. 12).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við 1. gr.:

„Austurríki — Aktiver Veredelungsverkehr;
Finnland — Vientietumenettely
— Exportförmånsförfarandet;
Ísland — Vinnsla innanlands fyrir erlendan aðila;
Noregur — Foredling innenlands (aktiv);
Svíþjóð — Industrirestitution;
Sviss — Aktiver Eigen-/Lohnveredelungsverkehr
— Traffic de perfectionnement actif à facon/commercial
— Regime economico di perfezionamento activo a cottimo.“

b) Eftirfarandi bætist við 2. gr.:

„Austurríki	— Passiver Veredelungsverkehr;
Finnland	— Tullinalennusmenettely — Tullnedsättningsförfarandet;
Ísland	— Vinnsla erlendis fyrir innlendan aðila;
Noregur	— Foredling utenlands (passiv);
Svíþjóð	— Återinförsel efter annan bearbetning än reparation;
Sviss	— Passiver Eigen-/Lohnveredelungsverkehr — Traffic de perfectionnement passif à facon/commercial — Regime economico di perfezionamento passivo a cottimo.“

10. 379R0518: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 518/79 frá 19. mars 1979 um skráningu á útflutningi heilla verksmiðja í hagskýrslur um utanríkisverslun Evrópubandalagsins og verslun milli aðildarríkja þess (Stjtíð. EB nr. L 69, 20.3.1979, bls. 10), eins og henni var breytt með:

— 387R3521: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3521/87 frá 24. nóvember 1987 (Stjtíð. EB nr. L 335, 25.11.1987, bls. 8).

11. 380R3345: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3345/80 frá 23. desember 1980 um skráningu sendingarlands í hagskýrslur um utanríkisverslun bandalagsins og verslun milli aðildarríkja þess (Stjtíð. EB nr. L 351, 24.12.1980, bls. 12).

12. 383R0200: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 200/83 frá 24. janúar 1983 um að aðlaga hagskýrslur um utanríkisverslun bandalagsins að tilskipunum um samræmdar skráningarreglur fyrir vöruútflutning og innflutning til frjálsrar vörudreifingar (Stjtíð. EB nr. L 26, 28.1.1983, bls. 1).

13. 387R3367: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3367/87 frá 9. nóvember 1987 um að nota sameinaða flokkunarkerfið í hagskýrslum um verslun milli aðildarríkja bandalagsins og breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1736/75 um hagskýrslur um utanríkisverslun bandalagsins og verslun milli aðildarríkja þess (Stjtíð. EB nr. L 321, 11.11.1987, bls. 3).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Sameinaða flokkunarkerfið gildir, að minnsta kosti fyrstu sex stafir þess.

b) Síðasti málsliður í 2. mgr. 1. gr. gildir ekki.

14. 387R3522: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3522/87 frá 24. nóvember 1987 um skráningu flutningsmáta í hagskýrslum um verslun milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. L 335, 25.11.1987, bls. 10).

15. 387R3678: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3678/87 frá 9. desember 1987 um tilhögun skýrslugerðar um utanríkisverslun bandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 346, 10.12.1987, bls. 12).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ákvæði 3. gr. gilda ekki.

16. 388R0455: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 455/88 frá 18. febrúar 1988 um lágmarkstölur í gerð hagskýrslna um utanríkisverslun bandalagsins og verslun milli aðildarríkja þess (Stjtíð. EB nr. L 46, 19.2.1988, bls. 19).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi tafla bætist við 2. gr.:

„fyrir Austurríki:	ATS	11 500
fyrir Finnland:	FIM	4 000
fyrir Ísland:	ISK	60 000
fyrir Noreg:	NOK	6 300
fyrir Svíþjóð:	SEK	6 000
fyrir Sviss:	CHF	1 000.“

TRÚNAÐARKVAÐIR Í HAGSKÝRSLUM

17. 390R1588: Reglugerð ráðsins (KBE/EBE) nr. 1588/90 frá 11. júní 1990 um afhendingu gagna sem eru háð trúnaðarkvöðum í hagskýrslum til Hagstofu Evrópubandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 151, 15.6.1990, bls. 1).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi nýjum lið er bætt við 2. gr.:

„11. Starfsfólk á skrifstofu hagskýrsluráðgjafa EFTA; starfsfólk EFTA sem starfar á skrifstofum Hagstofu Evrópubandalagsins (SOEC).“

b) Í öðrum málslið 1. mgr. 5. gr. komi „SOEC (Hagstofa Evrópubandalagsins) og skrifstofa hagskýrsluráðgjafa EFTA“ í staðinn fyrir „SOEC“.

c) Eftirfarandi nýrri undirgrein er bætt við 2. mgr. 5. gr.:

Gögn sem eru háð trúnaðarkvöðum og send Hagstofu Evrópubandalagsins um skrifstofu hagskýrsluráðgjafa EFTA skulu einnig vera tiltæk starfsliði síðarnefndu skrifstofunnar.

d) Að því er þetta varðar felur hugtakið „Hagstofa Evrópubandalagsins“ í 6. gr. einnig í sér skrifstofu hagskýrsluráðgjafa EFTA.

MANNFJÖLDA- OG FÉLAGSMÁLASKÝRSLUR

18. 376R0311: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 311/76 frá 9. febrúar 1976 um tölfræðilega skráningu erlends vinnuafls (Stjtíð. EB nr. L 39, 14.2.1976, bls. 1).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Finnland, Ísland, Liechtenstein, Noregur, Svíþjóð og Sviss eru ekki skyldug til að sundurliða upplýsingar eftir landsvæðum eins og krafist er í 1.gr.

b) EFTA-ríkin skulu afla þeirra upplýsinga sem krafist er í þessari reglugerð í síðasta lagi frá 1995.

ÞJÓÐHAGSREIKNINGAR — VERG LANDSFRAMLEIÐSLA

19. 389L0130: Tilskipun ráðsins 89/130/EBE,KBE frá 13. febrúar 1989 um samræmingu skýrslugerðar um verga þjóðarframleiðslu á markaðsvirði (Stjtíð. EB nr. L 49, 21.2.1989, bls. 26).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Liechtenstein er undanþegið veitingu þeirra upplýsinga sem krafist er í þessari tilskipun.

b) Austurríki, Finnland, Ísland, Noregur, Svíþjóð og Sviss skulu veita þær upplýsingar sem krafist er í þessari tilskipun í síðasta lagi frá 1995.

FLOKKUNARKERFI

20. 390R3037: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3037/90 frá 9. október 1990 um atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 293, 24.10.1990, bls. 1).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Austurríki, Ísland, Liechtenstein, Noregur, Svíþjóð og Sviss skulu nota „NACE, 1. endursk.", eða innlenda flokkun sem er dregin af henni í samræmi við 3. gr. í síðasta lagi frá 1995. Finnland skal fara að þessari reglugerð í síðasta lagi frá 1997.

LANDBÚNAÐARSKÝRSLUR

21. 372L0280: Tilskipun ráðsins 72/280/EBE frá 31. júlí 1972 um skýrslugerð vegna framleiðslu mjólkur og mjólkurafurða (Stjtíð. EB nr. L 179, 7.8.1972, bls. 2), eins og henni var breytt með:

— 373L0358: Tilskipun ráðsins 73/358/EBE frá 19. nóvember 1973 (Stjtíð. EB nr. L 326, 27.11.1973, bls. 17);

— 378L0320: Tilskipun ráðsins 78/320/EBE frá 30. mars 1978 (Stjtíð. EB nr. L 84, 31.3.1978, bls. 49);

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 67, 88);

— 386L0081: Tilskipun ráðsins 86/81/EBE frá 25. febrúar 1986 (Stjtíð. EB nr. L 77, 22.3.1986, bls. 29).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Ákvæði 2. mgr. 1. gr. gilda ekki.

b) Eftirfarandi listi fylgir svæðaskiptingunni sem um getur í a-lið 3. mgr. 4. gr.:

„Austurríki	Bundesländer
Finnland	—
Ísland	—
Noregur	—
Svíþjóð	—
Sviss	—."

c) Austurríki, Finnland, Ísland, Noregur, Svíþjóð og Sviss skulu safna þeim upplýsingum sem krafist er í þessari tilskipun í síðasta lagi frá 1995.

d) Liechtenstein er undanþegið öflun þeirra upplýsinga sem krafist er í þessari tilskipun.

e) Finnland, Ísland, Noregur, Svíþjóð og Sviss eru undanþegin öflun vikulegra upplýsinga sem krafist er í 1. mgr. 4. gr. í þessari tilskipun.

f) Finnland, Ísland, Noregur, Svíþjóð og Sviss eru undanþegin öflun upplýsinga um heimaneyslu mjólkur.

22. 372D0356: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 72/356/EBE frá 18. október 1972 um framkvæmdarákvæði hvað varðar skýrslugerð vegna framleiðslu mjólkur og mjólkurafurða (Stjtíð. EB nr. L 246, 30.10.1972, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 88);

— 386D0180: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 86/180/EBE frá 19. mars 1986 (Stjtíð. EB nr. L 138, 24.5.1986, bls. 49).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi listi fylgir svæðaskiptingunni sem um getur í neðanmálsgrein 1 við töflu 4 í II. viðauka:

„Austurríki	Bundesländer
Finnland	Eingöngu eitt svæði
Ísland	Eingöngu eitt svæði
Noregur	Eingöngu eitt svæði
Svíþjóð	Eingöngu eitt svæði
Sviss	Eingöngu eitt svæði.“

b) Í B-hluta töflu 5 í II. viðauka er eftirfarandi nýrri neðanmálsgrein bætt við a-lið 1. tölul. „Heimaneysla“:

„1) Ekki krafist fyrir Finnland, Ísland, Noreg, Svíþjóð og Sviss“

Hinar neðanmálsgreinarnar tvær eru tölusettar að nýju til samræmis við þessa breytingu.

23. 388R0571: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 571/88 frá 29. febrúar 1988 um skipulag kannana bandalagsins á nýtingu bújarða frá 1988 til 1997 (Stjtíð. EB nr. L 56, 2.3.1988, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 389R0807: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 807/89 frá 20. mars 1989 (Stjtíð. EB nr. L 86, 31.3.1989, bls. 1).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Texti 4. gr. sem hefst á „og að því leyti sem máli skiptir á hverjum stað...“ og til greinarloka gildir ekki.

b) Í stað textans í 2. mgr. 6. gr. „af reiknaðri framlegð (SGM) í skilningi ákvörðunar 85/377/EBE“ komi:

„af reiknaðri framlegð (SGM), í skilningi ákvörðunar 85/377/EBE, eða verðmæti heildarframleiðslu í landbúnaði“.

c) Í staðinn fyrir tilvísunina í 2. mgr. 8. gr. í „ákvörðun 83/461/EBE, eins og henni var breytt með ákvörðun 85/622/EBE og 85/643/EBE“ er vísað í „ákvörðun 89/651/EBE“. Ný neðanmálsgrein bætist við neðst á síðunni: Stjtíð. EB nr. L 391, 30.12.1989, bls. 1.

d) Ákvæði 10., 12. og 13. gr. og II. viðauki eiga ekki við.

e) Í I. viðauka er viðeigandi neðanmálsgreinum bætt við til marks um að eftirfarandi breytur séu valfrjálsar fyrir tiltekin ríki:

B.02:	Valfrjálst fyrir Ísland
B.03:	Valfrjálst fyrir Finnland, Ísland og Svíþjóð
B.04:	Valfrjálst fyrir Austurríki, Finnland og Sviss
C.03:	Valfrjálst fyrir Ísland
C.04:	Valfrjálst fyrir Austurríki, Finnland, Ísland, Noreg og Svíþjóð
E:	Valfrjálst fyrir Austurríki, Finnland, Ísland, Noreg, Svíþjóð og Sviss
G.05:	Valfrjálst fyrir Finnland
I.01:	Valfrjálst fyrir Noreg
I.01(a):	Valfrjálst fyrir Noreg
I.01(b):	Valfrjálst fyrir Noreg
I.01(c):	Valfrjálst fyrir Noreg
I.01(d):	Valfrjálst fyrir Noreg
I.02:	Valfrjálst fyrir Noreg
I.03:	Valfrjálst fyrir Austurríki, Finnland og Svíþjóð
I.03(a):	Valfrjálst fyrir Austurríki, Finnland og Svíþjóð
J.03:	Sundurliðun eftir kyni valfrjáls fyrir Ísland
J.04:	Sundurliðun eftir kyni valfrjáls fyrir Ísland
J.09(a):	Valfrjálst fyrir Finnland
J.09(b):	Valfrjálst fyrir Finnland
J.11:	Sundurliðun í grísi, gyltur til undaneldis og önnur svín er valfrjáls fyrir Ísland
J.12:	Sundurliðun í grísi, gyltur til undaneldis og önnur svín er valfrjáls fyrir Ísland
J.13:	Sundurliðun í grísi, gyltur til undaneldis og önnur svín er valfrjáls fyrir Ísland
J.17:	Valfrjálst fyrir Austurríki og Sviss
K:	Valfrjálst fyrir Ísland og Svíþjóð
K.02:	Valfrjálst fyrir Austurríki
L:	Finnland, Ísland og Svíþjóð mega láta í té þær upplýsingar sem taflan sýnir í samandregnara formi en þar greinir
L.10:	Valfrjálst fyrir Austurríki

f) Að því er Liechtenstein varðar skulu upplýsingar sem krafist er samkvæmt þessari reglugerð vera innifaldar í upplýsingum fyrir Sviss.

g) Finnland, Ísland, Liechtenstein, Noregur, Svíþjóð og Sviss eru ekki skyldug til að sundurliða upplýsingar eftir landsvæðum eins og krafist er í 4. og 8. gr. og I. viðauka þessarar reglugerðar. Þessum ríkjum ber þó að tryggja að úrtök séu nægilega stór til að önnur sundurliðun en eftir landsvæðum verði marktæk.

h) Finnland, Ísland, Liechtenstein, Noregur, Svíþjóð og Sviss eru ekki skyldug til að fara eftir formgerðarflokkuninni sem um getur í 6., 7., 8. og 9. gr. og I. viðauka þessarar reglugerðar. Þessum ríkjum ber þó að senda nauðsynlegar viðbótarupplýsingar svo unnt verði að endurflokka í samræmi við þessa formgerðarflokkun.

i) EFTA-ríkin eru undanþegin þeirri skyldu að gera kannanirnar sem um getur í c-lið 3. gr.

j) EFTA-ríkin skulu safna þeim upplýsingum sem krafist er í þessari reglugerð í síðasta lagi frá 1995.

24. 390R0837: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 837/90 frá 26. mars 1990 um skýrslugerð aðildarríkjanna um kornrækt (Stjtíð. EB nr. L 88, 3.4.1990, bls. 1).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 4. mgr. 8. gr. falli orðin „tvisvar á ári“ niður.

b) Í III. viðauka bætist eftirfarandi listi við á eftir textanum fyrir Breska konungsríkið:

„Austurríki	Bundesländer
Finnland	—
Ísland	—
Noregur	—
Svíþjóð	—
Sviss	—.“

c) Liechtenstein er undanþegið öflun þeirra upplýsinga sem krafist er í þessari reglugerð.

d) Austurríki, Finnland, Ísland, Noregur, Svíþjóð og Sviss skulu veita þær upplýsingar sem krafist er í þessari reglugerð í síðasta lagi frá 1995.

FISKISKÝRSLUR

25. 391R1382: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1382/91 frá 21. maí 1991 um að leggja fram upplýsingar um landanir fiskafurða í aðildarríkjunum (Stjtíð. EB nr. L 133, 28.5.1991, bls. 1).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 3. viðauka er útliti töflunnar breytt á eftirfarandi hátt:

	EB	EFTA(*)
	Magn Verð	Magn Verð
TIL MANNELDIS: Þorskur (CDZ) Nýr í heilu lagi		

(*) EFTA-ríkin eiga að fylla þennan dálk út, svo og þau aðildarríki EB sem hafa skip frá EFTA-ríkjum á skrá.

b) EFTA-ríkin skulu veita þær upplýsingar sem krafist er í þessari reglugerð í síðasta lagi frá 1995. Skýrslan sem vísað er til í 1. mgr. 5. gr. og, ef þörf krefur, beiðni um að landanir í litlum höfnum sem um getur í fyrstu undirgrein 6. mgr. 5. gr. séu undanþegnar skýrslugerð, skulu lagðar fram á árinu 1995.

ORKUSKÝRSLUR

26. 390L0377: Tilskipun ráðsins 90/377/EBE frá 29. júní 1990 um starfsreglur bandalagsins til að auka gagnsæi verðlagningar á gasi og rafmagni til notenda í atvinnuskyni (Stjtíð. EB nr. L 185, 17.7.1990, bls. 16).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi texti bætist við 1. og 3. mgr. 2. gr.:

„Að því er varðar Austurríki, Finnland, Noreg, Svíþjóð og Sviss ber að senda upplýsingarnar til Hagstofu Evrópubandalagsins (SOEC) í gegnum lögbær innlend yfirvöld þessara ríkja."

b) Þrátt fyrir ákvæði 4. og 5. gr. fer meðferð trúnaðarupplýsinga frá Austurríki, Finnlandi, Noregi, Svíþjóð og Sviss eingöngu eftir reglugerð ráðsins (KBE/EBE) nr. 1588/90 frá 11. júní 1990 um afhendingu gagna sem eru háð trúnaðarkvöðum í hagskýrslum til Hagstofu Evrópubandalagsins, eins og hún er aðlöguð vegna þessa samnings.

c) Ísland og Liechtenstein þurfa ekki að láta í té upplýsingar sem krafist er í þessari tilskipun.

d) Austurríki, Finnland, Noregur, Svíþjóð og Sviss skulu veita þær upplýsingar sem krafist er í þessari tilskipun í síðasta lagi frá 1995. Þessi ríki skulu láta Hagstofu Evrópubandalagsins (SOEC) vita fyrir 1. janúar 1993 um staði og héruð þar sem verðupplýsinga verður aflað í samræmi við 11. tölul. í I. viðauka og 2. og 13. tölul. í II. viðauka.

XXII. VIÐAUKI

FÉLAGARÉTTUR

SKRÁ SEM KVEÐIÐ ER Á UM Í 77. GR.

INNGANGUR

Þegar gerðirnar sem vísað er til í þessum viðauka fela í sér hugmyndir eða vísa til málsmeðferðar sem er sérkennandi fyrir réttarreglur bandalagsins, svo sem varðandi

— inngangsorð;

— viðtakendur gerða bandalagsins;

— tilvísanir til yfirráðasvæða eða tungumála EB;

— tilvísanir til réttinda og skyldna aðildarríkja EB, opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðrum; og

— tilvísanir til málsmeðferðar varðandi upplýsingar og tilkynningar;

gildir bókun 1 um altæka aðlögun, nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka.

AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM

Samþætting félagaforma sem eru ekki til við áritun EES-samningsins:

Ef eingöngu eða fyrst og fremst er vísað til einnar félagategundar í eftirtöldum tilskipunum má breyta tilvísuninni við setningu sérstakrar löggjafar um einkahlutafélög. Sameiginlegu EES-nefndinni verður tilkynnt um setningu slíkrar löggjafar og nöfn hlutaðeigandi félaga í síðasta lagi þegar viðeigandi tilskipanir koma til framkvæmda.

AÐLÖGUNARTÍMABIL

EFTA-ríkin skulu að öllu leyti hrinda í framkvæmd ákvæðum þessa viðauka, Sviss og Liechtenstein eigi síðar en þremur árum og Austurríki, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð eigi síðar en tveimur árum eftir gildistöku EES-samningsins.

GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. 368L0151: Fyrsta tilskipun ráðsins 68/151/EBE frá 9. mars 1968 um samræmingu verndarráðstafana, sem ætlað er að vera jafngildar í bandalaginu og aðildarríki krefjast af félögum í skilningi annarrar málsgreinar 58. gr. sáttmálans, til að vernda hagsmuni félagsmanna og annarra (Stjtíð. EB nr. L 65, 14.3.1968, bls. 41), eins og henni var breytt með:

   — 172B: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 73, 27.3.1972, bls. 89);

   — 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 89);

   — 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 157).

   Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

   Eftirfarandi bætist við 1. gr.:

   „— í Austurríki:
   die Aktiengesellschaft,
   die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

   — í Finnlandi:
   osakeyhtiö, aktiebolag;

   — á Íslandi:
   almenningshlutafélag, einkahlutafélag,
   samlagsfélag;

   — í Liechtenstein:
   die Aktiengesellschaft,
   die Gesellschaft mit beschränkter Haftung,
   die Kommanditaktiengesellschaft;

   — í Noregi:
   aksjeselskap;

   — í Svíþjóð:
   aktiebolag;

— í Sviss:
die Aktiengesellschaft,
la société anonyme,
la società anonima;

die Gesellschaft mit beschränkter Haftung,
la société à responsabilité limitée,
la società a garanzia limitata;

die Kommanditaktiengesellschaft,
la société en commandite par actions,
la società in accomandita per azioni."

2. 377L0091: Önnur tilskipun ráðsins 77/91/EBE frá 13. desember 1976 um samræmingu verndarráðstafana, sem ætlað er að vera jafngildar í bandalaginu og aðildarríki krefjast þegar almenningshlutafélög eru stofnuð og um tilskilið hlutafé og heimilaðar breytingar á hlutafé þeirra í skilningi annarrar málsgreinar 58. gr. sáttmálans til að vernda hagsmuni félagsmanna og annarra (Stjtíð. EB nr. L 26, 31.1.1977, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 89);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 157).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við fyrstu undirgrein 1. mgr. 1. gr.:

„— í Austurríki:
die Aktiengesellschaft;

— í Finnlandi:
osakeyhtiö, aktiebolag;

— á Íslandi:
almenningshlutafélag;

— í Liechtenstein:
die Aktiengesellschaft;

— í Noregi:
aksjeselskap;

— í Svíþjóð:
aktiebolag;

— í Sviss:
die Aktiengesellschaft,
la société anonyme,
la società anonima."

b) Í 6. gr. kemur hugtakið „evrópska mynteiningin (ECU)" í staðinn fyrir „evrópsk reiknieining".

c) Bráðabirgðaráðstafanirnar sem vísað er til í 2. mgr. 43. gr. skulu einnig gilda að því er EFTA-ríkin varðar.

3. 378L0855: Þriðja tilskipun ráðsins 78/855/EBE frá 9. október 1978 um samruna almenningshlutafélaga, byggð á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans (Stjtíð. EB nr. L 295, 20.10.1978, bls. 36), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 89);
— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 157).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við 1. mgr. 1. gr.:

„— Austurríki:
die Aktiengesellschaft;

— Finnland:
osakeyhtiö, aktiebolag;

— Ísland:
almenningshlutafélag;

— Liechtenstein:
die Aktiengesellschaft;

— Noregur:
aksjeselskap;

— Svíþjóð:
aktiebolag;

— Sviss:
die Aktiengesellschaft,
la société anonyme,
la società anonima."

b) Bráðabirgðaráðstafanirnar sem vísað er til í 3. og 4. mgr. 32. gr. skulu einnig gilda að því er EFTA-ríkin varðar.

4. 378L0660: Fjórða tilskipun ráðsins 78/660/EBE frá 25. júlí 1978, byggð á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans, um ársreikninga félaga af tiltekinni gerð (Stjtíð. EB nr. L 222, 14.8.1978, bls. 11), eins og henni var breytt með:

— 179H: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr L 291, 19.11.1979, bls. 89);

— 383L0349: Sjöundu tilskipun ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983 um samstæðureikninga, byggð á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans (Stjtíð. EB nr. L 193, 18.7.1983, bls. 1);

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 157-158);

— 389L0666: Elleftu tilskipun ráðsins 89/666/EBE frá 21. desember 1989 um birtingarkröfur gagnvart útibúum sem stofnuð eru í aðildarríki af vissum gerðum félaga er lög annars ríkis taka til (Stjtíð. EB nr. L 395, 30.12.1989, bls. 36);

— 390L0604: Tilskipun ráðsins 90/604/EBE frá 8. nóvember 1990 um breytingu á tilskipun 78/660/EBE um ársreikninga og tilskipun 83/349/EBE um samstæðureikninga að því er varðar undanþágur fyrir lítil og meðalstór félög og birtingu reikninga í evrópskum mynteiningum (ECU) (Stjtíð. EB nr. L 317, 16.11.1990, bls. 57);

— 390L0605: Tilskipun ráðsins 90/605/EBE frá 8. nóvember 1990 um breytingu á tilskipun 78/660/EBE um ársreikninga og tilskipun 83/349/EBE um samstæðureikninga að því er varðar gildissvið þessara tilskipana (Stjtíð. EB nr. L 317, 16.11.1990, bls. 60).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við fyrstu undirgrein 1. mgr. 1. gr.:

„— í Austurríki:
die Aktiengesellschaft,
die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— í Finnlandi:
osakeyhtiö, aktiebolag;

— á Íslandi:
almenningshlutafélag,
einkahlutafélag;

— í Liechtenstein:
die Aktiengesellschaft,
die Gesellschaft mit beschränkter Haftung,
die Kommanditaktiengesellschaft,

— í Noregi:
aksjeselskap;

— í Svíþjóð:
aktiebolag;

— í Sviss:
die Aktiengesellschaft,
la société anonyme,
la società anonima;

die Gesellschaft mit beschränkter Haftung,
la société à responsabilité limitée,
la società a garanzia limitata;

die Kommanditaktiengesellschaft,
la société en commandite par actions,
la società in accomandita per azioni."

b) Eftirfarandi bætist við aðra undirgrein 1. mgr. 1. gr.:

„m) í Austurríki:
die offene Handelsgesellschaft,
die Kommanditgesellschaft;

n) í Finnlandi:
avoin yhtiö, öppet bolag,
kommandiittiyhtiö,
kommanditbolag;

o) á Íslandi:
sameignarfélag,
samlagsfélag;

p) í Liechtenstein:
die offene Handelsgesellschaft,
die Kommanditgesellschaft;

q) í Noregi:
partrederi,

ansvarlig selskap,
kommanditselskap;

r) í Svíþjóð:
handelsbolag,
kommanditbolag."

5. 382L0891: Sjötta tilskipun ráðsins 82/891/EBE frá 17. desember 1982 byggð á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans um skiptingu almenningshlutafélaga (Stjtíð. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 47).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Bráðabirgðaráðstafanirnar sem vísað er til í 4. og 5. mgr. 26. gr. skulu einnig gilda að því er EFTA-ríkin varðar.

6. 383L0349: Sjöunda tilskipun ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983 um samstæðureikninga, byggð á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans (Stjtíð. EB nr. L 193, 18.7.1983, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— 185I: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtíð. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 158);

— 390L0604: Tilskipun ráðsins 90/604/EBE frá 8. nóvember 1990 um breytingu á tilskipun 78/660/EBE um ársreikninga og tilskipun 83/349/EBE um samstæðureikninga að því er varðar undanþágur fyrir lítil og meðalstór félög og birtingu reikninga í evrópskum mynteiningum (ECU) (Stjtíð. EB nr. L 317, 16.11.1990, bls. 57);

— 390L0605: Tilskipun ráðsins 90/605/EBE frá 8. nóvember 1990 um breytingu á tilskipun 78/660/EBE um ársreikninga og tilskipun 83/349/EBE um samstæðureikninga að því er varðar gildissvið þessara tilskipana (Stjtíð. EB nr. L 317, 16.11.1990, bls. 60).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við fyrstu undirgrein 1. mgr. 4. gr.:

„m) í Austurríki:
die Aktiengesellschaft,
die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

n) í Finnlandi:
osakeyhtiö, aktiebolag;

o) á Íslandi:
almenningshlutafélag,
einkahlutafélag,
samlagsfélag;

p) í Liechtenstein:
die Aktiengesellschaft,
die Gesellschaft mit beschränkter Haftung,
die Kommanditaktiengesellschaft;

q) í Noregi:
aksjeselskap;

r) í Svíþjóð:
aktiebolag;

s) í Sviss:
die Aktiengesellschaft,
la société anonyme,
la società anonima;

die Gesellschaft mit beschränkter Haftung,
la société à responsabilité limitée,
la società a garanzia limitata;

die Kommanditaktiengesellschaft,
la société en commandite par actions,
la società in accomandita per azioni."

7. 384L0253: Áttunda tilskipun ráðsins 84/253/EBE frá 10. apríl 1984 um löggildingu einstaklinga sem falið er að annast lögmælta endurskoðun bókhaldsgagna, byggð á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans (Stjtíð. EB nr. L 126, 12.5.1984, bls. 20).

8. 389L0666: Ellefta tilskipun ráðsins 89/666/EBE frá 21. desember 1989 um birtingarkröfur gagnvart útibúum sem stofnuð eru í aðildarríki af vissum gerðum félaga er lög annars ríkis taka til (Stjtíð. EB nr. L 395, 30.12.1989, bls. 36).

9. 389L0667: Tólfta tilskipun ráðsins 89/667/EBE frá 21. desember 1989 um einkahlutafélög eins aðila (Stjtíð. EB nr. L 395, bls. 40).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við 1. gr.:

„— í Austurríki:
die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— í Finnlandi:
osakeyhtiö, aktiebolag;

— á Íslandi:
einkahlutafélag;

— í Liechtenstein:
die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— í Noregi:
aksjeselskap;

— í Svíþjóð:
aktiebolag;

— í Sviss:
die Gesellschaft mit beschränkter Haftung,
la société à responsabilité limitée,
la società a garanzia limitata.“

10. 385R2137: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2137/85 frá 25. júlí 1985 um evrópsk fjárhagsleg hagsmunafélög (EFH) (Stjtíð. EB nr. L 199, 31.7.1985, bls. 1).

Fylgiskjal 2.

BÓKUN UM BREYTINGU Á SAMNINGNUM UM EVRÓPSKA EFNAHAGSSVÆÐIÐ

EFNAHAGSBANDALAG EVRÓPU,
KOLA- OG STÁLBANDALAG EVRÓPU,
KONUNGSRÍKIÐ BELGÍA,
KONUNGSRÍKIÐ DANMÖRK,
SAMBANDSLÝÐVELDIÐ ÞÝSKALAND,
LÝÐVELDIÐ GRIKKLAND,
KONUNGSRÍKIÐ SPÁNN,
LÝÐVELDIÐ FRAKKLAND,
ÍRLAND,
LÝÐVELDIÐ ÍTALÍA,
STÓRHERTOGADÆMIÐ LÚXEMBORG,
KONUNGSRÍKIÐ HOLLAND,
LÝÐVELDIÐ PORTÚGAL,
HIÐ SAMEINAÐA KONUNGSRÍKI STÓRA-BRETLANDS OG NORÐUR-ÍRLANDS
OG
LÝÐVELDIÐ AUSTURRÍKI,
LÝÐVELDIÐ FINNLAND,
LÝÐVELDIÐ ÍSLAND,
FURSTADÆMIÐ LIECHTENSTEIN,
KONUNGSRÍKIÐ NOREGUR,
KONUNGSRÍKIÐ SVÍÞJÓÐ,

sem nefnast hér á eftir SAMNINGSAÐILAR;

ÞAR EÐ samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið, hér á eftir nefndur EES-samningurinn, var undirritaður í Óportó hinn 2. maí 1992;

ÞAR EÐ kveðið er á um það í 2. mgr. 129. gr. EES-samningsins að samningsaðilar skuli fullgilda eða samþykkja hann í samræmi við stjórnskipuleg skilyrði hvers um sig;

ÞAR EÐ ljóst er að einn undirritunaraðilanna að EES-samningnum, Ríkjasambandið Sviss, hefur ekki tök á að fullgilda EES-samninginn;

ÞAR EÐ hinir undirritunaraðilarnir að EES-samningnum halda enn fast við markmið hans og eru staðráðnir í að hrinda samningnum í framkvæmd eins fljótt og auðið er;

ÞAR EÐ ákveða þarf nýjan gildistökudag EES-samningsins;

ÞAR EÐ setja þarf sérstök ákvæði um gildistöku EES-samningsins að því er varðar Furstadæmið Liechtenstein;

ÞAR EÐ gera þarf nokkrar breytingar á EES-samningnum sökum þess að Sviss mun ekki fullgilda hann;

ÞAR EÐ æskilegt er að hafa meðal slíkra breytinga ákvæði sem sýnir vilja samningsaðila til að gera Sviss kleift að taka þátt í EES síðar meir;

HAFA ÁKVEÐIÐ að gera eftirfarandi bókun:

1. gr.

1. EES-samningurinn, eins og honum er breytt með bókun þessari, skal öðlast gildi daginn sem bókun þessi öðlast gildi, milli Efnahagsbandalags Evrópu, Kola- og stálbandalags Evrópu, aðildarríkja þeirra og Lýðveldisins Austurríkis, Lýðveldisins Finnlands, Lýðveldisins Íslands, Konungsríkisins Noregs og Konungsríkisins Svíþjóðar.

2. Að því er varðar Furstadæmið Liechtenstein skal EES-samningurinn, eins og honum er breytt með bókun þessari, öðlast gildi þann dag sem EES-ráðið ákveður og að því tilskildu að

— EES-ráðið hafi ákveðið að skilyrði b-liðar 121. gr. EES-samningsins, nánar tiltekið um að góð framkvæmd EES-samningsins raskist ekki, hafi verið fullnægt; og

— EES-ráðið hafi tekið viðeigandi ákvarðanir, einkum að því er varðar beitingu þeirra ákvarðana gagnvart Liechtenstein sem EES-ráðið og sameiginlega EES-nefndin hafa þegar tekið.

3. Liechtenstein skal vera heimilt að eiga þátt í ákvörðunum EES-ráðsins samkvæmt 2. mgr. hér að framan.

2. gr.

1. Þar eð Ríkjasambandið Sviss hefur ekki fullgilt EES-samninginn og er ekki aðili að honum skal tilvísun í inngangsorðunum að samningnum til „RÍKJASAMBANDSINS SVISS“ sem eins af samningsaðilunum felld niður.

2. Í stað b-liðar 2. gr. EES-samningsins komi eftirfarandi:

„hugtakið „EFTA-ríki“ merkir Lýðveldið Austurríki, Lýðveldið Finnland, Lýðveldið Ísland, Konungsríkið Noregur, Konungsríkið Svíþjóð og, með þeim skilyrðum sem eru sett í 2. mgr. 1. gr. bókunarinnar um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, Furstadæmið Liechtenstein;“.

3. EES-samningnum skal enn fremur breytt í samræmi við 3. - 20. gr. bókunar þessarar.

3. gr.

Í 120. gr. komi orðin „bókunum 41 og 43“ í stað „bókunum 41, 43 og 44“.

4. gr.

Í 1. mgr. 126. gr. komi orðin „Konungsríkisins Noregs og Konungsríkisins Svíþjóðar“ í stað „Konungsríkisins Noregs, Konungsríkisins Svíþjóðar og Ríkjasambandsins Sviss“.

5. gr.

Í stað 1. mgr. 128. gr. komi eftirfarandi:

„Evrópuríki sem gengur í bandalagið er skylt, og Ríkjasambandinu Sviss eða öðru Evrópuríki sem gengur í EFTA heimilt, að sækja um að gerast aðili að samningi þessum. Það skal senda EES-ráðinu umsókn sína.“

6. gr.

Í stað 3. mgr. 129. gr. komi eftirfarandi:

„3. Samningur þessi öðlast gildi þann dag og með þeim skilyrðum sem kveðið er á um í bókuninni um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið."

7. gr.

Í 11. tölul. bókunar 1 um altæka aðlögun komi „gildistökudag" í stað „3. mgr. 129. gr.".

8. gr.

Í 2. neðanmálsgrein V. viðbætis og 3. neðanmálsgrein VI. viðbætis við bókun 4 um upprunareglur komi orðin „Svíþjóð" og „sænska" í stað „Sviss" og „svissneska".

9. gr.

Í bókun 5 um fjáröflunartolla (Liechtenstein, Sviss):

— falli orðið „Sviss" niður í fyrirsögninni;

— falli orðin „og Sviss" og „Sviss eða" niður í 1. og 2. mgr.

10. gr.

Í stað bókunar 6 um söfnun lögboðins varaforða í Sviss og Liechtenstein komi eftirfarandi:

„BÓKUN 6

UM SÖFNUN LÖGBOÐINS VARAFORÐA Í LIECHTENSTEIN

Þegar alvarlegur birgðaskortur ríkir í Liechtenstein má fella inn í áætlun um lögboðinn varaforða nauðsynlegar framleiðsluvörur fyrir lífsafkomu þegnanna séu þær ekki framleiddar í nægilega ríkum mæli eða alls ekki í Liechtenstein og eru þess eðlis að hægt er að geyma þær sem varaforða.

Í Liechtenstein skal, við framkvæmd þessarar áætlunar, hvorki með beinum né óbeinum hætti gert upp á milli innfluttra framleiðsluvara frá hinum samningsaðilunum og innlendra framleiðsluvara sem eru svipaðar eða koma í stað þeirra framleiðsluvara sem um ræðir."

11. gr.

Í bókun 8 um ríkiseinkasölur falli orðin „Sviss og" niður.

12. gr.

Í bókun 9 um viðskipti með fisk og aðrar sjávarafurðir:

— falli orðin „og Sviss" niður í 1. og 2. mgr. 2. gr. í 1. viðbæti og orðið „mega" verði „má" í 2. mgr.;

— falli orðin „Samningur milli Efnahagsbandalags Evrópu og Ríkjasambandsins Sviss, undirritaður 22. júlí 1972, og eftirfarandi bréfaskipti varðandi landbúnað og sjávarútveg, undirrituð 14. júlí 1986;" niður í 3. viðbæti.

13. gr.

Í bókun 15 um aðlögunartímabil vegna frjálsra fólksflutninga (Sviss og Liechtenstein):

— falli orðin „Sviss og", „Sviss né" og „Sviss eða" niður í fyrirsögninni, 1. og 2. mgr. 8. gr. og 11. gr.;

— (á ekki við íslenska textann);

— ákvæði 2. - 4. gr. og 1. mgr. 9. gr. falli niður.

14. gr.

Í bókun 16 um ráðstafanir á sviði félagslegs öryggis varðandi aðlögunartímabil vegna frjálsra fólksflutninga (Sviss og Liechtenstein):

— falli orðin „Sviss og" og „Sviss eða" niður í fyrirsögninni, 1. og 2. gr. og fyrsta málslið og a-lið 3. gr.;

— (á ekki við íslenska textann);

— (á ekki við íslenska textann);

— falli orðin „fimm hundruð að því er varðar Sviss og" og orðin „að því er varðar Liechtenstein" niður í c-lið 3. gr.;

— falli ákvæði 4. gr. niður.

15. gr.

Eftirfarandi ákvæði EES-samningsins:

— a-, b-, d-, e- og f-liður 81. gr.;

— 82. gr.;

— fyrsta og önnur undirgrein 2. mgr. bókunar 30;

— a-, b- og c- liður 1. mgr. 1. gr., 1., 3. og 4. mgr. 4. gr., fyrsta og önnur undirgrein 3. mgr. 5. gr. í bókun 31 og

— bókun 32

öðlist gildi 1. janúar 1994.

16. gr.

Í bókun 38 um fjármagnskerfið:

— komi orðið „tvö“ í stað „þrjú“ í 2. mgr. 2. gr.;

— komi eftirfarandi í stað 5. mgr. 2. gr.:

„5. Heildarupphæð lána sem til greina koma vegna vaxtaafsláttarins sem kveðið er á um í 1. gr. skal vera 1 500 milljónir ECU og skal þeim skipt í jafna hluta yfir fimm ára tímabil frá 1. júlí 1993. Gangi EES-samningurinn í gildi eftir þann dag skal tímabilið vera fimm ár frá gildistökunni.“

— komi eftirfarandi í stað 1. mgr. 3. gr.:

„1. Heildarupphæð styrkja sem kveðið er á um í 1. gr. skal vera 500 milljónir ECU, sem skiptist í jafna hluta yfir fimm ára tímabil frá 1. júlí 1993. Gangi EES-samningurinn í gildi eftir þann dag skal tímabilið vera fimm ár frá gildistökunni.“.

17. gr.

Í bókun 41 um gildandi samninga falli eftirfarandi niður:

„29.4.1963/3.12.1976 Alþjóðaráð til varnar mengun í Rín. Blandaður samningur milli Ríkjasambandsins Sviss og Efnahagsbandalags Evrópu, Sambandslýðveldisins Þýskalands, Frakklands, Lúxemborgar og Hollands.

3.12.1976 Verndun Rínar gegn efnamengun. Blandaður samningur milli Ríkjasambandsins Sviss og Efnahagsbandalags Evrópu, Sambandslýðveldisins Þýskalands, Frakklands, Lúxemborgar og Hollands.“

18. gr.

Ákvæði bókunar 44 um samning milli EBE og Ríkjasambandsins Sviss varðandi vöruflutninga á vegum og járnbrautum falli niður.

19. gr.

Í viðbæti við bókun 47 um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín:

15. **387R0822:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 822/87:

– aðlögunarlið b)

falli ákvæðið niður;

— aðlögunarliðum d), f), m) og n)

falli orðin „, Sviss (og)“ og „og Sviss“ niður;

— aðlögunarlið k), b-lið

falli orðin „Sviss eða“ niður.

22. **389R2392:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2392/89:

— aðlögunarlið a)

falli orðið „, Sviss“ niður;

— aðlögunarlið c)

falli orðin „Sviss og“ og orðið „hlutaðeigandi“ niður.

26. **390R3201:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3201/90:

— aðlögunarliðum c), d) og f)

falli ákvæðin niður.

20. gr.

I. - IX. viðauka, XII., XIII., XVI. og XVIII. - XXII. viðauka við EES-samninginn skal breytt eins og tilgreint er í viðaukanum við bókun þessa.

21. gr.

Ákvæði, tilvísanir, sérstök aðlögun, tímabil og dagsetningar sem varða Liechtenstein í EES-samningnum, eins og honum er breytt með bókun þessari, öðlast þá fyrst gildi er samningurinn, eins og honum er breytt með bókun þessari, hefur öðlast gildi gagnvart Liechtenstein í samræmi við 2. mgr. 1. gr. bókunar þessarar.

22. gr.

1. Bókun þessi er gerð í einu frumriti á dönsku, ensku, finnsku, frönsku, grísku, hollensku, íslensku, ítölsku, norsku, portúgölsku, spænsku, sænsku og þýsku og er hver þessara texta jafngildur.

2. Samningsaðilar skulu fullgilda eða samþykkja bókun þessa í samræmi við stjórnskipuleg skilyrði hvers um sig.

Henni skal komið í vörslu hjá aðalskrifstofu ráðs Evrópubandalaganna sem skal senda hverjum hinna samningsaðilanna staðfest endurrit.

Fullgildingar- eða samþykktarskjölunum skal komið í vörslu hjá aðalskrifstofu ráðs Evrópubandalaganna sem skal tilkynna öllum hinum samningsaðilunum það.

3. Bókun þessi skal öðlast gildi 1. júlí 1993, að því tilskildu að samningsaðilarnir sem um getur í 1. mgr. 1. gr. hafi komið fullgildingar- eða samþykktarskjölum sínum vegna EES-samningsins og bókunar þessarar í vörslu fyrir þann dag. Eftir þann dag öðlast bókun þessi gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir að síðustu skjölunum hefur verið komið í vörslu. Sé þeim hins vegar komið í vörslu þegar færri en fimmtán dagar eru að upphafi næsta mánaðar öðlast bókun þessi ekki gildi fyrr en fyrsta dag annars mánaðar eftir að skjölunum var komið í vörslu.

4. Að því er Liechtenstein varðar skal bókun þessi öðlast gildi þegar það hefur komið fullgildingarskjölum sínum vegna EES-samningsins og bókunar þessarar í vörslu, þann dag sem EES-ráðið ákveður með þeim skilyrðum sem eru sett í 2. mgr. 1. gr.

GJÖRT í Brussel hinn sautjánda dag marsmánaðar 1993.

VIÐAUKI
SEM KVEÐIÐ ER Á UM Í 20. GR. BÓKUNAR UM BREYTINGU Á SAMNINGNUM UM EVRÓPSKA EFNAHAGSSVÆÐIÐ

I. - IX. viðauka, XII., XIII., XVI. og XVIII. - XXII. viðauka við EES-samninginn skal breytt eins og tilgreint er hér á eftir.

I **I. VIÐAUKI, HEILBRIGÐI DÝRA OG PLANTNA**

A. **Aðlögun á tilteknum sviðum**

Ákvæði um Sviss og Liechtenstein undir fyrirsögninni „**AÐLÖGUN Á TILTEKNUM SVIÐUM**“ ásamt sjálfri fyrirsögninni falli niður.

B. **I. kafli, Dýr**

— Inngangur kaflans

— 3. mgr.

í stað orðanna „frá því að níu mánuðir eru liðnir frá gildistöku samningsins og í síðasta lagi frá 1. janúar 1994“ komi „frá 1. janúar 1994 eða frá því að sex mánuðir eru liðnir frá gildistöku samningsins, eftir því hvor dagsetningin er síðar“.

— Í stað dagsetninganna varðandi EFTA-ríkin samkvæmt sérstökum aðlögunarákvæðum, er tengjast gerðunum sem um getur í kaflanum, komi eftirfarandi:

— í stað dagsetninganna „1. janúar 1993“ og „31. desember 1992“ komi „gildistökudagur samningsins“ og „dagurinn fyrir gildistökudag samningsins“;

— í stað dagsetningarinnar „1. apríl 1993“ komi „fyrsti dagur annars mánaðar eftir gildistöku samningsins“;

— í stað dagsetningarinnar „1. júlí 1993“ komi „fyrsti dagur fjórða mánaðar eftir gildistöku samningsins“;

— í stað dagsetningarinnar „1. september 1993“ komi „dagsetningin sem kveðið er á um í 3. mgr. inngangsins að I. kafla, Dýr, í I. viðauka við samninginn“.

1. **364L0432:** Tilskipun ráðsins 64/432/EBE:

— aðlögunarliður a)

„Sviss: Kanton/canton/cantone“ falli niður;

— aðlögunarliðir d), e) og g)

„Sviss/“ falli niður;

— aðlögunarliður f)

orðin „Sviss/“ og „Vétérinaire de contrôle/Veterinario di controllo“ falli niður.

3. **390L0426:** Tilskipun ráðsins 90/426/EBE:

— aðlögunarliður b)

orðin „Sviss/“ og „Vétérinaire de contrôle/Veterinario di controllo“ falli niður.

4. **390L0539:** Tilskipun ráðsins 90/539/EBE:

— aðlögunarliður b)

orðin „CH eða“ og „Sviss/“ falli niður;

— aðlögunarliður g)

„Sviss/“ falli niður.

12. **385L0511:** Tilskipun ráðsins 85/511/EBE:

— aðlögunarliður a)

„Sviss/“ falli niður; og

í stað orðanna „Eidgenössisches Institut für Viruskrankheiten und Immunprophylaxe, Mittelhäusern“ komi „—“;

— aðlögunarliður b)

„Sviss/“ falli niður.

14. **380L0217:** Tilskipun ráðsins 80/217/EBE:

— aðlögunarliður a)

„Sviss/“ falli niður.

18. **364L0433:** Tilskipun ráðsins 64/433/EBE:

— aðlögunarliður j)

„CH -“ falli niður.

20. **371L0118:** Tilskipun ráðsins 71/118/EBE og

21. **377L0099:** Tilskipun ráðsins 77/99/EBE:

— aðlögunarliður c)

„CH -“ og „CH/“ falli niður.

23. **389L0437:** Tilskipun ráðsins 89/437/EBE:

— aðlögunarliður f)

„CH/“ falli niður.

34. **391L0495:** Tilskipun ráðsins 91/495/EBE:

— aðlögunarliður e)

„CH,“ falli niður.

66. **389D0610:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/610/EBE:

— aðlögunarliður

„Sviss/“ falli niður.

C. **Ií. kafli, Fóður**

— Inngangsorð, 1. mgr.

í stað orðanna „skulu Sviss og Liechtenstein“ standi „skal Liechtenstein“.

— Í stað dagsetningarinnar „1. janúar 1993“, sem um getur að því er varðar EFTA-ríkin í sérstöku aðlögunarákvæðunum er tengjast gerðunum sem um getur í kaflanum, komi „gildistökudagur samningsins“.

3. **377L0101:** Tilskipun ráðsins 77/101/EBE og

4. **379L0373:** Tilskipun ráðsins 79/373/EBE:

— undanþága, annar undirliður

orðin „Sviss og“ falli niður; og

„geta“ verði „getur“.

II. **VIÐAUKI, TÆKNILEGAR REGLUGERÐIR, STAÐLAR, PRÓFANIR OG VOTTUN**

A. **I. kafli, Vélknúin ökutæki**

1. **370L0156:** Tilskipun ráðsins 70/156/EBE:

— aðlögunarliður

orðin „„Typengenehmigung“/„approbation du type“/„approvazione del tipo“ í svissneskum lögum“ falli niður.

2. **370L0157:** Tilskipun ráðsins 70/157/EBE:

— aðlögunarliðir a) og b)

„CH = Sviss,“ falli niður.

8. **370L0388:** Tilskipun ráðsins 70/388/EBE,
9. **371L0127:** Tilskipun ráðsins 71/127/EBE,
17. **374L0483:** Tilskipun ráðsins 74/483/EBE,
19. **376L0114:** Tilskipun ráðsins 76/114/EBE,
22. **376L0757:** Tilskipun ráðsins 76/757/EBE,
23. **376L0758:** Tilskipun ráðsins 76/758/EBE,
24. **376L0759:** Tilskipun ráðsins 76/759/EBE,
25. **376L0760:** Tilskipun ráðsins 76/760/EBE,
26. **376L0761:** Tilskipun ráðsins 76/761/EBE,
27. **376L0762:** Tilskipun ráðsins 76/762/EBE,
29. **377L0538:** Tilskipun ráðsins 77/538/EBE,
30. **377L0539:** Tilskipun ráðsins 77/539/EBE,
31. **377L0540:** Tilskipun ráðsins 77/540/EBE,
32. **377L0541:** Tilskipun ráðsins 77/541/EBE og
39. **378L0932:** Tilskipun ráðsins 78/932/EBE:

— aðlögunarliður

orðin „14 fyrir Sviss“ falli niður.

40. **378L1015:** Tilskipun ráðsins 78/1015/EBE:

— aðlögunarliður a)

orðin „„Typengenehmigung"/„approbation du type"/„approvazione del tipo" í svissneskum lögum" falli niður.

— aðlögunarliður b)

orðin „14 fyrir Sviss" falli niður.

41. **380L0780:** Tilskipun ráðsins 80/780/EBE:

— aðlögunarliður

orðin „„Typengenehmigung"/„approbation du type"/„approvazione del tipo" í svissneskum lögum" falli niður.

44. **388L0077:** Tilskipun ráðsins 88/77/EBE:

— aðlögunarliður

orðin „14 fyrir Sviss" falli niður.

B. **II. kafli, Landbúnaðardráttarvélar**

1. **374L0150:** Tilskipun ráðsins 74/150/EBE:

— aðlögunarliður

orðin „„Typengenehmigung"/„approbation du type"/„approvazione del tipo" í svissneskum lögum" falli niður.

11. **377L0536:** Tilskipun ráðsins 77/536/EBE,
13. **378L0764:** Tilskipun ráðsins 78/764/EBE,
17. **379L0622:** Tilskipun ráðsins 79/622/EBE,
20. **386L0298:** Tilskipun ráðsins 86/298/EBE,
22. **387L0402:** Tilskipun ráðsins 87/402/EBE og
23. **389L0173:** Tilskipun ráðsins 89/173/EBE:

— aðlögunarliður

orðin „14 fyrir Sviss" falli niður.

C. **III. kafli, Lyfti- og flutningabúnaður**

2. **384L0528:** Tilskipun ráðsins 84/528/EBE:

— aðlögunarliður

orðin „CH fyrir Sviss," falli niður.

D. **VI. kafli, Byggingarsvæði- og búnaður**

8. **386L0295:** Tilskipun ráðsins 86/295/EBE og
9. **386L0296:** Tilskipun ráðsins 86/296/EBE:

— aðlögunarliður

orðin „CH fyrir Sviss," falli niður.

E. **VIII. kafli, Þrýstihylki**

2. **376L0767:** Tilskipun ráðsins 76/767/EBE:

— aðlögunarliður

orðin „CH fyrir Sviss," falli niður.

F. **IX. kafli, Mælitæki**

1. **371L0316:** Tilskipun ráðsins 71/316/EBE:

— aðlögunarliður a)

orðin „CH fyrir Sviss," falli niður;

— aðlögunarliður b)

„CH," falli niður.

6. **371L0348:** Tilskipun ráðsins 71/348/EBE:

— aðlögunarliður

orðin „1 Rappen/1 centime/1 centesimo (Sviss)" falli niður.

12. **375L0106:** Tilskipun ráðsins 75/106/EBE:

— aðlögunarliður a)

orðin „Sviss og" falli niður.

G. **XIV. kafli, Áburður**

1. **376L0116:** Tilskipun ráðsins 76/116/EBE:

— aðlögunarliðir a) og b)

„og Sviss“ falli niður.

H. **XIX. kafli, Almenn ákvæði á sviði tæknilegra viðskiptahindrana**

1. **383L0189:** Tilskipun ráðsins 83/189/EBE:

— aðlögunarliður g)

„SNV (Sviss)“ og „CES (Sviss)“ ásamt heimilisföngum falli niður.

I. **XXVII. kafli, Brenndir drykkir**

1. **389R1576:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1576/89:

— aðlögunarliður h)

6. Þrúguhratsbrennivín

eftirfarandi falli niður:

„— Baselbieter Marc“
„— Grappa del Ticino/Grappa Ticinese“
„— Grappa della Val Calanca“
„— Grappa della Val Bregaglia“
„— Grappa della Val Mesolcina“
„— Grappa della Valle di Poschiavo“
„— Marc d'Auvernier“
„— Marc de Dôle du Valais“;

7. Ávaxtabrennivín

eftirfarandi falli niður:

„— Aargauer Bure Kirsch“
„— Abricotine du Valais/Walliser Aprikosenwasser“
„— Baselbieterkirsch“
„— Baselbieter Zwetschgenwasser“
„— Bernbieter Birnenbrand“
„— Bernbieter Kirsch“
„— Bernbieter Mirabellen“
„— Bernbieter Zwetschgenwasser“
„— Bérudges de Cornaux“
„— Emmentaler Kirsch“
„— Freiämter Theilersbirnenbranntwein“
„— Freiämter Zwetschgenwasser“
„— Fricktaler Kirsch“
„— Kirsch de la Béroche“
„— Luzerner Birnenträsch“
„— Luzerner Kirsch“
„— Luzerner Theilersbirnenbranntwein“
„— Luzerner Zwetschgenwasser“
„— Mirabelle du Valais“
„— Rigi Kirsch“
„— Seeländer Pflümliwasser“
„— Urschwyzerkirsch“
„— William du Valais/Walliser Williams“
„— Zuger Kirsch“;

9. Maríuvandarbrennivín

eftirfarandi falli niður:

„9. Maríuvandarbrennivín
— Gentiane du Jura“;

11. Brenndir drykkir bragðbættir með einiberjum

eftirfarandi falli niður:

„11. Brenndir drykkir bragðbættir með einiberjum
— Genièvre du Jura“;

14. Líkjör

eftirfarandi falli niður:

„— Bernbieter Griottes Liqueur“
„— Bernbieter Kirschen Liqueur“
„— Genépi du Valais“;

15. Brenndir drykkir

eftirfarandi falli niður:

„— Bernbieter Cherry Brandy Liqueur“
„— Bernbieter Kräuterbitter“
„— Eau-de-vie d'herbes du Jura“
„— Gotthard Kräuterbranntwein“
„— Luzerner Chrüter (Kräuterbranntwein)“
„— Vieille lie du Mandement“
„— Walliser Chrüter (Kräuterbranntwein)“.

III **III. VIÐAUKI, SKAÐSEMISÁBYRGÐ**

385L0374: Tilskipun ráðsins 85/374/EBE:

— iii-liður í aðlögunarlið a) falli niður;

— aðlögunarliður b)

orðin „Sviss og“ falli niður.

IV **IV. VIÐAUKI, ORKA**

1. og 2. viðbætir:

„Sviss“ ásamt færslum fyrir Sviss undir Fyrirtæki og Flutningskerfi falli niður.

V **V. VIÐAUKI, FRELSI LAUNÞEGA TIL FLUTNINGA**

A. **Aðlögun á tilteknum sviðum**

Orðin „og Sviss“ falli niður.

B. 3. **368L0360:** Tilskipun ráðsins 68/360/EBE:

— ii-liður í aðlögunarlið e)

„svissnesku/svissneskir“ falli niður.

VI **VI. VIÐAUKI, FÉLAGSLEGT ÖRYGGI**

A. **Aðlögun á tilteknum sviðum**

— I. mgr.

orðin „og Sviss“ falli niður.

B. 1. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71:

— aðlögunarliður b)

ákvæðið falli niður;

— aðlögunarliðir g), h), i), j), m) og n)

færslan „S. SVISS“, ásamt ákvæðinu, falli niður;

— aðlögunarliðir k) og l)

fyrirsagnir og ákvæði eftirfarandi færslna falli niður:

84, 101, 117, 132, 146, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171;

— aðlögunarliður o)

færslan „16.“, ásamt ákvæðinu, falli niður;

2. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72:

— aðlögunarliðir a), b), c), d), e), f), g), h) og k)

færslan „S. SVISS“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

20. **383Y0117:** Ákvörðun nr. 117 og

21. **383Y1112(02):** Ákvörðun nr. 118:

— aðlögunarliður

færslan „Sviss“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

34. **C/281/88/bls. 7:** Ákvörðun nr. 135:

— aðlögunarliður

færsla „s)“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

35. **C/64/88/bls. 7:** Ákvörðun nr. 136:

— aðlögunarliður

færslan „S. SVISS“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

C. TILHÖGUN ÞÁTTTÖKU EFTA-RÍKJANNA Í FRAMKVÆMDARÁÐINU UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUNÞEGA OG Í ENDURSKOÐUNARNEFNDINNI SEM KOMIÐ ER Á Í TENGSLUM VIÐ RÁÐIÐ SAMKVÆMT 1. MGR. 101. GR. SAMNINGSINS

Orðin „og Sviss“ falli niður.

VII **VII. VIÐAUKI, GAGNKVÆM VIÐURKENNING Á STARFSMENNTUN OG HÆFI**

A. **Aðlögun á tilteknum sviðum**

Orðin „og Sviss“ falli niður.

B. **Kafli A, Almennt kerfi**

1. **389L0048:** Tilskipun ráðsins 89/48/EBE:

— undanþágan vegna Sviss falli niður.

C. **Kafli B, Lögfræðistörf**

2. **377L0249:** Tilskipun ráðsins 77/249/EBE:

— aðlögunarliður

færslan „í Sviss“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

D. **Kafli C, Lækningar og skyld starfsemi**

4. **375L0362:** Tilskipun ráðsins 75/362/EBE:

— undanþágan vegna Sviss falli niður;

— aðlögunarliður a)

færslan „s) *í Sviss:*“, ásamt ákvæðinu, falli niður;

— aðlögunarliður b)

færslan „*í Sviss*“, ásamt ákvæðinu, falli niður;

— aðlögunarliður c)

færslurnar „Sviss“, ásamt ákvæðunum, falli niður;

— aðlögunarliður d)

færslan „*hitabeltislækningar:*“ og færslurnar „Sviss“, ásamt ákvæðunum, falli niður.

5. **375L0363:** Tilskipun ráðsins 75/363/EBE:

— undanþágan vegna Sviss falli niður.

6. **386L0457:** Tilskipun ráðsins 86/457/EBE:

— undanþágan vegna Sviss falli niður.

8. **377L0452:** Tilskipun ráðsins 77/452/EBE:

— undanþágan vegna Sviss falli niður;

— aðlögunarliður a)

færslan „*í Sviss*“, ásamt ákvæðinu, falli niður;

— aðlögunarliður b)

færslan „s) *í Sviss*“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

9. **377L0453:** Tilskipun ráðsins 77/453/EBE:

— undanþágan vegna Sviss falli niður.

10. **378L0686:** Tilskipun ráðsins 78/686/EBE:

— undanþágan vegna Sviss falli niður;

— aðlögunarliður a)

færslan „*í Sviss*“, ásamt ákvæðinu, falli niður;

— aðlögunarliður b)

færslan „s) *í Sviss*“, ásamt ákvæðinu, falli niður;

— aðlögunarliður c) 1.

færslan „— í Sviss:“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

11. **378L0687:** Tilskipun ráðsins 78/687/EBE:

— undanþágan vegna Sviss falli niður.

12. **378L1026:** Tilskipun ráðsins 78/1026/EBE:

— aðlögunarliður

færslan „s) *í Sviss*“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

14. **380L0154:** Tilskipun ráðsins 80/154/EBE:

— undanþágan vegna Sviss falli niður;

— aðlögunarliður a)

færslan „*í Sviss*“, ásamt ákvæðinu, falli niður;

— aðlögunarliður b)

færslan „s) *í Sviss*“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

15. **380L0155:** Tilskipun ráðsins 80/155/EBE:

— undanþágan vegna Sviss falli niður.

17. **385L0433:** Tilskipun ráðsins 85/433/EBE:

— aðlögunarliður a)

færslan „s) *í Sviss*“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

E. **Kafli D, Byggingarlist**

18. **385L0384:** Tilskipun ráðsins 85/384/EBE:

— aðlögunarliður a)

færslan „r) *í Sviss*“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

F. **Kafli E, Verslun og milliliðir**

22. **364L0224:** Tilskipun ráðsins 64/224/EBE:

— aðlögunarliður

færslan „*í Sviss*“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

28. **374L0557:** Tilskipun ráðsins 74/557/EBE:

— aðlögunarliður

færslan „— *í Sviss:*“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

G. **Kafli G, Greinar sem tengjast flutningum**

38. **382L0470:** Tilskipun ráðsins 82/470/EBE:

— aðlögunarliður

færslan „*Sviss*“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

H. **Kafli I, Önnur svið**

43. **367L0043:** Tilskipun ráðsins 67/43/EBE:

— aðlögunarliður

færslan „*í Sviss*“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

VIII **VIII. VIÐAUKI, STAÐFESTURÉTTUR**

Aðlögun á tilteknum sviðum

Orðin „og Sviss“ falli niður.

IX **IX. VIÐAUKI, FJÁRMÁLAÞJÓNUSTA**

A. **I. kafli, Vátryggingar**

2. **373L0239:** Fyrsta tilskipun ráðsins 73/239/EBE:

— aðlögunarliður a)

færslan „g) *í Sviss*“, ásamt ákvæðinu, falli niður;

— aðlögunarliður b)

færslan „— fyrir Sviss:“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

11. **379L0267:** Fyrsta tilskipun ráðsins 79/267/EBE:

— aðlögunarliður b)

færslan „— í Sviss“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

13. **377L0092:** Tilskipun ráðsins 77/92/EBE:

— aðlögunarliðir a) og b)

færslan „í Sviss“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

B. **II. kafli, Bankar og aðrar lánastofnanir**

21. **386L0635:** Tilskipun ráðsins 86/635/EBE:

— aðlögunarliður

orðin „og Sviss“ falli niður.

C. **III. kafli, Verðbréfaþing og verðbréf**

24. **379L0279:** Tilskipun ráðsins 79/279/EBE:

— aðlögunarliður

í stað orðanna „Ísland og Sviss skulu“ komi „Ísland skal“; og

í stað orðanna „skulu þessi lönd“ komi „skal þetta land“.

25. **380L0390:** Tilskipun ráðsins 80/390/EBE:

— aðlögunarliður b)

í stað orðanna „Ísland og Sviss skulu“ komi „Ísland skal“; og

í stað orðanna „skulu þessi lönd“ komi „skal þetta land“.

26. **382L0121:** Tilskipun ráðsins 82/121/EBE:

— aðlögunarliður

í stað orðanna „Ísland og Sviss skulu“ komi „Ísland skal“; og

í stað orðanna „skulu þessi lönd“ komi „skal þetta land“.

27. **388L0627:** Tilskipun ráðsins 88/627/EBE:

— aðlögunarliður

„, Sviss“ falli niður.

28. **389L0298:** Tilskipun ráðsins 89/298/EBE:

— aðlögunarliður b)

„, Sviss“ falli niður.

29. **389L0592:** Tilskipun ráðsins 89/592/EBE:

— aðlögunarliður a)

„, Sviss“ falli niður.

X **XII. VIÐAUKI, FRJÁLSIR FJÁRMAGNSFLUTNINGAR**

1. **388L0361:** Tilskipun ráðsins 88/361/EBE:

— aðlögunarliður d)

fjórði undirliður falli niður;

fimmti undirliður

orðin „og Sviss“ falli niður.

XI **XIII. VIÐAUKI, FLUTNINGASTARFSEMI**

A. **Aðlögun á tilteknum sviðum**

— II. mgr.

fimmti undirliður falli niður.

B. **I. kafli, Flutningar á landi**

1. **370R1108:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1108/70:

— aðlögunarliður

viðbæturnar A.2 JÁRNBRAUTIR og B. VEGIR

færslurnar „Sviss“, ásamt ákvæðunum, falli niður.

12. **389R4060:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4060/89:

— aðlögunarliður b) falli niður.

13. **375L0130:** Tilskipun ráðsins 75/130/EBE:

— síðasti málsliður aðlögunarinnar falli niður.

C. **II. kafli, Flutningar á vegum**

14. **385L0003:** Tilskipun ráðsins 85/3/EBE:

— önnur málsgrein aðlögunarinnar falli niður;

— aðlögunarliður, þriðja málsgrein

í stað orðanna „Austurríki og Sviss skulu“ komi „Austurríki skal“.

16. **377L0143:** Tilskipun ráðsins 77/143/EBE:

— aðlögunarliðurinn falli niður ásamt málsliðnum næst á undan.

20. **385R3820:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3820/85 og

21. **385R3821:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3821/85:

— aðlögunarliður b) falli niður.

22. **376L0914:** Tilskipun ráðsins 76/914/EBE:

— aðlögunarliðurinn falli niður ásamt málsliðnum næst á undan.

23. **388L0599:** Tilskipun ráðsins 88/599/EBE:

— aðlögunarliður

í stað orðanna „Austurríki og Sviss skulu“ komi „Austurríki skal“.

25. **362L2005:** Fyrsta tilskipun ráðsins:

— aðlögunarliður b)

orðin „og Sviss“ falli niður.

26. **376R3164:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3164/76:

— aðlögunarliður b)

orðin „og Sviss“ falli niður.

28. **374L0561:** Tilskipun ráðsins 74/561/EBE:

— aðlögunarliðurinn falli niður ásamt málsliðnum næst á undan.

34. **372R1172:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1172/72:

— aðlögunarliður

— „Sviss (CH),“ falli niður.

D. **IV. kafli, Flutningar á skipgengum vatnaleiðum**

46. **387L0540:** Tilskipun ráðsins 87/540/EBE:

— aðlögunarliður

eftirfarandi falli niður:

„Sviss skal koma tilskipuninni til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1995."

47. **382L0714:** Tilskipun ráðsins 82/714/EBE:

— aðlögunarliður

II. kafli
Svæði 3

færslan „*Sviss*", ásamt ákvæðinu, falli niður.

E. **VI. kafli, Almennt flug**

62. **390R2343:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2343/90:

— aðlögunarliður

færslan „Sviss:", ásamt ákvæðinu, falli niður.

XII **XVI. VIÐAUKI, OPINBER INNKAUP**

1. **371L0304:** Tilskipun ráðsins 71/304/EBE:

— aðlögunarliður b)

önnur undirgrein falli niður;

þriðja undirgrein

í stað orðsins „aðlögunartímabilunum" komi „aðlögunartímabilinu" og í stað orðanna „fresta þessi ríki" komi „frestar Liechtenstein".

2. **371L0305:** Tilskipun ráðsins 71/305/EBE:

— aðlögunarliður a)

önnur undirgrein falli niður;

þriðja undirgrein

í stað orðsins „aðlögunartímabilunum“ komi „aðlögunartímabilinu“ og í stað orðanna „fresta þessi ríki“ komi „frestar Liechtenstein“;

— aðlögunarliður c)

orðin „og Sviss“ falli niður;

þriðji undirliður falli niður;

— aðlögunarliður e)

færslan „í Sviss“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

3. **377L0062:** Tilskipun ráðsins 77/62/EBE:

— aðlögunarliður a)

önnur undirgrein falli niður;

þriðja undirgrein

í stað orðsins „aðlögunartímabilunum“ komi „aðlögunartímabilinu“ og í stað orðanna „fresta þessi ríki“ komi „frestar Liechtenstein“;

— aðlögunarliður c)

orðin „og Sviss“ falli niður;

þriðji undirliður falli niður;

— aðlögunarliður h)

færslan „í Sviss“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

4. **390L0531:** Tilskipun ráðsins 90/531/EBE:

— aðlögunarliður a)

önnur undirgrein falli niður;

þriðja undirgrein

í stað orðsins „aðlögunartímabilunum“ komi „aðlögunartímabilinu“ og í stað orðanna „fresta þessi ríki“ komi „frestar Liechtenstein“;

— aðlögunarliður e)

orðin „og Sviss“ falli niður;

þriðji undirliður falli niður.

5. **389L0665:** Tilskipun ráðsins 89/665/EBE og

6. **371R1182:** Reglugerð (EBE/KBE) nr. 1182 frá 3. júní 1971:

— aðlögunarliður a)

önnur undirgrein falli niður;

þriðja undirgrein

í stað orðsins „aðlögunartímabilunum“ komi „aðlögunartímabilinu“ og í stað orðanna „fresta þessi ríki“ komi „frestar Liechtenstein“.

1. og 3. viðbætir:

— færslan „VII. Í SVISS:“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

2. og 4. - 13. viðbætir:

— færslan „SVISS“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

XIII **XVIII. VIÐAUKI, ÖRYGGI OG HOLLUSTUHÆTTIR Á VINNUSTÖÐUM, VINNURÉTTUR OG JAFNRÉTTI KYNJANNA**

18. **376L0207:** Tilskipun ráðsins 76/207/EBE:

— aðlögunarliður

orðin „Sviss og“ falli niður; og

(á ekki við íslenska textann).

24. **380L0987:** Tilskipun ráðsins 80/987/EBE:

— aðlögunarliður b)

færslan „F. SVISS“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

XIV **XIX. VIÐAUKI, NEYTENDAVERND**

Aðlögun á tilteknum sviðum

„, Sviss“ falli niður.

XV **XX. VIÐAUKI, UMHVERFISMÁL**

A. **Aðlögun á tilteknum sviðum**

„, Sviss og“ falli niður.

B. **III. kafli, Loft**

19. **388L0609:** Tilskipun ráðsins 88/609/EBE:

— aðlögunarliðir b) og c)

færslan „Sviss:“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

C. **V. kafli, Úrgangur**

31. **384L0631:** Tilskipun ráðsins 84/631/EBE:

— aðlögunarliður b)

orðin „og CH fyrir Sviss“ falli niður.

XVI **XXI. VIÐAUKI, HAGSKÝRSLUGERÐ**

A. **Aðlögun á tilteknum sviðum**

— 1. mgr.

„, Sviss“ falli niður.

B. **Iðnaðarskýrslur**

1. **364L0475:** Tilskipun ráðsins 64/475/EBE:

— aðlögunarliður b)

ákvæðið falli niður;

— aðlögunarliðir d) og e)

orðin „og Sviss“ falli niður.

2. **372L0211:** Tilskipun ráðsins 72/211/EBE:

— aðlögunarliður c)

ákvæðið falli niður.

3. **372L0221:** Tilskipun ráðsins 72/221/EBE:

— aðlögunarliður b)

ákvæðið falli niður;

— aðlögunarliður d)

orðin „og Sviss“ falli niður;

— aðlögunarliður e)

orðin „Sviss og“ falli niður og „þurfa“ verði „þarf“.

4. **378L0166:** Tilskipun ráðsins 78/166/EBE:

— aðlögunarliður e)

orðin „og Sviss“ falli niður.

C. **Flutningaskýrslur**

5. **378L0546:** Tilskipun ráðsins 78/546/EBE:

— aðlögunarliður a)

ákvæðið falli niður;

— aðlögunarliður b)

orðin „Sviss og“ og „Schweiz/Suisse/Svizzera og“ falli niður;

— aðlögunarliður c)

orðin „Sviss og“ falli niður í öðrum landahópnum; og

„Sviss“ bætist við á undan orðinu „Búlgaría“ í þriðja landahópnum;

— aðlögunarliður g)

orðin „og Sviss“ falli niður;

— aðlögunarliður h)

ákvæðið falli niður.

6. **380L1119:** Tilskipun ráðsins 80/1119/EBE:

— aðlögunarliður a)

orðin „Sviss og Liechtenstein“ og „Schweiz/Suisse/Svizzera og Liechtenstein“ falli niður;

— aðlögunarliður b)

í staðinn fyrir fyrirsögnina „II. EFTA-ríki“ komi „II. EFTA-EES-ríki“;

orðin „18. Sviss og Liechtenstein“ falli niður;

„18. Sviss“ komi strax á eftir fyrirsögninni „III. Evrópulönd utan EES“;

— aðlögunarliður d)

í staðinn fyrir orðin „EFTA-lönd“ komi „EFTA-EES-lönd“.

7. **380L1177:** Tilskipun ráðsins 80/1177/EBE:

— aðlögunarliður a)

skammstafanirnar „SBB/CFF/FFS“ og „BLS“, ásamt fullu heiti, falli niður;

— aðlögunarliður b)

orðin „Sviss Schweiz/Suisse/Svizzera“ falli niður;

— aðlögunarliður c)

„17. Sviss“ falli niður undir fyrirsögninni „II. EFTA-ríki“ og komi strax á eftir fyrirsögninni „B. Lönd utan EES“;

í stað fyrirsagnarinnar „II. EFTA-ríki“ komi „II. EFTA-EES-ríki“.

D. **Verslunarskýrslur**

8. **375R1736:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1736/75:

— aðlögunarliður b), 3. mgr.

eftirfarandi falli niður

„Sviss og Liechtenstein mynda eitt hagskýrslusvæði.“;

— aðlögunarliður h) ákvæðið falli niður.

9. **377R0546:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 546/77:

— aðlögunarliðir a) og b)

færslan „Sviss“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

16. **388R0455:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 455/88:

— aðlögunarliður

orðin „fyrir Sviss: CHF 1 000“ falli niður.

E. **Mannfjölda- og félagsmálaskýrslur**

18. **376R0311:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 311/76:

— aðlögunarliður a)

orðin „og Sviss“ falli niður.

F. **Þjóðhagsreikningar — verg landsframleiðsla**

19. **389L0130:** Tilskipun ráðsins 89/130/EBE,KBE:

— aðlögunarliður b)

orðin „og Sviss“ falli niður.

G. **Flokkunarkerfi**

20. **390R3037:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3037/90:

— aðlögunarliður

orðin „og Sviss“ falli niður.

H. **Landbúnaðarskýrslur**

21. **372L0280:** Tilskipun ráðsins 72/280/EBE:

— aðlögunarliður b)

„Sviss: —“ falli niður;

— aðlögunarliðir c), e) og f)

orðin „og Sviss“ falli niður.

22. **372D0356:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 72/356/EBE:

— aðlögunarliður a)

„Sviss: Eingöngu eitt svæði“ falli niður;

— aðlögunarliður b)

orðin „og Sviss“ falli niður.

23. **388R0571:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 571/88:

— aðlögunarliður e)

færslur B.04, E og J.17

orðin „og Sviss“ falli niður.

— aðlögunarliður f)

ákvæðið falli niður;

— aðlögunarliðir g) og h)

orðin „og Sviss“ falli niður.

24. **390R0837:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 837/90:

— aðlögunarliður b)

„Sviss —“ falli niður;

— aðlögunarliður d)

orðin „og Sviss“ falli niður.

I. **Fiskiskýrslur**

25. **391R1382:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1382/91:

— aðlögunarliður a)

í stað fyrirsagnarinnar „EFTA“ komi „EFTA-EES-ríki“.

J. **Orkuskýrslur**

26. **390L0377:** Tilskipun ráðsins 90/377/EBE:

— aðlögunarliðir a), b) og d)

orðin „og Sviss“ falli niður.

XVII **XXII. VIÐAUKI, FÉLAGARÉTTUR**

A. **Aðlögunartímabil**

orðin „Sviss og“ falli niður.

B. 1. **368L0151:** Fyrsta tilskipun ráðsins 68/151/EBE:

— aðlögunarliður

færslan „— í Sviss:“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

2. **377L0091:** Önnur tilskipun ráðsins 77/91/EBE:

— aðlögunarliður a)

færslan „— í Sviss:“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

3. **378L0855:** Þriðja tilskipun ráðsins 78/855/EBE:

— aðlögunarliður a)

færslan „— Sviss:“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

4. **378L0660:** Fjórða tilskipun ráðsins 78/660/EBE:

— aðlögunarliður a)

færslan „— í Sviss:“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

6. **383L0349:** Sjöunda tilskipun ráðsins 83/349/EBE:

— aðlögunarliður

færslan „s) í Sviss:“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

9. **389L0667:** Tólfta tilskipun ráðsins 89/667/EBE:

— aðlögunarliður

færslan „— í Sviss“, ásamt ákvæðinu, falli niður.

- - - - - -

Fylgiskjal 3.

LOKAGERÐ

Fulltrúar með fullu umboði

EFNAHAGSBANDALAGS EVRÓPU,

KOLA- OG STÁLBANDALAGS EVRÓPU,

sem nefnast hér á eftir „bandalagið“, og

KONUNGSRÍKISINS BELGÍU,

KONUNGSRÍKISINS DANMERKUR,

SAMBANDSLÝÐVELDISINS ÞÝSKALANDS,

LÝÐVELDISINS GRIKKLANDS,

KONUNGSRÍKISINS SPÁNAR,

LÝÐVELDISINS FRAKKLANDS,

ÍRLANDS,

LÝÐVELDISINS ÍTALÍU,

STÓRHERTOGADÆMISINS LÚXEMBORGAR,

KONUNGSRÍKISINS HOLLANDS,

LÝÐVELDISINS PORTÚGALS,

HINS SAMEINAÐA KONUNGSRÍKIS STÓRA-BRETLANDS OG NORÐUR-ÍRLANDS

samningsaðilar að stofnsáttmála EFNAHAGSBANDALAGS EVRÓPU og stofnsáttmála KOLA- OG STÁLBANDALAGS EVRÓPU,

sem nefnast hér á eftir „aðildarríki EB“,

og

fulltrúar með fullu umboði

LÝÐVELDISINS AUSTURRÍKIS,
LÝÐVELDISINS FINNLANDS,
LÝÐVELDISINS ÍSLANDS,
FURSTADÆMISINS LIECHTENSTEINS,
KONUNGSRÍKISINS NOREGS,
KONUNGSRÍKISINS SVÍÞJÓÐAR,
RÍKJASAMBANDSINS SVISS,

sem nefnast hér á eftir „EFTA-ríkin“,

er koma saman í Óportó annan dag maímánaðar árið nítján hundruð níutíu og tvö til undirritunar samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, sem nefnist hér á eftir EES-samningurinn, hafa samþykkt eftirfarandi texta:

I. samninginn um Evrópska efnahagssvæðið;

II. textana sem eru skráðir hér að aftan og fylgja samningnum um Evrópska efnahagssvæðið:

A. Bókun 1 um altæka aðlögun,

Bókun 2 um framleiðsluvörur sem falla ekki undir gildissvið samningsins í samræmi við a-lið 3. mgr. 8. gr.,

Bókun 3 um framleiðsluvörur sem um getur í b-lið 3. mgr. 8. gr. samningsins,

Bókun 4 um upprunareglur,

Bókun 5 um fjáröflunartolla (Liechtenstein, Sviss),

Bókun 6 um söfnun lögboðins varaforða í Sviss og Liechtenstein,

Bókun 7 um magntakmarkanir sem Ísland má viðhalda,

Bókun 8 um ríkiseinkasölur,

Bókun 9 um viðskipti með fisk og aðrar sjávarafurðir,

Bókun 10 um að einfalda skoðun og formsatriði vegna vöruflutninga,

Bókun 11 um gagnkvæma aðstoð í tollamálum,

Bókun 12 um samninga við þriðju lönd um samræmismat,

Bókun 13 um að jöfnunartollum og aðgerðum gegn undirboðum verði ekki beitt,

Bókun 14 um verslun með kola- og stálvörur,

Bókun 15 um aðlögunartímabil vegna frjálsra fólksflutninga (Sviss og Liechtenstein),

Bókun 16 um ráðstafanir á sviði félagslegs öryggis varðandi aðlögunartímabil vegna frjálsra fólksflutninga (Sviss og Liechtenstein),

Bókun 17 varðandi 34. gr.,

Bókun 18 um reglur aðila vegna framkvæmdar 43. gr.,

Bókun 19 um flutninga á sjó,

Bókun 20 um aðgang að skipgengum vatnaleiðum,

Bókun 21 um framkvæmd samkeppnisreglna sem gilda um fyrirtæki,

Bókun 22 um skilgreiningu á „fyrirtæki“ og „veltu“ (56. gr.),

Bókun 23	um samvinnu milli eftirlitsstofnana (58. gr.),
Bókun 24	um samvinnu varðandi eftirlit með samfylkingum,
Bókun 25	um samkeppni varðandi kol og stál,
Bókun 26	um valdsvið og störf eftirlitsstofnunar EFTA á sviði ríkisaðstoðar,
Bókun 27	um samvinnu á sviði ríkisaðstoðar,
Bókun 28	um hugverkaréttindi,
Bókun 29	um starfsþjálfun,
Bókun 30	um sérstök ákvæði varðandi skipulagningu samvinnu á sviði hagskýrslugerðar,
Bókun 31	um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins,
Bókun 32	um fjárhagsfyrirkomulag vegna framkvæmdar 82. gr.,
Bókun 33	um gerðardómsmeðferð,
Bókun 34	um að dómstólar EFTA-ríkja geti farið fram á það að dómstóll Evrópubandalaganna taki ákvörðun um túlkun á EES-reglum sem samsvara EB-reglum,
Bókun 35	um framkvæmd EES-reglna,
Bókun 36	um stofnsamþykkt sameiginlegu EES-þingmannanefndarinnar,
Bókun 37	með skrá sem kveðið er á um í 101. gr.,
Bókun 38	um fjármagnskerfið,
Bókun 39	um evrópsku myntheininguna (ECU),
Bókun 40	um Svalbarða,
Bókun 41	um gildandi samninga,
Bókun 42	um tvíhliða fyrirkomulag varðandi tilteknar landbúnaðarvörur,
Bókun 43	um samninginn milli EBE og Lýðveldisins Austurríkis varðandi umflutning vara á vegum og járnbrautum,
Bókun 44	um samning milli EBE og Ríkjasambandsins Sviss varðandi vöruflutninga á vegum og járnbrautum,
Bókun 45	um aðlögunartímabil varðandi Spán og Portúgal,
Bókun 46	um þróun samvinnu í sjávarútvegi,
Bókun 47	um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín,
Bókun 48	varðandi 105. og 111. gr.,
Bókun 49	um Ceuta og Melilla;

B. I. viðauki Heilbrigði dýra og plantna,

II. viðauki Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun,

III. viðauki Skaðsemisábyrgð,

IV. viðauki Orka,

V. viðauki Frelsi launþega til flutninga,

VI. viðauki Félagslegt öryggi,

VII. viðauki Gagnkvæm viðurkenning á starfsmenntun og hæfi,

VIII. viðauki Staðfesturéttur,

IX. viðauki Fjármálaþjónusta,

X. viðauki Hljóð- og myndmiðlun,

XI. viðauki Fjarskiptaþjónusta,

XII. viðauki Frjálsir fjármagnsflutningar,

XIII. viðauki Flutningastarfsemi,

XIV. viðauki Samkeppni,

XV. viðauki Ríkisaðstoð,

XVI. viðauki Opinber innkaup,

XVII. viðauki Hugverkaréttindi,

XVIII. viðauki Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna,

XIX. viðauki Neytendavernd,

XX. viðauki Umhverfismál,

XXI. viðauki Hagskýrslugerð,

XXII. viðauki Félagaréttur.

Fulltrúar með fullu umboði aðildarríkja EB og bandalagsins og fulltrúar með fullu umboði EFTA-ríkjanna hafa samþykkt sameiginlegu yfirlýsingarnar sem skráðar eru hér að aftan og fylgja þessari lokagerð:

1. Sameiginleg yfirlýsing um gerð sameiginlegra skýrslna samkvæmt 5. mgr. bókunar 1 um altæka aðlögun;
2. Sameiginleg yfirlýsing um gagnkvæma viðurkenningu og verndarsamninga um merkingu á víni og áfengum drykkjarvörum;
3. Sameiginleg yfirlýsing um aðlögunartímabil vegna útgáfu skjala varðandi sönnun á uppruna;
4. Sameiginleg yfirlýsing varðandi 10. gr. og 1. mgr. 14. gr. í bókun 11 við samninginn;
5. Sameiginleg yfirlýsing um rafmagnslækningatæki;
6. Sameiginleg yfirlýsing um ríkisborgara lýðveldisins Íslands með prófskírteini frá þriðja landi í sérgreinum læknisfræði, sérgreinum tannlækninga, dýralækningum, lyfjafræði, heimilislækningum eða byggingarlist;
7. Sameiginleg yfirlýsing um ríkisborgara lýðveldisins Íslands með prófskírteini af æðra skólastigi að lokinni minnst þriggja ára sérfræðimenntun og starfsþjálfun í þriðja landi;
8. Sameiginleg yfirlýsing um vöruflutninga á vegum;
9. Sameiginleg yfirlýsing um samkeppnisreglur;
10. Sameiginleg yfirlýsing um b-lið 3. mgr. 61. gr. samningsins;
11. Sameiginleg yfirlýsing um c-lið 3. mgr. 61. gr. samningsins;
12. Sameiginleg yfirlýsing um aðstoð sem veitt er úr þróunarsjóðum EB eða af öðrum fjármálastofnunum;
13. Sameiginleg yfirlýsing um c-lið bókunar 27 við samninginn;
14. Sameiginleg yfirlýsing um skipasmíðar;
15. Sameiginleg yfirlýsing um meðferð mála þegar EFTA-ríki, í krafti 76. gr. og VI. hluta samningsins og samsvarandi bókana, taka fullan þátt í EB-nefndum;
16. Sameiginleg yfirlýsing um samstarf í menningarmálum;
17. Sameiginleg yfirlýsing um samvinnu gegn ólöglegum viðskiptum með menningarverðmæti;
18. Sameiginleg yfirlýsing um tengsl sérfræðinga bandalagsins við störf nefnda sem starfa meðal EFTA-ríkjanna eða er komið á fót af eftirlitsstofnun EFTA;
19. Sameiginleg yfirlýsing um 103. gr. samningsins;
20. Sameiginleg yfirlýsing vegna bókunar 35 við samninginn;
21. Sameiginleg yfirlýsing varðandi fjármagnskerfið;
22. Sameiginleg yfirlýsing um tengslin milli EES-samningsins og gildandi samninga;
23. Sameiginleg yfirlýsing um samþykkta túlkun á 1. og 2. mgr. 4. gr. bókunar 9 um viðskipti með fisk og aðrar sjávarafurðir;

24. Sameiginleg yfirlýsing um tollaívilnanir fyrir tilteknar landbúnaðarafurðir;

25. Sameiginleg yfirlýsing um heilbrigði plantna;

26. Sameiginleg yfirlýsing um gagnkvæma aðstoð eftirlitsstofnana á sviði áfengra drykkja;

27. Sameiginleg yfirlýsing varðandi bókun 47 um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín;

28. Sameiginleg yfirlýsing um breyttar tollaívilnanir og sérstaka meðferð vegna Spánar og Portúgals;

29. Sameiginleg yfirlýsing um velferð dýra;

30. Sameiginleg yfirlýsing um samræmdu tollskrána.

Fulltrúar með fullu umboði aðildarríkja EB og bandalagsins og fulltrúar með fullu umboði EFTA-ríkjanna hafa samþykkt yfirlýsingarnar sem skráðar eru hér að aftan og fylgja þessari lokagerð:

1. Yfirlýsing ríkisstjórna aðildarríkja EB og EFTA-ríkjanna um auðveldun landamæraeftirlits;

2. Yfirlýsing ríkisstjórna aðildarríkja EB og EFTA-ríkjanna um pólitísk skoðanaskipti.

Fulltrúar með fullu umboði aðildarríkja EB og bandalagsins og fulltrúar með fullu umboði EFTA-ríkjanna hafa einnig tekið mið af fyrirkomulaginu sem gildir um vinnuhóp háttsettra embættismanna á tímabilinu fram að gildistöku EES-samningsins og fylgir þessari lokagerð. Þeir hafa jafnframt orðið ásáttir um að vinnuhópur háttsettra embættismanna skuli, í síðasta lagi við gildistöku EES-samningsins, staðfesta texta þeirra EB-gerða sem vísað er til í viðaukum við EES-samninginn og hafa verið þýddir á finnsku, íslensku, norsku og sænsku.

Fulltrúar með fullu umboði aðildarríkja EB og bandalagsins og fulltrúar með fullu umboði EFTA-ríkjanna hafa jafnframt tekið mið af fyrirkomulaginu sem gildir um birtingu upplýsinga sem tengjast EES og fylgir þessari lokagerð.

Jafnframt hafa fulltrúar með fullu umboði aðildarríkja EB og bandalagsins og fulltrúar með fullu umboði EFTA-ríkjanna tekið mið af fyrirkomulaginu sem gildir um birtingu auglýsinga EFTA um opinber innkaup og fylgir þessari lokagerð.

Enn fremur hafa fulltrúar með fullu umboði aðildarríkja EB og bandalagsins og fulltrúar með fullu umboði EFTA-ríkjanna orðið ásáttir um samþykktir frá samningaviðræðunum sem fylgja þessari lokagerð. Samþykktirnar eru bindandi.

Loks hafa fulltrúar með fullu umboði aðildarríkja EB og bandalagsins og fulltrúar með fullu umboði EFTA-ríkjanna jafnframt tekið mið af yfirlýsingunum sem skráðar eru hér að aftan og fylgja þessari lokagerð:

1. Yfirlýsing ríkisstjórna Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um áfengiseinkasölur;
2. Yfirlýsing ríkisstjórna Liechtensteins og Sviss um áfengiseinkasölur;
3. Yfirlýsing Evrópubandalagsins um gagnkvæma aðstoð í tollamálum;
4. Yfirlýsing ríkisstjórna EFTA-ríkjanna um frjálsa för ökutækja til léttra flutninga;
5. Yfirlýsing ríkisstjórnar Liechtensteins um skaðsemisábyrgð;
6. Yfirlýsing ríkisstjórnar Liechtensteins varðandi sérstöðu landsins;
7. Yfirlýsing ríkisstjórnar Austurríkis um öryggisráðstafanir;
8. Yfirlýsing Evrópubandalagsins;
9. Yfirlýsing ríkisstjórnar Íslands um beitingu öryggisráðstafana samkvæmt EES-samningnum;
10. Yfirlýsing ríkisstjórnar Sviss um öryggisráðstafanir;
11. Yfirlýsing Evrópubandalagsins;
12. Yfirlýsing ríkisstjórnar Sviss um að koma á framhaldsnámi í byggingarlist við æðri tækniskóla;
13. Yfirlýsing ríkisstjórna Austurríkis og Sviss um hljóð- og myndmiðlun;
14. Yfirlýsing ríkisstjórna Liechtensteins og Sviss um stjórnsýsluaðstoð;
15. Yfirlýsing Evrópubandalagsins;
16. Yfirlýsing ríkisstjórnar Sviss um notkun öryggisákvæðisins í sambandi við fjármagnsflutninga;
17. Yfirlýsing Evrópubandalagsins;
18. Yfirlýsing ríkisstjórnar Noregs um beint fullnustuhæfi ákvarðana stofnana EB um fjárskuldbindingar fyrirtækja með aðsetur í Noregi;
19. Yfirlýsing Evrópubandalagsins;
20. Yfirlýsing ríkisstjórnar Austurríkis um fullnustu ákvarðana stofnana EB um fjárskuldbindingar á austurrísku yfirráðasvæði;
21. Yfirlýsing Evrópubandalagsins;
22. Yfirlýsing Evrópubandalagsins um skipasmíðar;
23. Yfirlýsing ríkisstjórnar Írlands um bókun 28 um hugverk — alþjóðasamninga;
24. Yfirlýsing ríkisstjórna EFTA-ríkjanna um stofnskrá um félagsleg grundvallarréttindi launafólks;

25. Yfirlýsing ríkisstjórnar Austurríkis um framkvæmd 5. gr. tilskipunar 76/207/EBE að því er varðar næturvinnu;

26. Yfirlýsing Evrópubandalagsins;

27. Yfirlýsing Evrópubandalagsins um réttindi EFTA-ríkjanna gagnvart EB-dómstólnum;

28. Yfirlýsing Evrópubandalagsins um réttindi lögfræðinga EFTA-ríkjanna samkvæmt lögum bandalagsins;

29. Yfirlýsing Evrópubandalagsins um þátttöku sérfræðinga EFTA-ríkjanna í nefndum EB sem tengjast EES við beitingu 100. gr. samningsins;

30. Yfirlýsing Evrópubandalagsins um 103. gr. samningsins;

31. Yfirlýsing ríkisstjórna EFTA-ríkjanna um 1. mgr. 103. gr. samningsins;

32. Yfirlýsing Evrópubandalagsins varðandi umflutninga í sjávarútvegi;

33. Yfirlýsing Evrópubandalagsins og ríkisstjórna Austurríkis, Finnlands, Liechtensteins, Svíþjóðar og Sviss um hvalaafurðir;

34. Yfirlýsing ríkisstjórnar Sviss um fjáröflunartolla;

35. Yfirlýsing Evrópubandalagsins um tvíhliða samninga;

36. Yfirlýsing ríkisstjórnar Sviss um samning milli EBE og Ríkjasambandsins Sviss um vöruflutninga á vegum og járnbrautum;

37. Yfirlýsing ríkisstjórnar Austurríkis um samning milli EBE og Lýðveldisins Austurríkis um vöruflutninga á vegum og járnbrautum;

38. Yfirlýsing ríkisstjórna EFTA-ríkjanna um fjármagnskerfi EFTA;

39. Yfirlýsing ríkisstjórna EFTA-ríkjanna varðandi dómstól á fyrsta dómstigi.

SAMEIGINLEGAR YFIRLÝSINGAR

SAMNINGSAÐILA AÐ SAMNINGNUM

UM EVRÓPSKA EFNAHAGSSVÆÐIÐ

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM GERÐ SAMEIGINLEGRA SKÝRSLNA SAMKVÆMT 5. MGR. BÓKUNAR 1 UM ALTÆKA AÐLÖGUN

Vegna endurskoðunar og tilhögunar skýrslugerðar samkvæmt 5. mgr. bókunar 1 um altæka aðlögun er litið svo á að sameiginlega EES-nefndin geti, hvenær sem hún telur að slíkt komi að gagni, farið fram á að sameiginleg skýrsla verði gerð.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM GAGNKVÆMA VIÐURKENNINGU OG VERNDARSAMNINGA UM MERKINGU Á VÍNI OG ÁFENGUM DRYKKJARVÖRUM

Samningsaðilar fallast á að taka upp viðræður með það fyrir augum að ljúka fyrir 1. júlí 1993 sérstökum gagnkvæmum viðurkenningar- og verndarsamningum um merkingu á víni og áfengum drykkjarvörum með hliðsjón af núgildandi tvíhliða samningum.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM AÐLÖGUNARTÍMABIL VEGNA ÚTGÁFU SKJALA VARÐANDI SÖNNUN Á UPPRUNA

a) Í tvö ár eftir gildistöku EES-samningsins skulu lögbær tollyfirvöld bandalagsins og Austurríkis, Finnlands, Íslands, Noregs, Sviþjóðar og Sviss viðurkenna, sem fullgilda sönnun á uppruna í skilningi bókunar 4 við EES-samninginn, eftirtalin skjöl sem um getur í 13. gr. bókunar 3 við Fríverslunarsamningana milli EBE og framangreindra EFTA-ríkja hvers um sig:

i) skírteini EUR. 1, að meðtöldum langtímaskírteinum, sem þar til bær tollstofa í útflutningsríkinu hefur viðurkennt með stimpli sínum;

ii) skírteini EUR. 1, að meðtöldum langtímaskírteinum, sem viðurkenndur útflytjandi hefur viðurkennt með sérstökum stimpli viðurkenndum af tollyfirvöldum í útflutningsríkinu; og

iii) vörureikninga með vísun til langtímaskírteina.

b) Í sex mánuði eftir gildistöku EES-samningsins skulu lögbær tollyfirvöld bandalagsins og Austurríkis, Finnlands, Íslands, Noregs, Sviþjóðar og Sviss viðurkenna sem fullgilda sönnun á uppruna í skilningi bókunar 4 við EES-samninginn eftirtalin skjöl sem um getur í 8. gr. í bókun 3 við Fríverslunarsamningana milli EBE og framangreindra EFTA-ríkja hvers um sig:

i) vörureikninga með yfirlýsingu útflytjanda eins og fram kemur í V. viðauka við bókun 3 og skal hún gefin í samræmi við 13. gr. bókunarinnar; og

ii) vörureikninga með yfirlýsingu útflytjanda eins og fram kemur í V. viðauka við bókun 3 og skal hún gefin út af útflytjanda.

c) Lögbær tollyfirvöld í bandalaginu og Austurríki, Finnlandi, Íslandi, Noregi, Sviþjóð og Sviss skulu taka til greina beiðnir um sannprófanir á skjölum sem um getur í a- og b-lið í tvö ár eftir útgáfu viðkomandi sönnunar á uppruna. Þessar sannprófanir skulu gerðar í samræmi við VI. bálk í bókun 4 við EES-samninginn.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING VARÐANDI 10. GR. OG 1. MGR. 14. GR. Í BÓKUN 11 VIÐ SAMNINGINN

Samningsaðilar ítreka hversu mikilvæg verndun nafngreindra upplýsinga er í þeirra augum. Þeir munu leita leiða til að tryggja viðeigandi verndun þessara upplýsinga samkvæmt bókun 11, og að hún verði að minnsta kosti ekki síðri en kveðið er á um í sáttmála Evrópuráðsins frá 28. janúar 1981.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM RAFMAGNSLÆKNINGATÆKI

Samningsaðilar taka mið af því að framkvæmdastjórnin hefur lagt fyrir ráðið tillögu að tilskipun ráðsins um rafmagnslækningatæki sem heyra enn sem komið er undir gildissvið tilskipunar 84/539/EBE (Stjtíð. EB nr. L 300, 19.11.1984, bls. 179) (II. viðauki).

Með tillögu framkvæmdastjórnarinnar er miðað að því að auka vernd sjúklinga, notenda og þriðju aðila með því að vísa til samhæfðra staðla sem CEN–CENELEC (Staðlasamtök Evrópu og Rafstaðlasamtök Evrópu) hafa tekið upp í samræmi við lögformlegar kröfur, og með því að láta viðeigandi reglur um samræmismat gilda um þessar framleiðsluvörur, meðal annars með þátttöku þriðja aðila vegna tiltekinna tækja.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM RÍKISBORGARA LÝÐVELDISINS ÍSLANDS MEÐ PRÓFSKÍRTEINI FRÁ ÞRIÐJA LANDI Í SÉRGREINUM LÆKNISFRÆÐI, SÉRGREINUM TANNLÆKNINGA, DÝRALÆKNINGUM, LYFJAFRÆÐI, HEIMILISLÆKNINGUM EÐA BYGGINGARLIST

Með hliðsjón af því að í tilskipunum ráðsins 75/362/EBE (Stjtíð. EB nr. L 167, 30.6.1975, bls. 1), 78/686/EBE (Stjtíð. EB nr. L 233, 24.8.1978, bls. 1), 78/1026/EBE (Stjtíð. EB nr. L 362, 23.12.1978, bls. 1), 85/384/EBE (Stjtíð. EB nr. L 233, 21.8.1985, bls. 15), 85/433/EBE (Stjtíð. EB nr. L 253, 24.9.1985, bls. 37) og 86/457/EBE (Stjtíð. EB nr. L 267, 19.9.1986, bls. 26), eins og þær hafa verið aðlagaðar vegna EES, er eingöngu vísað til prófskírteina, vottorða og annars vitnisburðar um formlega menntun og hæfi sem veitt eru hjá samningsaðilum;

en með fullan hug á að taka tillit til sérstöðu ríkisborgara Lýðveldisins Íslands, er stundað hafa nám í þriðja landi sakir þess að á Íslandi gefst ekki kostur á að ljúka háskólaprófi í sérgreinum læknisfræði, sérgreinum tannlækninga, dýralækningum og byggingarlist, sökum takmarkaðra möguleika á þjálfun í sérgreinum tannlækninga og sérgreinum læknisfræði, og að stutt er síðan gefinn var kostur á að ljúka lyfjafræðinámi að fullu á Íslandi;

mælast samningsaðilar hér með til þess að hlutaðeigandi ríkisstjórnir leyfi ríkisborgurum Lýðveldisins Íslands með prófskírteini í sérgreinum tannlækninga, í dýralækningum, byggingarlist, lyfjafræði, að lokinni sérstakri þjálfun í heimilislækningum eða sérgreinum læknisfræði, sem er veitt í þriðja landi og viðurkennt af lögbærum íslenskum yfirvöldum, að hefja og stunda á Evrópska efnahagssvæðinu starfsemi sem sérfræðingar í tannlækningum, dýralæknar, arkitektar, lyfjafræðingar, heimilislæknar eða sérfræðingar í læknastétt með því að viðurkenna þessi prófskírteini á yfirráðasvæðum sínum.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM RÍKISBORGARA LÝÐVELDISINS ÍSLANDS MEÐ PRÓFSKÍRTEINI AF ÆÐRA SKÓLASTIGI AÐ LOKINNI MINNST ÞRIGGJA ÁRA SÉRFRÆÐIMENNTUN OG STARFSÞJÁLFUN Í ÞRIÐJA LANDI

Með hliðsjón af því að í tilskipun ráðsins 89/48/EBE frá 21. desember 1988 um almennt kerfi til viðurkenningar á prófskírteinum sem veitt eru að lokinni sérfræðimenntun og starfsþjálfun á æðra skólastigi sem staðið hefur að minnsta kosti í þrjú ár (Stjtíð. EB nr. L 19, 24.1.1989, bls. 16), eins og hún er aðlöguð vegna EES, er vísað til prófskírteina, vottorða og annars vitnisburðar um formlega menntun og hæfi sem aðallega er veittur hjá samningsaðilum;

en með fullan hug á að taka tillit til sérstöðu ríkisborgara Lýðveldisins Íslands sem stundað hafa nám í þriðja landi sökum takmarkaðra möguleika á framhaldsnámi og langrar heiðar fyrir því að nemendur hljóti þessa menntun erlendis;

leggja samningsaðilar hér með til að hlutaðeigandi ríkisstjórnir leyfi ríkisborgurum Lýðveldisins Íslands með prófskírteini samkvæmt almenna kerfinu, sem er veitt í þriðja landi og viðurkennt af lögbærum íslenskum yfirvöldum, að hefja og stunda á Evrópska efnahagssvæðinu störf í viðkomandi starfsgrein með því að viðurkenna þessi prófskírteini á yfirráðasvæðum sínum.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM VÖRUFLUTNINGA Á VEGUM

Ef Evrópubandalagið undirbýr nýja löggjöf í staðinn fyrir eða til að breyta eða útfæra beitingu reglna um aðgang að vöruflutningamarkaðinum á vegum (fyrsta tilskipun ráðsins frá 23. júlí 1962 um tiltekna vöruflutninga milli aðildarríkja, Stjtíð. EB nr. 70, 6.8. 1962, bls. 2005/62; tilskipun ráðsins 65/269/EBE, Stjtíð. EB nr. 88, 24.5. 1965, bls. 1469/65; reglugerð ráðsins (EBE) 3164/76, Stjtíð. EB nr. L 357, 29.12. 1976, bls.1; ákvörðun ráðsins 80/48/EBE, Stjtíð. EB nr. L 18, 24.1. 1980, bls. 21; reglugerð ráðsins (EBE) 4059/89, Stjtíð. EB nr. L 390, 30.12. 1989, bls. 3) skulu samningsaðilar, í samræmi við sameiginlegar samþykktar reglur, taka ákvörðun um breytingu á viðkomandi viðauka er heimili farmflytjendum samningsaðilanna sameiginlegan og gagnkvæman aðgang að markaðinum vegna vöruflutninga á vegum með sömu skilmálum.

Á gildistíma samningsins milli Evrópubandalaganna og Austurríkis um vöruflutninga á vegum og járnbrautum skulu hugsanlegar breytingar á samningnum ekki hafa áhrif á þann gagnkvæma markaðsaðgang sem um getur í 16. gr. samningsins milli Evrópubandalaganna og Austurríkis um vöruflutninga á vegum og járnbrautum, og eins og mælt er fyrir um í tvíhliða samningum milli Austurríkis annars vegar og Finnlands, Noregs, Svíþjóðar og Sviss hins vegar nema hlutaðeigandi aðilar komi sér saman um annað.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM SAMKEPPNISREGLUR

Samningsaðilar lýsa því yfir að í málum sem framkvæmdastjórn EB ber ábyrgð á byggist framkvæmd samkeppnisreglna EES á fyrirliggjandi valdsviði bandalagsins auk ákvæða samningsins. Í málum sem eftirlitsstofnun EFTA ber ábyrgð á byggist framkvæmd samkeppnisreglna EES á stofnsamningi eftirlitsstofnunarinnar og ákvæðum EES-samningsins.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM B-LIÐ 3. MGR. 61. GR. SAMNINGSINS

Samningsaðilar lýsa því yfir að framkvæmdastjórn EB skuli taka tillit til hagsmuna EFTA-ríkja og eftirlitsstofnun EFTA tillit til hagsmuna bandalagsins þegar ákveðið er hvort veita megi undanþágu samkvæmt b-lið 3. mgr. 61. gr.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM C-LIÐ 3. MGR. 61. GR. SAMNINGSINS

Samningsaðilar hafa í huga að jafnvel þótt ekki sé hægt að taka tillit til svæða með vísan til a-liðar 3. mgr. 61. gr. og í samræmi við viðmiðanir fyrsta áfanga greiningar samkvæmt c-lið (sjá orðsendingu framkvæmdastjórnar um aðferð við beitingu a- og c-liðar 3. mgr. 92. gr. við svæðisbundna aðstoð, Stjtíð. EB nr. C 212, 12.8.1988, bls. 2) er hægt að láta fara fram athugun þar sem tekið er mið af öðrum þáttum, svo sem strjálbýli.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM AÐSTOÐ SEM VEITT ER ÚR ÞRÓUNARSJÓÐUM EB EÐA AF ÖÐRUM FJÁRMÁLASTOFNUNUM

Samningsaðilar lýsa því yfir að fjárstuðningur til fyrirtækja, sem eru fjármögnuð af þróunarsjóðum EB eða fá aðstoð hjá Fjárfestingarbanka Evrópu eða annarri svipaðri fjármálastofnun eða sjóði, skuli vera í samræmi við ákvæði samningsins um ríkisaðstoð. Þeir lýsa því yfir að upplýsinga- og skoðanaskipti um þessa tegund aðstoðar skuli fara fram að beiðni annarrar hvorrar eftirlitsstofnunarinnar.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM C-LIÐ BÓKUNAR 27 VIÐ SAMNINGINN

Í tilkynningunni sem vísað er til í c-lið bókunar 27 skal vera lýsing á viðkomandi áætlun um ríkisaðstoð eða viðkomandi máli, meðal annars öllum nauðsynlegum þáttum fyrir rétt mat á áætlun eða máli (eftir því um hvaða þætti ríkisaðstoðar er að ræða, svo sem tegund ríkisaðstoðar, fjárhagsáætlun, rétthafa, gildistíma). Auk þess skal skýra hinni eftirlitsstofnuninni frá rökum fyrir því að hefja málsmeðferð þá sem um getur í 2. mgr. 93. gr. stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu eða samsvarandi málsmeðferð sem sett er fram í samningi milli EFTA-ríkjanna um að koma eftirlitsstofnun EFTA á fót. Eftirlitsstofnanirnar tvær skulu skiptast á upplýsingum.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM SKIPASMÍÐAR

Samningsaðilar samþykkja að þar til sjöunda tilskipunin um skipasmíðar rennur út (þ.e. í árslok 1993) muni þeir ekki beita hinum almennu reglum um ríkisaðstoð sem mælt er fyrir um í 61. gr. samningsins að því er skipasmíðum viðkemur.

Ákvæði 2. mgr. 62. gr. samningsins, svo og þær bókanir sem vísa til ríkisaðstoðar, gilda um skipasmíðar.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM MEÐFERÐ MÁLA ÞEGAR EFTA-RÍKI, Í KRAFTI 76. GR. OG VI. HLUTA SAMNINGSINS OG SAMSVARANDI BÓKANA, TAKA FULLAN ÞÁTT Í EB-NEFNDUM

EFTA-ríkin skulu njóta sömu réttinda og hafa sömu skyldum að gegna og aðildarríki EB í EB-nefndum sem þau taka fullan þátt í, í krafti 76. gr. og VI. hluta samningsins og samsvarandi bókana, að atkvæðagreiðslu undanskilinni, komi til hennar. Við ákvarðanatöku skal framkvæmdastjórn EB taka tilhlýðilegt tillit til þeirra sjónarmiða sem fram koma hjá EFTA-ríkjunum með sama hætti og gert er gagnvart sjónarmiðum sem aðildarríki EB láta í ljós áður en atkvæðagreiðsla fer fram.

Mál þar sem aðildarríki EB gefst kostur á að áfrýja ákvörðun framkvæmdastjórnar EB til EB-ráðsins geta EFTA-ríkin tekið upp í sameiginlegu EES-nefndinni samkvæmt 5. gr. samningsins.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM SAMSTARF Í MENNINGARMÁLUM

Með hliðsjón af samstarfi sínu innan Evrópuráðsins, og yfirlýsingu ráðherrafundar Evrópubandalagsins og aðildarríkja þess og ríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu í Lúxemborg 9. apríl 1984, gera samningsaðilar sér ljóst að frjálsir flutningar á vöru, þjónustu og fjármagni og frelsi fólks til flutninga innan EES muni hafa umtalsverð áhrif á sviði menningar; vegna þessa lýsa samningsaðilar yfir þeirri ætlun sinni að styrkja og auka samstarf sitt á sviði menningarmála, til að stuðla að auknum skilningi milli ólíkra menningarsvæða í Evrópu og varðveita og efla þá menningararfleifð þjóða og svæða sem auðgar evrópska menningu með fjölbreytileik sínum.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM SAMVINNU GEGN ÓLÖGLEGUM VIÐSKIPTUM MEÐ MENNINGARVERÐMÆTI

Samningsaðilar lýsa sig reiðubúna til að koma á samvinnu um fyrirkomulag og málsmeðferð gegn ólöglegum viðskiptum með menningarverðmæti auk reglna um hvernig farið skuli með stjórnun almennra viðskipta með menningarverðmæti.

Með fyrirvara um ákvæði EES-samningsins og aðrar alþjóðlegar skuldbindingar á þetta fyrirkomulag og málsmeðferð að taka tillit til löggjafar sem bandalagið undirbýr á þessu sviði.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM TENGSL SÉRFRÆÐINGA BANDALAGSINS VIÐ STÖRF NEFNDA SEM STARFA MEÐAL EFTA-RÍKJANNA EÐA ER KOMIÐ Á FÓT AF EFTIRLITSSTOFNUN EFTA

Með tilliti til tengsla sérfræðinga EFTA-ríkjanna við störf þeirra EB-nefnda sem taldar eru í bókun 37 við samninginn skulu sérfræðingar bandalagsins á sama grundvelli, að beiðni bandalagsins, tengjast störfum sambærilegra nefnda EFTA-ríkjanna eða nefnda sem komið er á fót af eftirlitsstofnun EFTA um sömu málefni og heyra undir þær EB-nefndir sem tilgreindar eru í bókun 37.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM 103. GR. SAMNINGSINS

Samningsaðilar líta svo á að tilvísunin í 1. mgr. 103. gr. samningsins til þess að stjórnskipuleg skilyrði hafi verið uppfyllt og til bráðabirgðagildistöku í 2. mgr. 103. gr. hafi engin raunveruleg áhrif á málsmeðferð í bandalaginu.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING VEGNA BÓKUNAR 35 VIÐ SAMNINGINN

Samningsaðilar líta svo á að bókun 35 dragi ekki úr áhrifum þeirra núgildandi innri reglna er gera ráð fyrir beinum réttaráhrifum og forgangi alþjóðasamninga.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING VARÐANDI FJÁRMAGNSKERFIÐ

Gangi samningsaðili sem er í EFTA úr EFTA og í bandalagið þarf að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að slíkt hafi ekki í för með sér frekari fjárhagsskuldbindingar þeirra EFTA-ríkja sem eftir standa. Samningsaðilar hafa í þessu tilliti í huga ákvörðun EFTA-ríkjanna um að reikna framlag hvers þeirra um sig til fjármagnskerfisins út eftir vergri þjóðarframleiðslu samkvæmt markaðsverði næstliðin þrjú ár. Fyrir EFTA-ríki sem ganga í bandalagið þarf að finna viðeigandi og réttmætar lausnir í aðildarviðræðunum.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM TENGSLIN MILLI EES-SAMNINGSINS OG GILDANDI SAMNINGA

EES-samningurinn hefur ekki áhrif á réttindi tryggð með gildandi samningum sem eru bindandi fyrir eitt eða fleiri aðildarríki EB annars vegar og eitt eða fleiri EFTA-ríki hins vegar, eða tvö eða fleiri EFTA-ríki, til að mynda samningum er varða einstaklinga, aðila í atvinnurekstri, samvinnu á tilteknum svæðum og stjórnvaldsráðstafanir, þar til að minnsta kosti samsvarandi réttindi hafa náðst með samningnum.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM SAMÞYKKTA TÚLKUN Á 1. OG 2. MGR. 4. GR. BÓKUNAR 9 UM VIÐSKIPTI MEÐ FISK OG AÐRAR SJÁVARAFURÐIR

1. Enda þótt EFTA-ríkin taki ekki upp réttarreglur bandalagsins varðandi sjávarútvegsstefnuna er litið svo á, þar sem vísað er til veittrar aðstoðar af ríkisfjármunum, að samningsaðilar meti röskun á samkeppni með hliðsjón af 92. og 93. gr. EBE-sáttmálans og í tengslum við viðeigandi ákvæði í réttarreglum bandalagsins um sjávarútvegsstefnuna og efni sameiginlegu yfirlýsingarinnar um c-lið 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins.

2. Enda þótt EFTA-ríkin taki ekki upp réttarreglur bandalagsins varðandi sjávarútvegsstefnuna er litið svo á, þar sem vísað er til löggjafar um markaðsskipulag, að röskun á samkeppni sem rekja má til slíkrar löggjafar verði metin í tengslum við meginreglur í réttarreglum bandalagsins varðandi sameiginlegt markaðsskipulag.

   Þegar EFTA-ríki viðheldur eða setur innlend ákvæði um markaðsskipulag á sviði sjávarútvegs ber að óathuguðu máli að líta svo á að þau samrýmist meginreglunum sem um getur í fyrstu undirgrein, komi að minnsta kosti eftirfarandi fram í þeim:

   a) löggjöf um samtök framleiðenda endurspegli þær meginreglur sem fram koma í réttarreglum bandalagsins varðandi:

      — stofnun atvinnurekstrar að frumkvæði framleiðenda;

      — frelsi til að gerast aðili eða hætta aðild;

      — að yfirburðastaða komi ekki til nema hún sé nauðsynleg til að ná sambærilegum markmiðum og tilgreind eru í 39. gr. EBE-sáttmálans;

   b) þegar reglur um samtök framleiðenda eru færðar út og látnar ná til þeirra sem eru ekki aðilar að samtökum framleiðenda skulu gilda sambærileg ákvæði og mælt er fyrir um í 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3687/91;

   c) þegar ákvæði um aðgerðir til styrktar verðmyndun eru í gildi eða þeim er komið á skulu þau samsvara þeim sem tilgreind eru í III. bálki reglugerðar (EBE) nr. 3687/91.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM TOLLAÍVILNANIR FYRIR TILTEKNAR LANDBÚNAÐARAFURÐIR

Samningsaðilar lýsa því yfir að njóti sama vara tollaívilnana skuli, bæði samkvæmt bókun 3 við samninginn og samkvæmt tvíhliða samningi um viðskipti með landbúnaðarafurðir sem um getur í bókun 42 við framangreindan samning, hagstæðari tollameðferð veitt gegn afhendingu tilskilinna skjala.

Þetta hefur ekki áhrif á skuldbindingar sem leiðir af 16. gr. samningsins.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM HEILBRIGÐI PLANTNA

Samningsaðilar lýsa því yfir að gildandi gerðir bandalagsins á þessu sviði séu í endurskoðun. EFTA-ríkin munu því ekki taka þessa löggjöf upp. Um nýjar reglur verður fjallað í samræmi við 99. og 102. gr. samningsins.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM GAGNKVÆMA AÐSTOÐ EFTIRLITSSTOFNANA Á SVIÐI ÁFENGRA DRYKKJA

Samningsaðilar fallast á að fjallað verði um löggjöf sem EB setur varðandi gagnkvæma aðstoð lögbærra yfirvalda EB-ríkja á sviði áfengra drykkja og snertir þennan samning, í samræmi við almenn ákvæði samningsins um ákvarðanatöku.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING VARÐANDI BÓKUN 47 UM AFNÁM TÆKNILEGRA HINDRANA Í VIÐSKIPTUM MEÐ VÍN

Aðlögunin varðandi notkun hugtakanna „Federweiss" og „Federweisser", sem kveðið er á um í viðbæti við bókun 47, er með fyrirvara um hugsanlegar breytingar á viðeigandi löggjöf bandalagsins þar sem sett kunna að verða ákvæði um notkun þessara hugtaka, og sambærilegra hugtaka, um vín framleitt í bandalaginu.

Flokkun vínframleiðsluhéraða EFTA-ríkja í vínræktarsvæði B í samningnum hefur ekki áhrif á hugsanlegar breytingar á flokkunarkerfi bandalagsins er kynnu að varða flokkunina í samningnum. Um slíkar breytingar skal fjallað í samræmi við almenn ákvæði samningsins.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM BREYTTAR TOLLAÍVILNANIR OG SÉRSTAKA MEÐFERÐ VEGNA SPÁNAR OG PORTÚGALS

Til þess að kerfið sem lýst er í bókun 3 geti komið að fullu til framkvæmda þurfa sumir samningsaðilanna að breyta innlendu verðbótakerfi sínu. Þetta verður ekki gert án breytinga á tollaívilnunum. Slíkar breytingar fælu ekki í sér nauðsyn á verðbótum milli aðila að EES-samningnum.

Kerfið sem lýst er í bókun 3 kemur ekki í veg fyrir að beitt sé viðeigandi bráðabirgðaákvæðum í lögum um aðild Spánar og Portúgals og skal ekki leiða til þess að bandalagið, í þeirri mynd sem það var 31. desember 1985, veiti aðilum að EES-samningnum hagstæðari kjör en hinum nýju EB-ríkjum. Beiting þessa kerfis kemur til að mynda ekki í veg fyrir þær verðbótagreiðslur sem ákveðnar eru í lögum um aðild Spánar og Portúgals.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM VELFERÐ DÝRA

Þrátt fyrir ákvæði 2. tölul. I. kafla (Dýr) í I. viðauka við samninginn veita samningsaðilar eftirtekt nýrri þróun í löggjöf bandalagsins á þessu sviði og fallast á að hafa samráð hver við annan hindri mismunur í löggjöf þeirra um velferð dýra frjálsa vöruflutninga. Samningsaðilar fallast á að hafa eftirlit með stöðu mála á þessu sviði.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING UM SAMRÆMDU TOLLSKRÁNA

Samningsaðilar fallast á að samræma eins fljótt og unnt er, og ekki síðar en 31. desember 1992, þýska textann í vörulýsingu samræmdu tollskrárinnar sem er að finna í viðeigandi bókunum og viðaukum við EES-samninginn.

YFIRLÝSINGAR RÍKISSTJÓRNA

AÐILDARRÍKJA EB OG EFTA-RÍKJANNA

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNA AÐILDARRÍKJA EB OG EFTA-RÍKJANNA UM AUÐVELDUN LANDAMÆRAEFTIRLITS

Til að efla frelsi fólks til flutninga skulu aðildarríki EB og EFTA-ríkin hafa samvinnu, í samræmi við framkvæmdarreglur sem kveðið verður á um á viðeigandi vettvangi, um að auðvelda eftirlit á landamærum sínum með borgurum hvers annars og aðstandendum þeirra.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNA AÐILDARRÍKJA EB OG EFTA-RÍKJANNA UM PÓLITÍSK SKOÐANASKIPTI

Evrópubandalagið og aðildarríki þess og aðildarríki Fríverslunarsamtaka Evrópu létu í ljósi þá ósk sína að efla pólitísk skoðanaskipti sín um utanríkismál með það fyrir augum að koma á nánari tengslum í sameiginlegum hagsmunamálum.

Þau samþykktu í þessu skyni:

- að ráðherrar skiptust óformlega á skoðunum á fundum EES-ráðsins. Þegar við á gætu yfirmenn stjórnarskrifstofa undirbúið þessi skoðanaskipti með fundum;
- að nýta til fulls þær diplómatísku leiðir sem nú eru tiltækar, einkum diplómatískt fyrirsvar í höfuðborg landsins sem fer með forsæti í EB, í Brussel og höfuðborgum EFTA-ríkjanna;
- að hafa óformlegt samráð á ráðstefnum og í alþjóðastofnunum;
- að þetta hefði á engan hátt áhrif á né kæmi í stað núverandi tvíhliða tengsla á þessu sviði.

FYRIRKOMULAG TIL BRÁÐABIRGÐA TIL UNDIRBÚNINGS GILDISTÖKU SAMNINGSINS EFTIR ÁKVÆÐUM HANS

Brussel,

Hr. H. Hafstein, sendiherra,
Formaður sendinefndar EFTA
EFTA-skrifstofan
Rue Arlon 118
1040-Brussel

Kæri herra Hafstein,

Ég vísa til viðræðna okkar um milliskeið EES og lít svo á að við séum sammála um að koma á fyrirkomulagi til bráðabirgða til undirbúnings gildistöku samningsins eftir ákvæðum hans.

Samkvæmt þessu fyrirkomulagi verður því skipulagi og málsmeðferð sem komið var á í samningaviðræðunum um EES viðhaldið. Vinnuhópur háttsettra embættismanna, með aðstoð vinnuhópa sérfræðinga, hópar hliðstæðir fyrrum samninganefnd háttsettra embættismanna og samningahópunum, skipaðir fulltrúum bandalagsins og EFTA-ríkjanna, munu meðal annars kanna í EES-samhengi réttarreglur bandalagsins sem eru gefnar út frá 1. ágúst 1991 og uns samningurinn öðlast gildi. Samkomulag verður skráð og frá því gengið annaðhvort í viðbótarbókunum sem fylgja munu EES-samningnum eða í viðeigandi ákvörðunum sameiginlegu EES-nefndarinnar eftir gildistöku samningsins. Sameiginlega EES-nefndin mun eftir gildistöku samningsins fjalla um öll grundvallarsamningsvandamál sem kunna að koma upp meðan á bráðabirgðafyrirkomulaginu stendur.

Þar sem litið er svo á að því fyrirkomulagi sem haft verður við upplýsingar og samráð samkvæmt EES-samningnum verði ekki beitt fyrr en eftir gildistöku hans mun bandalagið kynna EFTA-ríkjunum meðan milliskeiðið varir tillögur að nýjum réttarreglum bandalagsins eftir að þær hafa verið sendar ráðherraráði EB.

Ég væri yður þakklátur að fá staðfest samþykki yðar varðandi þetta bráðabirgðafyrirkomulag.

Virðingarfyllst,

Horst G. Krenzler.

Brussel,

Hr. Horst G. Krenzler
Aðalskrifstofustjóri
Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna
Aðalskrifstofu I
Avenue d'Auderghem 35
Brussel

Kæri herra Krenzler,

Ég hef í dag móttekið svohljóðandi bréf frá yður:

„Ég vísa til viðræðna okkar um milliskeið EES og lít svo á að við séum sammála um að koma á fyrirkomulagi til bráðabirgða til undirbúnings gildistöku samningsins eftir ákvæðum hans.

Samkvæmt þessu fyrirkomulagi verður því skipulagi og málsmeðferð sem komið var á í samningaviðræðunum um EES viðhaldið. Vinnuhópur háttsettra embættismanna, með aðstoð vinnuhópa sérfræðinga, hópar hliðstæðir fyrrum samninganefnd háttsettra embættismanna og samningahópunum, skipaðir fulltrúum bandalagsins og EFTA-ríkjanna, munu meðal annars kanna í EES-samhengi réttarreglur bandalagsins sem eru gefnar út frá 1. ágúst 1991 og uns samningurinn öðlast gildi. Samkomulag verður skráð og frá því gengið annaðhvort í viðbótarbókunum sem fylgja munu EES-samningnum eða í viðeigandi ákvörðunum sameiginlegu EES-nefndarinnar eftir gildistöku samningsins. Sameiginlega EES-nefndin mun eftir gildistöku samningsins fjalla um öll grundvallarsamningsvandamál sem kunna að koma upp meðan á bráðabirgðafyrirkomulaginu stendur.

Þar sem litið er svo á að því fyrirkomulagi sem haft verður við upplýsingar og samráð samkvæmt EES-samningnum verði ekki beitt fyrr en eftir gildistöku hans mun bandalagið kynna EFTA-ríkjunum meðan milliskeiðið varir tillögur að nýjum réttarreglum bandalagsins eftir að þær hafa verið sendar ráðherraráði EB.

Ég væri yður þakklátur að fá staðfest samþykki yðar varðandi þetta bráðabirgðafyrirkomulag."

Mér veitist sá heiður að staðfesta að ég er samþykkur framangreindu.

Virðingarfyllst,

Hannes Hafstein,
sendiherra,
forstöðumaður sendiráðs Íslands
hjá Evrópubandalögunum

FYRIRKOMULAG

Á BIRTINGU UPPLÝSINGA

SEM VARÐA EES

Brussel,

Hr. Horst G. Krenzler
Aðalskrifstofustjóri
Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna
Aðalskrifstofu I
Avenue d'Auderghem 35
Brussel

Efni: Birting upplýsinga sem varða EES.

Herra,

Mér veitist sá heiður að gera hér í stuttu máli grein fyrir samkomulaginu sem við höfum náð um birtingu upplýsinga sem varða EES og birtar verða eftir gildistöku EES-samningsins.

Komið verður á samræmdu kerfi er samanstendur af Stjórnartíðindum EB og sérstökum EES-viðbæti við þau. Ef upplýsingarnar sem á að birta eru nákvæmlega hinar sömu fyrir EB- og EFTA-ríkin skal birting EB í Stjórnartíðindum EB þjóna sem birting á hinum þremur sameiginlegu tungumálum EB og EFTA en upplýsingar á hinum fjórum tungumálum EFTA (finnsku, íslensku, norsku og sænsku) verða birtar í EES-viðbætinum við Stjórnartíðindi EB. EFTA-ríkin skulu sjá til þess að koma á nauðsynlegu innra skipulagi til að tryggja að þýðingar á þau fjögur EFTA-tungumál sem ekki eru EB-tungumál berist tímanlega. EFTA-ríkin bera ábyrgð á að leggja fram það efni sem birta á í EES-viðbætinum.

Birta ber efni í þessu sameiginlega kerfi með eftirfarandi hætti:

a) **Ákvarðanir sameiginlegu EES-nefndarinnar um réttarreglur bandalagsins og aðrar ákvarðanir, gerðir, auglýsingar o.s.frv. frá EES-stofnunum**

Ákvarðanir sameiginlegu EES-nefndarinnar um réttarreglur bandalagsins ber að birta á hinum níu opinberu tungumálum í sérstakri EES-deild Stjórnartíðinda EB. Þessi birting þjónar sem birting á sameiginlegu tungumálunum þremur. Þessar ákvarðanir skulu auk þess birtar í EES-viðbætinum á opinberum tungumálum norrænna EFTA-ríkja á ábyrgð EFTA-ríkjanna og e.t.v. þar að auki, til upplýsingar, á starfstungumáli EFTA.

Á sama hátt skal fara með aðrar ákvarðanir, gerðir, auglýsingar o.s.frv. frá EES-stofnunum, einkum frá EES-ráðinu og sameiginlegu EES-nefndinni.

Þegar um er að ræða ákvarðanir sameiginlegu EES-nefndarinnar varðandi réttarreglur bandalagsins skal það koma fram í efnisyfirliti EES-deildar hvar tilheyrandi EB-texta er að finna.

b) **EFTA-upplýsingar sem varða EB**

Upplýsingar frá EFTA-ríkjunum, eftirlitsstofnun EFTA, fastanefnd EFTA-ríkjanna og EFTA-dómstólnum sem varða til dæmis samkeppni, ríkisaðstoð, opinber innkaup og tæknilega staðla skal birta á hinum níu opinberu tungumálum EB í sérstakri EES-deild Stjórnartíðinda EB. Þjónar þessi birting sem birting fyrir EFTA-ríkin á sameiginlegu tungumálunum þremur en birta skal upplýsingarnar á hinum fjórum tungumálum EFTA í EES-viðbætinum. Í efnisyfirliti EES-deildar og í EES-viðbætinum, eftir því sem við á, skal það koma fram hvar samsvarandi upplýsingar frá EB og aðildarríkjum þess er að finna.

c) **EB-upplýsingar sem varða EFTA**

Upplýsingar frá EB og aðildarríkjum þess sem varða til dæmis samkeppni, ríkisaðstoð, opinber innkaup og tæknilega staðla skal birta á hinum níu opinberu tungumálum í Stjórnartíðindum EB. Þjónar þessi birting sem birting fyrir EFTA-ríkin á sameiginlegu tungumálunum þremur en birta skal upplýsingarnar á hinum fjórum tungumálum EFTA í EES-viðbætinum. Þegar við á skal taka fram hvar samsvarandi upplýsingar frá EFTA-ríkjunum, eftirlitsstofnun EFTA, fastanefnd EFTA-ríkjanna og EFTA-dómstólnum er að finna.

Fjárhagshlið þessa kerfis fellur undir sérstakt fyrirkomulag.

Ég væri yður þakklátur ef þér vilduð staðfesta að þér samþykkið framangreint.

Virðingarfyllst,

Hannes Hafstein, sendiherra,
forstöðumaður sendiráðs Íslands
hjá Evrópubandalögunum

Brussel,

Hr. H. Hafstein, sendiherra,
Formaður sendinefndar EFTA
EFTA-skrifstofan
Rue Arlon 118
1040-Brussel

Herra,

Ég hef í dag móttekið svohljóðandi bréf frá yður:

„Mér veitist sá heiður að gera hér í stuttu máli grein fyrir samkomulaginu sem við höfum náð um birtingu upplýsinga sem varða EES og birtar verða eftir gildistöku EES-samningsins.

Komið verður á samræmdu kerfi er samanstendur af Stjórnartíðindum EB og sérstökum EES-viðbæti við þau. Ef upplýsingarnar sem á að birta eru nákvæmlega hinar sömu fyrir EB- og EFTA-ríkin skal birting EB í Stjórnartíðindum EB þjóna sem birting á hinum þremur sameiginlegu tungumálum EB og EFTA en upplýsingar á hinum fjórum tungumálum EFTA (finnsku, íslensku, norsku og sænsku) verða birtar í EES-viðbætinum við Stjórnartíðindi EB. EFTA-ríkin skulu sjá til þess að koma á nauðsynlegu innra skipulagi til að tryggja að þýðingar á þau fjögur EFTA-tungumál sem ekki eru EB-tungumál berist tímanlega. EFTA-ríkin bera ábyrgð á að leggja fram það efni sem birta á í EES-viðbætinum.

Birta ber efni í þessu sameiginlega kerfi með eftirfarandi hætti:

a) **Ákvarðanir sameiginlegu EES-nefndarinnar um réttarreglur bandalagsins og aðrar ákvarðanir, gerðir, auglýsingar o.s.frv. frá EES-stofnunum**

Ákvarðanir sameiginlegu EES-nefndarinnar um réttarreglur bandalagsins ber að birta á hinum níu opinberu tungumálum í sérstakri EES-deild Stjórnartíðinda EB. Þessi birting þjónar sem birting á sameiginlegu tungumálunum þremur. Þessar ákvarðanir skulu auk þess birtar í EES-viðbætinum á opinberum tungumálum norrænna EFTA-ríkja á ábyrgð EFTA-ríkjanna og e.t.v. þar að auki, til upplýsingar, á starfstungumáli EFTA.

Á sama hátt skal fara með aðrar ákvarðanir, gerðir, auglýsingar o.s.frv. frá EES-stofnunum, einkum frá EES-ráðinu og sameiginlegu EES-nefndinni.

Þegar um er að ræða ákvarðanir sameiginlegu EES-nefndarinnar varðandi réttarreglur bandalagsins skal það koma fram í efnisyfirliti EES-deildar hvar tilheyrandi EB-texta er að finna.

b) **EFTA-upplýsingar sem varða EB**

Upplýsingar frá EFTA-ríkjunum, eftirlitsstofnun EFTA, fastanefnd EFTA-ríkjanna og EFTA-dómstólnum sem varða til dæmis samkeppni, ríkisaðstoð, opinber innkaup og tæknilega staðla skal birta á hinum níu opinberu tungumálum EB í sérstakri EES-deild Stjórnartíðinda EB.

Þjónar þessi birting sem birting fyrir EFTA-ríkin á sameiginlegu tungumálunum þremur en birta skal upplýsingarnar á hinum fjórum tungumálum EFTA í EES-viðbætinum. Í efnisyfirliti EES-deildar og í EES-viðbætinum, eftir því sem við á, skal það koma fram hvar samsvarandi upplýsingar frá EB og aðildarríkjum þess er að finna.

c) **EB-upplýsingar sem varða EFTA**

Upplýsingar frá EB og aðildarríkjum þess sem varða til dæmis samkeppni, ríkisaðstoð, opinber innkaup og tæknilega staðla skal birta á hinum níu opinberu tungumálum í Stjórnartíðindum EB. Þjónar þessi birting sem birting fyrir EFTA-ríkin á sameiginlegu tungumálunum þremur en birta skal upplýsingarnar á hinum fjórum tungumálum EFTA í EES-viðbætinum. Þegar við á skal taka fram hvar samsvarandi upplýsingar frá EFTA-ríkjunum, eftirlitsstofnun EFTA, fastanefnd EFTA-ríkjanna og EFTA-dómstólnum er að finna.

Fjárhagshlið þessa kerfis fellur undir sérstakt fyrirkomulag.

Ég væri yður þakklátur ef þér vilduð staðfesta að þér samþykkið framangreint."

Mér veitist sá heiður að staðfesta samþykki mitt við framangreint.

Virðingarfyllst,

Hr. Horst G. Krenzler
Aðalskrifstofustjóri
Framkvæmdastjórn
Evrópubandalaganna
Aðalskrifstofu I
Avenue d'Auderghem 35
Brussel

FYRIRKOMULAG

VARÐANDI BIRTINGU Á

AUGLÝSINGUM EFTA UM OPINBER INNKAUP

Brussel,

Hr. H. Hafstein, sendiherra,
Formaður sendinefndar EFTA
EFTA-skrifstofan
Rue Arlon 118
1040-Brussel

Efni: Birting EFTA-auglýsinga um opinber innkaup.

Kæri herra Hafstein,

Mér veitist sá heiður að gera hér í stuttu máli grein fyrir samkomulaginu sem við höfum náð um birtingu EFTA-auglýsinga í Stjórnartíðindum EB, eins og kveðið er á um í XVI. viðauka við EES-samninginn, einkum a- og b-lið 2. mgr.:

a) senda skal EFTA-auglýsingar á að minnsta kosti einu tungumáli bandalagsins til skrifstofu opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna (OPOCE); í auglýsingunni skal koma fram á hvaða tungumáli EB auglýsingin telst staðfest;

b) skrifstofa opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna skal birta staðfestu auglýsinguna í heild sinni í Stjórnartíðindunum og í TED-gagnabankanum; birta skal samantekt um mikilvægustu atriðin á öðrum opinberum tungumálum bandalagsins;

c) skrifstofa opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna skal sjá um að birta EFTA-auglýsingarnar í S-deild Stjórnartíðinda EB ásamt EB-auglýsingum innan þess frests sem kveðið er á um í gerðunum sem vísað er til í XVI. viðauka;

d) EFTA-ríkin skulu tryggja að auglýsingar séu sendar til skrifstofu opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna á opinberu tungumáli bandalagsins með góðum fyrirvara svo að, að því tilskildu að sú skylda sem er lögð á OPOCE að þýða auglýsingarnar á opinber tungumál bandalagsins og birta þær í Stjórnartíðindunum og TED innan tólf daga (í bráðatilvikum innan fimm daga) sé virt, tíminn sem birgjum og verktökum gefst til að kynna útboð eða þá sem hafa sýnt áhuga sé ekki skertur með tilliti til frestsins sem um getur í XVI. viðauka;

e) senda skal EFTA-auglýsingarnar með sama sniði og fyrirmyndirnar að auglýsingunum sem fram koma í viðaukum gerðanna sem vísað er til í XVI. viðauka; hins vegar hafa EFTA-ríkin í huga, með það fyrir augum að setja upp skilvirkt og hagkvæmt kerfi vegna þýðinga og útgáfustarfsemi, að mælst er til þess að þau komi sér upp stöðluðum auglýsingum fyrir hvert ríki þeirra sem verði með svipuðu sniði og mælt er með fyrir aðildarríkin tólf í tilmælum 91/561/EBE frá 24. október 1991 ([1]);

([1]) Stjtíð. EB nr. L 305 frá 6.11.1991 og Stjtíð. EB nr. S 217 A – N frá 16.11.1991.

f) samningar sem hafa verið undirritaðir á árunum 1988 og 1989 af framkvæmdastjórn EB fyrir milligöngu OPOCE og hlutaðeigandi útnefndum verktökum frá Svíþjóð, Noregi, Finnlandi, Sviss og Austurríki um birtingu vörukaupasamninga EFTA, sem GATT-samkomulagið um ríkisinnkaup tekur til, skulu renna út við gildistöku EES-samningsins;

g) fjárhagshlið útgáfukerfisins fellur undir sérstakt fyrirkomulag sem komið verður á vegna allrar annarrar útgáfustarfsemi sem tengist EES.

Ég væri yður þakklátur ef þér vilduð staðfesta að þér samþykkið framangreint.

Virðingarfyllst,

Horst G. Krenzler

Brussel,

Hr. Horst G. Krenzler
Aðalskrifstofustjóri
Framkvæmdastjórn
Evrópubandalaganna
Aðalskrifstofu I
Avenue d'Auderghem 35
Brussel

Herra,

Ég hef í dag móttekið svohljóðandi bréf frá yður:

„**Efni:** Birting EFTA-auglýsinga um opinber innkaup.

Mér veitist sá heiður að gera hér í stuttu máli grein fyrir samkomulaginu sem við höfum náð um birtingu EFTA-auglýsinga í Stjórnartíðindum EB, eins og kveðið er á um í XVI. viðauka við EES-samninginn, einkum a- og b-lið 2. mgr.:

a) senda skal EFTA-auglýsingar á að minnsta kosti einu tungumáli bandalagsins til skrifstofu opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna (OPOCE); í auglýsingunni skal koma fram á hvaða tungumáli EB auglýsingin telst staðfest;

b) skrifstofa opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna skal birta staðfestu auglýsinguna í heild sinni í Stjórnartíðindunum og í TED-gagnabankanum; birta skal samantekt um mikilvægustu atriðin á öðrum opinberum tungumálum bandalagsins;

c) skrifstofa opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna skal sjá um að birta EFTA-auglýsingarnar í S-deild Stjórnartíðinda EB ásamt EB-auglýsingum innan þess frests sem kveðið er á um í gerðunum sem vísað er til í XVI. viðauka;

d) EFTA-ríkin skulu tryggja að auglýsingar séu sendar til skrifstofu opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna á opinberu tungumáli bandalagsins með góðum fyrirvara svo að, að því tilskildu að sú skylda sem er lögð á OPOCE að þýða auglýsingarnar á opinber tungumál bandalagsins og birta þær í Stjórnartíðindunum og TED innan tólf daga (í bráðatilvikum innan fimm daga) sé virt, tíminn sem birgjum og verktökum gefst til að kynna útboð eða þá sem hafa sýnt áhuga sé ekki skertur með tilliti til frestsins sem um getur í XVI. viðauka;

e) senda skal EFTA-auglýsingarnar með sama sniði og fyrirmyndirnar að auglýsingunum sem fram koma í viðaukum gerðanna sem vísað er til í XVI. viðauka; hins vegar hafa EFTA-ríkin í huga, með það fyrir augum að setja upp skilvirkt og hagkvæmt kerfi vegna þýðinga og útgáfustarfsemi, að mælst er til þess að þau komi sér upp stöðluðum auglýsingum fyrir hvert ríki þeirra sem verði með svipuðu sniði og mælt er með fyrir aðildarríkin tólf í tilmælum 91/561/EBE frá 24. október 1991 ([1]);

f) samningar sem hafa verið undirritaðir á árunum 1988 og 1989 af framkvæmdastjórn EB fyrir milligöngu OPOCE og hlutaðeigandi útnefndum verktökum frá Svíþjóð, Noregi, Finnlandi, Sviss og Austurríki um birtingu vörukaupasamninga EFTA, sem GATT-samkomulagið um ríkisinnkaup tekur til, skulu renna út við gildistöku EES-samningsins;

g) fjárhagshlið útgáfukerfisins fellur undir sérstakt fyrirkomulag sem komið verður á vegna allrar annarrar útgáfustarfsemi sem tengist EES.

Ég væri yður þakklátur ef þér vilduð staðfesta að þér samþykkið framangreint."

Mér veitist sá heiður að staðfesta að ég er samþykkur framangreindu.

Virðingarfyllst,

Hannes Hafstein, sendiherra,
forstöðumaður sendiráðs Íslands
hjá Evrópubandalögunum

([1]) Stjtíð. EB nr. L 305 frá 6.11.1991 og Stjtíð. EB nr. S 217 A – N frá 16.11.1991.

SAMÞYKKTIR
FRÁ SAMNINGAVIÐRÆÐUM MILLI EFNAHAGSBANDALAGS EVRÓPU, KOLA- OG STÁLBANDALAGS EVRÓPU OG AÐILDARRÍKJA ÞEIRRA OG EFTA-RÍKJANNA UM EVRÓPSKA EFNAHAGSSVÆÐIÐ

Samningsaðilar hafa samþykkt eftirfarandi:

vegna 26. gr. og bókunar 13
fyrir gildistöku samningsins skal bandalagið ásamt þeim EFTA-ríkjum sem hafa hagsmuna að gæta athuga hvort skilyrði séu uppfyllt þegar 26. gr. samningsins, þrátt fyrir ákvæði fyrstu málsgreinar bókunar 13, gildir milli bandalagsins og hlutaðeigandi EFTA-ríkja á sviði sjávarútvegs;

vegna 3. mgr. 56. gr.
litið er svo á að orðið „umtalsverð" í 3. mgr. 56. gr. samningsins hafi sömu merkingu og í auglýsingu framkvæmdastjórnarinnar um minni háttar samninga sem falla ekki undir 1. mgr. 85. gr. stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu (Stjtíð. EB nr. C 231, 12.9.1986, bls. 2);

vegna 90. gr.
í starfsreglum EES-ráðsins komi fram að við ákvarðanatöku mæli ráðherrar EFTA einum rómi;

vegna 91. gr.
EES-ráðið skal í starfsreglum sínum, ef nauðsyn krefur, gera ráð fyrir að hægt verði að skipa undirnefndir eða starfshópa;

vegna 2. mgr. 91. gr.
í starfsreglum EES-ráðsins komi fram að orðalagið „þegar nauðsyn krefur" í 2. mgr. 91. gr. taki til þeirra aðstæðna þegar samningsaðili nýtir sér rétt til upptöku í samræmi við 2. mgr. 89. gr.;

vegna 3. mgr. 94. gr.
litið er svo á að sameiginlega EES-nefndin muni á einum af sínum fyrstu fundum, þegar starfsreglur hennar eru samþykktar, taka ákvörðun um skipun undirnefnda og starfshópa sem sérstök þörf er á til aðstoðar við framkvæmd verkefna hennar, til dæmis á sviði uppruna og annarra tollamála.

vegna 5. mgr. 102. gr.
umfang og gildistöku bráðabirgðafrestunar samkvæmt 5. mgr. 102. gr. skal auglýsa á viðeigandi hátt;

vegna 6. mgr. 102. gr.
6. mgr. 102. gr. gildir eingöngu um réttindi sem í raun eru áunnin en ekki um væntanlegan rétt. Dæmi um slík áunnin réttindi:

- frestun í tengslum við frjálsa flutninga vinnuafls hefur ekki áhrif á rétt launþega til að dvelja áfram í landi samningsaðila sem hann flutti til áður en beitingu reglnanna var frestað;
- frestun í tengslum við staðfesturétt hefur ekki áhrif á rétt fyrirtækis í landi samningsaðila þar sem það hafði staðfestu áður en beitingu reglnanna var frestað;
- frestun í tengslum við fjárfestingu, til dæmis í fasteignum, hefur ekki áhrif á fjárfestingar sem gengið var frá fyrir þann dag sem frestunin gekk í gildi;
- frestun í tengslum við opinber innkaup kemur ekki í veg fyrir að farið sé eftir samningi sem var gerður áður en til frestunar kom;
- frestun í tengslum við viðurkenningu prófskírteinis hefur ekki áhrif á rétt handhafa þess til að stunda áfram atvinnustarfsemi sína samkvæmt slíku prófskírteini hjá samningsaðila sem ekki veitti prófskírteinið;

vegna 103. gr.
ef EES-ráðið samþykkir ákvörðun skal 1. mgr. 103. gr. gilda;

vegna 3. mgr. 109. gr.
hugtakið „beiting" í 3. mgr. 109. gr. nær einnig til framkvæmdar samningsins;

vegna 111. gr.
frestun hefur ekki góð áhrif á framgang samningsins og ber að forðast hana með öllu móti;

vegna 1. mgr. 112. gr.
ákvæði 1. mgr. 112. gr. ná einnig til aðstæðna á tilteknu svæði;

vegna 123. gr.
þeir munu ekki misbeita ákvæðum 123. gr. til að koma í veg fyrir birtingu upplýsinga á sviði samkeppni;

vegna 129. gr.
ef einhver þeirra er ekki tilbúinn til að fullgilda samninginn skulu undirritunaraðilar endurmeta aðstæðurnar;

vegna 129. gr.
ef einhver þeirra fullgildir ekki samninginn skulu hinir samningsaðilarnir boða til ráðstefnu stjórnarerindreka til að meta áhrif fráviks frá fullgildingu samningsins og skoða möguleika á að samþykkt verði bókun um breytingar sem verða með fyrirvara um nauðsynlega meðferð innanlands. Slík ráðstefna skal haldin jafnskjótt og ljóst er að einhver samningsaðili muni ekki fullgilda samninginn eða í síðasta lagi ef dagsetning gildistöku samningsins er ekki virt;

vegna bókunar 3
2. – 7. viðbætir verður fullgerður fyrir gildistöku samningsins;
semja skal 2. – 7. viðbæti eins skjótt og kostur er og að minnsta kosti fyrir 1. júlí 1992. Að því er 2. viðbæti varðar skulu sérfræðingar gera skrá yfir hráefni sem falla undir verðbætur á grundvelli hráefna sem verðbætur hjá samningsaðila taka til fyrir gildistöku samningsins;

vegna 11. gr. bókunar 3
svo að auðveldara verði að beita bókun 2 við fríverslunarsamningana skal, fyrir gildistöku EES-samningsins, breyta ákvæðum bókunar 3 við hvern þessara fríverslunarsamninga hvað varðar hugtakið „upprunavörur" og aðferðir við samvinnu stjórnvalda. Breytingarnar skulu miðast við að ofannefnd ákvæði, meðal annars um sönnun á uppruna og samvinnu stjórnvalda, verði löguð að ákvæðum bókunar 4 við EES-samninginn eftir því sem hægt er og að jafnframt verði viðhaldið stighækkandi uppsöfnunarkerfi og samsvarandi ákvæðum sem gilda innan ramma bókunar 3. Þar með er litið svo á að breytingarnar dragi ekki úr því frjálsræði sem næst með fríverslunarsamningunum;

vegna bókunar 9
fyrir gildistöku samningsins skal bandalagið og þau EFTA-ríki sem eiga hagsmuna að gæta halda áfram viðræðum sínum um aðlögun löggjafar í sambandi við umflutning á fiski og sjávarafurðum til að viðunandi fyrirkomulagi verði komið á;

vegna 3. mgr. 14. gr. bókunar 11
bandalagið mun, enda þótt að öllu leyti sé tekið tillit til samræmingarstarfs framkvæmdastjórnarinnar, koma á beinum samböndum, eins og gerð er grein fyrir í vinnuskjali framkvæmdastjórnarinnar XXI/201/89, ef það getur stuðlað að sveigjanleika og skilvirkni við beitingu þessarar bókunar, að svo miklu leyti sem það er gert á gagnkvæmnisgrundvelli;

vegna bókunar 16 og VI. viðauka
tvíhliða viðræður geta farið fram milli Sviss og þeirra ríkja sem eiga hagsmuna að gæta um möguleika á að viðhalda tvíhliða samningum á sviði félagslegs öryggis eftir að aðlögunartímabil í tengslum við frjálsa fólksflutninga renna út;

vegna bókunar 20
samningsaðilar skulu, innan ramma hlutaðeigandi alþjóðastofnana, útfæra reglur um beitingu ráðstafana til betri nýtingar á austurríska flotanum, og hafa til hliðsjónar að hve miklu leyti flotinn muni eiga hlutdeild í þeim markaði sem ráðstafanirnar miðuðust við. Viðeigandi tillit skal tekið til dagsetningarinnar þegar skuldbindingar Austurríkis samkvæmt ráðstöfunum um betri nýtingu öðlast gildi;

vegna bókunar 23 og bókunar 24 (12. gr. um tungumál)
framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA munu koma á hagnýtu fyrirkomulagi um gagnkvæma aðstoð eða leggja til aðra viðeigandi lausn, meðal annars varðandi þýðingar;

vegna bókunar 30
eftirtaldar EB-nefndir á sviði hagskýrslugerðar eru þær sem EFTA-ríkin skulu taka fullan þátt í samkvæmt 2. gr. þessarar bókunar:

1. **Nefnd um hagskýrsluáætlanir Evrópubandalaganna**

   skipuð í samræmi við:

   389D0382: Ákvörðun ráðsins 89/382/EBE, KBE frá 19. júní 1989 um að setja á stofn nefnd um hagskýrsluáætlanir Evrópubandalaganna (Stjtíð. EB nr. L 181, 28.6.1989, bls. 47);

2. **Hagskýrslunefnd um peningamál, fjármál og greiðslujöfnuð**

   skipuð í samræmi við:

   391D0115: Ákvörðun ráðsins 91/115/EBE frá 25. febrúar 1991 um að setja á stofn hagskýrslunefnd um peningamál, fjármál og greiðslujöfnuð (Stjtíð. EB nr. L 59, 6.3.1991, bls. 19);

3. **Nefnd um trúnaðarkvaðir í hagskýrslum**

   skipuð í samræmi við:

   390R1588: Reglugerð ráðsins (KBE, EBE) nr. 1588/90 frá 11. júní 1990 um afhendingu gagna sem eru háð trúnaðarkvöðum í hagskýrslum til Hagstofu Evrópubandalagsins (Stjtíð. EB nr. L 151, 15.6.1990, bls. 1);

4. **Nefnd um samræmingu hagskýrslna um þjóðarframleiðslu á markaðsvirði**

   skipuð í samræmi við:

   389L0130: Tilskipun ráðsins 89/130/EBE, KBE frá 13. febrúar 1989 um samræmingu skýrslugerðar um verga þjóðarframleiðslu á markaðsvirði (Stjtíð. EB nr. L 49, 21.2.1989, bls. 26);

5. **Ráðgjafarnefnd um hagskýrslur á sviði efnahags- og félagsmála**

   skipuð í samræmi við:

   391D0116: Ákvörðun ráðsins 91/116/EBE frá 25. febrúar 1989 um að setja á stofn evrópska ráðgjafarnefnd um hagskýrslugerð á sviði efnahags- og félagsmála (Stjtíð. EB. nr. L 59, 6.3.1991, bls. 21).

Réttindi og skyldur þessara nefnda falla undir sameiginlega yfirlýsingu um gildandi reglur í málum þegar, í krafti 76. gr. og VI. hluta samningsins og samsvarandi bókana, EFTA-ríkin taka fullan þátt í nefndum EB.

vegna 2. gr. bókunar 36
fyrir gildistöku samningsins munu EFTA-ríkin ákveða fjölda nefndarmanna frá hverju þingi í sameiginlegu EES-þingmannanefndina;

vegna bókunar 37
í samræmi við 6. gr. bókunar 23 mun tilvísun til ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 17/62) einnig taka til:

- ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun í flutningum (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1017/68);

- ráðgjafarnefndar um samninga og yfirburðastöðu í flutningum á sjó (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4056/86);

- ráðgjafarnefndar um samninga og yfirburðastöðu í flutningum í lofti (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3975/87);

vegna bókunar 37
þegar endurskoðunarákvæði 2. mgr. 101. gr. samningsins er beitt verður, við gildistöku samningsins, einni nefnd enn bætt við skrána í bókun 37:

- samræmingarhópur um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum á æðra skólastigi (tilskipun ráðsins 89/48/EBE).

Tilhögun þátttöku verður tilgreind;

vegna bókunar 47
þeir munu búa til kerfi um gagnkvæma aðstoð yfirvalda sem bera ábyrgð á að farið sé að ákvæðum bandalagsins og innlendum ákvæðum um vín á grundvelli viðeigandi ákvæða í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2048/89 frá 19. júní 1989 um að setja almennar reglur um eftirlit með vín.
Tilhögun slíkrar gagnkvæmrar aðstoðar verður ákvörðuð fyrir gildistöku samningsins. Þar til slíku kerfi hefur verið komið á skal farið eftir viðeigandi ákvæðum tvíhliða samninga milli bandalagsins og Sviss og bandalagsins og Austurríkis um samvinnu og eftirlit varðandi víni;

vegna VI. og VII. viðauka
frekari sérstakri aðlögun eins og lýst er í skjali samningahóps III frá 11. nóvember 1991 þarf að koma í kring fyrir gildistöku samningsins á sviði félagslegs öryggis og gagnkvæmrar viðurkenningar á formlegri menntun og hæfi;

vegna VII. viðauka
frá gildistöku samningsins má ekkert ríki sem samningurinn tekur til skírskota til 21. gr. tilskipunar ráðsins 75/362/EBE frá 16. júní 1975 (Stjtíð. EB nr. L 167, 30.6.1975, bls. 1) til að krefjast þess að ríkisborgarar annarra ríkja sem samningurinn tekur til ljúki frekari undirbúningsþjálfun til þess að hljóta viðurkenningu sem læknar í almannatryggingakerfi;

vegna VII. viðauka
frá gildistöku samningsins má ekkert ríki sem samningurinn tekur til skírskota til 20. gr. tilskipunar ráðsins 78/686/EBE frá 25. júlí 1978 (Stjtíð. EB nr. L 233, 24.8.1978, bls. 1) til að krefjast þess að ríkisborgarar annarra ríkja sem samningurinn tekur til ljúki frekari undirbúningsþjálfun til þess að hljóta viðurkenningu sem tannlæknar í almannatryggingakerfi;

vegna VII. viðauka
verkfræðingar í Sambandi verkfræðinga, arkitekta og tæknifræðinga í Sviss (REG) falla undir fyrstu undirgrein d-liðar í 1. gr. tilskipunar ráðsins 89/48/EBE frá 21. desember 1988 (Stjtíð. EB nr. L 19, 24.1.1989, bls. 16) um almennt kerfi til viðurkenningar á prófskírteinum sem veitt eru að lokinni sérfræðimenntun og starfsþjálfun á æðra skólastigi sem staðið hefur að minnsta kosti í þrjú ár, svo fremi þeir uppfylli ákvæði a-liðar í 1. gr. tilskipunarinnar;

vegna IX. viðauka
fyrir 1. janúar 1993 skulu Finnland, Ísland og Noregur hvert fyrir sig taka saman skrá yfir skaðatryggingarfyrirtæki sem eru undanþegin kröfum 16. og 17. gr. tilskipunar ráðsins 73/239/EBE (Stjtíð. EB nr. L 228, 16.8.1973, bls. 3) og senda hana til hinna samningsaðilanna;

vegna IX. viðauka
fyrir 1. janúar 1993 skal Ísland taka saman skrá yfir líftryggingarfyrirtæki sem eru undanþegin kröfum 18., 19. og 20. gr. tilskipunar ráðsins 79/267/EBE (Stjtíð. EB nr. L 63, 13.3.1979, bls. 1) og senda hana til hinna samningsaðilanna;

vegna XIII. viðauka
þeir skulu athuga tilskipun ráðsins 91/439/EBE frá 29. júlí 1991 um ökuleyfi, í samræmi við sameiginlega samþykkta málsmeðferð, með það fyrir augum að hún verði tekin upp í XIII. viðauka um flutningastarfsemi;

vegna XIII. viðauka
EFTA-ríki sem eru aðilar að Evrópusamningi um störf áhafna ökutækja í alþjóðlegum flutningum á vegum (AETR) skulu fyrir gildistöku samningsins setja eftirfarandi fyrirvara við AETR:
„Litið skal á flutningastarfsemi milli aðila að EES-samningnum sem innlenda flutningastarfsemi í skilningi AETR að svo miklu leyti sem slík starfsemi fer ekki, við umflutning, fram á yfirráðasvæði þriðja ríkis sem er samningsaðili að AETR."
Bandalagið skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að samsvarandi breytingar verði gerðar á fyrirvörum aðildarríkja EB;

vegna XVI. viðauka
litið er svo á að 100. gr. samningsins gildi um nefndir á sviði opinberra innkaupa.

YFIRLÝSINGAR

EINS EÐA FLEIRI SAMNINGSAÐILA

AÐ SAMNINGNUM UM

EVRÓPSKA EFNAHAGSSVÆÐIÐ

YFIRLÝSING
RÍKISSTJÓRNA FINNLANDS, ÍSLANDS, NOREGS OG SVÍÞJÓÐAR UM ÁFENGISEINKASÖLUR

Með fyrirvara um skuldbindingar sem leiðir af samningnum árétta Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð að áfengiseinkasölur ríkjanna eru grundvallaðar á mikilvægum sjónarmiðum er varða stefnu þeirra í heilbrigðis- og félagsmálum.

YFIRLÝSING
RÍKISSTJÓRNA LIECHTENSTEINS OG SVISS UM ÁFENGISEINKASÖLUR

Með fyrirvara um skuldbindingar sem leiðir af samningnum lýsa Liechtenstein og Sviss því yfir að áfengiseinkasölur ríkjanna eru grundvallaðar á mikilvægum sjónarmiðum er varða stefnu þeirra í landbúnaðar-, heilbrigðis- og félagsmálum.

YFIRLÝSING
EVRÓPUBANDALAGSINS UM GAGNKVÆMA AÐSTOÐ Í TOLLAMÁLUM

Evrópubandalagið og aðildarríki þess lýsa því yfir að þau líti svo á að síðasti málsliður 1. mgr. 11. gr. í bókun 11 um gagnkvæma aðstoð í tollamálum falli undir ákvæði 2. mgr. 2. gr. þeirrar bókunar.

YFIRLÝSING
RÍKISSTJÓRNA EFTA-RÍKJANNA UM FRJÁLSA FÖR ÖKUTÆKJA TIL LÉTTRA FLUTNINGA

EFTA-ríkin fallast á frjálsa för ökutækja til léttra flutninga frá 1. janúar 1995, eins og hún er skilgreind í I. hluta um vélknúin ökutæki, II. viðauka um tæknilegar reglugerðir, staðla, prófanir og vottun, með því skilyrði að ný löggjöf hafi tekið gildi fyrir þann tíma í samræmi við aðra flokka ökutækja.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNAR LIECHTENSTEINS UM SKAÐSEMISÁBYRGÐ

Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtensteins lýsir því yfir, með hliðsjón af 14. gr. tilskipunar ráðsins 85/374/EBE, að við gildistöku samningsins hafi hún, eftir því sem þurfa þykir, sett löggjöf um vernd gegn kjarnorkuslysum samsvarandi þeirri sem veitt er með alþjóðasamningum.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNAR LIECHTENSTEINS VARÐANDI SÉRSTÖÐU LANDSINS

Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtensteins,

vísar til 18. mgr. sameiginlegrar yfirlýsingar ráðherrafundar Evrópubandalagsins, aðildarríkja þess og ríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu frá 14. maí 1991;

ítrekar þá skyldu að tryggja að öllum ákvæðum EES-samningsins sé fylgt og að beita þeim í góðri trú;

væntir þess að samkvæmt EES-samningnum verði tekið viðeigandi tillit til sérstæðra landfræðilegra aðstæðna Liechtensteins;

telur að aðstæður sem réttlæti að gripið sé til ráðstafana samkvæmt 112. gr. EES-samningsins geti einkum talist vera fyrir hendi ef líkur eru á að fjármagnsinnstreymi frá öðrum samningsaðila hamli aðgangi íbúa að fasteignum, eða verði óvenjuleg fjölgun á ríkisborgurum frá aðildarríkjum EB eða hinum EFTA-ríkjunum eða á heildarfjölda starfa í efnahagslífinu, hvorttveggja miðað við fjölda íbúa.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNAR AUSTURRÍKIS UM ÖRYGGISRÁÐSTAFANIR

Austurríki lýsir því yfir að vegna sérstæðra landfræðilegra aðstæðna sé óvenjulítið um byggingarland (einkum undir íbúðarhúsnæði) sums staðar í Austurríki. Af þessum sökum gæti röskun á fasteignamarkaði smám saman leitt til alvarlegs svæðisbundins vanda á sviði efnahags-, félags- eða umhverfismála í skilningi öryggisákvæðisins í 112. gr. EES-samningsins og orðið til þess að gera yrði ráðstafanir samkvæmt þeirri grein.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS

Evrópubandalagið telur að yfirlýsing ríkisstjórnar Austurríkis um öryggisráðstafanir hafi ekki áhrif á réttindi og skyldur samningsaðila samkvæmt samningnum.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNAR ÍSLANDS UM BEITINGU ÖRYGGISRÁÐSTAFANA SAMKVÆMT EES-SAMNINGNUM

Vegna einhæfs atvinnulífs og fámennis lýsir Ísland þeirri túlkun sinni að það geti í samræmi við skyldur sínar samkvæmt samningnum gripið til öryggisráðstafana ef af framkvæmd samningsins leiðir einkum:

— alvarlega röskun jafnvægis á vinnumarkaði vegna meiri háttar flutninga starfsfólks sem beinast að sérstökum svæðum, störfum eða atvinnugreinum; eða

— alvarlega röskun jafnvægis á fasteignamarkaði.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNAR SVISS UM ÖRYGGISRÁÐSTAFANIR

Sviss lýsir þeim skilningi sínum að vegna sérstæðra landfræðilegra og lýðfræðilegra aðstæðna geti það gert ráðstafanir til að takmarka fjölda innflytjenda frá ríkjum Evrópska efnahagssvæðisins komi til misvægis af lýðfræðilegum, félagslegum eða vistfræðilegum toga vegna búferlaflutninga ríkisborgara EES.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS

Evrópubandalagið telur að yfirlýsing ríkisstjórnar Sviss um öryggisráðstafanir hafi ekki áhrif á réttindi og skyldur samningsaðila samkvæmt samningnum.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNAR SVISS UM AÐ KOMA Á FRAMHALDSNÁMI Í BYGGINGARLIST VIÐ ÆÐRI TÆKNISKÓLA

Með því að fara fram á að prófskírteinum í byggingarlist frá æðri tækniskólum í Sviss verði bætt við 11. gr. tilskipunar 85/384/EBE lýsir Ríkjasambandið Sviss sig reiðubúið til að koma á eins árs viðbótarnámi á háskólastigi að prófi loknu, sem staðfest yrði með prófi, til þess að námið allt samræmist kröfum í a-lið 1. mgr. 4. gr. Sambandsskrifstofan fyrir iðnaðar- og atvinnumál mun koma á þessu viðbótarnámi fyrir byrjun námsársins 1995/1996.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNA AUSTURRÍKIS OG SVISS UM HLJÓÐ- OG MYNDMIÐLUN

Ríkisstjórnir Sviss og Austurríkis lýsa því yfir, með vísun í tilskipun ráðsins 89/552/EBE frá 3. október 1989 um samræmingu tiltekinna ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum í aðildarríkjunum um sjónvarpsrekstur, að í samræmi við gildandi lög EB, eins og þau eru túlkuð af dómstóli Evrópubandalaganna, geti þau gert viðeigandi ráðstafanir vegna reksturs sem er fluttur í því skyni að sniðganga innlenda löggjöf þeirra.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNA LIECHTENSTEINS OG SVISS UM STJÓRNSÝSLUAÐSTOÐ

Ríkisstjórnir Sviss og Liechtensteins leggja, með vísun í ákvæði samningsins um Evrópska efnahagssvæðið um samvinnu milli eftirlitsstofnana á sviði fjármálaþjónustu (bankamála, fyrirtækja um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum og viðskipta með verðbréf), áherslu á mikilvægi meginreglnanna um leynd og sértekningu og lýsa yfir að þær telji að viðtökuyfirvöld muni fara með upplýsingar sem lögbær yfirvöld þeirra láta þeim í té í samræmi við þessar meginreglur. Með fyrirvara um þau tilvik sem tilgreind eru í viðkomandi réttarreglum merkir þetta að:

— allir þeir sem vinna eða hafa unnið fyrir yfirvöld er hafa tekið á móti upplýsingum skulu bundnir þagnarskyldu. Upplýsingar skilgreindar sem trúnaðarmál verða meðhöndlaðar í samræmi við það;

— lögbærum yfirvöldum sem fá trúnaðarupplýsingar er einungis heimilt að nota þær við skyldustörf í samræmi við viðkomandi réttarreglur.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS

Evrópubandalagið telur að yfirlýsing ríkisstjórna Sviss og Liechtensteins um stjórnsýsluaðstoð hafi ekki áhrif á réttindi og skyldur samningsaðila samkvæmt samningnum.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNAR SVISS UM NOTKUN ÖRYGGISÁKVÆÐISINS Í SAMBANDI VIÐ FJÁRMAGNSFLUTNINGA

Sviss lýsir því yfir, með hliðsjón af því að í Sviss er sérstaklega lítið framboð á nýtanlegu landi, að eftirspurn erlendis frá eftir fasteignum hefur að jafnaði verið mikil og að lítill hluti íbúanna býr í eigin húsnæði samanborið við það sem gerist annars staðar í Evrópu, að hún telji að henni sé einkum heimilt að grípa til öryggisráðstafana ef fjármagnsinnstreymi frá öðrum samningsaðilum leiðir til röskunar á fasteignamarkaði sem meðal annars gæti hamlað aðgangi íbúanna að fasteignum.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS

Evrópubandalagið telur að yfirlýsing ríkisstjórnar Sviss um öryggisákvæði í sambandi við fjármagnsflutninga hafi ekki áhrif á réttindi og skyldur samningsaðila samkvæmt samningnum.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNAR NOREGS UM BEINT FULLNUSTUHÆFI ÁKVARÐANA STOFNANA EB UM FJÁRSKULDBINDINGAR FYRIRTÆKJA MEÐ AÐSETUR Í NOREGI

Samningsaðilum er bent á að í núgildandi stjórnarskrá Noregs er ekki gert ráð fyrir beinu fullnustuhæfi ákvarðana stofnana EB um fjárhagsskuldbindingar fyrirtækja með aðsetur í Noregi. Noregur er því samþykkur að halda skuli áfram að beina slíkum ákvörðunum milliliðalaust til þessara fyrirtækja, og að þeim beri að uppfylla skyldur sínar í samræmi við gildandi venjur. Þessar stjórnskipulegu takmarkanir á beinu fullnustuhæfi ákvarðana stofnana EB um fjárskuldbindingar eiga ekki við um dótturfyrirtæki og eignir á yfirráðasvæði bandalagsins í eigu fyrirtækja með aðsetur í Noregi.

Komi upp vandamál er Noregur tilbúinn til að taka þátt í viðræðum og leita lausnar sem báðir aðilar geta sætt sig við.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS

Framkvæmdastjórnin mun stöðugt fylgjast með þeim aðstæðum sem vitnað er til í einhliða yfirlýsingu Noregs. Hún getur hvenær sem er tekið upp viðræður við Noreg með það fyrir augum að finna viðunandi lausn á vandamálum er upp kunna að koma.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNAR AUSTURRÍKIS UM FULLNUSTU ÁKVARÐANA STOFNANA EB UM FJÁRSKULDBINDINGAR Á AUSTURRÍSKU YFIRRÁÐASVÆÐI

Austurríki lýsir því yfir að skuldbinding þess um að fullnægja ákvörðunum stofnana EB um fjárskuldbindingar á austurrísku yfirráðasvæði eigi aðeins við um ákvarðanir sem ákvæði EES-samningsins taka að öllu leyti til.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS

Bandalagið leggur þann skilning í yfirlýsingu Austurríkis að tryggð verði fullnusta ákvarðana um fjárskuldbindingar fyrirtækja á austurrísku yfirráðasvæði að því leyti sem ákvarðanir um slíka skyldu byggist — jafnvel þótt það sé ekki einvörðungu — á ákvæðum í EES-samningnum.

Framkvæmdastjórninni er hvenær sem er heimilt að taka upp viðræður við ríkisstjórn Austurríkis til þess að finna viðunandi lausn á vandamálum sem upp kunna að koma.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS UM SKIPASMÍÐAR

Það er samþykkt stefna Evrópubandalagsins að draga smám saman úr verkefnabundinni framleiðsluaðstoð til skipasmíðastöðva. Framkvæmdastjórnin vinnur að því að minnka hámarksaðstoðina eins mikið og svo skjótt sem unnt er samkvæmt sjöundu tilskipuninni (90/684/EBE).

Sjöunda tilskipunin rennur út í árslok 1993. Þegar framkvæmdastjórnin tekur ákvörðun um hvort ný tilskipun er nauðsynleg mun hún kanna samkeppnisstöðu skipasmíðaiðnaðar innan EES í ljósi þess hvernig tekist hefur til við að minnka eða afnema verkefnabundna framleiðsluaðstoð. Við þessa könnun mun framkvæmdastjórnin hafa náið samráð við EFTA-ríkin og taka viðeigandi tillit til þess árangurs sem náðst hefur í víðara alþjóðlegu samhengi, til þess að skapa skilyrði sem tryggja að samkeppni sé ekki raskað.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNAR ÍRLANDS UM BÓKUN 28 UM HUGVERK — ALÞJÓÐASAMNINGA

Írland lítur svo á að með 1. mgr. 5. gr. bókunar 28 sé þess krafist að ríkisstjórn Írlands, að uppfylltum stjórnskipulegum skilyrðum, geri allar nauðsynlegar ráðstafanir til að farið sé eftir þargreindum samningum.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNA EFTA-RÍKJANNA UM STOFNSKRÁ UM FÉLAGSLEG GRUNDVALLARRÉTTINDI LAUNAFÓLKS

Ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna eru sammála um að jafnframt því sem samstarf á efnahagssviðinu sé aukið þurfi að stuðla að framförum á félagssviðinu með fullu samráði við aðila vinnumarkaðarins. EFTA-ríkin vilja taka virkan þátt í að stuðla að félagslegri þróun á Evrópska efnahagssvæðinu. Þau fagna því aukinni samvinnu um félagslega þætti við bandalagið og aðildarríki þess samkvæmt þessum samningi. Áðurnefndar ríkisstjórnir, sem viðurkenna mikilvægi þess að tryggja í þessu samhengi félagsleg grundvallarréttindi launafólks á Evrópska efnahagssvæðinu öllu, styðja meginreglur og grundvallarréttindi sem ákveðin eru í stofnskrá um félagsleg grundvallarréttindi launafólks frá 9. desember 1989 og hafa í huga meginregluna um valddreifingu sem þar er vísað í. Þeim er ljóst að taka verður viðeigandi tillit til ólíkra innlendra reglna, einkum varðandi hlutverk aðila vinnumarkaðarins og kjarasamninga, þegar slíkum réttindum er framfylgt.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNAR AUSTURRÍKIS UM FRAMKVÆMD 5. GR. TILSKIPUNAR 76/207/EBE AÐ ÞVÍ ER VARÐAR NÆTURVINNU

Lýðveldið Austurríki,

sem er kunnugt um meginregluna um jafnrétti eins og hún er sett fram í samningnum;

í ljósi skuldbindingar Austurríkis samkvæmt samningnum um að fella réttarreglur bandalagsins inn í austurríska réttarfarsreglur;

með tilliti til annarra skuldbindinga sem Austurríki hefur tekið á sig samkvæmt þjóðarrétti;

með hliðsjón af þeim skaðlegu áhrifum sem næturvinna getur haft á heilsu manna og því að launakonur þurfi að njóta sérstakrar verndar;

lýsir sig reiðubúið til að taka tillit til þess að launakonur þurfi á sérstakri vernd að halda.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS

Evrópubandalagið telur að einhliða yfirlýsing ríkisstjórnar Austurríkis um framkvæmd 5. gr. tilskipunar 76/207/EBE að því er varðar næturvinnu hafi ekki áhrif á réttindi og skyldur samningsaðila samkvæmt samningnum.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS UM RÉTTINDI EFTA-RÍKJANNA GAGNVART EB-DÓMSTÓLNUM

1. Til þess að styrkja lagalega einsleitni á Evrópska efnahagssvæðinu, með því að EFTA-ríkin og eftirlitsstofnun EFTA eiga kost á réttargæslu fyrir dómstóli EB, mun bandalagið breyta 20. og 37. gr. stofnsamþykktar dómstólsins og dómstóls Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi.

2. Að auki mun bandalagið gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að EFTA-ríki, að því er varðar framkvæmd b-liðar 2. mgr. 2. gr. og 6. gr. bókunar 24 við EES-samninginn, njóti sömu réttinda og aðildarríki EB samkvæmt 9. mgr. 9. gr. reglugerðar (EBE) nr. 4064/89.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS UM RÉTTINDI LÖGFRÆÐINGA EFTA-RÍKJANNA SAMKVÆMT LÖGUM BANDALAGSINS

Bandalagið skuldbindur sig til þess að breyta stofnsamþykkt dómstóls Evrópubandalaganna og dómstóls þeirra á fyrsta dómstigi til þess að tryggja að umboðsmenn tilnefndir í hverju máli, sem eru fulltrúar EFTA-ríkis eða eftirlitsstofnunar EFTA, geti notið aðstoðar ráðgjafa eða lögfræðings sem hefur rétt til að flytja mál fyrir dómstóli EFTA-ríkis. Það skuldbindur sig enn fremur til þess að tryggja að lögfræðingar sem hafa rétt til að flytja mál fyrir dómstóli EFTA-ríkis geti komið fram fyrir hönd einstaklinga og aðila í atvinnurekstri fyrir dómstólnum og dómstóli Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi.

Þessir umboðsmenn, ráðgjafar og lögfræðingar skulu, þegar þeir koma fyrir dómstólinn og dómstól Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi, njóta nauðsynlegra réttinda og friðhelgi til að geta óháðir sinnt skyldustörfum sínum, með þeim skilyrðum sem verða ákveðin í réttarfarsreglum þessara dómstóla.

Að auki mun bandalagið gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að lögfræðingar EFTA-ríkja njóti sömu lagalegu sérréttinda samkvæmt lögum bandalagsins og lögfræðingar aðildarríkja bandalagsins njóta.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS UM ÞÁTTTÖKU SÉRFRÆÐINGA EFTA-RÍKJANNA Í NEFNDUM EB SEM TENGJAST EES VIÐ BEITINGU 100. GR. SAMNINGSINS

Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna staðfestir að samkvæmt meginreglum 100. gr. skuli hvert EFTA-ríki tilnefna eigin sérfræðinga. Þessir sérfræðingar taka á jafnréttisgrundvelli, ásamt fulltrúum aðildarríkja EB, þátt í undirbúningsvinnu fyrir fundi þeirra nefnda EB sem tengjast þeim réttarreglum sem um ræðir. Framkvæmdastjórn EB mun taka þann tíma sem með þarf til samráðs og leggur síðan tillögu sína fram á formlegum fundi.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS UM 103. GR. SAMNINGSINS

Evrópubandalagið telur að þar til EFTA-ríkin hafa fullnægt þeim stjórnskipulegu skilyrðum sem um getur í 1. mgr. 103. gr. samningsins geti það frestað því að beita ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar sem um getur í þeirri grein.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNA EFTA-RÍKJANNA UM 1. MGR. 103. GR. SAMNINGSINS

Í því markmiði að koma á einsleitu Evrópsku efnahagssvæði munu EFTA-ríkin, og með fyrirvara um starfsemi lýðræðislegra stofnana þeirra, kosta kapps um að koma því til leiðar að nauðsynleg stjórnskipuleg skilyrði verði uppfyllt eins og gert er ráð fyrir í fyrstu undirgrein 1. mgr. 103. gr. EES-samningsins.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS VARÐANDI UMFLUTNINGA Í SJÁVARÚTVEGI

Bandalagið telur að 6. gr. bókunar 9 eigi einnig við finnist ekki viðunandi fyrirkomulag varðandi umflutninga fyrir gildistöku samningsins.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS OG RÍKISSTJÓRNA AUSTURRÍKIS, FINNLANDS, LIECHTENSTEINS, SVÍÞJÓÐAR OG SVISS UM HVALAAFURÐIR

Evrópubandalagið og ríkisstjórnir Austurríkis, Finnlands, Liechtensteins, Svíþjóðar og Sviss lýsa því yfir að tafla I í 2. viðbæti bókunar 9 hafi ekki áhrif á innflutningsbann þeirra á hvalaafurðum.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNAR SVISS UM FJÁRÖFLUNARTOLLA

Aðgerðir í því skyni að breyta fjáröflunartollum í innanlandsskattlagningu eru þegar hafnar.

Án þess að það hafi áhrif á bókun 5 við samninginn mun Sviss afnema þessa tolla í þeim tollnúmerum sem tilgreind eru í töflunni við bókun 5 um leið og skattlagningin innanlands kemur til framkvæmda, með fyrirvara um nauðsynlegar stjórnskipulegar og lagalegar breytingar í samræmi við innlenda löggjöf.

Þjóðaratkvæðagreiðsla um þetta efni fer fram fyrir árslok 1993.

Verði niðurstaða atkvæðagreiðslunnar jákvæð verður kostað kapps um að halda áfram að breyta fjáröflunartollunum í innlenda skattlagningu fyrir árslok 1996.

YFIRLÝSING EVRÓPUBANDALAGSINS UM TVÍHLIÐA SAMNINGA

Bandalagið telur að

— tvíhliða samningar um vöruflutninga á vegum og járnbrautum milli Efnahagsbandalags Evrópu og Austurríkis og milli Efnahagsbandalags Evrópu og Sviss,

— tvíhliða samningar um tiltekið fyrirkomulag varðandi landbúnað milli Efnahagsbandalags Evrópu og einstakra EFTA-ríkja,

— tvíhliða samningar um fiskveiðar milli Efnahagsbandalags Evrópu og Svíþjóðar, Efnahagsbandalags Evrópu og Noregs og Efnahagsbandalags Evrópu og Íslands,

séu hluti af heildarniðurstöðu samningaviðræðnanna og grundvallarþáttur í samþykki þess á EES-samningnum, enda þótt þessir samningar séu aðgreindir lagalegir gerningar.

Bandalagið áskilur sér því rétt til að fresta gerð EES-samningsins uns hlutaðeigandi EFTA-ríki hafa tilkynnt bandalaginu um fullgildingu ofantalinna tvíhliða samninga. Bandalagið áskilur sér enn fremur rétt til að taka afstöðu gagnvart afleiðingunum séu samningar þessir ekki fullgiltir.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNAR SVISS UM SAMNING MILLI EBE OG RÍKJASAMBANDSINS SVISS UM VÖRUFLUTNINGA Á VEGUM OG JÁRNBRAUTUM

Sviss mun leitast við að fullgilda tvíhliða samning milli EBE og Ríkjasambandsins Sviss um vöruflutninga á vegum og járnbrautum áður en EES-samningurinn verður fullgiltur en staðfestir um leið þá afstöðu sína að líta beri á EES-samninginn og þennan tvíhliða samning sem tvo aðgreinda lagalega gerninga með eigið gildi.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNAR AUSTURRÍKIS UM SAMNING MILLI EBE OG LÝÐVELDISINS AUSTURRÍKIS UM VÖRUFLUTNINGA Á VEGUM OG JÁRNBRAUTUM

Austurríki mun leitast við að fullgilda tvíhliða samning milli EBE og Lýðveldisins Austurríkis um vöruflutninga á vegum og járnbrautum áður en EES-samningurinn verður fullgiltur en staðfestir um leið þá afstöðu sína að líta beri á EES-samninginn og þennan tvíhliða samning sem tvo aðgreinda lagalega gerninga með eigið gildi.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNA EFTA-RÍKJANNA UM FJÁRMAGNSKERFI EFTA

EFTA-ríkin telja að „viðeigandi og réttmætar lausnir" sem um getur í sameiginlegu yfirlýsingunni varðandi fjármagnskerfið leiði til þess að annaðhvort beri EFTA-ríki er gerist aðili að bandalaginu ekki neinar fjárhagsskuldbindingar, sem það hefur gengist við samkvæmt fjármagnskerfi EFTA eftir að það ríki gerist aðili að bandalaginu, eða samsvarandi leiðrétting verði gerð á framlögum þess ríkis til almennra fjárlaga EB.

YFIRLÝSING RÍKISSTJÓRNA EFTA-RÍKJANNA VARÐANDI DÓMSTÓL Á FYRSTA DÓMSTIGI

EFTA-ríkin munu koma á fót dómstóli á fyrsta stigi vegna mála á sviði samkeppni gerist þess þörf.

Gjört í Oporto annan dag maímánaðar árið nítján hundruð níutíu og tvö.

Fylgiskjal 4.

LOKAGERÐ

Fulltrúar með fullu umboði

EFNAHAGSBANDALAGS EVRÓPU,
KOLA- OG STÁLBANDALAGS EVRÓPU,

sem nefnast hér á eftir „bandalagið“, og

KONUNGSRÍKISINS BELGÍU,
KONUNGSRÍKISINS DANMERKUR,
SAMBANDSLÝÐVELDISINS ÞÝSKALANDS,
LÝÐVELDISINS GRIKKLANDS,
KONUNGSRÍKISINS SPÁNAR,
LÝÐVELDISINS FRAKKLANDS,
ÍRLANDS,
LÝÐVELDISINS ÍTALÍU,
STÓRHERTOGADÆMISINS LÚXEMBORGAR,
KONUNGSRÍKISINS HOLLANDS,
LÝÐVELDISINS PORTÚGALS,
HINS SAMEINAÐA KONUNGSRÍKIS STÓRA-BRETLANDS OG NORÐUR-ÍRLANDS

samningsaðilar að stofnsáttmála EFNAHAGSBANDALAGS EVRÓPU og stofnsáttmála KOLA- OG STÁLBANDALAGS EVRÓPU,

sem nefnast hér á eftir „aðildarríki EB“,

og

fulltrúar með fullu umboði

LÝÐVELDISINS AUSTURRÍKIS,
LÝÐVELDISINS FINNLANDS,
LÝÐVELDISINS ÍSLANDS,
FURSTADÆMISINS LIECHTENSTEINS,
KONUNGSRÍKISINS NOREGS,
KONUNGSRÍKISINS SVÍÞJÓÐAR,

sem nefnast hér á eftir „EFTA-ríkin“,

er koma saman í Brussel hinn sautjánda dag marsmánaðar árið nítján hundruð níutíu og þrjú til undirritunar bókunar um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið hafa samþykkt eftirfarandi texta:

I. bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið;

II. viðaukann sem kveðið er á um í 20. gr. bókunar um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið og fylgir þeirri bókun.

Fulltrúar með fullu umboði bandalagsins og aðildarríkja EB og fulltrúar með fullu umboði EFTA-ríkjanna hafa samþykkt sameiginlegu yfirlýsinguna sem fylgir þessari lokagerð.

Enn fremur hafa fulltrúar með fullu umboði bandalagsins og aðildarríkja EB og fulltrúar með fullu umboði EFTA-ríkjanna fallist á samþykktirnar sem fylgja þessari lokagerð og eru bindandi.

Fulltrúar með fullu umboði bandalagsins og aðildarríkja EB og fulltrúar með fullu umboði EFTA-ríkjanna hafa í huga yfirlýsingu ríkisstjórnar Frakklands sem fylgir þessari lokagerð.

Fulltrúar með fullu umboði bandalagsins og aðildarríkja EB og fulltrúar með fullu umboði EFTA-ríkjanna hafa í huga að tilvísanir til Sviss í eftirtöldum sameiginlegum yfirlýsingum sem eru taldar upp og fylgja lokagerðinni er var undirrituð í Óportó hinn 2. maí 1992 eru fallnar úr gildi:

3. Sameiginleg yfirlýsing um aðlögunartímabil vegna útgáfu skjala varðandi sönnun á uppruna

og

8. Sameiginleg yfirlýsing um vöruflutninga á vegum.

Fulltrúar með fullu umboði bandalagsins og aðildarríkja EB og fulltrúar með fullu umboði EFTA-ríkjanna hafa einnig í huga að eftirtaldir samningar í samþykktum frá samningaviðræðunum sem fylgja lokagerðinni er var undirrituð í Óportó hinn 2. maí 1992 eru fallnir úr gildi:

— vegna bókunar 16 og VI. viðauka,

— vegna VII. viðauka (varðandi verkfræðinga „Stiftung der Schweizerischen Register der Ingenieure").

Þeir hafa fallist á að í samþykktinni „vegna bókunar 47" skuli orðin „bandalagsins og Sviss og" falla niður.

Loks hafa fulltrúar með fullu umboði bandalagsins og aðildarríkja EB og fulltrúar með fullu umboði EFTA-ríkjanna í huga með hliðsjón af yfirlýsingunum sem eru taldar upp og fylgja lokagerðinni er var undirrituð í Óportó hinn 2. maí 1992 að:

I. eftirtaldir yfirlýsingar eru fallnar úr gildi:

10. Yfirlýsing ríkisstjórnar Sviss um öryggisráðstafanir;

11. Yfirlýsing Evrópubandalagsins;

12. Yfirlýsing ríkisstjórnar Sviss um að koma á framhaldsnámi í byggingarlist við æðri tækniskóla;

16. Yfirlýsing ríkisstjórnar Sviss um notkun öryggisákvæðisins í sambandi við fjármagnsflutninga;

17. Yfirlýsing Evrópubandalagsins;

34. Yfirlýsing ríkisstjórnar Sviss um fjáröflunartolla;

36. Yfirlýsing ríkisstjórnar Sviss um samning milli EBE og Ríkjasambandsins Sviss um vöruflutninga á vegum og járnbrautum;

II. í eftirtöldum yfirlýsingum er yfirlýsing ríkisstjórnar Sviss eða yfirlýsing Evrópubandalagsins með tilvísun til Sviss fallin úr gildi:

2. Yfirlýsing ríkisstjórna Liechtensteins og Sviss um áfengiseinkasölur;

13. Yfirlýsing ríkisstjórna Austurríkis og Sviss um hljóð- og myndmiðlun;

14. Yfirlýsing ríkisstjórna Liechtensteins og Sviss um stjórnsýsluaðstoð;

15. Yfirlýsing Evrópubandalagsins;

33. Yfirlýsing Evrópubandalagsins og ríkisstjórna Austurríkis, Finnlands, Liechtensteins, Svíþjóðar og Sviss um hvalaafurðir;

35. Yfirlýsing Evrópubandalagsins um tvíhliða samninga.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING

1. Þótt skylt sé að virða að öllu leyti niðurstöðu þjóðaratkvæðagreiðslunnar í Sviss 6. desember 1992 þykir samningsaðilum að EES-samningnum miður að sökum þess að Sviss er ekki þátttökuríki var ekki unnt að stofna EES með þeim samningsaðilum sem upphaflega var stefnt að.

2. Samningsaðilarnir að EES-samningnum hafa tekið tillit til þess að yfirvöld í Sviss hafa ekki vísað því með öllu frá að síðar kunni að verða af þátttöku í EES. Þeir munu fagna þátttöku Sviss í EES og eru reiðubúnir til að hefja samningaviðræður leggi Sviss fram umsókn samkvæmt 128. gr. EES-samningsins eins og henni er breytt með bókuninni um breytingu á EES-samningnum.

3. Þátttaka Sviss í EES síðar ætti að byggjast á niðurstöðunum í upphaflega EES-samningnum og tvíhliða samningum gerðum á sama tíma og á þeim breytingum sem hugsanlega verða gerðar síðar á þessum samningum.

SAMÞYKKTIR

Samningsaðilar hafa samþykkt eftirfarandi:

Vegna 15. gr.

gildistaka ákvæðanna sem um getur í 15. gr. er háð tæknilegum erfiðleikum við fjárlagagerð og skal vera með fyrirvara um tvíhliða eða marghliða samvinnu á umræddum sviðum og hefur ekki frekari áhrif á samvinnuna sem um getur í 85. gr. EES-samningsins.

Til að tryggja rétta gildistöku ákvæðanna sem um getur í 15. gr. er sérfræðingum EFTA-ríkjanna heimilt, á tímabilinu til 1. janúar 1994, að taka tímabundið þátt í nefndunum sem eru framkvæmdastjórninni til aðstoðar við stjórnun eða þróun á starfsemi bandalagsins á þeim sviðum sem þessi ákvæði taka til.

Hvert EFTA-ríki um sig skal standa straum af þeim kostnaði sem af þessu hlýst.

Vegna 20. gr.

IV. viðauki (Orka)

8. **390L0547**: Tilskipun ráðsins 90/547/EBE og
9. **391L0296**: Tilskipun ráðsins 91/296/EBE

í hugtakinu „viðskipti innan EFTA" merkir „EFTA" þau EFTA-ríki þar sem EES-samningurinn hefur öðlast gildi;

XIV. viðauki (Samkeppni)

1. **389R4064**: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4064/89

í hugtökunum „hagsmuni EFTA", aðlögunarliðir a), b) og h), „velta innan EFTA", aðlögunarliðir b) og j) og „íbúar EFTA", aðlögunarliður j), merkir „EFTA" þau EFTA-ríki þar sem EES-samningurinn hefur öðlast gildi.

YFIRLÝSING
RÍKISSTJÓRNAR FRAKKLANDS

Frakkland vekur athygli á því að samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið gildir ekki um lönd og yfirráðasvæði handan hafsins er tengjast Efnahagsbandalagi Evrópu samkvæmt ákvæðum sáttmálans um stofnun Efnahagsbandalags Evrópu.

Gjört í Brussel hinn sautjánda dag marsmánaðar 1993.

STJÓRNARTÍÐINDI C 4 - 1993

20. desember 1993 1461 Nr. 32

AUGLÝSING

um samning milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls og bókun um breytingu á samningnum.

Hinn 1. janúar 1994 öðlast gildi samningur milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls sem undirritaður var í Óportó 2. maí 1992. Utanríkisráðuneyti Svíþjóðar var afhent fullgildingarskjal Íslands vegna samningsins 2. febrúar 1993. Jafnframt öðlast gildi bókun um breytingu á samningnum sem undirrituð var í Brussel 17. mars 1993. Utanríkisráðuneyti Svíþjóðar var afhent fullgildingarskjal Íslands vegna bókunarinnnar 9. júní 1993. Samningurinn og bókunin voru fullgilt samkvæmt heimild í lögum nr. 2/1993, sbr. lög nr. 66/1993.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal 1 með auglýsingu þessari. Bókunin er birt sem fylgiskjal 2. Samþykktir frá samningaviðræðum EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls eru birtar sem fylgiskjal 3. Samþykkt aðila sem undirrituðu bókunina er birt sem fylgiskjal 4.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 20. desember 1993.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

C 94

Steindórsprent Gutenberg hf.

Fylgiskjal 1.

SAMNINGUR MILLI EFTA-RÍKJANNA UM STOFNUN EFTIRLITSSTOFNUNAR OG DÓMSTÓLS

LÝÐVELDIÐ AUSTURRÍKI, LÝÐVELDIÐ FINNLAND, LÝÐVELDIÐ ÍSLAND, FURSTADÆMIÐ LIECHTENSTEIN, KONUNGSRÍKIÐ NOREGUR, KONUNGSRÍKIÐ SVÍÞJÓÐ OG RÍKJASAMBANDIÐ SVISS,

HAFA HLIÐSJÓN af EES-samningnum;

HAFA Í HUGA að samkvæmt 1. mgr. 108. gr. EES-samningsins skulu EFTA-ríkin koma á fót óháðri eftirlitsstofnun (eftirlitsstofnun EFTA) og setja svipaðar reglur og fyrir eru í Evrópubandalaginu meðal annars starfsreglur til að tryggja efndir á skuldbindingum samkvæmt EES-samningnum og að því er varðar eftirlit með lögmæti aðgerða eftirlitsstofnunar EFTA á sviði samkeppni;

HAFA OG Í HUGA að samkvæmt 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins skulu EFTA-ríkin koma á fót dómstóli EFTA-ríkjanna;

HAFA HUGFAST markmið samningsaðila EES-samningsins, með fullri virðingu fyrir sjálfstæði dómstólanna, að ná fram og halda sig við samræmda túlkun og beitingu EES-samningsins og þeirra ákvæða í löggjöf bandalagsins sem tekin eru efnislega upp í þann samning, svo og að koma sér saman um jafnræði við málsmeðferð gagnvart einstaklingum og aðilum í atvinnurekstri að því er varðar fjórþætta frelsið og samkeppnisskilyrði;

ÍTREKA að eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna skulu hafa með sér samvinnu, skiptast á upplýsingum og ráðfæra sig hvor við aðra um stefnu í eftirlitsmálum og einstökum málum;

HAFA Í HUGA að inngangsorð gerða sem eru samþykktar vegna beitingar stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmála Kola- og stálbandalags Evrópu eiga, að því leyti sem þessar gerðir til ákvæða í bókunum 1 til 4 og ákvæða í gerðum samsvarandi þeim sem eru skráðar í I. og II. viðauka við samning þennan, að því marki sem það er nauðsynlegt við um rétta túlkun og beitingu ákvæðanna í þessum bókunum og viðaukum;

TAKA við beitingu bókana 1 til 4 við samning þennan tilhlýðilegt tillit til laga- og stjórnsýsluhátta framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna fyrir gildistöku samnings þessa;

HAFA ÁKVEÐIÐ að gera með sér eftirfarandi samning:

I. HLUTI

1. gr.

Í þessum samningi merkið hugtakið:

a) „EES-samningur" meginmál EES-samningsins, bókanir og viðauka við hann, auk þeirra gerða sem þar er vísað til;

b) „EFTA-ríki" samningsaðila sem er aðili að Fríverslunarsamtökum Evrópu, EES-samningnum og samningi þessum.

2. gr.

EFTA-ríkin skulu gera allar viðeigandi almennar eða sérstakar ráðstafanir til að tryggja að staðið verði við skuldbindingar sem af samningi þessum leiðir .

Þau skulu varast ráðstafanir sem teflt geta því í tvísýnu að markmiðum samnings þessa verði náð.

3. gr.

1. Með fyrirvara um þróun dómsúrlausna í framtíðinni ber við framkvæmd og beitingu ákvæða bókana 1 til 4 og ákvæða í gerðum samsvarandi þeim sem skráðar í I. og II. viðauka við samning þennan, að túlka þau í samræmi við úrskurði dómstóls Evrópubandalaganna sem máli skipta og kveðnir hafa verið upp fyrir undirritunardag EES-samningsins, þó að því tilskildu að ákvæðin séu efnislega samhljóða samsvarandi reglum stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmála Kola- og stálbandalags Evrópu og gerðum sem samþykktar hafa verið vegna beitingar þessara tveggja sáttmála.

2. Við túlkun og beitingu EES-samningsins og samnings þessa skulu eftirlitsstofnun EFTA og EFTA-dómstóllinn taka tilhlýðilegt tillit til þeirra meginreglna sem mælt er fyrir um í viðkomandi úrskurðum dómstóls Evrópubandalaganna sem kveðnir eru upp eftir undirritunardag EES-samningsins og varða túlkun þess samnings eða reglna í stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmála Kola- og stálbandalags Evrópu, að því tilskildu að þær séu efnislega samhljóða ákvæðum EES-samningsins eða ákvæðum bókana 1 – 4, svo og ákvæðum gerða samsvarandi þeim sem skráðar eru í I. og II. viðauka við samning þennan.

II. HLUTI

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA

4. gr.

Sjálfstæðri eftirlitsstofnun EFTA-ríkjanna, eftirlitsstofnun EFTA, er hér með komið á fót.

5. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal, í samræmi við ákvæði samnings þessa og ákvæði EES-samningsins og til að tryggja góða framkvæmd EES-samningsins:

a) tryggja að EFTA-ríkin standi við skuldbindingar sínar samkvæmt EES-samningnum og samningi þessum;

b) tryggja beitingu reglna EES-samningsins um samkeppni;

c) hafa eftirlit með beitingu annarra samningsaðila á EES-samningnum.

2. Eftirlitsstofnun EFTA skal í þeim tilgangi:

a) taka ákvarðanir og gera aðrar ráðstafanir í málum sem kveðið er á um í samningi þessum og EES-samningnum;

b) setja fram tilmæli, skila áliti og gefa út auglýsingar eða leiðbeiningar um mál sem EES-samningurinn fjallar um ef sá samningur eða þessi samningur kveða skýrt á um slíkt eða eftirlitsstofnun EFTA álítur slíkt nauðsynlegt;

c) hafa samvinnu, skiptast á upplýsingum og hafa samráð við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna eins og kveðið er á um í samningi þessum og EES-samningnum;

d) sinna þeim störfum sem leiðir, vegna beitingar á bókun 1 við EES-samninginn, af þeim gerðum sem vísað er til í viðaukunum við þann samning, eins og tilgreint er í bókun 1 við samning þennan.

6. gr.

Í samræmi við ákvæði þessa samnings og EES-samningsins getur eftirlitsstofnun EFTA við skyldustörf sín farið fram á að fá allar nauðsynlegar upplýsingar frá ríkisstjórnum og þar til bærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna og frá fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja.

7. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA skulu skipa sjö eftirlitsfulltrúar sem skulu kosnir á grundvelli hæfni sinnar og vera sannanlega óháðir.

Aðeins ríkisborgarar EFTA-ríkja geta verið aðilar að eftirlitsstofnun EFTA.

8. gr.

Eftirlitsfulltrúar eftirlitsstofnunar EFTA skulu vera algerlega óháðir við skyldustörf sín. Þeir mega hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá ríkisstjórnum eða öðrum aðilum. Þeir skulu forðast athæfi sem samræmist ekki skyldum þeirra. Hvert EFTA-ríki fellst á að virða þessa meginreglu og forðast að hafa áhrif á eftirlitsfulltrúar eftirlitsstofnunar EFTA við skyldustörf þeirra.

Eftirlitsfulltrúar eftirlitsstofnunar EFTA skulu ekki hafa annað starf með höndum á meðan þeir eru í embætti hvort sem það er launað starf eða ekki.

Þegar þeir taka við embætti skulu þeir skuldbinda sig til, bæði á meðan þeir eru í embætti og eftir að störfum þeirra lýkur, að virða skuldbindingar sem því tengjast og einkum þá skyldu sína að haga sér heiðarlega og með varfærni gagnvart því að þiggja ákveðnar tilnefningar og hlunnindi eftir að störfum þeirra lýkur. Verði misbrestur á þessu getur EFTA-dómstóllinn að beiðni eftirlitsstofnunar

EFTA úrskurðað að umræddum eftirlitsfulltrúa skuli, eftir því hver málsatvik eru, annaðhvort vikið úr starfi eða hann sviptur lífeyrisrétti sínum eða öðrum greiðslum í hans stað.

9. gr.

Útnefna skal eftirlitsfulltrúa í eftirlitsstofnun EFTA með samhljóða samþykki ríkisstjórna EFTA-ríkjanna.

Skipunartími þeirra er fjögur ár. Heimilt er að endurnýja hann.

10. gr.

Ef frá eru talin eðlileg mannaskipti eða andlát skal skyldustörfum eftirlitsfulltrúa í eftirlitsstofnun EFTA ljúka þegar hann segir af sér störfum eða er vikið úr starfi.

Skal þá ráðið í stöðuna sem þannig losnar til loka skipunartíma eftirlitsfulltrúans.

11. gr.

Ef eftirlitsfulltrúi í eftirlitsstofnun EFTA fullnægir ekki lengur þeim skilyrðum sem sett eru um starf hans eða hann hefur gert sig sekan um alvarleg brot í starfi getur EFTA-dómstóllinn að beiðni eftirlitsstofnunar EFTA vikið honum úr starfi.

12. gr.

Útnefna skal forseta eftirlitsstofnunar EFTA úr hópi eftirlitsfulltrúa hennar til tveggja ára með samhljóða samþykki ríkisstjórna EFTA-ríkjanna.

13. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA setur sér starfsreglur.

14. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA skal ráða embættismenn og aðra starfsmenn vegna starfa sinna.

Eftirlitsstofnun EFTA getur ráðfært sig við sérfræðinga eða ákveðið að skipa nefndir eða aðra hópa eftir því sem þörf krefur til aðstoðar við verkefni sín.

Embættismenn og aðrir starfsmenn eftirlitsstofnunar EFTA mega við skyldustörf sín hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá ríkisstjórnum eða öðrum aðilum utan eftirlitsstofnunar EFTA.

Eftirlitsfulltrúar eftirlitsstofnunar EFTA, embættismenn og aðrir starfsmenn hennar, svo og nefndarmenn, skulu bundnir þagnarskyldum sem helst enda þótt þeira láti af störfum, um vitneskju sem á að fara leynt í starfi þeirra, einkum upplýsingar um fyrirtæki, viðskiptatengsl þeirra og kostnaðarþætti.

15. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA tekur ákvörðun samkvæmt vilja meirihluta eftirlitsfulltrúa hennar. Falli atkvæði jafnt hefur forseti hennar oddaatkvæði.

Í starfsreglum skal kveðið á um hvað sé ákvörðunarbær meirihluti.

16. gr.

Ákvarðanir eftirlitsstofnunar EFTA skulu rökstuddar.

17. gr.

Ef ekki er kveðið á um annað í samningi þessum eða EES-samningnum skal tilkynna hlutaðeigandi aðilum um ákvarðanir eftirlitsstofnunar EFTA og skulu þær öðlast gildi frá og með slíkri tilkynningu.

18. gr.

Ákvarðanir eftirlitsstofnunar EFTA skal birta í samræmi við ákvæði EES-samningsins og samnings þessa.

19. gr.

Ákvarðanir eftirlitsstofnunar EFTA sem fela í sér fjárskuldbindingar annarra aðila en ríkja skulu vera fullnustuhæfar í samræmi við 110. gr. EES-samningsins.

20. gr.

Einstaklingar og aðilar í atvinnurekstri skulu eiga rétt á að hafa samskipti við eftirlitsstofnun EFTA á öllum opinberum tungumálum EFTA-ríkjanna og Evrópubandalaganna að því er varðar tilkynningar, umsóknir og kvartanir. Þetta á einnig við um hvers konar málarekstur hvort sem hann á upphaf sitt í tilkynningu, umsókn eða kvörtun að frumkvæði eftirlitsstofnunar EFTA.

21. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA skal ár hvert birta almenna skýrslu um starfsemi sína.

III. HLUTI

EFNDIR EFTA-RÍKJANNA Á SKULDBINDINGUM SÍNUM SAMKVÆMT EES-SAMNINGNUM OG SAMNINGI ÞESSUM

22. gr.

Til að tryggja góða framkvæmd EES-samningsins skal eftirlitsstofnun EFTA hafa eftirlit með framkvæmd EFTA-ríkjanna á ákvæðum EES-samningsins og samnings þessa.

23. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, í samræmi við 22. og 37. gr. samnings þessa og 1. mgr. 65. gr. og 109. gr. EES-samningsins og XVI. viðauka við hann, og með fyrirvara um ákvæði sem er að finna í bókun 2 við samning þennan, tryggja að EFTA-ríkin beiti ákvæðum EES-samningsins um opinber innkaup.

24. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, í samræmi við 49., 61. – 64. og 109. gr. EES-samningsins, bókanir 14, 26, 27, IV. tölul. I. þáttar XIII. viðauka og XV. viðauka við hann, og ákvæði í bókun 3 við samning þennan, koma ákvæðum EES-samningsins um ríkisaðstoð til framkvæmda og einnig tryggja að EFTA-ríkin beiti þessum ákvæðum.

Við beitingu b-liðar 2. mgr. 5. gr. skal eftirlitsstofnun EFTA einkum samþykkja, við gildistöku samnings þessa, gerðir er svara til þeirra sem skráðar eru í I. viðauka.

25. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, í samræmi við 53. – 60. og 109. gr. EES-samningsins, bókanir 21 – 25 og XIV. viðauka við hann, og með fyrirvara um ákvæði sem er að finna í bókun 4 við samning þennan, koma ákvæðum EES-samningsins um framkvæmd samkeppnisreglna í fyrirtækjum til framkvæmda og einnig tryggja að þessum ákvæðum verði beitt.

Við beitingu b-liðar 2. mgr. 5. gr. skal eftirlitsstofnun EFTA einkum samþykkja, við gildistöku samnings þessa, gerðir er svara til þeirra sem skráðar eru í II. viðauka.

26. gr.

Ákvæði um samvinnu, skipti á upplýsingum og samráð eftirlitsstofnunar EFTA og framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna um beitingu EES-samningsins er að finna í 109. gr. svo og í 58. gr. og 2. mgr. 62. gr. EES-samningsins og bókunum 1, 23, 24 og 27 við hann.

IV. HLUTI

EFTA-DÓMSTÓLLINN

27. gr.

Dómstól EFTA-ríkjanna, sem nefnist hér á eftir EFTA-dómstóllinn, er hér með komið á fót. Hann skal starfa í samræmi við ákvæði samnings þessa og EES-samningsins.

28. gr.

EFTA-dómstólinn skipa sjö dómarar.

29. gr.

EFTA-dómstóllinn skal starfa fullskipaður. Úrskurðir dómstólsins teljast einungis gildir ef tala dómara hans stendur á oddatölu við umfjöllun. Úrskurðir dómstólsins teljast gildir ef fimm dómarar taka þátt í umfjöllun. Ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna geta, að beiðni dómstólsins, með samhljóða samkomulagi, heimilað honum að koma á fót deildum.

30. gr.

Til embættis dómara skal velja þá sem óvéfengjanlega eru öðrum óháðir og uppfylla skilyrði til að skipa æðstu dómaraembætti í heimalöndum sínum eða hafa getið sérstakan orðstír sem lögfræðingar. Þeir skulu skipaðir til sex ára með samhljóða samkomulagi ríkisstjórna EFTA-ríkjanna.

Skipa skal að nýju í hluta dómaraembættanna á þriggja ára fresti. Nýskipun tekur til þriggja og fjögurra dómara á víxl. Velja skal þá þrjá dómara sem skipt er um eftir fyrstu þrjú árin með hlutkesti.

Dómara sem láta eiga af störfum má endurskipa.

Dómararnir skulu kjósa forseta EFTA-dómstólsins úr eigin hópi til þriggja ára. Hann má endurkjósa.

31. gr.

Telji eftirlitsstofnun EFTA að EFTA-ríki hafi ekki staðið við skuldbindingar sínar samkvæmt EES-samningnum eða samningi þessum skal hún, nema kveðið sé á um annað í samningi þessum, leggja fram rökstutt álit sitt um málið eftir að hafa gefið viðkomandi ríki tækifæri til að gera grein fyrir máli sínu.

Ef viðkomandi ríki breytir ekki í samræmi við álitið innan þess frests sem eftirlitsstofnun EFTA setur getur hún vísað málinu til EFTA-dómstólsins.

32. gr.

EFTA-dómstóllinn hefur lögsögu í málum er varða lausn deilumála milli tveggja eða fleiri EFTA-ríkja um túlkun eða beitingu EES-samningsins, samningsins um fastanefnd EFTA eða samnings þessa.

33. gr.

Hlutaðeigandi EFTA-ríki skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að framfylgja dómum EFTA-dómstólsins.

34. gr.

EFTA-dómstóllinn hefur lögsögu til að gefa ráðgefandi álit varðandi túlkun á EES-samningnum.

Komi upp álitamál í þessu sambandi fyrir dómstóli í EFTA-ríki, getur sá dómstóll eða réttur, ef hann álítur það nauðsynlegt til að geta kveðið upp dóm, farið fram á að EFTA-dómstóllinn gefi slíkt álit.

EFTA-ríki getur í eigin löggjöf takmarkað rétt til að leita eftir slíku ráðgefandi áliti við dómstóla og rétti geti úrlausn þeirra ekki sætt málskoti samkvæmt landslögum.

35. gr.

EFTA-dómstóllinn hefur ótakmarkað dómsvald að því er varðar viðurlög sem eftirlitsstofnun EFTA hefur sett.

36. gr.

EFTA-dómstóllinn hefur vald til að dæma í málum sem EFTA-ríki höfðar vegna ákvörðunar eftirlitsstofnunar EFTA og byggja á vanhæfi, verulegum formgöllum, brotum gegn samningi þessum, EES-samningnum eða réttarreglum um beitingu þeirra eða valdníðslu.

Einstaklingur eða lögpersóna getur með sömu skilyrðum höfðað mál fyrir EFTA-dómstólnum vegna ákvörðunar eftirlitsstofnunar EFTA er beinist að þessum einstaklingi eða lögpersónu eða vegna ákvörðunar hennar er beinist að öðrum einstaklingi eða lögpersónu ef málið varðar fyrrnefndan aðila beint eða persónulega.

Mál sem fjallað er um í þessari grein skal höfða innan tveggja mánaða frá því að ákvörðunin var birt eða tilkynnt sóknaraðila eða, hafi ekki til þess komið, frá þeim degi er sóknaraðili fékk vitneskju um það.

Ef málsóknin er á rökum reist skal lýsa ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA ógilda.

37. gr.

Láti eftirlitsstofnun EFTA hjá líða að taka ákvörðun og brjóti þannig gegn samningi þessum eða ákvæðum EES-samningsins getur EFTA-ríki höfðað mál fyrir EFTA-dómstólnum til að fá það staðfest að brot hafi verið framið.

Málshöfðun er því aðeins heimil að áður hafi verði skorað á eftirlitsstofnun EFTA að hefjast handa. Hafi eftirlitsstofnun EFTA ekki tekið afstöðu innan tveggja mánaða frá því að áskorunin var borin fram má höfða mál áður en liðnir eru aðrir tveir mánuðir.

Einstaklingur eða lögpersóna getur, með þeim skilyrðum sem sett eru í undanfarandi málsgreinum, borið fram kvörtun við EFTA-dómstólinn hafi eftirlitsstofnun EFTA látið hjá líða að beina ákvörðun sinni til viðkomandi aðila.

38. gr.

Ef ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA hefur verið lýst ógild eða staðfest hefur verið að hún hafi með aðgerðaleysi brotið gegn samningi þessum eða ákvæðum EES-samningsins skal eftirlitsstofnun EFTA gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hlíta dóminum.

Þessi skuldbinding hefur ekki áhrif á skuldbindingar sem gætu leitt af beitingu annarrar málsgreinar 46. gr.

39. gr.

Ef ekki er kveðið á um annað í bókun 7 við samning þennan hefur EFTA-dómstóllinn vald til að dæma í málum gegn eftirlitsstofnun EFTA er varða skaðabætur sem kveðið er á um í annarri málsgrein 46. gr.

40. gr.

Málshöfðun fyrir EFTA-dómstólnum hefur ekki áhrif til frestunar. Þó getur EFTA-dómstóllinn fyrirskipað frestun á beitingu hinnar umdeildu gerðar álíti hann slíkt nauðsynlegt.

41. gr.

EFTA-dómstóllinn getur fyrirskipað nauðsynlegar bráðabirgðaráðstafanir í málum sem vísað er til hans.

V. HLUTI

ALMENN ÁKVÆÐI OG LOKAÁKVÆÐI

42. gr.

Bókanir og viðaukar við samning þennan eru óaðskiljanlegur hluti hans.

43. gr.

1. Stofnsamþykkt EFTA-dómstólsins er að finna í bókun 5 við þennan samning.

2. EFTA-dómstóllinn setur sér starfsreglur sem ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna skulu samþykkja með samhljóða samkomulagi.

44. gr.

1. Gerhæfi, forréttindi og friðhelgi sem EFTA-ríkin viðurkenna og veita í tengslum við eftirlitsstofnun EFTA og EFTA-dómstólinn er að finna í bókun 6 og 7 við samning þennan.

2. Eftirlitsstofnun EFTA og EFTA-dómstóllinn geta komist að samkomulagi samið við ríkisstjórn þess ríkis þar sem aðsetur þeirra er í um forréttindi og friðhelgi sem skulu viðurkennd og veitt í tengslum við það.

45. gr.

Aðsetur eftirlitsstofnunar EFTA og EFTA-dómstólsins skal ákveðið með samhljóða samkomulagi ríkisstjórna EFTA-ríkjanna.

46. gr.

Um samningsbundna ábyrgð eftirlitsstofnunar EFTA fer að þeim lögum sem gilda um viðkomandi samning.

Hvað snertir almenna skaðabótaábyrgð skal eftirlitsstofnun EFTA bæta það tjón sem hún eða starfsmenn hennar valda við skyldustörf sín, eftir almennum meginreglum laga.

47. gr.

Ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna skulu, að fenginni tillögu frá eftirlitsstofnun EFTA og að höfðu samráði við nefnd þingmanna frá þjóðþingum EFTA-ríkjanna sem eiga sæti í sameiginlegu EES-þingmannanefndinni, fyrir 1. janúar ár hvert ákveða með samhljóða samkomulagi fjárhagsáætlun komandi árs og skiptingu kostnaðar milli EFTA-ríkjanna.

Hafa skal samráð við eftirlitsstofnun EFTA um fjárhagsáætlun hennar áður en ákvörðun er tekin um að víkja frá tillögu hennar.

48. gr.

Ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna skulu, að fenginni tillögu frá EFTA-dómstólnum, fyrir 1. janúar ár hvert ákveða með samhljóða samkomulagi fjárhagsáætlun EFTA-dómstólsins á komandi ári og skiptingu kostnaðar milli þeirra.

49. gr.

Ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna geta, nema kveðið sé á um annað í samningi þessum, að fenginni tillögu frá eða eftir að hafa ráðgast við eftirlitsstofnun EFTA, breytt með samhljóða samkomulagi meginmáli samningsins og bókunum 1 – 4 og 6 – 7. Leggja skal slíkar breytingar fyrir EFTA-ríkin til samþykktar og skulu þær síðan öðlast gildi samþykki öll EFTA-ríkin þær. Samþykktarskjölum skal komið í vörslu hjá sænsku ríkisstjórninni sem skal tilkynna það öllum hinum EFTA-ríkjunum.

50. gr.

1. EFTA-ríki sem segir EES-samningnum upp er ekki lengur aðili að samningi þessum frá þeim degi sem úrsögnin öðlast gildi.

2. EFTA-ríki sem gerist aðili að Evrópubandalaginu er þar með ekki lengur aðili að samningi þessum frá þeim degi sem aðildin öðlast gildi.

3. Ríkisstjórnir annarra EFTA-ríkja skulu með samhljóða samkomulagi taka ákvarðanir um nauðsynlegar breytingar á samningi þessum.

51. gr.

EFTA-ríki er gerist aðili að EES-samningnum skal gerast aðili að samningi þessum með þeim skilmálum og skilyrðum sem EFTA-ríkin ákveða með samhljóða samkomulagi. Aðildarskjalinu skal komið í vörslu hjá sænsku ríkisstjórninni sem skal tilkynna það hinum EFTA-ríkjunum.

52. gr.

EFTA-ríkin skulu tilkynna eftirlitsstofnun EFTA um ráðstafanir sem gerðar eru vegna framkvæmdar samnings þessa.

53. gr.

1. Samningur þessi, gerður í einu eintaki og löggiltur á ensku, skal fullgiltur af samningsaðilum í samræmi við stjórnskipuleg skilyrði þeirra.

Fyrir gildistöku samnings þessa skal hann einnig gerður og löggiltur á finnsku, frönsku, þýsku, íslensku, ítölsku, norsku og sænsku.

2. Samningi þessum skal komið í vörslu hjá sænsku ríkisstjórninni og skal hún sjá öllum EFTA-ríkjum fyrir staðfestum endurritum.

Fullgildingarskjölum skal komi í vörslu hjá sænsku ríkisstjórninni og skal hún tilkynna það hinum EFTA-ríkjunum.

3. Samningur þessi skal öðlast gildi 1. janúar 1993 að því tilskildu að EES-samningurinn öðlist gildi þann dag og að öll EFTA-ríkin hafi afhent fullgildingarskjöl vegna samnings þessa til vörslu.

Ef EES-samningurinn gengur ekki í gildi á þeim degi skal samningur þessi öðlast gildi sama dag og EES-samningurinn eða þegar öll EFTA-ríkin hafa afhent fullgildingarskjöl vegna samnings þessa til vörslu og skal miða við síðari daginn.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar, með fullu umboði, undirritað samning þennan.

Gjört í Óportó annan dag maímánaðar árið 1992 í einu staðfestu eintaki á ensku sem skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar. Vörsluaðili skal senda öllum ríkjum, sem hafa undirritað þennan samning og þeim sem gerast aðilar að honum, staðfest afrit.

BÓKUN 1

UM STÖRF OG VALDSVIÐ EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA ER LEIÐIR, VEGNA BEITINGAR BÓKUNAR 1 VIÐ EES-SAMNINGINN, AF GERÐUNUM SEM VÍSAÐ ER TIL Í VIÐAUKUM VIÐ ÞANN SAMNING

MEÐ HLIÐSJÓN af EES-samningnum og einkum bókun 1 við hann;

MEÐ TILLITI TIL tilvísana í d-lið 4. tölul. og 5. tölul. bókunar 1 við EES-samninginn til eftirlitsstofnunar EFTA og fastanefndarinnar;

EINNIG MEÐ TILLITI TIL tilvísunar í d-lið 4. tölul. bókunar 1 við EES-samninginn til starfsreglna sem EFTA-ríkin hafa tekið upp;

ÞAR EÐ nauðsynlegt er vegna réttrar beitingar gerða, sem vísað er til í viðaukum við EES-samninginn, að EFTA-ríkin komi sér saman um störf sambærileg við störf framkvæmdastjórnar EB, sem annaðhvort eftirlitsstofnun EFTA eða fastanefndin á að gegna vegna beitingar bókunar 1 við EES-samninginn og komi sér saman um málsmeðferð sem beri að beita á meðal EFTA-ríkjanna í þessu tilliti.

1. gr.

1. Ef gerðir sem vísað er til í viðaukum við EES-samninginn hafa að geyma ákvæði um málsmeðferð þar sem framkvæmdastjórn EB:

a) veitir aðildarríki upplýsingar um hvort varúðarráðstöfun eða öryggisráðstöfun sem aðildarríki gerði var réttlætanleg;

b) skal höfð með í ráðum af aðildarríki áður en veitt er undanþága frá eða frávik gerð frá ákvæðum gerðar af hálfu ríkisins;

c) getur, áður en veitt er undanþága frá eða frávik gerð frá ákvæðum gerðar af hálfu aðildarríkis, samþykkt eða veitt ríki slíka heimild, auk þess að tilgreina, eftir því sem nauðsyn ber til, ástæður þess að heimildin var veitt eða mælt fyrir um nákvæmar reglur varðandi framkvæmd hennar;

d) skal, eftir því sem nauðsyn ber til, hafa samráð við hlutaðeigandi aðildarríki eða þar til bær yfirvöld þeirra, einkum með það fyrir augum að leysa úr ágreiningi og deilum og, eftir því sem við á, leggja til viðeigandi lausnir;

e) á sviði heilbrigðis dýra og plantna,

— getur gert eða skipulagt mat, prófanir og athuganir á staðnum;

— getur veitt viðurkenningu eða því um líkt eða sett fram tilmæli um skipulag, áætlanir, bráðabólusetningar, áhættusvæði o.s.frv.;

— skal gera skrár, til dæmis um sérfræðinga, viðurkennd svæði, viðurkennd býli o.s.frv., og, eftir því sem við á, koma þeim á framfæri við aðildarríkin;

f) á sviði dýralækninga,

— getur gert viðeigandi ráðstafanir ef upp koma deilur;

g) á sviði tæknilegra reglugerða, staðla, prófana og vottana,

— skal tilkynna aðildarríkjunum um opinberar tækniforskriftir þar sem gengið er út frá samræmi við nauðsynlegar öryggiskröfur og, eftir því sem við á, hefja málsmeðferð þegar hún álítur að hætta beri við slíkt samræmi;

h) á sviði matvæla,

— getur ákveðið hvort tilteknum skilyrðum hafi verið fullnægt;

i) á sviði orku,

— skal framkvæma þá tilhögun sem kveðið er á um í lögum bandalagsins;

j) á sviði opinberra innkaupa,

— getur farið fram á að fá upplýsingar frá aðildarríkjunum eða þar til bærum yfirvöldum þeirra og/eða skal ákveða hvers konar viðbótarhagskýrslna krafist er;

— getur sett saman skrá yfir þá flokka starfsemi eða þjónustu sem hún telur að útilokun nái til;

— skal mæla fyrir um eftir hvaða reglum aðilar sem gera verksamning skuli tilkynna niðurstöður útboðs;

skal eftirlitsstofnun EFTA gegna þessum og sambærilegum störfum fyrir EFTA-ríkin í samræmi við þá málsmeðferð sem mælt er fyrir um í gerðunum sem vísað er til.

2. Ef framkvæmdastjórn EB eru falin önnur sambærileg störf skal eftirlitsstofnun EFTA einnig gegna samsvarandi störfum.

2. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal taka við upplýsingum sem EFTA-ríki eða þar til bært yfirvald sendir henni í samræmi við EES-reglurnar og koma upplýsingunum áfram til framkvæmdastjórnar EB.

2. Eftirlitsstofnun EFTA skal áfram veita viðtöku samsvarandi upplýsingum frá framkvæmdastjórn EB og dreifa þeim til EFTA-ríkjanna eða þar til bærra yfirvalda þeirra.

3. gr.

Verði framkvæmdastjórn EB að leggja tillögu að ráðstöfunum, í samræmi við gerð sem um getur í viðaukunum við EES-samninginn með málsmeðferð samkvæmt 1. gr., fyrir EB-nefnd eða hafa samráð við hana skal eftirlitsstofnun EFTA, í samræmi við samsvarandi málsmeðferð sem fastanefndin mælir fyrir um, hafa samráð við samsvarandi nefnd, ef hún er til, sem komið er á fót eða tilnefnd í samræmi við samninginn um fastanefnd EFTA-ríkjanna.

4. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, nema annað sé samþykkt í samráði við framkvæmdastjórn EB, útbúa samtímis framkvæmdastjórn EB, eftir því sem við á, skýrslur, mat eða annað af svipuðum toga varðandi EFTA-ríkin, í málum sem, vegna beitingar 5. tölul. bókunar 1 við EES-samninginn, leiðir af gerðunum sem vísað er til í viðaukum við þann samning og tengjast ekki beint störfum fastanefndarinnar samkvæmt bókun 1 við samninginn um fastanefnd EFTA-ríkjanna. Eftirlitsstofnun EFTA skal hafa samráð og skiptast á skoðunum við framkvæmdastjórn EB meðan skýrslugerðin fer fram en afrit af skýrslunum skulu send til sameiginlegu EES-nefndarinnar.

BÓKUN 2

UM STÖRF OG VALDSVIÐ EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA Á SVIÐI OPINBERRA INNKAUPA

1. gr.

1. Með fyrirvara um 31. gr. samnings þessa getur eftirlitsstofnun EFTA hafið málsmeðferð þá sem kveðið er á um í þessari grein þegar hún álítur, áður en samningagerð er lokið, að skýrt og greinilegt brot hafi verið framið á ákvæðum EES-samningsins á sviði opinberra innkaupa við gerð verksamninga er fellur undir gildissvið gerða sem vísað er til í 2. og 3. tölul. í XVI. viðauka við EES-samninginn.

2. Eftirlitsstofnun EFTA skal tilkynna EFTA-ríkjunum og hlutaðeigandi samningsyfirvaldi með hvaða hætti hún komst að þeirri niðurstöðu að um skýrt og greinilegt brot hafi verið að ræða og fara fram á leiðréttingu þess.

3. Innan 21 dags frá því að tilkynningin sem um getur í 2. mgr. berst skal hlutaðeigandi EFTA-ríki senda eftirlitsstofnun EFTA:

a) staðfestingu á að bætt hafi verið úr brotinu; eða

b) rökstudda greinargerð um ástæður fyrir því að úrbót hafi ekki verið gerð; eða

c) auglýsingu um að gerð verksamninga hafi verið slegið á frest annaðhvort af samningsyfirvaldi að eigin frumkvæði þess eða á grundvelli þeirra heimilda sem tilgreindar eru í a-lið 1. mgr. 2. gr. þeirrar gerðar sem vísað er til í 5. tölul. í XVI. viðauka við EES-samninginn.

4. Byggja má rökstuddu greinargerðina, í samræmi við b-lið 3. mgr. þessarar greinar, meðal annars á því að meint brot hafi þegar verið tekið fyrir í dómskerfinu eða þar tekið fram á annan hátt eða á þann hátt sem greint er frá í 8. mgr. 2. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 5. tölul. XVI. viðauka við EES-samninginn. Í því tilviki skal EFTA-ríki veita eftirlitsstofnun EFTA upplýsingar um niðurstöðu þeirrar meðferðar um leið og hún liggur fyrir.

5. Liggi fyrir auglýsing um að gerð verksamninga hafi verið frestað í samræmi við c-lið 3. mgr. þessarar greinar skal EFTA-ríki tilkynna eftirlitsstofnun EFTA þegar fallið hefur verið frá frestuninni eða hafist er handa við aðra samningsgerð sem tengist sama efni að öllu leyti eða að hluta til. Í tilkynningunni skal koma fram staðfesting á að bætt hafi verið úr meintu broti eða rökstudd greinargerð sem tilgreinir ástæður fyrir því að úrbót hafi ekki verið gerð.

2. gr.

1. Eigi síðar en 1. janúar 1996 skal eftirlitsstofnun EFTA ásamt ráðgjafarnefnd, skipaðri fulltrúum EFTA-ríkjanna, endurskoða með hvaða hætti ákvæði þessarar bókunar og ákvæði gerðarinnar sem vísað er til í 5. tölul. XVI. viðauka við EES-samninginn hafa verið framkvæmd og, ef nauðsyn krefur, gera tillögur um breytingar. Formaður nefndarinnar skal vera fulltrúi eftirlitsstofnunar EFTA.

Formaðurinn skal kalla nefndina saman að eigin frumkvæði eða að beiðni einhvers nefndarmanna.

2. Eigi síðar en 1. mars ár hvert skulu EFTA-ríkin veita eftirlitsstofnun EFTA upplýsingar um framkvæmd eigin starfsreglna á undangengnu almanaksári. Eftirlitsstofnun EFTA skal ákveða eðli þessara upplýsinga í samráði við ráðgjafarnefndina.

BÓKUN 3

UM STÖRF OG VALDSVIÐ EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA Á SVIÐI RÍKISAÐSTOÐAR

1. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal í samvinnu við EFTA-ríkin hafa stöðugt til skoðunar öll aðstoðarkerfi sem eru við lýði í þessum ríkjum. Hún skal leggja til við þau að þau geri viðeigandi ráðstafanir sem krafist er í samræmi við þróun eða framkvæmd EES-samningsins.

2. Ef eftirlitsstofnun EFTA kemst að því, eftir að hafa beðið hlutaðeigandi aðila um að gera athugasemdir, að aðstoð sem EFTA-ríki veitir eða er veitt af fjármunum EFTA-ríkis samræmist ekki framkvæmd EES-samningsins með tilliti til 61. gr. EES-samningsins eða aðstoðin er misnotuð skal hún taka ákvörðun um að hlutaðeigandi EFTA-ríki skuli leggja niður eða breyta aðstoðinni innan frests sem eftirlitsstofnunin ákveður.

Ef hlutaðeigandi EFTA-ríki hlítir ekki þessari ákvörðun innan tilsetts frests getur eftirlitsstofnun EFTA eða annað hlutaðeigandi EFTA-ríki, með því að víkja frá 31. og 32. gr. samnings þessa, vísað málinu beint til EFTA-dómstólsins.

EFTA-ríkin geta með samhljóða samkomulagi, að beiðni EFTA-ríkis, ákveðið að aðstoð sem ríki veitir eða ætlar að veita skuli teljast samræmanleg framkvæmd EES-samningsins, sem undanþága frá ákvæðum 61. gr.

EES-samningsins, ef slík ákvörðun er réttlætt á grundvelli sérstakra aðstæðna. Ef eftirlitsstofnun EFTA hefur þegar hafið málsmeðferð þá sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar að því er varðar umrædda aðstoð skal málsmeðferðinni frestað ef hlutaðeigandi ríki hefur sett fram beiðni til EFTA-ríkjanna þar til EFTA-ríkin hafa opinberað afstöðu sína með samhljóða samkomulagi.

Ef hins vegar EFTA-ríkin hafa ekki opinberað afstöðu sína innan þriggja mánaða frá því að beiðnin kom fram skal eftirlitsstofnun EFTA taka ákvörðun.

3. Tilkynna skal eftirlitsstofnun EFTA um áætlanir um að veita eða breyta aðstoð þannig að henni gefist nægur tími til athugasemda. Telji hún að slík áætlun samræmist ekki framkvæmd EES-samningsins með tilliti til 61. gr. EES-samningsins skal hún tafarlaust hefja málsmeðferðina sem kveðið er á um í 2. mgr. Hlutaðeigandi ríki skal ekki gera fyrirhugaðar ráðstafanir fyrr en endanleg niðurstaða liggur fyrir.

2. gr.

1. Ráðgjafarnefnd skal aðstoða eftirlitsstofnun EFTA við rannsókn á aðstoð sem veitt er vegna flutninga á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum. Formaður nefndarinnar skal vera fulltrúi eftirlitsstofnunar EFTA og skulu fulltrúar, tilnefndir af hverju EFTA-ríki, skipa nefndina. Tilkynna skal um fundi nefndarinnar eigi síðar en tíu dögum fyrir áætlaðan fundartíma og skal dagskrá fundarins koma fram í tilkynningunni. Heimilt er að stytta þennan tíma við í bráðatilvikum.

2. Nefndin getur gefið álit sitt á öllum álitamálum er varða framkvæmd á ákvæðum EES-samningsins um veitingu aðstoðar í flutningsgeiranum.

3. Tilkynna skal nefndinni jafnóðum eðli og umfang aðstoðar sem er veitt flutningafyrirtækjum og almennt skal veita henni nauðsynlegar upplýsingar um einstaka þætti aðstoðarinnar um leið og tilkynnt er um aðstoðina til eftirlitsstofnunar EFTA í samræmi við ákvæði sem mælt er fyrir um í IV. tölul. I. þáttar XIII. viðauka við EES-samninginn er fjallar um veitingu aðstoðar í flutningsgeiranum.

BÓKUN 4

UM STÖRF OG VALDSVIÐ EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA Á SVIÐI SAMKEPPNI

I. HLUTI

ALMENNAR REGLUR

I. KAFLI

INNGANGUR

1. gr.

Í þessari bókun er að finna ákvæði um framkvæmd samkeppnisreglna er gilda um fyrirtæki í EES-samningnum og einkum um framkvæmd bókana 21 – 25 við þann samning.

2. gr.

1. Ákvæði II. – V. kafla, XIII. og XIV. kafla gilda um alla efnisflokka sem EES-samningurinn tekur til nema kveðið sé á um annað.

2. Ákvæði II. – IV. kafla gilda ekki um samninga, ákvarðanir eða samstilltar aðgerðir í flutningsgeiranum sem hafa það að markmiði eða hafa þau áhrif að ákveða flutningsgjöld og skilyrði, takmörkun eða stjórn á framboði í flutningum eða skiptingu flutningsmarkaðarins; né heldur gilda þau um misnotkun á yfirburðastöðu í skilningi 54. gr. EES-samningsins á flutningsmarkaðinum. Í VI. – XII. kafla er fjallað um slík tilvik.

3. Ákvæði II. – V., XIII. og XIV. kafla gilda ekki um tilvik XV. kafla um skilyrði sem þar er fjallað um.

3. gr.

Í XVI. kafla er að finna bráðabirgðareglur er gilda um II. – XV. kafla.

4. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA getur, í samræmi við 49. gr. samnings þessa, lagt tillögur að breytingum á þessari bókun ásamt viðbætum hennar fyrir ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna.

II. KAFLI

ALMENNAR REGLUR UM MÁLSMEÐFERÐ VEGNA FRAMKVÆMDAR Á 53. OG 54. GR. EES-SAMNINGSINS

1. gr.

Grundvallarákvæði

Með fyrirvara um 6. gr. þessa kafla og 3. gr. XVI. kafla er lagt bann við öllum samningum, ákvörðunum og samstilltum aðgerðum eins og þeim er lýst í 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins og allri misnotkun á yfirburðastöðu í skilningi 54. gr. EES-samningsins án þess að nauðsynlegt sé að ákvarða um það fyrirfram.

2. gr.

Mótmælum ekki hreyft

Fyrirtæki eða samtök fyrirtækja geta sótt um staðfestingu hjá eftirlitsstofnun EFTA á því að samkvæmt þeim upplýsingum sem hún hefur undir höndum séu engar forsendur fyrir aðgerðum á grundvelli 1. mgr. 53. gr. eða 54. gr. EES-samningsins vegna samnings, ákvörðunar eða aðgerðar.

3. gr.

Stöðvun brota

1. Komist eftirlitsstofnun EFTA að raun um að mál, sem vísað hefur verið til hennar eða hún hefur látið athuga að eigin frumkvæði, brjóti í bága við ákvæði 53. eða 54. gr. EES-samningsins, getur hún tekið ákvörðun um að fyrirskipa fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja sem hlut eiga að máli að binda enda á brotið.

2. Rétt til að vísa máli hafa:

a) EFTA-ríkin;

b) einstaklingar eða lögpersónur sem telja sig eiga lögmætra hagsmuna að gæta.

3. Með fyrirvara um önnur ákvæði bókunar þessarar er eftirlitsstofnun EFTA heimilt, áður en hún tekur ákvörðun samkvæmt 1. mgr., að beina tilmælum til hlutaðeigandi fyrirtækja eða samtaka fyrirtækja um að þau bindi enda á brotið.

4. gr.

Tilkynning um nýja samninga, ákvarðanir og aðgerðir

1. Aðilum er beita vilja ákvæðum 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins ber að tilkynna, samkvæmt 56. gr. EES-samningsins, reglunum í 1. – 3. gr. bókunar 21, og í bókun 23 við EES-samninginn auk reglna í III., VI., VII., IX., X., XI., XII. og XV. kafla, eftirlitsstofnun EFTA um alla samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir, eins og lýst er í 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins, er verða til eftir

að EES-samningurinn öðlast gildi. Óheimilt er að taka ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 53. gr. fyrr en tilkynning hefur farið fram.

2. Ákvæði 1. mgr. eiga ekki við um samninga, ákvarðanir eða samstilltar aðgerðir þegar:

a) einungis aðilar frá einu aðildarríki EB eða einu EFTA-ríki eiga í hlut og samningar, ákvarðanir eða samstilltar aðgerðir er um ræðir lúta hvorki að innflutningi né útflutningi milli aðila að EES-samningnum;

b) ekki fleiri en tvö fyrirtæki eiga aðild að þeim og samningarnir:

i) takmarka einungis frelsi annars samningsaðilans til að ákvarða verð eða viðskiptaskilmála fyrir endursölu vöru sem hann hefur fengið frá hinum samningsaðilanum; eða

ii) setja einungis skorður við rétti framsalshafa eða leyfishafa einkaréttar í iðnaði — einkum þess er hefur einkaleyfi, rétt til mynsturs, hönnunar eða vörumerkja — eða aðila er öðlast hefur rétt samkvæmt samningi til að beita ákveðinni aðferð eða þekkingu í iðnaðarframleiðslu;

c) markmið þeirra er einungis:

i) þróun eða samræmd notkun staðla eða vörugerða; eða

ii) sameiginlegar rannsóknir eða þróun; eða

iii) sérhæfing við framleiðslu vara, meðal annars nauðsynleg samningagerð til að ná því markmiði:

— ef sérhæfðu vörurnar eru ekki, á umtalsverðum hluta af því svæði sem samningur þessi tekur til, meira en 15 af hundraði af af heildarumsvifum með sams konar framleiðsluvörur eða vörur sem neytendur telja að séu sambærilegar vegna einkenna þeirra, verðs og notkunar; og

— ef heildarvelta ársins hjá samstarfsfyrirtækjum er ekki meiri en 200 milljónir evrópskra mynteininga (ECU).

Heimilt er að tilkynna eftirlitsstofnun EFTA um þessa samninga, ákvarðanir og samstilltu aðgerðir samkvæmt 56. gr. EES-samningsins, reglunum í 1. – 3. gr. bókunar 21 og bókun 23 við EES-samninginn auk reglna í III., VI., VII., IX., X., XI., XII. og XV. kafla.

5. gr.

Tilkynning um gildandi samninga, ákvarðanir og aðgerðir

(Sjá 1. gr. XVI. kafla)

6. gr.

Ákvarðanir á grundvelli 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal, þegar hún tekur ákvörðun á grundvelli 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins, tiltaka þann dag er ákvörðunin öðlast gildi. Sú dagsetning má ekki vera fyrr en birtingardaginn.

2. Seinni málsliður 1. mgr. á ekki við um samninga, ákvarðanir eða samstilltar aðgerðir er falla undir 2. mgr. 4. gr. þessa kafla eða 2. mgr. 1. gr. XVI. kafla eða falla undir 1. mgr. 1. gr. XVI. kafla og tilkynnt hefur verið um innan þess frests sem tilgreindur er í 1. mgr. 1. gr. XVI. kafla.

7. gr.

Sérstök ákvæði um gildandi samninga, ákvarðanir og aðgerðir

(Sjá 3. gr. XVI. kafla)

8. gr.

Gildistími og afturköllun ákvarðana samkvæmt 3. mgr. 53. gr.

1. Ákvörðun tekin til að framfylgja ákvæðum 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins skal gilda um tiltekinn tíma og er heimilt að henni fylgi bæði skilyrði og skuldbindingar.

2. Heimilt er að endurnýja ákvörðun ef þess er farið á leit og hún fullnægir áfram kröfum 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins.

3. Eftirlitsstofnun EFTA getur afturkallað eða breytt ákvörðun sinni eða bannað tilteknar athafnir aðila:

a) hafi einhverjar grundvallarforsendur fyrir ákvörðuninni breyst;

b) standi aðilar ekki við einhverja þeirra skuldbindinga sem fylgja ákvörðuninni;

c) grundvallist ákvörðunin á röngum upplýsingum eða hafi verið tekin með blekkingum;

d) misnoti aðilar undanþágu þá frá ákvæðum 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins sem þeim var veitt með ákvörðuninni.

Í þeim tilvikum sem falla undir b-, c- eða d-lið má afturkalla ákvörðunina afturvirkt.

9. gr.

Valdsvið

1. Með fyrirvara um endurskoðun EFTA-dómstólsins, í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði samnings þessa, á ákvörðun hennar hefur eftirlitsstofnun EFTA óskorað vald til að lýsa því yfir að 1. mgr. 53. gr. verði ekki beitt á grundvelli 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins með þeim skilyrðum sem er að finna í 56. gr. EES-samningsins.

2. Eftirlitsstofnun EFTA hefur vald til að beita ákvæðum 1. mgr. 53. gr. og 54. gr. EES-samningsins; þessu valdi má beita þótt frestur fyrir tilkynningar, sem tilgreindur er í 1. mgr. 1. gr. og 2. mgr. 3. gr. XVI. kafla, sé ekki útrunninn.

3. Hafi eftirlitsstofnun EFTA ekki átt frumkvæði að málsmeðferð samkvæmt 2., 3. eða 6. gr. eru yfirvöld EFTA-ríkjanna áfram bær til að beita ákvæðum 1. mgr. 53. gr. og 54. gr.; þau verða áfram bær í þessu tilliti þótt frestur fyrir tilkynningu, sem veittur er samkvæmt 1. mgr. 1. gr. og 2. mgr. 3. gr. XVI. kafla, sé ekki útrunninn.

10. gr.

Samvinna við yfirvöld í EFTA-ríkjunum

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum afrit af öllum umsóknum og tilkynningum ásamt afritum af skjölum þeim er mestu máli skipta sem henni hafa verið send til þess að sýna fram á að brotið hafi verið gegn 53. eða 54. gr. EES-samningsins eða til að fá samþykki hennar eða ákvörðun á grundvelli 3. mgr. 53. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna eintak af tilkynningum, kærum og upplýsingum um upphaf málsmeðferðar í krafti embættis frá framkvæmdastjórn EB í samræmi við 2. og 10. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna eintak af skjölum frá framkvæmdastjórn EB í samræmi við 7. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

2. Eftirlitsstofnun EFTA skal beita málsmeðferð þeirri sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein 1. mgr. í náinni og stöðugri samvinnu við lögbær yfirvöld EFTA-ríkjanna; þeim yfirvöldum er heimilt að gera athugasemdir við þá málsmeðferð.

3. Samráð skal haft við ráðgjafarnefnd um samkeppnismál áður en ákvörðun er tekin samkvæmt málsmeðferð þeirri sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr. eða ákvörðun um endurnýjun, breytingu eða afturköllun ákvörðunar á grundvelli 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins.

Samráð skal haft við ráðgjafarnefndina áður en tillaga sem um getur í 22. gr. er lögð fram.

4. Ráðgjafarnefndina skipa embættismenn sem til þess eru bærir að fjalla um samkeppnishömlur og einokun. Hvert EFTA-ríki skal tilnefna einn embættismann sem fulltrúa sinn og er heimilt að senda annan embættismann í hans stað komi til forfalla.

Framkvæmdastjórn EB og aðildarríki EB eiga rétt á að sitja fundi ráðgjafarnefndarinnar með málfrelsi. Fulltrúar þeirra skulu þó ekki hafa atkvæðisrétt.

5. Samráðið fer fram á sameiginlegum fundi sem eftirlitsstofnun EFTA boðar til; fundinn skal ekki halda fyrr en fjórtán dögum eftir að fundarboð var sent út. Í fundarboðinu skal koma fram, í öllum málum sem til umfjöllunar eru, samantekt um málið ásamt yfirliti yfir helstu skjöl og fyrstu drög að ákvörðun.

Með hliðsjón af þátttöku þeirri sem kveðið er á um í annarri undirgrein 4. mgr. skal boða framkvæmdastjórn EB til fundarins og veita henni þær upplýsingar sem máli skipta og kveðið er á um í 6. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

6. Ráðgjafarnefndinni er heimilt að skila áliti enda þótt einhverjir nefndarmenn eða varamenn þeirra séu fjarverandi. Skýrsla um niðurstöður samráðsfundarins skal fylgja drögum að ákvörðun um málið. Hún skal ekki gerð opinber.

11. gr.

Beiðnir um upplýsingar

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að afla nauðsynlegra upplýsinga hjá ríkisstjórnum og lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna og hjá fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja til að geta innt af hendi þær skyldur sem á hana eru lagðar samkvæmt 55. og 58. gr. EES-samningsins, ákvæðum bókunar 23 og XIV. viðauka við EES-samninginn eða ákvæðum þessa kafla.

2. Þegar eftirlitsstofnun EFTA sendir beiðni um upplýsingar til fyrirtækis eða samtaka fyrirtækja skal hún jafnframt senda afrit af beiðninni til lögbærs yfirvalds í því EFTA-ríki þar sem viðkomandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa aðsetur.

3. Í beiðninni ber eftirlitsstofnun EFTA að skýra frá lagalegum grundvelli og tilgangi sem að baki beiðninni liggur og auk þess viðurlögum sem kveðið er á um í b-lið 1. mgr. 15. gr. við því að gefa rangar upplýsingar.

4. Eigendum fyrirtækjanna eða fulltrúum þeirra og, þegar um lögpersónur er að ræða, félögum eða fyrirtækjum eða, þegar um ræðir samtök sem hafa ekki réttarstöðu lögpersóna, einstaklingum sem heimild hafa til að koma fram fyrir þeirra hönd, samkvæmt lögum eða stofnsamþykktum þeirra, er skylt að veita umbeðnar upplýsingar.

5. Veiti fyrirtæki eða samtök fyrirtækja ekki umbeðnar upplýsingar innan þess frests sem framkvæmdastjórnin tiltekur, eða veiti ófullnægjandi upplýsingar, skal eftirlitsstofnun EFTA krefjast þess með ákvörðun að upplýsingarnar skuli veittar. Í ákvörðuninni skal tilgreina upplýsingar þær sem þörf er á, setja viðeigandi skilafrest og skýra frá þeim viðurlögum sem kveðið er á um í b-lið 1. mgr. 15. gr. og c-lið 1. mgr. 16. gr. og réttinum til að áfrýja ákvörðuninni til EFTA-dómstólsins í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði þessa samnings, einkum 35. gr.

6. Eftirlitsstofnun EFTA skal jafnframt senda afrit af ákvörðuninni til lögbærs yfirvalds þess EFTA-ríkis þar sem viðkomandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa aðsetur sitt.

12. gr.

Athugun innan einstakra atvinnugreina

1. Gefi þróun viðskipta milli aðildarríkja, verðbreytingar, ósveigjanleiki í verðmyndun eða aðrar kringumstæður innan einstakra atvinnugreina ástæðu til að ætla að samkeppni á svæði því er EES-samningurinn tekur til hafi verið takmörkuð eða henni raskað í viðkomandi grein getur eftirlitsstofnun EFTA ákveðið í samræmi við ákvæði bókunar 23 við EES-samninginn að gera allsherjarkönnun í þeirri atvinnugrein og getur, á meðan á könnuninni stendur, leitað til fyrirtækja í atvinnugreininni um upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að unnt sé að framfylgja meginreglum þeim sem settar eru fram í 53. og 54. gr. EES-samningsins og til að eftirlitsstofnun EFTA geti innt af hendi skyldur sínar.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er meðal annars heimilt að fara fram á að öll fyrirtæki eða samtök fyrirtækja í viðkomandi atvinnugrein láti henni í té upplýsingar um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir sem undanþegnar eru tilkynningarskyldu samkvæmt 2. mgr. 4. gr. þessa kafla og 2. mgr. 1. gr. XVI. kafla.

3. Á meðan á könnuninni sem um getur í 2. mgr. stendur skal eftirlitsstofnun EFTA auk þess leita til fyrirtækja eða samtaka fyrirtækja, sem ætla má að hafi vegna stærðar sinnar yfirburðastöðu á svæði því er EES-samningurinn tekur til eða verulegum hluta þess, um allar upplýsingar varðandi uppbyggingu fyrirtækjanna og starfsemi þeirra sem þörf er á til að meta stöðu þeirra með tilliti til 54. gr. EES-samningsins.

4. Ákvæði 3. – 6. mgr. 10. gr. og 11., 13. og 14. gr. gilda á sama hátt.

13. gr.

Rannsóknir yfirvalda í EFTA-ríkjunum

1. Að beiðni eftirlitsstofnunar EFTA skulu lögbær yfirvöld í EFTA-ríkjunum gangast fyrir þeim rannsóknum sem eftirlitsstofnun EFTA telur þörf á samkvæmt 1. mgr. 14. gr. eða sem hún hefur fyrirskipað með ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 14. gr. Þeir embættismenn lögbærra yfirvalda í EFTA-ríkjunum sem hefur verið falið að sjá um rannsóknir þessar skulu hefjast handa þegar þeir hafa fengið til þess skriflegt umboð frá lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram. Í slíku umboði skal koma fram hvert viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar er.

2. Embættismönnum eftirlitsstofnunar EFTA er heimilt að aðstoða embættismenn viðkomandi EFTA-ríkis við rannsóknarstarfið fari eftirlitsstofnun EFTA eða lögbær yfirvöld í EFTA-ríkinu, þar sem rannsóknin á að fara fram, fram á það.

14. gr.

Valdsvið eftirlitsstofnunar EFTA við rannsóknir

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að framkvæma allar nauðsynlegar rannsóknir á starfsemi fyrirtækja og samtaka fyrirtækja á yfirráðasvæði EFTA-ríkis til að inna af hendi skyldur þær sem á henni hvíla samkvæmt 55. og 58. gr. EES-samningsins, ákvæðum bókunar 23 og XIV. viðauka við EES-samninginn eða ákvæðum þessa kafla. Í þessu skyni er embættismönnum sem eftirlitsstofnun EFTA hefur veitt umboð heimilt að:

a) skoða bókhald og önnur viðskiptaskjöl;

b) taka afrit af eða útdrætti úr bókhaldi og viðskiptaskjölum;

c) fara fram á munnlegar skýringar á staðnum;

d) fá aðgang að öllu húsnæði, landi og flutningatækjum fyrirtækja.

2. Embættismenn eftirlitsstofnunar EFTA, sem heimild hafa til þessara rannsókna, skulu við meðferð valds síns framvísa skriflegu umboði þar sem viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar kemur fram og viðurlög þau sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 15. gr., sé framvísun bókhalds eða annarra viðskiptaskjala sem krafist er ófullnægjandi. Eftirlitsstofnun EFTA ber, með góðum fyrirvara fyrir rannsóknina, að tilkynna lögbæru yfirvaldi í því EFTA-ríki þar sem rannsóknin á að fara fram um fyr-

irhugaða rannsókn og nöfn þeirra embættismanna sem starfa í umboði hennar. Eftirlitsstofnun EFTA skal einnig útvega heimild handa fulltrúum framkvæmdastjórnar EB sem taka þátt í rannsókninni í samræmi við 4. mgr. 8. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

3. Fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja er skylt að gangast undir rannsókn sem eftirlitsstofnun EFTA fyrirskipar með ákvörðun. Í ákvörðuninni skulu viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar koma fram og hvaða dag hún skuli hefjast auk þess skal skýra frá viðurlögum þeim sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 15. gr. og d-lið 1. mgr. 16. gr. og réttinum til að áfrýja ákvörðuninni til EFTA-dómstólsins í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði þessa samnings, einkum 35. gr.

4. Eftirlitsstofnun EFTA skal taka ákvarðanir sem um getur í 3. mgr. að höfðu samráði við lögbært yfirvald í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram.

5. Embættismönnum hins lögbæra yfirvalds í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram er heimilt að aðstoða embættismenn eftirlitsstofnunar EFTA við rannsóknina að beiðni þessa yfirvalds eða eftirlitsstofnunar EFTA.

6. Ef fyrirtæki neitar að gangast undir rannsókn sem fyrirskipuð hefur verið samkvæmt þessari grein ber hlutaðeigandi EFTA-ríki að veita embættismönnum með umboði frá eftirlitsstofnunar EFTA nauðsynlega aðstoð til að þeim verði gert kleift að inna skyldur sínar af hendi.

7. EFTA-ríkjunum ber, að höfðu samráði við eftirlitsstofnun EFTA, að gera nauðsynlegar ráðstafanir þar að lútandi innan sex mánaða frá því að EES-samningurinn öðlast gildi.

15. gr.

Sektir

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að taka ákvörðun um að sekta fyrirtæki eða samtök fyrirtækja um 100 til 5 000 evrópskar mynteiningar (ECU) þegar þau vísvitandi eða af gáleysi:

a) veita rangar eða villandi upplýsingar í umsókn sem lögð hefur verið fram samkvæmt 2. gr. eða í tilkynningu samkvæmt 4. gr. þessa kafla eða 1. gr. XVI. kafla; eða

b) veita rangar upplýsingar sem svar við beiðni samkvæmt 3. eða 5. mgr. 11. gr. eða samkvæmt 12. gr., eða veita ekki upplýsingar innan frests sem ákveðinn er með ákvörðun samkvæmt 5. mgr. 11. gr.; eða

c) framvísa ófullnægjandi bókhaldi eða öðrum viðskiptaskjölum þegar rannsókn fer fram samkvæmt 13. eða 14. gr. eða neita að gangast undir rannsókn sem fyrirskipuð hefur verið með ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 14. gr.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að taka ákvörðun um að sekta fyrirtæki eða samtök fyrirtækja um 1 000 til 1 000 000 evrópskar mynteiningar (ECU) eða meira, en sektin skal þó ekki vera hærri en sem nemur 10% af veltu undanfarins rekstrarárs hjá hverju fyrirtækjanna sem gerst hafa brotleg, þegar þau vísvitandi eða af gáleysi:

a) brjóta gegn ákvæðum 1. mgr. 53. gr. eða 54. gr. EES-samningsins; eða

b) standa ekki við allar skuldbindingar sem kveðið er á um í 1. mgr. 8. gr.

Við ákvörðun um fjárhæð sektarinnar skal bæði taka tillit til þess hve alvarlegt brotið er og hve lengi það hefur viðgengist.

3. Ákvæði 3. – 6. mgr. 10 gr. gilda.

4. Ákvarðanir teknar samkvæmt 1. og 2. mgr. skulu ekki vera refsiréttarlegs eðlis.

5. Sektunum sem kveðið er á um í a-lið 2. mgr. skal ekki beitt gagnvart athöfnum sem eiga sér stað:

a) eftir að tilkynning hefur verið send eftirlitsstofnun EFTA og áður en hún hefur tekið ákvörðun á grundvelli 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins, að því tilskildu að slíkar athafnir séu í samræmi við starfsemina sem tilkynnt hefur verið;

b) áður en tilkynning hefur verið send og í framhaldi af samningum, ákvörðunum og samstilltum aðgerðum sem samið hefur verið um áður en EES-samningurinn öðlast gildi, þó að því tilskildu að tilkynnt hafi verið um þær innan þess frests sem tilgreindur er í 1. mgr. 1. gr. og 2. mgr. 3. gr. XVI. kafla.

6. Ákvæði 5. mgr. skulu ekki gilda hafi eftirlitsstofnun EFTA tilkynnt hlutaðeigandi fyrirtækjum að eftir bráðabirgðarannsókn sé það álit hennar að ákvæði 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins eigi við og ekki sé rétt að beita 3. mgr. 53. gr.

16. gr.

Févíti

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að ákvarða févíti á fyrirtæki eða samtök fyrirtækja, er nemur frá 50 til 1 000 evrópskum mynteiningum (ECU) á dag og reiknast frá þeim degi sem tiltekinn er í ákvörðuninni, til að þvinga þau til að:

a) hætta því athæfi sem brýtur gegn 53. eða 54. gr. EES-samningsins í samræmi við ákvörðun tekna samkvæmt 3. gr. þessa kafla;

b) forðast hvert það athæfi sem bannað er samkvæmt 3. mgr. 8. gr.;

c) veita tæmandi og réttar upplýsingar þegar hún hefur farið fram á það með ákvörðun samkvæmt 5. mgr. 11. gr.;

d) gangast undir rannsókn sem hún hefur fyrirskipað með ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 14. gr.

2. Þegar fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa fullnægt þeirri skuldbindingu sem févítinu var ætlað að þvinga þau til að standa við er eftirlitsstofnun EFTA heimilt að ákvarða lægri heildarfjárhæð févítis en orðið hefði samkvæmt upphaflegu ákvörðuninni.

3. Ákvæði 3. – 6. mgr. 10. gr. gilda.

17. gr.

Áfrýjun til EFTA-dómstólsins

EFTA-dómstóllinn hefur, í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði samnings þessa, ótakmarkaða lögsögu í skilningi 35. gr. þessa samnings til að fjalla um lögmæti ákvarðana eftirlitsstofnunar EFTA um sektir eða févíti; honum er heimilt að fella niður sekt eða févíti og hækka eða lækka fjárhæðir þeirra.

18. gr.

Evrópska mynteiningin (ECU)

Við beitingu 15. – 17. gr. merkir „ECU" þá myntein ingu sem lögbær yfirvöld Evrópubandalaganna skilgreina.

19. gr.

Skýrslugjöf málsaðila og þriðju aðila

1. Áður en eftirlitsstofnun EFTA tekur ákvarðanir eins og kveðið er á um í 2., 3., 6., 8., 15. og 16. gr. þessa kafla skal hún veita hlutaðeigandi fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja tækifæri til að skýra frá sjónarmiðum sínum í þeim málum sem eftirlitsstofnun EFTA hefur andmælt.

2. Telji eftirlitsstofnun EFTA eða lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum ástæðu til er þeim einnig heimilt að veita öðrum einstaklingum eða lögpersónum færi á að gefa skýrslu. Verða skal við beiðni þessara aðila um tækifæri til að skýra mál sitt ef þeir sýna fram á að þeir eigi nægilegra hagsmuna að gæta.

3. Hyggist eftirlitsstofnun EFTA gefa út samþykki samkvæmt 2. gr. eða taka ákvörðun varðandi beitingu 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins skal hún birta samantekt um viðkomandi umsókn eða tilkynningu og bjóða öllum hagsmunaaðilum að skila athugasemdum innan frests sem hún ákveður og ekki skal vera skemmri en einn mánuður. Við birtingu skal taka tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

20. gr.

Þagnarskylda

1. Með fyrirvara um 3. mgr. 9. gr. bókunar 23 við EES-samninginn skal einungis nota vitneskju, sem aflað er þegar ákvæðum 11., 12., 13. og 14. gr. þessa kafla eða 58. gr. EES-samningsins og bókunar 23 við hann er beitt, að því er varðar viðkomandi beiðni eða rannsókn.

2. Með fyrirvara um ákvæði 19. og 21. gr. er eftirlitsstofnun EFTA og lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum, embættismönnum þeirra og öðrum starfsmönnum óheimilt að láta uppi vitneskju sem þeir öðlast vegna þess að bókun þessari er beitt eða 58. gr. EES-samningsins og bókun 23 við hann og er þess eðlis að hún fellur undir þagnarskyldu embættismanna. Þessi skuldbinding á einnig við um fulltrúa framkvæmdastjórnar EB og aðildarríkja EB sem sitja fundi ráðgjafarnefndarinnar samkvæmt 4. mgr. 10. gr. og taka þátt í skýrslugjöfinni samkvæmt 2. mgr. 8. gr. IV. kafla.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir birtingu almennra upplýsinga eða athugana

sem fela ekki í sér upplýsingar um einstök fyrirtæki eða samtök fyrirtækja.

21. gr.

Birting ákvarðana

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal birta þær ákvarðanir sem hún tekur samkvæmt 2., 3., 6. og 8. gr. þessa kafla og 3. gr. XVI. kafla.

2. Birta skal nöfn aðila ásamt megininntaki ákvörðunarinnar; taka skal tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

22. gr.

Sérstök ákvæði

Eftirlitsstofnun EFTA getur lagt fyrir EFTA-ríkin, til samráðs í fastanefndinni samkvæmt 2. gr. samningsins um fastanefnd EFTA-ríkjanna, tillögur sem miða að því að undanskilja ákveðnar tegundir af samningum, ákvörðunum og samstilltum aðgerðum frá banni því sem fram kemur í 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins, í samræmi við 1. mgr. 53. gr. hans.

III. KAFLI

EYÐUBLÖÐ, INNIHALD OG ÖNNUR ATRIÐI ER VARÐA UMSÓKNIR OG TILKYNNINGAR

1. gr.

Aðilar sem rétt hafa til að skila umsóknum og tilkynningum

1. Fyrirtæki sem er aðili að samningum, ákvörðunum eða aðgerðum eins og lýst er í 53. og 54. gr. EES-samningsins er heimilt að skila umsókn samkvæmt 2. gr. II. kafla eða tilkynningu samkvæmt 4. gr. II. kafla og 1. gr. XVI. kafla. Skili einungis nokkur fyrirtæki, en ekki öll, sem í hlut eiga, umsóknum eða tilkynningum skulu þau tilkynna hinum þar um.

2. Þegar fulltrúar fyrirtækja eða samtaka fyrirtækja, einstaklingar eða lögpersónur undirrita umsóknir og tilkynningar samkvæmt 2. gr., 1. mgr. 3. gr., b-lið 2. mgr. 3. gr. og 4. gr. II. kafla og 1. gr. XVI. kafla skulu þeir framvísa skriflegri staðfestingu á því að þeir hafi til þess umboð.

3. Þegar sameiginlegri umsókn eða tilkynningu er skilað skal tilnefna sameiginlegan fulltrúa.

2. gr.

Skil á umsóknum og tilkynningum

1. Senda skal eftirlitsstofnun EFTA níu eintök af hverri umsókn og tilkynningu.

2. Heimilt er að senda annaðhvort frumrit eða afrit af fylgiskjölunum. Öll afrit skulu vera staðfest afrit frumtextans.

3. Umsóknir og tilkynningar skal rita á opinberu tungumáli EFTA-ríkis eða Evrópubandalagsins. Fylgiskjöl skal senda á frummálinu. Ef frummálið er ekki opinbert tungumál EFTA-ríkis eða Evrópubandalagsins verður þýðing á einu þessarar tungumála að fylgja.

3. gr.

Skiladagur umsókna og tilkynninga

Skiladagur umsóknar eða tilkynningar telst sá dagur er hún berst eftirlitsstofnun EFTA, samanber þó 11. gr. bókunar 23 við EES-samninginn. Sé umsókn eða tilkynning hins vegar send í ábyrgðarpósti telst skiladagur sú dagsetning sem fram kemur á póststimpli póstafgreiðslustöðvar.

4. gr.

Efni umsókna og tilkynninga

1. Skila skal umsóknum samkvæmt 2. gr. II. kafla er lúta að 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins og tilkynningum samkvæmt 4. gr. II. kafla eða 2. mgr. 1. gr. XVI. kafla á eyðublöðum sem ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna gefa út í þessum tilgangi, með samhljóða samkomulagi, samanber 1. viðbæti, eða framkvæmdastjórn EB.

2. Í umsóknum og tilkynningum skal veita þær upplýsingar sem óskað er eftir á eyðublöðunum.

3. Samstarfsfyrirtækjum er heimilt að skila sameiginlegri umsókn eða tilkynningu á einu eyðublaði.

4. Í umsóknum sem um getur í 2. gr. II. kafla og lúta að 54. gr. EES-samningsins skal gera fulla grein fyrir staðreyndum málsins, meðal annars tilgreina um hvers konar starfsemi sé að ræða og hver sé staða fyrirtækisins eða fyrirtækjanna á svæði því sem EES-samningurinn tekur til eða stórum hluta þess að því er varðar þær framleiðsluvörur eða þjónustu sem starfsemin lýtur að. Heimilt er að nota eyðublöðin sem ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna gefa út í þessum tilgangi, með samhljóða samkomulagi, samanber 1. viðbæti, eða framkvæmdastjórn EB.

5. gr.

Sérstök ákvæði

Eftirlitsstofnun EFTA getur í samræmi við ákvæði 49. gr. samnings þessa lagt fyrir ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna tillögur að eyðublöðum ásamt athugasemdum.

IV. KAFLI

SKÝRSLUGJÖF SEM KVEÐIÐ ER Á UM Í 1. OG 2. MGR. 19. GR. II. KAFLA

1. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA skal láta gefa skýrslu samkvæmt 1. mgr. 19. gr. II. kafla áður en hún leitar samráðs við ráðgjafarnefnd um samkeppnismál.

2. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal tilkynna fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja skriflega um andmæli gegn þeim. Tilkynningin skal stíluð á hvert og eitt þeirra eða á sameiginlegan fulltrúa sem þau hafa tilnefnt.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að koma tilkynningum á framfæri við málsaðila með birtingu tilkynningar í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins* ef slíkt virðist viðeigandi með hliðsjón af málsatvikum, einkum þegar koma skal tilkynningu á framfæri við fleiri en eitt fyrirtæki en enginn sameiginlegur fulltrúi hefur verið tilnefndur. Í tilkynningunni skal tekið tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

3. Einungis er heimilt að úrskurða um sekt eða févíti á fyrirtæki eða samtök fyrirtækja ef andmælunum hefur verið komið á framfæri eins og kveðið er á um í 1. mgr.

4. Þegar eftirlitsstofnun EFTA tilkynnir um andmæli skal hún ákveða frest sem fyrirtæki og samtök fyrirtækja hafa til að skýra henni frá sjónarmiðum sínum.

3. gr.

1. Fyrirtæki og samtök fyrirtækja skulu, innan tiltekins frests, skila skriflegum athugasemdum vegna andmæla við gerðum þeirra.

2. Þeim er heimilt að skýra frá öllum atriðum er máli skipta fyrir málsvörnina í þessum skriflegu athugasemdum.

3. Þeim er heimilt að skila ásamt þeim hvers kyns fylgiskjölum, sem máli skipta, máli sínu til stuðnings. Þeim er og heimilt að leggja til að eftirlitsstofnun EFTA hlýði á skýrslugjöf aðila sem gætu staðfest þessi atriði.

4. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA skal einungis fjalla í ákvörðunum sínum um andmæli gegn fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja sem þau hafa fengið tækifæri til að gera athugasemdir við.

5. gr.

Sækist einstaklingar eða lögpersónur, sem sýna fram á að þær hafi nægilegra hagsmuna að gæta, eftir því að gefa skýrslu samkvæmt 2. mgr. 19. gr. II. kafla skal eftirlitsstofnun EFTA veita þeim tækifæri til að skýra skriflega frá sjónarmiðum sínum innan frests sem hún setur.

6. gr.

Telji eftirlitsstofnun EFTA, þegar henni hefur borist umsókn samkvæmt 2. mgr. 3. gr. II. kafla, að ekki sé nægileg ástæða til að taka hana til greina samkvæmt upplýsingum þeim sem hún hefur undir höndum skal hún skýra umsækjendunum frá ástæðum þess og veita þeim tiltekinn frest til að skila frekari skriflegum athugasemdum.

7. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA ber að gefa aðilum kost á að rökstyðja mál sitt munnlega leggi þeir fram ósk þess efnis í skriflegum athugasemdum sínum og ef þessir aðilar sýna fram á að þeir hafi nægilegra hagsmuna að gæta eða hyggist eftirlitsstofnun EFTA úrskurða um sekt eða févíti á þá.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er eins heimilt að gefa öðrum aðila færi á að skýra munnlega frá sjónarmiðum sínum.

8. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA kveður aðila þá sem gefa eiga skýrslu til fundar við sig og ákveður dagsetningu fundarins.

2. Hún sendir strax lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum afrit af kvaðningunni og er þeim heimilt að tilnefna fulltrúa til að taka þátt í skýrslugjöfinni. Auk þess skal eftirlitsstofnun EFTA bjóða framkvæmdastjórn EB að hafa fulltrúa við skýrslugjöfina. Boðið skal einnig ná til aðildarríkja EB.

9. gr.

1. Skýrslugjöfinni skal stjórnað af aðilum sem eftirlitsstofnun EFTA tilnefnir í því skyni.

2. Aðilar sem til eru kvaddir skulu annaðhvort sjálfir gefa skýrslu eða kjósa sér löglærða fulltrúa til að koma fram fyrir sína hönd eða fulltrúa sem stjórnarskrá lands þeirra heimilar. Fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja er auk þess heimilt að veita föstum starfsmanni sínum umboð til að koma fram fyrir sína hönd.

Aðilum sem gefa skýrslu fyrir eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að fá aðstoð lögfræðinga eða ráðgjafa, sem hafa rétt til að flytja mál fyrir EFTA-dómstólnum, eða annarra hæfra aðila.

3. Skýrslugjöf skal ekki vera opinber. Aðilar skulu gefa skýrslu hver fyrir sig eða í viðurvist annarra sem til hafa verið kvaddir. Í síðara tilvikinu skal tekið tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

4. Meginefni skýrslugjafar hvers og eins skal skráð í fundargerð og viðkomandi síðan lesa hana og samþykkja.

10. gr.

Með fyrirvara um 2. mgr. 2. gr. skal senda upplýsingar og kvaðningar frá eftirlitsstofnun EFTA til viðtakenda í ábyrgðarpósti og viðtaka þeirra staðfest eða boðsenda þær gegn kvittun fyrir móttöku.

11. gr.

1. Þegar eftirlitsstofnun EFTA ákveður fresti sem ráð er fyrir gert í 2., 5. og 6. gr. skal hún bæði taka tillit til nauðsynlegs undirbúningstíma fyrir athugasemdir og til þess hve málið er brýnt. Fresturinn skal eigi vera skemmri en tvær vikur; heimilt er að framlengja hann.

2. Fresturinn hefst daginn eftir viðtöku tilkynningar eða afhendingu hennar ef um boðsendingu er að ræða.

3. Skriflegar athugasemdir verða að berast eftirlitsstofnun EFTA eða vera sendar í ábyrgðarpósti áður en fresturinn rennur út. Ef frestur rennur út á sunnudegi eða lögboðnum frídegi skal framlengja hann til loka næsta virka dags. Við ákvörðun framlengingar þessarar teljast lögboðnir frídagar, þegar dagsetningin sem um ræðir er viðtökudagur skriflegra athugasemda, þeir sem tilgreindir eru í 2. viðbæti við bókun þessa og, þegar dagsetningin sem um ræðir er póstsendingardagur, þeir sem lögboðnir eru í landinu þaðan sem pósturinn er sendur.

V. KAFLI

FYRNINGARFRESTUR Í MÁLAREKSTRI OG FRAMKVÆMD VIÐURLAGA SAMKVÆMT REGLUM ER TENGJAST FLUTNINGUM OG SAMKEPPNI EINS OG ÞÆR ERU Í II. – IV. KAFLA OG VI. – XIV. KAFLA

1. gr.

Fyrningarfrestur í málarekstri

1. Sá frestur er eftirlitsstofnun EFTA hefur til að ákvarða sektir eða viðurlög við brotum gegn reglum EES-samningsins um flutninga eða samkeppni er:

a) þrjú ár þegar um ræðir brot á ákvæðum um umsóknir eða tilkynningar frá fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja, upplýsingar sem krafist er eða framgang rannsókna;

b) fimm ár fyrir öll önnur brot.

2. Fresturinn hefst daginn sem brotið er framið. Sé hins vegar um áframhaldandi eða endurtekin brot að ræða skal fresturinn talinn frá þeim degi er brotinu lýkur.

2. gr.

Hlé á fyrningarfresti í málarekstri

1. Hefjist eftirlitsstofnun EFTA, framkvæmdastjórn EB að beiðni eftirlitsstofnunar EFTA samkvæmt 8. gr. bókunar 23 við EES-samninginn, eða EFTA-ríki að beiðni eftirlitsstofnunar EFTA handa við forrannsókn eða málarekstur vegna brots skal gera hlé á fyrningarfresti í málarekstri. Hléið hefst þann dag þegar að minnsta kosti einu fyrirtæki eða samtökum fyrirtækja, sem aðild eiga að brotinu, er tilkynnt um aðgerðina.

Aðgerðir sem valda því að hlé verður á fyrningarfrestinum eru einkum:

a) skriflegar beiðnir um upplýsingar frá eftirlitsstofnun EFTA eða lögbæru yfirvaldi í EFTA-ríki að beiðni eftirlitsstofnunar EFTA; eða ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA þar sem krafist er umbeðinna upplýsinga;

b) skriflegar heimildir til rannsókna sem eftirlitsstofnun EFTA eða lögbært yfirvald í EFTA-ríki að beiðni eftirlitsstofnunar EFTA veitir starfsmönnum sínum; eða ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA þar sem rannsókn er fyrirskipuð;

c) upphaf málareskturs af hálfu eftirlitsstofnunar EFTA;

d) tilkynning um andmæli af hálfu eftirlitsstofnunar EFTA.

2. Hlé á fyrningarfrestinum gildir gagnvart öllum fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja sem eiga aðild að brotinu.

3. Eftir hvert hlé hefst nýr fyrningarfrestur. Fyrningarfrestur rennur þó út að lokum eigi síðar en á þeim degi þegar liðinn er tími sem er jafnlangur tvöföldum fyrningarfresti án þess að eftirlitsstofnun

EFTA hafi ákvarðað sekt eða viðurlög. Framlengja skal frestinn sem þeim tíma nemur er hlé var gert á fyrningu samkvæmt 3. gr.

3. gr.

Niðurfelling fyrningarfrests í málarekstri

Fyrningarfrestur í málarekstri skal niður falla meðan ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA er til meðferðar hjá EFTA-dómstólnum í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði þessa samnings.

4. gr.

Frestur til að koma fram viðurlögum

1. Sá frestur er eftirlitsstofnun EFTA hefur til að fylgja eftir ákvörðunum um sektir, viðurlög eða févíti, þegar brotið hefur verið gegn reglum EES-samningsins um flutninga eða samkeppni, er fimm ár.

2. Fresturinn hefst á þeim degi er lokaákvörðun er tekin í málinu.

5. gr.

Hlé á fresti til að koma fram viðurlögum

1. Gera skal hlé á fresti til að koma fram viðurlögum þegar:

a) tilkynnt er um ákvörðun sem breytir upprunalegri upphæð sektar, viðurlaga eða févítis eða þegar umsókn um breytingu er hafnað;

b) eftirlitsstofnun EFTA eða EFTA-ríki að beiðni eftirlitsstofnunar EFTA hefst handa í þeim tilgangi að krefjast greiðslna á sekt, vegna viðurlaga eða févítis.

2. Eftir hvert hlé hefst nýr fyrningarfrestur.

6. gr.

Tímabundin niðurfelling frests til að koma fram viðurlögum

Fella skal frest til að koma fram viðurlögum niður um stundarsakir þann tíma sem:

a) greiðslufrestur er veittur; eða

b) greiðslukröfu er skotið á frest samkvæmt ákvörðun EFTA-dómstólsins í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði þessa samnings.

II. HLUTI

FLUTNINGAR

VI. KAFLI

BEITING SAMKEPPNISREGLNA Í FLUTNINGUM Á JÁRNBRAUTUM, VEGUM OG SKIPGENGUM VATNALEIÐUM

Vegna skiptingar texta reglugerðar (EBE) nr. 1017/68 á milli XIV. viðauka við EES-samninginn og þessa kafla (reglur um málsmeðferð) er texta 1. – 5. gr. og 7. – 9. gr. hennar, eins og hann hefur verið aðlagaður, að finna í gerðinni sem vísað er til í 10. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 1017/68). Eftirlitsstofnun EFTA tekur ákvarðanir um þessi efni samkvæmt ákvæðum 56. gr. EES-samningsins, einkum a- og b-liðar 1. mgr. og 3. mgr.

1. – 5. gr.

(Enginn texti)

6. gr.

Samningar sem ætlað er að draga úr röskun sem stafar af skipulagi flutningsmarkaðarins

1. Heimilt er að lýsa því yfir að bannið sem mælt er fyrir um í 2. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 10. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 1017/68) skuli ekki gilda um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir, sem miða að því að draga úr röskun á hlutaðeigandi markaði, þangað til gerðar eru viðeigandi ráðstafanir til að tryggja stöðugleika á flutningsmarkaðinum.

2. Eigi er heimilt að taka ákvörðun, með þeim hætti sem kveðið er á um í 14. gr., um að beita ekki banninu sem mælt er fyrir um í 2. gr. umræddrar gerðar fyrr en fastanefndin telur, á grundvelli skýrslu eftirlitsstofnunar EFTA, að óvissuástand ríki á flutningsmarkaðinum öllum eða á hluta hans.

3. Með fyrirvara um ákvæði 2. mgr. má lýsa því yfir að bannið í 2. gr. umræddrar gerðar gildi ekki nema því aðeins að:

a) hlutaðeigandi samningur, ákvörðun eða samstillt aðgerð leggi ekki neinar þær hömlur á viðkomandi fyrirtæki sem ekki eru ómissandi til að draga úr röskun; og

b) fyrirtækjunum sé ekki gert mögulegt að útiloka samkeppni að því er varðar verulegan hluta af markaðinum sem um ræðir.

7. – 9. gr.

(Enginn texti)

10. gr.

Meðferð mála vegna kæru eða að frumkvæði eftirlitsstofnunar EFTA

Að fenginni kæru eða að eigin frumkvæði skal eftirlitsstofnun EFTA hefja aðgerðir til að binda enda á brot gegn ákvæðum 2. eða 8. gr. og til að framfylgja 2. mgr. 4. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 10. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 1017/68).

Þessir aðilar geta lagt fram kæru:

a) EFTA-ríki;

b) einstaklingar eða lögpersónur sem eiga lögmætra hagsmuna að gæta.

11. gr.

Niðurstöður mála sem hlotið hafa meðferð vegna kæru eða að frumkvæði eftirlitsstofnunar EFTA

1. Komist eftirlitsstofnun EFTA að þeirri niðurstöðu að brotið hafi verið gegn 2. gr. eða 8. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 10. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 1017/68) getur hún með ákvörðun skyldað hlutaðeigandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja til að binda enda á hið brotlega athæfi.

Með fyrirvara um önnur ákvæði þessa kafla og umræddri gerð getur eftirlitsstofnun EFTA, áður en hún tekur ákvörðun samkvæmt undanfarandi undirgrein, beint tilmælum til hlutaðeigandi fyrirtækja eða samtaka fyrirtækja um að þau bindi enda á hið brotlega athæfi.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu einnig gilda um tilvik sem falla undir 2. mgr. 4. gr. umræddrar gerðar.

3. Ef eftirlitsstofnun EFTA berst kæra og hún kemst að þeirri niðurstöðu að á grundvelli fyrirliggjandi gagna mæli ekkert með íhlutun samkvæmt 2. gr., 2. mgr. 4. gr. eða 8. gr. umræddrar gerðar, hvað samninga, ákvarðanir eða samstilltar aðgerðir varðar, skal hún gefa út ákvörðun þar sem kærunni er vísað frá enda sé hún ekki á rökum reist.

4. Ef eftirlitsstofnun EFTA kemst að þeirri niðurstöðu, annaðhvort eftir að henni hefur borist kæra eða að eigin frumkvæði, að samningur, ákvörðun eða samstilltar aðgerðir séu í samræmi við ákvæði bæði 2. gr. og 5. gr. umræddrar gerðar skal hún gefa út ákvörðun þar sem 5. gr. er beitt. Í ákvörðuninni

skal koma fram frá hvaða degi hún gildir. Ákvörðunin má taka gildi fyrir þann dag sem hún er samþykkt.

12. gr.

Beiting 5. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 10. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 1017/68) — Andmæli

1. Fyrirtæki og samtök fyrirtækja sem æskja þess að beita 5. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 10. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 1017/68) gagnvart samningum, ákvörðunum og samstilltum aðgerðum sem þau eiga aðild að og falla undir ákvæði 2. gr. umræddrar gerðar geta sótt um það til eftirlitsstofnunar EFTA.

2. Ef eftirlitsstofnun EFTA samþykkir umsókn og hefur undir höndum öll fyrirliggjandi gögn og engar aðgerðir, samkvæmt 10. gr., hafa verið hafnar gegn viðkomandi samningi, ákvörðun eða samstilltum aðgerðum skal hún svo fljótt sem verða má birta útdrátt úr umsókninni í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins* og bjóða öllum þriðju aðilum, sem hagsmuna eiga að gæta, að senda eftirlitsstofnun EFTA athugasemdir sínar innan 30 daga. Við birtingu þessara upplýsinga skal taka tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

3. Tilkynni eftirlitsstofnun EFTA ekki umsækjendum innan 90 daga frá birtingardegi í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins* að mikill vafi leiki á beitingu 5. gr. umræddrar gerðar skal samningurinn, ákvörðunin eða hin samstillta aðgerð teljast undanþegin banninu þann tíma sem liðinn er og allt að þremur árum frá birtingardegi í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins*, að því tilskildu að hún sé í samræmi við þá lýsingu sem gefin hefur verið í umsókn.

Komist eftirlitsstofnun EFTA að því eftir að 90 daga fresturinn er útrunninn, en áður en árin þrjú eru liðin, að skilyrðunum fyrir beitingu 5. gr. umræddrar gerðar hafi ekki verið fullnægt skal hún gefa út ákvörðun þar sem því er lýst yfir að bannið í 2. gr. umræddrar gerðar sé í gildi. Ákvörðunin getur verið afturvirk hafi hlutaðeigandi aðilar veitt ónákvæmar upplýsingar eða hafi þeir misnotað undanþágu frá ákvæðum 2. gr. umræddrar gerðar.

4. Ef eftirlitsstofnun EFTA sendir umsækjendum tilkynningu innan 90 daga frestsins, svo sem um getur í fyrstu undirgrein 3. mgr., skal hún kanna hvort ákvæðum 2. og 5. gr. umræddrar gerðar hafi verið fullnægt.

Ef eftirlitsstofnun EFTA kemst að þeirri niðurstöðu að ákvæðum 2. og 5. gr. umræddrar gerðar hafi verið fullnægt skal hún gefa út ákvörðun þar sem 5. gr. er beitt. Í ákvörðuninni skal koma fram frá hvaða degi hún gildir. Sú dagsetning má vera fyrir dagsetningu umsóknarinnar.

13. gr.

Gildistími og afturköllun ákvarðana um að beita 5. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 10. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 1017/68)

1. Í ákvörðun um að beita 5. gr. umræddrar gerðar, sem tekin er samkvæmt 4. mgr. 11. gr. eða samkvæmt annarri undirgrein 4. mgr. 12. gr., skal koma fram hver gildistími hennar sé; allajafna skal sá tími eigi vera skemmri en sex ár. Ákvörðunina má binda skilyrðum og skuldbindingum.

2. Ákvörðunina má endurnýja ef skilyrðunum fyrir beitingu 5. gr. umræddrar gerðar er áfram fullnægt.

3. Eftirlitsstofnun EFTA getur afturkallað eða breytt ákvörðun sinni eða bannað tilteknar athafnir aðila:

a) hafi einhverjar grundvallarforsendur fyrir ákvörðuninni breyst;

b) standi aðilar ekki við einhverjar þær skuldbindingar sem bundnar eru ákvörðuninni;

c) grundvallist ákvörðunin á röngum upplýsingum eða hafi verið gefin út með blekkingum;

d) misnoti aðilar undanþágu þá frá ákvæðum 2. gr. umræddrar gerðar sem þeim var veitt með ákvörðuninni.

Í þeim tilvikum sem falla undir b-, c- eða d-lið má afturkalla ákvörðunina afturvirkt.

14. gr.

Ákvörðun um að beita 6. gr.

1. Tilkynna ber eftirlitsstofnun EFTA um hvern þann samning, ákvörðun eða samstillta aðgerð sem fellur undir 2. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 10. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 1017/68) og sótt er um að 6. gr. verði beitt við.

2. Ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA um að beita 6. gr. umræddrar gerðar skal gilda frá þeim degi er hún var samþykkt. Í henni skal tekið fram hve lengi hún gildir. Sá tími skal eigi vera lengri en þrjú ár frá því að fastanefndin ályktaði að óvissuástand ríkti svo sem kveðið er á um í 2. mgr. 6. gr.

3. Þessa ákvörðun getur eftirlitsstofnun EFTA endurnýjað ef fastanefndin úrskurðar á ný, í samræmi við þá málsmeðferð sem kveðið er á um í 2. mgr. 6. gr., að óvissuástand ríki og öðrum skilyrðum sem mælt er fyrir um í 6. gr. sé áfram fullnægt.

4. Ákvörðunina má binda skilyrðum og skuldbindingum.

5. Ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA skal falla úr gildi eigi síðar en sex mánuðum eftir að ráðstafanir þær sem um getur í 1. mgr. 6. gr. komu til framkvæmda.

6. Ákvæði 3. mgr. 13. gr. skulu gilda.

15. gr.

Valdsvið

Með fyrirvara um endurskoðun EFTA-dómstólsins á ákvörðun hennar í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðkomandi ákvæði samnings þessa hefur eftirlitsstofnun EFTA óskorað vald, með þeim skilyrðum sem sett eru í 56. gr. EES-samningsins, til að:

— leggja á skuldbindingar samkvæmt 2. mgr. 4. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 10. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 1017/68);

— gefa út ákvarðanir samkvæmt 5. gr. umræddrar gerðar og 6. gr. þessa kafla.

Yfirvöld í EFTA-ríkjunum hafa áfram vald til að ákveða hvort eitthvert tilvik falli undir ákvæði 2. eða 8. gr. umræddrar gerðar uns eftirlitsstofnun EFTA hefur hafið aðgerðir með það fyrir augum að móta ákvörðun í viðkomandi máli eða hefur látið frá sér fara tilkynningu svo sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein 3. mgr. 12. gr.

16. gr.

Samvinna við yfirvöld í EFTA-ríkjunum

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal beita málsmeðferð þeirri sem kveðið er á um í kafla þessum í náinni og stöðugri samvinnu við lögbær yfirvöld í EFTA-ríkjunum; þessum yfirvöldum er heimilt að gera athugasemdir við þá málsmeðferð.

2. Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum afrit af öllum kærum og umsóknum ásamt afritum af mikilvægustu skjölunum sem hún hefur sent eða fengið meðan fjallað er um málið.

Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna eintak af tilkynningum, kærum og upplýsingum um upphaf málsmeðferðar í krafti embættis frá framkvæmdastjórn EB í samræmi við 2. og 10. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna afrit af skjölum sem borist hafa frá framkvæmdastjórn EB í samræmi við 7. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

3. Samráð skal haft við ráðgjafarnefnd um samkeppnismál á sviði flutninga áður en ákvörðun er tekin samkvæmt málsmeðferð þeirri sem um getur í 10. gr. eða ákvörðun er gefin út samkvæmt annarri undirgrein 3. mgr. 12. gr. eða samkvæmt annarri undirgrein 4. mgr. í sömu grein eða samkvæmt 2. eða 3. mgr. 14. gr. Enn fremur skal haft samráð við ráðgjafarnefndina áður en tillaga sem um getur í 29. gr. er lögð fram.

4. Ráðgjafarnefndina skipa embættismenn sem til þess eru bærir að fjalla um samkeppnishömlur og einokun á sviði flutninga. Hvert EFTA-ríki skal tilnefna tvo embættismenn sem fulltrúa sína og er heimilt að senda annan embættismann í þeirra stað komi til forfalla.

Framkvæmdastjórn EB og aðildarríki EB eiga rétt á að vera viðstödd fundi ráðgjafarnefndarinnar og að láta álit sitt í ljós. Fulltrúar þeirra skulu þó ekki hafa atkvæðisrétt.

5. Samráðið fer fram á sameiginlegum fundi sem eftirlitsstofnun EFTA boðar til; fundinn skal ekki halda fyrr en fjórtán dögum eftir að fundarboð var sent út. Í fundarboðinu skal koma fram, í öllum málum sem til umfjöllunar eru, samantekt um málið ásamt yfirliti yfir helstu skjöl og fyrstu drög að ákvörðun.

Með hliðsjón af þátttöku þeirri sem kveðið er á um í annarri undirgrein 4. mgr. skal boða framkvæmdastjórn EB til fundarins og veita henni þær upplýsingar sem kveðið er á um í 6. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

6. Ráðgjafarnefndinni er heimilt að skila áliti enda þótt einhverjir nefndarmenn eða varamenn þeirra séu fjarverandi. Skýrsla um niðurstöður samráðsfundarins skal fylgja drögum að ákvörðun um málið. Hún skal ekki gerð opinber.

17. gr.

Umfjöllun fastanefndarinnar um vafamál sem varða meginreglur ákvæða um flutninga í EES-samningnum og upp koma í tengslum við sérstök tilvik

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal ekki taka ákvörðun um mál sem skylt er að hafa samráð um samkvæmt 16. gr. fyrr en 20 dögum eftir að ráðgjafarnefndin hefur lagt fram álit sitt.

2. Áður en fresturinn sem um getur í 1. mgr. rennur út getur hvaða EFTA-ríki sem er farið fram á það að fastanefndin verði kölluð saman til að kanna með eftirlitsstofnun EFTA vafamál er varða meginreglur ákvæða um flutninga í EES-samningnum sem EFTA-ríkið telur koma til álita í ákveðnu tilviki sem taka þarf ákvörðun um.

Fastanefndin skal koma saman í þeim tilgangi einum að fjalla um slík vafamál er varða þessar meginreglur innan 30 daga frá því að beiðni barst frá EFTA-ríkinu.

Eftirlitsstofnun EFTA tilkynnir eigi um ákvörðun sína í málinu fyrr en að afloknum fundi fastanefndarinnar.

3. Þá er fastanefndinni hvenær sem er heimilt, að beiðni einhvers EFTA-ríkis eða að beiðni eftirlitsstofnunar EFTA, að fjalla um almenn vafamál sem upp koma við framkvæmd samkeppnisstefnu á sviði flutninga.

4. Hvenær sem farið er fram á það við fastanefndina að hún komi saman til að fjalla um vafamál er varða meginreglur samkvæmt 2. mgr. eða um almenn vafamál samkvæmt 3. mgr. skal eftirlitsstofnun EFTA taka tillit til þeirrar stefnumótunar sem af fundum fastanefndarinnar leiðir að því er þennan kafla varðar.

18. gr.

Rannsóknir á sviði flutninga

1. Ef svo virðist af þróun flutningamála, sveiflum eða ósveigjanleika í flutningsgjöldum eða öðrum aðstæðum að hömlur séu lagðar á samkeppni á sviði flutninga eða henni raskað á tilteknum svæðum, sem EES-samningurinn tekur til, á einni eða fleiri flutningaleiðum eða gagnvart vöru- eða farþegaflutningum sem falla undir einn eða fleiri flokka, getur eftirlitsstofnun EFTA ákveðið, í samræmi við ákvæði bókunar 23 við EES-samninginn, að láta fara fram almenna rannsókn á viðkomandi sviði og getur við rannsóknina krafið flutningafyrirtæki sem starfa á því sviði um þær upplýsingar og gögn sem nauðsynleg eru í því skyni að beita þeim meginreglum sem mótaðar eru í 2. – 5. og 7 – 8. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 10. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 1017/68) og 6. gr. þessa kafla.

2. Við rannsókn samkvæmt 1. mgr. skal eftirlitsstofnun EFTA einnig krefja fyrirtæki eða hópa fyrirtækja, sem eru svo stór að þau gætu haft yfirburðastöðu á svæðinu sem EES-samningurinn tekur til, eða á verulegum hluta þess, um þær skýringar á uppbyggingu fyrirtækjanna og umsvifum þeirra

sem nauðsynlegar eru til að meta stöðu þeirra í ljósi ákvæða 8. gr. umræddrar gerðar.

3. Ákvæði 2. – 6. mgr. 16. gr. og 17., 19., 20. og 21. gr. skulu gilda.

19. gr.

Beiðnir um upplýsingar

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að leita allra nauðsynlegra upplýsinga hjá ríkisstjórnum og lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna og hjá fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja til að geta innt af hendi skyldur þær sem á hana eru lagðar samkvæmt 55. og 58. gr. EES-samningsins, með ákvæðum bókunar 23 og XIV. viðauka við EES-samninginn eða ákvæðum þessa kafla.

2. Þegar eftirlitsstofnun EFTA sendir beiðni um upplýsingar til fyrirtækis eða samtaka fyrirtækja skal hún jafnframt senda afrit af beiðninni til lögbærs yfirvalds í því EFTA-ríki þar sem viðkomandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa aðsetur.

3. Í beiðninni ber eftirlitsstofnun EFTA að skýra frá lagagrundvelli og tilgangi sem að baki beiðninni liggur og auk þess viðurlögum sem kveðið er á um í b-lið 1. mgr. 22. gr. við því að gefa rangar upplýsingar.

4. Eigendum fyrirtækjanna eða fulltrúum þeirra og, þegar um lögpersónur er að ræða, félögum eða fyrirtækjum eða, þegar um ræðir samtök sem hafa ekki réttarstöðu lögpersóna, einstaklingum sem heimild hafa til að koma fram fyrir þeirra hönd, samkvæmt lögum eða reglum þeirra, er skylt að veita umbeðnar upplýsingar.

5. Veiti fyrirtæki eða samtök fyrirtækja ekki umbeðnar upplýsingar innan þess frests sem eftirlitsstofnun EFTA tiltekur, eða veiti ófullnægjandi upplýsingar, skal eftirlitsstofnun EFTA krefjast þess með ákvörðun að upplýsingarnar skuli veittar. Í ákvörðuninni skal tilgreina upplýsingar þær sem þörf er á, setja viðeigandi skilafrest og skýra frá þeim viðurlögum sem kveðið er á um í b-lið 1. mgr. 22. gr. og c-lið 1. mgr. 23. gr. og réttinum til að áfrýja ákvörðuninni til EFTA-dómstólsins samkvæmt 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og samkvæmt viðeigandi ákvæðum samnings þessa, einkum 35. gr.

6. Eftirlitsstofnun EFTA skal samtímis senda afrit af ákvörðuninni til lögbærra yfirvalda þess EFTA-ríkis þar sem viðkomandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa aðsetur.

20. gr.

Rannsóknir yfirvalda í EFTA-ríkjunum

1. Að beiðni eftirlitsstofnunar EFTA skulu lögbær yfirvöld í EFTA-ríkjunum gangast fyrir þeim rannsóknum sem eftirlitsstofnun EFTA telur þörf á samkvæmt 1. mgr. 21. gr. eða sem hún hefur fyrirskipað með ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 21. gr. Þeir embættismenn lögbærra yfirvalda í EFTA-ríkjunum sem hefur verið falið að sjá um rannsóknir þessar skulu hefjast handa þegar þeir hafa fengið til þess skriflegt umboð frá lögbæru yfirvaldi í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram. Í slíku umboði skal koma fram hvert viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar er.

2. Embættismönnum eftirlitsstofnunar EFTA er heimilt að aðstoða embættismenn viðkomandi yfirvalds við rannsóknarstarfið fari eftirlitsstofnun EFTA eða lögbært yfirvald í EFTA-ríkinu, þar sem rannsóknin á að fara fram, fram á það.

21. gr.

Valdsvið eftirlitsstofnunar EFTA við rannsóknir

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að framkvæma allar nauðsynlegar rannsóknir á starfsemi fyrirtækja og samtaka fyrirtækja á yfirráðasvæði EFTA-ríkis til að inna af hendi skyldur þær sem á henni hvíla samkvæmt 55. og 58. gr. EES-samningsins, ákvæðum bókunar 23 og XIV. viðauka við EES-samninginn eða ákvæðum þessa kafla.Í þessu skyni er embættismönnum sem eftirlitsstofnun EFTA hefur veitt umboð heimilt að:

a) skoða bókhald og viðskiptaskjöl;

b) taka afrit af eða útdrætti úr bókhaldi og viðskiptaskjölum;

c) fara fram á munnlegar skýringar á staðnum;

d) fá aðgang að öllu húsnæði, landsvæðum og ökutækjum fyrirtækja.

2. Embættismenn eftirlitsstofnunar EFTA, sem heimild hafa til þessara rannsókna, skulu framvísa skriflegu umboði þar sem viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar kemur fram og viðurlög þau sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 22. gr., sé framvísun bókhalds eða annarra viðskiptaskjala sem krafist er ófullnægjandi.

Eftirlitsstofnun EFTA ber, með góðum fyrirvara fyrir rannsóknina, að tilkynna lögbæru yfirvaldi í því EFTA-ríki þar sem rannsóknin á að fara fram um fyrirhugaða rannsókn og nöfn þeirra embættismanna sem starfa í umboði hennar.

3. Fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja er skylt að gangast undir rannsókn sem eftirlitsstofnun EFTA fyrirskipar með ákvörðun. Í ákvörðuninni skulu viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar koma fram og hvaða dag hún skuli hefjast, auk þess skal skýra frá viðurlögum þeim sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 22. gr. og d-lið 1. mgr. 23. gr. og réttinum til að áfrýja ákvörðuninni til EFTA-dómstólsins.

4. Eftirlitsstofnun EFTA skal taka ákvarðanir sem um getur í 3. mgr. að höfðu samráði við lögbært yfirvald í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram.

5. Embættismönnum hins lögbæra yfirvalds í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram er heimilt að aðstoða embættismenn eftirlitsstofnunar EFTA við rannsóknina að beiðni þessa yfirvalds eða eftirlitsstofnunar EFTA.

6. Ef fyrirtæki neitar að gangast undir rannsókn sem fyrirskipuð hefur verið samkvæmt þessarsi grein ber hlutaðeigandi EFTA-ríki að veita embættismönnum eftirlitsstofnunar EFTA alla nauðsynlega aðstoð til að þeim verði gert kleift að inna skyldur sínar af hendi. EFTA-ríkjunum ber, að höfðu samráði

við eftirlitsstofnun EFTA, að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir þar að lútandi innan sex mánaða frá gildistöku EES-samningsins.

22. gr.

Sektir

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að taka ákvörðun um að sekta fyrirtæki eða samtök fyrirtækja um 100 til 5 000 evrópskar mynteiningar (ECU) þegar þau vísvitandi eða af gáleysi:

a) veita rangar eða villandi upplýsingar í umsókn samkvæmt 12. gr. eða í tilkynningu samkvæmt 14. gr.; eða

b) veita rangar upplýsingar sem svar við beiðni samkvæmt 18. gr. eða 3. eða 5. mgr. 19. gr. eða veita ekki upplýsingar innan frests sem ákveðinn er með ákvörðun samkvæmt 5. mgr. 19. gr.; eða

c) framvísa ófullnægjandi bókhaldi eða öðrum viðskiptaskjölum þegar rannsókn fer fram samkvæmt 20. eða 21. gr. eða neita að gangast undir rannsókn sem fyrirskipuð hefur verið með ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 21. gr.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að taka ákvörðun um að sekta fyrirtæki eða samtök fyrirtækja um 1 000 til 1 000 000 evrópskar mynteiningar (ECU) eða meira en þó ekki meira en sem nemur 10% af veltu undanfarins rekstrarárs hjá fyrirtækjunum sem gerst hafa brotleg, þegar þau vísvitandi eða af gáleysi:

a) brjóta gegn ákvæðum 2. eða 8. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 10. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 1017/68); eða

b) standa ekki við allar skuldbindingar sem kveðið er á um í 1. mgr. 13. gr. eða 4. mgr. 14. gr.

Við ákvörðun um fjárhæð sektarinnar skal bæði taka tillit til þess hve alvarlegt brotið er og hve lengi það hefur viðgengist.

3. Ákvæði 3. – 6. mgr. 16. gr. og 17. gr. gilda.

4. Ákvarðanir teknar samkvæmt 1. og 2. mgr. skulu ekki vera refsiréttarlegs eðlis.

23. gr.

Févíti

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að ákvarða févíti á fyrirtæki eða samtök fyrirtækja, er nemur frá 50 til 1 000 evrópskum mynteiningum (ECU) á dag og reiknast frá þeim degi sem tiltekinn er í ákvörðuninni, til að þvinga þau til að:

a) hætta því athæfi sem brýtur gegn ákvæðum 2. gr. eða 8. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 10. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 1017/68) þessa kafla og hún hafði fyrirskipað að hætt yrði samkvæmt 11. gr. eða standa við skuldbindingu sem lögð var á þau samkvæmt 2. mgr. 4. gr. umræddrar gerðar;

b) forðast hvert það athæfi sem bannað er samkvæmt 3. mgr. 13. gr.;

c) veita tæmandi og réttar upplýsingar þegar hún hefur farið fram á það með ákvörðun samkvæmt 5. mgr. 19. gr.;

d) gangast undir rannsókn sem hún hefur fyrirskipað með ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 21. gr.

2. Þegar fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa uppfyllt þær skyldur sem févítinu var ætlað að þvinga þau til að standa við er eftirlitsstofnun EFTA heimilt að ákvarða lægri heildarfjárhæð févítis en orðið hefði samkvæmt upphaflegu ákvörðuninni.

3. Ákvæði 3. – 6. mgr. 16. gr. og 17. gr. gilda.

24. gr.

Áfrýjun til EFTA-dómstólsins

EFTA-dómstóllinn hefur, í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðkomandi ákvæði í samningi þessum, ótakmarkaða lögsögu, í skilningi 35. gr. samnings þessa, til að fjalla um lögmæti ákvarðana eftirlitsstofnunar EFTA um sektir eða févíti; honum er heimilt að fella niður sekt eða févíti og hækka eða lækka fjárhæðir þeirra.

25. gr.

Evrópska mynteiningin (ECU)

Við beitingu 22. – 24. gr. merkir „ECU“ þá mynteiningu sem lögbær yfirvöld Evrópubandalaganna skilgreina.

26. gr.

Skýrslugjöf málsaðila og þriðju aðila

1. Áður en eftirlitsstofnun EFTA tekur ákvarðanir eins og kveðið er á um í 11. gr., annarri undirgrein 3. mgr. 12. gr., 4. mgr. 12. gr., 3. mgr. 13. gr., 2. og 3. mgr. 14. gr., 22. og 23. gr. skal hún veita hlutaðeigandi fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja tækifæri til að skýra frá sjónarmiðum sínum í þeim málum sem eftirlitsstofnun EFTA hefur andmælt.

2. Telji eftirlitsstofnun EFTA eða lögbær yfirvöld í EFTA-ríkjunum ástæðu til er þeim einnig heimilt að veita öðrum einstaklingum eða lögpersónum færi á að gefa skýrslu. Verða skal við beiðni þessara aðila um tækifæri til að skýra mál sitt ef þeir sýna fram á að þeir eigi nægilegra hagsmuna að gæta.

3. Hyggist eftirlitsstofnun EFTA gefa út samþykki samkvæmt 5. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 10. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 1017/68) eða 6. gr. þessa kafla skal hún birta samantekt um hlutaðeigandi samning, ákvörðun eða samstillta aðgerð og bjóða öllum hagsmunaaðilum að skila athugasemdum innan frests sem hún ákveður og ekki skal vera skemmri en einn mánuður. Við birtingu skal taka tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

27. gr.

Þagnarskylda

1. Með fyrirvara um 9. gr. bókunar 23 við EES-samninginn má einungis nota vitneskju, sem aflað

er þegar ákvæðum 18., 19., 20. og 21. gr. þessa kafla eða 58. gr. EES-samningsins og bókunar 23 við hann er beitt, að því er varðar viðkomandi beiðni eða rannsókn.

2. Með fyrirvara um ákvæði 26. og 28. gr. er eftirlitsstofnun EFTA og lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum, embættismönnum þeirra og öðrum starfsmönnum óheimilt að láta uppi vitneskju sem þeir öðlast vegna þess að bókun þessari eða 58. gr. EES-samningsins og bókun 23 við hann er beitt og er þess eðlis að hún fellur undir þagnarskyldu embættismanna. Skylda þessi hvílir einnig á fulltrúum framkvæmdastjórnar EB og aðildarríkja EB sem sitja fundi ráðgjafarnefndarinnar samkvæmt 4. mgr. 16. gr. og eru viðstaddir skýrslugjöf samkvæmt 2. mgr. 8. gr. VIII. kafla.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir birtingu almennra upplýsinga eða athugana sem ekki fela í sér upplýsingar um einstök fyrirtæki eða samtök fyrirtækja.

28. gr.

Birting ákvarðana

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal birta þær ákvarðanir sem hún tekur samkvæmt 11. gr., annarri undirgrein 3. mgr. 12. gr., 4. mgr. 12. gr., 3. mgr. 13. gr. og 2. og 3. mgr. 14. gr.

2. Birta skal nöfn aðila ásamt megininntaki ákvörðunarinnar; taka skal tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

29. gr.

Sérstök ákvæði

Eftirlitsstofnun EFTA getur lagt fyrir ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna tillögur að eyðublöðum varðandi kærur samkvæmt 10. gr., umsóknir samkvæmt 12. gr. og tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 14. gr. ásamt tillögum að viðbótarathugasemdum við eyðublöðin.

VII. KAFLI

EYÐUBLÖÐ, INNIHALD OG ÖNNUR ATRIÐI ER VARÐA KÆRUR SAMKVÆMT 10. GR., UMSÓKNIR SAMKVÆMT 12. GR. OG TILKYNNINGAR SAMKVÆMT 1. MGR. 14. GR. VI. KAFLA

1. gr.

Kærur

1. Kærur sem lagðar eru fram á grundvelli 10. gr. VI. kafla skulu vera skriflegar á opinberu tungumáli EFTA-ríkis eða Evrópubandalagsins; kæru má leggja fram á eyðublöðum sem ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna, með samhljóða samkomulagi, samanber 3. viðbæti, eða framkvæmdastjórn EB gefa út í þessu skyni.

2. Þegar fulltrúar fyrirtækja eða samtaka fyrirtækja, einstaklinga eða lögpersóna undirrita slíkar kærur skulu þeir leggja fram skriflegt umboð.

2. gr.

Aðilar sem hafa rétt til að leggja fram umsóknir og tilkynningar

1. Fyrirtæki sem er aðili að samningum, ákvörðunum eða samstilltum aðgerðum eins og lýst er í 2. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 10. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 1017/68) er heimilt að leggja fram umsókn samkvæmt 12. gr. eða tilkynningu samkvæmt 1. mgr. 14. gr. VI. kafla. Skili einungis nokkur fyrirtæki, en ekki öll, sem í hlut eiga, umsóknum eða tilkynningum skulu þau tilkynna hinum þar um.

2. Þegar fulltrúar fyrirtækja eða samtaka fyrirtækja, einstaklinga eða lögpersóna undirrita umsóknir eða tilkynningar samkvæmt 12. gr. eða 1. mgr. 14. gr. VI. kafla ber þeim að framvísa skriflegri staðfestingu á því að þeir hafi til þess umboð.

3. Þegar sameiginlegri umsókn eða tilkynningu er skilað skal tilnefna sameiginlegan fulltrúa.

3. gr.

Skil á umsóknum og tilkynningum

1. Skila skal umsóknum samkvæmt 12. gr. VI. kafla á eyðublöðum sem ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna, með samhljóða samkomulagi, samanber 4. viðbæti, eða framkvæmdastjórn EB gefa út í þessu skyni.

2. Skila skal tilkynningum samkvæmt 1. mgr. 14. gr. VI. kafla á eyðublöðum sem ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna, með samhljóða samkomulagi, samanber 5. viðbæti, eða framkvæmdastjórn EB gefa út í þessu skyni.

3. Samstarfsfyrirtækjum er heimilt að skila sameiginlegri tilkynningu á einu eyðublaði.

4. Í umsóknum og tilkynningum ber að veita upplýsingar þær sem farið er fram á í eyðublöðunum.

5. Skila ber til eftirlitsstofnunar EFTA níu afritum af hverri umsókn og fylgiskjölum.

6. Heimilt er að skila frumritum eða afritum af fylgiskjölum. Ef um afrit er að ræða ber að staðfesta að þau séu sönn afrit af frumritinu.

7. Umsóknir og tilkynningar skulu vera á opinberu tungumáli EFTA-ríkis eða Evrópubandalagsins. Fylgiskjöl skulu vera á frummálinu. Sé frummálið ekki meðal opinberra tungumála bandalagsins ber að láta þýðingu á einu þessara tungumála fylgja.

4. gr.

Sérstök ákvæði

Eftirlitsstofnun EFTA getur í samræmi við ákvæði 49. gr. samnings þessa lagt fyrir ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna tillögur að eyðublöðum og viðbótarathugasemdum.

VIII. KAFLI

SKÝRSLUGJÖF SEM KVEÐIÐ ER Á UM Í 1. MGR. 26. GR. VI. KAFLA

1. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA skal láta gefa skýrslu samkvæmt 1. mgr. 26. gr. VI. kafla áður en hún

leitar samráðs við ráðgjafarnefnd um samkeppni í flutningum.

2. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal tilkynna fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja skriflega um andmæli gegn þeim. Tilkynningin skal stíluð á hvert og eitt þeirra eða á sameiginlegan fulltrúa sem þau hafa tilnefnt.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að koma tilkynningum á framfæri við málsaðila með birtingu tilkynningar í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins* ef slíkt virðist rétt með hliðsjón af málsatvikum, einkum þegar koma skal tilkynningu á framfæri við fleiri en eitt fyrirtæki en enginn sameiginlegur fulltrúi hefur verið tilnefndur. Í tilkynningunni skal tekið tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

3. Einungis er heimilt að úrskurða um sekt eða févíti á fyrirtæki eða samtök fyrirtækja ef andmælunum hefur verið komið á framfæri eins og kveðið er á um í 1. mgr.

4. Þegar eftirlitsstofnun EFTA tilkynnir um andmæli skal hún ákveða frest sem fyrirtæki og samtök fyrirtækja hafa til að skýra henni frá sjónarmiðum sínum.

3. gr.

1. Fyrirtæki og samtök fyrirtækja skulu, innan tiltekins frests, skila skriflegum athugasemdum vegna andmæla við gerðum þeirra.

2. Þeim er heimilt að skýra frá öllum atriðum er máli skipta fyrir málsvörnina í þessum skriflegu athugasemdum.

3. Þeim er heimilt að skila ásamt þeim hvers kyns fylgiskjölum máli sínu til stuðnings. Þeim er og heimilt að leggja til að eftirlitsstofnun EFTA hlýði á skýrslugjöf aðila sem gætu staðfest þessi atriði.

4. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA skal einungis fjalla í ákvörðun sinni um andmæli gegn fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja sem þau hafa fengið tækifæri til að tjá sig um.

5. gr.

Sækist einstaklingar eða lögpersónur, sem sýna fram á að þeir hafi nægilegra hagsmuna að gæta, eftir því að gefa skýrslu samkvæmt 2. mgr. 26. gr. VI. kafla skal eftirlitsstofnun EFTA veita þeim tækifæri til að skýra skriflega frá sjónarmiðum sínum innan frests sem hún setur.

6. gr.

Telji eftirlitsstofnun EFTA, þegar henni hefur borist umsókn samkvæmt 2. mgr. 10. gr. VI. kafla, að ekki sé nægileg ástæða til að verða við henni samkvæmt upplýsingum þeim sem hún hefur undir höndum skal hún skýra rökin fyrir máli sínu fyrir umsækjendunum og veita þeim frest til að skila frekari skriflegum athugasemdum.

7. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA ber að gefa aðilum kost á að rökstyðja mál sitt munnlega leggi þeir fram ósk þess efnis í skriflegum athugasemdum sínum og sýni fram á að þeir hafi nægilegra hagsmuna að gæta eða hyggist hún úrskurða um sekt eða févíti á þá.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er eins heimilt að gefa öðrum aðilum færi á að skýra munnlega frá sjónarmiðum sínum.

8. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA kveður aðila þá sem gefa eiga skýrslu til fundar við sig og ákveður fundardag.

2. Hún sendir jafnframt lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum afrit af kvaðningunni og er þeim heimilt að tilnefna fulltrúa til að taka þátt í skýrslugjöfinni. Enn fremur skal eftirlitsstofnun EFTA bjóða framkvæmdastjórn Evrópubandalagsins að senda þangað fulltrúa. Það boð á einnig að ná til aðildarríkja EB.

9. gr.

1. Skýrslugjöfinni skal stjórnað af aðilum sem eftirlitsstofnun EFTA tilnefnir í því skyni.

2. Aðilar sem til eru kvaddir skulu annaðhvort sjálfir gefa skýrslu eða kjósa sér löglærða fulltrúa til að koma fram fyrir sína hönd eða fulltrúa sem stjórnarskrá lands þeirra heimilar. Fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja er auk þess heimilt að veita föstum starfsmanni sínum umboð til að koma fram fyrir sína hönd.

Aðilum sem gefa skýrslu fyrir eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að fá aðstoð lögfræðinga eða ráðgjafa, sem hafa rétt til að flytja mál fyrir EFTA-dómstólnum, eða annarra hæfra aðila.

3. Skýrslugjöf skal ekki vera opinber. Aðilar skulu gefa skýrslu hver fyrir sig eða í viðurvist annarra sem til hafa verið kvaddir. Í síðara tilvikinu skal tekið tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

4. Meginefni skýrslugjafar hvers og eins skal skráð í fundargerð og viðkomandi síðan lesa hana og samþykkja.

10. gr.

Með fyrirvara um 2. mgr. 2. gr. skal senda upplýsingar og kvaðningar frá eftirlitsstofnun EFTA til viðtakenda í ábyrgðarpósti og viðtaka þeirra staðfest eða boðsenda þær gegn kvittun fyrir móttöku.

11. gr.

1. Þegar eftirlitsstofnun EFTA ákveður fresti sem ráð er fyrir gert í 2., 5. og 6. gr. skal hún bæði taka tillit til nauðsynlegs undirbúningstíma fyrir athugasemdir og til þess hve málið er brýnt. Fresturinn skal eigi vera skemmri en tvær vikur; heimilt er að framlengja hann.

2. Fresturinn skal hefjast daginn eftir viðtöku tilkynningar eða afhendingu hennar ef um boðsendingu er að ræða.

3. Skriflegar athugasemdir verða að berast eftirlitsstofnun EFTA eða vera sendar af stað í ábyrgðarpósti áður en fresturinn rennur út. Ef fresturinn rennur út á sunnudegi eða lögboðnum frídegi skal

framlengja hann til loka næsta virka dags. Við ákvörðun framlengingar þessarar teljast lögboðnir frídagar, þegar dagsetningin sem um ræðir er viðtökudagur skriflegra athugasemda, þeir sem tilgreindir eru í 2. viðbæti við þess bókun og, þegar dagsetningin sem um ræðir er póstsendingardagur, þeir sem lögboðnir eru í landinu þaðan sem pósturinn er sendur.

IX. KAFLI

REGLUR UM BEITINGU 53. OG 54. GR. EES-SAMNINGSINS UM SJÓFLUTNINGA

Vegna skiptingar texta reglugerðar (EBE) nr. 4056/86 á milli XIV. viðauka við EES-samninginn (efnisreglur) og þessa kafla (reglur um málsmeðferð) er texta 1. – 9. gr. I. þáttar hennar, eins og hann hefur verið aðlagaður, að finna í gerðinni sem vísað er til í 11. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4056/86). Eftirlitsstofnun EFTA tekur ákvarðanir um þessi efni samkvæmt ákvæðum 56. gr. EES-samningsins, einkum a- og b-liðar 1. mgr. og 3. mgr.

I. ÞÁTTUR

1. – 9. gr.

(Enginn texti)

II. ÞÁTTUR

REGLUR UM MÁLSMEÐFERÐ

10. gr.

Meðferð mála vegna kæru eða að frumkvæði eftirlitsstofnunar EFTA

Að fenginni kæru eða að eigin frumkvæði skal eftirlitsstofnun EFTA hefja aðgerðir til að binda enda á brot gegn ákvæðum 1. mgr. 53. gr. eða 54. gr. EES-samningsins eða til að framfylgja 7. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 11. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4056/86).

Þessir aðilar geta lagt fram kæru:

a) EFTA-ríki;

b) einstaklingar eða lögpersónur sem telja sig eiga lögmætra hagsmuna að gæta.

11. gr.

Niðurstöður mála sem hlotið hafa meðferð vegna kæru eða að frumkvæði eftirlitsstofnunar EFTA

1. Komist eftirlitsstofnun EFTA að þeirri niðurstöðu að brotið hafi verið gegn 1. mgr. 53. gr. eða 54. gr. EES-samningsins getur hún með ákvörðun skyldað hlutaðeigandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja að binda enda á hið brotlega athæfi.

Með fyrirvara um önnur ákvæði þessa kafla eða gerðarinnar sem vísað er til í 11. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4056/86) getur eftirlitsstofnun EFTA, áður en hún tekur ákvörðun samkvæmt undanfarandi undirgrein, beint tilmælum til hlutaðeigandi fyrirtækja eða samtaka fyrirtækja um að þau bindi enda á hið brotlega athæfi.

2. Ákvæði 1. mgr. skuli einnig gilda um tilvik sem falla undir 7. gr. umræddrar gerðar.

3. Ef eftirlitsstofnun EFTA berst kæra og hún kemst að þeirri niðurstöðu að á grundvelli fyrirliggjandi gagna mæli ekkert með íhlutun samkvæmt 1. mgr. 53. gr. eða 54. gr. EES-samningsins eða 7. gr. umræddrar gerðar, hvað samninga, ákvarðanir eða aðgerðir varðar, skal hún gefa út ákvörðun þar sem kærunni er vísað frá þar sem hún sé ekki á rökum reist.

4. Ef eftirlitsstofnun EFTA kemst að þeirri niðurstöðu, annaðhvort eftir að henni hefur borist kæra eða að eigin frumkvæði, að samningur, ákvörðun eða samstillt aðgerð sé í samræmi við ákvæði bæði 1. mgr. og 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins skal hún gefa út ákvörðun þar sem beitt er 3. mgr. 53. gr. Í ákvörðuninni skal koma fram frá hvaða degi hún gildir. Sú dagsetning má vera fyrir dagsetningu ákvörðunarinnar.

12. gr.

Beiting 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins — Andmæli

1. Fyrirtæki og samtök fyrirtækja sem æskja þess að beita 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins gagnvart samningum, ákvörðunum og samstilltum aðgerðum sem þau eiga aðild að og falla undir ákvæði 1. mgr. 53. gr. skulu sækja um það til eftirlitsstofnunar EFTA, samanber þó 11. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

2. Ef eftirlitsstofnun EFTA samþykkir umsókn og hefur undir höndum öll fyrirliggjandi gögn og engin aðgerð samkvæmt 10. gr. hefur komið til gegn viðkomandi samningi, ákvörðun eða samstilltri aðgerð skal hún svo fljótt sem verða má birta útdrátt úr umsókninni í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins* og bjóða öllum þriðju aðilum, sem hagsmuna eiga að gæta, svo og EFTA-ríkjunum, að senda eftirlitsstofnun EFTA athugasemdir sínar innan 30 daga. Við birtingu þessara upplýsinga skal taka tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

3. Tilkynni eftirlitsstofnun EFTA ekki umsækjendum innan 90 daga frá birtingardegi í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins* að mikill vafi leiki á beitingu 3. mgr. 53. gr. skal samningurinn, ákvörðunin eða hin samstillta aðgerð teljast undanþegin banninu þann tíma sem liðinn er og allt að sex árum frá birtingardegi í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins*, að því tilskildu að hún sé í samræmi við þá lýsingu sem gefin hefur verið í umsókn.

Komist eftirlitsstofnun EFTA að því eftir að 90 daga fresturinn er útrunninn, en áður en sex árin eru liðin, að skilyrðunum fyrir beitingu 3. mgr. 53. gr. hafi ekki verið fullnægt skal hún gefa út ákvörðun þar sem því er lýst yfir að bannið í 1. mgr. 53. gr. sé í gildi. Ákvörðunin getur verið afturvirk hafi hlutaðeigandi aðilar veitt ónákvæmar upplýsingar eða misnotað undanþáguna frá ákvæðum 1. mgr. 53. gr.

4. Eftirlitsstofnun EFTA getur tilkynnt umsækjendum með þeim hætti sem frá er greint í fyrstu undirgrein 3. mgr. og skal gera það ef EFTA-ríki fer fram á það innan 45 daga frá því að umsókn samkvæmt 2. mgr. 15. gr. var komið áleiðis til þess. Réttlæta ber slíka beiðni á grundvelli samkeppnisreglna EES-samningsins.

Ef eftirlitsstofnun EFTA kemst að þeirri niðurstöðu að skilyrðum 1. mgr. og 3. mgr. 53. gr. hafi verið fullnægt skal hún gefa út ákvörðun þar sem beitt er 3. mgr. 53. gr. Í ákvörðuninni skal koma fram frá hvaða degi hún gildir. Sú dagsetning má vera fyrir dagsetningu umsóknarinnar.

13. gr.

Gildistími og afturköllun ákvarðana um að beita 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins

1. Í ákvörðun um að beita 3. mgr. 53. gr., sem tekin er samkvæmt 4. mgr. 11. gr. eða samkvæmt annarri undirgrein 4. mgr. 12. gr., skal koma fram hver gildistími hennar sé; allajafna skal sá tími eigi vera skemmri en sex ár. Heimilt er að láta skilyrði og skuldbindingar fylgja ákvörðuninni.

2. Ákvörðunina má endurnýja ef skilyrðunum fyrir beitingu 3. mgr. 53. gr. er áfram fullnægt.

3. Eftirlitsstofnun EFTA getur afturkallað eða breytt ákvörðun sinni eða bannað tilteknar gerðir aðila:

a) hafi einhverjar grundvallarforsendur fyrir ákvörðuninni breyst;

b) standi aðilar ekki við einhverja þeirra skuldbindinga sem fylgja ákvörðuninni;

c) grundvallist ákvörðunin á röngum upplýsingum eða hafi verið gefin út með blekkingum; eða

d) misnoti aðilar undanþágu þá frá ákvæðum 1. mgr. 53. gr. sem þeim var veitt með ákvörðuninni.

Í þeim tilvikum sem falla undir b-, c- eða d-lið má afturkalla ákvörðunina afturvirkt.

14. gr.

Valdsvið

Með fyrirvara um endurskoðun EFTA-dómstólsins á ákvörðun hennar í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði samnings þessa hefur eftirlitsstofnun EFTA óskorað vald, með þeim skilyrðum sem sett eru í 56. gr. EES-samningsins, til að

— leggja á skuldbindingar samkvæmt 7. gr. gerðarinnar sem um getur í 11. tölul. í XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4056/86);

— gefa út ákvarðanir samkvæmt 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins;

Yfirvöld í EFTA-ríkjunum hafa áfram vald til að ákveða hvort eitthvert tilvik fellur undir ákvæði 1. mgr. 53. gr. eða 54. gr. uns eftirlitsstofnun EFTA hefur hafið aðgerðir með það fyrir augum að móta ákvörðun í viðkomandi máli eða hefur látið frá sér fara tilkynningu svo sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein 3. mgr. 12. gr.

15. gr.

Samvinna við yfirvöld í EFTA-ríkjunum

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal beita málsmeðferð þeirri sem kveðið er á um í kafla þessum í náinni og stöðugri samvinnu við lögbær yfirvöld í EFTA-ríkjunum; þessum yfirvöldum er heimilt að gera athugasemdir við þá málsmeðferð.

2. Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum afrit af kærum og umsóknum ásamt afritum af mikilvægustu skjölunum sem hún hefur sent eða fengið meðan fjallað er um málið.

Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna eintak af tilkynningum, kærum og upplýsingum um upphaf málsmeðferðar í krafti embættis frá framkvæmdastjórn EB í samræmi við 2. og 10. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna afrit af skjölum sem borist hafa frá framkvæmdastjórn EB í samræmi við 7. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

3. Samráð skal haft við ráðgjafarnefnd um samkeppni í sjóflutningum áður en ákvörðun er tekin samkvæmt málsmeðferð þeirri sem um getur í 10. gr. eða ákvörðun er gefin út samkvæmt annarri undirgrein 3. mgr. 12. gr. eða samkvæmt annarri undirgrein 4. mgr. í sömu grein. Enn fremur skal haft samráð við ráðgjafarnefndina áður en tillaga sem um getur í 26. gr. er lögð fram.

4. Ráðgjafarnefndina skipa embættismenn sem til þess eru bærir að fjalla um sjóflutninga, samninga og yfirburðastöðu. Hvert EFTA-ríki skal tilnefna tvo embættismenn sem fulltrúa sína og er heimilt að senda annan embættismann í þeirra stað komi til forfalla.

Framkvæmdastjórn EB og aðildarríki EB eiga rétt á að vera viðstödd fundi ráðgjafarnefndarinnar og að láta álit sitt í ljós. Fulltrúar þeirra skulu þó ekki hafa atkvæðisrétt.

5. Samráðið fer fram á sameiginlegum fundi sem eftirlitsstofnun EFTA boðar til; fundinn skal ekki halda fyrr en fjórtán dögum eftir að fundarboð var sent út. Í fundarboðinu skal koma fram, í öllum málum sem til umfjöllunar eru, samantekt um málið ásamt yfirliti yfir helstu skjöl og fyrstu drög að ákvörðun.

Með hliðsjón af þátttöku þeirri sem kveðið er á um í annarri undirgrein 4. mgr. skal boða framkvæmdastjórn EB til fundarins og veita henni þær upplýsingar sem kveðið er á um í 6. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

6. Ráðgjafarnefndinni er heimilt að skila áliti enda þótt einhverjir nefndarmenn eða varamenn þeirra séu fjarverandi. Skýrsla um niðurstöður samráðsfundarins skal fylgja drögum að ákvörðun um málið. Hún skal ekki gerð opinber.

16. gr.

Beiðnir um upplýsingar

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að leita allra nauðsynlegra upplýsinga hjá ríkisstjórnum og lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna og hjá fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja til að geta innt af hendi skyldur þær sem á hana eru lagðar með 55. og 58. gr. EES-samningsins, ákvæðum bókunar 23 og XIV. viðauka við EES-samninginn eða ákvæðum þessa kafla.

2. Þegar eftirlitsstofnun EFTA sendir beiðni um upplýsingar til fyrirtækis eða samtaka fyrirtækja skal hún jafnframt senda afrit af beiðninni til lögbærra yfirvalda í því EFTA-ríki þar sem viðkomandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa aðsetur.

3. Í beiðninni ber eftirlitsstofnun EFTA að skýra frá lagagrundvelli og tilgangi sem að baki beiðninni liggur og auk þess viðurlögum sem kveðið er á um í b-lið 1. mgr. 19. gr. við því að gefa rangar upplýsingar.

4. Eigendum fyrirtækjanna eða fulltrúum þeirra og, þegar um lögpersónur er að ræða, félögum eða fyrirtækjum eða, þegar um ræðir samtök sem hafa ekki réttarstöðu lögpersónu, einstaklingum sem heimild hafa til að koma fram fyrir þeirra hönd, samkvæmt lögum eða reglum þeirra, er skylt að veita umbeðnar upplýsingar.

5. Veiti fyrirtæki eða samtök fyrirtækja ekki umbeðnar upplýsingar innan þess frests sem eftirlitsstofnun EFTA tiltekur, eða veiti ófullnægjandi upplýsingar, skal eftirlitsstofnun EFTA krefjast þess með ákvörðun að upplýsingarnar skuli veittar. Í ákvörðuninni skal tilgreina upplýsingar þær sem þörf

er á, setja viðeigandi skilafrest og skýra frá þeim viðurlögum sem kveðið er á um í b-lið 1. mgr. 19. gr. og c-lið 1. mgr. 20. gr. og réttinum til að áfrýja ákvörðuninni til EFTA-dómstólsins samkvæmt 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðkomandi ákvæðum í samningi þessum, einkum 35. gr.

6. Eftirlitsstofnun EFTA skal samtímis senda afrit af ákvörðuninni til lögbærs yfirvalds þess EFTA-ríkis þar sem viðkomandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa aðsetur sitt.

17. gr.

Rannsóknir yfirvalda í EFTA-ríkjunum

1. Að beiðni eftirlitsstofnunar EFTA skulu lögbær yfirvöld í EFTA-ríkjunum gangast fyrir þeim rannsóknum sem hún telur þörf á samkvæmt 1. mgr. 18. gr. eða sem hún hefur fyrirskipað með ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 18. gr. Þeir embættismenn lögbærra yfirvalda í EFTA-ríkjunum sem hefur verið falið að sjá um rannsóknir þessar skulu hefjast handa þegar þeir hafa fengið til þess skriflegt umboð frá lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram. Í slíku umboði skal koma fram hvert viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar er.

2. Embættismönnum eftirlitsstofnunar EFTA er heimilt að aðstoða embættismenn viðkomandi yfirvalds við rannsóknarstarfið fari eftirlitsstofnun EFTA eða lögbært yfirvald í EFTA-ríkinu, þar sem rannsóknin á að fara fram, fram á það.

18. gr.

Valdsvið eftirlitsstofnunar EFTA við rannsóknir

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að framkvæma allar nauðsynlegar rannsóknir á starfsemi fyrirtækja og samtaka fyrirtækja á yfirráðasvæði EFTA-ríkis til að inna af hendi skyldur þær sem á henni hvíla samkvæmt 55. og 58. gr. EES-samningsins, ákvæðum bókunar 23 og XIV. viðauka við EES-samninginn eða ákvæðum þessa kafla.

Í þessu skyni er embættismönnum sem eftirlitsstofnun EFTA hefur veitt umboð heimilt að:

a) skoða bókhald og önnur viðskiptaskjöl;

b) taka afrit af eða útdrætti úr bókhaldi og viðskiptaskjölum;

c) fara fram á munnlegar skýringar á staðnum;

d) fá aðgang að öllu húsnæði, landi og ökutækjum fyrirtækja.

2. Embættismenn eftirlitsstofnunar EFTA, sem heimild hafa til þessara rannsókna, skulu framvísa skriflegu umboði þar sem viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar kemur fram og viðurlög þau sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 19. gr., sé framvísun bókhalds eða annarra viðskiptaskjala sem krafist er ófullnægjandi. Eftirlitsstofnun EFTA ber, með góðum fyrirvara, að tilkynna lögbæru yfirvaldi í því EFTA-ríki þar sem rannsóknin á að fara fram um fyrirhugaða rannsókn og nöfn þeirra embættismanna sem starfa í umboði hennar. Eftirlitsstofnun EFTA skal einnig veita slíkt umboð fulltrúum

framkvæmdastjórnar EB sem skulu taka þátt í rannsókninni í samræmi við 4. mgr. 8. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

3. Fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja er skylt að gangast undir rannsókn sem eftirlitsstofnun EFTA fyrirskipar með ákvörðun. Í ákvörðuninni skulu viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar koma fram og hvaða dag hún skuli hefjast auk þess skal skýra frá viðurlögum þeim sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 19. gr. og d-lið 1. mgr. 20. gr. og réttinum til að áfrýja ákvörðuninni til EFTA-dómstólsins samkvæmt 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðkomandi ákvæðum í samningi þessum, einkum 35. gr.

4. Eftirlitsstofnun EFTA skal taka ákvarðanir sem um getur í 3. mgr. að höfðu samráði við lögbær yfirvöld í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram.

5. Embættismönnum hins lögbæra yfirvalds í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram er heimilt að aðstoða embættismenn eftirlitsstofnunar EFTA við rannsóknina að beiðni þessa yfirvalds eða eftirlitsstofnunar EFTA.

6. Ef fyrirtæki neitar að gangast undir rannsókn sem fyrirskipuð hefur verið samkvæmt þessari grein ber hlutaðeigandi EFTA-ríki að veita embættismönnum eftirlitsstofnunar EFTA alla nauðsynlega aðstoð til að þeim verði gert kleift að inna skyldur sínar af hendi. EFTA-ríkjunum ber í þessu skyni, að höfðu samráði við eftirlitsstofnun EFTA, að gera nauðsynlegar ráðstafanir þar að lútandi innan sex mánaða frá gildistöku EES-samningsins.

19. gr.

Sektir

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að taka ákvörðun um að sekta fyrirtæki eða samtök fyrirtækja um 100 til 5 000 evrópskar mynteiningar (ECU) þegar þau vísvitandi eða af gáleysi:

a) veita rangar eða villandi upplýsingar annaðhvort í orðsendingu samkvæmt 5. mgr. 5. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 11. tölul. í XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4056/86) eða í umsókn samkvæmt 12. gr. kafla þessa; eða

b) veita rangar upplýsingar sem svar við beiðni samkvæmt 3. eða 5. mgr. 16. gr. eða veita ekki upplýsingar innan frests sem ákveðinn er með ákvörðun samkvæmt 5. mgr. 16. gr.; eða

c) framvísa ófullnægjandi bókhaldi eða öðrum viðskiptaskjölum þegar rannsókn fer fram samkvæmt 17. eða 18. gr. eða neita að gangast undir rannsókn sem fyrirskipuð hefur verið með ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 18. gr.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að taka ákvörðun um að sekta fyrirtæki eða samtök fyrirtækja um 1 000 til 1 000 000 evrópskar mynteiningar (ECU) eða hærri fjárhæð en þó ekki umfram 10% af veltu undanfarins rekstrarárs hjá hverju fyrirtækjanna sem gerst hafa brotleg, þegar þau vísvitandi eða af gáleysi:

a) brjóta gegn ákvæðum 1. mgr. 53. gr. eða 54. gr. EES-samningsins eða hlíta ekki skuldbindingum

sem á þau eru lagðar með 7. gr. umræddrar gerðar;

b) standa ekki við allar skuldbindingar sem á þau eru lagðar samkvæmt 5. gr. umræddrar gerðar og 1. mgr. 13. gr.

Við ákvörðun um fjárhæð sektarinnar skal bæði taka tillit til þess hve alvarlegt brotið er og hve lengi það hefur viðgengist.

3. Ákvæði 3. og 4. mgr. 15. gr. gilda.

4. Ákvarðanir teknar samkvæmt 1. og 2. mgr. skulu ekki vera refsiréttarlegs eðlis.

Sektunum sem kveðið er á um í a-lið 2. mgr. skal ekki beitt gagnvart athöfnum sem eiga sér stað eftir að tilkynning hefur verið send eftirlitsstofnun EFTA og fyrir ákvörðun hennar um að beita 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins enda séu þær í samræmi við starfsemina sem tilkynnt hefur verið um.

Þó skal þetta ákvæði ekki gilda hafi eftirlitsstofnun EFTA tilkynnt hlutaðeigandi fyrirtækjum að eftir bráðabirgðarannsókn sé það álit hennar að 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins eigi við og ekki sé réttlætanlegt að beita 3. mgr. 53. gr.

20. gr.

Févíti

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að ákvarða févíti á fyrirtæki eða samtök fyrirtækja, er nemur frá 50 til 1 000 evrópskum mynteiningum (ECU) á dag og reiknast frá þeim degi sem tiltekinn er í ákvörðuninni, til að þvinga þau til að:

a) hætta því athæfi sem brýtur gegn ákvæðum 1. mgr. 53. eða 54. gr. EES-samningsins, og hún hafði fyrirskipað að hætt yrði samkvæmt 11. gr., eða standa við skuldbindingu samkvæmt 7. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 11. tölul. í XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4056/86);

b) forðast hvert það athæfi sem bannað er samkvæmt 3. mgr. 13. gr.;

c) veita tæmandi og réttar upplýsingar þegar hún hefur farið fram á það með ákvörðun samkvæmt 5. mgr. 16. gr.;

d) gangast undir rannsókn sem hún hefur fyrirskipað með ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 18. gr.

2. Þegar fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa fullnægt þeirri skuldbindingu sem févítinu var ætlað að þvinga þau til að standa við er eftirlitsstofnun EFTA heimilt að ákvarða lægri heildarfjárhæð févítis en orðið hefði samkvæmt upphaflegu ákvörðuninni.

3. Ákvæði 3. og 4. mgr. 15. gr. gilda.

21. gr.

Áfrýjun til EFTA-dómstólsins

EFTA-dómstóllinn hefur, í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðkomandi ákvæði í samningi þessum, ótakmarkaða lögsögu, í skilningi 35. gr. samnings þessa, til að fjalla um

lögmæti ákvarðana eftirlitsstofnunar EFTA um sektir eða févíti; honum er heimilt að fella niður sekt eða févíti og hækka eða lækka fjárhæðir þeirra.

22. gr.

Evrópska mynteiningin (ECU)

Við beitingu 19. – 21. gr. merkir „ECU" mynteininguna ECU eins og hún er skilgreind af lögbærum yfirvöldum Evrópubandalaganna.

23. gr.

Skýrslugjöf málsaðila og þriðju aðila

1. Áður en eftirlitsstofnun EFTA tekur ákvarðanir eins og kveðið er á um í 11. gr., annarri undirgrein 3. mgr. og 4. mgr. 12. gr., 3. mgr. 13. gr., 19. og 20 gr. skal hún veita hlutaðeigandi fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja tækifæri til að skýra frá sjónarmiðum sínum í þeim málum sem hún hefur andmælt.

2. Telji eftirlitsstofnun EFTA eða lögbær yfirvöld í EFTA-ríkjunum ástæðu til er þeim einnig heimilt að veita öðrum einstaklingum eða lögpersónum færi á að gefa skýrslu. Verða skal við beiðni þessara aðila um tækifæri til að skýra mál sitt ef þeir sýna fram á að þeir eigi nægilegra hagsmuna að gæta.

3. Hyggist eftirlitsstofnun EFTA gefa út samþykki samkvæmt 3. mgr. 53. gr. í EES-samningnum skal hún birta samantekt um hlutaðeigandi samning, ákvörðun eða samstillta aðgerð og bjóða öllum hagsmunaaðilum að skila athugasemdum innan frests sem hún ákveður og ekki skal vera skemmri en einn mánuður. Við birtingu skal taka tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

24. gr.

Þagnarskylda

1. Með fyrirvara um 9. gr. bókunar 23 er einungis heimilt að nota vitneskju, sem aflað er þegar beitt er ákvæðum 17. og 18. gr. þessa kafla eða 58. gr. EES-samningsins og bókun 23 við hann, ef hún varðar viðkomandi beiðni eða rannsókn.

2. Með fyrirvara um ákvæði 23. og 25. gr. er eftirlitsstofnun EFTA og lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum, embættismönnum þeirra og öðrum starfsmönnum óheimilt að láta uppi vitneskju sem þeir öðlast vegna þess að bókun þessari eða 58. gr. EES-samningsins og bókun 23 við hann er beitt og er þess eðlis að hún fellur undir þagnarskyldu embættismanna. Skylda þessi hvílir einnig á fulltrúum framkvæmdastjórnar EB og aðildarríkja EB sem eiga sæti í ráðgjafarnefndinni í samræmi við 4. mgr. 15. gr. og taka þátt í skýrslugjöf samkvæmt 2. mgr. 12. gr. X. kafla.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir birtingu almennra upplýsinga eða athugana sem ekki fela í sér upplýsingar um einstök fyrirtæki eða samtök fyrirtækja.

25. gr.

Birting ákvarðana

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal birta þær ákvarðanir sem hún tekur samkvæmt 11. gr., annarri undirgrein 3. mgr. 12. gr., 4. mgr. 12. gr. og 3. mgr. 13. gr.

2. Birta skal nöfn aðila ásamt megininntaki ákvörðunarinnar; taka skal tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

26. gr.

Sérstök ákvæði

Eftirlitsstofnun EFTA getur í samræmi við 49. gr. samnings þessa lagt fyrir ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna tillögur að eyðublöðum varðandi kærur samkvæmt 10. gr. og umsóknir samkvæmt 12. gr. og viðbótarathugasemdum við eyðublöðin.

X. KAFLI

SKYLDUR VARÐANDI ORÐSENDINGAR, EYÐUBLÖÐ, INNIHALD OG ÖNNUR ATRIÐI ER VARÐA KÆRUR OG UMSÓKNIR ÁSAMT SKÝRSLUGJÖF SEM KVEÐIÐ ER Á UM Í IX. KAFLA

I. ÞÁTTUR

TILKYNNINGAR, KÆRUR OG UMSÓKNIR

1. gr.

Tilkynningar

1. Tilkynna skal eftirlitsstofnun EFTA um gerðardómsúrskurði og tilmæli sáttamanna sem samþykki hafa hlotið þegar þau snerta lausn deilna er varða þá samráðshætti sem um getur í 4. gr. og 2. og 3. mgr. 5. gr. gerðarinnnar sem vísað er til í 11. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4056/86).

2. Tilkynningaskyldan gildir um sérhvern aðila að deilu sem leyst er með úrskurði eða tilmælum.

3. Tilkynningar skulu sendar þegar í stað í ábyrgðarbréfi gegn móttökukvittun eða boðsendar gegn móttökukvittun. Þær skulu ritaðar á opinberu tungumáli EFTA-ríkis eða Evrópubandalagsins.

Fylgiskjöl skulu annaðhvort vera frumrit eða afrit. Afrit verða að vera staðfest afrit frumrits. Þau skulu lögð fram á frummálinu. Sé frummálið ekki opinbert tungumál EFTA-ríkis eða Evrópubandalagsins skal þýðing á einu af þessum tungumálum fylgja.

4. Þegar fulltrúar fyrirtækja eða samtaka fyrirtækja, einstaklinga eða lögpersóna undirrita slíkar tilkynningar skulu þeir leggja fram skriflegt umboð.

2. gr.

Kærur

1. Kærur samkvæmt 10. gr. IX. kafla skulu lagðar fram skriflega á opinberu tungumáli EFTA-ríkis eða Evrópubandalagsins og þeim sem leggja fram kæru eftirlátið að ákveða framsetningu, efni og önnur atriði.

2. Þessir aðilar geta lagt fram kæru:

a) EFTA-ríki;

b) einstaklingar eða lögpersónur sem eiga lögmætra hagsmuna að gæta.

3. Þegar fulltrúar fyrirtækja, samtaka fyrirtækja, einstaklinga eða lögpersóna undirrita slíkar kærur skulu þeir leggja fram skriflegt umboð.

3. gr.

Aðilar sem hafa rétt til að leggja fram umsóknir

1. Fyrirtæki sem er aðili að samningum, ákvörðunum eða samstilltum aðgerðum eins og lýst er í 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins getur lagt fram umsókn samkvæmt 12. gr. IX. kafla. Sé umsóknin lögð fram í nafni sumra en ekki allra hlutaðeigandi fyrirtækja skal hinum tilkynnt þar um.

2. Sé umsókn samkvæmt 12. gr. IX. kafla undirrituð af fulltrúum fyrirtækja, samtaka fyrirtækja, einstaklinga eða lögpersóna skulu þeir fulltrúar leggja fram skriflegt umboð.

3. Sé lögð fram sameiginleg umsókn skal sameiginlegur fulltrúi tilnefndur.

4. gr.

Umsóknir lagðar fram

1. Skila skal umsóknum samkvæmt 12. gr. IX. kafla á eyðublöðum sem ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna, með samhljóða samkomulagi, samanber 6. viðbæti, eða framkvæmdastjórn EB gefa út í þessu skyni.

2. Nokkur samstarfsfyrirtæki geta lagt fram umsókn á einu eyðublaði.

3. Í umsóknirnar skal skrá þær upplýsingar sem um er beðið.

4. Níu eintök af hverri umsókn og fylgiskjölum skulu send eftirlitsstofnun EFTA.

5. Fylgiskjölin skulu annaðhvort vera frumrit eða afrit. Afrit skulu vera staðfest afrit frumrits.

6. Umsóknir skulu vera á opinberu tungumáli EFTA-ríkis eð Evrópubandalagsins. Fylgiskjölin skulu vera á frummálinu. Sé frummálið ekki opinbert tungumál EFTA-ríkis eða Evrópubandalagsins

skal þýðing á einu af þessum tungumálum fylgja.

7. Skiladagur umsóknarinnar skal vera sá dagur þegar eftirlitsstofnun EFTA veitir henni viðtöku samanber þó 11. gr. bókunar 23 við EES-samninginn. Sé umsóknin hins vegar send með ábyrgðarpósti skal hún teljast móttekin þann dag sem póststimpill á sendingarstað sýnir.

8. Falli umsókn sem lögð er fram samkvæmt 12. gr. IX. kafla ekki undir þann kafla skal eftirlitsstofnun EFTA tafarlaust tilkynna umsækjanda að hún hyggist fjalla um umsóknina á grundvelli ákvæða annarrar slíkrar gerðar sem vísað er til í XIV. viðauka við EES-samninginn og gilda kann um málið; skiladagur umsóknarinnar telst samt sá dagur sem af 7. mgr. leiðir. Eftirlitsstofnun EFTA greinir umsækjanda frá forsendum sínum og gefur honum frest til að leggja fram skriflegar athugasemdir áður en hún fjallar um málið á grundvelli ákvæða hinnar gerðarinnar.

II. ÞÁTTUR

SKÝRSLUGJÖF

5. gr.

Áður en eftirlitsstofnun EFTA hefur samráð við ráðgjafarnefndina um samkeppni í sjóflutningum ber henni að efna til skýrslugjafar samkvæmt 1. mgr. 23. gr. IX. kafla.

6. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal tilkynna fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja skriflega um þau andmæli sem sett hafa verið fram gegn þeim. Tilkynningin skal stíluð á hvert þeirra eða sameiginlegan umboðsmann sem þau hafa tilnefnt.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að birta tilkynningu til aðila í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins*, ef slíkt verður talið við hæfi að teknu tilliti til málsástæðna, einkum ef birta ber mörgum fyrirtækjum tilkynninguna og enginn sameiginlegur umboðsmaður hefur verið tilnefndur. Við birtingu skal taka tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

3. Sekt eða févíti má því aðeins leggja á fyrirtæki eða samtök fyrirtækja að tilkynnt hafi verið um andmælin með þeim hætti sem kveðið er á um í 1. mgr.

4. Þegar eftirlitsstofnun EFTA tilkynnir um andmæli skal hún gefa fyrirtækjunum eða samtökum fyrirtækja frest til að kynna henni sjónarmið sín.

7. gr.

1. Fyrirtæki og samtök fyrirtækja skulu, innan þess frests sem veittur er, láta skriflega í ljós afstöðu sína til þeirra andmæla sem sett eru fram gegn þeim.

2. Í skriflegum athugasemdum er þeim heimilt að nefna hverjar þær málsbætur sem máli skipta.

3. Þau mega senda með öll þau skjöl sem máli skipta til staðfestingar máli sínu. Þau mega einnig leggja til við eftirlitsstofnun EFTA að vitni verði kölluð til að færa sönnur á mál þeirra.

8. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA skal einungis fjalla í ákvörðun sinni um andmæli gegn fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja sem þau hafa fengið tækifæri til að tjá sig um.

9. gr.

Sækist einstaklingar eða lögpersónur, sem sýna fram á að þeir eigi nægilegra hagsmuna að gæta, eftir því að gefa skýrslu samkvæmt 2. mgr. 23. gr. IX. kafla skal eftirlitsstofnun EFTA gefa þeim tækifæri til að kynna sjónarmið sín skriflega innan frests sem hún setur.

10. gr.

Telji eftirlitsstofnun EFTA, að fenginni kæru samkvæmt 10. gr. IX. kafla, að á grundvelli þeirra upplýsinga sem hún hefur undir höndum sé ekki næg ástæða til að aðhafast í kærumálinu skal hún tilkynna þeim er kæruna lögðu fram um ástæður sínar og veita þeim frest til að skila frekari skriflegum athugasemdum.

11. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA ber að gefa aðilum kost á að rökstyðja mál sitt munnlega leggi þeir fram ósk þess efnis í skriflegum athugasemdum sínum og sýni fram á að þeir hafi nægilegra hagsmuna að gæta eða hyggist hún úrskurða um sekt eða févíti á þá.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er eins heimilt að gefa öðrum aðilum færi á að skýra munnlega frá sjónarmiðum sínum.

12. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA kveður aðila þá sem gefa eiga skýrslu til fundar við sig og ákveður fundardag.

2. Hún sendir jafnframt lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum afrit af kvaðningunni og er þeim heimilt að tilnefna fulltrúa til að taka þátt í skýrslugjöfinni. Enn fremur skal eftirlitsstofnun EFTA bjóða framkvæmdastjórn Evrópubandalagsins að senda þangað fulltrúa. Það boð á einnig að ná til aðildarríkja EB.

13. gr.

1. Skýrslugjöfinni skal stjórnað af aðilum sem eftirlitsstofnun EFTA tilnefnir í því skyni.

2. Aðilar sem til eru kvaddir skulu annaðhvort sjálfir gefa skýrslu eða kjósa sér löglærða fulltrúa til að koma fram fyrir sína hönd eða fulltrúa sem stjórnarskrá lands þeirra heimilar. Fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja er auk þess heimilt að veita föstum starfsmanni sínum umboð til að koma fram fyrir sína hönd.

Aðilum sem gefa skýrslu fyrir eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að fá aðstoð lögfræðinga eða ráðgjafa, sem hafa rétt til að flytja mál fyrir EFTA-dómstólnum, eða annarra hæfra aðila.

3. Skýrslugjöf skal ekki vera opinber. Aðilar skulu gefa skýrslu hver fyrir sig eða í viðurvist annarra sem til hafa verið kvaddir. Í síðara tilvikinu skal tekið tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

4. Meginefni skýrslugjafar hvers og eins skal skráð í fundargerð og viðkomandi síðan lesa hana og samþykkja.

14. gr.

Með fyrirvara um ákvæði 2. mgr. 6. gr. skal senda upplýsingar og kvaðningar frá eftirlitsstofnun EFTA til viðtakenda í ábyrgðarpósti og viðtaka þeirra staðfest eða boðsenda þær gegn kvittun fyrir móttöku.

15. gr.

1. Þegar eftirlitsstofnun EFTA ákveður fresti sem ráð er fyrir gert í 8. mgr. 4. gr., 6. gr., 9. gr. og 10. gr. skal hún bæði taka tillit til nauðsynlegs undirbúningstíma fyrir athugasemdir og til þess hve málið er brýnt. Fresturinn skal eigi vera skemmri en tvær vikur; heimilt er að framlengja hann.

2. Fresturinn telst hefjast daginn eftir viðtöku tilkynningar eða afhendingu hennar ef um boðsendingu er að ræða.

3. Skriflegar athugasemdir verða að berast eftirlitsstofnun EFTA eða vera sendar af stað í ábyrgðarpósti áður en fresturinn rennur út. Ef fresturinn rennur út á sunnudegi eða lögboðnum frídegi skal framlengja hann til loka næsta virka dags. Við ákvörðun framlengingar þessarar teljast lögboðnir frídagar, þegar dagsetningin sem um ræðir er viðtökudagur skriflegra athugasemda, þeir sem tilgreindir eru í 2. viðbæti við þess bókun og, þegar dagsetningin sem um ræðir er póstsendingardagur, þeir sem lögboðnir eru í landinu þaðan sem pósturinn er sendur.

16. gr.

Sérstök ákvæði

Eftirlitsstofnun EFTA getur í samræmi við ákvæði 49. gr. samnings þessa lagt fyrir ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna tillögur að eyðublöðum til nota við kærur og viðbótarathugasemdum.

XI. KAFLI

MÁLSMEÐFERÐ VIÐ BEITINGU SAMKEPPNISREGLNA AÐ ÞVÍ ER VARÐAR FYRIRTÆKI Í FLUTNINGUM Í LOFTI

1. gr.

Gildissvið

1. Í þessum kafla eru settar nákvæmar reglur um beitingu 53. og 54. gr. EES-samningsins um flugþjónustu.

2. Þessi kafli gildir einungis um millilandaflug milli flugvalla á svæði því sem EES-samningurinn tekur til.

2. gr.

Undanþágur fyrir tiltekna tæknilega samninga

1. Það bann sem kveðið er á um í 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins skal ekki gilda um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir sem taldar eru upp 7. viðbæti við bókun þessa ef þessar gerðir miða einungis að því að ná fram tæknilegum umbótum eða samstarfi. Skrá þessi er ekki tæmandi.

2. Eftirlitsstofnun EFTA getur í samræmi við 49. gr. samnings þessa lagt fyrir ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna tillögur um breytingar á skránni í 7. viðbæti.

3. gr.

Meðferð mála vegna kæru eða að frumkvæði eftirlitsstofnunar EFTA

1. Að fenginni kæru eða að eigin frumkvæði skal eftirlitsstofnun EFTA hefja aðgerðir til að binda enda á brot gegn ákvæðum 1. mgr. 53. gr. eða 54. gr. EES-samningsins.

Þessir aðilar geta lagt fram kæru:

a) EFTA-ríkin;

b) einstaklingar eða lögpersónur sem eiga lögmætra hagsmuna að gæta.

2. Að fenginni umsókn frá hlutaðeigandi fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja er eftirlitsstofnun EFTA heimilt að veita staðfestingu á að á grundvelli þeirra upplýsinga sem hún hefur undir höndum séu engar forsendur fyrir aðgerðum af hennar hálfu samkvæmt 1. mgr. 53. gr. eða 54. gr. EES-samningsins vegna samnings, ákvörðunar eða samstilltrar aðgerðar.

4. gr.

Niðurstöður mála sem hlotið hafa meðferð vegna kæru eða að frumkvæði eftirlitsstofnunar EFTA

1. Komist eftirlitsstofnun EFTA að þeirri niðurstöðu að brotið hafi verið gegn 1. mgr. 53. gr. eða 54. gr. EES-samningsins getur hún með ákvörðun skyldað hlutaðeigandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja að binda enda á hið brotlega athæfi.

Með fyrirvara um önnur ákvæði þessa kafla getur eftirlitsstofnun EFTA, áður en hún tekur ákvörðun samkvæmt undanfarandi undirgrein, beint tilmælum til hlutaðeigandi fyrirtækja eða samtaka fyrirtækja um að þau bindi enda á hið brotlega athæfi.

2. Ef eftirlitsstofnun EFTA berst kæra og hún kemst að þeirri niðurstöðu að á grundvelli fyrirliggjandi gagna mæli ekkert með íhlutun samkvæmt 1. mgr. 53. gr. eða 54. gr. EES-samningsins hvað samninga, ákvarðanir eða samstilltar aðgerðir varðar skal hún taka ákvörðun þar sem kærunni er vísað frá enda sé hún ekki á rökum reist.

3. Ef eftirlitsstofnun EFTA kemst að þeirri niðurstöðu, annaðhvort eftir að henni hefur borist kæra eða að eigin frumkvæði, að samningur, ákvörðun eða samstillt aðgerð sé í samræmi við ákvæði bæði 1. mgr. og 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins, skal hún taka ákvörðun þar sem beitt er 3. mgr. 53. gr. Í ákvörðuninni skal koma fram frá hvaða degi hún gildir. Ákvörðunin má taka gildi fyrir þann dag sem hún er samþykkt.

4. gr. a

Bráðabirgðaráðstafanir gegn aðgerðum er hamla samkeppni

1. Með fyrirvara um beitingu 1. mgr. 4. gr. þar sem eftirlitsstofnun EFTA hefur við fyrstu sýn sönnunargögn um að tilteknar aðgerðir séu andstæðar 53. eða 54. gr. EES-samningsins og hafi það markmið eða þau áhrif að tefla beint í tvísýnu flugþjónustustarfsemi, og nægi afturhvarf til eðlilegrar starfsemi ef til vill ekki til að vernda flugþjónustu eða hlutaðeigandi flugfélag, getur hún með ákvörðun gert bráðabirgðaráðstafanir til að tryggja að þessar aðgerðir gangi ekki eftir eða þær séu ekki framkvæmdar og gefið nauðsynleg fyrirmæli til að hindra að slíkt geti átt sér stað þar til að ákvörðun samkvæmt 1. mgr. 4. gr. er tekin.

2. Ákvörðun sem er tekin í samræmi við 1. mgr. skal gilda að hámarki í sex mánuði. Ákvæði 5. mgr. 8. gr. gilda ekki.

Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að endurskoða upphaflega ákvörðun sína, og breyta henni eða ekki, innan þriggja mánaða. Í því tilviki gildir 5. mgr. 8. gr.

5. gr.

Beiting 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins — Andmæli

1. Fyrirtæki og samtök fyrirtækja sem æskja þess að beita 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins gagnvart samningum, ákvörðunum og samstilltum aðgerðum sem þau eiga aðild að og falla undir ákvæði 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins skulu sækja um það til eftirlitsstofnunar EFTA.

2. Ef eftirlitsstofnun EFTA samþykkir umsókn og hefur undir höndum öll fyrirliggjandi gögn og engin aðgerð samkvæmt 3. gr. hefur komið til gegn viðkomandi samningi, ákvörðun eða samstilltri aðgerð, skal hún svo fljótt sem verða má birta útdrátt úr umsókninni í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins* og bjóða öllum þriðju aðilum, sem hagsmuna eiga að gæta, svo og EFTA-ríkjunum að senda eftirlitsstofnun EFTA athugasemdir sínar innan 30 daga. Við birtingu þessara upplýsinga skal taka tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

3. Tilkynni eftirlitsstofnun EFTA ekki umsækjendum innan 90 daga frá birtingardegi í EES-deild *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* að mikill vafi leiki á beitingu 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins skal samningurinn, ákvörðunin eða hin samstillta aðgerð teljast undanþegin banninu þann tíma sem liðinn er og allt að sex árum frá birtingardegi í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins* að því tilskildu að gerðin sé í samræmi við þá lýsingu sem gefin hefur verið í umsókn.

Komist eftirlitsstofnun EFTA að því eftir að 90 daga fresturinn er útrunninn, en áður en sex árin eru liðin, að skilyrðunum fyrir beitingu 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins hafi ekki verið fullnægt skal hún gefa út ákvörðun þar sem því er lýst yfir að bannið í 1. mgr. 53. gr. sé í gildi. Ákvörðunin getur verið afturvirk hafi hlutaðeigandi aðilar veitt ónákvæmar upplýsingar eða hafi þeir misnotað undanþágu frá ákvæðum 1. mgr. 53. gr. eða brotið gegn 54. gr.

4. Eftirlitsstofnun EFTA getur tilkynnt umsækjendum með þeim hætti sem frá er greint í fyrstu undirgrein 3. mgr. og skal gera það ef EFTA-ríki fer fram á það innan 45 daga frá því að umsókn samkvæmt 2. mgr. 8. gr. var komið áleiðis til þess. Réttlæta ber slíka beiðni á grundvelli samkeppnisreglna EES-samningsins.

Ef eftirlitsstofnun EFTA kemst að þeirri niðurstöðu að skilyrðum 1. mgr. og 3. mgr. 53. gr. hafi verið fullnægt skal hún gefa út ákvörðun þar sem beitt er 3. mgr. 53. gr. Í ákvörðuninni skal koma fram frá hvaða degi hún gildir. Sú dagsetning má vera fyrir dagsetningu umsóknarinnar.

6. gr.

Gildistími og afturköllun ákvarðana um að beita 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins

1. Í ákvörðun um að beita 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins, sem tekin er samkvæmt 4. eða 5. gr. þessa kafla, skal koma fram hver gildistími hennar sé; allajafna skal sá tími eigi vera skemmri en sex ár. Heimilt er að láta skilyrði og skuldbindingar fylgja ákvörðuninni.

2. Ákvörðunina má endurnýja ef skilyrðunum fyrir beitingu 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins er áfram fullnægt.

3. Eftirlitsstofnun EFTA getur afturkallað eða breytt ákvörðun sinni eða bannað tilteknar gerðir aðila:

a) hafi einhverjar grundvallarforsendur fyrir ákvörðuninni breyst; eða

b) standi aðilar ekki við einhverja þeirra skuldbindinga sem fylgja ákvörðuninni; eða

c) grundvallist ákvörðunin á röngum upplýsingum eða hafi verið gefin út með blekkingum; eða

d) misnoti aðilar undanþágu þá frá ákvæðum 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins sem þeim var veitt með ákvörðuninni.

Í þeim tilvikum sem falla undir b-, c- eða d-lið má afturkalla ákvörðunina afturvirkt.

7. gr.

Valdsvið

Með fyrirvara um endurskoðun EFTA-dómstólsins á ákvörðun hennar í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði samnings þessa hefur eftirlitsstofnun EFTA óskorað vald til að gefa út ákvarðanir um beitingu 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins, með þeim skilyrðum sem sett eru í 56. gr. EES-samningsins.

Yfirvöld í EFTA-ríkjunum hafa áfram vald til að ákveða hvort eitthvert tilvik fellur undir ákvæði 1. mgr. 53. gr. eða 54. gr. EES-samningsins uns eftirlitsstofnun EFTA hefur hafið aðgerðir með það fyrir augum að móta ákvörðun í viðkomandi máli eða hefur látið frá sér fara tilkynningu svo sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein 3. mgr. 5. gr. þessa kafla.

8. gr.

Samvinna við yfirvöld í EFTA-ríkjunum

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal beita málsmeðferð þeirri sem kveðið er á um í þessum kafla í náinni og stöðugri samvinnu við lögbær yfirvöld í EFTA-ríkjunum; þessum yfirvöldum er heimilt að gera athugasemdir við þá málsmeðferð.

2. Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum afrit af öllum kærum og umsóknum ásamt afritum af mikilvægustu skjölunum sem hún hefur sent eða fengið meðan fjallað er um málið.

Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna eintak af tilkynningum, kærum og upplýsingum um upphaf málsmeðferðar í krafti embættis frá framkvæmdastjórn EB í samræmi við 2. og 10. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna afrit af skjölum sem borist hafa frá framkvæmdastjórn EB í samræmi við 7. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

3. Samráð skal haft við ráðgjafarnefnd um samkeppni í flutningum í lofti áður en ákvörðun er tekin samkvæmt málsmeðferð þeirri sem um getur í 3. gr., eða ákvörðun er gefin út samkvæmt annarri undirgrein 3. mgr. 5. gr. eða samkvæmt annarri undirgrein 4. mgr. í sömu grein eða samkvæmt 6. gr. Enn fremur skal haft samráð við ráðgjafarnefndina áður en tillaga sú sem um getur í 19. gr. er lögð fram.

4. Ráðgjafarnefndina skipa embættismenn sem til þess eru bærir að fjalla um flutninga í lofti, samninga og yfirburðastöðu. Hvert EFTA-ríki skal tilnefna tvo embættismenn sem fulltrúa sína og er heimilt að senda annan embættismann í þeirra stað komi til forfalla.

Framkvæmdastjórn EB og aðildarríki EB eiga rétt á að vera viðstödd fundi ráðgjafarnefndarinnar og að láta álit sitt í ljós. Fulltrúar þeirra skulu þó ekki hafa atkvæðisrétt.

5. Samráðið fer fram á sameiginlegum fundi sem eftirlitsstofnun EFTA boðar til; fundinn skal ekki halda fyrr en fjórtán dögum eftir að fundarboð var sent út. Í fundarboðinu skal koma fram, í öllum málum sem til umfjöllunar eru, samantekt um málið ásamt yfirliti yfir helstu skjöl og fyrstu drög að ákvörðun.

Með hliðsjón af þátttöku þeirri sem kveðið er á um í annarri undirgrein 4. mgr. skal boða framkvæmdastjórn EB til fundarins og veita henni þær upplýsingar sem kveðið er á um í 6. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

6. Ráðgjafarnefndinni er heimilt að skila áliti enda þótt einhverjir nefndarmenn eða varamenn þeirra séu fjarverandi. Skýrsla um niðurstöður samráðsfundarins skal fylgja drögum að ákvörðun um málið. Hún skal ekki gerð opinber.

9. gr.

Beiðnir um upplýsingar

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að leita allra nauðsynlegra upplýsinga hjá ríkisstjórnum og lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna og hjá fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja til að geta innt af hendi þær skyldur sem á hana eru lagðar samkvæmt 55. og 58. gr. EES-samningsins, ákvæðum sem er að finna í bókun 23 og XIV. viðauka við EES-samninginn eða ákvæðum þessa kafla.

2. Þegar eftirlitsstofnun EFTA sendir beiðni um upplýsingar til fyrirtækis eða samtaka fyrirtækja skal hún jafnframt senda afrit af beiðninni til lögbærra yfirvalda í því EFTA-ríki þar sem viðkomandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa aðsetur.

3. Í beiðninni ber eftirlitsstofnun EFTA að skýra frá lagagrundvelli og tilgangi sem að baki beiðninni liggur og auk þess viðurlögum sem kveðið er á um í b-lið 1. mgr. 12. gr. við því að gefa rangar upplýsingar.

4. Eigendum fyrirtækjanna eða fulltrúum þeirra og, þegar um lögpersónur er að ræða, félögum eða fyrirtækjum eða, þegar um ræðir samtök sem hafa ekki réttarstöðu lögpersóna, einstaklingum sem heimild hafa til að koma fram fyrir þeirra hönd, samkvæmt lögum eða reglum þeirra, er skylt að veita umbeðnar upplýsingar.

5 Veiti fyrirtæki eða samtök fyrirtækja ekki umbeðnar upplýsingar innan þess frests sem eftirlitsstofnun EFTA tiltekur, eða veiti ófullnægjandi upplýsingar, skal eftirlitsstofnun EFTA krefjast þess með ákvörðun að upplýsingarnar skuli veittar. Í ákvörðuninni skal tilgreina upplýsingar þær sem þörf er á, setja viðeigandi skilafrest og skýra frá þeim viðurlögum sem kveðið er á um í b-lið 1. mgr. 12. gr. og c-lið 1. mgr. 13. gr. og réttinum til að áfrýja ákvörðuninni til EFTA-dómstólsins í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði þessa samnings, einkum 35. gr.

6. Eftirlitsstofnun EFTA skal samtímis senda afrit af ákvörðuninni til lögbærra yfirvalda þess EFTA-ríkis þar sem viðkomandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa aðsetur.

10. gr.

Rannsóknir yfirvalda í EFTA-ríkjunum

1. Að beiðni eftirlitsstofnunar EFTA skulu lögbær yfirvöld í EFTA-ríkjunum gangast fyrir þeim rannsóknum sem eftirlitsstofnun EFTA telur þörf á samkvæmt 1. mgr. 11. gr. eða sem hún hefur fyrirskipað með ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 11. gr. Þeir embættismenn lögbærra yfirvalda í EFTA-ríkjunum sem hefur verið falið að sjá um rannsóknir þessar skulu hefjast handa þegar þeir hafa fengið til þess skriflegt umboð frá lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram. Í slíku umboði skal koma fram hvert viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar er.

2. Embættismönnum eftirlitsstofnunar EFTA er heimilt að aðstoða embættismenn viðkomandi yfirvalds við rannsóknarstarfið fari eftirlitsstofnun EFTA eða lögbært yfirvald í EFTA-ríkinu, þar sem rannsóknin á að fara fram, fram á það.

11. gr.

Valdsvið eftirlitsstofnunar EFTA við rannsóknir

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að framkvæma allar nauðsynlegar rannsóknir á starfsemi fyrirtækja og samtaka fyrirtækja til að inna af hendi skyldur þær sem á henni hvíla samkvæmt 55. og 58. gr. EES-samningsins, ákvæðum sem er að finna í bókun 23 og XIV. viðauka við EES-samninginn eða ákvæðum þessa kafla. Í þessu skyni er embættismönnum sem eftirlitsstofnun EFTA hefur veitt umboð heimilt að:

a) skoða bókhald og önnur viðskiptaskjöl;

b) taka afrit af eða útdrætti úr bókhaldi og öðrum viðskiptaskjölum;

c) fara fram á munnlegar skýringar á staðnum;

d) fá aðgang að öllu húsnæði, landi og ökutækjum í notkun hjá fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja.

2. Embættismenn eftirlitsstofnunar EFTA, sem heimild hafa til þessara rannsókna, skulu framvísa skriflegu umboði þar sem viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar kemur fram og viðurlög þau sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 12. gr., sé framvísun bókhalds eða annarra viðskiptaskjala sem krafist er ófullnægjandi. Eftirlitsstofnun EFTA ber, með góðum fyrirvara, að tilkynna lögbæru yfirvaldi í því EFTA-ríki þar sem rannsóknin á að fara fram um fyrirhugaða rannsókn og nöfn þeirra embættismanna sem starfa í umboði hennar. Eftirlitsstofnun EFTA skal einnig veita slíkt umboð fulltrúum framkvæmdastjórnar EB sem skulu taka þátt í rannsókninni í samræmi við 4. mgr. 8. gr. bókunar 23 við EES-samninginn

3. Fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja er skylt að gangast undir rannsókn sem eftirlitsstofnun EFTA fyrirskipar með ákvörðun. Í ákvörðuninni skulu viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar koma fram og hvaða dag hún skuli hefjast, auk þess skal skýra frá viðurlögum þeim sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 12. gr. og d-lið 1. mgr. 13. gr. og réttinum til að áfrýja ákvörðuninni til EFTA-dómstólsins.

4. Eftirlitsstofnun EFTA skal taka ákvarðanir sem um getur í 3. mgr. að höfðu samráði við lögbært yfirvald í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram.

5. Embættismönnum hins lögbæra yfirvalds í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram er heimilt að aðstoða embættismenn framkvæmdastjórnarinnar við rannsóknina að beiðni þessa yfirvalds eða eftirlitsstofnunar EFTA.

6. Ef fyrirtæki neitar að gangast undir rannsókn sem fyrirskipuð hefur verið samkvæmt þessari grein ber hlutaðeigandi EFTA-ríki að veita embættismönnum eftirlitsstofnunar EFTA alla nauðsynlega aðstoð til að þeim verði gert kleift að inna skyldur sínar af hendi. EFTA-ríkjunum ber í þessu skyni, að höfðu samráði við eftirlitsstofnun EFTA, að gera nauðsynlegar ráðstafanir þar að lútandi innan sex mánaða frá því er EES-samningurinn öðlast gildi.

12. gr.

Sektir

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að taka ákvörðun um að sekta fyrirtæki eða samtök fyrirtækja um 100 til 5 000 evrópskar mynteiningar (ECU) þegar þau vísvitandi eða af gáleysi:

a) veita rangar eða villandi upplýsingar í tengslum við umsókn samkvæmt 2. mgr. 3. gr. eða 5. gr.; eða

b) veita rangar upplýsingar sem svar við beiðni samkvæmt 3. eða 5. mgr. 9. gr. eða veita ekki upplýsingar innan frests sem ákveðinn er með ákvörðun samkvæmt 5. mgr. 9. gr.; eða

c) framvísa ófullnægjandi bókhaldi eða öðrum viðskiptaskjölum þegar rannsókn fer fram samkvæmt 10. eða 11. gr. eða neita að gangast undir rannsókn sem fyrirskipuð hefur verið með ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 11. gr.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að taka ákvörðun um að sekta fyrirtæki eða samtök fyrirtækja um 1 000 til 1 000 000 evrópskar mynteiningar (ECU) eða meira en þó ekki umfram 10% af veltu undanfarins rekstrarárs hjá fyrirtækjunum sem gerst hafa brotleg, þegar þau vísvitandi eða af gáleysi:

a) brjóta gegn ákvæðum 1. mgr. 53. gr. eða 54. gr. EES-samningsins; eða

b) standa ekki við allar skuldbindingar sem kveðið er á um í 1. mgr. 6. gr. reglugerðar þessarar.

Við ákvörðun um fjárhæð sektarinnar skal bæði taka tillit til þess hve alvarlegt brotið er og hve lengi það hefur viðgengist.

3. Ákvæði 8 gr. gilda.

4. Ákvarðanir teknar samkvæmt 1. og 2. mgr. skulu ekki vera refsiréttarlegs eðlis.

5. Sektunum sem kveðið er á um í a-lið 2. mgr. skal ekki beitt gagnvart athöfnum sem eiga sér stað eftir að tilkynning hefur verið send eftirlitsstofnun EFTA og fyrir ákvörðun hennar um að beita 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins enda séu þær í samræmi við starfsemina sem tilkynnt hefur verið um.

Þó skal þetta ákvæði ekki gilda hafi eftirlitsstofnun EFTA tilkynnt hlutaðeigandi fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja að eftir bráðabirgðarannsókn sé það álit hennar að 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins eigi við og ekki sé réttlætanlegt að beita 3. mgr. 53. gr.

13. gr.

Févíti

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að ákvarða févíti á fyrirtæki eða samtök fyrirtækja, er nemur frá 50 til 1 000 evrópskum mynteiningum (ECU) á dag og reiknast frá þeim degi sem tiltekinn er í ákvörðuninni, til að þvinga þau til að:

a) hætta því athæfi sem brýtur gegn ákvæðum 1. mgr. 53. eða 54. gr. EES-samningsins og hún hafði fyrirskipað að hætt yrði samkvæmt 4. gr. þessa kafla;

b) forðast hvert það athæfi sem bannað er samkvæmt 3. mgr. 6. gr.;

c) veita tæmandi og réttar upplýsingar þegar hún hefur farið fram á það með ákvörðun samkvæmt 5. mgr. 9. gr.;

d) gangast undir rannsókn sem fyrirskipuð er með ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 11. gr.

e) hlíta ráðstöfun sem gerð er með ákvörðun á grundvelli 4. gr. a.

2. Þegar fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa fullnægt þeirri skuldbindingu sem févítinu var ætlað að þvinga þau til að standa við er eftirlitsstofnun EFTA heimilt að ákvarða lægri heildarfjárhæð févítis en orðið hefði samkvæmt upphaflegu ákvörðuninni.

3. Ákvæði 8. gr. gilda.

14. gr.

Áfrýjun til EFTA-dómstólsins

EFTA-dómstóllinn hefur, í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði þessa samnings, ótakmarkaða lögsögu, í skilningi 35. gr. samnings þessa, til að fjalla um lögmæti ákvarðana eftirlitsstofnunar EFTA um sektir eða févíti; honum er heimilt að fella niður sekt eða févíti og hækka eða lækka fjárhæðir þeirra.

15. gr.

Evrópska mynteiningin (ECU)

Við beitingu 12. – 14. gr. merkir „ECU" þá mynteiningu sem lögbær yfirvöld Evrópubandalagsins skilgreina.

16. gr.

Skýrslugjöf málsaðila og þriðju aðila

1. Áður en eftirlitsstofnun EFTA neitar að veita staðfestingu sem um getur í 2. mgr. 3. gr. eða tekur ákvarðanir eins og kveðið er á um í 4. gr., 4. gr. a, annarri undirgrein 3. mgr. 5. gr., 4. mgr. 5. gr., 3. mgr. 6. gr., 12. og 13. gr. skal hún veita hlutaðeigandi fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja tækifæri til að skýra frá sjónarmiðum sínum í þeim málum sem eftirlitsstofnun EFTA andmælir eða hefur andmælt.

2. Telji eftirlitsstofnun EFTA eða lögbær yfirvöld í EFTA-ríkjunum ástæðu til, er þeim einnig heimilt að veita öðrum einstaklingum eða lögpersónum færi á að gefa skýrslu. Verða skal við beiðni þessara aðila um tækifæri til að skýra mál sitt ef þeir sýna fram á að þeir eigi nægilegra hagsmuna að gæta.

3. Hyggist eftirlitsstofnun EFTA samþykkja ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins skal hún birta samantekt um viðkomandi samning, ákvörðun eða samstillta aðgerð í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins* og bjóða öllum þriðju aðilum sem hagsmuna hafa að gæta að skila athugasemdum innan frests sem hún ákveður og ekki skal vera skemmri en einn mánuður. Við birtingu skal taka tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

17. gr.

Þagnarskylda

1. Með fyrirvara um 9. gr. bókunar 23, skal vitneskja, sem aflað er þegar ákvæðum 9. – 11. gr. þessa kafla eða 58. gr. EES-samningsins og bókunar 23 við hann er beitt, einungis notuð að því er

varðar viðkomandi beiðni eða rannsókn.

2. Með fyrirvara um ákvæði 16. og 18. gr. er eftirlitsstofnun EFTA og lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum, embættismönnum þeirra og öðrum starfsmönnum óheimilt að láta uppi vitneskju sem þeir öðlast vegna þess að þessari bókun eða 58. gr. EES-samningsins og bókun 23 við hann er beitt og er þess eðlis að hún fellur undir þagnarskyldu embættismanna. Þessi skuldbinding á einnig við um fulltrúa framkvæmdastjórnar EB og aðildarríkja EB sem eiga sæti í ráðgjafarnefndinni í samræmi við 4. mgr. 8. gr. og hlut að skýrslugjöfinni í samræmi við 2. mgr. 11. gr. XII. kafla.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir birtingu almennra upplýsinga eða athugana sem ekki fela í sér upplýsingar um einstök fyrirtæki eða samtök fyrirtækja.

18. gr.

Birting ákvarðana

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal birta þær ákvarðanir sem hún tekur samkvæmt 2. mgr. 3. gr., 4. gr., annarri undirgrein 3. mgr. 5. gr., 4. mgr. 5. gr. og 3. mgr. 6. gr.

2. Birta skal nöfn aðila ásamt megininntaki ákvörðunarinnar; taka skal tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

19. gr.

Sérstök ákvæði

Eftirlitsstofnun EFTA getur í samræmi við 49. gr. samnings þessa lagt fyrir ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna tillögur að eyðublöðum varðandi kærur samkvæmt 3. gr., umsóknir samkvæmt 2. og 5. mgr. 3 gr. og viðbótarathugasemdum.

XII. KAFLI

EYÐUBLÖÐ, INNIHALD OG ÖNNUR ATRIÐI ER VARÐA KÆRUR OG UMSÓKNIR, SVO OG TILKYNNINGAR OG SKÝRSLUGJÖF SEM KVEÐIÐ ER Á UM Í IX. KAFLA UM MÁLSMEÐFERÐ VARÐANDI BEITINGU SAMKEPPNISREGLNA ER VARÐA FYRIRTÆKI Í FLUTNINGUM Í LOFTI

I. ÞÁTTUR

KÆRUR OG UMSÓKNIR

1. gr.

Kærur

1. Kærur samkvæmt 1. mgr. 3. gr. XI. kafla skulu lagðar fram skriflega á opinberu tungumáli EFTA-ríkis eða Evrópubandalagsins og þeim sem leggja fram kæru eftirlátið að ákveða framsetningu, efni og önnur atriði.

2. Þessir aðilar geta lagt fram kæru:

a) EFTA-ríki;

b) einstaklingar eða lögpersónur sem telja sig eiga lögmætra hagsmuna að gæta.

3. Þegar fulltrúar fyrirtækja eða samtaka fyrirtækja, einstaklinga eða lögpersóna undirrita slíkar kærur skulu þeir leggja fram skriflegt umboð.

2. gr.

Aðilar sem hafa rétt til að leggja fram umsóknir

1. Fyrirtæki sem er aðili að samningum, ákvörðunum eða samstilltum aðgerðum eins og lýst er í 1. mgr. 53. gr. og 54. gr. EES-samningsins getur lagt fram umsókn samkvæmt 2. mgr. 3. gr. og 5. gr. XI. kafla. Sé umsóknin lögð fram í nafni sumra en ekki allra hlutaðeigandi fyrirtækja skal hinum tilkynnt þar um.

2. Sé umsókn samkvæmt 2. mgr. 3. gr. og 5. gr. XI. kafla undirrituð af fulltrúum fyrirtækja, samtaka fyrirtækja, einstaklinga eða lögpersóna skulu þeir fulltrúar leggja fram skriflegt umboð.

3. Sé lögð fram sameiginleg umsókn skal sameiginlegur fulltrúi tilnefndur.

3. gr.

Umsóknir lagðar fram

1. Umsóknir samkvæmt 2. mgr. 3. gr. og 5. gr. XI. kafla skulu lagðar fram á eyðublöðum sem ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna, með samhljóða samkomulagi, samanber 8. viðbæti, eða framkvæmdastjórn EB gefa út í þessu skyni.

2. Nokkur samstarfsfyrirtæki geta lagt fram umsókn á einu eyðublaði.

3. Í umsóknirnar skal skrá þær upplýsingar sem um er beðið.

4. Níu eintök af hverri umsókn og fylgiskjölum skulu send eftirlitsstofnun EFTA.

5. Fylgiskjölin skulu annaðhvort vera frumrit eða afrit. Afrit skulu vera staðfest afrit frumrits.

6. Umsóknir skulu vera á opinberu tungumáli EFTA-ríkis eða Evrópubandalagsins. Fylgiskjölin skulu vera á frummálinu. Sé frummálið ekki opinbert tungumál EFTA-ríkis eða Evrópubandalagins skal þýðing á einu þessara tungumála fylgja.

7. Skiladagur umsóknarinnar skal vera sá dagur þegar eftirlitsstofnun EFTA veitir henni viðtöku, samanber þó 11. gr. bókunar 23 við EES-samninginn. Sé umsóknin hins vegar send með ábyrgðarpósti skal hún teljast móttekin þann dag sem póststimpill á sendingarstað sýnir.

8. Falli umsókn sem lögð er fram samkvæmt 2. mgr. 3. gr. og 5. gr. XI. kafla ekki undir þann kafla skal eftirlitsstofnun EFTA tafarlaust tilkynna umsækjanda að hún hyggist fjalla um umsóknina á grundvelli ákvæða annarrar gerðar sem vísað er til í XIV. viðauka við EES-samninginn og gildir um

málið; skiladagur umsóknarinnar telst samt sá dagur sem af 7. mgr. leiðir. Eftirlitsstofnun EFTA greinir umsækjanda frá forsendum sínum og gefur honum frest til að leggja fram skriflegar athugasemdir áður en hún fjallar um málið á grundvelli ákvæða hinnar gerðarinnar.

II. ÞÁTTUR

SKÝRSLUGJÖF

4. gr.

Áður en eftirlitsstofnun EFTA hefur samráð við ráðgjafarnefndina um samkeppni í flutningum í lofti ber henni að efna til skýrslugjafar samkvæmt 1. mgr. 16. gr. XI. kafla.

5. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal tilkynna fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja skriflega um þau andmæli sem sett hafa verið fram gegn þeim. Tilkynningin skal stíluð á hvert þeirra eða sameiginlegan umboðsmann sem þau hafa tilnefnt.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að birta tilkynningu til aðila í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins*, ef slíkt verður talið við hæfi að teknu tilliti til málsástæðna, einkum ef birta ber mörgum fyrirtækjum tilkynninguna og enginn sameiginlegur umboðsmaður hefur verið tilnefndur. Við birtingu skal taka tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

3. Sekt eða févíti má því aðeins leggja á fyrirtæki eða samtök fyrirtækja að tilkynnt hafi verið um andmælin með þeim hætti sem kveðið er á um í 1. mgr.

4. Þegar eftirlitsstofnun EFTA tilkynnir um andmæli skal hún gefa fyrirtækjunum eða samtökum fyrirtækja frest til að kynna henni sjónarmið sín.

6. gr.

1. Fyrirtæki og samtök fyrirtækja skulu, innan þess frests sem veittur er, láta skriflega í ljós afstöðu sína til þeirra andmæla sem sett eru fram gegn þeim.

2. Í skriflegum athugasemdum er þeim heimilt að nefna hverjar þær málsbætur sem máli skipta.

3. Þau mega senda með öll þau skjöl sem máli skipta til staðfestingar máli sínu. Þau mega einnig leggja til við eftirlitsstofnun EFTA að vitni verði kölluð til að færa sönnur á mál þeirra.

7. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA skal einungis fjalla í ákvörðun sinni um andmæli gegn fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja sem þau hafa fengið tækifæri til að tjá sig um.

8. gr.

Sækist einstaklingar eða lögpersónur, sem sýna fram á að þeir eiga nægilegra hagsmuna að gæta, eftir því að gefa skýrslu samkvæmt 2. mgr. 16. gr. XI. kafla skal eftirlitsstofnun EFTA gefa þeim tækifæri til að kynna sjónarmið sín skriflega innan frests sem hún setur.

9. gr.

Telji eftirlitsstofnun EFTA, að fenginni kæru samkvæmt 1. mgr. 3. gr. XI. kafla, að á grundvelli þeirra upplýsinga sem hún hefur undir höndum sé ekki næg ástæða til að aðhafast í kærumálinu skal hún tilkynna þeim er kæruna lögðu fram um ástæður sínar og veita þeim frest til að skila frekari skriflegum athugasemdum.

10. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA ber að gefa aðilum kost á að rökstyðja mál sitt munnlega leggi þeir fram ósk þess efnis í skriflegum athugasemdum sínum og sýni fram á að þeir hafi nægilegra hagsmuna að gæta eða hyggist hún úrskurða um sekt eða févíti á þá.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er eins heimilt að gefa öðrum aðilum færi á að skýra munnlega frá sjónarmiðum sínum.

11. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA kveður aðila þá sem gefa eiga skýrslu til fundar við sig og ákveður fundardag.

2. Hún sendir jafnframt lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum afrit af kvaðningunni og er þeim heimilt að tilnefna fulltrúa til að taka þátt í skýrslugjöfinni. Enn fremur skal eftirlitsstofnun EFTA bjóða framkvæmdastjórn Evrópubandalagsins að senda þangað fulltrúa. Það boð á einnig að ná til aðildarríkja EB.

12. gr.

1. Skýrslugjöfinni skal stjórnað af aðilum sem eftirlitsstofnun EFTA tilnefnir í því skyni.

2. Aðilar sem til eru kvaddir skulu annaðhvort sjálfir gefa skýrslu eða kjósa sér löglærða fulltrúa til að koma fram fyrir sína hönd eða fulltrúa sem stjórnarskrá lands þeirra heimilar. Fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja er auk þess heimilt að veita föstum starfsmanni sínum umboð til að koma fram fyrir sína hönd.

Aðilum sem gefa skýrslu fyrir eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að fá aðstoð lögfræðinga eða ráðgjafa, sem hafa rétt til að flytja mál fyrir EFTA-dómstólnum, eða annarra hæfra aðila.

3. Skýrslugjöf skal ekki vera opinber. Aðilar skulu gefa skýrslu hver fyrir sig eða í viðurvist annarra sem til hafa verið kvaddir. Í síðara tilvikinu skal tekið tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

4. Meginefni skýrslugjafar hvers og eins skal skráð í fundargerð og viðkomandi síðan lesa hana og samþykkja.

13. gr.

Með fyrirvara um ákvæði 2. mgr. 5. gr. skal senda upplýsingar og kvaðningar frá eftirlitsstofnun EFTA til viðtakenda í ábyrgðarpósti og viðtaka þeirra staðfest eða boðsenda þær gegn kvittun fyrir móttöku.

14. gr.

1. Þegar eftirlitsstofnun EFTA ákveður fresti sem ráð er fyrir gert í 8. mgr. 4. gr., 6. gr., 9. gr. og 10. gr. skal hún bæði taka tillit til nauðsynlegs undirbúningstíma fyrir athugasemdir og til þess hve málið er brýnt. Fresturinn skal eigi vera skemmri en tvær vikur; heimilt er að framlengja hann.

2. Fresturinn telst hefjast daginn eftir viðtöku tilkynningar eða afhendingu hennar ef um boðsendingu er að ræða.

3. Skriflegar athugasemdir verða að berast eftirlitsstofnun EFTA eða vera sendar af stað í ábyrgðarpósti áður en fresturinn rennur út. Ef fresturinn rennur út á sunnudegi eða lögboðnum frídegi skal framlengja hann til loka næsta virka dags. Við ákvörðun framlengingar þessarar teljast lögboðnir frídagar, þegar dagsetningin sem um ræðir er viðtökudagur skriflegra athugasemda, þeir sem tilgreindir eru í 2. viðbæti við þess bókun nybls og, þegar dagsetningin sem um ræðir er póstsendingardagur, þeir sem lögboðnir eru í landinu þaðan sem pósturinn er sendur.

15. gr.

Sérstök ákvæði

Eftirlitsstofnun EFTA getur í samræmi við ákvæði 49. gr. samnings þessa lagt fyrir ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna tillögur að eyðublöðum og viðbótarathugasemdum.

III. HLUTI

EFTIRLIT MEÐ SAMFYLKINGUM

XIII. KAFLI

REGLUR UM EFTIRLIT MEÐ SAMFYLKINGUM FYRIRTÆKJA

Vegna skiptingar texta reglugerðar (EEC) nr. 4064/89 milli XIV. viðauka við EES-samninginn (efnisreglur) og þessa kafla (reglur um málsmeðferð), er texta 1. – 5., eins og hann hefur verið aðlagaður, gr. að finna í gerðinni sem vísað er til í 1. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89). Eftirlitsstofnun EFTA skal sjá um eftirlit með samfylkingu í samræmi við ákvæði 57. gr. EES-samningsins, einkum b-lið 2. gr.

1. – 5. gr.

(Enginn texti)

6. gr.

Athugun tilkynningar og upphaf málsmeðferðar

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal, í samræmi við ákvæði 1. mgr. og b-liðar 2. mgr. 57. gr. EES-samningsins, athuga tilkynningu um leið og hún berst.

a) Komist hún að þeirri niðurstöðu að samfylking sem tilkynnt hefur verið um falli ekki undir gildissvið gerðar í 1. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89) skal hún staðfesta það með ákvörðun.

b) Komist hún að þeirri niðurstöðu að samfylking sem tilkynnt hefur verið um, jafnvel þótt hún falli undir gildissvið umræddrar gerðar, veki ekki alvarlegar grunsemdir um að hún sé í ósamræmi við framkvæmd EES-samningsins skal hún ákveða að standa ekki í vegi fyrir henni og lýsa því yfir að hún samræmist framkvæmd EES-samningsins.

c) Komist hún hins vegar að þeirri niðurstöðu að samfylking, sem tilkynnt hefur verið um, falli undir gildissvið umræddrar gerðar og vakni alvarlegar grunsemdir um að hún sé í ósamræmi við framkvæmd EES-samningsins skal hún ákveða að hefja málsmeðferð.

2. Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað tilkynna hlutaðeigandi fyrirtækjum og lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum um ákvörðun sína.

7. gr.

Stöðvun samfylkinga

1. Að því er varðar ákvæði 2. mgr. skal samfylking, samkvæmt skilgreiningu 1. gr. í gerðinni sem vísað er til í 1. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89), hvorki taka gildi áður en tilkynnt hefur verið um hana né fyrstu þrjár vikurnar eftir að tilkynnt var um hana.

2. Telji eftirlitsstofnun EFTA, að undangenginni forathugun á tilkynningu innan þess tíma sem kveðið er á um í 1. mgr., þörf á er henni heimilt að eigin frumkvæði að framlengja þessa stöðvun enn frekar að fullu eða að hluta uns hún tekur lokaákvörðun eða gera aðrar bráðabirgðaráðstafanir er hafa sömu áhrif til þess að tryggja að ákvarðanir teknar síðar á grundvelli 3. og 4. mgr. 8. gr. nái að fullu fram að ganga.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. koma ekki í veg fyrir gildistöku yfirtökuboðs sem eftirlitsstofnun EFTA hefur verið tilkynnt um í samræmi við 1. mgr. 4. gr. umræddrar gerðar, að því tilskildu að sá sem að yfirtökunni stendur nýti sér ekki atkvæðisrétt sem fylgir hlutabréfum þeim sem um ræðir eða geri það einungis í þeim tilgangi að viðhalda fullu gildi þeirra fjárfestinga og samkvæmt undanþágu veittri af eftirlitsstofnun EFTA á grundvelli 4. mgr.

4. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt, samkvæmt beiðni, að veita undanþágu frá skuldbindingum þeim sem fram koma í 1., 2. eða 3. mgr. til að koma í veg fyrir að eitt eða fleiri fyrirtæki, sem hlut eiga að samfylkingu, eða þriðji aðili verði fyrir alvarlegum skaða. Einungis er heimilt að veita slíka undanþágu með tilteknum skilyrðum og skuldbindingum í þeim tilgangi að tryggja skilyrði fyrir virkri samkeppni. Heimilt er að sækja um eða veita undanþágu hvenær sem er, jafnvel áður en tilkynnt er um samfylkingu eða að henni afstaðinni.

5. Gildi viðskipta sem brjóta í bága við ákvæði 1. eða 2. mgr. skal háð ákvörðun samkvæmt b-lið 1. mgr. 6. gr. eða 2. eða 3. mgr. 8. gr. eða ályktun á grundvelli 6. mgr. 10. gr.

Ákvæði greinar þessarar hafa þó engin áhrif á gildi viðskipta með verðbréf, þar með talin breytanleg verðbréf, sem fara fram á verðbréfamarkaði undir eftirliti og umsjón opinberra yfirvalda, er starfræktur reglubundið og almenningur hefur aðgang að með beinum eða óbeinum hætti, nema því aðeins að kaupandi og seljandi hafi haft eða hefðu átt að hafa vitneskju um að viðskiptin brytu í bága við 1. eða 2. mgr.

8. gr.

Ákvörðunarvald eftirlitsstofnunar EFTA

1. Með fyrirvara um 9. gr. skal ljúka hverri málsmeðferð sem hafin er samkvæmt c-lið 1. mgr. 6. gr. með ákvörðun eins og kveðið er á um í 2. – 5. mgr.

2. Komist eftirlitsstofnun EFTA að þeirri niðurstöðu að samfylking, sem tilkynnt hefur verið um, uppfylli að afstöðnum tilteknum breytingum, sem hlutaðeigandi fyrirtæki hafa hugsanlega gert, skilyrði þau sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 2. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 1. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89) skal hún gefa út ákvörðun þar sem því er lýst yfir að samfylkingin samræmist framkvæmd EES-samningsins.

Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að bæta við ákvörðun sína skilyrðum og skuldbindingum sem ætlað er að tryggja að hlutaðeigandi fyrirtæki ræki skyldur þær sem þau hafa tekist á hendur gagnvart eftirlitsstofnun EFTA og miða að því að lagfæra upphafleg áform um samfylkingu. Í ákvörðuninni, þar sem því er lýst yfir að samfylkingin samræmist kröfum hins sameiginlega markaðar, skal einnig tíunda takmarkanir sem tengjast beint og nauðsynlegar eru framkvæmd samfylkingarinnar.

3. Komist eftirlitsstofnun EFTA að þeirri niðurstöðu að samfylking uppfylli skilyrðin í 3. mgr. 2. gr. umræddrar gerðar skal hún gefa út ákvörðun þar sem því er lýst yfir að samfylkingin sé í ósamræmi við framkvæmd EES-samningsins.

4. Þar sem samfylking hefur þegar komið til framkvæmda er eftirlitsstofnun EFTA heimilt, með ákvörðun á grundvelli 3. mgr. eða með sérstakri ákvörðun, að krefjast þess að fyrirtæki eða eignir, sem sameinaðar hafa verið, verði aðskildar eða sameiginlegri stjórn verði hætt eða gripið verði til annarra viðeigandi aðgerða til að skapa að nýju skilyrði fyrir virkri samkeppni.

5. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að afturkalla ákvörðun sem hún hefur tekið samkvæmt 2. mgr. þegar:

a) yfirlýsingin um samræmi er byggð á röngum upplýsingum sem eitt hlutaðeigandi fyrirtækja er ábyrgt fyrir eða þegar hún er fengin fram með svikum; eða

b) hlutaðeigandi fyrirtæki uppfylla ekki þær skuldbindingar sem ákvörðuninni fylgja.

6. Í tilviki því sem um getur í 5. mgr. er eftirlitsstofnun EFTA heimilt að taka ákvörðun samkvæmt 3. mgr. án þess að vera bundin af eindaga þeim sem um getur í 3. mgr. 10. gr.

9. gr.

Tilvísun til lögbærra yfirvalda í EFTA-ríkjunum

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt, með ákvörðun sem hlutaðeigandi fyrirtækjum og lögbærum yfirvöldum annarra EFTA-ríkja er tilkynnt um án tafar, að vísa samfylkingu, sem tilkynnt hefur verið um, til lögbærra yfirvalda hlutaðeigandi EFTA-ríkis við eftirfarandi aðstæður.

2. Innan þriggja vikna frá viðtöku afrits af tilkynningu er EFTA-ríki heimilt að tilkynna eftirlitsstofnun EFTA, sem aftur skal tilkynna hlutaðeigandi fyrirtækjum, að áformuð samfylking geti skapað eða styrkt yfirburðastöðu með þeim afleiðingum að virk samkeppni raskaðist verulega á markaði

innan þess ríkis, sem ber öll einkenni aðgreinds markaðar, hvort sem um ræðir verulegan hluta af yfirráðasvæði EFTA-ríkja eður ei.

3. Álíti eftirlitsstofnun EFTA að slíkur aðgreindur markaður sé til staðar og slík hætta fyrir hendi, með tilliti til markaðarins fyrir vöru þá eða þjónustu sem um ræðir og landfræðilega viðmiðunarmarkaðarins, í skilningi 7. mgr., skal hún annaðhvort:

a) grípa sjálf í taumana til að viðhalda eða koma aftur á virkri samkeppni á markaði þeim sem um ræðir; eða

b) vísa málinu til lögbærra yfirvalda í hlutaðeigandi EFTA-ríki í því skyni að ákvæðum landslaga þess um samkeppni verði beitt.

Áliti eftirlitsstofnun EFTA aftur á móti að enginn slíkur aðgreindur markaður eða hætta sé fyrir hendi skal hún gefa út ákvörðun þess efnis sem er beint til hlutaðeigandi EFTA-ríkis.

4. Taka skal ákvörðun um hvort vísa skuli máli áfram eða ekki á grundvelli 3. mgr.:

a) að öllu jöfnu innan sex vikna frests, eins og kveðið er á um í annarri undirgrein 1. mgr. 10. gr., hafi eftirlitsstofnun EFTA ekki hafið málsmeðferð samkvæmt b-lið 1. mgr. 6. gr.; eða

b) innan þriggja mánaða hið lengsta frá því að tilkynnt var um samfylkinguna, hafi eftirlitsstofnun EFTA hafið málsmeðferð samkvæmt c-lið 1. mgr. 6. gr. án þess að hafa gert nauðsynlegar undirbúningsráðstafanir á grundvelli annarrar undirgreinar 2. mgr. 8. gr. eða 3. eða 4. mgr. sömu greinar til að viðhalda eða koma aftur á virkri samkeppni á markaði þeim sem um ræðir.

5. Hafi eftirlitsstofnun EFTA ekki tekið ákvörðun innan þriggja mánaða, eins og um getur í b-lið 4. mgr., þrátt fyrir áminningu af hálfu hlutaðeigandi EFTA-ríkis, um tilvísun í samræmi við 3. mgr. eða gert undirbúningsráðstafanir sem um getur í b-lið 4. mgr., skal litið svo á að hún hafi ákveðið að vísa málinu sem um ræðir til EFTA-ríkisins sem í hlut á í samræmi við b-lið 3. mgr.

6. Lögbæru yfirvaldi í hlutaðeigandi EFTA-ríki ber að gefa út skýrslu eða tilkynna niðurstöður sínar eftir umfjöllun um samfylkinguna eigi síðar en fjórum mánuðum eftir að eftirlitsstofnun EFTA vísaði málinu til þess.

7. Landfræðilegur viðmiðunarmarkaður telst það svæði þar sem hlutaðeigandi fyrirtæki eiga viðskipti með vöru eða þjónustu og samkeppnisaðstæður eru svo líkar innbyrðis að hægt er að greina hann frá nærliggjandi svæðum, ekki síst vegna þess að samkeppnisaðstæður eru greinilega með ólíkum hætti á þessum svæðum. Til að meta fyrrnefnd atriði verður einkum að taka mið af eðli og einkennum vöru þeirrar og þjónustu sem um ræðir, aðgangshindrunum eða neytendavenjum, greinilegum mun á markaðshlutdeild fyrirtækjanna milli viðkomandi svæðis og nærliggjandi svæða eða verulegum verðmun.

8. Hlutaðeigandi EFTA-ríki er einungis heimilt að gera allra nauðsynlegustu ráðstafanir til að viðhalda eða koma aftur á virkri samkeppni á markaði þeim sem um ræðir þegar ákvæðum þessarar greinar er beitt.

9. Í samræmi við viðeigandi ákvæði EES-samningsins getur EFTA-ríki skotið máli til EFTA-dómstólsins í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði þessa samnings og farið meðal annars fram á að 41. gr. þessa samnings verði beitt í þeim tilgangi að beita ákvæðum landslaga um samkeppni.

10. Þessi grein verður endurskoðuð fyrir árslok 1993.

10. gr.

Frestur til að hefja málsmeðferð og gefa út ákvarðanir

1. Skylt er að taka ákvarðanir þær sem um getur í 1. mgr. 6. gr. innan eins mánaðar hið lengsta. Frestur sá hefst daginn eftir að tilkynning eða, séu upplýsingar sem fylgja eiga tilkynningunni ófullnægjandi, daginn eftir að fullnægjandi upplýsingar berast. Lengja skal frestinn í sex vikur berist eftirlitsstofnun EFTA beiðni frá EFTA-ríki í samræmi við 2. mgr. 9. gr.

2. Skylt er að taka ákvarðanir, samkvæmt 2. mgr. 8. gr., um samfylkingar sem tilkynnt hefur verið um jafnskjótt og svo virðist að þeim alvarlegu grunsemdum sem um getur í c-lið 1. mgr. 6. gr. hafi verið eytt, einkum sakir þess að fyrirtæki þau sem í hlut eiga hafa gert breytingar, og í síðasta lagi innan þess frests sem settur er í 3. mgr.

3. Með fyrirvara um 6. mgr. 8. gr. er skylt að taka ákvarðanir samkvæmt 3. mgr. 8. gr. um samfylkingar sem tilkynnt hefur verið um eigi síðar en fjórum mánuðum eftir að málsmeðferð hefst.

4. Heimilt er, í undantekningartilvikum, að framlengja frest þann sem settur er í 3. mgr. verði eftirlitsstofnun EFTA að krefjast upplýsinga með ákvörðun á grundvelli 11. gr. eða fyrirskipa rannsókn með ákvörðun á grundvelli 13. gr. vegna aðstæðna sem fyrirtæki, er aðild á að samfylkingunni, ber ábyrgð á.

5. Kveði EFTA-dómstóllinn upp úrskurð sem ógildir að nokkru eða öllu leyti ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA, sem byggð er á þessum kafla, skulu frestir sem mælt er fyrir um í þessum kafla hefjast að nýju frá og með þeim degi að úrskurður er upp kveðinn.

6. Taki eftirlitsstofnun EFTA ekki ákvörðun í samræmi við b- eða c-lið 1. mgr. 6. gr. eða 2. eða 3. mgr. 8. gr. fyrir eindaga sem kveðið er á um í 1. og 3. mgr. skal litið svo á að samfylkingin samræmist framkvæmd EES-samningsins, samanber þó 9. gr.

11. gr.

Beiðnir um upplýsingar

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt, þegar uppfylla skal skyldur sem á henni hvíla samkvæmt 57. og 58. gr. EES-samningsins, ákvæðum sem sett eru í bókun 24 og XIV. viðauka við EES-samninginn og ákvæðum þessa kafla, að afla sér allra nauðsynlegra upplýsinga frá ríkisstjórnum og lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna, einstaklingum sem um getur í b-lið 1. mgr. 3. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 1. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89) og frá fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja.

2. Þegar eftirlitsstofnun EFTA sendir beiðni um upplýsingar til einstaklings, fyrirtækis eða samtaka

fyrirtækja skal hún jafnframt senda afrit af beiðninni til lögbærs yfirvalds í því EFTA-ríki þar sem viðkomandi einstaklingur, fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa aðsetur.

3. Í beiðninni ber eftirlitsstofnun EFTA að skýra frálagalegum grundvelli og tilgangi sem að baki beiðninni liggur og auk þess viðurlögum sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 14. gr. við því að gefa rangar upplýsingar.

4. Eigendum fyrirtækjanna eða fulltrúum þeirra og, þegar um lögpersónur er að ræða, félögum eð fyrirtækjum eða, þegar um ræðir samtök sem hafa ekki réttarstöðu lögpersóna, einstaklingum sem heimild hafa til að koma fram fyrir þeirra hönd, samkvæmt lögum eða stofnsamþykktum þeirra, er skylt að veita umbeðnar upplýsingar.

5. Veiti einstaklingar, fyrirtæki eða saamtök fyrirtækja ekki umbeðnar upplýsingar innan þess frests sem framkvæmdastjórnin tiltekur, eða veiti ófullnægjandi upplýsingar, skal eftirlitsstofnun EFTA krefjast þess með ákvörðun að upplýsingarnar skuli veittar. Í ákvörðuninni skal tilgreina upplýsingar þær sem þörf er á, setja viðeigandi skilafrest og skýra frá þeim viðurlögum sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 14. gr. og a-lið 1. mgr. 15. gr. og réttar til að skjóta ákvörðuninni til EFTA-dómstólsins í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði þessa samnings, einkum 35. gr.

6. Eftirlitsstofnun EFTA skal jafnframt senda afrit af ákvörðuninni til lögbærs yfirvalds þess EFTA-ríkis þar sem viðkomandi einstaklingur, fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa aðsetur.

12. gr.

Rannsóknir yfirvalda í EFTA-ríkjunum

1. Að beiðni eftirlitsstofnunar EFTA skulu lögbær yfirvöld í EFTA-ríkjunum gangast fyrir þeim rannsóknum sem eftirlitsstofnun EFTA telur þörf á samkvæmt 1. mgr. 13. gr. eða sem hún hefur fyrirskipað með ákvörðun samkvæmt 3. mgr. 13. gr. Þeir embættismenn lögbærra yfirvalda í EFTA-ríkjunum sem hefur verið falið að sjá um rannsóknir þessar skulu hefjast handa þegar þeir hafa fengið til þess skriflegt umboð frá lögbæru yfirvaldi í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram. Í slíku umboði skal koma fram hvert viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar er.

2. Embættismönnum eftirlitsstofnunar EFTA er heimilt að aðstoða embættismenn viðkomandi yfirvalds við rannsóknarstarfið fari eftirlitsstofnun EFTA eða lögbært yfirvald í EFTA-ríkinu, þar sem rannsóknin á að fara fram, fram á það.

13. gr.

Valdsvið eftirlitsstofnunar EFTA við framkvæmd rannsókna

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að framkvæma allar nauðsynlegar rannsóknir á starfsemi fyrirtækja og samtaka fyrirtækja til að inna af hendi skyldur þær sem á henni hvíla samkvæmt 57. og 58. gr. EES-samningsins, ákvæðum sem sett eru í bókun 24 og XIV. viðauka við EES-samninginn og ákvæðum þessa kafla.

Í þessu skyni er embættismönnum sem eftirlitsstofnun EFTA hefur veitt umboð heimilt að:

a) skoða bókhald og önnur viðskiptaskjöl;

b) taka eða krefjast afrita af eða útdrátta úr bókhaldi og öðrum viðskiptaskjölum;

c) fara fram á munnlegar skýringar á staðnum;

d) fá aðgang að öllu húsnæði, landsvæðum og flutningatækjum fyrirtækja.

2. Embættismenn eftirlitsstofnunar EFTA, sem heimild hafa til þessara rannsókna, skulu framvísa skriflegu umboði þar sem viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar kemur fram og viðurlög þau sem kveðið er á um í d-lið 1. mgr. 14. gr., sé framvísun bókhalds eða annarra viðskiptaskjala sem krafist er ófullnægjandi. Eftirlitsstofnun EFTA ber, skriflega og með góðum fyrirvara, að tilkynna lögbæru yfirvaldi í því EFTA-ríki þar sem rannsóknin á að fara fram um fyrirhugaða rannsókn og nöfn þeirra embættismanna sem starfa í umboði hennar. Eftirlitsstofnun EFTA skal einnig útvega þeim fulltrúum framkvæmdastjórnar EB sem taka skulu þátt í rannsókninni samkvæmt 5. mgr. 8. gr. bókunar 24 við EES-samninginn slíkt umboð.

3. Fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja er skylt að gangast undir rannsókn sem eftirlitsstofnun EFTA fyrirskipar með ákvörðun. Í ákvörðuninni skulu viðfangsefni og tilgangur rannsóknarinnar koma fram og hvaða dag hún skuli hefjast, auk þess skal skýra frá viðurlögum þeim sem kveðið er á um í d-lið 1. mgr. 14. gr. og b-lið 1. mgr. 15. gr. og réttinum til að áfrýja ákvörðuninni til EFTA-dómstólsins í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði þessa samnings, einkum 35. gr.

4. Eftirlitsstofnun EFTA skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram, skriflega og með góðum fyrirvara, um áform sín um að taka ákvörðun samkvæmt 3. mgr. Hún skal hlýða á málflutning hins lögbæra yfirvalds áður en hún tekur ákvörðun sína.

5. Embættismönnum hins lögbæra yfirvalds í EFTA-ríkinu þar sem rannsóknin á að fara fram er heimilt að aðstoða embættismenn eftirlitsstofnunar EFTA við rannsóknina að beiðni þessa yfirvalds eða eftirlitsstofnunar EFTA.

6. Ef fyrirtæki eða samtök fyrirtækja neita að gangast undir rannsókn sem fyrirskipuð hefur verið samkvæmt þessari grein ber hlutaðeigandi EFTA-ríki að veita embættismönnum eftirlitsstofnunar EFTA alla nauðsynlega aðstoð til að þeim verði gert kleift að inna skyldur sínar af hendi. EFTA-ríkjunum ber í þessu skyni, að höfðu samráði við eftirlitsstofnun EFTA, að gera nauðsynlegar ráðstafanir þar að lútandi innan sex mánaða frá því að EES-samningurinn öðlast gildi.

14. gr.

Sektir

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að taka ákvörðun um að sekta einstaklinga, sem um getur í b-lið 1. mgr. 3. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 1. tölul. í XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89), fyrirtæki eða samtök fyrirtækja um 1 000 til 50 000 evrópskar mynteiningar (ECU) þegar aðilar þessir vísvitandi eða af gáleysi:

a) láta hjá líða að tilkynna um samfylkingu í samræmi við 4. gr. umræddrar gerðar;

b) veita rangar eða villandi upplýsingar í tilkynningu samkvæmt 4. gr. umræddrar gerðar;

c) veita rangar upplýsingar sem svar við beiðni samkvæmt 11. gr. eða veita ekki umbeðnar upplýsingar innan frests sem settur er með ákvörðun samkvæmt 11. gr.;

d) framvísa ófullkomnu bókhaldi eða öðrum viðskiptaskjölum þegar rannsókn fer fram samkvæmt 12. eða 13. gr. eða neita að gangast undir rannsókn sem fyrirskipuð hefur verið með ákvörðun samkvæmt 13. gr.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að taka ákvörðun um að sekta hlutaðeigandi einstaklinga eða fyrirtæki að hámarki um sem samsvarar 10% af samanlagðri veltu þeirra, í skilningi 5. gr. umræddar gerðar, þegar þau vísvitandi eða af gáleysi:

a) standa ekki við skuldbindingu sem lögð er á með ákvörðun samkvæmt 4. mgr. 7. gr. eða annarri undirgrein 2. mgr. 8. gr.;

b) láta samfylkingu, sem brýtur í bága við 1. mgr. 7. gr., koma til framkvæmda eða líta fram hjá ákvörðun sem tekin er samkvæmt 2. mgr. 7. gr.;

c) láta samfylkingu koma til framkvæmda sem lýst hefur verið, með ákvörðun, samkvæmt 3. mgr. 8. gr., í ósamræmi við framkvæmd EES-samningsins eða láta hjá líða að grípa til ráðstafana þeirra sem fyrirskipaðar eru með ákvörðun samkvæmt 4. mgr. 8. gr.

3. Við ákvörðun um fjárhæð sektarinnar skal taka tillit til hvers eðlis brotið er og hversu alvarlegt það er.

4. Ákvarðanir teknar samkvæmt 1. og 2. mgr. skulu ekki vera refsiréttarlegs eðlis.

15. gr.

Févíti

1. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að ákvarða févíti á einstaklinga sem um getur í b-lið 1. mgr. 3. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 1. tölul. við XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89), fyrirtæki eða samtök fyrirtækja, er nemur allt að 25 000 evrópskum mynteiningum (ECU) á dag og reiknast frá þeim degi sem tiltekinn er í ákvörðuninni, til að þvinga þau til:

a) að veita tæmandi og réttar upplýsingar þegar hún hefur farið fram á það með ákvörðun samkvæmt 11. gr.; eða

b) að gangast undir rannsókn sem hún hefur fyrirskipað með ákvörðun samkvæmt 13. gr.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að ákvarða févíti á einstaklinga sem um getur í b-lið 1. mgr. 3. gr. umræddrar gerðar eða fyrirtæki, er nemur allt að 100 000 evrópskum mynteiningum (ECU) á dag og reiknast frá þeim degi sem tiltekinn er í ákvörðuninni, til að þvinga þau til:

a) að standa við skuldbindingu sem lögð var á með ákvörðun samkvæmt 4. mgr. 7. gr. eða annarri undirgrein 2. mgr. 8. gr., eða

b) að beita þeim ráðstöfunum sem fyrirskipaðar eru með ákvörðun samkvæmt 4. mgr. 8. gr.

3. Þegar einstaklingar sem um getur í b-lið 1. mgr. 3. gr. umræddrar gerðar, fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa fullnægt þeirri skuldbindingu sem févítinu var ætlað að þvinga þau til að standa við er eftirlitsstofnun EFTA heimilt að ákvarða lægri heildarfjárhæð févítis en orðið hefði samkvæmt upphaflegu ákvörðuninni.

16. gr.

Áfrýjun til EFTA-dómstólsins

EFTA-dómstóllinn hefur, í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði þessa samnings, ótakmarkaða lögsögu í skilningi 35. gr. þessa samnings til að fjalla um lögmæti ákvarðana eftirlitsstofnunar EFTA um sektir eða févíti; honum er heimilt að fella niður sekt eða févíti og hækka eða lækka fjárhæðir þeirra.

17. gr.

Þagnarskylda

1. Með fyrirvara um 9. gr. bókunar 24, skal vitneskja, sem aflað er þegar ákvæðum 57. og 58. gr. EES-samningsins, bókunar 24 við EES-samninginn og 11., 12., 13. og 18. gr. þessa kafla er beitt, einungis notuð að því er varðar viðkomandi beiðni, rannsókn eða skýrslugjöf.

2. Með fyrirvara um ákvæði 3. mgr. 4. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 1. tölul. í XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89) og 18. gr. og 20. gr. þessa kafla, er eftirlitsstofnun EFTA og lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum, embættismönnum þeirra og öðrum starfsmönnum óheimilt að láta uppi vitneskju sem þeir öðlast vegna þess að bókun 24 við EES-samninginn, umræddri gerð eða þessum kafla er beitt og er þess eðlis að hún fellur undir þagnarskyldu.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir birtingu almennra upplýsinga eða athugana sem ekki fela í sér upplýsingar um einstök fyrirtæki eða samtök fyrirtækja.

18. gr.

Skýrslugjöf málsaðila og þriðju aðila

1. Áður en eftirlitsstofnun EFTA tekur ákvörðun eins og kveðið er á um í 2. og 4. mgr. 7. gr., annarri undirgrein í 2. mgr. og 3. – 5. mgr. 8. gr., 14. gr. og 15. gr. skal hún veita hlutaðeigandi einstaklingum, fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja tækifæri, á öllum stigum málsmeðferðar allt til viðræðufundar ráðgjafarnefndarinnar, til að skýra frá sjónarmiðum sínum varðandi andmæli sem lögð hafa verið fram gegn þeim.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt að taka ákvörðun til bráðabirgða, eins og um getur í 2. eða 4. mgr. 7. gr., um að stöðva áfram samfylkingu eða veita undanþágu frá stöðvun án þess að gefa hlutaðeigandi einstaklingum, fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja fyrst tækifæri til að kynna sjónarmið sín, að því tilskildu að eftirlitsstofnun EFTA gefi þeim færi á því eins fljótt og auðið er eftir að hún hefur tekið ákvörðun sína.

3. Í ákvörðun sinni ber eftirlitsstofnun EFTA einungis að taka til greina þau andmæli sem málsaðilum hefur verið gefinn kostur á að tjá sig um. Virða skal að fullu rétt varnaraðila til að taka til máls. Aðgangur að málsskjölum skal vera heimill að minnsta kosti þeim aðilum sem beina hlutdeild eiga að

málinu en taka skal tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

4. Eftirlitsstofnun EFTA eða lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum er einnig heimilt að hlýða á málflutning annarra einstaklinga eða lögpersóna telji þau ástæðu til þess. Einstaklingar eða lögpersónur, sem eiga nægilegra hagsmuna að gæta, einkum stjórnarmenn eða þeir sem sitja í framkvæmdastjórnum hlutaðeigandi fyrirtækja eða réttkjörnir fulltrúar launþega í sömu fyrirtækjum, skulu eiga rétt á að gefa skýrslu æski þeir þess.

19. gr.

Samvinna við yfirvöld í EFTA-ríkjunum

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal senda lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum afrit af öllum tilkynningum innan þriggja virkra daga og, eins fljótt og auðið er, afrit af mikilvægustu skjölunum sem henni hafa borist eða hún gefið út samkvæmt gerðinni sem vísað er til í 1. tölul. í XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89) og þessum kafla.

2. Eftirlitsstofnun EFTA skal beita málsmeðferð þeirri sem kveðið er á um í umræddri gerð og þessum kafla í náinni og stöðugri samvinnu við lögbær yfirvöld í EFTA-ríkjunum sem heimild hafa til að gera athugasemdir við þá málsmeðferð. Að því er varðar ákvæði 9. gr. skal hún afla upplýsinga frá lögbæru yfirvaldi í hlutaðeigandi EFTA-ríki, eins og um getur í 2. mgr. þeirrar greinar, og gefa því tækifæri til, á öllum stigum málsmeðferðar, að koma fram með athugasemdir sínar allt þar til ákvörðun liggur fyrir samkvæmt ákvæðum 3. mgr. þeirrar sömu greinar; í því skyni skal hún veita því aðgang að málsskjölum.

Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna afrit af tilkynningum og upplýsingar sem hún hefur fengið frá framkvæmdastjórn EB í samræmi við 3. og 10. gr. bókunar 24 við EES-samninginn.

Eftirlitsstofnun EFTA skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna afrit af skjölum sem hún hefur fengið frá framkvæmdastjórn EB í samræmi við 8. gr. bókunar 24 við EES-samninginn.

3. Samráð skal haft við ráðgjafarnefnd um samfylkingar áður en ákvörðun er tekin samkvæmt 2. – 5. mgr. 8. gr., 14. eða 15. gr. eða tillaga sú sem um getur í 23. gr. er lögð fram.

4. Í ráðgjafarnefndinni skulu sitja fulltrúar yfirvalda í EFTA-ríkjunum. Hvert EFTA-ríki tilnefnir einn eða tvo fulltrúa; forfallist þeir er heimilt að senda aðra fulltrúa í þeirra stað. Að minnsta kosti annar fulltrúa EFTA-ríkis skal vera til þess bær að fjalla um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu.

5. Samráðið fer fram á sameiginlegum fundi sem eftirlitsstofnun EFTA boðar til og stýrir. Fundarboðinu skal fylgja samantekt um málavöxtu ásamt helstu málsskjölum og fyrstu drögum að ákvörðun þeirri sem til stendur að taka í hverju máli sem er til umfjöllunar. Fundinn skal ekki halda fyrr en að fjórtán dögum liðnum frá því að fundarboð var sent út. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt, í undantekningartilvikum, að halda fundinn fyrr í því skyni að forða einu eða fleiri fyrirtækjum, sem hlut eiga að samfylkingu, frá alvarlegu tjóni.

6. Ráðgjafarnefndin skal skila áliti á drögum að ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA, með atkvæðagreiðslu ef þörf krefur. Ráðgjafarnefndinni er heimilt að skila áliti enda þótt einhverjir nefndarmenn eða varamenn þeirra séu fjarverandi. Skila skal skriflegu áliti sem fylgir fyrirliggjandi drögum að ákvörðun. Eftirlitsstofnun EFTA skal kappkosta að fara að áliti nefndarinnar. Hún tilkynnir nefndinni um á hvern hátt tekið hefur verið tillit til álits hennar.

7. Ráðgjafarnefndinni er heimilt að leggja til að álitið verði birt. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að birta álitið. Í ákvörðuninni um að birta álitið skal tilhlýðilegt tillit tekið til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín og til þeirra hagsmuna hlutaðeigandi fyrirtækja að álitið verði birt.

20. gr.

Birting ákvarðana

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal birta þær ákvarðanir sem hún tekur samkvæmt 2. – 5. mgr. 8. gr. í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins*.

2. Birta skal nöfn aðila ásamt megininntaki ákvörðunarinnar; við birtinguna skal tekið tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

21. gr.

Lögsaga

1. Með fyrirvara um áfrýjun til EFTA-dómstólsins í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði þessa samnings er einungis eftirlitsstofnun EFTA bær, með þeim skilyrðum sem sett eru í 58. gr. EES-samningsins, til þess að taka ákvarðanir þær sem kveðið er á um í gerðinni sem vísað er til í 1. tölul. í XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð nr. 4064/89) og þessum kafla.

2. EFTA-ríki er óheimilt að beita landslögum sínum um samkeppni þegar um ræðir samfylkingu sem varðar hagsmuni EFTA í skilningi 1. gr. umræddrar gerðar.

Ákvæði undirgreinarinnar hér á undan eru með fyrirvara um vald EFTA-ríkis til að gera nauðsynlegar rannsóknir þegar beita á ákvæðum 2. mgr. 9. gr. eða, eftir að máli hefur verið vísað áfram samkvæmt b-lið fyrstu undirgreinar 3. mgr. 9. gr. eða 5. mgr. sömu greinar, gera ráðstafanir þær sem bráðnauðsynlegar eru þegar beita á 8. mgr. 9. gr.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. er EFTA-ríkjum heimilt að gera viðeigandi ráðstafanir til að vernda réttmæta hagsmuni aðra en þá sem tilteknir eru í umræddri gerð og þessum kafla og eru í samræmi við almennar grundvallarreglur og önnur ákvæði sem kveðið er á um, beint eða óbeint, í EES-samningnum.

Telja skal almannaöryggi, fjölmiðlafrelsi og varfærnisreglur til réttmætra hagsmuna í skilningi fyrstu undirgreinar.

Hlutaðeigandi EFTA-ríki ber að senda eftirlitsstofnun EFTA orðsendingu um aðra hagsmuni almennings, og skulu þeir öðlast viðurkenningu hennar að afloknu mati á að hve miklu leyti þeir

samræmast almennum grundvallarreglum og öðrum ákvæðum sem kveðið er á um, beint eða óbeint, í EES-samningnum, áður en heimilt er að grípa til fyrrnefndra ráðstafana. Eftirlitsstofnun EFTA tilkynnir hlutaðeigandi EFTA-ríki um ákvörðun sína innan eins mánaðar frá fyrrnefndri orðsendingu.

22. gr.

Beiting gerðarinnar sem vísað er til í 1. tölul. í XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89) og þessa kafla

1. Gerðin sem vísað er til í 1. tölul. í XIV. kafla við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89) og þessi kafli gilda ein um samfylkingar eins og þær eru skilgreindar í 3. gr. umræddrar gerðar.

2. Ákvæði II., VI., IX. og XI. kafla og gerðanna sem vísað er til í 10. og 11. tölul. í XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerðir (EBE) nr. 1017/68) og (EBE) nr. 4056/86) gilda ekki um samfylkingar eins og þær eru skilgreindar í 3. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 1. tölul. í XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89).

3. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt, að svo miklu leyti sem samfylking hefur áhrif á viðskipti milli EFTA-ríkja, að samþykkja þær ákvarðanir sem kveðið er á um í annarri undirgrein 2. mgr. 8. gr. og í 3. og 4. mgr. sömu greinar, ákveði hún, að framkominni beiðni frá EFTA-ríki, að samfylking skilgreind samkvæmt 3. gr. umræddrar gerðar, sem ekki varðar hagsmuni EFTA í skilningi 1. gr. umræddrar gerðar, skapi eða styrki yfirburðastöðu sem hindrar verulega virka samkeppni á yfirráðasvæði hlutaðeigandi EFTA-ríkis.

4. Ákvæði a- og b-liðar 1. mgr. 2. gr. og 5. gr. umræddrar gerðar og 6., 8. og 10. – 20. gr. þessa kafla gilda. Frestur sem veittur er til að hefja málsmeðferð samkvæmt 1. mgr. 10. gr. skal hefjast þann dag er beiðnin berst frá hlutaðeigandi EFTA-ríki. EFTA-ríki verður að senda beiðnina innan eins mánaðar hið lengsta frá því að það fékk vitneskju um samfylkinguna eða frá því hún varð að veruleika. Fresturinn hefst þegar hið fyrsta af þessu gerist.

5. Eftirlitsstofnun EFTA skal einungis, samkvæmt ákvæðum 3. mgr., grípa til nauðsynlegustu ráðstafana til að viðhalda eða koma aftur á virkri samkeppni á yfirráðasvæði EFTA-ríkisins sem lagt hefur fram beiðni um aðgerðir af hálfu hennar.

6. Ákvæði 3. – 5. mgr. skulu gilda áfram uns viðmiðanir þær sem fram koma í 2. mgr. 1. gr. umræddrar gerðar hafa verið endurskoðaðar.

23. gr.

Sérstök ákvæði

Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt samkvæmt ákvæðum 49. gr. samnings þessa að leggja fyrir ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna tillögur að eyðublöðum sem nota skal við tilkynningar í samræmi við 4. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 1. tölul. í XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89), svo og tillögur að viðbótarathugasemdum við eyðublöðin.

24. gr.

Samskipti við lönd sem eru ekki aðilar að EES-samningnum

1. EFTA-ríkin skulu tilkynna eftirlitsstofnun EFTA um sérhvern almennan vanda sem fyrirtæki í löndum þeirra komast í gagnvart samfylkingum, eins og þær eru skilgreindar í 3. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 1. tölul. í XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89), í landi sem er ekki aðili að EES-samningnum.

2. Eftirlitsstofnun EFTA semur, í fyrsta sinn eigi síðar en einu ári eftir að EES-samningurinn öðlast gildi, skýrslu þar sem hún tekur til athugunar meðferð, samkvæmt 3. og 4. mgr., sem fyrirtæki innan EFTA fá hvað varðar samfylkingar í löndum sem eru ekki aðilar að EES-samningnum. Eftirlitsstofnun EFTA skilar skýrslum þessum til fastanefndarinnar ásamt tilmælum ef þurfa þykir.

3. Virðist eftirlitsstofnun EFTA, annaðhvort á grundvelli skýrslnanna sem um getur í 2. mgr. eða á grundvelli annarra upplýsinga, að land sem er ekki aðili að EES-samningnum veiti fyrirtæki innan EFTA ekki sambærilega meðferð og EFTA-ríki fyrirtæki frá því sama landi, er eftirlitsstofnun EFTA heimilt að gera tillögur til hverrar ríkisstjórnar EFTA-ríkjanna í því skyni að tryggja fyrirtækjum innan EFTA sambærilega meðferð.

4. Ráðstafanir sem gripið er til samkvæmt þessari grein skulu vera í samræmi við skuldbindingar EFTA-ríkjanna, samkvæmt milliríkjasamningum, hvort sem um ræðir tvíhliða- eða marghliða samninga.

25. gr.

(Sjá 10. gr. XVI. kafla)

XIV. KAFLI

NÁKVÆMAR REGLUR UM TILKYNNINGAR, FRESTI OG SKÝRSLUGJÖF AÐ ÞVÍ ER VARÐAR EFTIRLIT MEÐ SAMFYLKINGUM FYRIRTÆKJA

I. ÞÁTTUR

TILKYNNINGAR

1. gr.

Einstaklingar sem hafa rétt til að leggja fram tilkynningar

1. Tilkynningar skulu lagðar fram af einstaklingum eða fyrirtækjum samkvæmt 2. mgr. 4. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 1. tölul. í XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89).

2. Þegar fulltrúar einstaklinga eða fyrirtækja undirrita tilkynningar skulu fulltrúarnir framvísa skriflegri staðfestingu þess efnis að þeir hafi heimild til þess.

3. Sameiginlegum fulltrúa sem heimild hefur til að senda og taka við skjölum fyrir hönd allra sem að tilkynningum standa ber að leggja fram sameiginlegar tilkynningar.

2. gr.

Tilkynningar lagðar fram

1. Leggja skal fram tilkynningar á þann hátt sem lýst er á eyðublaði sem ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna, með samhljóða samkomulagi, samanber 9. viðbæti, eða framkvæmdastjórn EB gefa út í þessu skyni. Leggja skal sameiginlegar tilkynningar fram í einu lagi.

2. Leggja skal fyrir eftirlitsstofnun EFTA níu eintök af hverri tilkynningu og af fylgiskjölum sem sendist á póstfang það sem tilgreint er á eyðublaðinu sem ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna gefa út sameiginlega.

3. Fylgiskjölin skulu annaðhvort vera frumrit eða afrit af frumritum; þeir aðilar sem að tilkynningum standa skulu í síðara tilvikinu staðfesta að um sönn og óstytt afrit sé að ræða.

4. Tilkynningar skulu vera á opinberu tungumáli EFTA-ríkis eða bandalagsins. Kjósi fyrirtæki að tilkynna eftirlitsstofnun EFTA á tungumáli sem er ekki eitt opinberra tungumála ríkjanna er heyra undir það yfirvald, eða starfsmál þess yfirvalds, skulu þau samtímis láta þýðingu á opinbert tungumál eða starfsmál umrædds yfirvalds fylgja öllum skjölum. Tungumálið sem þýtt er á skal eftirlitsstofnun EFTA nota í samskiptum sínum við fyrirtækið. Fylgiskjölin skulu vera á frummálinu. Sé frummálið ekki eitt af opinberu tungumálunum eins og áður er getið skal þýðing á tungumál það sem notað er við málsmeðferðina fylgja.

3. gr.

Upplýsingar sem ber að veita

1. Í tilkynningum skulu fram koma þær upplýsingar sem óskað er eftir á eyðublaðinu sem ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna gefa út. Upplýsingarnar skulu vera réttar og fullnægjandi.

2. Þeir aðilar sem að tilkynningum standa skulu af frjálsum vilja og án tafar skýra eftirlitsstofnun EFTA frá efnislegum breytingum á atriðum þeim sem tilgreind eru í tilkynningunni og þeir hafa eða hefðu átt að hafa vitneskju um.

3. Rangar eða villandi upplýsingar verða álitnar ófullnægjandi upplýsingar.

4. gr.

Gildistökudagur tilkynninga

1. Litið skal svo á að tilkynningar öðlist gildi þann dag sem þær berast eftirlitsstofnun EFTA með fyrirvara um 2. mgr. og 11. gr. bókunar 24 við EES-samninginn.

2. Eftirlitsstofnun EFTA skal, með fyrirvara um 3. mgr., tilkynna skriflega og án tafar aðilum sem að tilkynningum standa eða sameiginlegum fulltrúa þeirra þegar upplýsingar sem fram koma í tilkynningu eru efnislega ófullnægjandi og setja hæfilegan frest til að bæta við þær; í slíkum tilvikum skal litið svo á að tilkynningin öðlist gildi dag þann sem viðbótarupplýsingar berast eftirlitsstofnun EFTA.

3. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að undanþiggja aðila frá þeirri skyldu að láta í té tilteknar upplýsingar sem óskað er eftir á eyðublaðinu sem ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna, með samhljóða samkomulagi, eða framkvæmdastjórn EB gefa út, telji eftirlitsstofnun EFTA ekki þörf slíkra upplýsinga við athugun málsins.

4. Eftirlitsstofnun EFTA skal staðfesta skriflega og án tafar móttöku á tilkynningu og svörum við bréfum, sem hún hefur sent samkvæmt 2. mgr. að ofan, frá þeim sem að tilkynningum standa eða

sameiginlegum fulltrúa þeirra.

5. gr.

Breyting tilkynninga

1. Komist eftirlitsstofnun EFTA að raun um að aðgerðir þær sem tilkynnt hefur verið um feli ekki í sér samfylkingu í skilningi 3. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 1. tölul. í XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerðar (EBE) nr. 4064/89) skal hún tilkynna það skriflega aðilum þeim sem að tilkynningum standa eða sameiginlegum fulltrúa þeirra. Ef um slíkt er að ræða er eftirlitsstofnun EFTA heimilt, að beiðni aðila sem að tilkynningunni standa, ef við á og með fyrirvara um 2. mgr. að neðan, að fara með tilkynninguna eins og umsókn í skilningi 2. gr. eða tilkynningu í skilningi 4. gr. II. kafla, eins og umsókn í skilningi 12. gr. VI. kafla, eins og umsókn í skilningi 12. gr. IX. kafla eða umsókn í skilningi 2. mgr. 3. gr. eða 5. gr. XI. kafla.

2. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt, í tilvikum sem um getur í öðrum málslið 1. mgr., að krefjast þess að bætt verði við upplýsingar í tilkynningunni innan hæfilegs frests sem hún setur, sé þess þörf til að meta aðgerðir á grundvelli fyrrnefndra kafla. Líta skal svo á að viðkomandi umsókn eða tilkynning fullnægi kröfum sem fram koma í þessum köflum frá gildistökudegi upprunalegrar tilkynningar berist eftirlitsstofnun EFTA viðbótarupplýsingarnar innan tiltekins frests.

II. ÞÁTTUR

FRESTIR TIL AÐ HEFJA MÁLSMEÐFERÐ OG TIL AÐ GEFA ÚT ÁKVARÐANIR

6. gr.

Upphaf frests

1. Frestir þeir sem um getur í 1. mgr. 10. gr. XIII. kafla hefjast daginn eftir gildistökudag tilkynningar í skilningi 1. og 2. mgr. 4. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 1. tölul. í XIV. kafla við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89).

2. Fresturinn sem um getur í 3. mgr. 10. gr. XIII. kafla hefst daginn eftir að málsmeðferð var hafin.

3. Sé fyrsti dagur frests ekki virkur dagur í skilningi 19. gr. hefst fresturinn næsta virka dag.

7. gr.

Frestur útrunninn

1. Fresturinn sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr. 10. gr. XIII. kafla rennur út þann dag í næsta mánuði eftir að fresturinn hófst sem er sami mánaðardagur og upphafsdagur frestsins. Ef sá mánaðardagur er ekki í þeim mánuði rennur fresturinn út síðasta dag þess mánaðar.

2. Fresturinn sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. 10. gr. XIII. kafla rennur út þann dag í

sjöttu viku eftir að fresturinn hófst sem er sami vikudagur og upphafsdagur frestsins.

3. Fresturinn sem um getur í 3. mgr. 10. gr. XIII. kafla rennur út þann dag í fjórða mánuði eftir að fresturinn hófst sem er sami mánaðardagur og upphafsdagur frestsins. Ef sá mánaðardagur er ekki í þeim mánuði rennur fresturinn út síðasta dag þess mánaðar.

4. Sé dagur sá sem fresturinn rennur út ekki virkur dagur í skilningi 19. gr. skal fresturinn renna út næsta virka dag.

5. Ákvæði 1. og 4. mgr. að ofan eru með fyrirvara um ákvæði 8. gr.

8. gr.

Framlenging vegna frídaga

Falli lögboðnir frídagar eða aðrir frídagar eftirlitsstofnunar EFTA samkvæmt skilgreiningu í 19. gr. innan fresta þeirra sem um getur í 1. mgr. 10. gr. og 3. mgr. 10. gr. XIII. kafla skal framlengja þessa fresti um jafnmarga daga.

9. gr.

Hlé á fresti

1. Gera skal hlé á fresti sem um getur í 3. mgr. 10. gr. XIII. kafla verði eftirlitsstofnun EFTA að gefa út ákvörðun, samkvæmt 5. mgr. 11. gr. eða 3. mgr. 13. gr. sama kafla, vegna þess að:

a) upplýsingar sem eftirlitsstofnun EFTA hefur krafist samkvæmt 2. mgr. 11. gr. XIII. kafla frá fyrirtæki sem á aðild að samfylkingu eru ekki veittar eða ekki veittar svo fullnægjandi sé innan þess frests sem eftirlitsstofnun EFTA setur;

b) fyrirtæki sem á aðild að samfylkingu hefur neitað að gangast undir rannsókn á grundvelli 1. mgr. 13. gr. XIII. kafla sem eftirlitsstofnun EFTA telur nauðsyn á eða að eiga samstarf við gerð slíkrar rannsóknar samkvæmt fyrrnefndu ákvæði;

c) aðilar þeir sem að tilkynningum standa tilkynna eftirlitsstofnun EFTA ekki um efnislegar breytingar sem orðið hafa á atriðum þeim sem tilgreind eru í viðkomandi tilkynningu.

2. Gera skal hlé á fresti þeim sem um getur í 3. mgr. 10. gr. XIII. kafla:

a) í tilvikum sem um getur í a-lið 1. mgr. að ofan, frá þeim tíma er frestur sem tiltekinn er í beiðni um upplýsingar er útrunninn þar til frágengnar og réttar upplýsingar, sem krafist er með ákvörðun, berast;

b) í tilvikum sem um getur í b-lið 1. mgr. að ofan, frá þeim tíma er tilraun til að gera viðkomandi rannsókn mistókst þar til rannsókninni, sem fyrirskipuð var með ákvörðun, er lokið;

c) í tilvikum sem um getur í c-lið 1. mgr. að ofan, frá þeim tíma er breytingar á efnisatriðum þeim sem þar eru tilgreind eiga sér stað þar til fullkomnar og réttar upplýsingar, sem krafist er með

ákvörðun, berast eða rannsókninni, sem fyrirskipuð var með ákvörðun, er lokið.

3. Hlé á fresti hefst daginn eftir að atburður sá sem olli hléinu á sér stað. Hléið stendur til loka þess dags þegar tilefni þess verður úr sögunni. Ef sá dagur er ekki virkur dagur í skilningi 19. gr. skal hléi á frestinum ljúka næsta virkan dag.

10. gr.

Að virða frest

Virða ber fresti sem um getur í 1. og 3. mgr. 10. gr. XIII. kafla hafi eftirlitsstofnun EFTA tekið viðeigandi ákvörðun áður en fresturinn rennur út. Tilkynna skal hlutaðeigandi fyrirtækjum um ákvörðunina án tafar.

III. ÞÁTTUR

SKÝRSLUGJÖF MÁLSAÐILA OG ÞRIÐJU AÐILA

11. gr.

Ákvarðanir um stöðvun samfylkinga

1. Hyggist eftirlitsstofnun EFTA taka ákvörðun samkvæmt 2. mgr. 7. gr. XIII. kafla eða ákvörðun samkvæmt 4. mgr. 7. gr. hans, sem hefur neikvæðar afleiðingar í för með sér fyrir málsaðila, ber henni samkvæmt 1. mgr. 18. gr. þess kafla að tilkynna hlutaðeigandi aðilum skriflega um andmæli sín og setja þeim frest til að skýra frá sjónarmiðum sínum.

2. Hafi eftirlitsstofnun EFTA tekið bráðabirgðaákvörðun samkvæmt 2. mgr. 18. gr. XIII. kafla, sem um getur í 1. mgr., án þess að gefa hlutaðeigandi aðilum færi á að skýra frá sjónarmiðum sínum, ber henni án tafar og að minnsta kosti áður en stöðvun lýkur að senda þeim texta bráðabirgðaákvörðunarinnar og setja þeim frest til að skýra frá sjónarmiðum sínum.

Þegar hlutaðeigandi aðilar hafa skýrt frá sjónarmiðum sínum ber eftirlitsstofnun EFTA að taka lokaákvörðun og ógilda, breyta eða staðfesta bráðabirgðaákvörðunina. Hafi hlutaðeigandi aðilar ekki skýrt frá sjónarmiðum sínum innan tiltekins frests skal bráðabirgðaákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA gilda sem lokaákvörðun þegar fresturinn er útrunninn.

3. Hlutaðeigandi aðilar skulu skýra frá sjónarmiðum sínum skriflega eða munnlega innan tiltekins frests. Þeim er heimilt að staðfesta munnlegar yfirlýsingar sínar skriflega.

12. gr.

Ákvarðanir um efnisatriði málsins

1. Hyggist eftirlitsstofnun EFTA taka ákvörðun samkvæmt annarri undirgrein 2. mgr. 8. gr., 3., 4. og 5. mgr. 8. gr., 14. eða 15. gr. XIII. kafla ber henni að veita hlutaðeigandi aðilum færi á að gefa skýrslu samkvæmt 18. gr. þess kafla áður en hún hefur samráð við ráðgjafarnefndina um samfylkingu fyrirtækja.

2. Eftirlitsstofnun EFTA skal tilkynna hlutaðeigandi aðilum skriflega um andmæli sín. Orðsendinguna skal stíla á aðila þá sem að tilkynningum standa eða á sameiginlegan fulltrúa þeirra. Um leið

og eftirlitsstofnun EFTA tilkynnir um andmæli skal hún setja frest sem hlutaðeigandi aðilar geta nýtt sér til að koma sjónarmiðum sínum á framfæri.

3. Eftir að hafa tilkynnt málsaðilum um andmæli sín ber eftirlitsstofnun EFTA að veita hlutaðeigandi aðilum, að beiðni þeirra, aðgang að málsskjölum til að undirbúa athugasemdir sínar. Ekki skal veita aðgang að skjölum sem hafa að geyma viðskiptaleyndarmál annarra hlutaðeigandi aðila eða þriðju aðila eða önnur trúnaðarmál, þar á meðal viðkvæmar viðskiptaupplýsingar sem gætu skaðað verulega þann sem veitti þær, eða innanhússkjöl yfirvalda.

4. Hlutaðeigandi aðilar skulu, innan tiltekins frests, koma athugasemdum sínum við andmæli eftirlitsstofnunar EFTA skriflega á framfæri. Þeim er heimilt að setja fram öll atriði sem málið varða í skriflegum athugasemdum sínum og að láta fylgja með öll skjöl sem máli skipta til að færa sönnur á þau atriði. Þeim er einnig heimilt að leggja til að eftirlitsstofnun EFTA taki skýrslur af einstaklingum sem geta staðfest fyrrnefnd atriði.

13. gr.

Munnleg skýrslugjöf

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal gefa hlutaðeigandi aðilum, sem þess hafa óskað skriflega í athugasemdum sínum, tækifæri til að skýra frá sjónarmiðum sínum munnlega, sýni einstaklingar þessir fram á næga ástæðu til þess eða hafi eftirlitsstofnun EFTA í hyggju að leggja á þá sektir eða févíti. Henni er einnig heimilt í öðrum tilvikum að gefa hlutaðeigandi aðilum tækifæri til að skýra frá sjónarmiðum sínum munnlega.

2. Eftirlitsstofnun EFTA skal kveðja þá einstaklinga sem gefa eiga skýrslu á sinn fund þann dag sem hún ákveður.

3. Hún skal án tafar senda lögbærum yfirvöldum í EFTA-ríkjunum afrit af kvaðningunni og er þeim heimilt að tilnefna fulltrúa til þess að taka þátt í skýrslugjöfinni.

14. gr.

Skýrslugjöf

1. Skýrslugjöf skal stjórnað af einstaklingum sem eftirlitsstofnun EFTA tilnefnir í því skyni.

2. Þeir sem til eru kvaddir skulu annaðhvort sjálfir bera vitni eða kjósa sér löglærða fulltrúa til að koma fram fyrir sína hönd eða fulltrúa sem stjórnarskrá lands þeirra heimilar. Fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja er heimilt að veita föstum starfsmanni sínum umboð til að koma fram fyrir sína hönd.

3. Þeim sem gefa eftirlitsstofnun EFTA skýrslu er heimilt að fá aðstoð lögfræðinga eða ráðgjafa, sem rétt hafa til að flytja mál fyrir EFTA-dómstólnum, eða annarra hæfra aðila.

4. Skýrslugjöf skal ekki vera opinber. Einstaklingar skulu gefa skýrslu hver fyrir sig eða í viðurvist annarra sem til hafa verið kvaddir. Í síðara tilvikinu skal taka tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

5. Yfirlýsingar allra þeirra sem gefa skýrslu skulu skráðar.

15. gr.

Skýrslugjöf þriðju aðila

1. Sæki einstaklingar eða lögpersónur sem sýna að þeir eigi nægilegra hagsmuna að gæta skriflega um það að gefa skýrslu samkvæmt öðrum málslið 4. mgr. 18. gr. XIII. kafla, og einkum þeir sem sæti eiga í stjórn eða framkvæmdastjórn hlutaðeigandi fyrirtækja eða viðurkenndir fulltrúar launþega í þeim fyrirtækjum, skal eftirlitsstofnun EFTA tilkynna þeim skriflega um eðli og viðfangsefni málsmeðferðarinnar og setja þeim frest til að skýra frá sjónarmiðum sínum.

2. Þeir þriðju aðilar sem um getur í 1. mgr. að ofan skulu skýra frá sjónarmiðum sínum skriflega eða munnlega innan tiltekins frests. Þeim er heimilt að staðfesta munnlegar greinargerðir sínar skriflega.

3. Eftirlitsstofnun EFTA er á sama hátt heimilt að gefa öðrum þriðju aðilum tækifæri til að skýra frá sjónarmiðum sínum.

IV. ÞÁTTUR

ÝMIS ÁKVÆÐI

16. gr.

Sending skjala

1. Heimilt er að senda skjöl og kvaðningar frá eftirlitsstofnun EFTA til viðtakenda á einhvern eftirfarandi máta:

a) með boðsendingu gegn kvittun;

b) með ábyrgðarbréfi með kvittun fyrir móttöku;

c) með símbréfi ásamt beiðni um kvittun fyrir móttöku;

d) með fjarrita.

2. Með fyrirvara um 1. mgr. 18. gr. gildir 1. mgr. að ofan einnig um sendingu hlutaðeigandi aðila eða þriðju aðila á skjölum til eftirlitsstofnunar EFTA.

3. Ef skjal er sent með símbréfi eða fjarrita skal gera ráð fyrir að viðtakanda hafi borist það í hendur sama dag og það var sent.

17. gr.

Frestur settur

1. Þegar eftirlitsstofnun EFTA setur frest, sem kveðið er á um 2. mgr. 4. gr., 2. mgr. 5. gr., 1. og 2. mgr. 11. gr., 2. mgr. 12. gr. og 1. mgr. 15. gr., ber henni að taka tillit til undirbúningstíma sem krafist er við gerð athugasemda og hversu brýnt málið er. Eftirlitsstofnun EFTA skal einnig taka tillit til lögboðinna frídaga í landi því sem orðsending hennar fer til.

2. Frestur hefst daginn eftir að viðtakandi hefur fengið orðsendinguna í hendur.

18. gr.

Viðtaka skjala af hálfu eftirlitsstofnunar EFTA

1. Með fyrirvara um 1. mgr. 4. gr. skulu tilkynningar berast eftirlitsstofnun EFTA á póstfang það sem tilgreint er á eyðublaðinu sem ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna, með samhljóða samkomulagi, eða framkvæmdastjórn EB gefa út, eða hafa verið sendar með bréfi í ábyrgðarpósti áður en frestur samkvæmt 1. mgr. 4. gr. gerðarinnar sem vísað er til í 1. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerðar (EBE) nr. 4064/89) rennur út. Sé krafist viðbótarupplýsinga til að bæta úr ófullnægjandi tilkynningum samkvæmt 2. mgr. 4. gr. eða til viðbótar við tilkynningar samkvæmt 2. mgr. 5. gr. í umræddri gerð skulu þær berast eftirlitsstofnun EFTA á fyrrnefnt póstfang eða hafa verið sendar með bréfi í ábyrgðarpósti áður en tiltekinn frestur er útrunninn í hverju tilviki. Nauðsynlegt er að skriflegar athugasemdir við orðsendingar eftirlitsstofnunar EFTA samkvæmt 1. og 2. mgr. 11. gr., 2. mgr. 12. gr. og 1. mgr. 15. gr. berist eftirlitsstofnun EFTA á fyrrnefnt póstfang áður en tiltekinn frestur er útrunninn í hverju tilviki.

2. Sé lokadagur frests sem um getur í 1. mgr. síðasti dagur fyrir viðtöku skjala og sá dagur er ekki virkur dagur í skilningi 19. gr. skal fresturinn renna út í lok næsta virka dags.

3. Sé lokadagur frests sem um getur í 1. mgr. síðasti dagur fyrir sendingu skjala, og þann dag ber upp á laugardag, sunnudag eða lögboðinn frídag í landi þaðan sem sending kemur, skal fresturinn renna út í lok næsta virka dags í því landi.

19. gr.

Skilgreining á frídögum eftirlitsstofnunar EFTA

Til „virkra daga“ í 3. mgr. 6. gr., 4. mgr. 7. gr., 3. mgr. 9. gr. og 2. mgr. 18. gr. teljast allir aðrir dagar en laugardagar, sunnudagar, lögboðnir frídagar sem skráðir eru í 10. viðbæti við bókun þessa og aðrir frídagar sem eftirlitsstofnun EFTA ákveður og birtir eru í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins* fyrir upphaf hvers árs.

IV. HLUTI

KOL OG STÁL

XV. KAFLI

REGLUR SEM GILDA UM FYRIRTÆKI Á SVIÐI KOLA OG STÁLS

I. ÞÁTTUR

ALMENNAR REGLUR UM SAMNINGA OG SAMFYLKINGAR

1. gr.

1. Veita má heimildir samkvæmt 2. mgr. 1. gr. bókunar 25 við EES-samninginn með sérstökum skilyrðum og í takmarkaðan tíma. Í slíkum tilvikum skal eftirlitsstofnun EFTA endurnýja heimild einu sinni eða oftar ef skilyrðum a- til c-liðar 2. mgr. 1. gr. bókunar 25 við EES-samninginn er enn fullnægt þegar að endurnýjun kemur.

2. Eftirlitsstofnun EFTA skal afturkalla eða breyta heimild ef hún kemst að raun um að samningur fullnægi ekki lengur þessum skilyrðum vegna breyttra aðstæðna eða raunverulegar afleiðingar samnings eða beitingar hans eru andstæðar skilyrðum fyrir veitingu heimildarinnar.

3. Ákvarðanir um að veita, endurnýja, breyta, synja um eða afturkalla heimild skal birta opinberlega ásamt rökstuðningi; þetta gildir ekki um þær hömlur sem lagðar eru á með 2. mgr. 3. gr.

4. Eftirlitsstofnun EFTA getur, eins og kveðið er á um í 3. gr., fengið nauðsynlegar upplýsingar vegna beitingar 1. gr. bókunar 25 við EES-samninginn og þessarar greinar, annaðhvort með því að leggja fram sérstaka beiðni hjá hlutaðeigandi málsaðilum eða með ákvörðunum þar sem fram kemur hvers kyns samning, ákvörðun eða aðgerð hún krefst upplýsinga um.

5. Eftirlitsstofnun EFTA hefur ein lögsögu til að úrskurða hvort slíkur samningur eða ákvörðun er samrýmanleg 1. gr. bókunar 25 við EES-samninginn, samanber þó þann rétt að fara megi með mál fyrir EFTA-dómstólinn í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði þessa samnings, með þeim skilyrðum sem sett eru í 55. gr. EES-samningsins og bókunum 22 og 25 við hann.

6. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að ákvarða sektir eða févíti sem nemur að hámarki tvöfaldri veltu af framleiðsluvörum er heyra undir samninginn, ákvörðunina eða aðgerðina sem bönnuð er samkvæmt 1. mgr. 1. gr. bókunar 25 við EES-samninginn, á fyrirtæki er gert hefur sjálfkrafa ógildan samning samkvæmt 3. mgr. 1. gr. bókunar 25 við EES-samninginn, eða hefur knúið í gegn eða reynt að knýja í gegn, með gerðardómi, viðurlögum, viðskiptabanni eða öðrum ráðum, samning eða ákvörðun sem er sjálfkrafa ógild eða samning þar sem synjað hefur verið um heimild eða hún afturkölluð, eða hefur fengið heimild með því að nota upplýsingar sem það vissi að voru rangar eða villandi, eða hefur tekið þátt í aðgerðum sem eru bannaðar samkvæmt 1. mgr. 1. gr. bókunar 25 við EES-samninginn; ef tilgangurinn með samningnum, ákvörðuninni eða aðgerðinni er hins vegar að takmarka framleiðslu, tækniþróun eða fjárfestingar er heimilt að hækka hámark sektarinnar upp í 10% af ársveltu hlutaðeigandi fyrirtækja og upp í 20% af daglegri veltu að því er varðar févíti.

2. gr.

1. Þegar eftirlitsstofnun EFTA metur hvort skilyrðum 2. mgr. 2. gr. bókunar 25 við EES-samninginn hefur verið fullnægt skal hún, í samræmi við jafnræðisregluna, taka tillit til stærðar samsvarandi fyrirtækja á svæði því sem EES-samningurinn tekur til, að svo miklu leyti sem hún álítur slíkt réttlætanlegt til að komist verði hjá eða til að vega upp það óhagræði sem leiðir af ójöfnum samkeppnisskilyrðum.

2. Eftirlitsstofnun EFTA getur sett hver þau skilyrði varðandi veitingu heimildar sem hún álítur viðeigandi vegna 2. mgr. 2. gr. bókunar 25 við EES-samninginn.

3. Áður en eftirlitsstofnun EFTA kveður upp úrskurð varðandi viðskipti fyrirtækja þar sem að minnsta kosti eitt fyrirtæki þarf ekki að hlíta 3. gr. bókunar 25 við EES-samninginn skal hún fá álit viðkomandi ríkisstjórna.

4. Með fyrirvara um beitingu 3. gr. varðandi fyrirtæki innan lögsögu sinnar getur eftirlitsstofnun EFTA fengið frá þeim einstaklingum eða lögpersónum sem hafa öðlast eða slegið saman þeim réttindum eða eignum sem um ræðir, eða hyggja á slíkt, nauðsynlegar upplýsingar vegna beitingar 2. gr. bókunar 25 við EES-samninginn og þessarar greinar varðandi viðskipti er gætu valdið þeim áhrifum sem um getur í 1. mgr. 2. gr. bókunar 25 við EES-samninginn.

5. Verði til samfylking, sem eftirlitsstofnun EFTA telur að hafi orðið til andstætt ákvæðum 1. mgr. 2. gr. bókunar 25 við EES-samninginn en fullnægir engu að síður skilyrðum 2. mgr. 2. gr. bókunar 25 við EES-samninginn, skal eftirlitsstofnun EFTA samþykkja umrædda samfylkingu greiði einstaklingar þeir sem öðluðust eða slógu saman umræddum rétti eða eignum sektina sem kveðið er á um í b-lið 12. mgr.; fjárhæð sektarinnar skal ekki vera lægri en helmingur þeirrar fjárhæðar sem ákvörðuð er í b-lið sé ljóst að sækja átti um heimildina. Verði sektin ekki greidd skal eftirlitsstofnun EFTA gera þær ráðstafanir sem hér verður kveðið á um vegna ólögmætra samfylkinga.

6. Verði til samfylking sem eftirlitsstofnun EFTA telur að geti ekki fullnægt almennum eða sérstökum skilyrðum er liggja til grundvallar heimildinni í 2. mgr. 2. gr. bókunar 25 við EES-samninginn skal hún með rökstuddri ákvörðun lýsa samfylkinguna ólögmæta og fyrirskipa, eftir að hafa gefið hlutaðeigandi málsaðilum svigrúm til að koma með athugasemdir, aðskilnað þeirra fyrirtækja eða eigna sem fylkt var saman með ólögmætum hætti eða að endi verði bundinn á sameiginlega stjórn þeirra, svo og hverja þá ráðstöfun sem hún álítur viðeigandi til að koma að nýju á sjálfstæðum rekstri hlutaðeigandi fyrirtækja eða eigna og eðlilegum samkeppnisskilyrðum. Aðili sem á beinan hlut að máli getur höfðað mál vegna slíkra ákvarðana, eins og kveðið er á um í b-lið 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og 18. gr. samnings þessa. EFTA-dómstóllinn skal, í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði þessa samnings, hafa ótakmarkað vald til að meta hvort umrædd viðskipti flokkist undir samfylkingu í skilningi 1. mgr. 2. gr. bókunar 25 við EES-samninginn og gerða um kol og stál sem er að finna í XIV. viðauka við EES-samninginn. Málshöfðun hefur áhrif til frestunar. Málshöfðun er óheimil fyrr en búið er að fyrirskipa þær ráðstafanir sem að framan greinir, nema eftirlitsstofnun EFTA samþykki sérstaka málshöfðun vegna ákvörðunar sem lýsir viðskiptin ólögmæt.

7. Eftirlitsstofnun EFTA getur hvenær sem er, nema beitt verði 41. gr. samnings þessa, gert eða farið fram á að gerðar verði verndarráðstafanir til bráðabirgða sem hún álítur nauðsynlegar til að vernda hagsmuni samkeppnisfyrirtækja og þriðju aðila og til að koma í veg fyrir aðgerðir er gætu

hindrað framkvæmd ákvarðana hennar. Ef EFTA-dómstóllinn ákveður ekki annað hefur mál ekki áhrif til frestunar bráðabirgðaráðstafana.

8. Eftirlitsstofnun EFTA skal veita hlutaðeigandi málsaðilum hæfilegan tíma til að hlíta ákvörðunum hennar; við lok tímans má hún ákvarða daglegt févíti sem nemur þó ekki meira en einum tíunda af einum hundraðshluta af verðmæti umræddra réttinda og eigna.

9. Enn fremur skal eftirlitsstofnun EFTA sjálf gera ráðstafanir til að framkvæma ákvarðanir sínar ef hlutaðeigandi málsaðilar standa ekki við skuldbindingar sínar.

10. Eftirlitsstofnun EFTA hefur einnig umboð til að leggja fram tilmæli fyrir hlutaðeigandi EFTA-ríki, eftir því sem nauðsynlegt er, til að að tryggja að ráðstafanirnar sem kveðið er á um í undanfarandi málsgrein séu framkvæmdar samkvæmt þeirra eigin lögum.

11. Eftirlitsstofnun EFTA skal við störf sín taka tillit til réttinda þriðja aðila sem fengist hafa í góðri trú.

12. Eftirlitsstofnun EFTA getur ákvarðað sektir að hámarki:

a) 3% af verðmæti þeirra eigna sem fengust eða var slegið saman eða munu fást eða verður slegið saman, á einstaklinga eða lögpersónur sem hafa komið sér hjá skuldbindingum sem mælt er fyrir um í 4. mgr.;

b) 10% af verðmæti þeirra eigna sem fengust eða var slegið saman, á einstaklinga eða lögpersónur sem hafa komið sér hjá skuldbindingum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 2. gr. bókunar 25 við EES-samninginn; hækka ber hámarkið um einn tuttugasta og fjórða fyrir hvern mánuð eftir tólfta mánuðinn frá því að viðskiptum lauk þar til eftirlitsstofnun EFTA staðfestir að um brot hafi verið að ræða;

c) 10% af verðmæti þeirra eigna sem fengust eða var slegið saman eða munu fást eða verður slegið saman, á einstaklinga eða lögpersónur sem hafa öðlast eða reynt að öðlast heimild samkvæmt 2. mgr. 2. gr. bókunar 25 við EES-samninginn með röngum eða villandi upplýsingum;

d) 15% af verðmæti þeirra eigna sem fengust eða voru var slegið saman, á fyrirtæki innan lögsögu hennar sem hafa tekið þátt í eða átt hlut að viðskiptum sem eru andstæð ákvæðum 2. gr. bókunar 25 við EES-samninginn eða þessarar greinar.

13. Aðilar sem eru sektaðir samkvæmt 12. mgr. mega áfrýja til EFTA-dómstólsins eins og kveðið er á um í 35. gr. þessa samnings.

3. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA getur fengið þær upplýsingar sem hún óskar eftir til að gegna störfum sínum. Hún má skipuleggja nauðsynlegt eftirlit.

2. Með fyrirvara um 9. gr. bókunar 23 er eftirlitsstofnun EFTA óheimilt að láta í té upplýsingar sem fengist hafa vegna beitingar 55. og 58. gr. EES-samningsins, bókunar 25 við hann og ákvæða þessa kafla og eru þess eðlis að um þær ríkir þagnarskylda, einkum upplýsingar um fyrirtæki, viðskipta-

tengsl þeirra eða kostnaðarþætti. Þessi skylda á einnig við um fulltrúa framkvæmdastjórnar EB og aðildarríkja EB sem taka þátt í ráðgjafarnefndinni samkvæmt 4. mgr. 10. gr. II. kafla og í skýrslugjöf samkvæmt 2. mgr. 8. gr. IV. kafla.

Með fyrirvara um þetta skilyrði skal hún birta upplýsingar sem gætu reynst ríkisstjórnum eða öðrum hlutaðeigandi aðilum gagnlegar.

3. Eftirlitsstofnun EFTA getur ákvarðað sektir eða févíti á fyrirtæki sem koma sér hjá skuldbindingum samkvæmt ákvörðunum á grundvelli þessarar greinar eða gefa vísvitandi rangar upplýsingar. Hámarksfjárhæð févítis skal vera 1% af árlegri veltu og hámark þess skal vera 5% af meðaldagsveltu fyrir hvern dag sem greiðslan dregst.

4. Rjúfi eftirlitsstofnun EFTA þagnarskyldu sína og valdi fyrirtæki með því skaða er heimilt að fara í skaðabótamál fyrir EFTA-dómstólnum í samræmi við 2. mgr. 108. gr. EES-samningsins og viðeigandi ákvæði þessa samnings, einkum 39. gr.

4. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA verður að gefa hlutaðeigandi málsaðila tækifæri til að leggja fram athugasemdir áður en hún ákvarðar fjársektir eða févíti eins og kveðið er á um í þessum kafla.

5. gr.

Velta sem lögð er til grundvallar þegar reiknaðar eru út sektir eða févíti á fyrirtæki samkvæmt þessum kafla skal vera velta af framleiðsluvörum sem um getur í bókun 14 við EES-samninginn.

II. ÞÁTTUR

UPPLÝSINGAR SEM LÁTA SKAL Í TÉ (4. MGR. 2. GR. I. ÞÁTTAR)

FYRSTI HLUTI

Tilkynningaskylda

1. gr.

Öllum einstaklingum og lögpersónum er skylt að láta í té upplýsingar sem kveðið er á um í þessum þætti eigi þeir í viðskiptum sem tilgreind eru í eftirfarandi greinum, að þeim frátöldum sem starfa við kola- eða stálframleiðslu á svæði því sem EES-samningurinn tekur til, eða við dreifingu þessara vara, svo fremi sem þeir selji ekki til heimilisnotkunar eða handiðnaðar.

2. gr.

Einstaklingum og lögpersónum sem um getur í 1. gr. ber að tilkynna eftirlitsstofnun EFTA um öflun réttinda í fyrirtæki sem heyrir undir 3. gr. bókunar 25 við EES-samninginn, og öflun umboðs til að fara með réttindi í fyrirtæki fyrir eigin hönd eða fyrir hönd þriðju aðila, öðlist þessir aðilar í slíkum tilvikum meira en 10% atkvæðisréttarins á fundum hluthafa eða annarra aðstandenda að fyrirtækinu og nemi heildarverðgildi þessara réttinda meira en 100 000 evrópskum mynteiningum (ECU). Rétt eða umboð til að fara með réttindi annarra, sem hlutaðeigandi einstaklingar eða lögpersónur hafa áður en umrædd viðskipti fara fram, skal taka með í þessa útreikninga.

3. gr.

Ákvæði 1. gr. skulu einnig gilda um öflun réttinda í fyrirtæki sem hefur yfirráð yfir öðru fyrirtæki og heyrir undir 3. gr. bókunar 25 við EES-samninginn.

4. gr.

1. Bankar og fulltrúar þeirra eru undanþegnir þeirri skyldu að tilkynna viðskipti þau sem um ræðir um í 2. og 3. gr. tengist atkvæðisrétturinn:

— hlutabréfaeign viðskiptavina þessara banka eða annarra; eða

— skráðum hlutum eða hlutabréfum þar sem bankinn hefur heimild til að neyta slíks réttar fyrir hönd skjólstæðinga sinna.

2. Ákvæði 1. mgr. hafa ekki áhrif á:

— þá skyldu banka að láta í té upplýsingar um fyrrnefnd viðskipti samkvæmt 7. gr.;

— þá skyldu viðskiptavina þeirra að tilkynna fyrrnefnd viðskipti í samræmi við ákvæði 2. og 3. gr. eða að láta í té upplýsingar samkvæmt 7. gr.

5. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt, með sérstakri heimild og með sérstökum skilyrðum, að veita viðurkenndum verðbréfamiðlurum undanþágu frá þeirri skyldu að tilkynna um viðskipti þau sem um ræðir í 2. og 3. gr. nýti þeir sér ekki atkvæðisrétt sem tengdur er hlutabréfum í vörslu þeirra.

6. gr.

Tilkynningu þeirri sem kveðið er á um í 2. og 3. gr. skal komið á framfæri innan fjögurra vikna frá þeim degi er aðili sem ber að senda tilkynningu fær vitneskju um umrædd viðskipti.

ANNAR HLUTI

Sérstakar beiðnir um upplýsingar

7. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA getur farið þess sérstaklega á leit við einstaklinga og lögpersónur sem um getur í 1. gr. að veittar séu allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru fyrir beitingu 2. gr. I. þáttar að því er varðar:

1. öflun eignar- eða afnotaréttar á athafnasvæði, iðjuveri eða sérleyfi fyrirtækis hafi athafnasvæði þessi, iðjuver eða sérleyfi verið notuð í þágu starfsemi þess sama fyrirtækis áður en fyrrnefnds eignar- eða afnotaréttar var aflað;

2. öflun réttinda í fyrirtæki sem veita atkvæðisrétt á fundum hluthafa eða annarra þátttakenda í fyrirtækinu;

3. öflun umboðs til að fara með, fyrir eigin hönd eða þriðju aðila, réttindi eins og þau sem tilgreind eru í 2. tölul. og tilheyra þriðju aðilum;

4. öflun umboðs, með samningi, til að ákveða hvernig hagnaður fyrirtækis er bókfærður eða honum ráðstafað;

5. öflun umboðs til þátttöku þeirra í stjórn fyrirtækis, einna eða ásamt öðrum, sem eigendur, rétthafar, stjórnendur eða stjórnarmeðlimir í stofnunum þess;

6. tilnefningu í framkvæmdastjórn fyrirtækis.

2. Einstaklingum og lögpersónum, sem ber skylda til að veita upplýsingar, ber einnig að skýra eftirlitsstofnun EFTA frá, að ósk hennar, heiti og heimilisfangi raunverulegs eiganda réttinda þeirra sem um ræðir, hafi þeir eða þær umboð til:

— að beita, í krafti forræðis fyrir hönd þriðja aðila, réttindum þeim sem tilgreind eru í 1. mgr.;

— að beita, fyrir eigin hönd eða fyrir hönd þriðju aðila, réttindum þeim sem tilgreind eru í 1. mgr. og tilheyra þriðju aðilum.

III. ÞÁTTUR

FYRNINGARFRESTUR Í MÁLUM OG FRAMKVÆMD VIÐURLAGA SAMKVÆMT BÓKUN 25 VIÐ EES-SAMNINGINN OG ÞESSUM KAFLA

1. gr.

Fyrningarfrestur í málum

1. Heimild eftirlitsstofnunar EFTA til að ákvarða sektir vegna brots gegn ákvæðum 53. og 54. gr. EES-samningins og bókunar 25 við hann eða ákvæðum sem er að finna í þessum kafla fyrnist:

a) á þremur árum vegna brots á ákvæðum um umsóknir eða samskipti málsaðila, beiðnir um upplýsingar eða framkvæmd rannsókna;

b) á fimm árum vegna brots af öðrum toga.

2. Fyrningarfrestur hefst daginn sem brot er framið. Sé um áframhaldandi eða ítrekuð brot að ræða hefst fyrningarfresturinn þó daginn sem látið er af hinu brotlega athæfi.

2. gr.

Hlé á fyrningarfresti í málum

1. Sérhver aðgerð af hálfu eftirlitsstofnunar EFTA við forrannsókn eða málsmeðferð vegna brots rýfur fyrningarfrest í málum. Hlé skal gert á fyrningarfresti frá og með þeim degi sem að minnsta kosti einum aðila sem stendur að viðkomandi broti er tilkynnt um aðgerðir.

Meðal aðgerða sem rjúfa fyrningarfrest eru einkum eftirfarandi:

a) skriflegar beiðnir eftirlitsstofnunar EFTA um upplýsingar eða ákvarðanir eftirlitsstofnunar EFTA þar sem umbeðinna upplýsinga er krafist;

b) skriflegar heimildir eftirlitsstofnunar EFTA til handa embættismönnum sínum um að láta fara fram rannsóknir eða ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA þar sem rannsókn er fyrirskipuð;

c) upphaf málsmeðferðar af hálfu eftirlitsstofnunar EFTA;

d) bréfleg tilkynning eftirlitsstofnunar EFTA til viðkomandi málsaðila þar sem honum er gefið tækifæri til að koma fram með athugasemdir sínar á grundvelli 4. gr. I. þáttar.

2. Hlé á fyrningarfresti gildir fyrir alla aðila sem staðið hafa að viðkomandi broti.

3. Að loknu sérhverju hléi hefst fyrningarfresturinn á ný. Fyrningarfrestur skal samt sem áður renna út í síðasta lagi þegar liðinn er tími sem nemur tvöföldum fyrningarfresti án þess að eftirlitsstofnun EFTA hafi sektað eða lagt á févíti; framlengja skal tímabil þetta sem þeim tíma nemur að fyrningarfrestur var tímabundið felldur niður á grundvelli 3. gr.

3. gr.

Tímabundin niðurfelling fyrningarfrests í málum

Fella skal fyrningarfrest í málum tímabundið niður á meðan ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA er til meðferðar fyrir EFTA-dómstólnum.

4. gr.

Fyrningarfrestur til að koma fram viðurlögum

1. Heimild eftirlitsstofnunar EFTA til að framfylgja ákvörðunum um að sekta eða leggja á févíti vegna brota gegn ákvæðum EES-samningsins eða framkvæmdarákvæðum hans fyrnist á fimm árum.

2. Fyrningarfrestur hefst þann dag sem ákvörðunin er endanleg.

5. gr.

Hlé á fyrningarfresti til að koma fram viðurlögum

1. Rjúfa skal fyrningarfrest til að koma fram viðurlögum:

a) ef tilkynnt er um ákvörðun þar sem upphaflegri upphæð sektar eða févítis er breytt eða hafnað er beiðni um breytingu;

b) ef gripið er til aðgerða af hálfu eftirlitsstofnunar EFTA eða EFTA-ríkis að hennar ósk í þeim tilgangi að þvinga fram greiðslur sekta eða févítis.

2. Að loknu sérhverju hléi hefst fyrningarfrestur á ný.

6. gr.

Tímabundin niðurfelling fyrningarfrests til að koma fram viðurlögum

Fyrningarfrest til að koma fram viðurlögum skal fella niður tímabundið:

a) meðan greiðslufrestur varir; eða

b) meðan aðgerðir til að koma fram viðurlögum eru felldar niður tímabundið á grundvelli ákvörðunar EFTA-dómstólsins.

IV. ÞÁTTUR

VALDSVIÐ EMBÆTTISMANNA OG FULLTRÚA EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA SEM FALIÐ ER AÐ SINNA EFTIRLITI SAMKVÆMT BÓKUN 25 VIÐ EES-SAMNINGINN OG ÞESSUM KAFLA

1. gr.

1. Embættismönnum og fulltrúum eftirlitsstofnunar EFTA sem falið er að hafa eftirlit það með fyrirtækjum samkvæmt bókun 25 og XIV. viðauka við EES-samninginn og ákvæðum þessa kafla, einkum 1. mgr. 3. gr. I. þáttar er hér með heimilað:

a) að kanna bókhald og viðskiptaskjöl eftir því sem þurfa þykir með hliðsjón af tilgangi eftirlitsins, þar með talin gögn sem varðveitt eru í vélrænum kerfum hvers konar, hvar sem slíkt bókhald og viðskiptaskjöl eru geymd;

b) að taka afrit eða ljósrit eða gera útdrætti úr bókhaldi og viðskiptaskjölum, þar með talið gögnum sem geymd eru í vélrænum kerfum hvers konar;

c) að fara fram á munnlegar skýringar á staðnum;

d) að fara inn á hvaða starfssvæði sem er, land eða í flutningatæki fyrirtækja eða hjá þriðja aðila sem hefur í sinni vörslu bókhaldið eða viðskiptaskjölin og skoða gögnin svo þeir geti valið úr það sem máli skiptir og ber að leggja fram við skoðunina.

2. Fyrirhugaðar skoðanir og stöður embættismanna skal tilkynna viðkomandi ríki með tilhlýðilegum hætti. Embættismönnum þess ríkis er að beiðni þess eða eftirlitsstofnunar EFTA heimilt að aðstoða embættismenn eftirlitsstofnunar EFTA við framkvæmd verkefna þeirra.

3. Fyrirtækjum ber að aðstoða embættismenn og fulltrúa eftirlitsstofnunar EFTA við skyldustörf sín.

2. gr.

Embættismönnum og fulltrúum eftirlitsstofnunar EFTA, sem falið hefur verið að sinna eftirliti skal heimilt að taka til starfa er þeir hafa framvísað skriflegu umboði þar sem fram kemur hver tilgangurinn með eftirlitinu er. Eftirlitsstofnun EFTA skal einnig veita skíkt umboð fulltrúum framkvæmdastjórnar EB sem skulu taka þátt í rannsókn í samræmi við 4. mgr. 8. gr. bókunar 23 við EES-samninginn.

3. gr.

Fyrirtækjum ber að uppfylla þær skyldur sem á þau eru lagðar með 1. gr. þessa þáttar án þess að þörf sé á sérstakri ákvörðun í því skyni, að viðlögðum sektum og viðurlögum sem kveðið er á um í 3. mgr. 3. gr. I. þáttar.

V. HLUTI

BRÁÐABIRGÐAREGLUR OG AÐRAR REGLUR

XVI. KAFLI

BRÁÐABIRGÐAREGLUR OG AÐRAR REGLUR

I. ÞÁTTUR

REGLUR SEM EIGA VIÐ UM II. – XII. OG XV. KAFLA

1. gr.

Tilkynning um gildandi samninga, ákvarðanir og aðgerðir

1. Samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir, eins og lýst er í 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins, sem eru í gildi við gildistöku EES-samningsins og eru þess valdandi að aðilar leitast við að beita 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins, ber að tilkynna til eftirlitsstofnunar EFTA samkvæmt ákvæðum 56. gr. EES-samningsins, þeim reglum sem um getur í 1. – 3. gr. bókunar 21 og bókun 23 við EES-samninginn og III., VI., VII., IX., X., XI., XII. og XV. kafla innan sex mánaða frá gildistöku EES-samningsins.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um samninga, ákvarðanir né samstilltar aðgerðir, eins og lýst er í 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins, sem heyra undir 2. mgr. 4. gr. II. kafla; þessa samninga, ákvarðanir og aðgerðir má tilkynna eftirlitsstofnun EFTA samkvæmt 56. gr. EES-samningsins, þeim reglum sem um getur í 1. – 3. gr. bókunar 21 og bókun 23 við EES-samninginn og III., VI., VII., IX., X., XI., XII. og XV. kafla.

2. gr.

Ákvarðanir samkvæmt 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal í ákvörðunum sínum samkvæmt 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins tilgreina dagsetninguna þegar ákvarðanirnar eiga að öðlast gildi. Sá dagur má ekki vera fyrr en tilkynningardagur.

2. Annar málsliður 1. mgr. gildir ekki um samninga, ákvarðanir eða samstilltar aðgerðir sem heyra undir 2. mgr. 4. gr. II. kafla og 2. mgr. 1. gr. þessa kafla, né um samninga, ákvarðanir eða aðgerðir sem heyra undir 1. mgr. 1. gr. og hafa verið tilkynnt innan þeirra tímamarka sem tilgreind eru í 1. mgr. 1. gr.

3. gr.

Sérákvæði um gildandi samninga, ákvarðanir og aðgerðir

1. Þegar samningar, ákvarðanir eða samstilltar aðgerðir, eins og lýst er í 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins, sem fyrir hendi eru við gildistöku EES-samningsins og tilkynnt er um innan þeirra tímamarka sem tilgreind eru í 1. mgr. 1. gr. þessa kafla fullnægja ekki kröfum 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins gr. og hlutaðeigandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hætta að framfylgja þeim eða breyta þeim þannig að bannið í 1. mgr. 53. gr. eigi ekki lengur við um þær eða þær fullnægja kröfum 3. mgr. 53. gr., skal bannið í 1. mgr. 53. gr. eingöngu gilda þann tíma sem eftirlitsstofnun EFTA ákvarðar. Ákvörðun tekin af eftirlitsstofnun EFTA samkvæmt málsliðnum hér á undan gildir ekki gagnvart

fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja sem samþykktu ekki tilkynninguna gagngert.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir sem heyra undir 2. mgr. 4. gr. II. kafla og eru í gildi við gildistöku EES-samningsins ef tilkynnt er um þessa samninga, ákvarðanir og aðgerðir innan sex mánaða frá gildistökunni.

4. gr.

Umsóknir og tilkynningar sendar til framkvæmdastjórnar EB fyrir gildistöku samningsins teljast vera í samræmi við ákvæði hans um umsóknir og tilkynningar.

Eftirlitsstofnun EFTA getur samkvæmt 56. gr. EES-samningsins og 10. gr. bókunar 23 við EES-samninginn krafist þess að fá afhent rétt útfyllt eyðublað, eins og fyrirskipað er vegna framkvæmdar EES-samningsins, innan þeirra tímamarka sem hún tiltekur. Í því tilviki teljast tilkynningar ekki rétt gerðar nema eyðublöðin séu afhent innan tilgreindra tímamarka og í samræmi við ákvæði EES-samningsins og II., III., V., VII., X., XII. og XV. kafla í þessari bókun.

5. gr.

Sektir

Ekki skal sekta fyrir brot á 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins vegna neins sem aðhafst hefur verið áður en tilkynnt hefur verið um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir sem heyra undir 1. og 2. gr. þessa kafla og tilkynnt er um innan tilgreindra tímamarka.

6. gr.

EFTA-ríkin skulu tryggja að ráðstafanir sem veita opinberum embættismönnum eftirlitsstofnunar EFTA og framkvæmdastjórnar Evrópubandalagsins nauðsynlegan stuðning til þess að vinna að rannsóknum sínum, eins og ráð er fyrir gert samkvæmt samningnum, séu gerðar innan sex mánaða frá gildistöku EES-samningsins.

7. gr.

Að því er varðar samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir sem eru í gildi við gildistöku EES-samningsins og heyra undir 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins gildir bannið í 1. mgr. 53. gr. ekki þegar samningum, ákvörðunum eða aðgerðum er breytt innan sex mánaða frá gildistöku EES-samningsins til þess að skilyrðum sem felast í heildarundanþágum þeim sem kveðið er á um í XIV. viðauka við EES-samninginn sé fullnægt.

8. gr.

Að því er varðar samninga, ákvarðanir samtaka fyrirtækja og samstilltar aðgerðir, sem fyrir hendi eru við gildistöku EES-samningsins og heyra undir 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins, gildir bannið í 1. mgr. 53. gr. ekki frá gildistöku samningsins þegar samningum, ákvörðunum eða aðgerðum er breytt innan sex mánaða frá gildistöku EES-samningsins til þess að komast hjá banninu í 1. mgr. 53. gr.

9. gr.

Samningar, ákvarðanir samtaka fyrirtækja og samstilltar aðgerðir, sem njóta sérstakrar undanþágu á grundvelli 3. mgr. 85. gr. stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu fyrir gildistöku EES-samningsins, skulu áfram undanþegnar ákvæðum EES-samningsins, þar til samningarnir, ákvarðanirnar og aðgerðirnar falla úr gildi samkvæmt ákvörðunum þar sem undanþágurnar eru veittar eða þar til framkvæmdastjórn EB ákveður annað, hvort heldur sem verður fyrr.

II. ÞÁTTUR

REGLUR SEM EIGA VIÐ UM XII. OG XIV. KAFLA

10. gr.

Gerðin sem vísað er til í 1. tölul. XIV. viðauka við EES-samninginn (reglugerð (EBE) nr. 4064/89) og XIII. kafla gildir ekki um samfylkingu sem samið eða tilkynnt var um, eða þar sem yfirráðum var náð í skilningi 1. mgr. 4. gr. nefndrar gerðar, fyrir gildistöku EES-samningsins og hún gildir ekki í neinum tilvikum um samfylkingu sem yfirvald EFTA-ríkis, er ber ábyrgð á samkeppnismálum, hóf málarekstur um fyrir gildistökudag.

7. VIÐBÆTIR

SKRÁ YFIR ÁKVEÐNA TÆKNILEGA SAMNINGA UM FLUTNINGA Í LOFTI SEM UM GETUR Í 2. GR. XI.

a) Setning eða samræmd beiting á tæknilegum stöðlum, sem lögboðnir eru eða mælst er til að farið sé eftir, er varða loftför, varahluti í þau, búnað og aðdrætti, þegar þessir staðlar eru settir af samtökum sem njóta almennrar alþjóðlegrar viðurkenningar eða af framleiðanda loftfara eða búnaðar fyrir loftför;

b) setning eða samræmd beiting á tæknilegum stöðlum varðandi fasta aðstöðu fyrir loftför, þegar þessir staðlar eru settir af samtökum sem njóta almennrar alþjóðlegrar viðurkenningar;

c) skipti, leiga, sameiginlegar birgðir eða viðhald á loftförum, varahlutum í þau, búnaði eða fastri aðstöðu til þess að reka flugþjónustu og sameiginleg kaup á varahlutum í loftför, að því tilskildu að þessar ráðstafanir séu gerðar á jafnréttisgrundvelli;

d) uppsetning, rekstur og viðhald á tæknilegum fjarskiptanetum að því tilskildu að þessar ráðstafanir séu gerðar á jafnréttisgrundvelli;

e) skipti, sameiginleg nýting og þjálfun starfsfólks til að annast tækni- og flugrekstrarþjónustu;

f) skipulagning og framkvæmd á öðru flugi með farþega, póst og farangur ef vélarbilun verður eða loftfari seinkar, annaðhvort með leiguflugi eða með öðru loftfari samkvæmt samningi;

g) skipulagning og framkvæmd á tengiflugi eða aukaflugi sem og ákvörðun og beiting flutningstaxta og skilyrði fyrir slíka þjónustu;

h) samsöfnun einstakra sendinga;

i) setning og beiting samræmdra reglna um gerð flutningstaxta og -skilmála er liggja til grundvallar beitingu þeirra, að því tilskildu að slíkar reglur fastsetji ekki, hvorki beint né óbeint, flutningstaxta og -skilmála;

j) ráðstafanir varðandi sölu, framsal og viðurkenningu á farseðlum milli flugfélaga innbyrðis (skiptiflug) sem og varðandi endurgreiðslu, hlutfallslegan útreikning fargjalda eða bókhald sem komið hefur verið á með þetta í huga;

k) skuldajöfnuður og reikningsuppgjör milli flugfélaga í gegnum greiðslujöfnunarstöð, ásamt nauðsynlegri eða tilheyrandi þjónustu; skuldajöfnuður og reikningsuppgjör milli flugfélaga og tilnefndra umboðsmanna þar sem farið er eftir áætlun eða skipulagi við miðstýrt og sjálfvirkt uppgjör, ásamt nauðsynlegri eða tilheyrandi þjónustu.

(...)

BÓKUN 5

UM STOFNSAMÞYKKT EFTA-DÓMSTÓLSINS

1. gr.

EFTA-dómstóllinn, sem komið er á fót með 27. gr. samnings þessa, er skipaður og starfar í samræmi við ákvæði samnings þessa og þessarar stofnsamþykktar.

I. HLUTI

DÓMARAR

2. gr.

Áður en dómari tekur við embætti skal hann sverja eið á dómþingi í heyranda hljóði um að gegna störfum sínum án hlutdrægni og af samviskusemi og gæta trúnaðar varðandi umfjöllun dómstólsins.

3. gr.

Dómstóllinn skal þegar eftir eiðtökuna velja með hlutkesti þá dómara sem láta skulu af störfum við lok fyrsta þriggja ára tímabilsins í samræmi við 30. gr. samningsins.

4. gr.

Dómararnir mega hvorki gegna störfum á vettvangi stjórnmála né stjórnsýslu.

Þeir skulu ekki hafa annað starf með höndum, hvort sem það er launað starf eða ekki, nema því aðeins að ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna hafi veitt til þess undanþágu með samhljóða samkomulagi.

Við embættistöku skulu þeir skuldbinda sig til, bæði á meðan þeir eru í embætti og eftir að störfum þeirra lýkur, að virða skuldbindingar sem því tengjast og einkum þá skyldu sína að fara fram með heiðarleika og varfærni er þeir að loknum embættisstörfum taka að sér önnur störf eða njóta hlunninda.

Öll vafamál í þessum efnum skulu leyst með ákvörðun dómstólsins.

5. gr.

Ef frá eru talin eðlileg mannaskipti eða dauðsföll skal skyldustörfum dómara ljúka þegar hann segir af sér störfum.

Segi dómari af sér skal afsagnarbréf hans stílað á forseta dómstólsins sem sendir það áfram til ríkisstjórna EFTA-ríkjanna. Staðan er laus til umsóknar við þessa tilkynningu.

Dómari skal halda áfram að gegna embætti þar til eftirmaður hans tekur við störfum, nema í því tilviki er 6. gr. gildir.

6. gr.

Einungis er heimilt að svipta dómara embætti sínu eða lífeyrisrétti eða öðrum hlunnindum í þeirra stað ef það er samdóma álit fullskipaðs dómstólsins að dómarinn fullnægi ekki lengur nauðsynlegum skilyrðum eða standist kröfur sem fylgja starfinu. Hlutaðeigandi dómari skal ekki taka þátt í slíkri umfjöllun.

Ritari dómstólsins skal tilkynna ákvörðunina til ríkisstjórna EFTA-ríkjanna.

7. gr.

Dómari sem kemur í stað dómara er situr ekki út skipunartíma sinn skal skipaður til loka skipunartíma fyrirrennara hans.

II. HLUTI

SKIPAN

8. gr.

Meirihluti dómara sem taka þátt í umfjöllun máls, kveður upp úrskurði dómstólsins og í samræmi við skilyrði sem mælt er fyrir um í starfsreglunum.

9. gr.

Dómstóllinn skal tilnefna ritara og setja reglur um störf hans.

10. gr.

Áður en ritari tekur til starfa skal hann sverja eið fyrir dómstólnum um að gegna störfum sínum án hlutdrægni og af samviskusemi og gæta trúnaðar varðandi umfjöllun dómstólsins.

11. gr.

Dómstóllinn skal sjá til þess að staðgengill verði fenginn í stað ritarans geti hann ekki sinnt störfum sínum í dómstólnum.

12. gr.

Embættismenn og aðrir starfsmenn skulu ráðnir að dómstólnum svo að hann geti starfað. Þeir skulu vera ábyrgir gagnvart ritaranum sem starfar undir stjórn forsetans.

13. gr.

Dómararnir og ritarinn skulu búa á þeim stað er dómstóllinn hefur aðsetur sitt.

14. gr.

Starfstími dómstólsins skal vera samfelldur. Dómstóllinn skal ákveða hve lengi réttarhlé stendur yfir með tilhlýðilegu tilliti til umfangs þeirra mála sem bíða úrlausnar.

15. gr.

Dómara er óheimilt að taka þátt í afgreiðslu máls sem hann hefur áður hlutast til um sem umboðsmaður eða ráðgjafi eða komið fram fyrir hönd einhvers málsaðilans eða hann hefur verið kallaður til í því sem dómari í dómstóli eða rétti, rannsóknarnefnd eða með öðrum hætti.

Ef dómari álítur einhverra hluta vegna að hann eigi ekki að taka þátt í að dæma eða rannsaka tiltekið mál skal hann tilkynna forseta dómstólsins það. Ef forsetinn álítur einhverra hluta vegna að dómari ætti ekki að sitja í dómi í tilteknu máli skal hann tilkynna honum það.

Dómstóllinn skal skera úr um þau vafamál sem upp koma við beitingu þessarar greinar.

Málsaðili getur ekki farið fram á breytingu á samsetningu dómstólsins á grundvelli þjóðernis dómara eða fjarveru dómara af sama þjóðerni og málsaðilinn.

16. gr.

Reglur um tungumál dómstólsins er að finna í starfsreglum hans.

III. HLUTI

MÁLSMEÐFERÐ

17. gr.

Umboðsmaður, skipaður fyrir hvert mál, skal vera í fyrirsvari fyrir EFTA-ríkin, eftirlitsstofnun EFTA, bandalagið og framkvæmdastjórn EB gagnvart dómstólnum; umboðsmaðurinn getur haft sér til aðstoðar ráðgjafa eða lögfræðing sem hefur réttindi til að reka mál fyrir dómstóli aðila að EES-samningnum.

Lögfræðingur sem hefur réttindi til að reka mál fyrir dómstóli aðila að EES-samningnum skal vera í fyrirsvari fyrir aðra málsaðila.

Umræddir umboðsmenn, ráðgjafar og lögfræðingar skulu, er þeir starfa við dómstólinn, njóta þeirra nauðsynlegu réttinda og friðhelgi til að þeir geti gegnt skyldustörfum sínum samkvæmt þeim

skilyrðum sem mælt er fyrir um í starfsreglum dómstólsins.

Dómstóllinn skal hafa það umboð sem venja er að veita dómstólum gagnvart ráðgjöfum og lögmönnum, í samræmi við starfsreglur dómstólsins.

18. gr.

Málsmeðferð fyrir dómstólnum skal vera með tvennum hætti: skrifleg og munnleg.

Skrifleg málsmeðferð felst í að senda málsaðilum orðsendingu um stefnur, greinargerðir, málsvarnir og athugasemdir og svör, ef við á, svo og pappíra og skjöl til stuðnings eða staðfest endurrit af þeim.

Ritari skal sjá um orðsendingar í þeirri röð og innan þess tíma sem mælt er fyrir um í starfsreglum dómstólsins.

Munnleg málsmeðferð felst í því að lesa skýrslu dómara er gegnir hlutverki framsögumanns, málflutningi umboðsmanna, ráðgjafa og lögmanna fyrir dómstólnum, svo og hugsanlegum vitnaleiðslum, ef við á, vitna og sérfræðinga.

19. gr.

Mál skal lagt fyrir dómstólinn með skriflegri stefnu sem sendist til ritara. Í stefnu skal koma fram nafn sóknaraðila og fast heimilisfang og deili á undirrituðum, nafn málsaðila sem stefna beinist að, efni deilunnar, lagarök og stutt yfirlýsing um málsástæður.

Stefnunni skal fylgja, eftir því sem við á, sú ráðstöfun sem krafist er ógildingar á eða önnur skjöl er tengjast málinu. Ef skjölin eru ekki lögð fram með stefnunni skal ritari fara fram á það við hlutaðeigandi málsaðila að hann geri það innan hæfilegs tíma; þó missir málsaðili ekki rétt sinn ef skjölin eru lögð fram eftir að tímafresturinn sem var ætlaður til að hefja málsmeðferð rennur út.

20. gr.

Um leið og mál hefur verið lagt fyrir dómstólinn skal ritari tilkynna það ríkisstjórnum EFTA-ríkjanna, eftirlitsstofnun EFTA, bandalaginu og framkvæmdastjórn EB. Innan tveggja mánaða frá því að tilkynningin var lögð fram hafa EFTA-ríkin, eftirlitsstofnun EFTA, bandalagið og framkvæmdastjórn EB heimild til að leggja fram greinargerðir eða skriflegar athugasemdir fyrir dómstólinn.

21. gr.

Dómstóllinn getur áskilið að málsaðilar leggi fram öll skjöl og veiti allar þær upplýsingar sem hann kýs. Formleg skráning skal gerð vegna neitunar.

Dómstóllinn getur einnig áskilið að EFTA-ríki sem eiga ekki hlut að máli veiti allar þær upplýsingar sem dómstóllinn álítur nauðsynlegar í málinu.

22. gr.

Dómstóllinn getur hvenær sem er falið einstaklingi, stofnun, yfirvaldi, nefnd eða öðrum samtökum sem hann velur til að gefa sérfræðiálit.

23. gr.

Vitnaleiðslur skulu fara fram í samræmi við starfsreglur dómstólsins.

24. gr.

Heimilt er að láta vitni eða sérfræðinga sverja eið í samræmi við starfsreglur dómstólsins eða með þeim hætti sem mælt er fyrir um í lögum í landi vitnisins eða sérfræðingsins.

25. gr.

Dómstóllinn getur fyrirskipað að vitni eða sérfræðingur gefi skýrslu fyrir dómsyfirvaldi á þeim stað er hann hefur fasta búsetu.

Senda skal skipun þar til bærum dómsyfirvöldum til framkvæmdar með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í starfsreglum dómstólsins. Skila skal skjölum sem eru gerð samkvæmt beiðnum um vitnaleiðslur til dómstólsins með sömu skilyrðum.

Dómstóllinn skal bera kostnaðinn, með fyrirvara um rétt til að innheimta hann, eftir því sem við á, af málsaðilum.

26. gr.

Reynist vitni óáreiðanlegt eða rjúfi vitni eða sérfræðingur eið skal EFTA-ríki fara með slíkt brot á sama hátt og brot gegn dómstóli sínum á sviði einkaréttar. Hlutaðeigandi EFTA-ríki skal í því tilviki fara í mál við viðkomandi fyrir þar til bærum dómstóli.

27. gr.

Dómþing skal vera opinbert nema dómstóllinn af eigin hvötum eða að beiðni málsaðila ákveði annað og hafi til þess gildar ástæður.

28. gr.

Dómstóllinn getur, meðan á dómþingi stendur, yfirheyrt sérfræðinga, vitni eða málsaðila sjálfa. Þó mega hinir síðarnefndu aðeins ávarpa dómstólinn fyrir milligöngu fulltrúa sinna.

29. gr.

Skrá skal hvert dómþing í gerðabók sem forseti og ritari undirrita.

30. gr.

Forseti skal setja saman málaskrá.

31. gr.

Umfjöllun dómenda um niðurstöðu er og skal vera leynileg.

32. gr.

Dómar skulu rökstuddir. Þar skulu koma fram nöfn þeirra dómara sem tóku þátt í umfjöllun málsins.

33. gr.

Forseti og ritari skulu undirrita dóma. Þá skal lesa upp á dómþingi í heyranda hljóði.

34. gr.

Dómstóllinn skal dæma um málskostnað.

35. gr.

Dómsforseti getur, með styttri málsmeðferð sem getur, að því marki sem nauðsynlegt er, verið frábrugðin sumum þeirra reglna sem er að finna í samningi þessum og mælt skal fyrir um í starfsreglum, úrskurðað samkvæmt beiðni að fresta skuli framkvæmd svo sem kveðið er á um í 40. gr. samnings þessa, fyrirskipað bráðabirgðaráðstafanir í samræmi við 41. gr. samnings þessa eða frestað fullnustu í samræmi við fjórðu málsgrein 110. gr. EES-samningsins.

Geti forseti ekki verið viðstaddur skal annar dómari taka sæti hans í samræmi við starfsreglurnar.

Úrskurður forseta eða staðgengils hans skal vera til bráðabirgða og skal á engan hátt hafa áhrif á úrskurð dómstólsins um efni málsins.

36. gr.

EFTA-ríki, eftirlitsstofnun EFTA, bandalagið og framkvæmdastjórn EB hafa rétt til meðalgöngu í málum fyrir dómstólnum.

Sama rétt hafa einstaklingar sem hafa hagsmuna að gæta við úrlausn mála er lögð hafa verið fyrir dómstólinn, þó ekki í málum milli EFTA-ríkjanna eða milli EFTA-ríkjanna og eftirlitsstofnunar EFTA.

Lagarök í stefnu um meðalgöngu mega einungis styðja lagarök annars málsaðilans.

37. gr.

Leggi varnaraðili ekki fram skrifleg gögn til varnar eftir að honum hefur verið löglega stefnt skal dómur falla gegn þeim málsaðila. Heimilt er að leggja fram andmæli gegn dóminum innan eins mánaðar frá því að hann var kveðinn upp. Andmælin skulu ekki verða til þess að fallið sé frá fullnustu útivistardómsins nema dómstóllinn ákveði annað.

38. gr.

EFTA-ríkin og einstaklingar eða lögpersónur geta, í þeim málum og samkvæmt þeim skilyrðum sem kveðið er á um í starfsreglunum, komið á málsókn þriðja aðila til að hnekkja dómi sem fallið hefur án þess að þeir hafi fengið að leggja mál sitt fyrir, ef dómurinn skerðir rétt þeirra.

39. gr.

Leiki vafi á um merkingu eða gildissvið dóms skal dómstóllinn túlka hann að beiðni málsaðila, sem hefur hagsmuna að gæta, eða eftirlitsstofnunar EFTA.

40. gr.

Einungis er heimilt að fara fram á endurskoðun dóms hjá dómstólnum ef í ljós koma mikilsverðar upplýsingar sem voru dómstólnum ókunnar, þegar dómurinn var kveðinn upp, og málsaðila þeim er fer fram á endurskoðunina.

Endurskoðunin skal hefjast á dómsúrskurði dómstólsins um að í ljós hafi komið nýjar upplýsingar þess eðlis að málið skuli skoðað að nýju og á þeim grundvelli megi verða við beiðninni.

Óheimilt er að fara fram á endurskoðun hafi tíu ár liðið frá því að dómurinn var kveðinn upp.

41. gr.

Kveðið skal á um sérstaka fresti vegna fjarlægðar í starfsreglum dómstólsins.

Útrunninn tímafrestur verður ekki til þess að hafa áhrif á rétt viðkomandi málsaðila ef hann getur sannað að fyrir því séu ófyrirsjáanlegar eða óviðráðanlegar ástæður.

42. gr.

Óheimilt er að höfða almenn skaðabótamál gegn eftirlitsstofnun EFTA eftir að fimm ár eru liðin frá því að atvikið sem um ræðir átti sér stað. Málshöfðunarfrestur telst rofinn ef mál er höfðað fyrir dómstólnum eða málsaðili sá er hefur verið gert rangt til kærir til eftirlitsstofnunar EFTA áður en málarekstur hefst. Í síðara tilvikinu verður að höfða mál innan tveggja mánaða frá því er ráðstöfun var gerð opinber eða frá því að tilkynnt var um hana til sóknaraðila eða, ef slíkt er ekki fyrir hendi, þeim degi er hinn síðastnefndi fékk vitneskju um það, eftir því sem við á.

IV. HLUTI

ALMENN ÁKVÆÐI

43. gr.

Auk ákvæða sem gert er ráð fyrir í þessari stofnsamþykkt skulu starfsreglur dómstólsins hafa að geyma hver þau önnur ákvæði sem nauðsynleg teljast vegna framkvæmdar hennar og viðbótarákvæði þar sem þess er þörf.

44. gr.

Ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna geta að fenginni tillögu frá eða eftir að hafa ráðgast við dómstólinn breytt þessari stofnsamþykkt með samhljóða samkomulagi.

BÓKUN 6

UM GERHÆFI, FORRÉTTINDI OG FRIÐHELGI EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA

I. HLUTI

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA

1. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA hefur stöðu lögpersónu. Hún getur einkum gert samninga, eignast eða ráðstafað fasteignum og lausafé og verið aðili að dómsmálum.

2. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA er innan marka opinberrar starfsemi sinnar friðhelg gagnvart dómslögsögu og aðför nema:

a) hún hafi beinlínis afsalað sé þessari friðhelgi í tilteknu máli;

b) þriðji aðili höfði einkamál vegna slyss sem orsakast hefur af ökutæki eða öðru flutningatæki sem er í eigu eða rekið af eftirlitsstofnun EFTA eða vegna umferðarlagabrots sem umrætt farartæki á hlut að;

c) ef um er að ræða, samkvæmt ákvörðun stjórnvalda eða dómstóla, löghald á launum eða hlunnindum þar með töldum lífeyrisréttindum, sem eftirlitsfulltrúi, embættismaður eða annar starfsmaður eða fyrrverandi eftirlitsfulltrúi, embættismaður eða annar starfsmaður á inni hjá eftirlitsstofnun EFTA;

d) ef um er að ræða gagnkröfu er tengist beint dómsmáli sem eftirlitsstofnun EFTA hefur höfðað.

2. Eignir eftirlitsstofnunar EFTA, hvar sem þær er að finna, skulu vera friðhelgar:

a) gagnvart hvers konar kröfum, eignaupptöku eða eignarnámi;

b) gagnvart hvers konar löghaldi og hömlum sem stjórnvöld eða bráðabirgðadómsathafnir setja eða kveðið er á um í ákvæðum laga nema í tilvikum sem kveðið er á um í undanfarandi málsgrein.

3. gr.

Skjalasafn eftirlitsstofnunar EFTA og öll skjöl sem heyra henni til eða hún á skulu vera friðhelg hvar sem þau er að finna.

4. gr.

1. Óheft af eftirliti með fjármagni, reglugerðum eða hvers konar greiðslustöðvunum getur eftirlitsstofnun EFTA:

a) átt hvers konar sjóði eða gjaldeyri og átt reikninga í hvaða gjaldmiðli sem er;

b) flutt sjóði sína eða gjaldeyri frá einu landi til annars eða innanlands án nokkurra takmarkana eða skipt eigin gjaldmiðli í annan gjaldmiðil.

2. Þrátt fyrir þann rétt sem eftirlitsstofnun EFTA er veittur með 1. mgr. þessarar greinar skal hún taka tillit til mótmæla ríkis sem á hlut að þessari bókun og taka þau til greina stríði þau ekki gegn hagsmunum eftirlitsstofnunar EFTA.

5. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA, fjármunir hennar, tekjur og aðrar eignir skulu undanþegin:

a) öllum beinum sköttum; þó getur eftirlitsstofnun EFTA ekki farið fram á undanþágu frá gjöldum eða sköttum sem eru í raun gjaldtaka vegna almenningsþjónustu;

b) tollum og bönnum og höftum á innflutningi og útflutningi á hlutum sem eftirlitsstofnun EFTA hefur flutt inn eða út til eigin nota. Óheimilt er að selja hluti sem eru fluttir inn samkvæmt þessari undanþágu á yfirráðasvæði ríkisins sem flutt er til nema með þeim skilyrðum sem náðst hefur samkomulag um við ríkisstjórn þess ríkis;

c) tollum og bönnum og höftum á innflutningi og útflutningi að því er varðar útgáfustarfsemi hennar.

2. Þegar eftirlitsstofnun EFTA gerir kaup fyrir umtalsverða fjárhæð eða fær þjónustu, sem er nauðsynleg starfsemi hennar og innifalin í verði vörunnar eða þjónustunnar eru skattar og gjöld, skal ríkið, sem á hlut að þessari bókun og lagði þessa skatta og gjöld á, gera viðeigandi ráðstafanir til að veitt verði undanþága frá þeim eða þau verði endurgreidd sé unnt að tilgreina þau.

6. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal vegna opinberra fjarskipta sinna njóta meðferðar á yfirráðasvæði sérhvers ríkis er á hlut að þessari bókun, sem er í engu síðri en sú meðferð er ríkisstjórn viðkomandi ríkis veitir alþjóðastofnunum, hvað varðar forgang, gjöld og skatta í póst- og símaþjónustu og sömu gjöld og ætluð eru útgáfufyrirtækjum vegna upplýsinga til blaða og útvarps.

2. Óheimilt er að ritskoða opinber bréfaskipti og önnur opinber fjarskipti eftirlitsstofnunar EFTA.

3. Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að nota merkjakerfi og sendimenn til að taka við og fara með bréf eða innsiglaða póstpoka sem njóta sömu friðhelgi og forréttinda og stjórnarpóstberar og -póstpokar þeirra.

II. HLUTI

EFTIRLITSFULLTRÚAR, EMBÆTTISMENN OG AÐRIR STARFSMENN EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA

7. gr.

1. Eftirlitsfulltrúar eftirlitsstofnunar EFTA, embættismenn og aðrir starfsmenn hennar skulu njóta eftirtalinna forréttinda og friðhelgi:

a) friðhelgi gagnvart dómslögsögu, jafnvel eftir að þeir láta af störfum hjá eftirlitsstofnun EFTA, vegna gerða, jafnt í ræðu sem riti við framkvæmd starfa síns. Þó tekur þessi friðhelgi ekki til umferðarlagabrota sem eftirlitsfulltrúi, embættismaður eða annar starfsmaður hefur framið eða skaða sem orsakast hefur af ökutæki eða öðru flutningatæki sem hann á eða ekur;

b) friðhelgi allra opinberra pappíra þeirra og skjala;

c) undanþágu frá öllum skuldbindingum í opinberri þjónustu, þar með talinni herþjónustu;

d) undanþágu, ásamt þeim úr fjölskyldu þeirra sem búa hjá þeim, frá ráðstöfunum er hamla innflutningi fólks og formlegri skráningu útlendinga;

e) sama réttar, ásamt þeim úr fjölskyldu þeirra sem búa hjá þeim, til heimferðar á tímum alþjóðlegra átaka og jafnan er veittur starfsmönnum alþjóðastofnana;

f) sömu meðferðar að því er varðar reglur um gjaldeyri og yfirfærslur og starfsmenn alþjóðastofnana njóta jafnan;

g) undanþágu frá tekjuskatti á laun þeirra og hlunnindi sem eftirlitsstofnun EFTA greiðir þeim, þó ekki á lífeyri og aðrar svipaðar greiðslur sem eftirlitsstofnun EFTA greiðir. Ríki er eiga hlut að þessari bókun áskilja sér þann rétt að reikna með þessum launum og hlunnindum þegar verið er að meta hversu háan skatt beri að leggja á tekjur frá öðrum aðilum.

2. Eftirlitsstofnun EFTA skal tilgreina þá hópa embættismanna og annarra starfsmanna sem 1. mgr. á við um og tilkynna EFTA-ríkjunum ákvörðun sína. Senda skal EFTA-ríkjunum reglulega nöfn þeirra embættismanna og annarra starfsmanna sem heyra til þessum hópum.

8. gr.

Til viðbótar við forréttindi og friðhelgi þá sem kveðið er á um í 1. mgr. 7. gr. skulu eftirlitsfulltrúar eftirlitsstofnunar EFTA njóta:

a) friðhelgi gagnvart handtökum og varðhaldi nema viðkomandi verði uppvís að því að fremja, reyna að fremja eða hafa framið afbrot;

b) friðhelgi gagnvart lögsögu dómstóls á sviði einkaréttar og stjórnvalda og aðför sem sendierindrekar njóta nema um sé að ræða skaða sem orsakast hefur af ökutæki eða öðru flutningatæki sem

hann á eða ekur;

c) algerrar friðhelgi frá refsilögsögu, þó ekki ef um er að ræða umferðarlagabrot af völdum ökutækis eða annars flutningatækis sem hann á eða ekur, samanber þó a-lið að framan;

d) sömu tollmeðferðar á persónulegum farangri og veitt er sendierindrekum.

III. HLUTI

FULLTRÚAR RÁÐGJAFARSTOFNANA OG SÉRFRÆÐINGAR

9. gr.

1. Fulltrúar ráðgjafarstofnana er aðstoða eftirlitsstofnun EFTA við verkefni hennar skulu njóta eftirtalinna forréttinda og friðhelgi á meðan þeir eru við skyldustörf hjá eftirlitsstofnun EFTA eða vinna að verkefni fyrir hana:

a) friðhelgi gagnvart dómslögsögu, jafnvel eftir að verkefni er lokið, vegna gerða, jafnt í ræðu sem riti, við framkvæmd starfa síns; þó tekur þessi friðhelgi ekki til umferðarlagabrota sem aðili ráðgjafarstofnunar hefur framið eða skaða sem orsakast hefur af ökutæki eða öðru flutningatæki sem hann á eða ekur;

b) friðhelgi allra opinberra pappíra þeirra og skjala;

c) undanþágu frá ráðstöfunum er hamla innflutningi fólks og formlegri skráningu útlendinga;

d) sömu meðferðar að því er varðar reglur um gjaldeyri og yfirfærslur og fulltrúar erlendra ríkisstjórna við tímabundin opinber verkefni njóta jafnan.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einnig um sérfræðinga á meðan þeir eru við skyldustörf fyrir eftirlitsstofnun EFTA, svo og um fulltrúa framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna og aðildarríkja EB sem taka þátt í störfum ráðgjafarnefndanna sem um getur í 1. mgr.

IV. HLUTI

ALMENN ÁKVÆÐI

10. gr.

1. Eftirlitsstofnun EFTA ber skylda til að falla frá friðhelgi sinni í öllum tilvikum þar sem fastheldni á hana myndi standa í vegi fyrir réttvísinni og unnt er að falla frá henni án þess að skaða hagsmuni eftirlitsstofnunar EFTA.

2. Forréttindi og friðhelgi er veitt eftirlitsfulltrúum, embættismönnum og öðrum starfsmönnum í þágu eftirlitsstofnunar EFTA en ekki til persónulegra hagsbóta fyrir einstaklingana sjálfa. Eftirlitsstofnun EFTA hefur rétt á, og ber skylda til, að falla frá friðhelgi eftirlitsfulltrúa, embættismanns eða annars starfsmanns í þeim tilvikum þar sem friðhelgi myndi, að hennar áliti, standa í vegi fyrir réttvísinni og unnt er að falla frá henni án þess að skaða hagsmuni eftirlitsstofnunar EFTA.

11. gr.

Engu ríki, sem á hlut að þessari bókun, ber skylda til að veita eigin þegnum eða föstum íbúum þau sérréttindi og friðhelgi sem um getur í c-, d- og e-lið 1. mgr. 7. gr.

12. gr.

Ákvæði þessarar bókunar hafa ekki áhrif á rétt einstakra ríkja, sem hlut eiga að þessari bókun, til að gera nauðsynlegar varúðarráðstafanir til að tryggja öryggi sitt.

13. gr.

Ef ríki, sem á hlut að þessari bókun, álítur að um misnotkun á forréttindum eða friðhelgi sem veitt er með þessari bókun hafi verið að ræða skal það ríki hafa samráð við eftirlitsstofnun EFTA til að ákveða hvort um misnotkun hafi verið að ræða, og, ef sú er raunin, tryggja að slíkt endurtaki sig ekki. Álíti ríki að einstaklingur hafi misnotað forréttindi eða friðhelgi sem honum er veitt með þessari bókun er því heimilt að vísa honum brott af yfirráðasvæði sínu.

BÓKUN 7

UM GERHÆFI, FORRÉTTINDI OG FRIÐHELGI EFTA-DÓMSTÓLSINS

I. HLUTI

EFTA-DÓMSTÓLLINN

1. gr.

EFTA-dómstóllinn hefur stöðu lögpersónu. Hann getur einkum gert samninga, eignast og ráðstafað fasteignum og lausafé og verið aðili að dómsmálum.

2. gr.

1. EFTA-dómstóllinn er, innan marka opinberrar starfsemi sinnar, friðhelgur gagnvart dómslögsögu og aðför nema:

a) hann hafi beinlínis afsalað sér þessari friðhelgi í tilteknu máli;

b) þriðji aðili höfði einkamál vegna slyss sem orsakast hefur af ökutæki eða öðru flutningatæki sem er í eigu eða er rekið af dómstólnum eða vegna umferðarlagabrots sem umrætt farartæki á hlut að;

c) ef um er að ræða, samkvæmt ákvörðun stjórnvalda eða dómstóla, löghald á launum eða hlunnindum þar með töldum lífeyrisréttindum, sem dómari, ritari, embættismaður eða annar starfsmaður eða fyrrverandi dómari, ritari, embættismaður eða annar starfsmaður á inni hjá dómstólnum;

d) ef um er að ræða gagnkröfu er tengist beint dómsmáli sem dómstóllinn hefur höfðað.

2. Eignir dómstólsins, hvar sem þær er að finna, skulu vera friðhelgar:

a) gagnvart hvers konar kröfum, eignaupptöku eða eignarnámi;

b) gagnvart hvers konar löghaldi og hömlum sem stjórnvöld eða bráðabirgðadómsathafnir setja eða kveðið er á um í ákvæðum laga, nema í tilvikum sem kveðið er á um í undanfarandi málsgrein.

3. gr.

Skjalasafn dómstólsins og öll skjöl sem heyra honum til eða hann á skulu vera friðhelg hvar sem þau er að finna.

4. gr.

1. Óheftur af eftirliti með fjármagni, reglugerðum eða hvers konar greiðslustöðvunum getur dómstóllinn:

a) átt hvers konar sjóði eða gjaldeyri og átt reikninga í hvaða gjaldmiðli sem er;

b) flutt sjóði sína eða gjaldeyri frá einu landi til annars eða innanlands án nokkurra takmarkana eða skipt eigin gjaldmiðli í annan gjaldmiðil.

2. Þrátt fyrir þann rétt sem dómstólnum er veittur með 1. mgr. þessarar greinar skal hann taka tillit til mótmæla ríkis sem á hlut að þessari bókun og taka þau til greina stríði þau ekki gegn hagsmunum dómstólsins.

5. gr.

1. Dómstóllinn, fjármunir hans, tekjur og aðrar eignir skulu undanþegin:

a) öllum beinum sköttum; þó getur dómstóllinn ekki farið fram á undanþágu frá gjöldum eða sköttum sem eru í raun gjaldtaka vegna almenningsþjónustu;

b) tollum og bönnum og höftum á innflutningi og útflutningi á hlutum sem dómstóllinn hefur flutt inn eða út til eigin nota. Óheimilt er að selja hluti sem eru fluttir inn samkvæmt þessari undanþágu á yfirráðasvæði ríkisins sem flutt er til nema með þeim skilyrðum sem náðst hefur samkomulag um við ríkisstjórn þess ríkis;

c) tollum og bönnum og höftum á innflutningi og útflutningi að því er varðar útgáfustarfsemi hans.

2. Þegar dómstóllinn gerir kaup fyrir umtalsverða fjárhæð eða fær þjónustu, sem er nauðsynleg starfsemi hans og innifalin í verði vörunnar eða þjónustunnar eru skattar og gjöld, skal ríkið, sem á hlut að þessari bókun og lagði þessa skatta og gjöld á, gera viðeigandi ráðstafanir til að veitt verði

undanþága frá þeim eða þau verði endurgreidd sé unnt að tilgreina þau.

6. gr.

1. Dómstóllinn skal vegna opinberra fjarskipta sinna njóta meðferðar á yfirráðasvæði sérhvers ríkis er á hlut að þessari bókun, sem er í engu síðri en sú meðferð er ríkisstjórn viðkomandi ríkis veitir alþjóðastofnunum, hvað varðar forgang, gjöld og skatta fyrir póst-og símaþjónustu og sömu gjöld og ætluð eru útgáfufyrirtækjum vegna upplýsinga til blaða og útvarps.

2. Óheimilt er að ritskoða opinber bréfaskipti og önnur opinber fjarskipti dómstólsins.

3. Dómstólnum er heimilt að nota merkjakerfi og sendimenn til að taka við og fara með bréf eða innsiglaða póstpoka sem njóta sömu friðhelgi og forréttinda og stjórnarpóstberar og -póstpokar þeirra.

II. HLUTI

DÓMARAR, RITARI, EMBÆTTISMENN OG AÐRIR STARFSMENN DÓMSTÓLSINS

7. gr.

1. Dómarar njóta friðhelgi gagnvart dómslögsögu. Eftir að þeir láta af störfum skulu þeir einnig njóta friðhelgi vegna gerða, jafnt í ræðu sem riti við framkvæmd opinbers starfa síns.

2. Fullskipaður dómstóllinn getur fallið frá friðhelgi.

3. Hafi verið fallið frá friðhelgi og opinbert mál höfðað gegn dómara skal aðeins réttað í máli hans hjá dómstóli, í hverju EFTA-ríkjanna sem er, með umboð til að dæma dómara í æðstu embættum.

8. gr.

1. Dómarar, ritari, embættismenn og aðrir starfsmenn dómstólsins skulu njóta eftirtalinna forréttinda og friðhelgi:

a) friðhelgi allra opinberra pappíra þeirra og skjala;

b) undanþágu frá öllum skuldbindingum í opinberri þjónustu, þar með talinni herþjónustu;

c) undanþágu, ásamt þeim úr fjölskyldu þeirra sem búa hjá þeim, frá ráðstöfunum er hamla innflutningi fólks og formlegri skráningu útlendinga;

d) sama réttar, ásamt þeim úr fjölskyldu þeirra sem búa hjá þeim, til heimferðar á tímum alþjóðlegra átaka og jafnan er veittur starfsmönnum alþjóðastofnana;

e) sömu meðferðar að því er varðar reglur um gjaldeyri og yfirfærslur og starfsmenn alþjóðastofnana njóta jafnan;

f) undanþágu frá tekjuskatti á laun þeirra og hlunnindi sem dómstóllinn greiðir þeim, þó ekki á lífeyri og aðrar svipaðar greiðslur sem dómstóllinn greiðir. Ríki er eiga hlut að þessari bókun áskilja sér þann rétt að reikna með þessum launum eða hlunnindum þegar verið er að meta hversu háan skatt beri að leggja á tekjur frá öðrum aðilum.

2. Til viðbótar við forréttindi og friðhelgi þá sem kveðið er á um hér að ofan skulu ritari, embættismenn og aðrir starfsmenn njóta friðhelgi gagnvart dómslögsögu, jafnvel eftir að þeir láta af störfum hjá dómstólnum, vegna gerða, jafnt í ræðu sem riti, við framkvæmd starfa síns. Þó tekur þessi friðhelgi ekki til umferðarlagabrota sem ritari, embættismaður eða annar starfsmaður hefur framið eða skaða sem orsakast hefur af ökutæki eða öðru flutningatæki sem hann á eða ekur.

3. Dómstóllinn skal tilgreina þá hópa embættismanna og annarra starfsmanna sem 1. og 2. mgr. eiga við um og tilkynna EFTA-ríkjunum ákvörðun sína. Senda skal EFTA-ríkjunum reglulega nöfn þeirra embættismanna og annarra starfsmanna sem heyra til þessum hópum.

9. gr.

Til viðbótar við forréttindi og friðhelgi þá sem kveðið er á um í 1. mgr. 8. gr. skulu dómarar njóta:

a) friðhelgi gagnvart lögsögu dómstóls á sviði einkaréttar og stjórnvalda og aðför sem sendierindrekar njóta nema um sé að ræða skaða sem orsakast hefur af ökutæki eða öðru flutningatæki sem þeir eiga eða aka;

b) sömu tollmeðferðar á persónulegum farangri og veitt er sendierindrekum.

10. gr.

1. Dómstólnum ber skylda til að falla frá friðhelgi sinni í öllum tilvikum þar sem fastheldni á hana myndi standa í vegi fyrir réttvísinni og unnt er að falla frá henni án þess að skaða hagsmuni dómstólsins.

2. Forréttindi og friðhelgi er veitt ritara, embættismönnum og öðrum starfsmönnum dómstólsins í þágu dómstólsins en ekki til persónulegra hagsbóta fyrir einstaklingana sjálfa. Dómstóllinn hefur rétt til, og ber skylda til, að falla frá friðhelgi ritara, embættismanns eða annars starfsmanns í þeim tilvikum þar sem friðhelgi myndi, að hans áliti, standa í vegi fyrir réttvísinni og unnt er að falla frá henni án þess að skaða hagsmuni dómstólsins.

III. HLUTI

ALMENN ÁKVÆÐI

11. gr.

Engu ríki, sem á hlut að þessari bókun, ber skylda til að veita eigin þegnum eða föstum íbúum þau sérréttindi og friðhelgi sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 8. gr.

12. gr.

Ákvæði þessarar bókunar hafa ekki áhrif á rétt einstakra ríkja, sem hlut eiga að þessari bókun,

til að gera nauðsynlegar varúðarráðstafanir til að tryggja öryggi sitt.

13. gr.

Ef ríki, sem á hlut að þessari bókun, álítur að um misnotkun á forréttindum eða friðhelgi sem veitt er með þessari bókun hafi verið að ræða skal það ríki hafa samráð við dómstólinn til að ákveða hvort um misnotkun hafi verið að ræða, og, ef sú er raunin, tryggja að slíkt endurtaki sig ekki. Álíti ríki að einstaklingur hafi misnotað forréttindi eða friðhelgi sem honum er veitt með þessari bókun er því heimilt að vísa honum brott af yfirráðasvæði sínu.

I. VIÐAUKI

Skrá sem kveðið er á um í annarri málsgrein 24. gr. samnings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls ([1])

Fyrri tilkynningar um áætlaða ríkisaðstoð og aðrar framkvæmdarreglur

1. C/252/80/bls. 2: Tilkynning til framkvæmdastjórnarinnar um ríkisaðstoð samkvæmt 3. mgr. 93. gr. EBE-sáttmálans; vanræksla aðildarríkjanna á að standa við skuldbindingar sínar (Stjtíð. EB nr. C 252, 30.9. 1980, bls. 2).

2. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(81) 12740 frá 2. október 1981.

3. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(89) D/5521 frá 27. apríl 1989.

4. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(87) D/5540 frá 30. apríl 1989: Málsmeðferð samkvæmt 2. mgr. 93. gr. EBE-sáttmálans – Tímamörk.

5. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(90) D/28091 frá 11. október 1990: Ríkisaðstoð – aðildarríkjunum tilkynnt um aðstoð sem hefur ekki verið andmælt af hálfu framkvæmdastjórnarinnar.

6. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(91) D/4577 frá 4. mars 1991: Orðsending til aðildarríkjanna varðandi málsmeðferð við tilkynningu á aðstoðaráætlunum og málsmeðferð sem beitt er þegar aðstoð er veitt þrátt fyrir reglur 3. mgr. 93. gr. EBE-sáttmálans.

---

[1]) Af b-lið 2. mgr. 5. gr. og 24. gr. þessa samnings leiðir að eftirlitsstofnun EFTA skuldbindur sig til að samþykkja við gildistöku samningsins gerðir þær sem fram koma í skránni í þessum viðauka. Hvað varðar breytingar við þessar gerðir eða samþykkt nýrra gerða á þessu sviði er eftirlitsstofnun EFTA skuldbundin með þeim hætti sem fram kemur í þessum samningi.

Mat á minni háttar aðstoð

7. C/40/90/bls. 2: Tilkynning um aðstoðaráætlun vegna minniháttar aðstoðar (Stjtíð. nr. C 40, 20.2. 1990, bls. 2).

Eignarhlutur hins opinbera

8. Beiting 92. og 93. gr. EBE-sáttmálans gagnvart eignarhlutum hins opinbera (Fréttatilkynning EB 9-1984).

Ólögleg aðstoð

9. C/318/83/bls. 3: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um ólöglega aðstoð (Stjtíð. nr. C 318, 24.11. 1983, bls. 3).

Ríkisábyrgðir

10. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(89) D/4328 frá 5. apríl 1989.

11. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(89) D/12772 frá 12. október 1989.

Textíl- og fataiðnaður

12. Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um viðmiðanir varðandi aðstoð við textíliðnaðinn (SEC(71) 363 Endanlegt – júlí 1971).

13. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(77) D/1190 frá 4. febrúar 1977 og viðauki (Skjal SEC(77) 317, 25.1. 1977): Um athugun á núverandi aðstæðum með tilliti til aðstoðar við textíl- og fataiðnaðinn.

Gerviefnaiðnaður

14. C/173/89/bls. 5: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um aðstoð til gerviefnaiðnaðar innan EBE (Stjtíð. nr. C 173, 8.7. 1989, bls. 5).

Bílaiðnaður

15. C/123/89/bls. 3: Viðmiðanir bandalagsins fyrir ríkisaðstoð við bílaiðnaðinn (Stjtíð. nr. C 123, 18.5. 1989, bls. 3).

16. C/81/91/bls. 4: Viðmiðanir bandalagsins fyrir ríkisaðstoð við bílaiðnaðinn (Stjtíð. nr. C 81, 26.3. 1991, bls. 4).

Viðmiðanir fyrir almenn kerfi vegna aðstoðar við ákveðin svæði

17. 471/Y/1104: Ályktun ráðsins frá 20. október 1971 um almennt kerfi vegna aðstoðar við ákveðin svæði (Stjtíð. nr. C 111, 4.11. 1971, bls. 1).

18. C/111/71/bls. 7: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um ályktun ráðsins frá 20. október 1971 um almenn kerfi vegna aðstoðar við ákveðin svæði (Stjtíð. nr. C 111, 4.11. 1971, bls. 7).

19. Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins um almenn kerfi vegna aðstoðar við ákveðin svæði (COM(75)77, endanlegt).

20. C/31/79/bls. 9: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um kerfi vegna svæðaaðstoðar (Stjtíð nr. C 31, 3.2. 1979, bls. 9).

21. C/212/88/bls. 2: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um hvernig a- og c-lið 3. mgr. 92. gr. skuli beitt um aðstoð við ákveðin svæði (Stjtíð. nr. C 212, 12.8. 1988, bls. 2).

22. C/10/90/bls. 8: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um endurskoðun orðsendingarinnar frá 21. desember 1979 (Stjtíð. nr. C 10, 16.1. 1990, bls. 8).

23. C/163/90/bls. 5: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um hvernig c-lið 3. mgr. 92. gr. skuli beitt um aðstoð við ákveðin svæði (Stjtíð. nr. C 163, 4.7. 1990, bls. 5).

24. C/163/90/bls. 6: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um hvernig a-lið 3. mgr. 92. gr. skuli beitt um aðstoð við ákveðin svæði (Stjtíð. nr. C 163, 4.7. 1990, bls. 6).

Viðmiðanir bandalagsins um ríkisaðstoð til umhverfismála

25. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna S/74/30.807 frá 7. nóvember 1974.

26. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(80) D/8287 frá 7. júlí 1980.

27. Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna (viðauki við bréfið frá 7. júlí 1980).

28. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(87) D/3795 frá 29. mars 1987.

Viðmiðanir bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunarverkefna

29. C/83/86/bls. 2: Viðmiðun bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunarverkefna (Stjtíð. nr. C 83, 11.4. 1986, bls. 2).

30. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(90) D/01620 frá 5. febrúar 1990.

Reglur sem beita má við almennar aðstoðaráætlanir

31. Bréf framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(79) D/10478 frá 14. september 1979.

32. Eftirlit með neyðaraðstoð og aðstoð vegna endurskipulagningar (Áttunda skýrsla um stefnu í samkeppni, 228. tölul.).

Reglur sem beita má í tilvikum þegar um er að ræða uppsafnaða aðstoð í ólíkum tilgangi

33. C/3/85/bls. 3: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um uppsafnaða aðstoð í ólíkum tilgangi (Stjtíð. nr. C 3, 5.1. 1985, bls. 3).

Aðstoð vegna atvinnu

34. Sextánda skýrsla um stefnu í samkeppnismálum, 253. tölul.

35. Tuttugasta skýrsla um stefnu í samkeppnismálum, 280. tölul.

Eftirlit með aðstoð við stáliðnaðinn

36. C/320/88/bls. 3: Viðmiðanir fyrir tiltekin svið innan stáliðnaðar sem KSE-sáttmálinn tekur ekki til (Stjtíð. nr. C 320, 13.12. 1988, bls. 3).

II. VIÐAUKI

Skrá sem kveðið er á um í annarri málsgrein 25. gr. samnings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls ([2])

Eftirlit með samfylkingum

1. C/203/90/bls. 5: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar um takmarkanir sem lúta að samfylkingum (Stjtíð. EB. nr. C 203, 14.8. 1990, bls. 5).

2. C/203/90/bls. 10: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar um samfylkingar- og samvinnuaðgerðir samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4064/89 frá 21. desember 1989 um eftirlit með samfylkingum fyrirtækja (Stjtíð. EB. nr. C 203, 14.8. 1990, bls. 10).

Samningar um einkakaup og -sölu

3. C/101/84/bls. 2: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar um reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1983/83 og (EBE) nr. 1984/83 frá 22. júní 1983 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um einkadreifingu og einkakaup (Stjtíð. nr. C 101, 13.4. 1984, bls. 2).

4. C/17/85/bls. 4: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar varðandi reglugerð (EBE) nr. 123/85 frá 12. desember 1984 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga um sölu og viðhaldsþjónustu ökutækja (Stjtíð. EB nr. C 17, 18.1. 1985, bls. 4).

---

[2]) Af b-lið 2. mgr. 5. gr. og 24. gr. þessa samnings leiðir að eftirlitsstofnun EFTA skuldbindur sig til að samþykkja við gildistöku samningsins gerðir þær sem fram koma í skránni í þessum viðauka. Hvað varðar breytingar við þessar gerðir eða samþykkt nýrra gerða á þessu sviði er eftirlitsstofnun EFTA skuldbundin með þeim hætti sem fram kemur í þessum samningi.

Annað

5. 362X1224(01): Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar varðandi samninga um einkakaup og -sölu við umboðsmenn (Stjtíð. nr. 139, 24.12. 1962, bls. 2921/62).

6. C/75/68/bls. 3: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir á sviði samvinnu milli fyrirtækja (Stjtíð. nr. C 75, 29.7. 1968, bls. 39), eins og henni var breytt í Stjtíð. nr. C 84, 28.8. 1968, bls. 14.

7. C/111/72/bls. 13: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar varðandi innflutning til bandalagsins á japönskum vörum sem falla undir gildissvið Rómarsáttmálans (Stjtíð. nr. C 111, 21.10. 1972, bls. 13).

8. C/1/79/bls. 2: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar frá 18. desember 1978 varðandi mat hennar á tilteknum samningum undirverktaka í tengslum við 1. mgr. 85. gr. Rómarsáttmálans (Stjtíð. nr. C 1, 3.1. 1979, bls. 2).

9. C/231/86/bls. 2: Auglýsing framkvæmdastjórnarinnar varðandi minniháttar samninga sem ekki falla undir 1. mgr. 85. gr. stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu (Stjtíð. nr. C 231, 12.9. 1986, bls. 2).

10. C/233/91/bls. 2: Leiðbeiningar um beitingu samkeppnisreglna EBE á sviði fjarskipta (Stjtíð. nr. C 233, 6.9. 1991, bls. 2).

Fylgiskjal 2.

BÓKUN UM BREYTINGU Á SAMNINGNUM MILLI EFTA-RÍKJANNA UM STOFNUN EFTIRLITSSTOFNUNAR OG DÓMSTÓLS

LÝÐVELDIÐ AUSTURRÍKI,
LÝÐVELDIÐ FINNLAND,
LÝÐVELDIÐ ÍSLAND,
FURSTADÆMIÐ LIECHTENSTEIN,
KONUNGSRÍKIÐ NOREGUR OG
KONUNGSRÍKIÐ SVÍÞJÓÐ,

ÞAR EÐ samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið, hér á eftir nefndur EES-samningurinn, var undirritaður í Óportó hinn 2. maí 1992;

ÞAR EÐ samningurinn milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, hér á eftir nefndur samningurinn um eftirlitsstofnunina og dómstólinn, var undirritaður í Óportó hinn 2. maí 1992;

ÞAR EÐ ljóst er að einn undirritunaraðilanna að EES-samningnum, Ríkjasambandið Sviss, hefur ekki tök á að fullgilda EES-samninginn né samninginn um eftirlitsstofnunina og dómstólinn og því munu þessir samningar ekki gilda um Sviss;

ÞAR EÐ bókun um breytingu á EES-samningnum er undirrituð sama dag og bókun þessi;

ÞAR EÐ ákveða þarf nýjan gildistökudag samningsins um eftirlitsstofnunina og dómstólinn;

ÞAR EÐ setja þarf sérstök ákvæði um gildistöku samningsins um eftirlitsstofnunina og dómstólinn að því er varðar Furstadæmið Liechtenstein;

ÞAR EÐ gera þarf nokkrar breytingar á samningnum um eftirlitsstofnunina og dómstólinn sökum þess að Sviss mun ekki fullgilda hann;

HAFA ÁKVEÐIÐ að gera eftirfarandi bókun:

1. gr.

1. Samningurinn um eftirlitsstofnunina og dómstólinn, eins og honum er breytt með bókun þessari, skal öðlast gildi þann dag sem bókun þessi öðlast gildi milli Lýðveldisins Austurríkis, Lýðveldisins Finnlands, Lýðveldisins Íslands, Konungsríkisins Noregs og Konungsríkisins Svíþjóðar.

2. Að því er varðar Furstadæmið Liechtenstein skal samningurinn um eftirlitsstofnunina og dómstólinn, eins og honum er breytt með bókun þessari, öðlast gildi sama dag og EES-samningurinn öðlast gildi fyrir Liechtenstein og að því tilskildu að undirritunaraðilar bókunar þessarar hafi tekið viðeigandi ákvörðun um beitingu ákvarðana og annarra ráðstafana sem eru gerðar samkvæmt samningnum um eftirlitsstofnunina og dómstólinn gagnvart Liechtenstein.

2. gr.

1. Þar eð Ríkjasambandið Sviss hefur ekki fullgilt samninginn um eftirlitsstofnunina og dómstólinn og er ekki aðili að honum skal tilvísun í inngangsorðunum að samningnum til „RÍKJASAMBANDSINS SVISS" sem eins af samningsaðilunum felld niður.

2. Í stað b-liðar 1. gr. samningsins um eftirlitsstofnunina og dómstólinn komi eftirfarandi:

„hugtakið „EFTA-ríki" merkir Lýðveldið Austurríki, Lýðveldið Finnland, Lýðveldið Ísland, Konungsríkið Noregur, Konungsríkið Svíþjóð og, með þeim skilyrðum sem eru sett í 2. mgr. 1. gr. bókunarinnar um breytingu á samningnum um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, Furstadæmið Liechtenstein."

3. Samningnum um eftirlitsstofnunina og dómstólinn skal enn fremur breytt í samræmi við 3. – 8. gr. bókunar þessarar.

3. gr.

Eftirfarandi komi í stað fyrstu málsgreinar 7. gr.:

„Eftirlitsstofnun EFTA skulu skipa fimm eftirlitsfulltrúar sem skulu kosnir á grundvelli hæfni sinnar og vera sannanlega óháðir."

4. gr.

Eftirfarandi komi í stað 28. gr.:

„28. gr.

EFTA-dómstólinn skipa fimm dómarar."

5. gr.

Þegar samningurinn um eftirlitsstofnunina og dómstólinn öðlast gildi gagnvart Liechtenstein skal fjölga fulltrúum í eftirlitsstofnun EFTA og dómurum í EFTA-dómstólnum.

6. gr.

Eftirfarandi komi í stað 29. gr.:

„29. gr.

EFTA-dómstóllinn skal starfa fullskipaður. Úrskurðir dómstólsins teljast einungis gildir ef tala dómara hans stendur á oddatölu við umfjöllun. Úrskurðir dómstólsins teljast gildir ef þrír dómarar taka þátt í umfjöllun. Ríkisstjórnir EFTA-ríkjanna geta, að beiðni dómstólsins, með samhljóða samkomulagi, heimilað honum að koma á fót deildum. "

7. gr.

Eftirfarandi komi í stað annarrar málsgreinar 30. gr.:

„Skipa skal að nýju í hluta dómaraembættanna á þriggja ára fresti. Nýskipun tekur til tveggja og þriggja dómara á víxl. Velja skal þá tvo dómara sem skipt er um eftir fyrstu þrjú árin með hlutkesti."

8. gr.

Eftirfarandi komi í stað 3. mgr. 53. gr.:

„3. Samningur þessi öðlast gildi þann dag og með þeim skilyrðum sem kveðið er á um í bókuninni um breytingu á samningnum milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls."

9. gr.

1. Bókun þessi er gerð í einu frumriti á ensku, finnsku, íslensku, norsku, sænsku og þýsku og er hver þessara texta jafngildur.

2. Bókun þessi skal fullgilt af samningsaðilum í samræmi við stjórnskipuleg skilyrði hvers um sig.

Henni skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar sem skal senda hverjum hinna samningsaðilanna staðfest endurrit.

Fullgildingarskjölunum skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar sem skal tilkynna öllum hinum samningsaðilunum það.

3. Bókun þessi skal öðlast gildi 1. júlí 1993, að því tilskildu að EES-samningurinn öðlist gildi þann dag og að því tilskildu að allir samningsaðilarnir sem um getur í 1. mgr. 1. gr. bókunar þessarar hafi komið fullgildingarskjölum sínum vegna samningsins um eftirlitsstofnunina og dómstólinn og bókunar þessarar í vörslu fyrir þann dag. Eftir þann dag öðlast bókun þessi gildi daginn sem EES-samningurinn öðlast gildi eða þegar allir samningsaðilarnir sem um getur í 1. mgr. 1. gr. bókunar þessarar hafa komið öllum fullgildingarskjölum vegna samningsins um eftirlitsstofnunina og dómstólinn og bókunar þessarar í vörslu, eftir því hvor dagurinn er síðar.

4. Að því er Liechtenstein varðar skal bókun þessi öðlast gildi sama dag og EES-samningurinn öðlast gildi gagnvart Liechtenstein, að því tilskildu að Liechtenstein hafi komið fullgildingarskjölum sínum vegna samningsins um eftirlitsstofnunina og dómstólinn og bókunar þessarar í vörslu, og með þeim skilyrðum sem eru sett í 2. mgr. 1. gr. bókunar þessarar.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað bókun þessa.

GJÖRT í Brussel hinn 17. mars 1993. Vörsluaðili skal senda staðfest afrit til allra undirritunarríkja og ríkja sem gerast aðilar að samningnum milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls.

Fylgiskjal 3.

SAMÞYKKTIR

FRÁ SAMNINGAVIÐRÆÐUM EFTA-RÍKJANNA UM STOFNUN EFTIRLITSSTOFNUNAR OG DÓMSTÓLS

Samningsaðilar komu sér saman um:

vegna 1. mgr. 10. gr. II. kafla, 2. mgr. 16. gr. VI. kafla, 2. mgr. 15. gr. IX. kafla, 2. mgr. 8. gr. XI. kafla og 2. mgr. 19. gr. XIII. kafla í bókun 4

að upplýsingagjöf til lögbærra yfirvalda EFTA-ríkjanna varði allar umsóknir og tilkynningar sem eftirlitsstofnun EFTA veitir viðtöku, þar á meðal þær sem stafa af misskilningi, af hálfu aðila í atvinnurekstri, á efnisreglum eða reglunum í 56. gr. EES-samningsins;

vegna 2. mgr. 14. gr. II. kafla, 2. mgr. 21. gr. VI. kafla, 2. mgr. 18. gr. IX. kafla og 2. mgr. 13. gr. XIII. kafla í bókun 4

að heimildin sem eftirlitsstofnun EFTA veitir fulltrúum framkvæmdastjórnar EB sé einvörðungu ætluð til yfirlýsingar;

vegna 1. mgr. 7. gr. í bókun 6 og 1. mgr. 8. gr. í bókun 7

að gert sé ráð fyrir í samningum höfuðstöðva að eftirlitsmenn eftirlitsstofnunar EFTA, embættismenn og aðrir starfsmenn hennar, og eins dómarar, ritari, embættismenn og aðrir starfsmenn dómstólsins hafi rétt til að flytja án tolla og annarra gjalda inn húsmuni og persónulega muni sína, þar á meðal ökutæki til einkanota, þegar þeir taka við stöðum sínum á yfirráðasvæði samningsaðila, og hafi rétt til flytja þessa muni út tollfrjálst er þeir láta af störfum, samkvæmt þeim skilmálum sem settir eru í lögum og stjórnsýslufyrirmælum hlutaðeigandi samningsaðila;

að vörur sem fluttar eru inn og út með þessum hætti verði ekki seldar, leigðar út, lánaðar né gefnar burt gegn greiðslu eða án gjalds, nema í samræmi við setta skilmála samningsaðilans sem veitir undanþágurnar;

að þeir muni leitast við að ná sama fram í samningum höfuðstöðva við önnur ríki.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar, með fullu umboði, undirritað samning þennan.

Gjört í Óportó annan dag maímánaðar árið 1992 í einu staðfestu eintaki á ensku sem skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar. Vörsluaðili skal senda öllum ríkjum, sem hafa undirritað þennan samning og þeim sem gerast aðilar að honum, staðfest afrit.

Fylgiskjal 4.

SAMÞYKKT

Undirritunaraðilar hafa samþykkt eftirfarandi:

Vegna bókunar 4
að því er varðar hugtökin „hagsmunir EFTA" og „EFTA-fyrirtæki" merkir orðið „EFTA" þau EFTA-ríki þar sem samningurinn milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls hefur öðlast gildi.

GJÖRT í Brussel hinn 17. mars 1993 í einu frumriti á ensku, finnsku, íslensku, norsku, sænsku og þýsku og er hver þessara texta jafngildur. Því skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar sem skal senda staðfest afrit til allra undirritunarríkja og ríkja sem gerast aðilar að samningnum milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls.

20. desember 1993 Nr. 33

AUGLÝSING

um samning um fastanefnd EFTA-ríkjanna og bókun um breytingu á samningnum.

Hinn 1. janúar 1994 öðlast gildi samningur um fastanefnd EFTA-ríkjanna sem undirritaður var í Óportó 2. maí 1992. Utanríkisráðuneyti Svíþjóðar var afhent fullgildingarskjal Íslands vegna samningsins 2. febrúar 1993. Jafnframt öðlast gildi bókun um breytingu á samningnum sem undirrituð var í Brussel 17. mars 1993. Utanríkisráðuneyti Svíþjóðar var afhent fullgildingarskjal Íslands vegna bókunarinnnar 9. júní 1993. Samningurinn og bókunin voru fullgilt samkvæmt heimild í lögum nr. 2/1993, sbr. lög nr. 66/1993.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal 1 með auglýsingu þessari. Bókunin er birt sem fylgiskjal 2. Samþykkt frá samningaviðræðum um fastanefnd EFTA-ríkjanna er birt sem fylgiskjal 3.a. Samþykkt um skýringar við samninginn um fastanefnd EFTA-ríkjanna er birt sem fylgiskjal 3.b. Samþykkt aðila sem undirrituðu bókunina er birt sem fylgiskjal 4.a. Yfirlýsing Furstadæmisins Liechtensteins í tengslum við bókunina er birt sem fylgiskjal 4.b.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 20. desember 1993.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal 1.

SAMNINGUR
UM FASTANEFND EFTA-RÍKJANNA

LÝÐVELDIÐ AUSTURRÍKI, LÝÐVELDIÐ FINNLAND, LÝÐVELDIÐ ÍSLAND, FURSTADÆMIÐ LIECHTENSTEIN, KONUNGSRÍKIÐ NOREGUR, KONUNGSRÍKIÐ SVÍÞJÓÐ OG RÍKJASAMBANDIÐ SVISS,

HAFA HLIÐSJÓN AF EES-samningnum;

HAFA HUGFAST það markmið að mynda öflugt og einsleitt Evrópskt efnahagssvæði;

HAFA ÞAÐ AÐ MARKMIÐI að auðvelda útfærslu ákvarðana sem teknar eru af EES-ráðinu og sameiginlegu EES-nefndinni;

ÁLÍTA að hvað EES varðar þurfi EFTA-ríkin í sameiningu að sinna störfum er snerta ákvarðanatöku, stjórnun, framkvæmd og samráð;

HAFA Í HUGA stofnsamning Fríverslunarsamtaka Evrópu;

ÞAR EÐ ekkert í samningi þessum skal hafa áhrif á valdsvið eftirlitsstofnunarinnar sem um getur í samningnum milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls;

HAFA ÁKVEÐIÐ að gera með sér eftirfarandi samning:

1. gr.

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna, hér á eftir kölluð „fastanefndin", skal samkvæmt ákvæðumsamnings þessa og EES-samningsins gegna störfum er snerta ákvarðanatöku, stjórnun, framkvæmd og samráð milli EFTA-ríkjanna.

2. Í samningi þessum merkir hugtakið:

a) „EES-samningur" meginmál EES-samningsins, bókanir og viðauka við hann auk þeirra gerða sem þar er vísað til;

b) „EFTA-ríki" samningsaðila sem er aðili að Fríverslunarsamtökum Evrópu, EES-samningnum og samningi þessum.

2. gr.

EFTA-ríkin skulu, þegar við á, hafa samráð í fastanefndinni varðandi ákvarðanatöku í EES-ráðinu og sameiginlegu EES-nefndinni.

3. gr.

1. Fastanefnd EFTA skal, með fyrirvara um valdsvið eftirlitsstofnunar EFTA sem stofnuð er samkvæmt samningi EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, leysa af hendi eftirtalin verkefni:

a) taka nauðsynlegar ákvarðanir við framkvæmd reglna EES-samningsins eða reglna sem samþykktar eru á grundvelli hans, einkum í málum, sem tilgreind eru í 1. gr. bókunar 1 við samning þennan og koma upp við beitingu bókunar 1 við EES-samninginn, er leiðir af gerðum sem vísað er til í viðaukum við þann samning;

b) taka ákvarðanir í málum sem vísað er til hennar samkvæmt reglum sem ákveðnar eru í samræmi við 3. gr. bókunar 1 við samninginn milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls;

c) taka við upplýsingum sem EFTA-ríki eða þar til bæru yfirvaldi ber samkvæmt EES-reglum að afhenda fastanefndinni eða einu eða fleiri af hinum EFTA-ríkjunum auk fastanefndarinnar og skal hún í síðara tilvikinu senda þær áfram til framkvæmdastjórnar EB;

d) taka við upplýsingum frá framkvæmdastjórn EB sem aðildarríki EB ber að afhenda einu eða fleiri af hinum aðildarríkjum EB til dreifingar meðal EFTA-ríkjanna eða þar til bærra yfirvalda þeirra;

e) gegna þeim störfum sem kveðið er á um í bókun 2 við samning þennan í tilvikum sem um getur í 43. gr. EES-samningsins;

f) setja nauðsynlegar reglur um tilkynningu dýrasjúkdóma og um samvinnu stjórnvalda EFTA-ríkja og samvinnu þeirra og eftirlitsstofnunar EFTA og/eða fastanefndarinnar;

g) framlengja tímabil þegar EFTA-ríki getur viðhaldið öryggisráðstöfunum eða má víkja frá ákvæði gerðar í tilvikum sem kveðið er á um í XII. kafla, Matvæli, og XVII. kafla, Umhverfisvernd, í II. viðauka, um tæknilegar reglugerðir, staðla, prófanir og vottun við EES-samninginn;

h) taka ákvarðanir í málum þegar EFTA-ríki hefur vísað ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA um öryggisráðstafanir til fastanefndarinnar í tilvikum sem kveðið er á um í XII. kafla, Matvæli, og XIII. kafla, Lyf, í II. viðauka, um tæknilegar reglugerðir, staðla, prófanir og vottun, við EES-samninginn;

i) taka ákvarðanir í málum þegar EFTA-ríki hefur beðið hana að ógilda eða breyta ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA í tilvikum sem kveðið er á um í V. viðauka, um frelsi launþega til flutninga, við EES-samninginn;

j) rannsaka mál í sambandi við fjármagnsflutninga og gera skýrslur um þau þegar peningamálanefnd EB, í samræmi við gerðir sem um getur í XII. viðauka við EES-samninginn, hefur slík verkefni með höndum;

k) leysa deilur milli EFTA-ríkja í tilvikum sem kveðið er á um í XIII. viðauka við EES-samninginn.

2. Fastanefndin skal, nema annað sé samþykkt í samráði við framkvæmdastjórn EB, útbúa samtímis framkvæmdastjórn EB, eftir því sem við á, skýrslur, mat eða annað af svipuðum toga varðandi EFTA-ríkin í málum er beinlínis tengjast störfum fastanefndarinnar samkvæmt bókun 1 við samning þennan og vegna beitingar 5. tölul. bókunar 1 við EES-samninginn leiðir af gerðum í viðaukum við þann samning. Fastanefndin skal hafa samráð og skiptast á skoðunum við framkvæmdastjórn EB meðan skýrslugerðin fer fram en afrit af skýrslunum skulu send sameiginlegu EES-nefndinni.

3. Þar að auki skal fastanefndin einnig sinna öðrum verkefnum sem henni eru falin í EES-samningnum.

4. gr.

1. Hvert EFTA-ríki skal eiga fulltrúa í fastanefndinni og hafa eitt atkvæði.

2. Fundir fastanefndarinnar geta verið fundir ráðherra eða háttsettra embættismanna. Fundir á öðrum stigum fara fram í undirnefndum og öðrum stofnunum sem settar eru á laggirnar samkvæmt 1. mgr. 5. gr.

5. gr.

1. Fastanefndin getur skipað undirnefndir og sett aðrar stofnanir á laggirnar til aðstoðar við verkefni sín.

2. Fastanefndin getur einnig að tillögu eftirlitsstofnunar EFTA skipað nýjar nefndir, eða tilnefnt þær sem fyrir eru, til að aðstoða eftirlitsstofnun EFTA við störf hennar samkvæmt EES-samningnum og samningi EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls.

6. gr.

1. Við skyldustörf sín samkvæmt 3. gr. getur fastanefndin tekið ákvarðanir sem eru bindandi fyrir öll EFTA-ríki og sett fram tilmæli við EFTA-ríki.

2. Ákvarðanir og tilmæli fastanefndarinnar skal samþykkja samhljóða nema kveðið sé á um annað í viðaukanum við samning þennan. Ákvarðanir eða tilmæli teljast samþykkt samhljóða nema eitthvert EFTA-ríki beiti neitunarvaldi. Meirihluta EFTA-ríkjanna verður að gjalda jákvæði við ákvörðunum og tilmælum sem krefjast meirihlutasamþykkis.

3. Ákvarðanir fastanefndarinnar skulu birtar í samræmi við ákvæði EES-samningsins.

7. gr.

Fastanefndin skal setja sér starfsreglur.

8. gr.

EFTA-skrifstofan skal annast skrifstofuþjónustu fyrir fastanefndina.

9. gr.

Fastanefndin getur leitað ráða hjá nefnd þingmanna EFTA-ríkjanna sem eiga sæti í sameiginlegu EES-þingmannanefndinni og hjá ráðgjafarnefnd EFTA.

Þar að auki getur hver þessara nefnda látið í ljós við fastanefndina álit sitt á öllum málum sem skipta máli vegna framkvæmdar og þróunar EES.

10. gr.

Bókanirnar og viðaukinn við samning þennan skulu vera óaðskiljanlegur hluti hans.

11. gr.

Breyting á samningi þessum skal lögð fram til samþykktar hjá EFTA-ríkjunum hafi fastanefndin samþykkt hana með ákvörðun sinni og skal hún öðlast gildi samþykki öll EFTA-ríkin hana.

Samþykktarskjölum skal komið í vörslu hjá sænsku ríkisstjórninni sem skal tilkynna það öllum hinum EFTA-ríkjunum.

12. gr.

1. EFTA-ríki sem segir EES-samningnum upp er þar með ekki lengur aðili að samningi þessum frá þeim degi sem úrsögnin öðlast gildi.

2. EFTA-ríki sem gerist aðili að Evrópubandalaginu er þar með ekki lengur aðili að samningi þessum frá þeim degi sem aðildin öðlast gildi.

3. Ríkisstjórnir annarra EFTA-ríkja skulu með samhljóða samkomulagi taka ákvarðanir um nauðsynlegar breytingar á samningi þessum.

13. gr.

EFTA-ríki er gerist aðili að EES-samningnum skal gerast aðili að samningi þessum með þeim skilmálum og skilyrðum sem EFTA-ríkin ákveða með samhljóða samkomulagi. Aðildarskjalinu skal komið í vörslu hjá sænsku ríkisstjórninni sem skal tilkynna það hinum EFTA-ríkjunum.

14. gr.

1. Samningur þessi, gerður í einu eintaki og löggiltur á ensku, skal fullgiltur af samningsaðilum í samræmi við stjórnskipuleg skilyrði þeirra.

Fyrir gildistöku samnings þessa skal hann einnig gerður og löggiltur á finnsku, frönsku, þýsku, íslensku, ítölsku, norsku og sænsku.

2. Samningi þessum skal komið í vörslu hjá sænsku ríkisstjórninni og skal hún sjá öllum EFTA-ríkjum fyrir staðfestum endurritum.

Fullgildingarskjölum skal komið í vörslu hjá sænsku ríkisstjórninni og skal hún tilkynna það hinum EFTA-ríkjunum.

3. Samningur þessi skal öðlast gildi 1. janúar 1993 að því tilskildu að EES-samningurinn gangi í gildi þann dag og að öll EFTA-ríkin hafi afhent fullgildingarskjöl vegna samnings þessa til vörslu.

Ef EES-samningurinn öðlast ekki gildi á þeim degi skal samningur þessi öðlast gildi sama dag og EES-samningurinn eða þegar öll EFTA-ríkin hafa afhent öll fullgildingarskjöl vegna samnings þessa til vörslu og skal miða við síðari daginn.

Gjört í Óportó annan dag maímánaðar árið 1992 í einu staðfestu eintaki á ensku sem skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar. Vörsluaðili skal senda öllum ríkjum, sem hafa undirritað þennan samning og þeim sem gerast aðilar að honum, staðfest afrit.

BÓKUN 1

UM STÖRF OG VALDSVIÐ FASTANEFNDARINNAR ER LEIÐIR, VEGNA BEITINGAR BÓKUNAR 1 VIÐ EES-SAMNINGINN, AF GERÐUNUM SEM VÍSAÐ ER TIL Í VIÐAUKUM VIÐ ÞANN SAMNING

MEÐ HLIÐSJÓN AF EES-samningnum og einkum bókun 1 við hann;

MEÐ TILLITI TIL tilvísana í d-lið 4. tölul. bókunar 1 við EES-samninginn til eftirlitsstofnunar EFTA og fastanefndarinnar;

EINNIG MEÐ TILLITI TIL tilvísunar í d-lið 4. tölul. bókunar 1 við EES-samninginn til starfsreglna sem EFTA-ríkin hafa tekið upp;

ÞAR EÐ nauðsynlegt er vegna réttrar beitingar gerða, sem vísað er til í viðaukum við EES-samninginn, að EFTA-ríkin komi sér saman um störf, sambærileg við störf framkvæmdastjórnar EB, sem annaðhvort eftirlitsstofnun EFTA eða fastanefndin á að gegna vegna beitingar bókunar 1 við EES-samninginn og komi sér saman um málsmeðferð sem beri að beita á meðal EFTA-ríkjanna í þessu tilliti.

1. gr.

1. Ef gerðir sem vísað er til í viðaukum við EES-samninginn hafa að geyma ákvæði um málsmeðferð þar sem framkvæmdastjórn EB:

a) skal gefa yfirlit yfir, taka saman eða á annan hátt vinna úr mótteknum upplýsingum og/eða dreifa slíkum upplýsingum til aðildarríkjanna;

b) sér um að útbúa skrár, svo sem skrár yfir tilkynnta aðila, prófskírteini o.s.frv.;

c) getur leiðrétt skrár yfir stofnanir;

d) á sviði heilbrigðis dýra og plantna,

- skal tilnefna að minnsta kosti eina tilvísunarrannsóknastofu í hverju aðildarríki;

e) á sviði tæknilegra reglugerða, staðla, prófana og vottana,

- eru falin störf í sambandi við stöðlun, svo sem að veita evrópskum staðlastofnunum umboð og taka upp mál vegna samhæfðra staðla er samræmast ekki nauðsynlegum öryggiskröfum;

- hefur eftirlit með framkvæmd samræmismats;

f) á sviði orku,

- skal ráðfæra sig ársfjórðungslega við aðildarríkin;

g) á sviði frelsis launþega til flutninga, gagnkvæmrar viðurkenningar á prófskírteinum og starfsmenntunar,

- skal eða getur stofnað til eða samræmt starfsemi aðildarríkjanna, átt samvinnu við þau eða tekið þátt í öðrum aðgerðum með þeim;

h) á sviði starfsmenntunar,

- skal gera tillögu um þjálfunarþrep;
- skal ákvarða á hvern hátt upplýsingar eru samdar og hve oft þeim skuli komið á framfæri, svo og ákvarða samræmdar viðmiðanir til að meta ástand á vinnumarkaði aðildarríkjanna;
- skal, samkvæmt beiðni, veita samræmingaraðilum aðildarríkjanna alla nauðsynlega aðstoð og ráðgjöf;

i) á sviði umhverfismála,

- skal semja og veita aðildarríkjunum aðgang að skrá með upplýsingum um slys sem orðið hafa;
- skal búa til kerfi yfir upplýsingaskipti;
- hefur með höndum framkvæmd og eftirlit með fylgni aðildarríkjanna við tiltekin sérmarkmið og -kröfur;

j) á sviði félagaréttar,

- skal láta aðildarríki vita að það verði að breyta löggjöf sinni til að uppfylla kröfur um lágmarkshlutafé í almenningshlutafélögum;

skal fastanefndin gegna þessum og sambærilegum störfum fyrir EFTA-ríkin í samræmi við þá málsmeðferð sem mælt er fyrir um í gerðunum sem vísað er til.

2. Ef framkvæmdastjórn EB eru falin önnur sambærileg störf skal fastanefnd EFTA einnig gegna samsvarandi störfum.

BÓKUN 2

UM TILHÖGUN EFTA-RÍKJA VIÐ BEITINGU RÁÐSTAFANA SAMKVÆMT 43. GR. EES-SAMNINGSINS

1. gr.

1. EFTA-ríki er hyggst gera ráðstafanir í samræmi við 43. gr. EES-samningsins skal tilkynna fastanefndinni það með góðum fyrirvara.

2. Í trúnaðar- eða bráðatilvikum skal þó tilkynna fastanefndinni og hinum EFTA-ríkjunum um ráðstafanirnar í síðasta lagi þann dag sem þær öðlast gildi.

2. gr.

Fastanefndin skal kanna ástandið og skila áliti um hvort ráðstafanir skuli gerðar. Henni ber að fylgjast með ástandinu og hún getur hvenær sem er, með meirihluta atkvæða, sett fram tilmæli um hugsanlega breytingu, frestun eða afnám ráðstafana sem gerðar hafa verið eða um annars konar ráðstafanir til að aðstoða viðkomandi EFTA-ríki við að sigrast á erfiðleikum sínum.

VIÐAUKI

SAMKVÆMT 2. MGR. 6. GR.

Fastanefndin skal, með meirihluta atkvæða, taka ákvarðanir og setja fram tilmæli í eftirtöldum tilvikum er leiðir af gerðum sem vísað er til í viðaukum við EES-samninginn:

a) samkvæmt b-lið 1. mgr. 3. gr. samnings þessa varðandi ákvarðanir í málum sem vísað er til hennar samkvæmt málsmeðferð sem komið skal á í samræmi við 3. gr. bókunar 1 við samning milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, í tilvikum sem eru tilgreind í viðbætinum;

b) samkvæmt e-lið 1. mgr. 3. gr. samnings þessa hvað varðar tilhögunina í bókun 2;

c) samkvæmt f-lið 1. mgr. 3. gr. við setningu nauðsynlegra reglna um tilkynningu sjúkdóma og um samvinnu stjórnvalda EFTA-ríkja og samvinnu EFTA-ríkja og eftirlitsstofnunar EFTA og/eða fastanefndarinnar, samanber I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

d) þegar undanþágur frá ákveðnum kröfum um tilteknar vörur eru veittar eins og tilgreint er í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

e) samkvæmt d-lið 1. mgr. 1. gr. bókunar 1 við samning þennan við tilnefningu tilvísunarrannsóknastofa í EFTA-ríkjunum;

f) samkvæmt g-lið 1. mgr. 3. gr. samnings þessa við framlengingu tímabils sem EFTA-ríki getur viðhaldið öryggisráðstöfun eða fráviki frá ákvæði gerðar;

g) samkvæmt h-lið 1. mgr. 3. gr. samnings þessa við ákvarðanir í málum er varða öryggisráðstafanir og EFTA-ríki hefur vísað til hennar;

h) samkvæmt i-lið 1. mgr. 3. gr. samnings þessa þegar ákvarðanir eru teknar í málum þar sem EFTA-ríki hefur beðið hana að ógilda eða breyta ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA;

i) samkvæmt k-lið 1. mgr. 3. gr. samnings þessa við lausn deilumála, samanber XIII. viðauka við EES-samninginn.

VIÐBÆTIR

SAMKVÆMT VIÐAUKANUM VIÐ SAMNING ÞENNAN

Fastanefndin skal, með meirihluta atkvæða, taka þær ákvarðanir sem kveðið er á um í a-lið viðaukans við samning þennan, í málum sem vísað er til hennar samkvæmt málsmeðferð sem komið skal á í samræmi við 3. gr. bókunar 1 við samning milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, í eftirtöldum tilvikum:

a) á sviði heilbrigðis dýra og plantna:

i) við ákvörðun um hvort varúðar- eða öryggisráðstafanir EFTA-ríkis hafi verið réttlætanlegar;

ii) þegar EFTA-ríki, áður en það veitir eða gerir undanþágu eða víkur frá ákvæði gerðar, fær til þess samþykki eða heimild;

iii) þegar veitt er samþykki, eða því um líkt, eða borin fram tilmæli um tilhögun, áætlanir, bráðabólusetningar, áhættusvæði o.s.frv.;

b) á sviði heilbrigðis dýra, þegar viðeigandi ráðstafanir eru gerðar í deilumálum;

c) á sviði tæknilegra reglugerða, staðla, prófana og vottana, við ákvörðun um hvort innlendar tækniforskriftir teljist samræmast nauðsynlegum öryggiskröfum;

d) á sviði matvæla, við ákvörðun um hvort tilteknum skilyrðum sé fullnægt;

e) á sviði hættulegra efna:

i) við ákvörðun um viðbótarupplýsingar eða breytingar á rannsóknaráætlunum til verndar mönnum og umhverfi;

ii) við ákvörðun um hvort og þá með hvaða skilyrðum EFTA-ríki megi halda áfram aðgerðum eða endurtaka þær;

iii) við gerð viðeigandi ráðstafana til að góðum starfsvenjum við rannsóknir verði fylgt.

Fylgiskjal 2.

BÓKUN UM BREYTINGU Á SAMNINGNUM UM FASTANEFND EFTA-RÍKJANNA

LÝÐVELDIÐ AUSTURRÍKI,
LÝÐVELDIÐ FINNLAND,
LÝÐVELDIÐ ÍSLAND,
FURSTADÆMIÐ LIECHTENSTEIN,
KONUNGSRÍKIÐ NOREGUR OG
KONUNGSRÍKIÐ SVÍÞJÓÐ,

ÞAR EÐ samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið, hér á eftir nefndur EES-samningurinn, var undirritaður í Óportó hinn 2. maí 1992;

ÞAR EÐ samningurinn um fastanefnd EFTA-ríkjanna, hér á eftir nefndur samningurinn um fastanefndina, var undirritaður í Óportó hinn 2. maí 1992;

ÞAR EÐ ljóst er að einn undirritunaraðilanna að EES-samningnum, Ríkjasambandið Sviss, hefur ekki tök á að fullgilda EES-samninginn né samninginn um fastanefndina og því munu þessir samningar ekki gilda um Sviss;

ÞAR EÐ bókun um breytingu á EES-samningnum er undirrituð sama dag og bókun þessi;

ÞAR EÐ ákveða þarf nýjan gildistökudag samningsins um fastanefndina;

ÞAR EÐ setja þarf sérstök ákvæði um gildistöku samningsins um fastanefndina að því er varðar Furstadæmið Liechtenstein;

ÞAR EÐ gera þarf breytingar á samningnum um fastanefndina sökum þess að Sviss mun ekki fullgilda hann;

HAFA ÁKVEÐIÐ að gera eftirfarandi bókun:

1. gr.

1. Samningurinn um fastanefndina, eins og honum er breytt með bókun þessari, skal öðlast gildi þann dag sem bókun þessi öðlast gildi milli Lýðveldisins Austurríkis, Lýðveldisins Finnlands, Lýðveldisins Íslands, Konungsríkisins Noregs og Konungsríkisins Svíþjóðar.

2. Að því er varðar Furstadæmið Liechtenstein skal samningurinn um fastanefndina, eins og honum er breytt með bókun þessari, öðlast gildi sama dag og EES-samningurinn öðlast gildi fyrir Liechtenstein og að því tilskildu að undirritunaraðilar bókunar þessarar hafi tekið viðeigandi ákvörðun um beitingu ákvarðana og annarra ráðstafana sem eru gerðar samkvæmt samningnum um fastanefndina gagnvart Liechtenstein.

2. gr.

1. Þar eð Ríkjasambandið Sviss hefur ekki fullgilt samninginn um fastanefndina og er ekki aðili að honum skal tilvísun í inngangsorðunum að samningnum til „RÍKJASAMBANDSINS SVISS" sem eins af samningsaðilunum felld niður.

2. Í stað b-liðar 2. mgr. 1. gr. samningsins um fastanefndina komi eftirfarandi:

„hugtakið „EFTA-ríki" merkir Lýðveldið Austurríki, Lýðveldið Finnland, Lýðveldið Ísland, Konungsríkið Noregur, Konungsríkið Svíþjóð og, með þeim skilyrðum sem eru sett í 2. mgr. 1. gr. bókunarinnar um breytingu á samningnum um fastanefnd EFTA-ríkjanna, Furstadæmið Liechtenstein."

3. Samningnum um fastanefndina skal enn fremur breytt samkvæmt 3. gr.

3. gr.

Eftirfarandi komi í stað 3. mgr. 14. gr.:

„3. Samningur þessi öðlast gildi þann dag og með þeim skilyrðum sem kveðið er á um í bókuninni um breytingu á samningnum um fastanefnd EFTA-ríkjanna."

4. gr.

1. Bókun þessi er gerð í einu frumriti á ensku, finnsku, íslensku, norsku, sænsku og þýsku og er hver þessara texta jafngildur.

2. Bókun þessi skal fullgilt af samningsaðilum í samræmi við stjórnskipuleg skilyrði hvers um sig.

Henni skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar sem skal senda hverjum hinna samningsaðilanna staðfest endurrit.

Fullgildingarskjölunum skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar sem skal tilkynna öllum hinum samningsaðilunum það.

3. Bókun þessi skal öðlast gildi 1. júlí 1993, að því tilskildu að EES-samningurinn öðlist gildi þann dag og að því tilskildu að allir samningsaðilarnir sem um getur í 1. mgr. 1. gr. bókunar þessarar hafi

komið fullgildingarskjölum sínum vegna samningsins um fastanefndina og bókunar þessarar í vörslu fyrir þann dag. Eftir þann dag öðlast bókun þessi gildi daginn sem EES-samningurinn öðlast gildi eða þegar allir samningsaðilarnir sem um getur í 1. mgr. 1. gr. bókunar þessarar hafa komið öllum fullgildingarskjölum vegna samningsins um fastanefndina og bókunar þessarar í vörslu, eftir því hvor dagurinn er síðar.

4. Að því er Liechtenstein varðar skal bókun þessi öðlast gildi sama dag og EES-samningurinn öðlast gildi gagnvart Liechtenstein, að því tilskildu að Liechtenstein hafi komið fullgildingarskjölum sínum vegna samningsins um fastanefndina og bókunar þessarar í vörslu, og með þeim skilyrðum sem eru sett í 2. mgr. 1. gr. bókunar þessarar.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað bókun þessa.

GJÖRT í Brussel hinn 17. mars 1993. Vörsluaðili skal senda staðfest afrit til allra undirritunarríkja og ríkja sem gerast aðilar að samningnum um fastanefnd EFTA-ríkjanna.

Fylgiskjal 3.a.

SAMÞYKKT

FRÁ SAMNINGAVIÐRÆÐUNUM UM FASTANEFND EFTA-RÍKJANNA

Samningsaðilar hafa samþykkt eftirfarandi:

vegna 4. gr.

fastanefndin getur komið saman hvenær sem þörf krefur.

Gjört í Óportó annan dag maímánaðar árið 1992 í einu staðfestu eintaki á ensku sem skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar. Vörsluaðili skal senda öllum ríkjum, sem hafa undirritað þennan samning og þeim sem gerast aðilar að honum, staðfest afrit.

Fylgiskjal 3.b.

SAMÞYKKT
UM SKÝRINGAR VIÐ SAMNINGINN
UM FASTANEFND EFTA-RÍKJANNA

Viðaukinn

Samningsaðilar líta svo á að við gildistöku samningsins falli eftirfarandi greinar í þeim gerðum sem vísað er til í viðaukum við EES-samninginn undir eftirtalda liði viðaukans:

d-lið
þegar undanþágur frá ákveðnum kröfum um tilteknar vörur eru veittar eins og tilgreint er í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn, samkvæmt:

- 2. mgr. 6. gr. tilskipunar ráðsins 64/433/EBE, sjá 18. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

e-lið
samkvæmt d-lið 1. mgr. 1. gr. bókunar 1 við samning þennan við tilnefningu nauðsynlegra tilvísunar-rannsóknastofa í hverju EFTA-ríki, samkvæmt:

- 1. mgr. 8. gr. tilskipunar ráðsins 64/433/EBE, sjá 18. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- 3. mgr. 5. gr. tilskipunar ráðsins 89/437/EBE, sjá 23. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

f-lið
samkvæmt g-lið 1. mgr. 3. gr. samnings þessa við framlengingu tímabils sem EFTA-ríki getur viðhaldið öryggisráðstöfun eða fráviki frá ákvæði gerðar, samkvæmt:

- 3. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins frá 23. október 1962, sjá 1. tölul. í XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn;

- 2. mgr. 4. gr. tilskipunar ráðsins 64/54/EBE, sjá 2. tölul. í XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn;

- 2. mgr. 3. gr. tilskipunar ráðsins 70/357/EBE, sjá 5. tölul. í XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn;

- 3. mgr. 5. gr. tilskipunar ráðsins 73/241/EBE, sjá 6. tölul. í XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn;

- 2. mgr. 5. gr. tilskipunar ráðsins 74/329/EBE, sjá 8. tölul. í XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn;

- 3. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 75/716/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun ráðsins 87/219/EBE, sjá 1. tölul. í XVII. kafla II. viðauka við EES-samninginn;

- 2. mgr. 2. gr. og 2. mgr. 3. gr. tilskipunar ráðsins 85/210/EBE, sjá 3. tölul. í XVII. kafla II. viðauka við EES-samninginn;

g-lið
samkvæmt h-lið 1. mgr. 3. gr. samnings þessa við ákvarðanir í málum er varða öryggisráðstafanir sem EFTA-ríki hefur vísað til hennar, samkvæmt:

- 2. mgr. 8. gr. tilskipunar ráðsins 90/642/EBE, sjá 54. tölul. í XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn;

- 2. mgr. 9. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) 2377/90, sjá 14. tölul. í XIII. kafla II. viðauka við EES-samninginn;

h-lið
samkvæmt i-lið 1. mgr. 3. gr. samnings þessa við ákvarðanir í málum sem EFTA-ríki hefur beðið hana að ógilda eða breyta ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA, samkvæmt:

- annarri undirgrein 3. mgr. 20. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) 1612/68, sjá 2. tölul. í V. viðauka við EES-samninginn.

Viðbætirinn

Samningsaðilar líta svo á að við gildistöku samningsins falli eftirfarandi greinar í þeim gerðum sem vísað er til í viðaukum við EES-samninginn undir eftirtalda liði viðbætisins:

a-lið
á sviði heilbrigðis dýra og plantna:

i) við ákvörðun um hvort varúðar- eða öryggisráðstafanir EFTA-ríkis hafi verið réttlætanlegar, samkvæmt:

- þriðju undirgrein 3. mgr. 13. gr. tilskipunar ráðsins 85/511/EBE, sjá 12. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

ii) þegar EFTA-ríki, áður en það veitir eða gerir undanþágu eða víkur frá ákvæði gerðar, fær til þess samþykki eða heimild, samkvæmt:

- 13. – 15. mgr. 3. gr., þriðja málslið 2. mgr. og 3. mgr. 9. gr., 1. mgr., fyrstu undirgrein 2. mgr. og 3. mgr. 9. gr. a og 10. gr. tilskipunar ráðsins 64/432/EBE, sjá 1. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- þriðja málslið 2. mgr. og 3. mgr. 7. gr. og 8. gr. tilskipunar ráðsins 91/68/EBE, sjá 2. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- þriðja málslið annarrar undirgreinar og þriðju undirgrein 6. mgr. 4. gr. tilskipunar ráðsins 90/426/EBE, sjá 3. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- þriðja málslið 2. mgr. og 3. mgr. 13. gr. og 2. og 3. mgr. 14. gr. tilskipunar ráðsins 90/539/EBE, sjá 4. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- þriðja málslið 2. mgr. og 3. mgr. 12. gr., 2. mgr. og öðrum málslið 3. mgr. 13. gr. og annarri málsgrein a-liðar 1. mgr. 14. gr. tilskipunar ráðsins 91/67/EBE, sjá 5. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- a-lið 3. gr. tilskipunar ráðsins 89/556/EBE, sjá 6. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- 2. mgr. 4. gr. tilskipunar ráðsins 88/407/EBE, sjá 7. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- 2. mgr. 3. gr. tilskipunar ráðsins 90/429/EBE, sjá 8. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- 1. – 3. mgr. 8. gr. a tilskipunar ráðsins 72/461/EBE, sjá 9. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- 1. – 3. mgr. 7. gr. a tilskipunar ráðsins 80/215/EBE, sjá 11. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- fjórðu undirgrein 7. mgr. 14. gr. tilskipunar ráðsins 80/217/EBE, sjá 14. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- B-lið 4. gr., f-lið 1. mgr. 6. gr., 1. og 2. mgr. 13. gr. og 69. tölul. VI. kafla I. viðauka við tilskipun ráðsins 64/433/EBE, sjá 18. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- síðustu undirgrein 2. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 91/498/EBE, sjá 19. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- 12. tölul. III. kafla I. viðauka við tilskipun ráðsins 71/118/EBE, sjá 20. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- fyrstu undirgrein 9. gr. og 20. tölul. II. kafla viðauka A við tilskipun ráðsins 77/99/EBE, sjá 21. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- þriðju undirgrein 1. mgr. 7. gr. og 8. tölul. III. kafla viðauka við tilskipun ráðsins 89/437/EBE, sjá 23. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- fyrstu undirgrein 2. tölul. IV-liðar IV. kafla viðauka við tilskipun ráðsins 91/493/EBE, sjá 24. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- annarri undirgrein 1. mgr. 10. gr. og 6. tölul. V. kafla viðauka A við tilskipun ráðsins 85/397/EBE, sjá 31. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- sjöttu undirgrein 7. gr. og c-lið 6. tölul. II. kafla II. viðauka við tilskipun ráðsins 90/667/EBE, sjá 32. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- 2. mgr. 4. gr. tilskipunar ráðsins 79/373/EBE, sjá 4. tölul. í II. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- 1. og 3. mgr. 10. gr. og 1. mgr. 17. gr. tilskipunar ráðsins 66/400/EBE, sjá 1. tölul. í III. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- fyrsta málslið 1. mgr. b í 2. gr., 1. og 3. mgr. 9. gr., síðustu undirgrein 3. mgr. 14. gr., 14. gr. a, 1. mgr. 17. gr., 23. gr. a, síðustu undirgrein a-liðar I. kafla A-hluta IV. viðauka, síðustu undirgrein b-liðar I. kafla A-hluta IV. viðauka og síðustu undirgrein A-hluta V. viðauka tilskipunar ráðsins 66/401/EBE, sjá 2. tölul. í III. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- fyrsta málslið 1. mgr. b í 2. gr., 1. mgr. 9. gr., 11. gr., 13. gr., síðustu undirgrein 3. mgr. 14. gr., 14. gr. a, 1. mgr. 17. gr., 23. gr. a, síðustu undirgrein A-hluta IV. viðauka og síðustu undirgrein A-hluta V. viðauka tilskipunar ráðsins 66/402/EBE, sjá 3. tölul. í III. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- fyrsta málslið 1. mgr. b í 2. gr., 1. mgr. 9. gr., síðustu undirgrein 3. mgr. 13. gr., 1. mgr. 16. gr., 22. gr., síðustu undirgrein a-liðar A-hluta IV. viðauka, síðustu undirgrein b-liðar A-hluta IV. viðauka og síðustu undirgrein A-hluta V. viðauka tilskipunar ráðsins 69/208/EBE, sjá 4. tölul. í III. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- 2. mgr. 15. gr. og 19. gr. tilskipunar ráðsins 70/457/EBE, sjá 5. tölul. í III. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- fyrsta málslið 1. mgr. b í 2. gr., 2. mgr. 16. gr., 18. gr., 1. og 3. mgr. 25. gr., 2. mgr. 30. gr., 1. mgr. 33. gr., og 42. gr. tilskipunar ráðsins 70/458/EBE, sjá 6. tölul. í III. kafla I. viðauka við EES-samninginn.;

iii) þegar veitt er samþykki, eða því um líkt, eða borin fram tilmæli um tilhögun, áætlanir, bráðabólusetningar, áhættusvæði o.s.frv., samkvæmt:

- fyrstu og annarri undirgrein 2. mgr. og 3. mgr. 9. gr. tilskipunar ráðsins 64/432/EBE, sjá 1. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- fyrsta og öðrum málslið 2. mgr. og 3. mgr. 7. gr., 3. tölul. C-liðar I. hluta í 1. kafla viðauka A; og II. hluta í 1. kafla tilskipunar ráðsins 91/68/EBE, sjá 2. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- fyrsta og öðrum málslið annarrar undirgreinar og þriðju undirgrein 6. mgr. 4. gr. tilskipunar ráðsins 90/426/EBE, sjá 3. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- 2. og 3. mgr. 3. gr., 2. mgr. 12. gr. og fyrsta og öðrum málslið 2. mgr. og 3. mgr. 13. gr. tilskipunar ráðsins 90/539/EBE, sjá 4. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- fyrsta og öðrum málslið 2. mgr. 5. gr., 2. mgr. 6. gr., 2. mgr. 10. gr. og fyrsta og öðrum málslið 2. mgr. og 3. mgr. 12. gr. tilskipunar ráðsins 91/67/EBE, sjá 5. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- annarri undirgrein 3. mgr. 13. gr. tilskipunar ráðsins 85/511/EBE, sjá 12. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- 4. mgr. 5. gr. tilskipunar ráðsins 90/423/EBE, sjá 13. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- 3. mgr. 14. gr. a í tilskipun ráðsins 80/217/EBE, sjá 14. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- 2. – 5. mgr. 4. gr. og þriðju undirgrein 1. mgr. 5. gr. tilskipunar ráðsins 86/469/EBE, sjá 29. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

- 3. og 4. mgr. 8. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 85/446/EBE, sjá 62. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

b-lið
á sviði heilbrigðis dýra, þegar viðeigandi ráðstafanir eru gerðar í deilumálum, samkvæmt:

- sjöttu og sjöundu undirgrein 1. mgr. 11. gr. tilskipunar ráðsins 86/469/EBE, sjá 29. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- 2. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 87/328/EBE, sjá 81. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;
- 2. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 90/118/EBE, sjá 90. tölul. í I. kafla I. viðauka við EES-samninginn;

c-lið
á sviði tæknilegra reglugerða, staðla, prófana og vottana, við ákvörðun um hvort innlendar tækniforskriftir teljist samræmast nauðsynlegum öryggiskröfum, samkvæmt:

- 2. mgr. 8. gr. tilskipunar ráðsins 86/594/EBE, sjá 3. tölul. í IV. kafla II. viðauka við EES-samninginn;

d-lið
á sviði matvæla, við ákvörðun um hvort tilteknum skilyrðum sé fullnægt, samkvæmt:

- d-lið 4. mgr. 6. gr. og 4. mgr. 9. gr. tilskipunar ráðsins 79/112/EBE, sjá 18. tölul. í XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn;
- b-lið 4. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 90/496/EBE, sjá 53. tölul. í XII. kafla II. viðauka við EES-samninginn;

e-lið
á sviði hættulegra efna:

i) við ákvörðun um viðbótarupplýsingar eða breytingar á rannsóknaráætlunum til verndar mönnum og umhverfi, samkvæmt:

- 2. mgr. 10. gr. tilskipunar ráðsins 67/548/EBE, sjá 1. tölul. í XV. kafla II. viðauka við EES-samninginn;

ii) við ákvörðun um hvort og þá með hvaða skilyrðum EFTA-ríki megi halda áfram aðgerðum eða endurtaka þær, samkvæmt:

- 2. mgr. 7. gr. tilskipunar ráðsins 79/117/EBE, sjá 6. tölul. í XV. kafla II. viðauka við EES-samninginn;

iii) við gerð viðeigandi ráðstafana til að góðum starfsvenjum við rannsóknir verði fylgt, samkvæmt:

- 2. mgr. 6. gr. tilskipunar ráðsins 88/320/EBE, sjá 9. tölul. í XV. kafla II. viðauka við EES-samninginn.

Gjört í Óportó annan dag maímánaðar árið 1992 í einu staðfestu eintaki á ensku sem skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar. Vörsluaðili skal senda öllum ríkjum, sem hafa undirritað þennan samning og þeim sem gerast aðilar að honum, staðfest afrit.

Fylgiskjal 4.a.

SAMÞYKKT

Undirritunaraðilar hafa samþykkt eftirfarandi:

Vegna 2. mgr. 1. gr.
áður en samningurinn öðlast gildi gagnvart Liechtenstein getur Liechtenstein að jafnaði, og sé ekki annað ákveðið af fastanefndinni, tekið þátt í störfum fastanefndarinnar, þó án atkvæðisréttar.

GJÖRT í Brussel hinn 17. mars 1993 í einu frumriti á ensku, finnsku, íslensku, norsku, sænsku og þýsku og er hver þessara texta jafngildur. Því skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar, sem skal senda staðfest afrit til allra undirritunarríkja og ríkja sem gerast aðilar að samningnum um fastanefnd EFTA-ríkjanna.

Fylgiskjal 4.b.

YFIRLÝSING
RÍKISSTJÓRNAR FURSTADÆMISINS LIECHTENSTEINS

Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtensteins mun við gildistöku EES-samningsins gagnvart Liechtenstein endurgreiða ríkisstjórnum Austurríkis, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar þær fjárhæðir sem þær hafa lagt út samkvæmt EES-samningnum til að greiða hlut Liechtenstens í fjármagnskerfinu.

GJÖRT í Brussel hinn 17. mars 1993 í einu frumriti á ensku, finnsku, íslensku, norsku, sænsku og þýsku og er hver þessara texta jafngildur. Því skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar, sem skal senda staðfest afrit til allra ríkja sem hafa undirritað bókunina um breytingu á samningnum um fastanefnd EFTA-ríkjanna.

AUGLÝSING

um samninga við Efnahagsbandalag Evrópu um sérstakt fyrirkomulag í landbúnaði.

Hinn 1. janúar 1994 öðlast gildi samningur í formi bréfaskipta milli Efnahagsbandalags Evrópu og Lýðveldisins Íslands um sérstakt fyrirkomulag í landbúnaði. Samningurinn var gerður í Óportó 2. maí 1992 á grundvelli bókunar 42 við samning frá 2. maí 1992 um Evrópska efnahagssvæðið, sbr. auglýsingu í C- deild Stjórnartíðinda nr. 31/1993 þar sem samningurinn er birtur. Með bréfum í Brussel 17. mars 1993 var gengið frá samningi milli Lýðveldisins Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu um tímabundna beitingu fyrirkomulagsins.

Samningurinn frá 2. maí 1992 er birtur sem fylgiskjal 1 með auglýsingu þessari. Samningurinn frá 17. mars 1993 er birtur sem fylgiskjal 2.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 20. desember 1993.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal 1.

SAMNINGUR

í formi bréfaskipta milli Efnahagsbandalags Evrópu og Lýðveldisins Íslands um sérstakt fyrirkomulag í landbúnaði

a. Bréf ráðs Evrópubandalaganna til ríkisstjórnar Íslands.

Óportó, 2. maí 1992

Herra,

Ég leyfi mér að vísa til viðræðna um viðskiptafyrirkomulag á tilteknum landbúnaðarvörum milli bandalagsins og Íslands, sem fóru fram á vettvangi samningaviðræðna um EES-samninginn, og til bókunar 42 við þann samning.

Ég staðfesti hér með þær niðurstöður viðræðnanna að Lýðveldið Ísland muni frá gildistöku samningsins afnema innflutningsgjöld af þeim vörum sem taldar eru upp í I. viðauka við þetta bréf og upprunnar eru í bandalaginu í skilningi II. viðauka.

Ég væri yður þakklátur ef þér vilduð staðfesta að ríkisstjórn Lýðveldisins Íslands sé samþykk efni þessa bréfs.

Virðingarfyllst,

F.h. ráðs Evrópubandalaganna
João de Deus Pinheiro
Frans Andriessen

I. VIÐAUKI

	Íslenskt tollskrárnúmer	Vörulýsing
úr	0603 10 00	Afskorin blóm: – Nellikur, lokaskegg, flamingóblóm, fuglamjólk, paradísarfuglablóm ; (1. desember – 30. apríl)
úr	0702 00	Tómatar (1. nóvember – 15. mars), nýir eða kældir
úr	0703 10 00	Laukar, aðrir en útsæðislaukar, nýir eða kældir
	0703 20 00	Hvítlaukur, nýr eða kældur
úr	0705 11 00	Salathöfuð (1. nóvember – 15. mars), nýtt eða kælt
úr	0707 00	Gúrkur og reitagúrkur (1. nóvember – 15. mars), nýjar eða kældar
	0709 20 00	Spergill, nýr eða kældur
	0709 30 00	Eggaldinjurtir, nýjar eða kældar
úr	0709 60 09	Ómulin paprika (1. nóvember – 15. mars), ný eða kæld
úr	0709 90 09	Kúrbítur, nýr eða kældur
	0710 29 00	Belgávextir, aðrir en ertur og baunir, frystir
úr	0710 80 00	Ómulin paprika, fryst (1. nóvember – 15. mars)
úr	0712 90 09	Aðrar þurrkaðar matjurtir, aðrar en sykurmais, tómatar og gulrætur, þurrkaðar matjurtablöndur
	0802 11 00 12 00	Möndlur, nýjar eða þurrkaðar
	0802 31 00 32 00	Valhnetur, nýjar eða þurrkaðar
	0802 21 00 22 00	Heslihnetur, nýjar eða þurrkaðar
	0813 50 00	Blöndur af hnetum eða þurrkuðum ávöxtum í þessum kafla
úr	0802 90 00	Hnetukjarnar
	0803 00 00	Bananar, nýir eða þurrkaðir
	0804 30 00	Ananas, nýr eða þurrkaður
úr	0804 20 00	Þurrkaðar fíkjur
	0805 10 00	Appelsínur, nýjar eða þurrkaðar
	0805 20 00	Mandarínur, klementínur o.s.frv..., nýjar eða þurrkaðar
	0805 30 01	Sítrónur, nýjar eða þurrkaðar

úr	0806 10 00	Ný vínber
	0806 20 01 20 09	Þurrkuð vínber
	0807 10 00	Melónur, þar með taldar vatnsmelónur, nýjar
	0809 10 00	Apríkósur, nýjar
	0809 20 00	Kirsuber, ný
	0809 30 00	Ferskjur, þar með taldar nektarínur, nýjar
úr	0809 40 00	Plómur, nýjar
	0810 10 00	Jarðarber, ný
úr	0810 90 00	Kívíávöxtur, nýr
	0811 10 01 10 09	Fryst jarðarber, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni
úr	0812 90 00	Apríkósur, varðar skemmdum til bráðabirgða
	0813 10 00	Þurrkaðar apríkósur
	0805 30 09	Súraldin, nýtt eða þurrkað
	0904 20 01 20 09	Ávextir af ættinni Capsicum eða af ættinni Pimenta, þurrkaðir eða muldir
	0905 00 00	Vanilla
	0910 20 00	Safran
	1006	Rís
	1211	Plöntur eða plöntuhlutar sem aðallega er notað í ilmvörur, lyf o.s.frv.
	1302 31 01 31 09	Agar
	1509	Ólívuolía
	1804 00 00	Kakaósmjör, kakaófeiti og kakaóolía
	2002	Tómatar, unnir eða varðir skemmdum á annan hátt en með ediki eða edikssýru
úr	2003 10 00	Sveppir, unnir eða varðir skemmdum

úr	2004 90 00	Jarðartískokka, unnin eða varin skemmdum, fryst
	2005 60 00	Spergill, unninn eða varinn skemmdum, ekki frystur
	2005 70 00	Ólívur, unnar eða varðar skemmdum, ekki frystar
úr	2005 90 00	Jarðartískokka, unnin eða varin skemmdum, ekki fryst
úr	2005 90 00	Kapar, unninn eða varinn skemmdum, ekki frystur
úr	2006 00	Ávextir, varðir skemmdum með sykri, annað en engifer og kirsuber, með meira en 13% af sykri miðað við þunga
	2008 20 01	
	20 09	Ananas, unninn eða varinn skemmdum
úr	2008 30 01	
	30 09	Mandarínur, unnar eða varðar skemmdum (þar með taldar tangarínur og satsúmur); klementínur, wilkingávextir og áþekkir blendingar sítrustegunda
	2008 50 01	
	50 09	Apríkósur, unnar eða varðar skemmdum
	2008 70 01	
	70 09	Ferskjur, unnar eða varðar skemmdum
úr	2009 11 01	
	11 09	
	19 01	
	19 09	Appelsínusafi, nema sá sem er ekki verðmætari en 30 ECU fyrir hver 100 kg nettó
úr	2009 30 01	
	30 09	Safi úr hvers konar öðrum sítrusávöxtum, ekki yfir 1,33 g/cm^3 að þéttleika við 20°C, verðmætari en 30 ECU fyrir hver 100 kg nettó, annar en með viðbættum sykri
úr	2009 60 01	
	60 09	Annar þrúgusafi
úr	2204 30 00	Annað þrúguþykkni, annað en í gerjun eða sem gerjun hefur verið hindruð eða stöðvuð í með íblöndun alkóhóls
úr	2204 21	Annað vín, í raun að alkóhólstyrkleika meira en 15% en minna en 18% miðað við rúmmál, í tveggja lítra umbúðum eða minni
úr	2204 29	Annað vín, í raun að alkóhólstyrkleika meira en 15% en minna en 18% miðað við rúmmál, annað en í tveggja lítra umbúðum eða minni
úr	2208 30 00	Írskt viskí, annað en Bourbon
	2208 40 00	Romm og tafía
úr	2208 90 09	Ouzo
úr	2208 90 04	Írskir rjómalíkjörar
	2401	Óunnið tóbak; tóbaksúrgangur

II. VIÐAUKI

UPPRUNAREGLUR

1. 1) Vegna framkvæmdar samningsins skal vara teljast upprunnin í bandalaginu ef hún er að öllu leyti fengin þar.

   2) Eftirtalið skal að öllu leyti fengið í bandalaginu:

      a) vörur úr jurtaríkinu sem þar eru ræktaðar;

      b) lifandi dýr sem þar eru borin og alin;

      c) afurðir lifandi dýra sem þar eru alin;

      d) vörur sem eru framleiddar þar eingöngu úr hráefnum sem talin eru í a- til c-lið.

   3) Umbúðir og ílát utan um vöru teljast ekki hluti hennar þegar ákvarðað er hvort hún sé að öllu leyti fengin og ekki er nauðsynlegt að ganga úr skugga um hvort slíkar umbúðir eða ílát eru upprunavörur eða ekki.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skulu vörurnar í fyrsta og öðrum dálki skrárinnar í viðbætinum, sem fengnar eru í bandalaginu en innihalda efni sem ekki eru að öllu leyti fengin þar, einnig teljast upprunavörur, að því tilskildu að skilyrðum sem fram koma í 3. dálki um aðvinnslu slíkra efna sé fullnægt.

3. 1) Sú fríðindameðferð sem kveðið er á um í samningnum gildir einungis um framleiðsluvörur sem eru fluttar beint frá bandalaginu til Íslands án þess farið sé um yfirráðasvæði annars lands. Þó má flytja framleiðsluvöru úr einni vörusendingu um annað yfirráðasvæði en bandalagsins og Íslands, komi til þess, vegna umskipunar eða bráðabirgðageymslu á slíku yfirráðasvæði, að því tilskildu að vörurnar hafi verið undir eftirliti tollyfirvalda í landinu þar sem umflutningurinn eða geymslan á sér stað og ekki verið gerð á þeim önnur aðgerð en uppskipun og útskipun eða aðgerð sem miðar að því að forða þeim frá skemmdum.

   2) Í samræmi við 2. mgr. 13. gr. bókunar 4 við EES-samninginn skal leggja fyrir tollyfirvöld á Íslandi sannanir um að skilyrðunum sem um getur í 1. lið hafi verið fullnægt.

4. 1) Við innflutning til Íslands skulu upprunavörur í skilningi þessa viðauka njóta hags af samningnum gegn framvísun annaðhvort EUR.1-flutningsskírteinis eða yfirlýsingar með vörureikningi, gefnum út eða útbúnum í samræmi við V. bálk bókunar 4 við EES-samninginn.

   2) Í skjölunum sem um getur í 1. lið skal gefið til kynna svo ekki verði um villst með orðinu „Bandalagið“ á einhverju því tungumáli sem samningurinn er gerður á, og þar á eftir með stöfunum „AGRI“ innan sviga, að viðkomandi vörur séu upprunnar í bandalaginu í skilningi samnings þessa. Að því er yfirlýsingu með vörureikningi varðar skal þessi merking koma í staðinn fyrir tilvísun til „EES-fríðindauppruna“ í texta yfirlýsingarinnar sem fram kemur í IV. viðbæti við bókun 4 við EES-samninginn.

5. Ákvæði IV. bálks (endurgreiðslur eða undanþágur), V. bálks (staðfesting á uppruna) og VI. bálks (fyrirkomulag samvinnu á sviði stjórnsýslu) í bókun 4 við EES-samninginn skulu gilda að breyttu breytanda. Hvað varðar ákvæði IV. bálks er litið svo á að bann við endurgreiðslu á, eða undanþágu frá, tolli sem þar er kveðið á um skuli eingöngu gilda um efni sem EES-samningurinn tekur til.

VIÐBÆTIR

Skrá yfir vörur sem um getur í 2. mgr. og háðar eru öðrum skilyrðum en þeim að vera að öllu leyti fengnar

Tollskrárnúmer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi
(1)	(2)	(3)
úr 1302	Agar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki meira en 50% af verksmiðjuverði vörunnar
1804	Kakaósmjör, kakaófeiti og kakaóolía	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en varan
2002	Tómatar, unnir eða varðir skemmdum á annan hátt en með ediki eða edikssýru	Framleiðsla þar sem allir tómatar í kafla 7 eða 20 verða að vera að öllu leyti fengnir
úr 2003	Sveppir, unnir eða varðir skemmdum	Framleiðsla þar sem sveppir sem notaðir eru verða að vera að öllu leyti fengnir
úr 2004	Jarðartískokka, unnin eða varin skemmdum	Framleiðsla þar sem jarðartískokkur sem notaðar eru verða að vera að öllu leyti fengin
úr 2005	Spergill, jarðartískokka, ólívur og kapar, unnið eða varið skemmdum	Framleiðsla þar sem matjurtir sem notaðar eru verða að vera að öllu leyti fengnar
úr 2006	Ávextir, varðir skemmdum með sykri, annað en engifer og kirsuber, með meira en 13% af sykri miðað við þunga	Framleiðsla þar sem ávextir sem notaðir eru verða að vera að öllu leyti fengnir

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna sem ekki teljast upprunaefni er veitir upprunaréttindi
(1)	(2)	(3)
úr 2008	Ananas, sítrusávextir, apríkósur og ferskjur, unnið eða varið skemmdum	Framleiðsla þar sem ávextir sem notaðir eru verða að vera að öllu leyti fengnir
úr 2009	Appelsínusafi, nema sá sem er ekki verðmætari en 30 ECU fyrir hver 100 kg nettó	Framleiðsla þar sem ávextir sem notaðir eru, eða efni fengið úr ávöxtum, verða að vera að öllu leyti fengnir
úr 2009	Safi úr hvers konar öðrum sítrusávöxtum, ekki yfir 1,33 g/cm^3 að þéttleika við 20 °C, verðmætari en 30 ECU fyrir hver 100 kg nettó, annar en með viðbættum sykri	Framleiðsla þar sem ávextir sem notaðir eru, eða efni fengið úr ávöxtum, verða að vera að öllu leyti fengnir
úr 2009	Annar þrúgusafi	Framleiðsla þar sem þrúgur sem notaðar eru verða að vera að öllu leyti fengnar
úr 2204	Annað þrúguþykkni, annað en í gerjun eða sem gerjun hefur verið hindruð eða stöðvuð í með íblöndun alkóhóls	Framleiðsla þar sem þrúgur, eða efni fengið úr þrúgum, verða að vera að öllu leyti fengnar
úr 2204	Annað vín, í raun að alkóhólstyrkleika meira en 15% en minna en 18% miðað við rúmmál	Framleiðsla þar sem þrúgur, eða efni fengið úr þrúgum, verða að vera að öllu leyti fengnar
úr 2208	Írskt viskí, romm og tafía, Ouzo, írskir rjómalíkjörar	Framleiðsla: – úr efni sem ekki er flokkað í nr. 2207 eða 2208, og – þar sem þrúgur, eða efni fengið úr þrúgum, verða að vera að öllu leyti fengnar

b. Svarbréf.

Óportó, 2. maí 1992

Herra,

Ég hef móttekið svohljóðandi bréf yðar sem er dagsett í dag:

[Sjá bréf hér að framan.]

Hér með staðfesti ég að ríkisstjórn mín er samþykk efni þessa bréfs.

Virðingarfyllst,

F.h. ríkisstjórnar Lýðveldisins Íslands
Jón Baldvin Hannibalsson

AGREEMENT
in the form of an Exchange of Letters between the Republic of Iceland and the European Economic Community concerning Certain Arrangements in Agriculture

Oporto, 2 May 1992

Sir,

I have the honour to refer to the discussions concerning trade arrangements for certain agricultural products between the Community and Iceland which have taken place in the framework of the negotiations on an EEA Agreement, and to Protocol 42 attached to that Agreement.

I hereby confirm that as a result of these discussions, the Republic of Iceland will, from the date of entry into force of the EEA Agreement, abolish import duties for the products listed in Annex I to this letter originating in the Community within the meaning of Annex II.

I should be obliged if you would confirm that the Government of the Republic of Iceland is in agreement with the contents of this letter.

Please accept, Sir, the assurance of our highest consideration.

On behalf of the Council of the European Communities
João de Deus Pinheiro
Frans Andriessen

ANNEX I

Icelandic Customs Tariff heading No	Description
ex 0603 10 00	Cut flowers: – Carnations, Protea, Anthurium, Ornithogalum, Strelitzia; (1 December to 30 April)
ex 0702 00	Tomatoes (1 November to 15 March), fresh or chilled
ex 0703 10 00	Onions other than sets, fresh or chilled
0703 20 00	Garlic, fresh or chilled
ex 0705 11 00	Cabbage lettuce (1 November to 15 March), fresh or chilled
ex 0707 00	Cucumbers and gherkins (1 November to 15 March), fresh or chilled
0709 20 00	Asparagus, fresh or chilled
0709 30 00	Aubergines (eggplants), fresh or chilled
ex 0709 60 09	Sweet peppers (1 November to 15 March), fresh or chilled
ex 0709 90 09	Courgettes, fresh or chilled
0710 29 00	Leguminous vegetables other than peas and beans, frozen
ex 0710 80 00	Sweet peppers, frozen (1 November to 15 March)
ex 0712 90 09	Other dried vegetables, other than sweet corn, tomatoes and carrots, mixtures of dried vegetables
0802 11 00 12 00	Almonds, fresh or dried
0802 31 00 32 00	Walnuts, fresh or dried
0802 21 00 22 00	Hazelnuts or filerts, fresh or dried
0813 50 00	Mixtures of nuts or dried fruits of this Chapter
ex 0802 90 00	Pine kernels
0803 00 00	Bananas, fresh or dried
0804 30 00	Pineapples, fresh or dried
ex 0804 20 00	Dried figs
0805 10 00	Oranges, fresh or dried
0805 20 00	Mandarines clementines, etc., fresh or dried
0805 30 01	Lemons, fresh or dried
ex 0806 10 00	Table grapes, fresh
0806 20 01 20 09	Dried grapes
0807 10 00	Melons, including watermelons, fresh
0809 10 00	Apricots, fresh
0809 20 00	Cherries, fresh

Icelandic Customs Tariff heading No	Description
0809 30 00	Peaches, including nectarines, fresh
ex 0809 40 00	Plums, fresh
0810 10 00	Strawberries, fresh
ex 0810 90 00	Kiwi fruit, fresh
0811 10 01 10 09	Frozen strawberries, with or without added sugar or other sweetening matter
ex 0812 90 00	Apricots, provisionally preserved
0813 10 00	Dried apricots
0805 30 09	Limes, fresh or dried
0904 20 01 20 09	Fruits of the genus *Capiscum* or of the genus *Pimenta,* dried or ground
0905 00 00	Vanilla
0910 20 00	Saffron
1006	Rice
1211	Plants and parts of plants of a kind used primarly in perfumery pharmacy, etc.
1302 31 01 31 09	Agar-agar
1509	Olive oil
1804 00 00	Cocoa butter, fat and oil
2002	Prepared or preserved tomatoes, otherwise than by vinegar or acetic acid
ex 2003 10 00	Prepared or preserved mushrooms
ex 2004 90 00	Prepared or preserved artichokes, frozen
2005 60 00	Prepared or preserved asparagus, not frozen
2005 70 00	Prepared or preserved olives, not frozen
ex 2005 90 00	Prepared or preserved artichokes, not frozen
ex 2005 90 00	Prepared or preserved capers, not frozen
ex 2006 00	Fruits, preserved by sugar, other than ginger and cherries, with a sugar content exceeding 13% by weight
2008 20 01 20 09	Prepared or preserved pineapples
ex 2008 30 01 30 09	Prepared or preserved mandarines (including tangerines and satsumas); clemantines, wilkings and other similar citrus hybrids
2008 50 01 50 09	Prepared or preserved apricots
2008 70 01 70 09	Prepared or preserved peaches
ex 2009 11 01 11 09 19 01 19 09	Orange juice, other than of a value not exceeding ECU 30 per 100 kg net weight

Icelandic Customs Tariff heading No	Description
ex 2009 30 01 30 09	Juice of any other single citrus fruit, of a density not exceeding 1,33 g/cm^3 at 20 °C, of a value exceeding ECU 30 per 100 kg net weight, other than containing added sugar
ex 2009 60 01 60 09	Other grape juice
ex 2204 30 00	Other grape must, other than in fermentation or with fermentation arrested otherwise than by the addition of alcohol
ex 2204 21	Other wine, of an actual alcoholic strength by volume exceeding 15 % vol but not exceeding 18 % vol, in containers of two litres or less
ex 2204 29	Other wine, of an actual alcoholic strength by volume exceeding 15 % vol but not exceeding 18 % vol, other than in containers of two litres or less
ex 2208 30 00	Irish whiskey, other than Bourbon whiskey, rum and taffia
2208 40 00	Rum and taffia
ex 2208 90 09	Ouzo
ex 2208 90 04	Irish cream liqueurs
2401	Unmanufactured tobacco; tobacco refuse

ANNEX II

RULES OF ORIGIN

1. 1. For the purpose of implementing the Agreement, a product shall be considered to be originating in the Community if it has been wholly obtained there.

   2. The following shall be considered as wholly obtained in the Community:

      (a) vegetable products harvested there;

      (b) live animals born and raised there;

      (c) products from live animals raised there;

      (d) goods produced there exclusively from products specified in (a) to (c).

   3. Packing materials and packing containers presented with a product therein shall not be included with this product for the purpose of determining whether it has been wholly obtained and it shall not be necessary to establish whether such packing materials or packing containers are originating or not.

2. Notwithstanding point 1, the products mentioned in columns 1 and 2 of the list in the Appendix, obtained in the Community and incorporating materials which have not been wholly obtained there, shall also be considered as originating, provided that the conditions set out in column 3 concerning working or processing carried out on such materials have been fulfilled.

3. 1. The preferential treatment provided for under the Agreement applies only to products which are transported directly from the Community to Iceland without passing through the territory of another country. However, products constituting one single consignment may be transported through territory other than that of the Community and Iceland with, should the occasion arise, transhipment or temporary warehousing in such territory, provided that the products have remained under the surveillance of the customs authorities in the country of transit or of warehousing and that they have not undergone operations other than unloading, reloading or any other operation designed to preserve them in good condition.

   2. Evidence that the conditions referred to in point 3.1 have been fulfilled shall be supplied to the customs authorities of Iceland in accordance with Article 13 (2) of Protocol 4 to the EEA Agreement.

4. 1. Originating products within the meaning of this Annex shall, on importation into Iceland, benefit from the Agreement upon submission of either a movement certificate EUR.1 or an invoice declaration, issued or made out in accordance with Title V of Protocol 4 to the EEA Agreement.

   2. The documents referred to in point 4.1 shall clearly indicate that the products concerned are originating in the Community within the meaning of this Agreement by using the word 'Community' in one of the languages in which the Agreement is drawn up, followed by the letters 'AGRI' inserted between brackets. In the case of the invoice declaration, this indication shall replace the reference to 'EEA preferential origin' in the text of the declaration given in Appendix IV of Protocol 4 to the EEA Agreement.

5. The provisions of Titles IV (drawback or exemption), V (proof of origin) and VI (arrangements for administrative cooperation) of Protocol 4 to the EEA Agreement shall apply *mutatis mutandis*. As far as the provisions of Title IV are concerned, it is understood that the prohibition of drawback of, or exemption from, customs duties contained in these provisions shall apply only in respect of materials which are of the kind to which the EEA Agreement applies.

Appendix

List of products, referred to in point 2, subject to conditions other than the wholly obtained criterion

HS heading No	Description of products	Working or processing carried out on non-originating materials that confers originating status
(1)	(2)	(3)
ex 1302	Agar-agar	Manufacture in which the value of all the materials used does not exceed 50 % of the ex-works price of the product
1804	Cocoa butter, fat and oil	Manufacture in which all the materials used are classified in a heading other than that of the product
2002	Prepared or preserved tomatoes, otherwise than by vinegar or acetic acid	Manufacture in which all the tomatoes of Chapter 7 or 20 used must be wholly obtained
ex 2003	Prepared or preserved mushrooms	Manufacture in which all the mushrooms used must be wholly obtained
ex 2004	Prepared or preserved artichokes	Manufacture in which all the artichokes used must be wholly obtained
ex 2005	Prepared or preserved asparagus, artichokes, olives and capers	Manufacture in which all the vegetables used must be wholly obtained
ex 2006	Fruit preserved by sugar, other than ginger and cherries, with a sugar content exceeding 13 % by weight	Manufacture in which all the fruits used must be wholly obtained
ex 2008	Prepared or preserved pineapples, citrus fruit, apricots and peaches	Manufacture in which all the fruits used must be wholly obtained
ex 2009	Orange juice, other than of a value not exceeding ECU 30 per 100 kg net weight	Manufacture in which all the fruits or any material derived from fruits used must be wholly obtained
ex 2009	Juice of other citrus fruits, of a density not exceeding 1,33 g/cm^3 at 20 °C, of a value exceeding ECU 30 per 100 kg net weight other than containing added sugar	Manufacture in which all the fruits or any material derived from fruits used must be wholly obtained
ex 2009	Other grape juice	Manufacture in which all the grapes used must be wholly obtained
ex 2204	Other grape must, other than in fermentation or with fermentation arrested otherwise than by addition of alcohol	Manufacture in which all the grapes or any material derived from grapes used must be wholly obtained
ex 2204	Other wine, of an actual alcoholic strength by volume exceeding 15 % vol but not exceeding 18 % vol	Manufacture in which all the grapes or any material derived from grapes used must be wholly obtained
ex 2208	Irish whiskey, rum and taffia, ouzo, Irish cream liqueurs	Manufacture: — from materials not classified within heading No 2207 or 2208, and — in which all the grapes or any material derived from grapes used must be wholly obtained

b. Letter in reply.

Oporto, 2 May 1992

Sirs,

I have the honour to acknowledge receipt of your letter of today's date which reads as follows:
[See Letter above.]
I have the honour to confirm that my Government is in agreement with the contents of this letter.
Please accept, Sirs, the assurance of my highest consideration.

For the Government of the Republic of Iceland
Jón Baldvin Hannibalsson

Fylgiskjal 2.

SAMNINGUR
í formi bréfaskipta milli Lýðveldisins Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu um tímabundna beitingu sérstaks fyrirkomulags á sviði landbúnaðar

a. Bréf ráðs Evrópubandalaganna til ríkisstjórnar Íslands.

Brussel, 17. mars 1993

Herra,

Ég leyfi mér að vísa til viðræðnanna um tímabundna beitingu samningsins varðandi sérstakt fyrirkomulag á sviði landbúnaðar milli EBE og Íslands, er var undirritaður í Óportó 2. maí 1992, sem hafa farið fram innan ramma viðræðnanna vegna bókunar um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið.

Ég staðfesti hér með að þessar viðræður hafa leitt til fyrirkomulags sem EBE og Ísland hafa komið sér saman um og fer texti þess hér á eftir:

„Fyrirkomulag sem Efnahagsbandalag Evrópu og Lýðveldið Ísland hafa komið sér saman um á sviði landbúnaðar

1. Með hliðsjón af þeim ásetningi samningsaðila að EES-samningnum að hann öðlist gildi eigi síðar en 1. júlí 1993, og með tilvísun til 15. gr. fríverslunarsamningsins milli EBE og Lýðveldisins Íslands, koma EBE og Lýðveldið Ísland sér saman um að samningurinn í formi bréfaskipta milli EBE annars vegar og Íslands hins vegar varðandi sérstakt fyrirkomulag á sviði landbúnaðar, sem var undirritaður í Óportó 2. maí 1992, skuli gilda tímabundið frá 15. apríl 1993. Hafi EES-samningurinn ekki öðlast gildi 1. janúar 1994 skal þetta fyrirkomulag falla úr gildi nema samningsaðilar ákveði annað.

2. Vegna framangreindrar tímabundinnar beitingar, og þar til EES-samningurinn hefur öðlast gildi, koma eftirfarandi ákvæði í stað ákvæða 3. 2), 4. og 5. mgr. í II. viðauka um upprunareglur við samninginn sem var undirritaður í Óportó 2. maí 1992:

„3. 2) Staðfesting á því að skilyrðin sem um getur í 1. undirgrein hafi verið uppfyllt skal afhent tollyfirvöldum innflutningslandsins samkvæmt 6. mgr. 12. gr. bókunar nr. 3 í fríverslunarsamningnum milli EBE og Lýðveldisins Íslands um skilgreiningu hugtaksins „upprunavörur" og fyrirkomulag á samvinnu stjórnvalda.

4. Upprunavörur í skilningi þessa viðauka skulu, við innflutning til bandalagsins eða Lýðveldisins Íslands, njóta góðs af ákvæðum samningsins gegn framvísun sönnunar á uppruna sem er gefin út eða gerð í samræmi við ákvæði II. bálks bókunar nr. 3 í fríverslunarsamningnum.

5. Ákvæði bókunar nr. 3 í fríverslunarsamningnum varðandi endurgreiðslu, sönnun á uppruna og fyrirkomulag á samvinnu stjórnvalda skulu gilda. Hvað ákvæðið um endurgreiðslu varðar ber að líta svo á að bann við endurgreiðslu gildi einungis um efni af þeim gerðum sem fríverslunarsamningurinn tekur til."."

Samningsaðilarnir skulu samþykkja þessi bréfaskipti í samræmi við eigin starfsreglur.

Ég væri yður þakklátur ef þér gætuð staðfest að ríkisstjórn Lýðveldisins Íslands sé samþykk efni þessa bréfs.

Með mikilli virðingu.

Fyrir hönd Evrópubandalaganna
Horst Krenzler Gunnar Riberholdt

b. Svarbréf.

Brussel, 17. mars 1993

Herra,

Mér veitist sá heiður að tilkynna að mér hefur borist svohljóðandi bréf yðar dagsett í dag:

[Sjá bréf hér að framan.]

Mér veitist sá heiður að staðfesta að ríkisstjórn mín er samþykk efni þessa bréfs.

Með mikilli virðingu.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Lýðveldisins Íslands
Hannes Hafstein

STJÓRNARTÍÐINDI C 5 – 1993

29. desember 1993 1621 Nr. 35

AUGLÝSING

um samninga við Efnahagsbandalag Evrópu um fiskveiðimál og lífríki hafsins.

Hinn 15. desember 1993 var Efnahagsbandalagi Evrópu tilkynnt um staðfestingu Íslands á samningi um fiskveiðimál og lífríki hafsins milli lýðveldisins Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu sem undirritaður var í Brussel 15. desember 1993. Alþingi hafði með ályktun 13. janúar 1993 heimilað ríkisstjórninni að staðfesta samninginn. Hann öðlaðist gildi 15. desember 1993. Samningurinn var gerður í framhaldi af samningi í formi erindaskipta milli lýðveldisins Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu um fiskveiðimál sem gerður var í Óportó 2. maí 1992.

Samningurinn frá 15. desember 1993 er birtur sem fylgiskjal 1 með auglýsingu þessari. Samningurinn frá 2. maí 1992 er birtur sem fylgiskjal 2.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 29. desember 1993.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

C 104
Steindórsprent Gutenberg hf.

Fylgiskjal 1.

SAMNINGUR
um fiskveiðimál og lífríki hafsins milli lýðveldisins Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu

Lýðveldið Ísland (sem nefnist hér eftir „Ísland") annars vegar, og Efnahagsbandalag Evrópu (sem nefnist hér eftir „bandalagið") hins vegar;

vísa til hinna nánu samskipta Íslands og bandalagsins sem hafa verið treyst enn frekar með gerð samningsins um Evrópskt efnahagssvæði;

hafa í huga sameiginlega ósk sína um verndun og skynsamlega nýtingu fiskveiðiauðlinda í fiskveiðilögsögum sínum og þörf fyrir verndun lífríkis í því samhengi;

hafa hliðsjón af ákvæðum Hafréttarsáttmála Sameinuðu þjóðanna sem báðir aðilar hafa undirritað;

hafa hliðsjón af því að Ísland hefur markað sér efnahagslögsögu sem nær 200 sjómílur út frá strönd landsins þar sem Ísland hefur óskoraðan rétt til að rannsaka, nýta, vernda og stjórna lífríkinu, og að bandalagið hefur samþykkt að fiskveiðilögsaga aðildarríkja þess (sem nefnist hér eftir „fiskveiðilögsaga bandalagsins") skuli vera 200 sjómílur og fiskveiði innan þeirra marka vera í samræmi við sameiginlega stefnu bandalagsins í sjávarútvegsmálum;

hafa í huga þá staðreynd að fiskveiðiauðlindir á þessum svæðum eru að hluta til af sameiginlegum stofnum eða náskyldum stofnum er fara út fyrir mörk fiskveiðilögsagna og þar sem báðir aðilar eiga sameiginlegra hagsmuna að gæta, og að árangursrík verndun og skynsamleg stjórnun þessara stofna næst einungis með samvinnu milli hlutaðeigandi aðila;

með tilliti til þess að Fiskveiðinefnd Norðaustur-Atlantshafs var komið á fót til að efla verndun og stuðla að skynsamlegri nýtingu fiskveiðiauðlinda í Norður-Atlantshafi með alþjóðasamvinnu og samráðum varðandi þessar auðlindir;

með hliðsjón af samningi í formi erindaskipta milli lýðveldisins Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu um fiskveiðimál sem var undirritaður 2. maí 1992 og einkum ákvæðis um að gera samning um fiskveiðimál samkvæmt efni erindaskiptanna;

viðurkenna grundvallarþýðingu sjávarútvegs fyrir Ísland, þar eð hann er undirstöðuatvinnuvegur landsins;

vilja setja skilmála og skilyrði varðandi þau fiskveiðimál sem eru gagnkvæm hagsmunamál þeirra;

hafa samþykkt eftirfarandi:

1. gr.

1. Aðilar skulu hafa með sér samvinnu, eftir því sem við á, til að tryggja verndun og skynsamlega nýtingu fiskistofna sem ganga um fiskveiðilögsögur þeirra beggja og aðliggjandi svæða.

Aðilar skulu, annaðhvort beint eða í gegnum þar til bær svæðissamtök, leitast við að ná samningum við þriðju aðila um ráðstafanir varðandi verndun og skynsamlega nýtingu þessara stofna, þ.á m. um leyfðan heildarafla og úthlutun veiðiheimilda.

2. Þegar leyfður heildarafli er ákveðinn úr stofnum sem um getur í 1. mgr. skulu aðilar taka tillit til bestu vísindalegra gagna sem fáanleg eru, tengsla stofna, starfsemi alþjóðlegra stofnana á þessu sviði og annarra atriða er máli skipta.

2. gr.

Aðilar skulu einnig auðvelda nauðsynlegar vísindarannsóknir, einkum á stofnum sem halda sig innan fiskveiðilögsagna beggja aðila og á aðliggjandi svæðum.

3. gr.

Að því er varðar verndun og skynsamlega nýtingu fiskveiðiauðlinda sjávar, skulu aðilar eiga samráð sín á milli eða innan viðeigandi svæðasamtaka eða alþjóðasamtaka, um málefni er tengjast lífríki hafsins.

4. gr.

1. Aðilar skulu árlega hafa samráð um úthlutanir á veiðiheimildum til hvors aðila með það í huga að ná ásættanlegu jafnvægi í samskiptum sínum á sviði fiskveiða.

2. Hvor aðili skal veita fiskiskipum hins aðgang til að veiða upp í heimildir sem úthlutað kann að verða í þeim viðræðum sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

5. gr.

Hvor aðili getur farið fram á það að veiðar fiskiskipa hins aðilans innan fiskveiðilögsögu hans verði háðar leyfum. Aðilar skulu með samningaviðræðum ákveða fjölda þeirra leyfa sem úthlutað verður og skulu þau vera í eðlilegu hlutfalli við þær veiðiheimildir sem úthlutað verður. Þar til bært stjórnvald hvors aðila skal, eftir því sem við á, tilkynna hinum aðilanum nafn, skráningarnúmer og önnur einkenni fiskiskips sem fær heimild til veiða innan fiskveiðilögsögu hins aðilans. Hinn aðilinn skal því næst gefa út slík leyfi innan samþykktra marka.

6. gr.

1. Hvor aðili skal gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að fiskiskip hans fari að sérhverjum þeim verndarráðstöfunum sem aðilar að þessum samningi hafa komið sér saman um.

2. Fiskiskip annars aðilans skulu þegar þau eru við veiðar í fiskveiðilögsögu hins aðilans hlíta ráðstöfunum um verndun og stjórnun, öðrum skilmálum og skilyrðum og öllum reglum og reglugerðum um fiskveiðar á því svæði. Hvor aðili getur krafist þess að hafa eigin eftirlitsmann um borð í fiskiskipi, á kostnað skipsins, meðan það er innan fiskveiðilögsögu hans.

3. Hvor aðili skal gefa hinum aðilanum upplýsingar með hæfilegum fyrirvara þegar gerðar eru nýjar ráðstafanir eða ný skilyrði sett um fiskveiðar á svæði innan fiskveiðilögsögu hans.

4. Ráðstafanir til stjórnunar fiskveiðum sem hvor aðili gerir til verndunar skulu grundvallast á hlutlægum og vísindalegum forsendum og þær skulu hvorki mismuna hinum aðilanum í reynd né að lögum.

5. Hvor aðili getur gert þær ráðstafanir innan fiskveiðilögsögu sinnar, í samræmi við alþjóðalög, sem nauðsyn krefur, til að tryggja að skip hins aðilans fari að ákvæðum þessa samnings.

7. gr.

1. Aðilarnir skulu hafa samráð um atriði er varða beitingu og góða framkvæmd þessa samnings.

2. Hvor aðili skal senda hinum aðilanum skýrslur um afla skipa sinna úr stofnum sem um getur í 1. og 4. gr. á þeim fresti sem ákveðið verður í samráðsviðræðunum.

8. gr.

Ekkert í þessum samningi skal hafa áhrif á eða binda afstöðu samningsaðila að því er varðar nokkurt það málefni er heyrir undir Hafréttarsáttmálann.

9. gr.

Þessi samningur hefur ekki áhrif á réttindi eða skyldur er felast í gildandi samningum um fiskveiði milli Íslands og aðildarríkis bandalagsins.

10. gr.

Þessi samningur gildir annars vegar á landsvæði lýðveldisins Íslands og hins vegar á þeim landsvæðum sem stofnsáttmáli Efnahagsbandalags Evrópu tekur til, með skilmálum sem mælt er fyrir um í þeim sáttmála.

11. gr.

Þessi samningur öðlast gildi þann dag sem aðilar tilkynna hvor öðrum um að nauðsynlegri málsmeðferð sé lokið.

12. gr.

1. Þessi samningur skal í fyrstu gilda í tíu ár frá gildistökudegi hans. Ef hvorugur aðili hefur sagt samningnum upp með tilkynningu um uppsögn að minnsta kosti níu mánuðum áður en sá tími rennur út skal hann gilda áfram í sex ár í senn upp frá því, að því tilskildu að tilkynning um uppsögn hafi ekki borist að minnsta kosti níu mánuðum áður en hvert slíkt tímabil rennur út.

2. Ef samningnum er sagt upp í samræmi við ákvæði fyrri málsgreinar skulu aðilar hefja viðræður um annan samning til að tryggja lagalegan grundvöll að framkvæmd á samkomulagi því sem felst í erindaskiptunum um fiskveiðimál sem voru undirrituð í Óportó 2. maí 1992.

Gjört í Brussel fimmtánda dag desembermánaðar árið nítján hundruð níutíu og þrjú.

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands

Hannes Hafstein

Fyrir hönd Evrópubandalagsins

Jan de Bock

José de Almeida Serra

Fylgiskjal 2.

SAMNINGUR
í formi erindaskipta milli lýðveldisins Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu um fiskveiðimál

a. Bréf ríkisstjórnar Íslands til ráðs Evrópubandalaganna

Óportó, 2. maí 1992

Herrar,

Undirritun samningsins um Evrópska efnahagssvæðið hefur gefið Íslandi og bandalaginu tækifæri til að kanna viðeigandi leiðir til að styrkja samvinnu sín í milli á sviði sjávarútvegs.

Í þessu samhengi hafa aðilar ákveðið að gera með sér samning um fiskveiðimál og lífríki hafsins.

Á grundvelli þess samnings mun Ísland úthluta bandalaginu aflaheimildum í efnahagslögsögu Íslands sem nemur 3.000 tonnum af karfaígildum. Þær verða á árinu 1993 kvóti til veiða á karfa, þar með talinn meðafli (enginn þorskur í meðalafla), í skiptum fyrir 30.000 tonna kvóta af loðnu frá bandalaginu sem það fær úthlutað á grundvelli samnings við ríkisstjórn Danmerkur og heimastjórn Grænlands um fiskveiðar. Breyta má með samkomulagi samsetningu þessa kvóta á næstu árum á eftir í ljósi frekari vísindarannsókna á langhalastofnunum.

AGREEMENT
in the form of an Exchange of Letters between the Republic of Iceland and the European Economic Community concerning Fisheries

a. Letter from the Government of Iceland to the Council of the European Communities

Oporto, 2 May 1992

Sirs,

The signature of the Agreement on the European Economic Area has given Iceland and the Community an opportunity to examine appropriate means to reinforce their cooperation in the fisheries sector.

In this connection they have decided to conclude an Agreement on Fisheries and the Marine Environment.

Under this Agreement Iceland will allocate to the Community fishing possibilities in the Icelandic Economic Zone corresponding to 3.000 t redfish equivalents. This will in 1993 consist of a quota for a directed fishery for redfish and of by-catches (no cod allowed) in exchange for a quota of 30.000 t of capelin from the Community to be allocated under its Agreement on Fisheries with the Government of Denmark and the local Government of Greenland. The composition of the quota in subsequent years may be altered by agreement in the light of further scientific research into the grenadier stocks.

Sá kvóti sem bandalaginu verður úthlutað skal veiddur á svæðum í efnahagslögsögu Íslands sem eru afmörkuð með beinum línum sem eru dregnar milli eftirfarandi hnita:

I. SV			
1.	63°12'N	23°05'V	SV að 62°00'N 26°00'V
2.	62°58'N	22°25'V	
3.	63°06'N	21°30'V	
4.	63°03'N	21°00'V	
Þaðan 180° SV			
II. SA			
1.	63°10'N	17°00'V	þaðan 180°
2.	63°36'N	14°30'V	
3.	63°53'N	13°30'V	
4.	63°50'N	13°10'V	
5.	63°40'N	13°10'V	
6.	62°58'N	11°15'V	

Reynist svæðin sem afmörkuð eru í I og II ekki fullnægjandi til hagkvæmra veiða samkvæmt framansögðu skulu aðilar koma sér saman um nauðsynlegar lagfæringar á þessum svæðum.

Kvóta Íslands má veiða hvort heldur er innan fiskveiðilögsögu Grænlands eða í efnahagslögsögu Íslands.

Til þess að hvor aðili geti úthlutað hinum aflaheimildir í fiskveiðilögsögu sinni skal ljúka gerð sjávarútvegssamningsins milli Íslands og bandalagsins eins fljótt og auðið er og talsvert fyrir 31. desember 1992. Sá samningur skal einnig hafa að geyma ákvæði um þau skilyrði sem eiga að gilda um nýtingu aflaheimildanna. Meðal þeirra yrðu að út yrði gefinn takmarkaður fjöldi veiðiheimilda til togara annarra en verksmiðjutogara, fyrir tiltekið tímabil ársins (júlí-desember), tilkynnt yrði um komu í og brottför úr fiskveiðilögsögu hins aðilans, farið yrði eftir öllum fiskverndunarreglum sem gilda um skip hins aðilans, þar með talin yrði skuldbindingin um að hafa eftirlitsmann um borð á kostnað skipsins meðan það er innan fiskveiðilögsögu hins aðilans ef þess er krafist af þeim aðila.

Ég legg til að frekari samningaviðræður fari fram á grundvelli samningsdraga sem aðilar hafa þegar gert (sjá viðauka[1]).

Ég væri þakklátur ef þér vilduð staðfesta að Efnahagsbandalag Evrópu samþykki þær skuldbindingar sem birtar eru hér að framan.

Ég votta yður virðingu mína.

F.h. ríkisstjórnar lýðveldisins Íslands
Hannes Hafstein

1 Ekki birtur hér.

The quota allocated to the Community shall be fished in areas of the Icelandic Economic Zone defined by straight lines connecting the following coordinates:

I. SW			
1.	63°12'N	23°05'W	SW to 62°00'N 26°00'W
2.	62°58'N	22°25'W	
3.	63°06'N	21°30'W	
4.	63°03'N	21°00'W	
From there 180° SW			
II. SE			
1.	63°10'N	17°00'W	from there 180°
2.	63°36'N	14°30'W	
3.	63°53'N	13°30'W	
4.	63°50'N	13°10'W	
5.	63°40'N	13°10'W	
6.	62°58'N	11°15'W	

If the areas delimitated in I and II prove not to be adequate for economical fishing activities as foreseen above, the Parties shall agree on necessary adjustments of these areas.

The quota allocated to Iceland may be fished within the Greenland fisheries zone or in the Icelandic Economic Zone.

In order for either Party to allocate to the other Party fishing possibilities in its fishery zone, the Fisheries Agreement between Iceland and the Community shall be concluded as soon as possible and well before 31 December 1992. The Agreement shall also contain provisions regarding the conditions under which the fishing possibilities may be utilized. These would include the issuing of a limited number of fishing permits to trawlers, other than factory trawlers, for a defined period of the year (July-December), notification on arrival in and departure from the fisheries zone of the other Party, observation of all conservation measures applicable to vessels of the other Party, including the obligation, when required by the Party in whose zone the fishing takes place, to have an inspector on board at the vessel's expense while within the fisheries zone of the other Party.

I propose that further negotiations be based on the draft which has already been established between the Parties (Annex[1]).

I should be grateful if you would confirm the agreement of the European Economic Community to the undertaking set out above.

Please accept, Sirs, the assurance of my highest consideration.

For the Government of the Republic of Iceland
Hannes Hafstein

1 Not printed here.

b. Svarbréf

Óportó, 2. maí 1992

Herra,

Ég hef móttekið svohljóðandi bréf yðar dags. í dag:

[Sjá bréf hér að framan.]

Hér með staðfesti ég að Efnahagsbandalag Evrópu hefur samþykkt efni bréfs yðar.

Ég votta yður virðingu mína.

F.h. ráðs Evrópubandalaganna

João de Deus Pinheiro
Frans Andriessen

b. Letter in reply

Oporto, 2 May 1992

Sir,

I have the honour to acknowledge receipt of your letter of today's date which reads as follows:

[See Letter above.]

I have the honour to confirm that the European Economic Community is in agreement with the contents of your letter.

Please accept, Sir, the assurance of our highest consideration.

On behalf of the Council of the European Communities

João de Deus Pinheiro
Frans Andriessen

Nr. 36 30. desember 1993

AUGLÝSING

um samning um sameiginlegan norrænan vinnumarkað fyrir ákveðnar heilbrigðisstéttir og dýralækna.

Hinn 23. desember 1993 var sænska utanríkisráðuneytinu tilkynnt um staðfestingu Íslands á samningi um sameiginlegan norrænan vinnumarkað fyrir ákveðnar heilbrigðisstéttir og dýralækna sem undirritaður var í Arjeplog 14. júní 1993. Samningurinn öðlast gildi 1. janúar 1994. Á sama tíma fellur Norðurlandasamningur frá 25. ágúst 1981 um viðurkenningu á starfsréttindum ákveðinna starfsstétta innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar úr gildi, sbr. auglýsingar í C-deild Stjórnartíðinda nr. 7/1982, þar sem samningurinn er birtur, 11/1983, 13/1989, 4/1990 og 31/1990.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 30. desember 1993.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR
um sameiginlegan norrænan vinnumarkað fyrir ákveðnar heilbrigðisstéttir og dýralækna

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar

sem gerðu 6. mars 1982 samning um sameiginlegan norrænan vinnumarkað,

sem telja að samningurinn milli Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar frá 25. ágúst 1981 um viðurkenningu á starfsréttindum ákveðinna starfsstétta innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar og sem Ísland gerðist aðili að fyrir tilgreindar starfsgreinar hafi reynst afar mikilvægur í því að tryggja aðgang norrænna ríkisborgara að norrænum vinnumarkaði á þessum sviðum og fyrir læknisfræðilega og félagslega þróun í þessum ríkjum,

sem telja að í þessum ríkjum sé menntun þessara starfsgreina sem reglur gilda um á vegum hins opinbera í stórum dráttum jafngild,

sem vilja leitast við að koma á fullnægjandi skilyrðum til menntunar nefndra starfsgreina í sérhverju ríkjanna ásamt sem líkastri menntun og löggjöf og hægt er fyrir þessar stéttir,

sem benda á að samningur frá 2. maí 1992 um evrópska efnahagssvæðið (EES-samningurinn) hefur að geyma reglur um sameiginlegan vinnumarkað og gagnkvæma viðurkenningu prófskírteina sem í tilgreindum tilvikum munu gilda um norræna ríkisborgara sem vilja starfa í öðru norrænu landi,

sem benda einnig á að 121. gr. EES-samningsins gefur möguleika á framhaldi norræns samstarfs,

sem telja að áfram verði þörf á norrænum reglum um viðurkenningu starfsgreinanna í samningnum frá 1981, í fyrsta lagi að því er varðar starfsgreinar og sérgreinar sem reglur EES ná ekki til, í öðru lagi að því er varðar einstaklinga sem hlotið hafa menntun sína í þriðja landi og í þriðja lagi vegna norrænna ríkisborgara sem ella hefðu lakari möguleika til að stunda starfsgrein sína í öðru norrænu landi en þeir hafa nú samkvæmt samningnum frá 1981,

sem þannig telja að samningurinn frá 1981 sé í mikilvægum atriðum hagstæðari fyrir norræna ríkisborgara en EES-samningurinn,

sem telja einnig að þau ákvæði í samningnum frá 1981 sem eru í andstöðu við EES-samninginn geti ekki verið áfram í nýjum norrænum samningi og að nýjan norrænan samning þurfi einnig að aðlaga svo að hann sé í samræmi við EES-samninginn,

sem að lokum telja einnig að aðlagaður samningur skuli gilda um alla þá sem eru í þeim starfsgreinum sem samningurinn nær til,

hafa ákveðið að gera nýjan samning um sameiginlegan norrænan vinnumarkað fyrir ákveðnar heilbrigðisstéttir og dýralækna svohljóðandi:

Gildissvið
1. gr.

Samningur þessi gildir um starfsmenn sem eru ríkisborgarar í Danmörku, Finnlandi, Íslandi, Noregi og Svíþjóð, hér eftir nefnd samningsríkin, sem tilheyra einhverri þeirra starfsgreina sem tilgreindar eru í viðauka 1.

Almennar reglur um viðurkenningu á starfsmönnum í öðru samningsríki
2. gr.

Sá sem hefur í einhverju samningsríkjanna fengið löglega viðurkenningu sem starfsmaður í starfsgrein samkvæmt 1. gr., sbr. viðauka 1, á rétt á með þeim skilyrðum sem sett eru í samningi þessum að fá viðurkenningu í sérhverju hinna ríkjanna sem hefur ákvæði um slíka viðurkenningu.

Það sem segir í 1. mgr. um viðurkenningu skal gilda annars vegar fyrir þann sem starfar eða sem á rétt til að starfa sem lyfjafræðingur í einhverju ríkjanna, hins vegar fyrir þann sem má, þótt hann sé ekki lyfjafræðingur, afgreiða lyfseðla í lyfjabúð (farmaceut í Finnlandi, aðstoðarlyfjafræðingur á Íslandi, reseptar í Noregi og receptarie í Svíþjóð).

Starfsmenn sem hlotið hafa menntun í samningsríki er ekki hefur ákvæði um viðurkenningu á því starfi sem um ræðir skulu í þeim tilvikum sem um ræðir í 5. til 12. gr. eiga rétt á að fá viðurkenningu í þeim samningsríkjanna sem hafa ákvæði um slíka viðurkenningu.

Í viðauka 2 greinir í hvaða ríkjum og fyrir hvaða starfsgreinar ákvæði um viðurkenningu gilda við gildistöku samningsins.

3. gr.

Sá á rétt til viðurkenningar sem hjúkrunarfræðingur samkvæmt þessum samningi sem lokið hefur menntun í almennri hjúkrun.

Hjúkrunarfræðingur sem lokið hefur námi í öðrum greinum hjúkrunar skal metast einstaklingsbundið í hverju ríki.

Sérstök skilyrði sem krefjast má fyrir viðurkenningu

4. gr.

Danmörk getur krafist sem skilyrðis fyrir viðurkenningu sem tandplejer að umsækjandi sem ekki hefur menntun til að aðstoða við að setja í og taka úr tannstillingartækjabúnað ljúki reynslutíma sem ekki sé lengri en þrjú ár eða taki hæfnispróf. Umsækjandi skal eiga rétt á að velja milli reynslutíma og hæfnisprófs.

Reglur sem varða starfsgreinar sem reglur um viðurkenningu gilda ekki um í öllum samningsríkjunum

5. gr.

Sá á rétt á að fá viðurkenningu sem ergoterapeut í Danmörku, Finnlandi og Noregi og iðjuþjálfi á Íslandi sem hefur lokið í Svíþjóð námi í iðjuþjálfun (arbetsterapeutexamen) eða lokið eldri menntun sem viðurkennd er af til þess bærum yfirvöldum.

6. gr.

Sá á rétt á að fá viðurkenningu sem optiker í Finnlandi, Noregi og Svíþjóð og sjóntækjafræðingur á Íslandi sem í Danmörku hefur lokið fimm ára undirstöðunámi í sjóntækjafræði við sérskóla eða lokið, áður en samningurinn öðlast gildi og honum verið beitt um sjóntækjafræðinga, verknámi í greininni.

7. gr.

Sá á rétt á að fá viðurkenningu sem sálfræðingur á Íslandi og psykolog í Noregi og Svíþjóð

a) sem hefur staðist í Danmörku kandídatspróf í sálfræði (cand.psych.) eða embættispróf í sálfræði og

b) sem hefur staðist í Finnlandi kandídatspróf í sálfræði.

8. gr.

Sá á rétt á að fá viðurkenningu sem röntgenskötare í Finnlandi, röntgentæknir á Íslandi og radiograf í Noregi

a) sem hefur fengið leyfi í Danmörku sem radiograf í samræmi við reglur yfirstjórnar heilbrigðismála og

b) sem hefur lokið í Svíþjóð menntun á heilbrigðisbraut í röntgengreiningu (90 punktar) eða lokið eldri menntun sem viðurkennd er af til þess bærum yfirvöldum.

9. gr.

Sá á rétt á að fá viðurkenningu sem mentalvårdare í Finnlandi og hjelpepleier innan geðhjúkrunarstéttarinnar í Noregi

a) sem hefur fengið leyfi í Danmörku sem plejer í samræmi við reglur yfirstjórnar heilbrigðismála frá árinu 1977 eða síðar og

b) sem hefur uppfyllt í Svíþjóð gildandi kröfur um menntun og starfsreynslu skötare í psykiarisk vård eða lokið eldri menntun sem viðurkennd er af til þess bærum yfirvöldum.

10. gr.

Sá á rétt á að fá viðurkenningu sem tandskötare í Finnlandi, aðstoðarmaður tannlæknis á Íslandi og tandsköterska í Svíþjóð sem hefur lokið í Danmörku eða Noregi skipulagðri menntun sem klinikassistent eða tannlegeassistent.

11. gr.

Sá á rétt á að fá viðurkenningu sem tandtekniker í Finnlandi og Svíþjóð

a) sem hefur lokið í Danmörku fjögurra ára menntun sem laboratorietandtekniker við sérskóla eða lokið eldri menntun sem viðurkennd er af til þess bærum yfirvöldum og

b) sem hefur fengið sveinsbréf í Noregi í tannsmíði.

12. gr.

Sá á rétt á að fá viðurkenningu sem primärskötare í Finnlandi, sjúkraliði á Íslandi og hjelpepleier í Noregi sem

a) hefur fengið leyfi í Danmörku sem sygehjælper og

b) sem uppfyllir í Svíþjóð gildandi kröfur um menntun og starfsreynslu fyrir undersköterska eða sambærilega eldri menntun sem viðurkennd er af til þess bærum yfirvöldum.

Ákvæði um viðurkenningu starfsgreinar

13. gr.

Áður en samningsríki setur ákvæði um viðurkenningu á starfsgrein sem um getur í 1. gr., sbr. viðauka 1, og reglur hafa ekki áður verið settar um í ríkinu, skal það hefja samningaviðræður um skilyrði fyrir viðurkenningu við hin ríkin sem samningurinn gildir um varðandi þessa starfsgrein.

14. gr.

Nú ganga í gildi reglur um viðurkenningu á starfsgrein sem um getur í 1. gr. í samningsríki þar sem slíkar reglur gilda ekki við undirritun samningsins og falla þá ákvæðin um starfsgreinina í 5. til 12. gr. úr gildi. Um hlutaðeigandi starfsgrein gildir eftir það meginreglan um viðurkenningu í öðru samningsríki.

Tilkynningar um nýjar reglur skal senda með góðum fyrirvara fyrir gildistöku þeirra til sænska utanríkisráðuneytisins.

Viðurkenning á sérsviði

15. gr.

Nú hefur læknir eða tannlæknir fengið viðurkenningu í einhverju samningsríkjanna sem sérfræðingur og skal hlutaðeigandi þá eiga rétt á samsvarandi viðurkenningu í öðru samningsríki að því tilskildu

að hann hafi fengið og hafi enn ótakmarkaða viðurkenningu sem læknir eða tannlæknir í þessu ríki og

að hlutaðeigandi starfsgrein sé viðurkennd þar sem sérgrein samkvæmt þeim ákvæðum sem gilda um rétt lækna og tannlækna til að kalla sig sérfræðinga.

16. gr.

Nú hefur sjóntækjafræðingur fengið leyfi til að starfa sem kontaktlinsoptiker í Finnlandi, Noregi og Svíþjóð og skal hann þá eiga rétt á samsvarandi viðurkenningu í hinum samningsríkjunum.

Sjóntækjafræðingur í Danmörku, sem hefur lokið 1. og 2. stigi í augnlinsunámi því sem viðurkennt er af atvinnumálaráðuneytinu, skal einnig eigar rétt á viðurkenningu sem kontaktlinsoptiker í Finnlandi, Noregi og Svíþjóð.

Réttur til að fá leyfi sem kontaktlinsoptiker í öðru samningsríki samkvæmt 1. og 2. mgr. er háður því að sjóntækjafræðingurinn hafi fengið þar leyfi sem sjóntækjafræðingur og hafi það enn.

Umsókn um viðurkenningu og ákvörðun

17. gr.

Sá sem sækir um viðurkenningu samkvæmt samningi þessum skal sanna fyrir yfirstjórn heilbrigðismála eða yfirstjórn dýralæknamála eða sambærilegum yfirvöldum í ríkinu að hann uppfylli skilyrði samningsins.

Viðurkenningu skal tilkynna þeim umsækjanda sem uppfyllir framangreind skilyrði nema þær aðstæður séu fyrir hendi sem leitt geta til afturköllunar á viðurkenningunni.

Hlutaðeigandi yfirstjórnir skulu láta hver annarri í té upplýsingar sem nauðsynlegar eru vegna umsókna um viðurkenningu.

Afturköllun á viðurkenningu o.fl.

18. gr.

Hafi viðurkenning verið afturkölluð af því samningsríki sem upphaflega tilkynnti um hana skal afturkalla viðurkenningu sem annað samningsríki tilkynnti um síðar. Annars má einungis afturkalla síðari viðurkenningu samkvæmt gildandi reglum í því samningsríki sem hefur tilkynnt um hana.

Ef til þess bær yfirvöld afturkalla viðurkenningu til starfsmanns sem fengið hefur viðurkenningu í öðrum samningsríkjum skal tilkynna hlutaðeigandi yfirstjórnum í viðkomandi samningsríkjum um afturköllunina og ástæður hennar. Slíkar tilkynningar skal einnig senda ef réttur starfsmanns til að ávísa lyfjum eða áfengi frá lyfjabúð hefur verið takmarkaður eða hann hefur sjálfviljugur afsalað sér þeim rétti eða rétti til þess að inna af höndum starf sitt.

Almennar grundvallarreglur

19. gr.

Af ákvæðum EES-samningsins leiðir að starfsmaður sem er ríkisborgari í ríki sem samningurinn nær til á rétt á að leita sér atvinnu og taka vinnu í sérhverju öðru ríki sem samningurinn nær til. Af EES-samningnum leiðir einnig að slíkan starfsmann má ekki meðhöndla með öðrum hætti en ríkisborgara hlutaðeigandi ríkis að því er varðar t.d. ráðningarkjör og félagsleg kjör.

Af EES-samningnum leiðir einnig að ríkin þurfa í ákveðnum tilvikum að grípa til viðeigandi aðgerða til að gera einstaklingi, sem vill stunda vinnu í öðru ríki sem samningurinn nær til, kleift að fá upplýsingar um þá löggjöf sem gildir um starfsemina. Það leiðir einnig af ákvæðum EES-samningsins að ríkin þurfa við ákveðnar aðstæður að gefa einstaklingum kost á að afla sér þekkingar í því tungumáli sem kunna þarf til að starfa í starfsgreininni í gistiríkinu.

Við ráðningu innan starfsgreina sem samningur þessi nær til skal vinna í starfsgreininni teljast jafngild án tillits til þess í hvaða samningsríki hún er unnin, jafnvel þótt slíkt leiði ekki af EES-samningnum.

20. gr.

Varðandi ráðningu starfsmanna sem samningur þessi tekur til skal farið eftir ákvæðum samnings frá 6. mars 1982 um sameiginlegan norrænan vinnumarkað ásamt þeim reglum um norræna vinnumiðlun sem ákveðnar voru í sambandi við framkvæmd hans.

Hlutaðeigandi yfirstjórnum í samningsríkjunum ber að fylgjast með þróuninni á vinnumarkaðnum hjá þeim starfsgreinum sem samningurinn nær til og tilkynna nefnd þeirri sem sett er á stofn samkvæmt 8. gr. í samningi um sameiginlegan norrænan vinnumarkað séu sérstakar ráðstafanir nauðsynlegar.

Yfirstjórnunum ber einnig að senda hver annarri þær tilkynningar og upplýsingar sem þýðingu hafa við mat á þróun vinnumarkaðarins fyrir hlutaðeigandi starfsgreinar.

21. gr.

Samningsríkin skulu í sameiningu fylgjast með framkvæmd samningsins og gera þær breytingar og viðbætur sem þróunin kann að gefa tilefni til.

Gildistaka

22. gr.

Hafi allir aðilar tilkynnt sænska utanríkisráðuneytinu að samningurinn hafi verið staðfestur skal hann ganga í gildi sama dag og EES-samningurinn. Nú hafa þeir ekki allir tilkynnt um staðfestingu þegar EES-samningurinn gengur í gildi og skal samningurinn þá ganga í gildi 30 dögum eftir þann

dag sem sænska utanríkisráðuneytinu hefur borist tilkynning frá öllum aðilum um að hann hafi verið staðfestur.

Geti Ísland ekki látið samning þennan gilda um allar starfsgreinar sem tilgreindar eru í 1. gr., sbr. viðauka 1, og sem viðurkenning gildir um á Íslandi, skal Ísland tilkynna þetta til sænska utanríkisráðuneytisins um leið og tilkynnt er að samningurinn hafi verið staðfestur. Ísland getur síðar hvenær sem er tilkynnt með sama hætti að það sé tilbúið til að láta samninginn gilda um eina eða fleiri þeirra starfsgreina sem tilgreindar eru í 1. gr., sbr. viðauka 1. Jafnvel þótt Ísland geti ekki látið samninginn gilda um allar starfsgreinar sem hann nær til skal hann eftir því sem við á gilda fyrir aðra aðila í samskiptum þeirra fyrir allar starfsgreinar sem tilgreindar eru í 1. gr., sbr. viðauka 1.

Sænska utanríkisráðuneytið skal tilkynna aðilunum um móttöku tilkynninga sem að framan greinir og um gildistöku samningsins.

Sænska utanríkisráðuneytið skal einnig tilkynna hinum aðilunum um

a) ákvarðanir samkvæmt 2. mgr. 14. gr. og
b) uppsögn og tilkynningar samkvæmt 25. gr. ásamt gildistökutíma.

23. gr.

Ef samningsríki setur reglur um viðurkenningu nýrrar starfsgreinar sem samningurinn nær til þá gilda ákvæði samningsins um starfsgreinina með sama hætti og um starfsgreinar sem viðurkenndar voru við undirskrift samningsins.

24. gr.

Er samningur þessi gengur í gildi falla úr gildi

samningur milli Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar frá 25. ágúst 1981 um viðurkenningu á starfsréttindum ákveðinna starfsstétta innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar sem Ísland gerðist aðili að,

samkomulag frá 27. ágúst 1987 ásamt viðbótarbókun og samkomulag frá 28. febrúar 1990 um breytingu á samningnum frá 1981 og

samkomulag frá 28. febrúar 1990 um breytingu á viðbótarbókuninni.

Uppsögn o.fl.

25. gr.

Sérhver aðili getur sagt upp samningi þessum með skriflegri tilkynningu til sænska utanríkisráðuneytisins. Hafi einn aðili sagt samningnum upp fellur hann úr gildi eftir þann frest sem greinir í síðustu málsgrein þessarar greinar.

Eftir að samningurinn hefur öðlast gildi getur sérhver aðili tilkynnt að hann óski eftir að samningurinn gildi ekki lengur fyrir tilgreinda starfsgrein. Slíka tilkynningu skal senda sænska utanríkisráðuneytinu. Hafi einhver aðilanna sent slíka tilkynningu fellur samningurinn úr gildi varðandi þá starfsgrein eftir þann frest er að neðan greinir.

Uppsagnir og tilkynningar samkvæmt grein þessari fá gildi um áramót eða um mitt ár sem er næst því að sex mánuðir séu liðnir frá því að uppsögn eða tilkynning barst sænska utanríkisráðuneytinu.

26. gr.

Frumeintak þessa samnings skal varðveita hjá sænska utanríkisráðuneytinu sem skal senda staðfest afrit til hinna aðilanna.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar ríkjanna, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Arjeplog 14. júní 1993 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og skulu allir textarnir jafngildir.

Viðauki 1

Heiti starfsgreina

	Í Svíþjóð	Í Danmörku	Í Finnlandi	Á Íslandi	Í Noregi
1.	läkare	læger	lääkärit/läkare	læknar	leger
2.	tandläkare	tandlæger	hammaslääkärit/tandläkare	tannlæknar	tannleger
3.	sjuksköterskor	sygeplejersker	sairaanhoitajat/sjuksjötare	hjúkrunarfræðingar	sykepleiere
4.	apotekare	provisorer	proviisorit/provisorer	lyfjafræðingar	provisorer
5.	sjukgymnaster	fysioterapeuter	lääkintävoimistelijat/ fysioterapeuter	sjúkraþjálfarar	fysioterapeuter
6.	arbetsterapeuter	ergoterapeuter	toimintaterapeutit/ ergoterapeuter	iðjuþjálfar	ergoterapeuter
7.	barnmorskor	jordemødre	kätilöt/barnmorskor	ljósmæður	jordmødre
8.	distriktssköterskor	sundhedsplejersker	terveydenhoitajat/ hälsovårdara	*	helsesøstre
9.	optiker	optikere	optikot/optiker	sjóntækjafræðingur	optikere
10.	psykologer	psykologer	psykologit/psykologer	sálfræðingar	psykologer
11.	receptarier	*	farmaseutit/farmaceuter	aðstoðarlyfjafræðingar	reseptarer
12.	röntgenassistenter	radiografer	röntgethoitajat/röntgenskötare	röntgentæknar	radiografer
13.	skötare i psykiatrisk vård	plejere	mielenterveyshoitajat/ mentalvårdare	*	hjelpepleiere i psykiatrisk sykepleie
14.	tandhygieneister	tandplejere	hammashuoltajat/ tandhygienister	tannfræðingar	tannpleiere
15.	tandsköterskor	klinikassistenter	hammashoitajat/tandhygienister	aðstoðarmenn tannlækna	tannlegeassistenter
16.	tandtekniker	laboratorie-tandtekniker	hammasteknikot/tandtekniker	ekki innan ramma samningsins	tannteknikere
17.	undersköterskor	sygehjælpere	perushoitajat/primärskötare	sjúkraliðar	hjelpepleiere
18.	veterinärer	dyrlæger	eläinlääkärit/veterinärer	dýralæknar	veterinærer
19.	kiropraktorer	kiropraktorer	kiropraktikot/kiropraktorer	hnykkjar	kiropraktorer

* Starfsgreinin er ekki fyrir hendi í þessu landi

Viðauki 2

	Starfsgrein	DK	SF	ÍS	N	S
1.	læger/lääkärit;läkare/læknar/leger/ läkare	x	x	x	x	x
2.	tandlæger/hammaslääkärit;tandläkare/ tannlæknar/tannleger/tandläkare	x	x	x	x	x
3.	sygeplejersker/sairaanhoitajat; sjuksjötare/hjúkrunarfræðingar/ sykepleiere/sjuksjöterskor	x	x	x	x	x
4.	provisorer/proviisorit;provisorer/ lyfjafræðingar/provisorer/apotekare	x	x	x	x	x
5.	fysioterapeuter/lääkintävoimistelijat; fysioterapeuter/sjúkraþjálfarar/ fysioterapeuter/sjukgymnaster	x	x	x	x	x
6.	ergoterapeuter/toimintaterapeutit; ergoterapeuter/iðjuþjálfar/ergoterapeuter/ arbetsterapeuter	x	x	x	x	-

7.	jordemødre/kätilöt;barnmorskor/ ljósmæður/jordmødre/barnmorskor	x	x	x	x	x
8.	sundhedsplejersker/terveydenhoitajat; hälsovårdare/*/helsesøstre/distrikts-sköterskor	x	x	*	x	x
9.	optikere/optikot;optiker/sjóntækja-fræðingar/optikere/optiker	-	x	x	x	x
10.	psykologer/psykologit;psykologer/ sálfræðingar/psykologer/psykologer	-[1]	-	x	x	x
11.	*/farmaseutit;farmaceuter/aðstoðar-lyfjafræðingar/reseptarer/receptarier	*	x	x	x	x
12.	radiografer/röntgethoitajat;röntgen-skötare/röntgentæknar/radiografer/ röntgenassistenter	-	x	x	x	-
13.	plejere/mielenterveyshoitajat; mentalvårdare/*/hjelpepleiere i psykiatrisk sykepleie/skötare i psykiatrisk vård	-	x	*	x	-
14.	tandplejere/hammashuoltajat;tand-hygienister/tannfræðingar/tannpleiere/ tandhygieneister	x	x	x	x	x
15.	klinikassistenter/hammashoitajat; tandskötare/aðstoðarmenn tannlækna/ tannlegeassistenter/tandsköterskor	-	x	x	-	x
16.	laboratorietandtekniker/hammas-teknikot; tandtekniker/tannsmiðir/ tannteknikere/tandtekniker	-	x	-	x	x
17.	sygehjælpere/perushoitajat;primär-skötare/sjúkraliðar/hjelpepleiere/ undersköterskor	-	x	x	x	-
18.	dyrlæger/eläinlääkärit;veterinärer/ dýralæknar/veterinærer/veterinärer	x	x	x	x	x
19.	kiropraktorer/kiropraktikot;kiro-praktorer/hnykkjar/kiropraktorer/ kiropraktorer	x	-	x	x	x

[1] Engar reglur gilda nú um sálfræðinga í Danmörku en munu gilda 1. janúar 1994.

x = reglur gilda um starfsgreinina í þessu landi
- = reglur gilda ekki um starfsgreinina í þessu landi
* = starfsgreinin er ekki fyrir hendi í þessu landi hvorki sem starfsgrein sem reglur gilda um né sem starfsgrein sem reglur gilda ekki um

AUGLÝSING

um samning um nefnd þingmanna frá þjóðþingum EFTA-ríkjanna og bókun um breytingu á samningnum.

Hinn 1. janúar 1994 öðlast gildi samningur um nefnd þingmanna frá þjóðþingum EFTA-ríkjanna sem undirritaður var í Reykjavík 20. maí 1992. Jafnframt öðlast gildi bókun um breytingu á samningnum sem undirrituð var í Brussel 17. mars 1993. Utanríkisráðuneyti Svíþjóðar var afhent fullgildingarskjal Íslands vegna samningsins og bókunarinnar 27. desember 1993.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal 1 með auglýsingu þessari. Bókunin er birt sem fylgiskjal 2.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 30. desember 1993

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal 1.

SAMNINGUR
um nefnd þingmanna frá þjóðþingum EFTA-ríkjanna

Aðilar að samningnum um fastanefnd EFTA-ríkjanna og samningnum milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls

hafa hliðsjón af 95. gr. samningsins um Evrópska efnahagssvæðið og bókun 36 við hann;

taka tillit til þess að í 9. gr. samningsins um fastanefnd EFTA-ríkjanna og 47. gr. samningsins milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls er vísað til nefndar sem í eru þeir þingmenn frá EFTA-ríkjunum er sitja í sameiginlegu EES-þingmannanefndinni;

eru sannfærðir um að hlutverk þjóðþinga EFTA-ríkjanna í þróun Evrópska efnahagssvæðisins sé mikilvægt;

hafa í huga það markmið aðila að EES-samningnum að efla samstarf þingmanna Evrópuþingsins og þjóðþinga EFTA-ríkjanna;

vilja efla enn frekar samstarf þjóðþinga EFTA-ríkjanna;

hafa ákveðið að gera eftirfarandi samning:

AGREEMENT
on a Committee of Members of Parliament of the EFTA States

The Contracting Parties to the Agreement on a Standing Committee of the EFTA States and to the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice,

Having regard to Article 95 of, and Protocol 36 to, the Agreement on the European Economic Area;

Considering that Article 9 of the Agreement on a Standing Committee of the EFTA States and Article 47 of the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice refer to a committee consisting of the members of Parliament of the EFTA States who are members of the EEA Joint Parliamentary Committee;

Convinced of the important role that the Parliaments of the EFTA States will play for the development of the European Economic Area;

Recalling the objective of the Contracting Parties to the EEA Agreement to contribute to the strengthening of the cooperation between the members of the European Parliament and of the Parliaments of the EFTA States;

Desiring to further strengthen the cooperation between the Parliaments of the EFTA States;

Have decided to conclude the following Agreement:

1. gr.

1. Þjóðþing EFTA-ríkjanna skulu hvert um sig tilnefna fulltrúa úr eigin röðum þingmanna til að sitja í sameiginlegu EES-þingmannanefndinni sem kveðið er á um í 95. gr. EES-samningsins, í samræmi við eftirfarandi:

– þjóðþing Austurríkis, Svíþjóðar og Sviss sex þingmenn;
– þjóðþing Finnlands og Noregs fimm þingmenn;
– Alþingi Íslendinga þrjá þingmenn; og

– þjóðþing Liechtensteins tvo þingmenn.

2. Þingmenn, sem þannig eru tilnefndir, skulu skipa þingmannanefnd EFTA-ríkjanna, hér á eftir nefnd nefndin. Hvert þjóðþing má tilnefna varamenn. Í starfsreglum sínum getur nefndin kveðið á um að bjóða megi áheyrnarfulltrúum frá EFTA-ríkjum að sitja fundi.

2. gr.

Með „EFTA-ríki“ er í samningi þessum átt við aðildarríki Fríverslunarsamtaka Evrópu sem er aðili að EES-samningnum, samningnum um fastanefnd EFTA-ríkjanna, samningnum milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls og samningi þessum.

3. gr.

1. Nefndin skal vera EFTA-ríkjunum til ráðgjafar um mál sem tengjast EES. Hún skal enn fremur miðla upplýsingum um slík mál milli sameiginlegu EES-þingmannanefndarinnar og þjóðþinga EFTA-ríkjanna, svo og milli þessara þjóðþinga.

2. Enn fremur getur nefndin látið í ljós við fastanefnd EFTA-ríkjanna álit sitt á öðrum málum sem tengjast starfsemi og þróun EES. Hún skal einnig sinna þeim verkefnum sem mælt er fyrir um í fyrstu málsgrein 9. gr. samningsins um fastanefnd EFTA-ríkjanna og fyrstu málsgrein 47. gr. samningsins milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls.

Article 1

1. The Parliaments of the EFTA States shall, from among their own members, appoint members for participation in the EEA Joint Parliamentary Committee provided for in Article 95 of the EEA Agreement, in accordance with the following:
– from the Parliaments of Austria, Sweden and Switzerland six members;
– from the Parliaments of Finland and Norway five members;
– from the Parliament of Iceland three members; and
– from the Parliament of Liechtenstein two members.

2. The members of Parliament thus appointed shall form a Committee of Members of Parliament of the EFTA States, hereinafter referred to as the Committee. Each Parliament may appoint alternate members. The Committee may in its rules of procedure decide to invite observers from the EFTA States.

Article 2

For the purposes of this Agreement the term "EFTA State" means a Member State of the European Free Trade Association which is a Party to the EEA Agreement, the Agreement on a Standing Committee of the EFTA States, the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice as well as to the present Agreement.

Article 3

1. The Committee shall serve as a consultative body to the EFTA States on matters of relevance to the EEA. It shall further serve as a channel of information on such matters between the EEA Joint Parliamentary Committee and the Parliaments of the EFTA States as well as between the latter Parliaments.

2. Furthermore the Committee may express its views to the Standing Committee of the EFTA States on any matter of relevance for the functioning and development of the EEA. It shall also carry out the tasks laid down in Article 9, first paragraph, of the Agreement on a Standing Committee of the EFTA States and Article 47, first paragraph, of the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice.

4. gr.

Ef ekki er kveðið á um annað í samningi þessum skal nefndin taka ákvarðanir með hreinum meirihluta greiddra atkvæða.

5. gr.

Nefndin getur samþykkt tilmæli eða ályktanir. Minnihlutaálit skulu fylgja tilmælum eða ályktunum sem meirihluti samþykkir.

6. gr.

1. Nefndin kýs formann og varaformann til eins árs úr röðum nefndarmanna.

2. Formaður boðar til funda nefndarinnar að eigin frumkvæði. Hann skal enn fremur boða til funda að ósk eins þriðja hluta nefndarmanna eða að ósk fastanefndar EFTA-ríkjanna.

7. gr.

Nefndin má skipa úr röðum nefndarmanna vinnunefndir sem gefa henni skýrslu.

8. gr.

1. Nefndin má halda sameiginlega fundi með ráðherrum EFTA-ríkjanna í tengslum við ráðherrafundi fastanefndar EFTA-ríkjanna.

2. Nefndarmönnum má bjóða til annarra funda ráðherra EFTA-ríkjanna í því skyni að kynna álit nefndarinnar.

9. gr.

Í boði nefndarinnar mega formaður fastanefndar EFTA-ríkjanna og eftirlitsfulltrúar eftirlitsstofnunar EFTA sitja fundi hennar og taka til máls. Þeir mega munnlega eða skriflega svara spurningum sem nefndarmenn beina til þeirra.

10. gr.

Formaður nefndarinnar skal veita fastanefnd EFTA-ríkjanna upplýsingar um nöfn þeirra þingmanna sem eiga sæti í nefndinni.

11. gr.

1. Þjóðþingið, sem skipar nefndarmann, skal bera kostnaðinn af þátttöku í nefndarstörfum.

Article 4

Unless otherwise provided in this Agreement, the Committee shall act by an absolute majority of the votes cast.

Article 5

The Committee may adopt recommendations or resolutions. Minority opinions shall be attached to a recommendation or resolution which has been adopted by a majority.

Article 6

1. The Committee shall elect its Chairman and Vice-Chairman from among its members for a period of one year.

2. The Chairman shall call the sessions of the Committee on his own motion. He shall furthermore call sessions either at the request of one-third of its members or at the request of the Standing Committee of the EFTA States.

Article 7

The Committee may set up working parties among its members which shall report to the Committee.

Article 8

1. The Committee may hold joint meetings with Ministers of the EFTA States in conjunction with meetings at Ministerial level of the Standing Committee of the EFTA States.

2. At other meetings of Ministers of the EFTA States, the Committee may be invited to be represented in order to present the views of the Committee.

Article 9

The Chairman of the Standing Committee of the EFTA States as well as Members of the EFTA Surveillance Authority may, upon invitation by the Committee, attend meetings of the Committee to be heard by it. They may reply orally or in writing to questions put to them by members of the Committee.

Article 10

The Chairman of the Committee shall keep the Standing Committee of the EFTA States informed of the names of the members of Parliament who are members of the Committee.

Article 11

1. The costs for participation in the Committee shall be borne by the Parliament which appointed a member.

2. Ef nefndinni er boðið að halda fund annars staðar en í Genf eða Brussel skal EFTA-ríkið, sem heldur fundinn, venjulega bera kostnað vegna fundaraðstöðu og túlkunarbúnaðar.

12. gr.

Nefndin setur sér starfsreglur með meirihluta fimm sendinefnda þjóðanna af sjö en nefndarmenn, sem hvert þjóðþing tilnefnir, skipa sendinefnd.

13. gr.

Fela má nefndinni önnur verkefni en þau sem greint er frá hér að framan samkvæmt sérstakri ákvörðun aðila að samningi þessum.

14. gr.

EFTA-ríki, sem gerist aðili að EES-samningnum, skal gerast aðili að samningi þessum.

15. gr.

1. EFTA-ríki, sem segir EES-samningnum upp, skal sjálfkrafa hætta að vera aðili að samningi þessum á sama degi og uppsögnin öðlast gildi.

2. EFTA-ríki, sem gerist aðili að Evrópubandalaginu, skal sjálfkrafa hætta að vera aðili að samningi þessum á sama degi og uppsögnin öðlast gildi.

3. Ríkisstjórnir þeirra EFTA-ríkja, sem eftir eru, skulu með samhljóða samkomulagi ákveða hvaða breytingar þarf að gera á samningi þessum.

16. gr.

1. Samningsaðilarnir skulu fullgilda samning þennan, sem gerður er í einu fullgildu eintaki á ensku, í samræmi við stjórnskipuleg skilyrði hvers um sig.

2. Samningi þessum skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar sem skal senda hverju EFTA-ríki fyrir sig staðfest endurrit.

Fullgildingarskjölunum skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar sem skal tilkynna öllum hinum EFTA-ríkjunum það.

3. Samningur þessi skal öðlast gildi 1. janúar 1993 að því tilskildu að EES-samningurinn öðlist gildi þann dag og öll EFTA-ríki hafi komið fullgildingarskjölum vegna samnings þessa í vörslu.

2. If the Committee has been invited to meet in another place than Geneva or Brussels the costs for the meeting facilities and interpretation equipment shall normally be borne by the inviting EFTA State.

Article 12

The Committee shall adopt its rules of procedure acting by a majority of five out of the seven National Delegations, members appointed by each Parliament forming a National Delegation.

Article 13

The Committee may by a separate decision of the Parties to this Agreement be entrusted with other tasks than those mentioned above.

Article 14

Any EFTA State acceding to the EEA Agreement shall accede to the present Agreement.

Article 15

1. Any EFTA State which withdraws from the EEA Agreement shall ipso facto cease to be a Party to the present Agreement on the same day as that withdrawal takes effect.

2. Any EFTA State which accedes to the European Community shall ipso facto cease to be a Party to the present Agreement on the same day as that accession takes effect.

3. The Governments of the remaining EFTA States shall, by common accord, decide on the necessary amendments to be made to the present Agreement.

Atricle 16

1. The present Agreement, drawn up in a single authentic copy in the English language, shall be ratified by the Contracting Parties in accordance with their respective constitutional requirements.

2. The present Agreement shall be deposited with the Government of Sweden which shall transmit a certified copy to each EFTA State.

The instruments of ratification shall be deposited with the Government of Sweden which shall notify all other EFTA States.

3. The present Agreement shall enter into force on 1 January 1993 provided that the EEA Agreement enters into force on that day and provided that the instruments of ratification of the present Agreement have deen deposited by all EFTA States.

Ef EES-samningurinn öðlast ekki gildi á þeim degi gengur samningur þessi í gildi á þeim degi er EES-samningurinn öðlast gildi eða þegar öll EFTA-ríkin hafa komið fullgildingarskjölum vegna samnings þessa í vörslu eftir því hvor dagurinn er síðar.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Reykjavík 20. maí 1992 í einu fullgildu eintaki á ensku sem skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar. Vörsluaðili skal senda staðfest endurrit til allra ríkja sem undirrita og allra ríkja sem gerast aðilar að samningi þessum.

If the EEA Agreement does not enter into force on that day the present Agreement shall enter into force on the day the EEA Agreement enters into force or when all instruments of ratification of the present Agreement have been deposited by all EFTA States, whichever day is the later.

In witness whereof the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto, have signed the present Agreement.

Done at Reykjavik, this 20th day of May 1992, in a single authentic copy in the English language which shall be deposited with the Government of Sweden. The Depositary shall transmit certified copies to all Signatory States and States acceding to this Agreement.

Fylgiskjal 2.

BÓKUN
um breytingu á samningi um nefnd þingmanna frá þjóðþingum EFTA-ríkjanna

Lýðveldið Austurríki,
Lýðveldið Finnland,
Lýðveldið Ísland,
Furstadæmið Liechtenstein,
Konungsríkið Noregur og
Konungsríkið Svíþjóð,

Þar eð samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið, hér á eftir nefndur EES-samningurinn, var undirritaður í Óportó 2. maí 1992;

Þar eð samningurinn um nefnd þingmanna frá þjóðþingum EFTA-ríkjanna, hér á eftir nefndur samningurinn um þingmannanefndina, var undirritaður í Reykjavík 20. maí 1992;

Þar eð ljóst er að einn undirritunaraðilanna að EES-samningnum, Ríkjasambandið Sviss, hefur ekki tök á að fullgilda EES-samninginn né samninginn um þingmannanefndina og því munu þessir samningar ekki gilda um Sviss;

Þar eð bókun um breytingu á EES-samningnum er undirrituð sama dag og bókun þessi;

Þar eð ákveða þarf nýjan gildistökudag samningsins um þingmannanefndina;

Þar eð setja þarf sérstök ákvæði um gildistöku samningsins um þingmannanefndina að því er varðar Furstadæmið Liechtenstein;

PROTOCOL
adjusting the Agreement on a Committee of Members of Parliament of the EFTA States

The Republic of Austria,
The Republic of Finland,
The Republic of Iceland,
The Principality of Liechtenstein,
The Kingdom of Norway and
The Kingdom of Sweden,

Whereas the Agreement on the European Economic Area, hereinafter referred to as the EEA Agreement, was signed in Oporto on 2 May 1992;

Whereas the Agreement on a Committee of Members of Parliament of the EFTA States, hereinafter referred to as the Parliamentary Committee Agreement, was signed in Reykjavik on 20 May 1992;

Whereas it has become clear that one of the signatories to the EEA Agreement, the Swiss Confederation, is not in a position to ratify the EEA Agreement or the Parliamentary Committee Agreement and that therefore those Agreements will not apply to Switzerland;

Whereas a Protocol adjusting the EEA Agreement is signed on the same day as this Protocol;

Whereas a new date for the entry into force of the Parliamentary Committee Agreement has to be laid down;

Whereas special provisions are required for the entry into force of the Parliamentary Committee Agreement as regards the Principality of Liechtenstein;

Þar eð gera þarf allmargar breytingar á samningnum um þingmannanefndina sökum þess að Sviss mun ekki fullgilda hann;

Hafa ákveðið að gera eftirfarandi bókun:

1. gr.

1. Samningurinn um þingmannanefndina, eins og honum er breytt með bókun þessari, skal öðlast gildi þann dag sem bókun þessi öðlast gildi milli Lýðveldisins Austurríkis, Lýðveldisins Finnlands, Lýðveldisins Íslands, Konungsríkisins Noregs og Konungsríkisins Svíþjóðar.

2. Að því er varðar Furstadæmið Liechtenstein skal samningurinn um þingmannanefndina, eins og honum er breytt með bókun þessari, öðlast gildi sama dag og EES-samningurinn öðlast gildi gagnvart Liechtenstein.

2. gr.

Samningnum um þingmannanefndina skal breytt í samræmi við 3. til 5. gr. bókunar þessarar.

3. gr.

Í stað 1. mgr. 1. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Þjóðþing EFTA-ríkjanna skulu hvert um sig tilnefna fulltrúa úr eigin röðum þingmanna til að sitja í sameiginlegu EES-þingmannanefndinni sem kveðið er á um í 95. gr. EES-samningsins, í samræmi við eftirfarandi:

– þjóðþing Austurríkis og Svíþjóðar átta þingmenn;

– þjóðþing Finnlands sjö þingmenn;

– þjóðþing Noregs sex þingmenn; og

– Alþingi Íslendinga fjóra þingmenn.

Þegar samningurinn um þingmannanefndina öðlast gildi gagnvart Liechtenstein skal hvert þjóðþing tilnefna eftirfarandi fjölda þingmanna:

– þjóðþing Austurríkis og Svíþjóðar átta þingmenn;

– þjóðþing Finnlands og Noregs sex þingmenn;

– Alþingi Íslendinga þrjá þingmenn; og

– þjóðþing Liechtensteins tvo þingmenn."

Whereas a number of adjustments to the Parliamentary Committee Agreement are necessary as a consequence of the non-ratification by Switzerland;

Have decided to conclude the following Protocol:

Article 1

1. The Parliamentary Committee Agreement, as adjusted by this Protocol, shall enter into force on the date of entry into force of this Protocol, between the Republic of Austria, the Republic of Finland, the Republic of Iceland, the Kingdom of Norway and the Kingdom of Sweden.

2. As regards the Principality of Liechtenstein, the Parliamentary Committee Agreement, as adjusted by this Protocol, shall enter into force on the same day as the EEA Agreement enters into force for Liechtenstein.

Article 2

The Parliamentary Committee Agreement shall be adjusted in accordance with Articles 3 to 5 of this Protocol.

Article 3

Article 1(1) shall be replaced by the following:

"1. The Parliaments of the EFTA States shall, from among their own members, each appoint members for participation in the EEA Joint Parliamentary Committee provided for in Article 95 of the EEA Agreement, in accordance with the following:

– from the Parliaments of Austria and Sweden eight members;

– from the Parliament of Finland seven members;

– from the Parliament of Norway six members; and

– from the Parliament of Iceland four members.

As from the entry into force of the Parliamentary Committee Agreement for Liechtenstein, the number of members to be appointed by each Parliament shall be:

– from the Parliaments of Austria and Sweden eight members;

– from the Parliaments of Finland and Norway six members;

– from the Parliament of Iceland three members; and

– from the Parliament of Liechtenstein two members."

4. gr.

Í stað 12. gr. kemur eftirfarandi:

„12. gr.

Nefndin setur sér starfsreglur með samþykki meirihluta sendinefnda þjóðanna en nefndarmenn, sem hvert þjóðþing tilnefnir, skipa sendinefnd."

5. gr.

Í stað 3. mgr. 16. gr. kemur eftirfarandi:

„3. Samningur þessi öðlast gildi þann dag og með þeim skilyrðum sem kveðið er á um í 1. gr. bókunarinnar um breytingu á samningi um nefnd þingmanna frá þjóðþingum EFTA-ríkjanna."

6. gr.

1. Bókun þessi er gerð í einu frumriti og er fullgild á ensku.

2. Samningsaðilar skulu fullgilda bókun þessa í samræmi við stjórnskipuleg skilyrði hvers um sig.

Henni skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar sem skal senda hverjum hinna samningsaðilanna staðfest endurrit.

Fullgildingarskjölunum skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar sem skal tilkynna öllum hinum samningsaðilunum það.

3. Bókun þessi skal öðlast gildi 1. júlí 1993 að því tilskildu að EES-samningurinn öðlist gildi þann dag og allir samningsaðilarnir sem um getur í 1. mgr. 1. gr. bókunar þessarar hafi komið fullgildingarskjölum sínum vegna samningsins um þingmannanefndina og bókunar þessarar í vörslu fyrir þann dag. Eftir þann dag öðlast bókun þessi gildi daginn sem EES-samningurinn öðlast gildi eða þegar allir samningsaðilarnir sem um getur í 1. mgr. 1. gr. bókunar þessarar hafa komið öllum fullgildingarskjölum vegna samningsins um þingmannanefndina og bókunar þessarar í vörslu, eftir því hvor dagurinn er síðar.

4. Að því er Liechtenstein varðar skal bókun þessi öðlast gildi sama dag og EES-samningurinn öðlast gildi gagnvart Liechtenstein að því tilskildu að Liechtenstein hafi komið fullgildingarskjölum sínum vegna samningsins um þingmannanefndina og bókunar þessarar í vörslu.

Article 4

Article 12 shall be replaced by the following:

"Article 12

The Committee shall adopt its rules of procedure acting by a majority of the National Delegations, members appointed by each Parliament forming a National Delegation."

Article 5

Article 16(3) shall be replaced by the following:

"3. The present Agreement shall enter into force on the date and under the conditions provided for in Article 1 of the Protocol adjusting the Agreement on a Committee of Members of Parliament of the EFTA States."

Article 6

1. This Protocol is drawn up in a single original and is authentic in the English language.

2. This Protocol shall be ratified by the Contracting Parties in accordance with their respective constitutional requirements.

It shall be deposited with the Government of Sweden which shall transmit certified copies to all the other Contracting Parties.

The instruments of ratification shall be deposited with the Government of Sweden which shall notify all the other Contracting Parties.

3. This Protocol shall enter into force on 1 July 1993, provided that the EEA Agreement enters into force on that date and provided that all the Contracting Parties referred to in Article 1(1) of this Protocol have deposited their instruments of ratification of the Parliamentary Committee Agreement and of this Protocol before that date. After that date, this Protocol shall enter into force on the date the EEA Agreement enters into force or when all instruments of ratification of the Parliamentary Committee Agreement and of this Protocol have been deposited by all the Contracting Parties referred to in Article 1(1) of this Protocol, whichever date is the later.

4. As regards Liechtenstein, this Protocol shall enter into force on the same date as the EEA Agreement enters into force for Liechtenstein, provided that Liechtenstein has deposited its instruments of ratification of the Parliamentary Committee Agreement and of this Protocol.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað bókun þessa.

Gjört í Brussel 17. mars 1993 í einu fullgildu eintaki á ensku sem skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Svíþjóðar. Vörsluaðili skal senda staðfest endurrit til allra ríkja sem undirrita og allra ríkja sem gerast aðilar að samningi um nefnd þingmanna frá þjóðþingum EFTA-ríkjanna.

In witness whereof the undersigned plenipotentiaries, having been duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Brussels, this 17th day of March 1993, in a single authentic copy in the English language which shall be deposited with the Government of Sweden. The Depositary shall transmit certified copies to all Signatory States and States acceding to the Agreement on a Committee of Members of Parliament of the EFTA States.

30. desember 1993 Nr. 38

AUGLÝSING

um breytingu á samningi milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls.

Hinn 27. desember 1993 var utanríkisráðuneyti Svíþjóðar afhent fullgildingarskjal Íslands vegna bókunar um breytingu á bókun 4 við samning milli EFTA-ríkjanna frá 2. maí 1992 um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls sem undirrituð var í Brussel 24. nóvember 1993, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 32/1993 þar sem samningurinn er birtur. Tilkynnt verður um gildistöku bókunarinnar síðar.

Hægt er að fá aðgang að texta bókunarinnar í utanríkisráðuneytinu.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 30. desember 1993.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

30. desember 1993 Nr. 39

AUGLÝSING

um gildistöku rammasamnings Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar.

Rammasamningur Sameinuðu þjóðanna frá 9. maí 1992 um loftslagsbreytingar öðlast gildi 21. mars 1994, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 14/1993.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 30. desember 1993.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

AUGLÝSING

um gildistöku hafréttarsamnings Sameinuðu þjóðanna.

Hafréttarsamningur Sameinuðu þjóðanna frá 10. desember 1982 öðlast gildi 16. nóvember 1994, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 7/1985.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 30. desember 1993.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Stjórnartíðindi C 5, nr. 35–40. Útgáfudagur 16. febrúar 1994.